

နတ်တရုတ်ရွယ်

အိပ်ယာ
မပူရင်း
မ

BURMESE
CLASSIC
.com

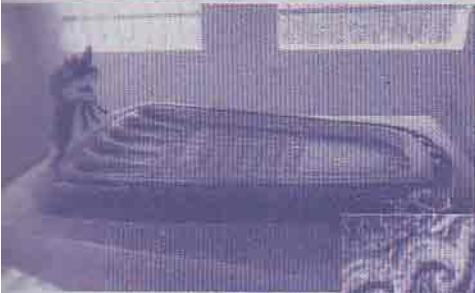
အသင့်အတွက်...
fatigon
 ဓာတ်ပွန်

နယာ တယ ဘဂဝတ ခရုဟတ ဘဟူ ဘဟူဒယ

ဒိုတာန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ပပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားများလွတ်မြောက်မှု ပပြိုကွဲရေး
အရှက်အခြားအားပေးစွာတုံ့ပြန်ရေး

...ဒီအရေး
...ဒီအရေး
...ဒီအရေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC .com

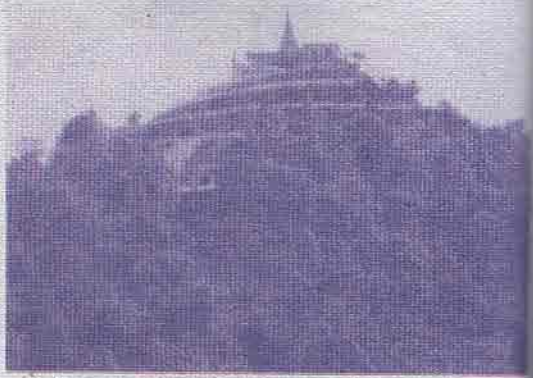

လော ကီ ပ ညာ ရ သ မုံ မ ဂ္ဂ စင်း

www.burmeseclassic.com

နတ္ထရောင်ခြည်

နာယကကြီး

အိတ်တာ အောင်နိုင်
 M.B.B.S (Ygo)
 ၁-ဘ-၁(တိုင်းရင်းဆေး)
 M.Med.Sc (Pharmacology)
 Advanced Pharmacokinetics
 Training (London)
 M.C.P.A, A.T.C.M
 (Wuhan), D.M.A
 Senior Fellowship of Ayuvedic
 Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
 ကေလာသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်ချိတ်ရာ

အကြံပေး
 အိတ်ရာညီဆွေ
 B.Sc(Bot),Dip.T.Med.
 ဦးဝင်းထိန်ကျော်
 B.A(Philos),Dip.T.Med.,
 T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

ဇာယ်ဒီတာ
 ကိုကိုမောင်

စာအုပ်ချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာအုပ်ချုပ်

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်ဇာယ်ဒီတာ

အောင်စ(LL.B)ကိုမိုးသိန်း။

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ဝါဠီ ဇာယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရီကာယကောဝိဒ၊ဝိနယဓရ၊ဓမ္မာဓရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

[ဓမ္မာဓရိယ (မဟာဝဂ္ဂ)၊ မြန်မာဂုဏ်ထူး၊
 ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ
 (နိကာယဝိပလ)]

ဥဝဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဒီဂရီပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်ဦး

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

မြန်ချီဇေယျာ

ယဉ်ကျေးဝေ

တွန်ယူယာအာစီ

ဝါရမီ ကွန်ပျူတာစာပေလှုပ်ငန်း

အထွင်းဖလင်

ဝါရမီ

အောင်နိုင်မိတ်ဆောင်
 ခေမာဂ်တောင်စံ၊ ထိပ်ပေါက်
 ကျောက်ထီးစေတီကို တည်ထားခြင်းဟု
 ၈-၁၀

ထုတ်ဝေသူ
 ဦးစင်မောင်ဝင်း(၁၉၇၇)၊ နက္ခတ္တဓမ္မာနိဂြိုဟ်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
 ၂၃၁ ၂၃ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 အာရှအိန္ဒိယနှင့် မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
 ဦးစင်မောင်ဝင်း(၁၉၇၇)၊ ဝါရမီဖေ့ဘွဲ့ဆောင်
 အမှတ် ၅၈၉၊ ရန်ကင်းတောင်လမ်း၊
 ၅-ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်
 ရန်ကင်းမြို့၊
 စန္ဒရေမမြန်ချီဇေယျာ
 ၃၀၂လမ်း
 ဂုဏ်ထောင်တံဆိပ်၊ မြန်ချီဇေယျာ
 မိလိန္ဒာစာပေ (မဟာဝဂ္ဂ)
 ဝါရမီဇေယျာမြန်ချီဇေယျာ(မဟာဝဂ္ဂ)
 မြန်ချီဇေယျာ၊ ကရင်ပြည်နယ်မြန်ချီဇေယျာ
 ကျောက်စေတီစံမေ(မဟာဝဂ္ဂ)
 မြန်ချီဇေယျာ
 ကျောက်စေတီစံမေ(၁၉၇၇) ၂၃၁ ၂၃ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ၈- ၀၀ ၂၄၂၅၄

ပြောပြရွာနမူ - ကိုတင်မောင်ဓမ္မ
 ပက်ဟာ ဝိပဿနာကျော်ပြောလှုပ်ငန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
 အမှတ် ၃၂၃
 အုပ်စု
 ၀၀၀၀
 ငါးရာကျပ် (၅၀၀/-)
 ၈-၀၁ ၂၄၂၅၄

www.burmeseclassic.com

ရွှေသင်္ကေတ ချဉ်းဆွဲပြုစုရာဖြစ်စေရန်
 ရွှေမင်းဆင်း ရုပ်ပွားတော်ရွှေပွား
 ဖျဉ်းဆွဲပြုစုရာဖြစ်စေရန် ဖန်တီးပေးသူတို့အား

စာ-၃၁

ကိုလုံဆရာတော်ကြီး၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ရုပ်ပွားတော်ကိုပင်
 တော်စောင့်နတ်တို့မှ သက်သတ်ပျက်ဆုံး
 ကပ်လျှော့သည့် ထူးဆန်းဆုံးဖြစ်ရပ်ကို

စာ-၉၅

★ မေတ္တာခြင်းမောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဝင်္ဂမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်၊
 ဇီဝဝေတိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဝေဒနောင်နောင်
 (တဆ-၀၂၉၉၀)၏ နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါနှင့်
 နှလုံး အဆိမ့် ရောဂါ ကာတွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ
 [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်ထင်] ၁၇၃

★ ပညာပေးမောင်ခြည် ★

တရုတ်ခြားထုံးပညာ (၈၅) [ဟူဂျင်းစီ] ၉၁
 သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၂၉) ၁၉၀
 လူတိုင်းအတွက် တရုတ်ဗွဲ့ရာ
 အိမ်ဂေဟစနစ် (၇၅) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၁၃

★ လက္ခဏာမောင်ခြည် ★

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၅၅
 အမေရိကန် အခြေစိုက်ရပါသည်
 [ဆရာဘွဲ့ခင်မောင်လင်း-ရွှေဘို၊ B.Sc] ၇၀
 အိမ်ထောင်ရေးဆိုင်ရာ တစ်ချက်ကောင်းဟောတွက်
 [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၇၈
 လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေညိုကြရီ
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၆၈

★ ကမ်းညွှန်မောင်ခြည် ★

ပင်လုံမြို့က ဆုတောင်းပြည့်ညောင်ဝပ်ကြီး(အောင်ရန်နိုင်-B.Sc) ၂၂
 စိတ်သဒ္ဒါပွားလျှင် ကြသမျှ ထူးစေသည့်
 ဝိဇ္ဇာကုရားရှင် ထံတော်ပြီးဆီသို့ (၁) [စံထွန်းသာ] ၂၅
 ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏ ရှေ့ဆုသီ သီတင်းသုံးရာ
 အပ်ကြမ်းပင် သာသနာဓမြေသို့(၁) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၂၁
 သာပေါင်းမြို့၏ ကျက်သရေဆောင် မြတ်တောင်ညို
 တောင်နှင့် ရွှေဖောင်းခေတ်များ [မြပဉ္စမေ-ကျမငေး] ၁၂၉
 စကားမပြောတတ်သူများ တွင်းတော်ရွာတိုသွား
 [ရွှေမောင်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၁၆၉

○ အထူးအထူးမောင်ခြည် ○

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တောလင်းနယ်မှ အောင်စိတ်ဆောင်
 မေမာက်တောင်(၁) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၉
 ဘိုးကလေးမြို့နယ်၊ ကမ်းကြီးရွာ ရွှေဖောင်း
 ကျောင်းတော်ကြီးနှင့် ထူးဆန်းသော သမင်ခွီ
 ပလ္လင်တော်(၁) [ဟင်္သာတသန်းလှိုင်ကျော်-ရွှေပန်းချီ] ၁၇
 ရွှေရောင်ရွာ ဝေဟင်အနောက်ဖျားမှ ကျောက်ပန်းတိုတောင်
 မြတ်စိန္တေထံတော်ပါးသို့ (၃) [စင်ညိုငယ်] ၅၅
 တော်ကူး မဟာသတိပညာနိဂုံးသာသို့ ဓလုသာ
 ပူဇော်မှုခရီး(၅) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၇၃
 ကျောက်ကားရွှေစွန်းမြတ်ရွာတုရားကြီးနှင့် ရုပ်ပွားတော်တို့မှ
 ထူးဆန်းသော ရောင်ခြည်တော်များ တွန်းပို့ခြင်း
 [မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၁၁၃
 မယ်တော်ကြီးဒေါ် သုမင်္ဂလ၏ အနာဂတ်အတွက်
 ဝိနိကြားစကား [ခရီးသည် သုံးဟင်္သာ] ၁၃၅
 နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

✽ ဟိုက်လျှေရောင်ခြည် ✽

အိမ်ပေါ်ဖွတ်တက် စီးပွားဖြစ် [ကိုသစ္စာ-ခေတ္တရာမြေ] ၁၂၀
ရွှေစက်တော်ကြီးဝိုင်းထဲက ရွှေရောင်လိပ်ကလေး

[တင်ဘုန်းဝင်း] ၂၃၇

တွေ့ရကြရ ကျောက်သမားဘဝ(၉)

[ရွှေကသစ်-ကျောက်မျက်] ၂၅၄

ဆရာတော်တစ်ပါး၏ မေတ္တာဓာတ် ဝါယာတော်အစွမ်းဖြင့်
မရကတောင်ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သူ

[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၂၆၉

ကာလီမာနက်ဘုရားနှင့် စာရေးသူဘဝ [ချစ်စံဖြူ] ၂၈၉

✽ တျင်မုတ်ရောင်ခြည် ✽

ကျန်းမာရေးညံ့ဖျင်းသူများအတွက် ချမ်းသာ၊ ကျန်းမာ
သက်ရှည်စေမည့် ဝိဇ္ဇိရလ္လင်္ကာကျင့်စဉ်

[သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၄၆

ရွှေဘုန်းပွင့် ကိုးဆူတန်းဆောင်းအဓိဋ္ဌာန်

[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၈၃

ပုတီးကျင့်စဉ်မှ...သည်

[တက္ကသိုလ် အပန်ငယ်] ၁၂၆

နေဝင်လထွက် စီးပွားတက်

[ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၆၆

ဘုမိဖုရားပွားတော်နှင့် လျှို့ဝှက်ဝိဇ္ဇိရကျင့်စဉ်

[ကဝိသီရောမထီ] ၁၇၇

တစ်ဝှဲတိုးထုံးခန်း၊ ဘောလုံးပွဲခိုင်း၊ ဈေးရောင်း

ကောင်းစေသော ကျင့်စဉ်များ

[ကျော်-ရမည်းသင်း] ၂၀၄

ပါရမီစခန်း အဓိဋ္ဌာန်လမ်း(၃)

[ဦးအောင်] ၂၀၉

● အိမ်အရောင်ခြည် ●

နေတိုင်းရင်းသားတို့၏ အိမ်ဝေဟာ သာယာစေသည့်
အပြင်အဆင်

[နယ်လှည့်သူကေသီ] ၃၀

ကလိန်စေ့ ငြိမ်းမဆင် သူဦးပင် ဖမ်းနိုင်လေရဲ့

[သန်းထွန်းအောင်] ၁၁၉

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် သီးသန့်လကြာ

[စနေသားသမီးများအတွက်]

[သန်းပညာ] ၁၆၁

ဝေဒနည်းပညာဖြင့် မီးဘေးရှောင်

မလောင်ခင် တားကြပါစို့

[ကျော်ဝင်း-ငါး၊ ရေမကြို] ၁၆၄

နတ်မောက်ဒေသမှ မြွေတားဆေးအစီအရင်

[ရဲရဲထွန်း-ဟင်္သာတ] ၁၇၆

ခရီးကိစ္စ အလုပ်ကိစ္စ အဆင်ပြေလိုသော်

[ကောင်းမြတ်သူ] ၂၀၁

□ အပျိုပုစိန်ရောင်ခြည် □

ပြဒါးမီးနေ သံပန်းသေ

[သစ္စာဝါဒီ မြတ်စောလင်း] ၈၇

သွပ်ဖမ်းနည်းတစ်မျိုး

[နတ်မောက် အောင်သိန်း] ၉၅

အပိုင်ရက်မှ အသုံးချပညာ

[အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၉၆

ရွှေထုံးလမ်းစဉ်

[ဦးမင်းဇင်-ရွှေနဝင်း] ၁၄၁

ဓာတ်ငုပ်ရောဂါနှင့် "ဝ"လေးလုံးလမ်းစဉ်

[မောင်နေသွေး-ဝက်လက်] ၁၈၂

ကန်နှင့်နာ နှစ်ပြာတွဲတော့(၂)ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၁၈၅

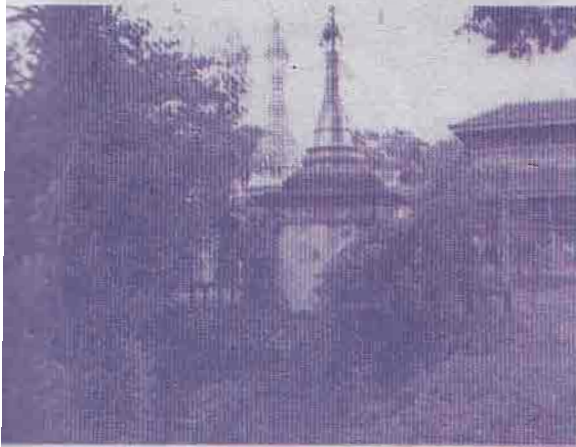
၄ နုလှမျှအောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC
ဤနေ့ထိုင်တွင် ရှေးဟောင်းဘောင်းမြေ
နေထိုင်လေ့ကို မှီ၍ ဓာတ်ထားခြင်း
ရွှေဘုန်းပါနေထိုင်ဟု ... ➔ ၈-၁၂၉

သပွင့် အာဟာရသောအခါ
မိန်းမနိုးတစ်ပြစ်ပုံနှင့် နဂါးခွံပုံစံ ပေါ်လာပြီး
တစ်ပျိုးခြင်းတစ်ပျိုး ဖျိုးရူးပြည့်သောင် ... ➔ ၈-၁၃၉

ဤတွင်းတော်မှာ စကားမပြောတတ်သူများ ဆင်းခဲ့ရင် စကားပြောစေသားရယ်လို့ သစ္စာဆိုခဲ့ဖူး စာ-၆၉

ဤတောင်တော်၌ ပထမဘိုးဘိုးအောင် ထွက်ရပ်ဇာတ်အတွက် ကျင့်ကြံခဲ့ဖူးသော ထူးခြားအောင်မြေငှာနဲ့ နေရာဖြစ်ဖို့ ... စာ-၆၉

*** ဝါထာပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြည် ***

ပေဇင်အယောမှန်၍ အကြံအစည်အောင်စေသော ဝါထာ
[ဂါမထီဇော်-စစ်ကိုင်း၊ ဝေဒဝိဇ္ဇာရေး] ၆၂
အနာမဲ့သူ ရှင်ဗာကူဝါထာ [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၈၆
လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ ငြိမ်းစိပြုတ်နင်း အဆိုတို့
လွတ်ကင်းစေနိုင်သော သံရန်မိတ္ထံ (၁၁)လုံးဝါထာ
[ခင်ထွန်း] ၁၄၄

*** ဆေးနည်းကျရောင်ခြည် ***

သိထားသင့်သော တန်ဆေးလွန်ဘေး [ဦးဝင်းမြင့်] ၄၄
နဲ့နေသောသွားကို မနုတ်ရဘဲ ကျွတ်လိုလျှင်
[အောင်ထက်-စရာအနောက်မြို့တော်] ၈၀
ဆီးချိုအတွက် ဆေးနည်းတို့
[မောင်အေးကြူ-ပိပျားရေး] ၁၈၀
နားဆူအူလေထွက် နားပြည်ယိုသော် [မကွေးမြင့်သန်း] ၁၈၄

◆ ဆေးကောသရောင်ခြည် ◆

ကိုယ်ဖောကိုယ်ရောင်လိမ်းဆေး
[ကောင်းထက်-ချောင်းနက်] ၁၀၁
ဆင်တုံးမနွယ် အဆီချက်ဆေး...ဒီရောဂါတွေပျောက်ပြီ
[ကောင်းဟိန်း-ကျွန်းသစ်] ၂၁၆
အစွမ်းထက်သော ကျားဖို၏ အသုံးဝင်မှုတစ်ရပ်
[နယ်လှည့်သူတေသီ] ၂၂၄

*** ဝတ္ထုပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြည် ***

ဦးတောင် လွမ်းစေတီမှ အလွမ်းတတ်လမ်းလေး(၂)
[ကောင်းမြတ်] ၂၂၅
ဒေဝစွန်ပိတောင်တော်မြတ် အတွင်းစခန်းဆီမှ
မပန်းဝတ်ရည်မှုံ(၁) [ဆရာနေမျိုး-ဘီအေ] ၂၃၃
၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က လူထူးလူဆန်းတစ်ဦး
[မောင်သန့်ဇင်-ပုသိမ်ကြီး] ၂၉၃

+ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် +

ထူးခြားဆန်းပြား အုန်းနဂါး
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၈၉
ရွက်ပေါက်ကြီးဝပန်းပင် အဖူးအပွင့်များ ပွင့်လာလျှင်
ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်များအား သုတေသီပညာရှင်များမှ
မြေကြားပေးပါရန် [ဒေါ်မော်ဇင်ယု] ၁၃၉
ပျဉ်းကတိုးသစ်ကွင်း [ကိုမြသွေး-ပေါင်းလောင်းမြေ] ၁၄၃

*** စတုရသရောင်ခြည် ***

ကြေးထည်ကို ဤသို့ ရွှေရည်စိမ်သည် [ဆုမောင်-မှက] ၉၃
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅

† ထူးခြားသောပန်းများ †

သဘာဝထူးခြားပစ္စည်းများ အသုံးသိသူများမှ
ဖော်ပြပေးကြပါ [မောင်စိုး-ကျောက်မဲ] ၁၄
သိဒ္ဓိဝင် ကျောက်လက်ဝါး [သိဒ္ဓိထွန်း] ၁၅
နတ်သျှင်တောင်မှ ရေပေါ်အုတ်ခဲ
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၁၀၅

● ဝါထိသံသယပန်းများ ●

သိုင်းပညာနှင့် ဆရာကြီး မင်းယက္ခ၏ တာဝအတွေ့
အကြုံများ (၂၂) [ဆရာကြီး မင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၉၈

◆ ထူးဆန်းပန်းများ ◆

အကြောနှင့် ဆရာဆတ်စပ်ပါ မြန်စွာ ပျောက်ကင်းမှု
[ပအောင်အပ်သောအရာများ အောင်အည်းမိသော်]
[ဦးလှည့်မီး-တံတားဦး အင်းဝ] ၁၁၀

* သပျိုးသမီးသရုပ်ပန်းများ *

ငါးအမွှေးမကျန် ခိုက်စော်မနဲရအောင် [ကျော်စင်ဖြူ] ၂၅၂

○ သုပပသရုပ်ပန်းများ ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၃၁
ထုတ္တန်သိမ် ပုထိုးတော်မှ ရွှေဟောင်းရောင်ရုံရာ
ဝတ်ဆင်ထုံးစွဲမှု ဒီဇိုင်းလက်ရာများ(၁)
[ပန်းရီထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန] ၁၉၃

ဤသမင်ချီပရောင်ငယ်ကွင်
သီလံ သမင် မရှိဘဲ လိုင်ပါက
ကိုယ်ခန္ဓာ သားယံခြင်းများ ဖြစ်ငေါ့ကာ ၈-၁၅

ဤရွှေပင်ပင်ကိုးကို
လက်ယာရစ် (၉)ပတ် ပတ်၍ ဆုတောင်းပါက
ပွင့်စွာမှဆုတောင်းပြု၍ကြောင်း ၈-၂၂

○ မြစ်ချင်းခြားသေးသောမြစ်ပန်းများ ○

အင်ကြင်းပင်ကျော့စွာမှ ဆေးပင်အချို့(၁)
[ဆေးသုတေသီတစ်ဦး] ၁၅၁
ရေမိုးငါးမြစ် အားအင်မြစ် [နေမဝင်-နတ်မောက်] ၂၃၂

* ဝါဂျဏ္ဍာန်ပန်းများ *

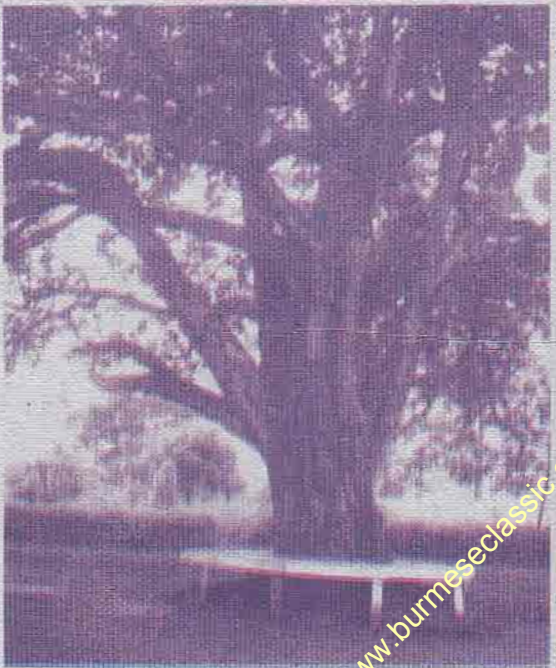
ကြက်မွှေးသုများ ကြက်သန်းမရှိအောင် ကာကွယ်ဖို့
[ကိုမောင်ကျော်လှိုင်-အချပင်] ၈၈

○ ကြည့်ရှုဖို့ခြင်းပန်းများ ○

စည်ပုတ္တရာ မြို့ဟောင်းမှ ရွှေလင်းပင်
စံထားသားရုပ်ပွားတော်(၂) [စင်ညိုငယ်] ၄၁

* အောင်မြေပန်းများ *

ပင်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
နိဗ္ဗာန်စေတီ ဝါထာတော်များ(၁၀)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၄၉
ပေါ်တောင်မြေ ထူးခြားအောင်မြေ ပထမတိုးတိုးအောင်
တောင်တော်အောင်မြေ(၃) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၆၄

ကောလင်း
အမေထိ
ပေမင်
ပေါ်လှိုင်
ပင်ကြုံးပီး
ပုပိုးပုန်
ဒေါက်ကြာဖို
ပျိုဖိုဖို
 † စာ-၁၃

ဘို
ကျောက်
လက်ခါး
သဉ္ဇ
ညွှတ်ခွီ
မင်းဆိုင်
ဆရာမ
နေ့စက်သဉ္ဇ
 † စာ-၁၅

ဘုန်းပင်က
နဂါး
ပေါ်တယ်
ဆိုတော
အမွှော့အာတ်
ကျနေပေါ်တယ်
ဘုန်းနဲ့ နဂါး
လယ်ပြိုင်မှာ
ဆင်သွားသလို
 † စာ-၁၉

◇ **ပီပီအေးမောင်ခြင်္စာ** ◇

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွက် ဓာတ်ကြိုင်ပန်း
 စိုင်းမှုနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၉
 ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ထီအတွက်
 ရွှေချယ်ပါဠိဝဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၂၇၇

✦ **စိုက်ပျိုးရေးမောင်ခြင်္စာ** ✦

ဝက်ပျောပင် အဖိုးများပြီး အသီးထွားအောင်
 [အောင်နုထက်-မုံရွာ] ၁၇၅

✦ **အင်းစာမောင်ခြင်္စာ** ✦

သာသမီးယုချင်သူအတွက် အင်းတစ်ကွက်
 [စော်မြင့်-မြင်းခြံ] ၁၀၇
 စကြာအသွားနှင့် အလယ်ခေမာင်း နောက်ဆက်တွဲ
 [ဆရာစော-အင်းတစ်ထောင်] ၁၅၃

အန္တရာယ်ကင်း ရန်မရှိလုံအင်း [အောင်အိုး-နတ်မောက်] ၂၀၈

✦ **ပုဂ္ဂိုလ်ကျေးမောင်ခြင်္စာ** ✦

အာဏာတည် ဆရာတော် [အရပ်ဆရာသိန်း-လပုတ္တာ] ၃၃
 မဲဇာပျောင်း ကမ်းနုဖူပေါ်က ကျောက်ဘုရား
 ဆရာတော် [လွယ်ကောင်းအောင်] ၈၁
 တောင်စွန်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါးအကြောင်း
 တစေ့တစောင်း ကြားသိပူဇော်ခွင့်ရသမျှ [စံထွန်းသာ] ၁၄၅

✦ **ထူးခြားထန်းခြင်္စာမောင်ခြင်္စာ** ✦

ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်အား
 တောင်စောင့်နတ်တို့မှ သက်သက်လွတ်ဆွမ်း
 ကပ်လှူခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း [ချို-အမရပူရ] ၉၇
 အမိုးတောင်ကျောင်းကြီးပေါ် အုန်းပင်အနိပ်ပေါ်ခြင်း
 ဖြစ်ရပ်ဆန်း [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၉၉
 ကြုံဆုံခဲ့သော ဖြစ်ရပ်ဆန်း [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၄၁

○ **အထေးအမြေမောင်ခြင်္စာ** ○

တို့နုမြို့မိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ သိသူများမှ
 မြေကြားပေးပါရန် [စေခွာစိုး-ထောင်ငူ] ၃၁

✦ **မိဇာစေတီပုဂ္ဂိုလ်ကျေးမောင်ခြင်္စာ** ✦

သိပ္ပံမဟိန္ဒီ ဝိဇ္ဇာပညာရှင်ကြီးများနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း
 [သူရဿတီမယ်တော်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း]
 [ဆရာဦးရဲအောင်-သိပ္ပံလက္ခဏာ+
 နက္ခတ္တဗေဒ+သင်္ချာဗေဒ] ၁၀၂
 သိပ္ပံတောင်က အမေညို(၂) [ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၁၇
 ရှိတော့ရှိတယ် ရှားတယ် [ပြည့်ဖြိုးဝေ-တိုင်းကော်] ၂၆၅
 နက္ခတ္တမောင်ခြင်္စာမောင်ခြင်္စာ

✧ နေ့စဉ်ချးကပ်ပမ်းချွန်ပျောင်းခြည် ✧

- ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း
လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၅
- ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၂၂
- ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၃၁

★ ပြန်ပေးချီးကျူးပေးရောင်ခြည် ★

- ရက်မြတ်ရက်တောင်း လက်ဆန်းရွှေစရာ
[မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၂၀၃
- သိဇ္ဈာမြင်း သက်ရောက် တွက်စည်းနှင့်အဟော
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၂၂၉

◆ ပျမ်းမာရေး စာပေစာပျောင်းခြည် ◆

- ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ကျန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၁၀

● ခြိမ်းခြောက်စွန်ပျောင်းခြည် ●

- ပိညာဉ်အိပ်ရာပေါ်တက်အိပ်မိတဲ့ ဘုမသီ၊ ဘမသီနဲ့
ကျွန်တော် [မောင်ကံ-တံတားရွာ] ၂၄၅
- အောက်လမ်းပညာဖြင့် မကောင်းကြံခံရလေသောအခါ
[ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၂၄၉
- ကျွန်ုပ်နှင့်နတ်လော ဘီလူးလော[မဟာစက်ရှင်-လျှိုင်လင်] ၂၅၅
- ခယာကံ့ကားတစ်ဦး၏ ချင်ခြင်းတစ်ပုံ ခြိမ်းရပ်ဆန်း
[ထီလာကျော်] ၂၆၃
- ကိစ္စရာချောင်းခြား ရုက္ခိုသမီးရည်စားနှင့် ဦးမောင်လှ
[အောင်မြင့်မြတ်-ကလေး] ၂၇၃
- မြေအောက်က ကြေးစည်သံ [မောင်စူးရှ-အနောက်ရိုးမ] ၂၇၈
- ပန်းပန်လှပေပီနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း
[မောင်သိန်းတန်-မာန်အောင်] ၂၈၁
- ရွှေအိုးပေးသော ကန်တော်မောင်နှမနတ်
[စည်သူ-ပြည်] ၂၈၅
- နဲ့...ယခင်ကာလက ဘုရားတလျှင် ပါးချသော
ဝတလေး [ကျော်ထိန်လင်း-အမာမြို့] ၂၉၅
- ရလောကသားဥစ္စာစောင့်ကို မြင်ဖူးခဲ့သော်လည်း
[ချောစုဟန်-ပြန်တန်ဆာ] ၃၀၀
- ရုက္ခမတိုင်းပြည်သို့ အလည်တစ်ခေါက်ရောက်ရှိခဲ့သူ
စစ်ဦးစာကြောင်း [ညိုသစ်ဦး-မာန်အောင်] ၃၀၂
- နတ္တဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

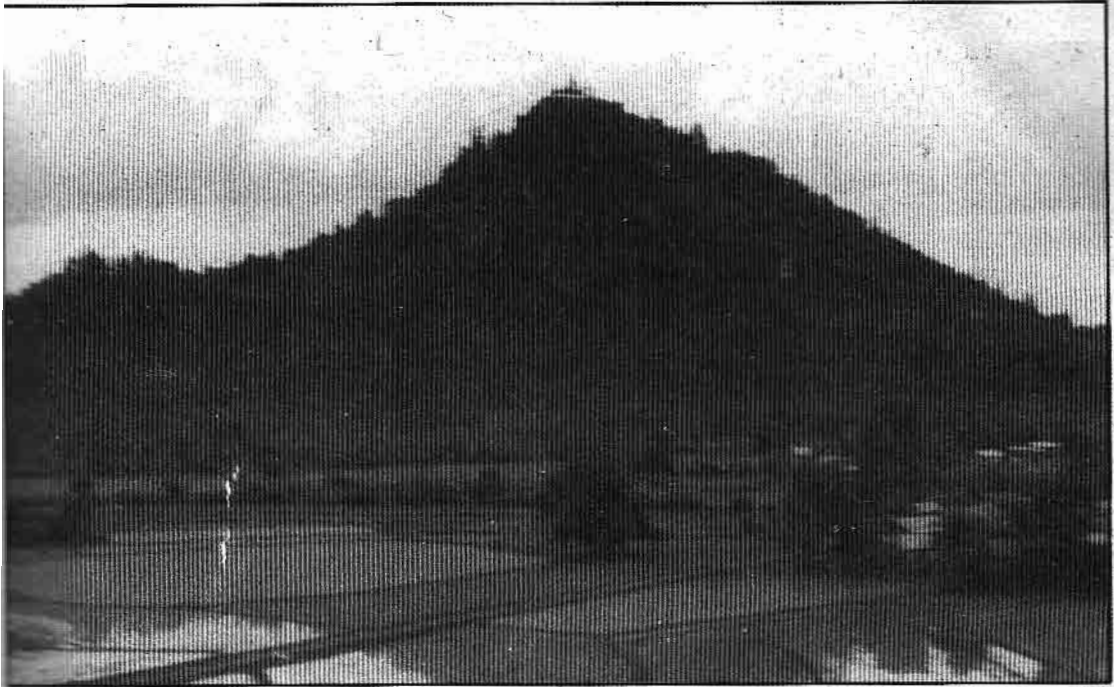
ဆရာတော်၏ ဘာသာရေးအရည်
ရက်နှစ်ဆယ်လောက်အထိ
ဝင်းမာနေခဲ့သည်... ၈၇-၈၁

ကျောက်ဂူမင်းရဲ မြို့ပြုစု နိဂုံးမင်း
မင်းရဲ ငြိမ်းသစ်ရိုက်ဖျင် (ဗုဒ္ဓဟူးသွယ်) ခုတ်ဖွဲ့
အခြေအနေအထား ပြန်ပြန်အုတ်သေ ချင်း... ၈၁-၁၄

တော်တော်အုတ်ပြုဖို့ ဘုတ်စုတ်ရဟု
ဘုတ်စုတ်သမားမောင်မောင်က
ဒီနေ့ပေါ် ဘုတ်ကို ရုတ်နဲ့... ၈၁-၁၀၅

◆ သမားတော်

ရန်ကင်း တင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ

BURMESE CLASSIC

ထက်စားကျစွာ

အာဂဏ်ဒိုဗိုဗိုဗိုအောင်

ခပေဟက်ခပေဟက် (၁)

နိဒါန်း

ကမ္ဘာ့ထွက်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာ
နည်းစာများတွင် မကြာခဏ ပါဝင်
ရေးသားခဲ့သည့် ကောလင်းနယ်
သမားတော် သာသနာမြေသို့ သွား
ဆောင် လေ့လာပါရန် စာတည်းချုပ်
အဖြစ် လမ်းညွှန်မှုအရ စစ်ကိုင်း
တိုင်းဒေသကြီးမြောက်ပိုင်း ကောလင်း
နယ် စာပေခရီး စတင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကောလင်းရာဇဝင်

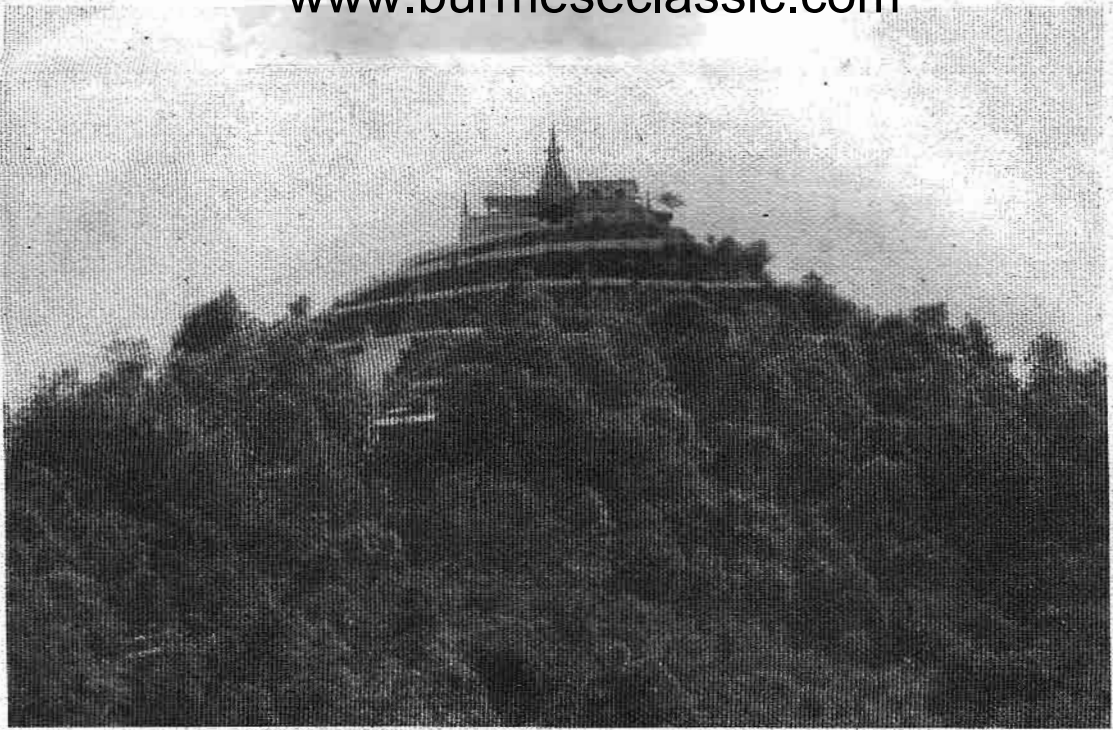
ကောလင်းမြို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍
ရေးသားရာတွင် ရဟန်းထူးတစ်ပါး
အဖြစ် ကြည်ညိုလေးစားကြသော

ဒုတိယခန္တီးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဇန
ရေးသားတော်မူသည့် “ဗျူဟနဂရ
ဝန်းသိုရာဇဝင်သစ်” စာအုပ်တွင်
ဤသို့ ဖော်ပြထား၏။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊
ဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၉)ရက်တွင် အင်းဝ
မြို့ကြီးကို “ဒုတိယ ရတနာပူရရွှေမြို့
တော်” ဟု သမုတ်၍ မြို့နန်း တည်
ထောင်တော်မူသော ညောင်ရမ်းမင်း
တရား၏ သားတော်အငယ် သာလွန်
မင်းလက်ထက်တွင် ဝေယျာပူရ
စစ်ကိုင်းမြို့နန်း တည်ထောင်ခံတော်
မူရာ ဝန်းသိုဇော်ဘွား စောအင်ခမ်းကို
မထိပူရ ကသည်းပြည်သို့ ချီတက်

တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်စေသည်။
ထိုအခါ ကသည်းဘုရင်မှာ လက်
လွတ်ထွက်ပြေး၍ ဆင်၊မြင်း၊ကျွဲ၊နွား၊
သွံပန်း၊ အမြောက်လက်နက် မြောက်
မြားစွာ သိမ်းပိုက် အောင်မြင်သဖြင့်
သာလွန်မင်းထံ ဝင်ရောက် သံတော်ဦး
တင်သည်။

သာလွန်မင်းတရားကြီးသည် များ
စွာ နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်တော်မူလျက်
သိမ်းပိုက်ရရှိသော ပစ္စည်း၊ သွံပန်း
အရပ်ရပ်မှ အလိုရှိရာ သိမ်းယူစေ
အမိန့်တော်ရှိ၏။ စောအင်ခမ်းက
ပစ္စည်းအချို့နှင့် ဆင်ထိန်း ကောလင်း
ကောလချာညီအစ်ကိုနှစ်ဦးကို နတ်ယူ

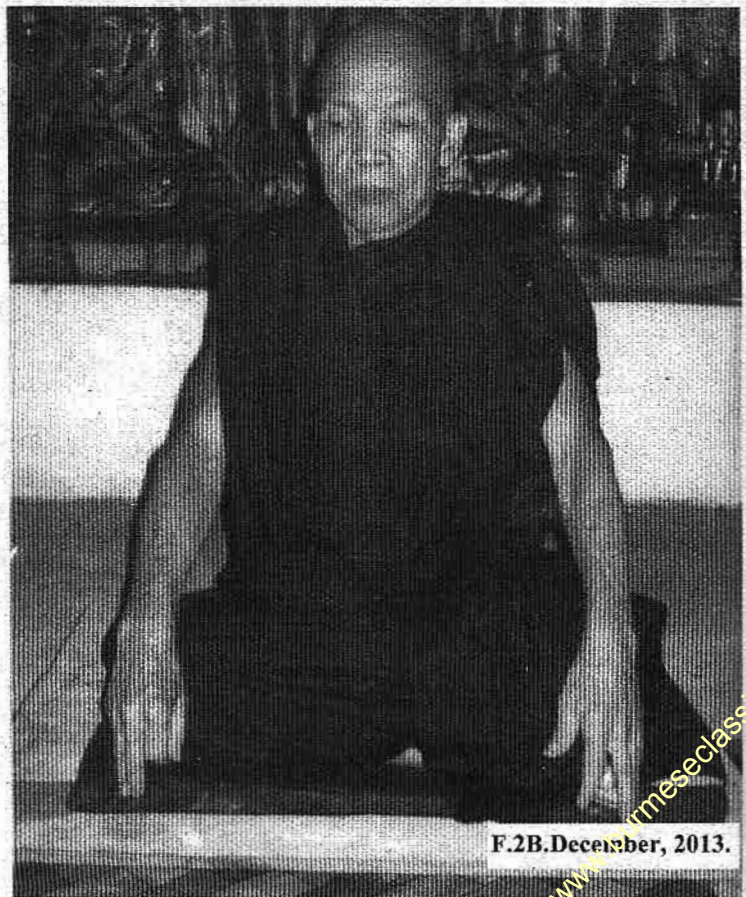
◆ သမ္မာန်တောင်ထိပ်တွင် ကျောက်ထီးတော်

◆ (တော့ည)သမ္မာန်တောင် ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ

ခဲ့ပြီးသော် ဝန်းသိုမြို့သို့ ပြန်ခဲ့သည်။
ကောလချီ၊ ကောလချာ ညီအစ်ကို နှစ်ဦးကား ကသည်းပြည်သိမ်း တိုက်ပွဲ တွင် ဆင်ပေါက်ထီး၊ မတစ်စုံ ရရှိရာ စီးဝံ့သူ ဦးစီးမရှိ၍ ရှာဖွေစဉ် ကသည်း ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးက နိုင်နင်းစွာ ထိန်းကွပ် နိုင်သဖြင့် သားမယားနှင့်တကွ ဆောင် ယူ ဆက်သခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

စောအင်ခမ်းသည် ကသည်းညီ နောင်အား ကိုင်းပပြားပင်တောရှိ “ဝက်တူး” ရွာကို ပေးအပ်ကာ “ဆင် ကျောင်း” ခန့်အပ်သည်။ ဆင်ဦးစီး ကောလချာသည် ဝန်းသိုမြို့မှ တာ (၄၀၀၀)အကွာ ဒေသတွင် တဲကြီး ဆောက်လုပ်နေထိုင်ရာ လူနေအိမ်ခြေ များလာသောအခါ တဲကြီးကုန်းရွာ ဖြစ် ပေါ်လာ၏။

ကောလချီသည်လည်း ထိုအနီး၌ ပင် နန္ဒင်းတော ညောင်ပင်၌ လင့်ထိုး နေရာမှ နောင်ကာလ လူနေအိမ်ခြေ များလာသောအခါ ငကောလင့်ရွာ
၁၈ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း

• အရှင်တင်ဘုရား

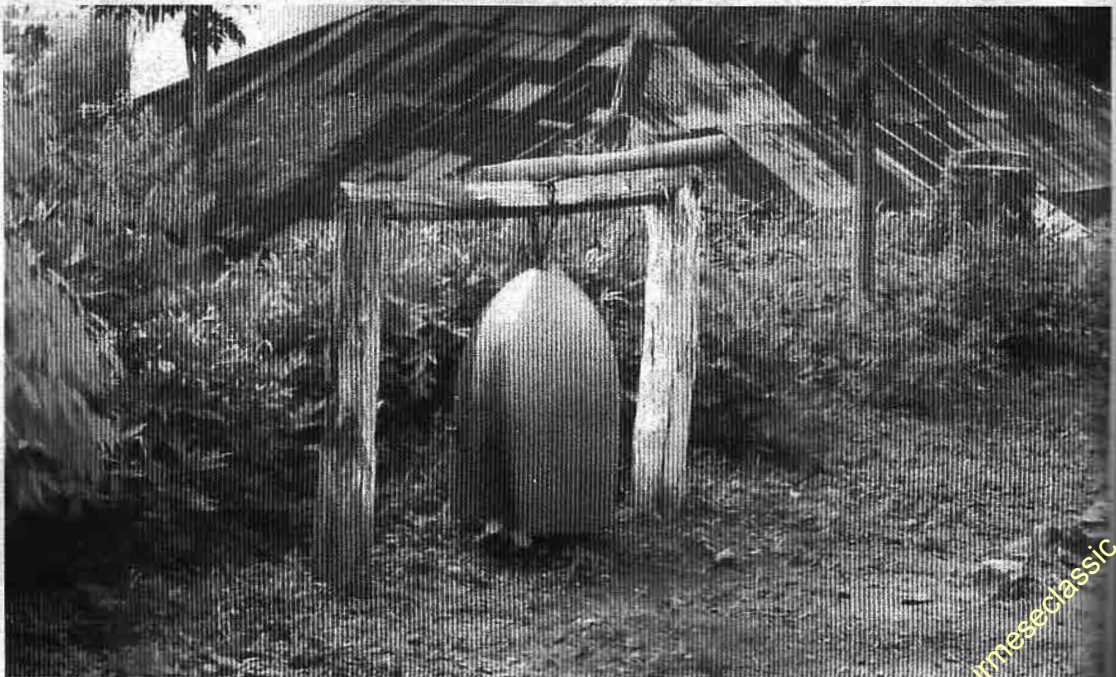
• ဘုရားစားနံ့တိုင်း ဘုရားတော်ကြီး (အဘိဓာန်အင်္ဂါ)တော်ရုံး

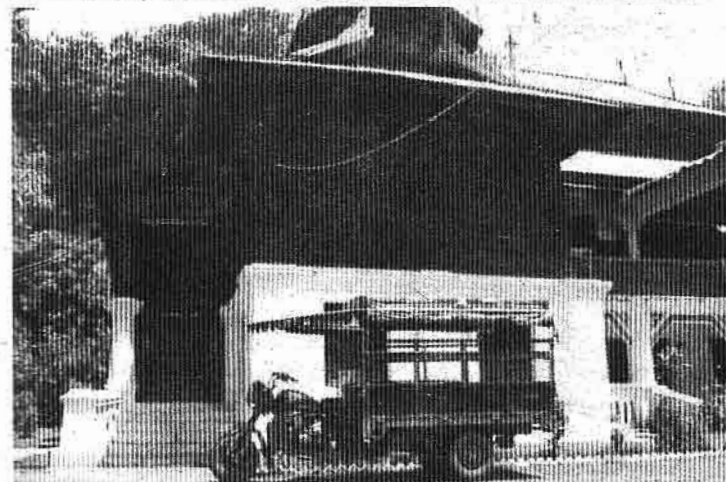

ရတနာနှင့် ကျောက်ထိထောက်ထိတော်

ထုံထုံသိင်္ဂလား

သျှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သစ်ကြေးသီးပုဒ်နှင့်
ထိန်းရာ

အမည်ဖြင့် မြို့ရွာ ပေါ်ပေါက်ကာ
ယခုအခါ ကော်လင်းဟု ခေါ်ဆိုနေကြ
၏။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၅၀ပြည့်နှစ်
တွင် ဝန်းသိုဇော်ဘွား စောအင်ခမ်းက
တည်ထောင်သောမြို့ ဖြစ်လေသည်။
(ဒုတိယခန္တီးဆရာတော် ဦးသုဇနရေး
ပျဉ္ဇနဂရ ဝန်းသိုရာဝင်သစ်၊ စာမျက်နှာ
၈၉ မှ ၉၆)

ဤသို့လျှင် ဗျူပတ်ရှိခဲ့သော
ကောလင်းမြို့သို့ မန္တလေး စစ်ကိုင်းမှ
တစ်ဆင့် မီးရထားဖြင့် လည်းကောင်း၊
မန္တလေး သို့မဟုတ် မုံရွာမြို့များမှ
မော်တော်ယာဉ်ဖြင့်လည်း သွားရောက်
နိုင်သည်။

မန္တလေးမှ သွားပါက ရွှေဘို၊ ခင်ဦး
မြို့များကို ဖြတ်သန်းကာ မြစ်ကြီးနား
ဗျူဟာလမ်းအတိုင်း ဝင်ရောက်ရ
သည်။ မုံရွာမှ သွားလျှင် ဘုတလင်၊
ဒီပဲယင်း၊ ရေဦး၊ ခင်ဦးမြို့များ ကျော်
ဖြတ်၍ ဗျူဟာလမ်းအတိုင်း ဝင်ရောက်
နိုင်လေသည်။

ခမောက်တောင်တော်သို့

ကောလင်းမြို့သို့ ရောက်သောအခါ
စာတည်းချုပ် လမ်းညွှန်လိုက်သည့်
စာရေးဆရာဦးနီ(မိုးနောင်ခေါ် နေနီ
လင်း)အား သွားရောက် တွေ့ဆုံရာ
မြို့ခံ ဦးဝင်းရွှေနှင့်အတူ အားကြီး
မာန်တက် လိုက်ပါကူညီပေးကြပေ
သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကျောက်ချဉ်ဖြူ

ပုံတွင်ပြထားသော အဖြူရောင် အပိုင်းအစလေးမှာ ကျောက်ချဉ်ဖြူ နှစ်လေး၏။ ဖြူသောအရောင်ရှိသော ကြောင့် ကျောက်ချဉ်ဖြူဟု ခေါ်၏။ ချဉ်ဘဲ ဖွယ်တယ်တယ် အရသာရှိ၏။ သင်း ကျောက်ချဉ်ဖြူထွက်ရာဒေသမှာ စ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး ဖြစ်၏။

လိုအပ်ပါက ပိသောချိန်(၄၀)ကျော် ဂုတ်ယူပေးနိုင်ကြောင်း ပုံတွင် ပြထား သည့် အပိုင်းအစလေးကို ပိုင်ဆိုင်ထား ဂုက ပြောပြဖူးလေ၏။

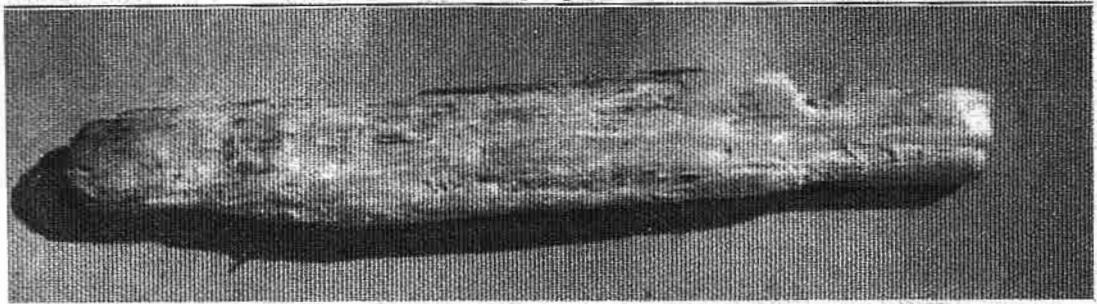

ကျောက်ချဉ်ဖြူ

သဘာဝ ထူးခြားစွနည်းများအသုံး

သိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြပါ

ကျောက်ခွမ်း

ကျောက်ခွမ်း

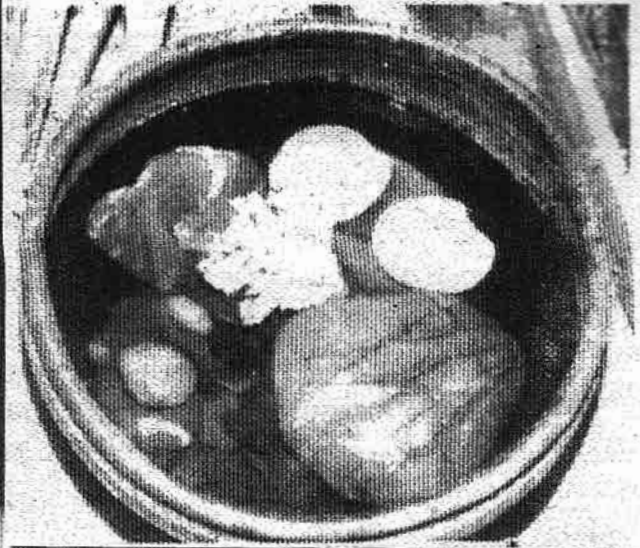
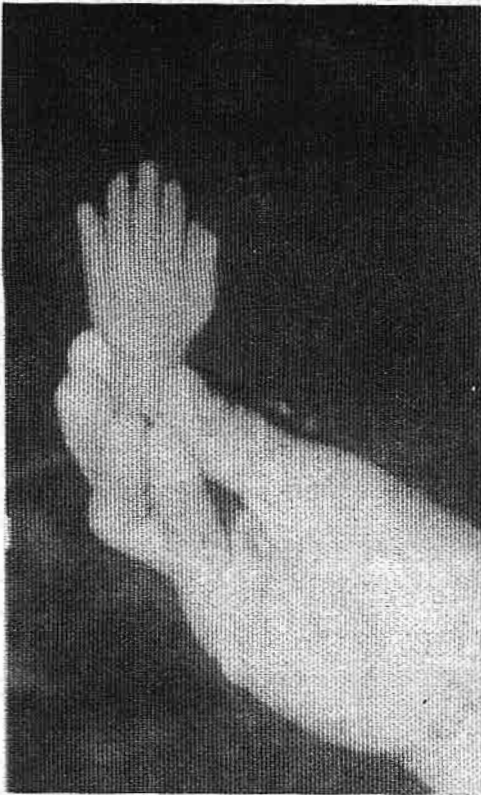
ဓာတုဗေဒတွင် သုံးစွဲကြောင်း သိရ၏။ ဘယ်နေရာတွင် ဘာကြောင့် သုံးစွဲရကြောင်းကိုမူ တိတိကျကျ မသိရပါ။ ကံဝယ်ပိုင်ဆိုင်ထားသူက တိုးတက်သော နိုင်ငံများတွင် မီးသတ်သမားများ၏ အဝတ်အစား၌ အသုံးပြုကြောင်း ပြော ခ်၏။ ဟုတ်၊ မဟုတ် ကျွန်ုပ် မသိပါ။

ကျွန်ုပ်သိသည်က ကျောက်ခွမ်းကို မီးရှို့လျှင် နီရဲလာ၏။ မီးကို ဖယ်ရှားလိုက် (သို့မဟုတ်) ငြိမ်းသတ်လိုက်လျှင်ပြာကျ သွားဘဲ နဂိုမူလအခြေအနေ အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားသော ထူးခြားမှုပင်တည်း။ ဆိုလိုသည်မှာ မီးက ကျောက်ခွမ်းကို ဟင်ကျမ်းစေမှု မရှိခြင်းက လွန်လွန်ကျူးကျူး ထူးခြားခြင်း ဖြစ်လေ၏။

သဘာဝကား ရုပ်လောကကို ထူးခြားအောင် ဖန်တီးတတ်လေ၏။ ယင်းသဘာဝကို လူတို့က သိမြင်ပြီး အသုံးချလေ့ရှိကြ၏။ လောကမှာ ရှိတတ်သော သဘာဝများကို သိရှိမဟုတ်သောကြောင့် စေရန် ရည်ရွယ်၍ ဤစာတိုကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ စ်ဆင့် တင်ပြ ရေးသား အသိပေးအပ်ပေသတည်း။

မောင်နိုး (ကျောက်ခဲ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ ထူးခြားသော သဘာဝသိပ္ပံပညာဖြင့် ကျောက်ပြွန်ပစ္စည်းများ ထည့်ထားသော အိတ်တို

◆ တကယ့် လူတစ်ယောက်၏ လက်သီးနှင့်တူသော သိပ္ပံပညာဖြင့် ကျောက်လက်သီး

ကျောက်မျက်ရတနာတို့မှာ ငွေရှိလျှင် အလွယ်တကူ ဝယ်ယူရရှိနိုင်သော်လည်း သဘာဝလွန် ကျောက်များကိုမူ ဝယ်ယူရန် မဆိုထားဘိ ကြားဖူးရုံသာရှိမည်။ တွေ့ပင်တွေ့ဖူးကြမည်မဟုတ်ပေ။ ရှာဖွေတွေ့ရှိရန်ပင် အလွန် ခက်ခဲလှသည်။

ကံအားလျော်စွာ ပဲခူးမြို့ မဟာကြီးစေတီအနီးတွင် နေထိုင်သော နဂါးမာန်ဆရာကြီးထံမှာ စုဆောင်းထားရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ယင်းတို့ကို အိတ်တိုအတွင်း၌ ထည့်ကာ ထားရှိသည်။ ကျောက်လက်သီးများကို နဂါးမာန်ဆရာကြီးထံမှ နှစ်ထပ်လက်သီးပင် ရှိသည်ဟု ကြားဖူးသည်။

ကျောက်လက်သီး

ကျောက်လက်သီးနှင့် ပတ်သက်၍ အများပြောဆိုနေကြသော စကားများတို့ မကြာခဏ ကြားရသည်။

သိပ္ပံပညာဖြင့်
ကျောက်လက်သီး

ကျောက်လက်သီးများသည် တောနက်ထဲရှိ ရေကြည်သော စမ်းအိုင်များအတွင်းတွင် တည်ရှိသည်။ ညတက်၍ စမ်းအိုင်အတွင်း သွားလာနေတတ်သည်။ ယင်းတို့ကို အသားစိမ်းဖြင့် ပျားယူရသည်။

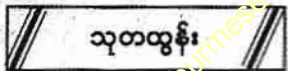
အိမ်ခြံ အစောင့်အရှောက်အဖြစ် ကျောက်လက်သီးကို ခိုင်းစေ၍ရသည်။ ကျောက်လက်သီးမှာ အရွယ်အစားစားရိုးရှိသည်။ အချို့ ကျောက်လက်သီးများမှာ နှစ်ထပ်လက်သီးပင် ရှိသည်ဟု ကြားဖူးသည်။

နဂါးမာန် ဆရာကြီးဆိုမှာ တွေ့ရှိရသော ကျောက်လက်သီးမှာ လက်သီးမှ သည် လက်ချောင်းအထိ လေးလက်မခန့်ရှိသည်။ လက်ချောင်းငါးချောင်း

စလုံး အပြည့်အစုံ ပါဝင်သည်။ ယခုမှ ကျောက်လက်သီးကို အသေအချာ တွေ့ရှိရခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးထံမှ ကျောက်လက်သီးအသုံးကို မေးကြည့်သောအခါ ဆရာကြီးက အနှောင့်အယှက် ပယောဂရန်မှ ကင်းဝေးစေသည်။ ယင်းကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တတ်ဖို့ လိုသည်။

ကျောက်လက်သီးနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားစိတ်ဝင်စားစရာများကို သိရှိလေ့လာထားသူများက ဆက်လက်ဖော်ထုတ်ရေးသား တင်ပြပေးစေလိုပါသည်။

ကျန်းမာပါဝေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဥမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသီဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသ အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ စောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း ဆီး ၊ ဝမ်း ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောများဖြေစေပို့အတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါဝေ အကြောဖြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ခုံစာ TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတံမိ၊ အပြင်တံမိ၊ စအိုနားဆီးဝမ်းလေချုပ်ရောဂါများအတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိအပူအပုပ် အညစ်ကို ယူထုတ်ဝစ်သလိုကင်းစေပြီး သွက်လတ်ပေါ့ပါးကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောကအပူ မှန်သမျှ ငြိမ်းစေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါဝေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ခုံစာ TMR 011800(1215)

နှလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မီးယပ်သွေးမှန်ခြင်း၊ သွေးသားမကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက် ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ငုပ်လျောင်နေသည့် အခိုးအကင်းမှန်သမျှ ပွင့်စေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါဝေ အခိုးပွင့်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ခုံစာ TMR 011825(1215)

ကိုယ်လက်၊ ခြေတိုက်ခဲခြင်း၊ ချွေးငုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းအုံခြင်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းမန်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့် အဖျားရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲလေးစက်နာ နှင့် လေငန်းလေပြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရတဲ့

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါဝေ အကြောလိမ်းဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ခုံစာ TMR 011826(1215)

အကြောတင်ခြင်း၊ အကြောကပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း၊ အဆစ်အမျက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲ၍လေးစက်နာဖြစ်ခြင်း၊ မေးရွဲပါးရွဲခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ခြင်းနှင့် လေငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါဝေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ဆေးကုဌာန

အမှတ် (၈၂) လေယုလမ်း၊ (၁၀) ရပ်တွက် ၊ တောင်ဥက္ကလာပ်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ရုန်း - ၀၉ ၇၃၀၈၅၄၄၀၊ ၀၉ ၇၃၀ ၂၉၉၃၀၊ ၀၉ ၄၂၀၀၆၆၃၉၀

ဘိုကလေးမြို့နယ်၊ ကမ်းကြီးရွာ ရှေးဟောင်းကျောင်းကြီးနှင့် ထူးဆန်းသော

သစ်ချိုပလ္လင်တော် (၁)

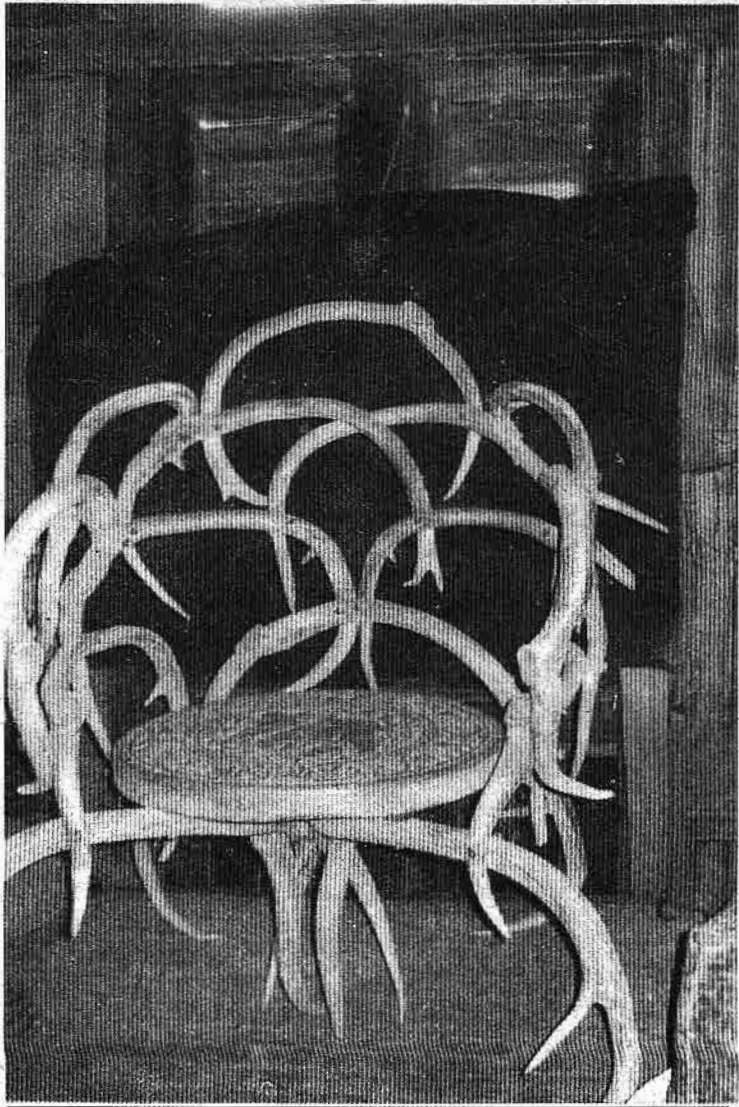
ဟာတ်တ သန်းလှိုင်ကျော်
(ရွှေမန်းဒီ)

၂၀၁၁ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလလောက်မှာ စာရေးသူသည် ဘိုကလေးမြို့အပိုင် ကမ်းကြီးရွာနှင့် ကမ်းကြီးရှေးဟောင်းကျောင်းကြီးသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ထိုကျောင်းကြီးသည် မူလက သံမပါ ဖောက်စွပ် ရက်မများဖြင့်သာ ကြီးမားလှသော လူတစ်ဖက်စာ ကျွန်းတိုင်(၁၇၀)ကျော်ဖြင့် အဆောင်ဆောင် အခန်းခန်းဖြင့် လှပစွာ ရှေးမြန်မာ့ပန်းပုလက်ရာဖြင့် ပြုလုပ်တည်ဆောက်ထားသော ရှေးဟောင်းကျောင်းတော်ကြီး ဖြစ်သည်။

မျက်နှာကြက်မှာလည်း ပန်းပုကနုတ်ပန်းများကို ရွှေစစ် ချထားသလို တိုင်တိုင်းကိုလည်း ရွှေပိန်း ချထားပါသည်။ ဘုံပြာသားအဆင့်ဆင့် ရှေးဟောင်းကျောင်းကြီးသည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ(၂)ရက်နေ့တွင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့် ဆုတ် လျောက်၊ ဒိုင်း၊ မြား၊ အမိုးသွပ် မြားများ ပျက်စီးသွားသည်။

သို့နှင့် ဂေါပကလူကြီး ဦးတင်အေးမှ ဖြစ်ပြင်မည့်တစ်ဦးအလှူရှင် မပေါ်ခေါက်သဖြင့် ရှေးဟောင်းကျောင်းကြီးကို ဖျက်ပြီး စာရေးသူရောက်သည့် အချိန်မှာ ရှေးကျောင်းနေရာမှာ နှစ်ထပ်တိုက်ကျောင်းအဖြစ်နှင့်သာ တွေ့မြင်ခဲ့ရလေသည်။

◆ သစ်ချိုပလ္လင်တော်

ရှေးဟောင်း ကျောင်းကြီး၏ အံ့မခန်းစရာ မြင်တွေ့ရပါသည်။ အဆောင်တစ်ဆောင်သာ မဖျက်ဘဲ ပထမ ဖျက်ချလိုက်သော ရှေးထားသဖြင့် တွေ့ခဲ့ရသည်ပင် မြန်မာ ကျောင်းကြီး၏ ခံ့ညားလှပပုံကို လက်ရှိလက်သမားပညာ၊ ပန်းပုပညာ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီး ဌီပညာ

◆ သမင်ချိုပလ္လင်္ဂို တွဲဆက်အင်္ဂါအုတ်ပုံ ပန်းပုလက်ရာ

သီဟ အရှင်သူမြတ်မှ ပြောပြချက်သာ ကြားခဲ့ရသဖြင့် အလွန် နှမြောလှပါသည်။

ထို ကမ်းကြီးကျောင်းသည် ဘိုကလေးမြို့အပိုင်ထံမှာ ဖြစ်ပြီး ချောင်းကြီးချောင်းကြား ပေါများလှသဖြင့် စက်လှေနှင့်သာ သွားရောက်နိုင်ပါသည်။

ထိုကမ်းကြီးရွာကို တည်ထားသူတို့မှာ အင်မတန်မှ စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းပါသည်။ လူနေအိမ်နှင့် လမ်းမ၊ လမ်းသွယ်၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ ရေကန်နှင့်

သင်္ချိုင်းမြေအထိ စနစ်ကျကျ တောရွာနှင့်မလိုက်အောင် ရပ်ကွက်ဆန်ဆန် ပြုလုပ်ထားပါသည်။

ဒီရေဒီတက်ဒီကျ ရေလွတ်အောင်နှင့် အုတ်စိအုတ်ညှပ် ပြုလုပ်ပြီး လမ်းမအကျယ်ကိုလည်း (၁၀)ပေနီးပါး ပြုလုပ်ထားပြီး လမ်းသွယ်ကိုလည်း အုတ်အမြင့် စီထားသည်မှာ အင်မတန်သေသပ်လှပပါသည်။

တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် ရေလွတ်သွားလာနိုင်ကြသည်။ ရွာအရှေ့နှင့်အနောက် တစ်မိုင်ခန့်ကို စနစ်တကျ

ရွာတည်ထားသည်မှာ အံ့ဩစရာပါ။ ရွာပြင်အနောက်ခြမ်း သင်္ချိုင်းဇရပ်သည်ပင် အလွန်ကြီးမားပြီး ကျွန်းတိုင်ကြီးများ၊ ကနုတ်ပန်းလက်ရာများဖြင့်လှပစွာ တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

ဒီခေတ်တွင် မရှိနိုင်သော မုခ်နှင့်ပန်းကနုတ် အထပ်ထပ်ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော ကြီးမားလှသော ရှေးဟောင်းအုတ်ဂူများ မြင်ဖူးသူ ရှားပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူ မေးမြန်းသိရှိသမျှ အနည်းငယ်မှာ သီပေါမင်း ၁၂၄၇ ခုနှစ် ပါတော်မူပြီးစအချိန် ရက်များ မကြာမီ ပိန်းကောလှေကြီးနှစ်စင်းသည် ရတနာပုံမန္တလေးမြို့မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာလာလေသည်။

ထိုပိန်းကောလှေကြီးနှစ်စင်းမှ ရှေ့ဆုံးအစင်းတွင် ဒေါင်းအလံများ စိုက်ထူ၍ ပေါင်းမိုးပေါ်တွင် သိန်းငှက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်နှင့် ဟင်္သာပေါင်း သုတ်ထားသော သစ်သားပြားကြီးပေါ်တွင် (ရွှေစာလုံး) နှင့် (သိမ်း)ဆိုသော စာလုံးကြီးကြီး ထောင်ထားသကဲ့သို့ (၆)ပေကျော်ခန့်ရှိ စည်တော်ကြီးတစ်လုံးနှင့် မောင်းကြီးတစ်လုံး တင်ထားပါသည်။

ထိုလှေကြီးထဲတွင် သက်တော်ကြီးရင့်သော ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးနှင့် နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားဟု ယူဆရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ ကလေးသူငယ်များ၊ လှေလှော်သားများ၊ ဘုရင့်အသုံးအဆောင် ပွဲတော်အုပ်များ၊ သလွန်များ၊ ရှေးဟောင်း ပေစာထုပ်များ ရတနာပစ္စည်းများနှင့်တကွ ထွက်ခွာလာကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

မြို့တစ်မြို့ဝင်တိုင်း မောင်းကြီး (၃)ချက်ထု စည်တီးပြီး အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ စုန်ဆင်းသွားပါသည်။ ထိုပိန်းလှေကြီးနှစ်စင်းသည် ဘို

ကလေးမြို့အပိုင် (ယခုတည်ရှိနေသော ကျွန်းလေး)သို့ရောက်လျှင် လှေကပ်၍ ယင်းတို့လူစုသည် ဤနေရာသည် ရွာ တည်ဖို့ကောင်းသည်။ မည်သည့် အင်္ဂလိပ်အန္တရာယ်မှမရှိ မလာရောက် နိုင်သောနေရာဟု သတ်မှတ်ပြီး ပါလာ သော လူအင်အားဖြင့် ထိုရွာကြီးကို ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ရှင်းလင်း ခုတ် ထွင်ပြီး မြို့ရွာရပ်ကွက် သဘောမျိုး ဖြစ်အောင် အကောင်အထည် ဖော်ပါ သည်။

ပန်းရန်ဆရာများ ထပ်မံလိုအပ်လျှင် ရတနာပုံမန္တလေးသို့ လူလွတ် ပန်းရန် ဆရာကြီးများ၊ ဗိသုကာဆရာ၊ ပန်းပု ပန်းတော့ဆရာများ ခေါ်၍ လမ်း၊ ကျောင်း၊ သိမ်၊ ဧရပ်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ သင်္ချိုင်းမြေကအစ ပြုလုပ်ခိုင်းကြပါ သည်။

ထိုခေတ်က ကျွန်းအိမ်ကြီးများမှာ နှစ်ဆောင်ပြိုင် လသာဆောင်၊ ဘုရား ဆောင် စသည်များ အဆောင်များ သလို ပွတ်လုံးတိုင် လှေကားကြီးများ နှင့် အင်မတန် ခုံညားလှပါသည်။ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် ဟင်းထမင်းများ စားပေးနိုင်သည်အထိ ပြုလုပ်ထားပါ သည်။

အနီးအနား ရွာငယ်တွေမှလည်း ငါ့ရွာကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့လာကြသလို ရွာကြီးကလည်း တဖြည်းဖြည်း စည် ကာလာပြီး ခေါက်ဆွဲဆိုင်များ၊ ရွှေဆိုင် များ အပေါင်ဆိုင်များပင် ရှိလာခဲ့ကြ သည်။

အင်္ဂလိပ်အစိုးရခေတ်၊ ဂျပန်ခေတ် စသည်တို့ကို ဖြတ်သန်းလာရင်း ဂျပန် နှစ်မှာ ထိုရွာကြီးမှာ ပျက်စီးစ ပြုလာ သည်။ တိုင်းပြည်ကလည်း မငြိမ် သည်။ တစ်ဖက်ကလည်း ရောင်စုံသူပုန် များ တောဆိုသူများ၊ စားပြများ၊ လူယက်

◆ ကမ်းကြီးကျောင်း ဆရာထက်ကြီး ဦးညွှာသီဟနှင့် သင်္ခါပလ္လင်ကြီးစုံ

တိုက်ခိုက်မှုများကြောင့် ရွာပစ်ပြီး ပြေး သူပြေးကြသည်။

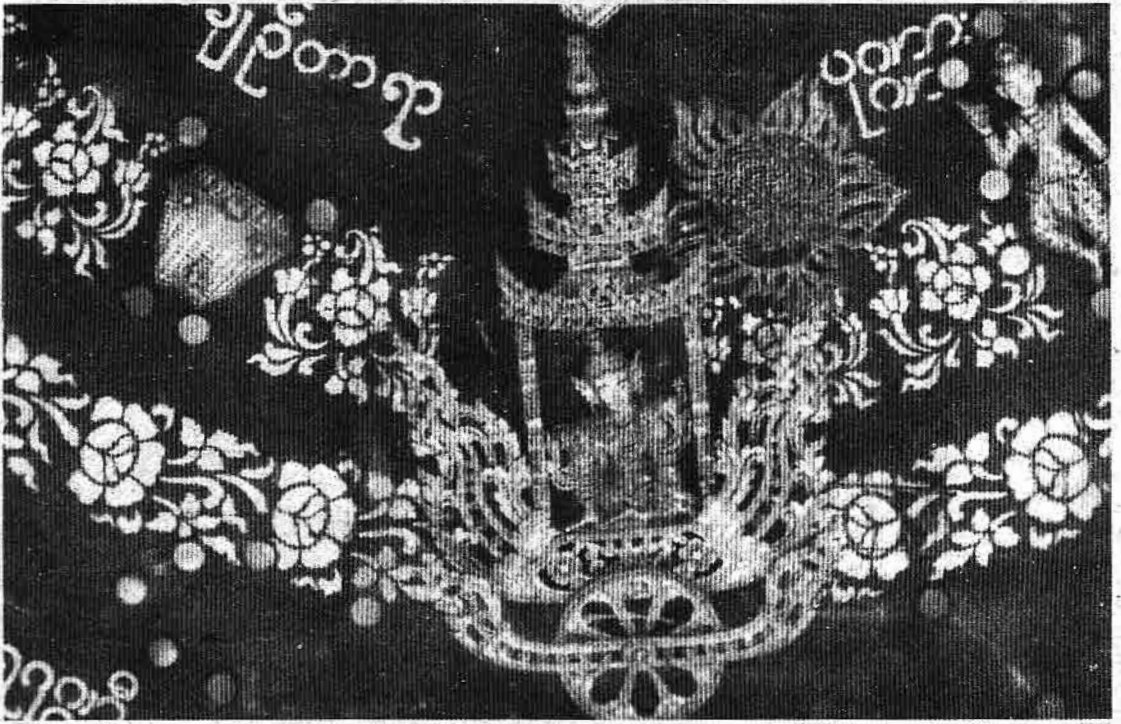
ထိုအပြင် ချစ်တီးကုလားများကို အဆမတန် ဈေးလျှော့၍ ကျွန်းအိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းများကို ရောင်းချပြီး ဘိုကလေး။ ဖျာပုံ စသည် မြို့ဘက်များ သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ကြရသည်။

သို့သော်လည်း ထိုရွာကြီးကို တည် သွားခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအနက် ဦးဘိုးစံ၊ အမေစိမ်း၊ ဘိုးအုန်းပင်၊ ဘိုးခြံတိုင်၊ ဒေါ်မယ်ကာ၊ ဘိုးတာ စသည်တို့သာ ဒီရွာလေးမှာ ဘယ်မှ

မပြောင်းဘဲ မထင်မရှား နေသွားခဲ့ကြ သည်ဟု ရှေးလူကြီးဘိုးဘွားများ ပြော ဆိုသွားသည့် စကားကို ယခုလက်ရှိ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီး ဦးညွှာ သီဟမှ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

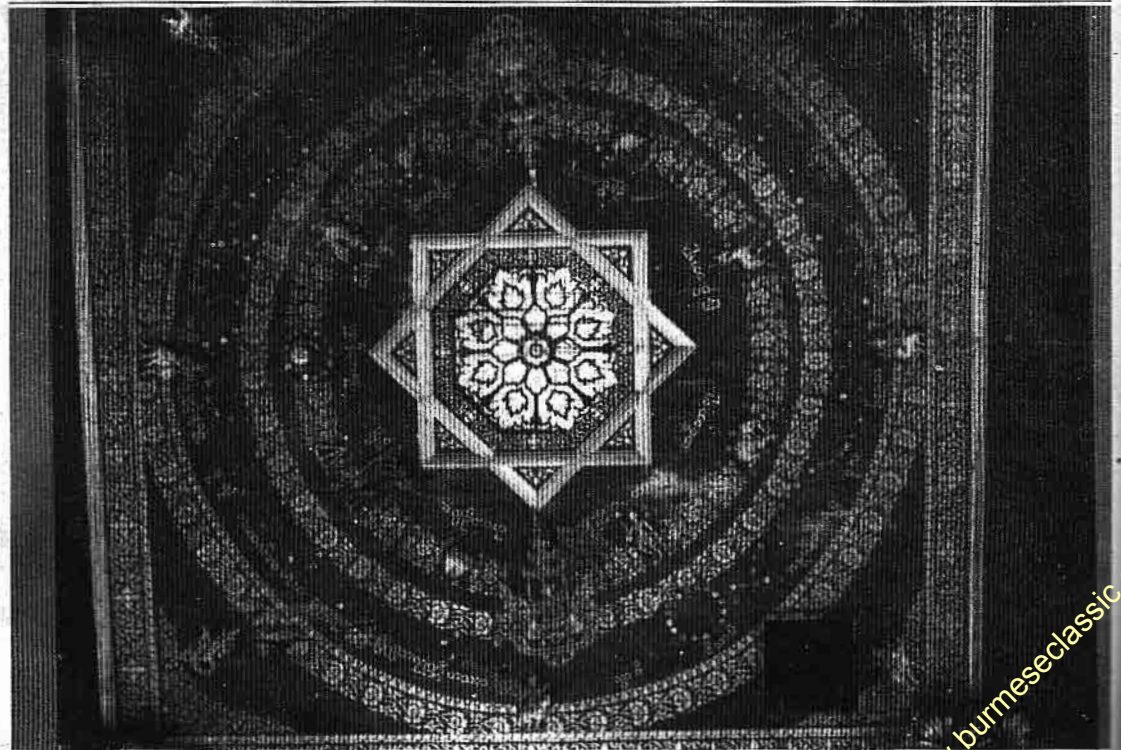
တစ်ချိန်က စာချိုးတစ်စုပင် ထိုရွာမှာ ပေါ်ခဲ့ဖူးသည်။ စာချိုးမှာ “အုန်းခြံကာ တာ မလျှောက်နှင့် စိမ်းဆိုလည်း ရွက်မစားလေနှင့်” ဖြစ်သည်။

အကြောင်းမှာ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ မှာ သြဇာရှိခြင်း၊ မဟုတ်မခံစိတ်ရှိခြင်း၊ တည်တည်ကြည်ကြည်နေခြင်း၊ ရွာသူ

◆ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများ သို့မဟုတ် သိက္ခာမင်္ဂလာနှင့် ပန်ဂလာဆုံ

◆ သိက္ခာမင်္ဂလာအဖွဲ့အစည်းများ အလှူအတန်းတက်အဖွဲ့များဆုံ

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွာသားများအပေါ် မတရား မပြုလုပ်ခြင်း၊ ကူညီခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ရွာသားများမှ ချစ်ကြောက်ရိုသေ လေးစားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့၏ နာမည်အတိအကျကို မည်သူမှ မသိရဘဲ နာမည်အတုဖြင့် သာ နေထိုင်သွားသလို အသက်အငယ် ဆုံး နောက်ဆုံးမှ သေဆုံးသွားသော အမေစိမ်းသည်ပင် အသက်(၉၆)နှစ် မှာ ဖြစ်သည်။

အသက်လည်း ရှည်ကြသလို နန်းဆန်ဆန် နေသွားကြသည်။ အမေစိမ်းသည် စနစ်ကြီးခြင်း၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာအစဉ်အလာကို ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ တစ်ခါတလေပင် နန်းတွင်းအခေါ်အပြော အသုံးအနှုန်းများ ရှိခဲ့သည်။

အမေစိမ်းတွင် သမီးနှစ်ယောက် ရှိခဲ့ရာ တစ်ယောက်သော သမီး၏သား ယခုလက်ရှိ အသက်(၇၀)ကျော် အဘစိုးမှ သူ့ ခြောက်နှစ်၊ ခုနှစ်နှစ်သား အရွယ် ကလေးဘဝ အမေစိမ်းအိမ်ကြီး၏ ဖိနပ်ချွတ်တွင် ထိုင်နေသည်ကို မြင်သော အမေစိမ်းသည် စိတ်ဆိုးသော အမူအရာဖြင့် မြေးဖြစ်သူ အဘစိုးအား...

'နင်က ကျွန်လား၊ သခင်လား။ အဲဒီနေရာ ထိုင်တာ ကျွန်ပုထိုက်တာ နင် အခု အိမ်ပေါ်ချက်ချင်းထက်စမ်း'

ဟု ငေါက်ငမ်းသည်ကို အဘစိုးမှ စာရေးသူအား ပြန်ပြောပြပါသည်။ ရင်ပုံးအင်္ကျီ၊ ချိတ်ထဘီ၊ ပိန်းတန်းကတ္တီပါဖိနပ် အမြဲစီးလေ့ရှိသည်။ တစ်တောင်မရှိမရှိ ဖက်ဆေးလိပ်ကြီးကိုလည်း ကိုယ်တိုင် လိပ်သောက်လေ့ရှိသည်။ ဘုရား၊ တရား အလွန်မြဲသည်။ မဟာဆန်သည်။

အသက်အရွယ် ကြီးလာတော့ မိမိ ကျွန်းအိမ်ကြီးနှင့် လက်ဝတ်လက်စား

◀ ဘုရားတော်တော်ကြီးများပုံ

များပါ ရောင်းချပြီး ထိုကမ်းကြီးရွာတွင် ဘုရားတည်ခြင်း၊ သိမ်ကုသိုလ် ပါဝင်ခြင်း စသည် ကုသိုလ်တို့ကို ပြုလုပ်သွားနိုင်ခဲ့သည်ဟု မြစ်ဖြစ်သူ အဘစိုးမှ ပြောပြခဲ့သည်။

ယခုလက်ရှိ ကျန်ရှိနေသော ရှေးဟောင်း သိမ်တော်ကြီးပင်လျှင် အလျား ပေ(၇၀)ကျော်ရှိသည့် တိုင်ကြီးများကိုလည်း ရွှေချထားသည်။ အပေါ်မျက်နှာကြက်မှာလည်း နက္ခတာရာများကို ထွင်းထုပြီး ရွှေချထားပါသည်။

ခေါင်းရင်းခန်း ပလ္လင်အောက်မြေမှာလည်း ဖန်ရောင်စုံနှင့် ယခုခေတ် ပြုလုပ်နိုင်သည့် ပညာရှင် မရှိနိုင်သော ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုအတတ်ပညာ ဖန်ကနုတ်ပန်းရောင်စုံကြားမှ သစ်စေးသရိုးကို မည်ကဲ့သို့ ရောစပ်ထားသည်မသိ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဟင်္သာတ သန်းလှိုင်လျော်
(ရွှေပန်းချီ)
နက္ခတ္တရောင်မြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁

တောင်ကြီးမှ (၆၂)မိုင် ကွာဝေးပြီး တောင်ကြီး-ကျိုင်းတုံ ပြည်ထောင်စု လမ်းမကြီးပေါ်တွင် တည်ရှိသော ပင်လုံမြို့လေးသည် ပြည်ထောင်စုနေ့ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် ပင်လုံစာချုပ်၊ ပင်လုံကျောက်တိုင်တို့ကြောင့် လူသိများ ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် မြို့လေး ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၂) ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အမှူးပြုသည့် တောင်ပေါ်မြေပြန့် တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင် (၂၂)ဦးတို့ သည် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ပြည့်ဝစွာဖြင့် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီးနောက် သမိုင်းဝင် ပင်လုံစာချုပ်ကို ပေါ်ပေါက်စေခဲ့ကြလေသည်။

ထိုနေ့ (၁၂-၂-၁၉၄၇)ရက်ကို ပြည်ထောင်စုနေ့ဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြပြီး ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)ရက်နေ့ရောက်တိုင်း နိုင်ငံတစ်ဝန်း ပြည်ထောင်စုနေ့ အခမ်းအနားများ ကျင်းပခဲ့ခြင်းမှာ နှစ်ပေါင်း(၆၆)နှစ်တိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ပင်လုံညီလာခံ ကျင်းပသည့်နေရာတွင် ၁၉၄၇ ခုနှစ်ကပင် တိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင်များ၏ ဆန္ဒအရ ပင်လုံကျောက်တိုင်ကြီး တည်ဆောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုပင်လုံကျောက်တိုင်ကြီး၏ တည်ဆောက်မှု ကြာရှည်ခဲ့သည့် ကာလမှာ (၆၆)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထို ပင်လုံကျောက်တိုင်ကြီး၏ တောင်ဘက် ကိုက်(၅၀)ခန့်အကွာ၌ ရှိသည့် ညောင်ပင်ကြီးကား ပင်လုံကျောက်တိုင်ကြီး မဖြစ်ပေါ်ခင်ကပင် တည်ရှိနေခဲ့သည့် သက်တမ်းရှည် ညောင်ပင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

အရိပ်အာဝါသ အလွန်ကောင်းပြီး လုံးပတ်မှာ အမျိုးသားကြီး(၂)ဦး လက်ချင်းဆက်ဖက်၍ ရအောင်ပင်

စောကြီး (B.Sc)

ပင်လုံမြို့က

ဆုတောင်းပြည့် ညောင်ပင်ကြီး

ပင်လုံမြို့ ဆုတောင်းပြည့်ညောင်ပင်ကြီး

ကြီးမားလှပါသည်။ ယခုအခါ ပင်လုံကျောက်တိုင်ကြီး၏ အနီးရှိ ထိုညောင်ပင်ကြီးသည် ဆုတောင်းပြည့် အဓိဋ္ဌာန်အောင်ညောင်ပင်ကြီးအဖြစ် ထင်ရှားလျက် ရှိနေပါတော့သည်။ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ လာကြသည့် ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထိုညောင်ပင်ကြီးကို လက်ယာရစ်(၉)ပတ်

ဆုတောင်းပြည့်ရန် ပတ်နေကြလေသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်အတူ ညောင်ပင်ကြီးကို လက်ယာရစ်(၉)ပတ် ပတ်ခဲ့လေသည်။ စိတ်ထဲမှာ ရွှင်လန်းလှပခြင်း အရသာကို ခံစားခဲ့ရလေသည်။ မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးဌာနမှ ညောင်ပင်ကြီးကို လက်ယာရစ် (၉)ပတ် ပတ်ပြီး

စာအုပ်အမည်

ဆုတောင်းပါက လွန်စွာမှ ဆုတောင်းခြင်းကြောင့် ရှင်မင်းကြီးဆိုပါသည်။
မင်လုံမြို့လေးမှာ နေ့နာမ်အရ ကြာသပတေး၊ ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်၍ ဂဏန်းအားဖြင့် (၅နှင့်၄)ဖြစ်၍ ပေါင်းပါက ၉(ကိုး)ရလေသည်။ ကျောက်တိုင်မှာလည်း နေ့နာမ်အရ တနင်္လာ၊ စနေဖြစ်ပြီး ဂဏန်းအားဖြင့် (၂နှင့်၇)ဖြစ်၍ ပေါင်းပါက ၉(ကိုး) ရပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ပင်လုံ(၉)၊ ကျောက်တိုင်(၉)သည် ကိုးနဝင်းကျေသည် သင်္ကေတဖြစ်နေကြောင်း စဉ်းစားမိခဲ့ပါသည်။ သောင်ပင်ကြီးကို လက်ယာရစ်(၉)ပတ် ပတ်ခြင်းသည် ကိုးနဝင်းကျေသည့် ပင်လုံကျောက်တိုင်နှင့် ဆက်စပ်နေသလားဟု စာရေးသူ စဉ်းစားမိခဲ့ပါတော့သည်။

ပင်လုံကျောက်တိုင်အနီးရှိ သောင်ပင်ကြီးကို လက်ယာရစ် ပတ်နေကြသည့် လူပရိသတ်များကို ကြည့်နေရင်း သစ်ပင်ကြီးကြီးမားမားနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိအား ဆုံးမပြောဆိုခဲ့သည့် ဆရာသမားတစ်ဦး၏ စကားများကို ပြန်လည် ကြားယောင်လာခဲ့ပါတော့သည်။

'မောင်အောင်ရန်နိုင်ရေ သစ်ပင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ မှတ်သားစရာ နည်းနည်းပြောချင်တယ်ကွ။ သစ်ပင်မှာ ရှိတဲ့ အကိုင်းတွေကို ခုတ်ရတဲ့အခါ အကိုင်းတွေ အားလုံး မခုတ်ရဘူး။ တစ်ကိုင်းနှစ်ကိုင်း ချန်ပြီးခုတ်ရတယ်ကွ။ သစ်ပင်နဲ့ နတ်တွေနေဖို့အတွက် နတ်နေကိုင်း (နတ်နေကိုင်း) ချန်တယ်လို့ ခေါ်တယ်ကွ။ လောကကြီးမှာ မြင်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ သလို မမြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များလဲ ရှိနေကြတယ်ကွ မောင်အောင်ရန်နိုင်ရ။ မမြင်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ် တစ်နည်းအားဖြင့် နာမ်လောကမှ ပုဂ္ဂိုလ်တချို့က သစ်ပင်ကြီးတွေမှာ မှီခိုနေထိုင်ကြတယ်။ သစ်ပင်မှာနေကြတော့ ရုက္ခစိုး

လို့ခေါ်ရင် ယေဘုယျအားဖြင့် မှန်တယ်လို့ ဆိုရမယ်။

သစ်ပင်ကြီးကြီးဆိုရင် ရုက္ခစိုး(နာမ်လောကပုဂ္ဂိုလ်)များ ရှိနေတတ်တယ်ကွ။ ယောက်ျားကြီး လက်နှစ်ဖက်ခန့် ပင်စည်လုံးပတ်ကြီးခဲ့ရင် ရုက္ခစိုးရှိဖို့ များပြီပေါ့။ မလွဲသာမရှောင်သာ အဲဒီလို သစ်ပင်ကြီးကြီးမားမားကို ခုတ်ရလို့ရ ဖယ်ရရင် မေတ္တာစိတ်နဲ့ တောင်းပန်ပြီး ခုတ်လို့ရင် မိမိအတွက် အန္တရာယ်ကင်းတာပေါ့ကွာ။

သစ်ပင်ကြီးကြီး ပင်စည်လုံးပတ်ကြီးကြီးဆိုရင် စီနီယာ(Senior) ရုက္ခစိုး နေတတ်တယ်။ သစ်ပင်ငယ်ရင်တော့ ဂျူနီယာ(Junior)ရုက္ခစိုး နေတတ်တယ်။ သစ်ပင်ကြီးကြီးမှာနေတဲ့ စီနီယာ(Senior)ရုက္ခစိုးက တန်ခိုး(Powerful) ပိုကြီးကြတာပေါ့။ သစ်ပင်ကြီးကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံရရင် ဂရုစိုက်ပြီး နေထိုင်လုပ်ကိုင်ဖို့ ပြောချင်တာပါကွာ။

ငါတို့ဇာတိဒေသက သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ဆိုရင် ဒေသခံတွေက အလေးအနက်ထားပြီး သွားရတဲ့ နေရာတစ်ခုလို သတ်မှတ်ထားကြတယ်။ အဲဒီ သစ်ပင်ကြီးရဲ့အောက်မှာ အပေါ်အပါစွန့်တာတို့ အညစ်အကြေးစွန့်တာတို့ လုပ်လို့မရဘူး။

ယဉ်ကြည်လို့ အဲဒီသစ်ပင်အောက်ကို သွားပြီး ဖဗွယ်ဖရာ လုပ်တဲ့သူတိုင်း ဒုက္ခရောက်ကြတာနည်းပါ။ ဒါကြောင့် သစ်ပင်ကြီးကြီးဆိုရင် ဂရုစိုက်ဖို့ ပြောချင်တာပါ မောင်အောင်ရန်နိုင်'

ပင်လုံမြို့သို့ ရောက်ရှိသည့်အခါ ဆုတောင်းပြည့် သောင်ပင်ကြီးကို သွားရောက်လေ့လာမှု ပြုကြပါရန် မေတ္တာဖြင့် တင်ပြအပ်ပါသည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ ဘဝန္တ သုခိတတ္တာ

အောင်ရန်နိုင် (B.Sc)

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဇာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဝဂ္ဂဝင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းတဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁ ၂၄၂၂၀၄

ကျေးဇူးတင်အောင်ပေးပါ

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အိမ်

တိုင်းရင်းသားပုဂံပုတင် TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၀၀/တဆထလ/တိုး(၀၃၄၅)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ တယ်ဆေးစားပြီး တယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရုံပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး။ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မုလွန်တဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုက်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်နေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေနိုးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုက်လွှတ်ခြင်း၊ သုက်အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

ဆေးထုတ်လုပ်ပိုင်ခွင့်

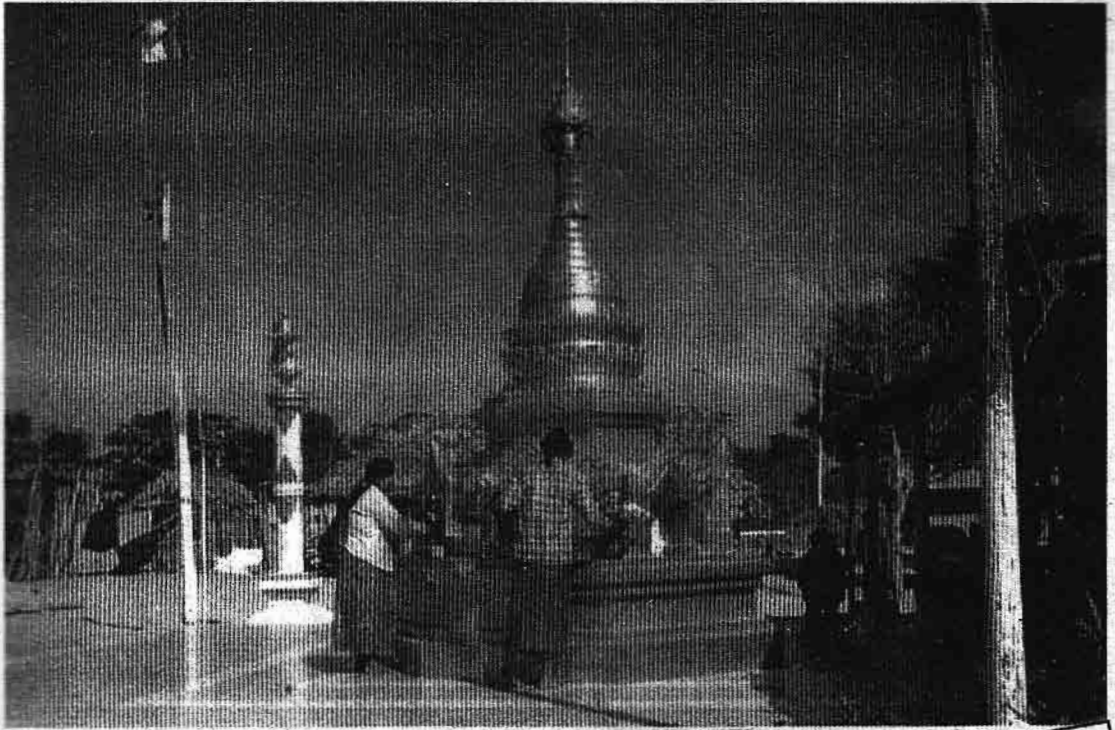
အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊

(၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)

ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန

အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မှ၊

သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဗိမ္မာဘူမိ

ခံလွန်းသာ

စိတ်သဒ္ဓါပွားလျှင် ကြံသမျှထူးစေသည့်

ပိဗ္ဗာဘူမိတွင် ထံတော်ဦးဆီသို့ (၁)

ခရီးစဉ် နိဒါန်း

မုံရွာဆောင်း နံနက်ခင်းကာ
နေထန်းတစ်ဖျား (နံနက် ၉ နာရီကျော်
ခန့်) ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ခြင်ဆီတွင်း
ဖွဲ့လောက်အောင် စိမ့်၍ အေးနေဆဲ
ဖြစ်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
မှာ လာနားကြတဲ့ ချင်းတိုင်းရင်းသား
တို့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့လို တောင်
ဆီသားတွေက ပြောကြတယ်။
ထောင်ပေါ်ဒေသ အအေးက နေလို့ရ

သေးတယ်။ မုံရွာမြို့ အေးပုံကြီးက
ရေတောင် မကိုင်ဝံ့ဘူးတဲ့။ သူတို့
တောင်ပေါ်မှာ ရေတွေ ချိုးနိုင်ကြ
သေးဆိုပဲ'

ဦးသာရှင်းက မုံရွာဆောင်း ငိုကာချဲ့
နေစဉ် ကလေးများက နေပူဆာလှုံရန်
လာခေါ်ကြသဖြင့် အိမ်ရှေ့ နေရောင်
အောက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

'ဦးအောင်နိုင် ပြောတယ်၊ ဦးလေး
ရောက်နေတဲ့အကြောင်း ဦးပဉ္စင်းဆီ
ဖုန်းဆက်ထားသတဲ့'

'ဦးပဉ္စင်းက အရာတော် ကြနေ

တယ်ဆို'
'ဟုတ်ကဲ့ တမြန်နေ့က ပြန်ရောက်
တာ'

သို့ဖြင့် ရန်နိုင်စိုးအား ခေါ်၍ မဟာ
လယ်တီတိုက် ဒေါ်မေအုတ်ကျောင်း
သို့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လိုက်ပို့ခိုင်းသည်။
ကျောင်းတွင် အရှင်သီလာစာရအား
အခန့်သင့်စွာ ဖူးတွေ့ရပေသည်။

'ကျုပ်လဲ ခင်ဗျားကို မျှော်နေတာ
များ၊ ပိဗ္ဗာဘူမိတဲ့။ မုံရွာ၊ ဘုတလင်၊
အရာတော် သုံးမြို့နယ် ဖိနပ်လောင်း
ဆိုင် အလယ်ဗဟိုမှာ ကိန်ယပ်တယ်။

သုံးနှစ်ခန့် ဦးပွင့်က နေထိုင်ခဲ့ရင်း နေထိုင်ရာမှာ အလှူအတန်းများစွာ ပြုလုပ်ခဲ့ရင်း နေထိုင်ရာမှာ အလှူအတန်းများစွာ ပြုလုပ်ခဲ့ရင်း နေထိုင်ရာမှာ အလှူအတန်းများစွာ ပြုလုပ်ခဲ့ရင်း

ဦးပွင့်က ဒီအချိန်လောက်ဆိုရင် ကျွန်တော်တွေ လူစု မခွဲလောက် သေးပါဘူး။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ ဘက် သွားကြည့်ကြစို့'

ဦးပွင့်က သူ့၏ စရုဏကိုသာ တတ်အားသရွေ့ ကျင့်ကြံဖြည့်ဆည်း လျက်ရှိကာ ဤသို့ ချီးပင့် ညွှန်ကြား လေ့မရှိသဖြင့် မိမိသည်လည်း စိတ် အား ထက်သန်စွာ လျှောက်ထားလိုက် ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးပွင့်က လယ်တီမြောက်ရပ်ကွက် ရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ခေါ် သွားကာ လူအချို့နှင့် မေးမြန်း ပြော ဆိုနေသည်။ အတန်ကြာမှ ပြန်ရောက် လာကာ "မနက်ဖြန် ခုနစ်နာရီခွဲ၊ ရှစ် နာရီလောက် စ၊ ထွက်ကြတာပေါ့။ လမ်းပြကော အဖော်ပါ ဆိုင်ကယ်သုံး စီး လိုက်ပို့ကြမယ်။ ခင်ဗျားက ကိုအောင်နိုင်ဆိုင်ကယ်ကို ရန်နိုင်စိုး မောင်းခိုင်းပြီး လိုက်ခဲ့။ စုစုပေါင်း လေးစီး သွားကြတာပေါ့။

သာစည်လမ်းက သွားပြီး အင်တိုင်း သစ်ကျင်း၊ မှော်တော၊ ဝါးတောမရွာ တွေ ဖြတ်၊ အရာတော်ရောက်တော့ ပုံရွာလမ်းအတိုင်း ဝ၊ လုံးတစ်ပတ် ခရီး ထွက်ကြမယ်။ ခင်ဗျားအတွက် မပြည့် ပုံသေးရင် အရာတော်မှာ ညအိပ်ပြီး ခနောက်တစ်နေ့မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်လို့ရပါတယ်"

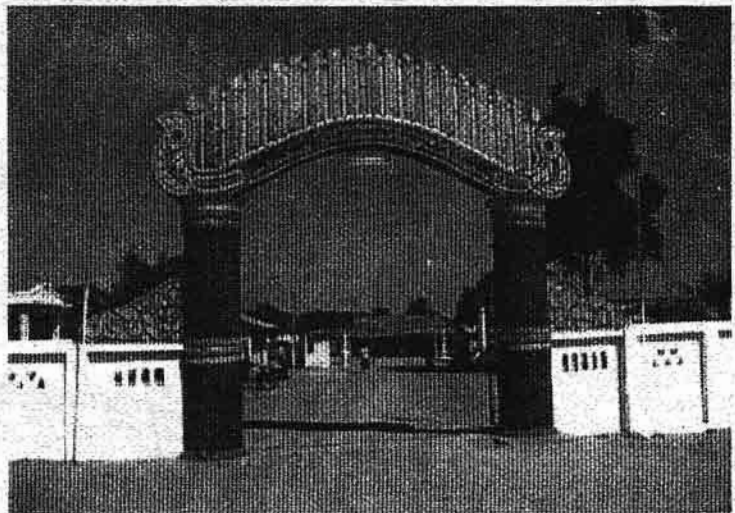
ဟူ၍ ပြည့်စုံစွာ ရှင်းပြသည်။

၂၆ နက္ခတ္တဇရာင်မြို့မဂ္ဂဇင်း

◀ အစိတ္တနိဗ္ဗာန်ကြီး အသစ်ထောက်လှမ်းသော သပိတ်ကွဲတည်ပင်

◀ ဝိဇ္ဇာဘုရားမုနိဗ္ဗိ

ဦးပွင့်က ကိုယ်တိုင်လည်း ဝိဇ္ဇာဘုရား အား သွားရောက် ဖူးမြော်မည်ဟု စိတ်အကြံဖြစ်ပေါ်သည်နှင့် မကြာမီ ကူညီပို့ဆောင်ပေးသူ၊ ထိုနယ်သို့ ခရီး ကြိုသဖြင့် ပင့်ဆောင်သွားသူများ ပေါ် ပေါက်၍ ရောက်ဖြစ်၊ ဖူးဖြစ်ရသည်ဟု သိရပေသည်။

ခြေတော်ရင်းသို့ ခြေလှမ်းအာစ

ဝိဇ္ဇာဘုရားဟု လူအများ ခေါ်ဝေါ် ကြသော "ရင်အေး" စေတီတော်

ကိန်းဝပ်တော်မူရာ ဌာနကို သပိတ်ကွဲ တည်ပင် သာသနာမြေဟု ခေါ်တွင်ကြ သည်။ အရာတော်မြို့နယ် သစ်ကျင်း ကြီးကျေးရွာမှတစ်ဆင့် မြောက်ယွန်း ယွန်း 'မှော်တော' အုပ်စုရှိ ချမ်းသာ ကုန်းရွာအနီးသို့ သွားရသည်။

အရာတော်မှ မော်တော်ယာဉ်ငယ် များဖြင့် သွားနိုင်သည်။ တောင်ကုန်း ငယ် အနိမ့်အမြင့် ပေါများလှသော မြေလမ်း ဖြစ်သည်။

• တေးသံနှင့် ထိုဘက်

မိမိတို့မှာ ကိုအောင်နိုင် လမ်းညွှန်လိုက်သော ရွှေမဉ္ဇူစေတီ မျက်ရှင်တော်အား ပူဇော်ရန်ရှိသဖြင့် မုံရွာသာစည် ကားလမ်းအတိုင်း ခရီးစတင်ကာ ဆိုင်ကယ်လေးစီးဖြင့် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ကျောက်စစ်ပုံ၊ တဲကြီးရွာများကို ကျော်လွန်ပြီးနောက် ကတ္တရာလမ်း၏ လက်ယာဘက်တွင်ရှိသော သာစည်ကျောက်ကွယ်လမ်းခွဲမှတစ်ဆင့် အင်တိုင်းရွာသို့ ခွဲထွက်ကြသည်။

အင်တိုင်းရွာတွင် ရွှေမဉ္ဇူ မျက်ရှင်တော်မုနိအား ဦးခိုက်၍ ဘာဝနာကုသိုလ် ပွားများသည်။ ထို့နောက်တွင် သာစည်ဆည်ပေါင်အတိုင်း မောင်းနှင်ကာ တောလမ်းအတိုင်း သစ်ကျင်းကြီးသို့ ဦးတည်ခဲ့သည်။

ခရီးအစတွင် မြင်တွေ့ရသော သာစည် ဆည်ရေပြင်ကျယ်က ကြည့်နူးစရာ ကောင်းသကဲ့သို့ အာပေါဓာတ်၏ ယိုစီးမှုသဘောကြောင့် ဝိဇ္ဇာဘုရား ပူဇော်မှုခရီးသည် လွယ်ကူအဆင်ပြေစွာ ပေါက်မြောက် အောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု နိမိတ်ကောက်လျက် ဝမ်းမြောက်မိသည်။

တောလမ်းကလေးသည် အတက်အဆင်း ပေါများသည့်အပြင် ဖုန်ပုန်၊ ကျောက်ပြွက်ကလေးများ ပေါလှသဖြင့် အလွန်ပင် သတိထား မောင်းနှင်ကြရသည်။ လိုက်ပို့ပေးကြသော မုံရွာမိတ်ဆွေများမှာ ဆိုင်ကယ် ကျွမ်းကျင်၍ သွားလာနေကျဖြစ်သော်လည်း မကြာခဏ ဘီးချော်ကာ ကမောက်ကမဖြစ်ကြရသည်။

သို့သော် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်း မရှိပါ။ ကျော၊ခါး၊ကိုယ်လက် နာကျင်ရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ တစ်နာရီခွဲမျှကြာသော် သစ်ကျင်းရွာသို့ ရောက်ရှိ၍ (၂) မိုင်ခွဲခန့် ဆက်သွားရုံဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘုရားမုနိဦးကို လှမ်းမြင်ရလေသည်။

မိစ္ဆာဘုရား

မုနိဦးအတွင်း ဝင်ရောက်ကာ ဝိဇ္ဇာဘုရားကို ဦးစွာ ကန်တော့သည်။ ကိုးတောင်ပြည့် မြေစိုက်စေတီငယ်ဖြစ်သော်လည်း ခုနစ်မျက်နှာ၊ မုနိ(၇) မုနိဖြင့် ထူးစွာ ပွားရသည်။

ရာဟုန် ဂြိုဟ်တိုင် မပါရှိပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲပိုင်း၌ မွေးဖွားသူများသည်

ရာဟုသားဟူ၍ ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်တွင် ပူဇော်လေ့မရှိ၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်တွင် သာ ပူဇော်လေ့ရှိကြရာ ပူဇော်သူမဲ့သော ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်ကို ချန်လှပ်ထားခြင်းသည် လက်တွေ့ကျသော ပူဇော်မှုအစီအစဉ် ဖြစ်ပေသည်။

ရင်ပြင်ကျယ်ကျယ် စေတီငယ်တွင် ပန်း၊ရေချမ်း ပူဇော်သူ မပြတ် တွေ့ရသည်။ ဘာဝနာကုသိုလ်ရှင် လူကြီးလူငယ် အရွယ်စုံကိုလည်း မြင်ရသည်။ မိမိသည်လည်း မွေးနေ့ဂြိုဟ်တိုင် အနီးမှနေ၍ တရားဆရာ လမ်းညွှန်ပေးသော ပဌာန်းဂုဏ်တော်ကွန်ချာ ပူဇော်နည်းဖြင့် စိတ်မှတ်ရှုပွားလျက် ဝေနေယျအားလုံးတို့ကို ကုသိုလ်အမျှ ပေးဝေခဲ့သည်။

ထို့နောက် အနီးရှိ အဆောက်အအုံသို့ သွားရောက် လေ့လာရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ် ရင်းနှီးသော ခေါ်သံတစ်ခု ကြားရသဖြင့် ကြည့်မိရာ အစ်ကိုဇနီးမနီးတော် ဖြစ်နေသည်။ ရွှေစာရံစေတီသို့ သွားရာလမ်းတွင်ရှိသော အုန်းချောကျေးရွာ၌ ကုန်စုံဆိုင်ဖွင့်၍ နေထိုင်ကြရာ ရံဖန်ရံခါမှသာ ဆုံတွေ့ဖြစ်ကြသည်။ ယခုကဲ့သို့ ဝေးလံသောနေရာတွင် တွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩမိသည်။

'ဘယ်ကဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ'

'ဆွမ်းလာကပ်တာ။ ကုသိုလ်ရှင်များနေလို့ မနက်ဖြန်မှ အလှည့်ရတယ်။ ကြာသမျှ သံဃာအကုန် ဆွမ်းခဲဖွယ် ဝတ္ထုကပ်တယ်။ လာသမျှ လူပုရိသတို့ကို ထမင်းကျွေး၊ မုန့်၊လက်ဖက်ရည် တိုက်တယ်လေ'

'သက်သတ်လွတ်ဟင်းလား'
'ကြက်၊ ဝက်၊ ငါး အစုံ ပါ၊ ပါတယ်'
'ဘာကြောင့် ဒီလောက်လေးသောမှာ လာလှူဖြစ်တာလဲ'

→ အောင်သိန္နိ ဝိမာရီခြံကွင်း
→ နံဂံထက်မှ တက္ကသိုလ်

သာသနာသည် ငါ့အတွက်မဖြစ်စေရ။ ငါသည် သာသနာအတွက် ဖြစ်စေရမည်။ ဝိဇ္ဇာဆရာတော်ဦးနာဂသေန သင်တန်းတင်ပေး

‘လူတစ်ခု ပုဂ္ဂိုလ် ဆယ်ကုဋေလေ။ နှင်သိတဲ့အတိုင်း တို့မှာလဲ လူပုဂ္ဂိုလ်၊ စီးပွားရေး သောကတွေ ရှိတာပဲ။ ဒီမှာ ဦးဆောင်နေတဲ့ ဆရာမက တို့နယ်သာ။ သူပြောပြလို့ ဝိဇ္ဇာဆရာတော်ကြီးမှာ ဆည်းကပ် ပူဇော်အဓိဋ္ဌာန်ပြုဖြစ်တယ်။ ထိုက်သင့်သလောက် အကျိုးခံစားရတာမို့ ရည်ရွယ်ရင်းရှိတဲ့ အတိုင်း ဆွမ်းတစ်နပ်စာ လာလှူတာပါ’

‘လူပရိသတ်က အမြဲတမ်း ဒီလိုပဲ စည်ကားနေတတ်သလား’

‘အခုအချိန်က ပြာသိုလပြည့်၊ ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်ကာလလေ။ သင်္ကြန်တွင်းမှာ (၇)ရက် တရားစခန်း။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်မှာ (၉)ရက်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်မှာ (၁၀)ရက် တရားစခန်းတွေ ဖွင့်တယ်။ တရားစခန်း ဖွင့်တဲ့အချိန်ရယ်၊ ဝါတွင်း ဥပုသ်နေ့တွေရယ်မှာတော့ နေ့တိုင်း လူတစ်ရာကျော်လောက် ရှိတတ်တယ်။ ပါပဆိုရင်တော့ တစ်နေ့ကို ဆယ့်လေး၊ ငါးယောက်လောက်တော့ ရောက်လာတတ်ပါတယ်’

‘ဘုရားဖူးသက်သက်ပဲလား’

‘အစုံပေါ့ကွယ်။ လူပုဂ္ဂိုလ်၊ စီးပွားရေး၊ အမှုအခင်းအစ လောကီ အခက်အခဲအစုံအတွက် ဝိဇ္ဇာ ဆရာတော်ကြီးကို လာလျှောက်ကြတယ်။ ဘုရားလဲ ဖူး၊ လိပ်ဥလဲ တူးရင်းပေါ့။ ဒီလိုနဲ့

ခုနစ်ရက်သားသမီး ကယ်တင်ပြီး သာသနာတော် ပွင့်လင်းအောင် ကြိုးစားနေကြတာ ဆယ်နှစ်လောက် ရှိပြီထင်တယ်။ တိတိကျကျ သိရ အောင် ဆရာမဆီ သွားမေးကြည့်ကြ စို့’

သင်တန်းတင်ပေး သာသနာပြုစခန်း

ဤသို့ဖြင့် မရိုးဖြစ်သူ ဦးဆောင်ကာ ဝိဇ္ဇာဆရာတော်အား ပူဇော်ထားရာ အောင်သိန္နိဗိမာန်သို့ သွားရောက်ကြသည်။ မွှောရုံတစ်ခုအနီးသို့ ရောက်သောအခါ နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော နံရံကပ် ပိုစတာကြီးတစ်ခု တွေ့ရသည်။

“စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ အရာတော်မြို့နယ်၊ မှော်တောအုပ်စု၊ ချမ်းသာကုန်းရွာ ဝိဇ္ဇာဆရာတော်ကြီး ဦးနာဂသေန၏ အမေ့ခြေရာ ရိပ်သာစခန်း”

ဟူသော ကမ္ဘာဦးစာတန်းနှင့်အတူ ဆရာတော်၏ဓာတ်ပုံ၊ တရားစခန်းဖွင့်စဉ်က မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

တရားစခန်းအမည်ကို “အမေ့ခြေရာရိပ်သာ” ဟု ကင်ပွန်းတပ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းကို မသိရှိရသော်လည်း ထိုအမည်ပညတ်၏ ဂြိုဟ်သက်များ ပေါင်းလျှင် ၆+၁၉+၁၅+၁၇+၁၇+၂၁=၉၅ ရသည်။ ဆရာတော် ဦးနာဂသေန၏ နံတော် စနေဂြိုဟ်သက်(၁၀) နှစ်နှင့် ပေါင်းသော် (၁၀၅)။ (၇)စားက သုည(၀)ကြွင်းသည်။ ဆရာတော်၏နံဂြိုဟ် စနေပင်ဖြစ်သောကြောင့် နံပေါ် ဓာတ်ရက်နံး ဆိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး တစ်ဘဝသစ်ခရီးလမ်း ကြုံမြန်းလေ့ရှိမှ စတင်ထူထောင်သော ဤသာသနာပြုစခန်းသည် ဆယ်နှစ်တာကာလ

အတွင်း ဤမျှ စည်ပင်ဝေသာနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။

အောင်သိန္နီ ဗိမာန်အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ ကျောက်ဖြူရှုပ်ပွား တော်တစ်ဆူကို ဗဟိုပြုကာ ဆရာ တော်၏ရှုပ်တု၊ ဓာတ်ပုံများ ထားရှိ ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ နောက်ဘက်နံရံတွင် “သာသနာ သည် ငါ့အတွက် မဖြစ်စေရ၊ ငါ သည် သာသနာအတွက် ဖြစ်စေရ မည်။ ဝိဇ္ဇာဆရာတော် ဦးနာဂသေ နု သပိတ်ကွဲတည်ပင်” ဟူသော ကမ္ဘည်းကို အဝါခံတွင် အနီရောင် စာလုံးများဖြင့် တွေ့ရသည်။

ရှေ့တော်မှောက်တွင် ဘုရားရှင်နှင့် တကွ ဆရာတော်အား ဆွမ်း၊ ရေချမ်း ကပ်လှူနေသည့် ဒေါ်သန်းဝိုင်းအား မိတ်ဆက်မေးမြန်းရာ ရိုးသား ပွင့်လင်း စွာပင် သိသမျှကို ရှင်းပြပေးလေသည်။

နောက်ခံသမိုင်း

ဤဒေသသည် ဝိဇ္ဇာဆရာတော် လောင်းလျာ မောင်ထွန်းရီကလေး၏ မိဘဘိုးဘွားများ အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြ သော လူသူအရောက် အပေါက်နည်း ၍ တောကျလှသည့်နေရာကလေး ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အရာတော်ဖြူ နယ် ဝါးတောမနှင့် မှော်တောကျေးရွာ အုပ်စုများဟု ခေါ်တွင်သည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၂၅ ခု (အလောင်းဘုရား၏ ရတနာသိယံ တုန်းဘောင်နန်းတည်သက် (၁၀) နှစ်အရ) ဝါဆိုဦးကာလတွင် ရဟန်း တော် အရှင်ဝရဒီပသည် ရတနာသိယံ ရွှေမြို့တော်၌ စာဝါများ သင်ယူပြီး၍ ဇာတိမြေသို့ ခေတ္တပြန်ရန် သပိတ် တစ်လုံး၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့် ကြွလာ ခဲ့သည်။ ခရီးသွားလူသူ နည်းပါးလှ

◀ ဝိဇ္ဇာဆရာတော် ရုပ်တု

သော တောလမ်းကလေးအတိုင်း ကြွ တော်မူရာ တစ်နေရာ(ယခု မှော်တော ကျေးရွာအနောက် (၂)မိုင်အကွာ နေရာ)အရောက်တွင် တောင်သူတစ်စု ကို တွေ့ရသည်။

ထိုလူစုမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို တီးတိုး တိုင်ပင်ကြံစည်၍ မိမိ၏ အနောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာကြလေရာ ရန်သူများလေလားဟု သံသယစိတ် ဖြင့် လျင်မြန်စွာ ကြွလေတော့သည်။ မကြာမီ ကုန်းမြင့်ကလေးတစ်ခု အထက် တည်ပင်ကြီးတစ်ပင်အနီးသို့ ရောက်လျှင် ဦးပဉ္စင်းမှာ ခြေချော်လဲ သဖြင့် လွယ်ထားသော သပိတ်လည်း မြေပေါ်သို့ ကျကွဲလေသည်။

ထိုအခါ မိလာကြသော နောက်မှ လူစုက ဦးပဉ္စင်းကို ဝန်းရံလိုက်ကာ... ‘အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့ဒေသမှာ ကျောင်းကျန်ဘုရားလဲ ယှိသွန်သင်ဆုံယယ် ရဟန်းသံဃာလဲ ယှိပါသဖြင့် ဒီမှာ သီတင်း သုံးပြီး တရားဓမ္မ ဟောကြား ပြသပေးတော် မူပါဟုရား’ ဟူ၍ တောင်းပန်ကြလေသည်။ ဦးပဉ္စင်းလည်း သာသနာတော်အတွက်

ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံကာ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏သာသနာကို ပြုစု စောင့် ရှောက်တော်မူလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဝါးတောမ၊ နတ်တော ဒေသတွင် သပိတ်ကွဲတည်ပင်မှ စတင် ကာ သာသနာတော် ထွန်းလင်း တောက်ပလာခဲ့သည်။

ထိုနောက် နှစ်ကာလကြာရှည် သဖြင့် တည်ပင်ကြီးသည် အိုမင်း ရင့်ရော်ကာ ပြိုလဲခဲ့ရာ ဆရာတော် အရှင်နာဂသေနုသည် သက်တော် (၃၁)နှစ် အရွယ် ၁၃၂၄ ခုနှစ်တွင် ဇာတိမြေသို့ ခေတ္တပြန်ကြွစဉ် တည်ပင် ဟောင်းနေရာ ကုန်းမြေသို့ သွား ရောက်၍...

‘ဤနေရာတွင် နောင်အခါ သာသနာတော် ထွန်းလင်းတောက်ပမည့် မုန်ပါက တည်ပင် ကြီး အလိုအလျောက် ပေါက်ပါစေသား’

ဆက်လက် တင်ပြပါမည်

စံထွန်းသာ

‘ဖေဖေ ဒါတွေက ဘာလုပ်ထားတာလဲ’

ခွေးရုပ်လေသာရွာရှိ နေထုံးလေ့ကျွမ်းကျင်သူဆရာကြီး ဦးချစ်တင်၏ နေအိမ်သို့ အလည်သွားရောက်ရာ အိမ်လှေကားထစ်တွင် သံဖြင့် ရိုက်၍ အလှဆင်ထားသော မတ်စေ့လေးများကို တွေ့ရသဖြင့် သားငယ်က မေးမြန်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။

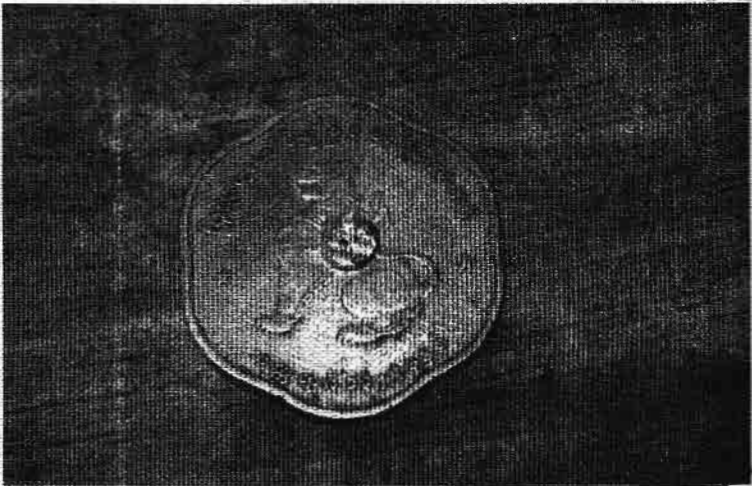
‘ငွေအကြွေစေ့ မတ်စေ့တွေကို အလှဆင်ထားတာပါ။ လှေကားမှာ ငွေနဲ့ အလှဆင်ထားတော့ ငွေလှေကား ဖြစ်သွားတာပေါ့။ အိမ်သာမှ ဧည့်လာတယ် ဆိုစကားရှိတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဧည့်လာတော့ အိမ်သာလိုပေါ့။ ကဲ လာတဲ့ဧည့်သည်ကို ငွေလှေကားနဲ့ သီးကြိုတော့ ငွေဧည့်သည် ဖြစ်သွားတယ်။ ဧည့်ကောင်းစောင်ကောင်းပေါ့။’

ဒီလို ဧည့်ကောင်းစောင်ကောင်း ရောက်လာတာမို့ နေအိမ်ဂေဟာလဲ သန့်ရှင်းလာတယ်။ ကျက်သရေပင်လဲ ရှိတယ်။ အိမ်သူအိမ်သားတွေ အေးချမ်းပျော်ရွှင်စွာနဲ့ လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်နိုင်ကြတယ်။

နောက်ပြီး မတ်စေ့က ခိုင်ခံ့တည်တံ့ခြင်း၊ မတ်မတ်ထောင်ခြင်းဆိုတဲ့ ပညတ်နိမိတ်ဆောင်တယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးခေတ်က ဆေးကုဖို့ ဆရာပွဲတင်ရာမှာဖြစ်စေ၊ ဗေဒင်မေး ပညာသင်ရာမှာဖြစ်စေ ဆန်တစ်ပြည်၊ ငွေတစ်မတ်နဲ့ ပြင်ဆင်ကန်တော့ကြတယ်။

ဆန်ကရိက္ခာ တစ်ပြည်မှာ လေးစလယ်ရှိလို့ အရပ်လေးမျက်နှာ ရောက်လေရာမှာ ရိက္ခာ စားစရာ ဖူလုံရေး ရည်ညွှန်းတယ်။ ခုနောက်ပိုင်း နို့ထိတူးခွဲနဲ့ ဆန်ခြင်ကြတော့ တစ်ပြည်မှာ (၈)တူးရှိတယ်။ အရပ်(၈)မျက်နှာ အနှံ့လို့ ဆိုနိုင်တာပေါ့။

ငွေတစ်မတ်က လူနာဆိုရင်လဲ

လှေကားထစ်မှာ မတ်စေ့

နေတိုင်းရိုင်းသားတို့၏ အိမ်ဂေဟာ သာယာစေသည့် အပြင်အဆင်

ဝေဒနာ သက်သာပြီး တူထူထောင်ထောင် ဖြစ်လာဖို့၊ ဗေဒင်မေးရင်လဲ အဆိုးတရားတွေ ပျောက်ပြီး မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်နိုင်ဖို့၊ ပညာသင်တယ်ဆိုရင်လဲ ခိုင်မြဲပြီး တိုင်ပေါ်အလံ စိုက်သလို အောင်မြင်ထင်ရှား ထူးချွန်ထက်မြက်စွာ တတ်ကျွမ်းနိုင်ဖို့ ရည်မှန်းကြတယ်။

လှေကားထစ်မှာ မတ်စေ့တွေ ရိုက်ထားလိုက်တော့ နင်းတက်နင်းဆင်းရတဲ့ ဧည့်သည်ကော အိမ်သားတွေပါ ဘဝမှာ မယိုင်မလဲ ကြံ့ကြံ့ခိုင်အောင် မြင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးတာနဲ့ တူပါတယ်။

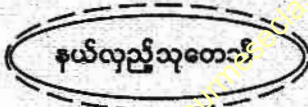
မတ်စေ့ကို လှေကားထစ် ပျဉ်များမှာ ဒီအတိုင်းထားလို့ မပြတူး သိပ္ပံပေးရတယ်။ ရှေးတုန်းကတော့ သိပ္ပံကို “ပယ်န” လို့ခေါ်တယ်။ ကြာသပတေးနံ့စွဲပြီး စနေနဲ့ ဆုံးထားတယ်။ သောကြာနံ့ရဲ့ အပြစ်နဲ့ အညွှန်ပေါ့။

အိမ်လားတစ်ယောက်ယောက် ခရီးသွားရင် ခြေလှမ်းတွေက ဒီလှေကားကနေ စုရတယ် ပဟုတ်လား။ မယ်နတွေကို နင်းပြီး ခရီးစတင်ကြရတယ်။

ခရီးသွားလာခြင်းဆိုတာ သောကြာဂြိုဟ်ရဲ့ ပရိယာယ် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ပဲ။ ဒီတော့ ခရီးသွားလာမှု အဆင်ပြေ ချောမွေ့စေဖို့လဲ ကျေးဇူးပြုပါတယ်။

ထိုနေ့က ငွေဧည့်သည်များအဖြစ် စားသောက်စရာ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာအပြင် ဆရာကြီးထံမှ ဆေးဝါး၊ ကုထုံးအချို့ကိုလည်း မှတ်သား လေ့လာဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဆရာကြီး ဦးချစ်တင် သက်ရှည်ကျန်းမာစွာဖြင့် ဝေဒနာရှင်များအား ကယ်တင်နိုင်ပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ကျီးပြိုပိတ်

နှင့် ပတ်သက်၍ သိသူများမှ ကြေးပေးပါရန်

ဆူညံစွာ အော်နေကြတာပါ။
ယင်းတို့အုပ်လိုက်ကြီးသည် လေပွေ
တိုက်သလို ဆူညံစွာအော်နေရင်းက
အုပ်လိုက်ကြီး မြောက်ဘက်မှ တောင်
ဘက်သို့ ရွေ့လျားပြီး အော်သွားကြ
တာပါ။

စာရေးသူသည် (၁၈-၇-၁၃)နေ့
ည(၈)နာရီအချိန်ခန့်တွင် ဘုရားရှိခိုး
ပြီးနောက် တရားအလုပ်များ ပြုလုပ်ပြီး
လျှပ်စစ်မီးလာသဖြင့် တီဗွီထိုင်ကြည့်
ပါသည်။

ထို့နောက် ည(၁၁)နာရီခန့်မှာ
အိပ်ရာဝင်ပါသည်။ တစ်ဦးတည်း
အိပ်တာဖြစ်ပြီး မအိပ်ခင် ဂုဏ်တော်
ကွန်ချာဂါထာတော်ကို တစ်ကြိမ်
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးမှ အိပ်လေ့ရှိပါ
သည်။

ထိုနေ့ညက အိပ်ရာထဲ ရောက်
ရောက်ချင်း အိမ်ရှေ့ခေါင်မိုးပေါ်
(၁၀)ပေ အမြင့်လောက်မှာ ကျီးကန်းများ
အုပ်လိုက် ဆူညံစွာအော်ပြီး ရွေ့လျားပျံ
သွားကြသည်ကို အချိန် အတော်ကြာ၊
ကြားလိုက်ရပါသည်။

နံနက်တွင် နီးသည်ကလည်း ညက
ကျီးကန်းတွေ အုပ်လိုက်အော်သွားကြ
သည်ကို ကြားလိုက်ရကြောင်း ပြော
ပါသည်။ အိမ်နီးနားချင်းတွေကလည်း
ညက ကျီးကန်းတွေ အုပ်လိုက်အော်
သွားကြသည်ကို ကြားလိုက်ရကြောင်း
ပြောကြပါသည်။

စာရေးသူက ကျီးကန်းတွေ ယခုလို

အော်သွားကြတာ “ကျီးပြို”တာ ဖြစ်
ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ကျီးပြိုတာနှင့် ပတ်သက်
၍ စာရေးသူ ငယ်စဉ်က (လွန်ခဲ့သော
အနှစ်လေးဆယ်ကျော်) လောက်က
ကြုံတွေ့ဖူးပါသည်။ ယခုလို ညခင်း
တော့ မဟုတ်ပါ။ ညနေ နေဝင်ချိန်
(၅း၃၀)နာရီခန့်အချိန်တွင် တွေ့ရှိရ
ခြင်းပါ။

စာရေးသူသည် တောင်ငူမြို့ ဘူတာ
ကြီး တောင်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာ
တွင် တည်ရှိသော ရေပို့ကုန်းရွာတွင်
နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူက ညနေစာ ထမင်းစား
ပြီးနောက် မီးရထားသံလမ်းပေါ်မှာ
တောင်ဘက်မှ မြောက်ဘက်သို့
လမ်းလျှောက်နေစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်း
အထက်ကောင်းကင်၌ ကျီးကန်းများ
ဆူညံစွာ အော်နေကြသဖြင့် မော့ကြည့်
နေမိပါသည်။

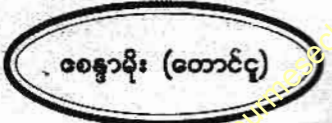
ကျီးကန်းများသည် လူတစ်
ယောက်ယောက်၏ ပယောဂမပါဘဲ
သူတို့အလိုလို အထက်အောက်
ပျံသန်းကာ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင်
ကွန်ယက်ထိုးသလို ပျံသန်းရင်း

ဤအဖြစ်အပျက်မျိုးသည် ကျီးပြို
တာဖြစ်ကြောင်း နောက်မှ သိရပါ
သည်။ ယခုလိုမျိုး ကျီးပြိုလျှင်
ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုခု ဖြစ်တတ်သည်
ဟု ကြားနာမှတ်သားဖူးပါသည်။

ထိုစဉ်ကလည်း ကြီးကြီးမားမား
ပြောင်းလဲမှုတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်
ထိုပြောင်းလဲမှု အကြောင်းအရာကို
ပြန်လည်စဉ်းစား၍ မရတော့ပါ။

ယခုလည်း အော်သံကြားရပြန်ပါပြီ။
ညပိုင်းဆိုတော့ မမြင်ရပေမယ့် ယခင်
က မြင်တွေ့ကြားသိခဲ့ရသည့်အသံမျိုး
ဖြစ်ပါသည်။ ညခင်းဆိုတော့ လူတစ်
ယောက်ယောက်၏ ပယောဂလည်း
မဖြစ်နိုင်ပါ။

စာသူ သုတရှိသူများမှ ဤလိုမျိုး
ညခင်း ကျီးပြိုတာမျိုး တွေ့ဖူး ကြုံဖူး
ပါသလား။ ကျီးပြိုရင် မည်သို့ ဖြစ်
တတ်ပါသလဲ သိရှိပါက နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှ ပြန်လည်တင်ပြ
ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ရေးသားတင်ပြ
အပ်ပါသည်။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားအိုစေးတိုက်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပုဇွန်၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး၊ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဗိုလ်ကြီး)၊ ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းသားစု (သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေးပြာ။ ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေးဆေးလျက်သား၊ အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နှာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၉၀၄၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူအစပ်၊ အချဉ်အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်ခဲ့သော အစားအစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခဲ့သော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါဓကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြော့ လေထိုးလေအောင်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ် နန်းနန်းကြည်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၉၀၄၂

ပိုမွားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူအစပ်အချို့အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ကြေညာမှုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိတ်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးသန်းခေါ်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အခြေကျော်လေးဆေးလျက်သား ၀၃၁၁ Y၀၉၀၄၃

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းဗီးနံ့မှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြော့ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း အစားများ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းခေါ် (တဆ- ၀၂၉၁၃) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုစေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း မင်္ဂလာဇွေးအနီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၉၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ခေါ်အေးအေးမူ၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေး ၀၅၁၂ Y၀၉၆၉၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၍ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်း၊ အသံပျက်၊ အစာမကြော့၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှံ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချိုးချိုးမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတံဆိပ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိပ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အာဇာနည် ဆရာတော်

အရဟံသာဂေါဏ်
(လပုဏ္ဏာ)

ရင်တော်မူရင်းပွားတော်(သပြေကုန်းကျောင်း)

ဥက္ကံရွာ ဒီတိုက်စေတီတော် အနီးတွင် သိမ်ကျောင်းတစ်ကျောင်းရှိသည်။ တိုင်လုံးကြီးများဖြင့် အဆင့်မြင့်ဆောက်ထားသည်။ အောက်ခြေထူတစ်ရပ်လွတ်သည်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် ခန်းနေဦးပွင်းတစ်ပါးရှိသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် လက်မတစ်ဖက် တိုနေသဖြင့် "ဘုန်းကြီးလက်မတို" ဟုလည်းခေါ်ကြသည်။

ကျောင်းအနီးရွာများမှ လာအပ်ထားသော ကျောင်းသားများရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျောင်းသား(၆)ယောက်၊ (၇)ယောက်ခန့်ရှိသလို တစ်ခါတစ်ရံ ကျောင်းသား(၁)ယောက်၊ (၂)ယောက်သာ ရှိတတ်သည်။

ဆွမ်းခံထွက်သည်။ ကျောင်းမှာ အိပ်သည်။ ကျောင်းမှာစားသည်။ ကျောင်းလခမရှိ။ စားစရိတ်ပေးစရာမလို ဈေးသုံးတောင် တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာတော်ကြီးမှ ထုတ်ပေးတတ်သည်။ စာသင်ပေးသည်။ သင်ပုန်းကြီး၊ ဆရာနာရွှေချိုင့်၊ ပရိတ်ကြီး စသည်များ သင်ပေးသည်။

ဒီတိုက်စေတီနှင့် (၂)မိုင်ခန့်အကွာတွင် သပြေကုန်းကျေးရွာ ရှိသည်။ ရွာကြီးဖြစ်သည်။ အသင့်အတင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ပြည့်စုံသော သာသနာကြီးများနှင့် တရုတ်ဆိုင်ကြီးများရှိသည်။

ထိုရွာကြီးတွင် နေထိုင်ကြသော သူရွာသားများမှာ ဥက္ကံကျောင်းမှ "ဘုန်းကြီးလက်မတို" အား ကြည်ညိုကြသည်။ သပြေကုန်းရွာတွင် အလွန်ကြီးသော ကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်ပြီး ဆရာတော်အားပင့်ကာ လှူဒါန်းကြသည်။

ကျောင်းမှာ ယိုးဒယားပန်း

အလှများ၊ အနုလက်ရာများ နေရာအနှံ့ တပ်ဆင်ပွမ်းပံထားသည်။ အောက်နယ်တစ်ကြောတွင် အခမ်းနားဆုံးဟု ဆို၏။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ဒကာရင်းများဖြစ်သဖြင့် မရှောင်သာလက်ခံပေးရသည်။ ဥက္ကံကျောင်းတွင် ဦးပွင်းတစ်ပါးထား၍ သပြေကုန်းကျောင်းတွင် တစ်လှည့် သီတင်းသုံးနေထိုင်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဆရာတော်ကြီးသည် သပြေကုန်းကျောင်းတွင်သာ အနေများသည်။

တစ်နေ့ ဆွမ်းခံထွက်လာသော ကျောင်းသားများအား ရွာသားတစ်ဦးကလှမ်းသည်။

'ဟေ့ မောင်ဖိုးသိန်း ဒီတိုက်ဘုရားမှာတုန်းက တိုကြားတာ ဟုတ်လားကွ၊ ဘာလဲ ဟိုကွာ တောဝက်ကို လိုက်တဲ့ ခွေးကို တောဝက်က ပြန်လိုက်တယ် ဆိုတာလေ'

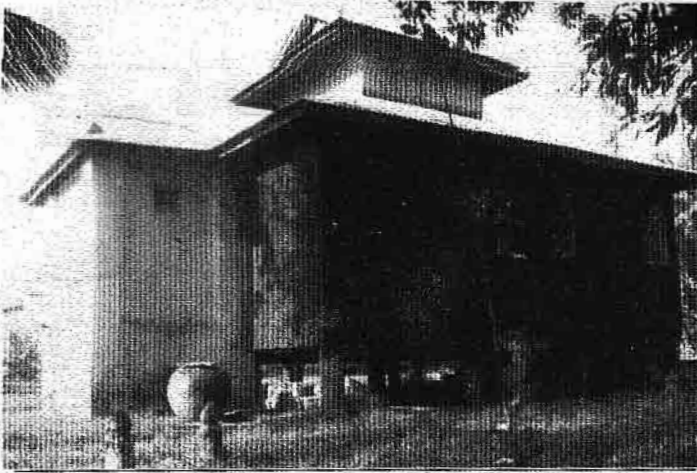
'ဟာ ဟုတ်တာပေါ့ အဘရ၊ ခွေးက တစ်ကောင်တောင် မဟုတ်ဘူး။ နှစ်ကောင်တောင်ပု၊ ဘုန်းက မင်းတို့ကို ဒီလောက်ကြောက်နေတာတောင် လိုက်နေရသလား။ မင်းတို့နှစ်ကောင် ပြန်ပြေး ဟိုကောင်

ပြန်လိုက်လို့လဲ ပြောလိုက်ရော အဘရေ ခွေးနှစ်ကောင် ပြန်ပြေးသွားတာ တန်းနေကြတာပဲ' (၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ၊ အမှတ် (၃၁၀)၊ စာမျက်နှာ (၇၃) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရှုပါ။)

ဟု မောင်ဖိုးသိန်းမှ အားရပါးရပြောရင်း ဆွမ်းခံလုပ်ငန်းအတွက် သပိတ်ပိုက်ထွက်သွားသည်။

အထက်ပါ ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်သော ထူးခြားအံ့ဩစရာ အကြောင်းများကို အနီးအနား ရွာများတွင် တစ်ယောက်မှတစ်ယောက် ပြောနေကြသည်။ ယခင် ကြည်ညိုကြသူများက ပို၍ ပြောကြသည်။

www.burmeseclassic.com

• ဒီတိုက်ဘုရားမှ ဆရာတော်ကြီးကျောင်း

သပြေကုန်းကျောင်းမှာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်

တချို့ လူများက အထင်နှင့် ခန့်မှန်း ပြောကြသည်။

ဒီကုန်းကြီး သရဏဂုံ မှော်အောင်ထား တာဖြစ်ပေ။ ဒါကြောင့် ပြောတိုင်း အာဏာ တည်တယ်

ဟု ဆိုကြသည်။ သရဏဂုံအဓိဋ္ဌာန် အောင်ထားတာပါဟုလည်း ခန့်မှန်းကြ သည်။

ကျောင်းကို အရောက်များသော ကျောင်းဒကာများက မေးကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှ မေးမြန်းစုံစမ်းသူများ ကို ထူးထူးထွေထွေမပြော သရဏဂုံ ကို ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဆိုကြရန် သာပြောသည်။

‘သရဏဂုံအစွမ်း အံ့ပခန်းပျားတယ် ဒကာ ကြီး’

ဆရာတော်ကြီးမှ စကားများများ မပြော။ ထိုခေတ်ထိုခေတ်က ဓားပြီး၊ တုတ်ပြီးဆေး၊ တစ်ပွဲပြန်ထုံးမန်း၊ လက်ဖွဲ့၊ အင်း၊ အိုင်၊ ခါးလှည့်၊ ဝက်စွယ်(ဂင်းပိတ်) (အခေါင်းပိတ်) ဓာတ်လုံး စသည့် အဆောင်များ အလွန် ခေတ်စားနေသော အချိန်ကာလ ဖြစ် သည်။

ကျွဲခတ်ပွဲ

ဆရာတော်ကြီးသည် သပြေကုန်း ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေစဉ်က ဖြစ် သည်။ ပျဉ်ထောင်တွင်းကျောင်းအလှူ မှ ပင့်သဖြင့် ဆွမ်းစားအမိ ကြွရသည်။ ဖြတ်လမ်းမှ သွားလျှင် တစ်မိုင်ခန့်သာ ဝေးသည်။ လမ်းမကောင်း တောဖြတ် ရသည်။ ချောင်းကူးရသည်။ ရွှံ့များ၊ ဗွက်များရှိသည်။

သဲကုန်းလမ်းအတိုင်း သွားလျှင် ဂငယ်ကွေ့ ကွေ့သွားရသည်။ (၃)မိုင် ခန့်ဝေးသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် လမ်းကောင်းသော သဲကုန်းလမ်း အတိုင်းသွားသည်။ နောက်မှ ကျောင်း သား သုံးယောက်ပါသည်။

သဲကုန်းလမ်းသည် လမ်းကောင်း သည်။ ကုန်းကြော ပေ(၁၀၀)ခန့် ကျယ်သည်။ တချို့နေရာများ ပိုကျယ် သည်။ ဝဲယာနှစ်ဖက်စလုံး တောများ ဖြစ်သည်။ တောကြက်များ မြက်သီး ထွက်စားနေတတ်သည်။ လူသံကြား လျှင် ထပြန်သွားသည်။ အခြား တော ဝက်များ၊ ချေများ၊ ဆတ်နှင့် ဒရယ်များ ရှိသည်ဆို၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ညာလက်မှ တောင်ဝှေးကိုကိုင်၍ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် လျှောက်သဖြင့် ကျောင်းသားများ နောက်က စောင့်လိုက်နေရသည်။

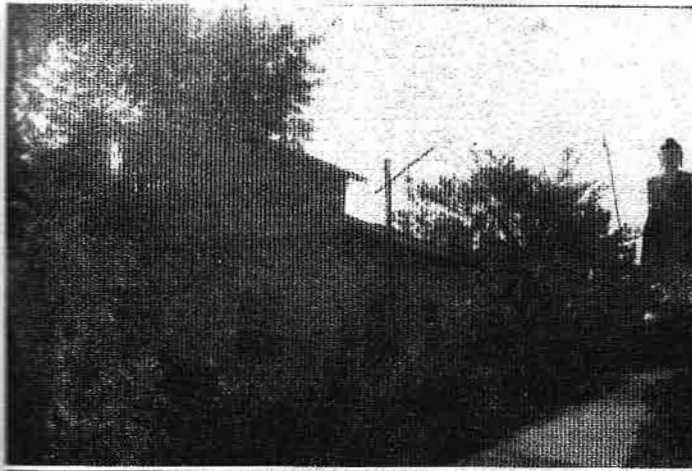
ခရီးတစ်ဝက်ကျော် အရောက်တွင် သဲကုန်းလမ်းသည် ဂငယ်ကွေ့ ပြန် ကွေ့လျှောက်ရသည်။

ကွေ့လှည့်လိုက်ရာတွင် လူအုပ်များ လမ်းကြောင်းတွင် တွေ့ကြရသည်။ ညာသံပေး အော်သံများ ကြားရသည်။

‘တိုးဟေ့...တိုးဟေ့...တိုးဟေ့’

နောက်မှ လိုက်လာသော ကျောင်း သားတို့ သိလိုက်ကြပြီ။ ရှေ့တွင် ကျွဲပွဲ ရှိသည်။ ကျွဲချင်း ခတ်နေကြသည်။ သပြေကုန်း၊ ဥက္ကံ၊ ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာ များတွင် အထက်ပါ ‘တိုးဟေ့’ဆို သောအသံ ဆင့်ကာဆင့်ကာ အော်လျှင် ကျွဲချင်းတိုက်တော့မည်။ (သို့မဟုတ်) ကျွဲချင်းခတ်နေပြီဆိုသော သင်္ကေတ အားပေးသံဖြစ်သည်။

မိန်းမများ၊ ကလေးများက လူတစ်

◆ သိမ်ကျောင်း

ထွေးယာမှ ထောခိပ်ပွား (သပြေတန်းကျောင်း) †

ရပ်သာသာမြင့်သော သစ်ပင်ငယ်ခွဆုံများတွင် တက်ကြည့်နေကြသည်။ ဤဒေသတွင် တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ချိန်း၍ ကျွဲချင်းတိုက်ကြသည့်အလေ့အထရှိသည်။ ကျွဲချင်းတစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ခတ်ကြခြင်းကို လူကြီး၊ ကလေး၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျား အလွန်ကြည့်ချင်ကြသည်။

အမျိုးသမီးများ၊ ကလေးများ မြေပြင်မကြည့်ရကြ၊ မကြည့်ဘဲလည်း မနေနိုင်သဖြင့် သစ်ပင်ငယ်ခွကြားမှ တက်ကြည့်ကြသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွဲချင်းတိုက်လျှင် (သို့မဟုတ်) ကျွဲချင်းခတ်သည့် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင်က ခွေးမြဲဖြစ်သည်။

ရှေးသောကျွဲ ပြေးလျှင် နိုင်သောကျွဲမှ နောက်က အတင်းဒေါသဖြင့် လိုက်ဆော်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သွက်သွက်ဆတ်ဆတ် အမြန်ရှောင်နိုင်မှ လွတ်သည်။

ကလေးများ၊ မိန်းမများ မရှောင်နိုင်ဘဲ ဝင်တိုက်မိတတ်သည်။ တက်နင်းဆတ်သည်။ နောက်က လိုက်လာသော ကျွဲမှလည်း လိုက်ရင်း ဦးချိုနှင့်

ခတ်မိတတ်သည်။ ရှုံး၍ပြေးသော ကျွဲမှာလည်း လူစုစုမြင်သောဘက်ကို ပြေးတတ်သည်။ ကြောက်၍ ပြေးသဖြင့် လူကို အားကိုးဟန်တူသည်။ ထို့ကြောင့် မိန်းမများ၊ ကလေးများ ကျွဲတစ်ပြေးလွတ်သော အမြင့်မှ စိတ်ချလက်ချ တက်ကြည့်ကြသည်ဆို၏။ လူကြီး၊ လူလတ်များက အနီးမှ ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တောင်ဝှေးကို ကိုင်လျက် ဖြည်းဖြည်းလျှောက်နေ၏။ နောက်မှ ကျောင်းသားဖိုးသိန်းမှ...

‘ရွှေလှော် ဘယ့်နယ်လုပ်မလဲ’
‘အခြေအနေ ကြည့်တာပေါ့’
ဟု တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တိုးတိုးပြောသည်။

ကျွဲဘို့တင်ကြီးနှစ်ကောင်မှာ သဲကြီးမဲကြီး ခတ်နေကြသည်။ သူတို့အရပ်မှာ ဝမ်းပိုး၊ ထွားထွားကျောင်းကျောင်း ကျွဲထီးကြီးများကို ကျွဲဘို့တင်ကြီးဟု ခေါ်ကြသည်။ ကျွဲနှစ်ကောင် မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ကျွဲခတ်သည်ဟု ခေါ်ကြသည်။

တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ဦးချိုချင်း ရိုက်သံ ခွမ်းခနဲ ခွမ်းခနဲ မြည်နေသည်။ ရှူး ဝှေး ဒေါသနှင့် နှာမူတ်ထုတ်သံများ ကြားနေရသည်။ တစ်ကောင်က တွန်းခတ်လိုက်၊ တစ်ကောင်က နောက်ဆုတ်ခံလိုက် တစ်လမ်းလုံး ပြည့်နေသလို ဖြစ်နေသည်။

လူကြီး (၄၊ ၅)ယောက်သည် ဆရာတော်အနီးသို့ ရောက်လာပြီး လက်အုပ်ချီလျက်...

‘ဆတ္တလေးစောင့်ပါ တရား၊ တပည့်တော်တို့ ဒီအကောင်ကြီးနှစ်ကောင်ကို အပြန်အပေါ့ ယယ်တရား’

‘ဒီလောက် အပြင်းအထန် ခတ်နေတာ ဝင်ခွဲလို့ လွယ်မလား’
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ တစ်ယောက်က လှမ်းပြောသည်။

ဆရာတော်၏ အာဇာနည်အစွမ်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ထိုသူများကို ဘာမှမပြော၊ ဆက်လျှောက်သွား

သံဃာတို့၏ အာဏာတည်ဆောက်ထားသော အာဏာတည် နာဂါယောဗြဟ္မစာတော်တော်

သည်။ ကျောင်းသားများ လိုက်ရ အခက်ဖြစ်နေသည်။ မတားရဲ ကြည့် နေကြသည်။

ကျွန်ုပ်ကောင်သည် တရကြမ်း တွန်းခတ်နေသည်။ ဦးချို စူးရာခြစ်ရာ များမှ သွေးများစီးကျနေသည်။ ဆရာ တော်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်ကောင်အနီးတွင် လက်တစ်ဖက်က တောင်ဝှေးထောက် ၍ ရပ်လိုက်သည်။

‘ဟိတ် ရပ်လိုက်ကြတော့’

အမိန့်ပေးလိုက်ရာ နားလည်သည့် အလား တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် သဲကြီးမဲကြီး ခတ်နေရာမှ ခေါင်းချင်း ဆိုင် ရပ်နေကြသည်။ နှစ်ကောင်စလုံး အလွန်မောသဖြင့် “ရှူး...ရှူး” အော်မြည်၍ ခန္ဓာကိုယ်များ ယိမ်းထိုး နေကြသည်။

‘ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်ပြန်ကြတော့’ ဆရာတော်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်ကောင် ကို ကြည့်ပြီး အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ဆန့်ကျင် ဘက်အရပ်သို့ လှည့်ထွက်သွားကြ သည်။ မြင်ရသူတိုင်း အံ့သြမကုန်နိုင် ဖြစ်ကြသည်။

ကျွန်ုပ် ကြည့်နေကြသူအားလုံး မတိုင်

ပင်ရဘဲနှင့် ဆရာတော်ကြီးခြေရင်း မြေပြင်တွင် ပြားပြားဝပ်၍ ကန်တော့ ကြသည်။ သစ်ပင်ငယ်ခွများတွင် တက် ကြည့်နေကြသူ မိန်းမများ၊ ကလေးများ၊ ပြေးဆင်းလာကြပြီး ရှိဦးကန်တော့ကြ သည်။

‘တပည့်တော်တို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဘုရား၊ ဆရာတော် ကြွလာမှန်းမသိ လို့ပါဘုရား’

‘ပျဉ်ထောင်တွင်းအလှူကို ကြွတာ လားဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ကို ခွင့်လွှတ် ပါဘုရား’

‘နောင် ဒီလိုမဖြစ်အောင် တပည့် တော်တို့ ဂရုစိုက်ပါမယ်ဘုရား’

ဟု တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဝိုင်း၍ တောင်းပန် လျှောက်ထားကြ သည်။ ဘေးပတ်လည်မှ လူအုပ်များ၊ မိန်းမများ၊ ကလေးများ စကားမပြော သော်လည်း ရှိဦးကန်တော့ပြီး ဆရာ တော်ကြီးအား မော့ကြည့်နေကြ သည်။

အလွန်အံ့သြဖွယ်ရာ အဖြစ်နှင့် ကြည့်ညှိဖွယ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အား မြင်တွေ့ ရသဖြင့် အားရကျေနပ်စွာ တဖွဖွ ပြောနေကြသည်။

‘သတ္တဝါများ သနားပါတယ်’

ဆရာတော်ကြီးသည် တစ်ခွန်းသာ ပြောပြီး ဆက်ကြွသွားသည်။ ထိုင် ကန်တော့ကြသော လူများသည် ဆရာတော်ကြီးနောက်မှ လိုက်သော ကျောင်းသားများ၏ မိဘများ၊ ဆွေမျိုး များ၊ အသိရင်းနှီးသူများဖြစ်သည်။

‘တွေ့လား တို့ဘုန်းအကြောင်း သိပြီ မဟုတ်လား’

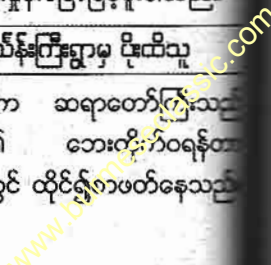
လက်မထောင်၍ ကြွားရင်း ဆရာ တော်ကြီးနောက် ပြေးလိုက်သွားကြ သည်။ မြေပြင်တွင် ထိုင်ကန်တော့ကြ သော လူများ ချက်ချင်း ထမသွားကြ သေး။ ဆရာတော်ကြီးအား တအံ့တဩ ပြောမဆုံး ဖြစ်နေကြသည်။ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်တွေ့ကြရသည့်အလား ကြည့်ညှိမဆုံး ပြော၍အားမရ ဖြစ်နေ ကြသည်။

ထိုထဲတင်းသည် အနီးအနားရွာများ အား ပျံ့နှံ့သွားပြန်သည်။ ဆရာတော် ကြီးသည် ပြောတိုင်း အာဏာတည် သည်။ အမိန့်ပေးတိုင်းဖြစ်သည်။ “ဘုန်းကြီးလက်မတို” ဆိုသော အခေါ် များ ပျောက်သွားသည်။ “အာဏာ တည်ဆရာတော်” ဟု ခေါ်လာကြ သည်။

သို့သော် တောလေ့ အသုံးအနှုန်း ကြောင့် ပီပီသသမဖြစ်၍ ‘အာဏာ’ ဆရာတော်ဟု ခေါ်လာကြပုံရသည် ထင်ပါ၏။ စာရေးသူအား ပြောပြသည့် အဘဦးရွှေလှော်မှလည်း သူ၏ ဆရာ ရင်းဖြစ်သူကို “အာဏာဒီဆရာတော်” ဟုပင် သုံးနှုန်းပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

သင်္ဃန်းကြီးရွာမှ ဇီဝိထီသူ

တစ်ခါက ဆရာတော်ကြီးသည် ကျောင်း၏ ဘေးကိုးကံဝရန်တာ ပေါက်ဝတွင် ထိုင်၍စာဖတ်နေသည်။

ကျောင်းသားများ အောက်တွင်
စာကျက်နေကြသည်။ ကျောင်း
အောက်တွင် လူတစ်ရပ်လွတ်သည်။
ဇောရွာဒေသတွင် ဘုန်းတော်
ကြီးကျောင်း တော်တော်များများကို
(၁၀)ပေခန့် အဆင့်မြင့် ဆောက်ကြ
သည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား ဆရာတော်
ဘုရား’

ကျောင်းခြံဝမှ အော်ခေါ်သံ
ကြားသဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
လူနှစ်ယောက်က စောင်ပုခက်ဖြင့်
ရှေ့နောက် ထမ်းထားသည်။ ပုခက်ထဲ
တွင် လူတစ်ယောက် ခွေခွေလေး
ရှိနေသည်။

ထမ်းထားသူ နှစ်ယောက် ရှေ့မှ
လူတစ်ယောက်က အော်ခေါ်ခြင်းဖြစ်
သည်။ နောက်တွင် ယောက်ျားတစ်
ယောက်၊ မိန်းမတစ်ယောက် ပါလာ
သည်။

‘ရွှေလှော်တို့ ဖိုးသိန်းတို့ သွားခေါ်
လိုက်ပါ’

ဆရာတော်ကြီးက လှမ်းပြောလိုက်
သည်။ ကျောင်းသားနှစ်ယောက်
ထွက်သွားပြီး ခေါ်လာသည်။ ကျောင်း
လှေကားမှ ခေါ်တက်လာကြသည်။
ဆရာတော်ကြီးရှေ့ အရောက်တွင်
ပုခက်စောင်ခင်းလျက်နှင့် ချလိုက်
သည်။

‘တပည့်တော်တို့ သင်္ချာကြီးက လာတာ
ပါဘုရား ဒါ တပည့်တော် သားပါ ဖိုးထိထား
ပါတယ်ဘုရား ဆရာတော် ကယ်တော်ပူပါ
ဘုရား’

အားကိုးတကြီး ပြောရှာသည်။
အတူပါလာသော မိန်းမသည် တရှုံ့ရှုံ့
ငိုရင်း...

‘သားကို ကယ်ပါဘုရား’
ငိုရင်းပြောသည်။ ကျန်လူများက

လယ်ကျွန်းလှေဆင့်

လည်း ဆရာတော်ကြီးအား ဝတ်ဖြည့်
၍ အားကိုးတကြီး ကြည့်နေသည်။

ဖိုးထိသည်ဆိုခြင်းမှာ ဖြစ်ထဲ၊
ချောင်းထဲတွင် ရှိသော (ဂျပ်)မြွေကိုက်
ခြင်းကို ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျပ်မြွေ
ကိုက်လျှင် အချိန်မီ အဆိပ်ဖြေဆေး
မပေးနိုင်ပါက အိပ်ချင်လာသည်။
မျက်လုံးများ ပြာလာသည်။ အသား
အရေများပါ ပြာလာပြီး အသက်ဆုံးရှုံး
ကြရသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ချက်ချင်း
ထသွားပြီး ပုခက်စောင်ပေါ်တွင် ပက်
လက်ဆန့်နေသော လူငယ်အနီး ထိုင်
လိုက်သည်။ လူနာမှာ မျက်လုံးမိတ်
နေသည်။ ပါးစပ်မှ ချွဲလိုလို အမြှုပ်
များ ထွက်ကျနေသည်။ အမေဟု
ထင်ရသူ မိန်းမမှ ပုဆိုးစဖြင့် သုတ်ပေး
နေသည်။

ခန္ဓာကိုယ် အသားအရေမှာလည်း
ပြာနေပြီဖြစ်သည်။ ဝိုင်းကြည့်နေသူ
အားလုံးမှ မရတော့ဘူး လွန်သွားပြီ
လားဟူသော အတွေးများဖြင့် မျက်နှာ
မကောင်း ဖြစ်နေကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဘယ်လက်
ဖြင့် လူနာ၏ ဦးခေါင်းကို အုပ်ကိုင်
လျက် ညှာလက်ဖြင့် နဖူးမှ မျက်နှာသို့

သပ်ချပေးသည်။

‘ရေမြေလေးပါကွာ ဘာအဆိပ်မှ မရှိဘူး။
ပိပွေးတိုင်း ဖပွေးတိုင်း ကောင်းသွားပေ’
သုံးကြိမ်ပြော၍ သုံးကြိမ်သပ်ချပေး
သည်။ ပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီးသည်
ဘုရားခန်းရှေ့တွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်
လမ်းလျှောက်နေသည်။

လူနာနှင့် အတူပါလာသူထဲမှ မိခင်
မှာ တရှုံ့ရှုံ့ကြိုတိုင်နေသည်။ ကျန်လူ
များ ငြိမ်ပြီး အခြေအနေ ကြည့်နေကြ
သည်။ စကားမပြောနိုင်ကြ၊ တစ်ဖက်
ခြမ်းမှ ကျောင်းသားများလည်း အသာ
ငြိမ်၍ ကြည့်နေကြသည်။

တစ်နာရီခန့် ကြာသောအခါ လူနာ
သည် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်သည်။ နောက်
ဘေးစောင်းပြီး ကုန်းထသည်။ ဘေးမှ
အဖေ၊ အမေနှင့် ပါလာသူများက
ဝိုင်းကူပေးသည်။ ထိုင်ပြီး ဟိုကြည့်
ဒီကြည့် လုပ်နေသည်။ အတူပါလာသူ
များအားလုံး ဝမ်းသာအားရ ဝိုင်းမေး
ကြသည်။

‘အိပ်ချင်သေးလား၊ ကိုယ်ထဲ လေးနေ
သလား၊ မျက်လုံးကော ကြည်ကြည်လင်လင်
ဖြစ်ပြီလား’

စသဖြင့် သူမေး၊ ငါမေး ဝိုင်းမေးနေ
ကြသည်။ သူတို့မျက်နှာများ ဝမ်းသာ

◆ ကွဲထွက်သော

နေကြသည်။ ဖခင်နှင့် မိခင်ဖြစ်သူတို့က သူတို့သား မသေတော့ဘူးဆိုတာ သိသဖြင့် ကျေးဇူးတင် ဝမ်းသာမဆုံးပါးစပ်က ပြောရင်း ဆရာတော်ကြီးအား အကြိမ်ကြိမ် ဦးချကန်တော့ကြသည်။

‘ကျေးဇူးမမေ့ပါဘုရား။ ဆရာတော်နဲ့ မတွေ့ရင် တပည့်တော်သား ရေတိမ်နစ်ပါတယ် ဘုရား’

ဖခင်ဖြစ်သူက လက်အုပ်ချီ လျှောက်ထားသလို မိခင်က...

‘တပည့်တော်သားဟာ ဘာဘုန်းကပေးတဲ့ အသက်ပဲရှိပါတော့တယ်။ ဆပ်မကုန်အောင် ကျေးဇူးကြီးပါတယ် ဘုရား’

လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ လျှောက်ထားပြောဆိုနေသော သူတို့ ရင်တွင်းစကား သံများဖြစ်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဧည့်သည်များအနီးတွင်ရှိသော ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ရင်း သူတို့အားလုံး ဝမ်းသာမဆုံး ပြောနေကြသည်ကို နားထောင်နေသည်။ ခပ်သွက်သွက် ကျောင်းသားကြီးမောင်ဖိုးမှတ်လည်းရှိသည်။ သူက ဝင်မေးတော့သည်။

ဦးလေးတို့ ဘယ်လိုကြောင့် ဒီကျောင်း

ကို ရောက်လာဖြစ်တာလဲ’ သူတို့ထဲမှ တစ်ယောက်က ဆရာတော်ကြီးဘက်လှည့်ပြီး လျှောက်ထားရင်းဖြေသည်။

‘ဒီလိုပါ ဘုရား။ တုလေးက ချောင်းပိတ်တဲ့နေရာမှာ ငါးဖမ်းရင်း ပိုဆိတ်တပါးဘုရား အိမ်နဲ့က သိပ်မဝေးပါဘုရား။ ပိုးထိတာ သိသိချင်ပဲ ပျဉ်ထောင်တွင်းရွာမှာ ပြွေနိုင်တဲ့ ဆရာထွန်းကြည်ရှိတယ်ဆိုတာ သိထားတယ်။ အဲဒီကို အချိန်ပိုရောက်အောင် သွားမှ ဖြစ်ပယ်ချိပြီး လှော်လိုပြန်တဲ့ လှေသေးသေး ရှာကြတယ်။

သူတို့သားအဖိုကို လှေအလယ်မှာတင်ပြီး လှော်တက်လေးချောင်းနဲ့ ပနားတမ်း လှော်ရပါတယ်ဘုရား။ ကံကောင်းချင်တော့ လှေစ, ထွက်တဲ့ အချိန်က ရေတက် ရေစနဲ့ ဖြစ်လို့ ပိုပြန်သွားတယ်။ တပည့်တော်တို့ သည်းကြီးမှက ပြောဆရာ မရှိပါဘုရား။ ပျဉ်ထောင်တွင်းရောက်တော့ သူက လမ်းမလျှောက်နိုင်တော့ဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလာတယ်။ အိပ်ချင်တယ် ပြောနေပြီ။ ဒါနဲ့ စောင်ကို ပုခက်လုပ်ပြီး ပုခက်နဲ့ထည့် ရှေ့နောက် ထမ်းပြီး အမြန်ပြေးကြတယ်။

ပုခက်နဲ့ထည့်ပြီး ရွာထဲ ဝင်လာတော့ ရွာသားတွေက ဝိုင်းမေးကြတယ်။

ပိုးထိလို့ ဆရာထွန်းကြည်ဆီသွားမယ် ပြောတော့ “ဆရာမရှိဘူး။ ခရီးသွားနေတယ်။ သပြေကုန်းကျောင်းက (အာဏာဒီ)ဆရာတော်ဆီကို သွားပါ” လို့ ပြောကြတယ်။

ဒီသဲကုန်းလမ်းကသွားရင် ကြာမယ်။ ဖြတ်လမ်းက အမြန်သွားပါ။ သူတို့လိုက်ပြပေးမယ်လို့ ပြောကြတယ်။

တပည့်တော်တို့လဲ မထူးတော့ဘူး။ သေတစ်ကံ၊ ရှင်တစ်ကံပဲ သွားမယ်ဆိုပြီး ဖြတ်လမ်းက အမြန်ပြေးကြတယ်။ သူတို့ရွာသားတွေလဲ လိုက်ပြကြတယ်။ ဝိုင်းကူပြီး ထမ်းပေးကြတယ်။

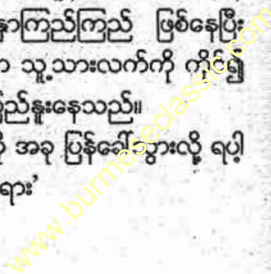
ကံကောင်းထောက်မလို့ ချောင်းကူးဖို့လှေပါ အဆင်သင့်တွေ့တော့ အချိန်မီသွားတာပါဘုရား။ ဒါတောင် ကျောင်းရောက်တော့ သတိလစ်နေပြီ။ တပည့်တော်တို့က မရတော့ဘူးတောင် ထင်နေတာ။ ကျေးဇူး အင်မတန် ကြီးပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်က သူ့ဦးလေးပါဘုရား။ ဒါက သူ့အဖေပါ။ ဟိုသူ့ဘေးက သူ့အမေပါ’

ဦးလေးဆိုသူက မမောတမ်းတောက်လျှောက် ရှင်းပြသည်။ လူနာ၏ အဖေဆိုသူက...

‘သားနာမည်က မောင်အေးဟန်ပါဘုရား။ တပည့်တော်က တင်အုန်းပါ။ ဟောဒီက သူ့အမေ မတင်မြဲပါဘုရား။ ဆရာတော်ရဲ့ကျေးဇူးကို တပည့်တော်တို့ ဘယ်လိုမှ မမေ့နိုင်ပါဘုရား’

ပိုးထိသော လူနာ မောင်အေးဟန်မှာ မျက်နှာကြည်ကြည် ဖြစ်နေပြီး သူ့အမေက သူ့သားလက်ကို ကိုင်၍ ဝမ်းသာကြည်နူးနေသည်။

‘သားကို အခု ပြန်ခေါ်သွားလို့ ရပါမလား ဘုရား’

'အားလုံး သန့်စင်သွားပြီ။ ခေါ်သွား လို့ရတယ်။ ခေါ်သွားပါ'

ဖခင်ဖြစ်သူ ကိုတင်အုန်းမှ မေး လျှောက်ရာ ဆရာတော်မှ ခေါ်သွားနိုင် ကြောင်းခွင့်ပြုသည်။

'တပည့်တော်တို့ နောက်ရက် ပြန် လာခဲ့ပါ့မယ်ဘုရား။ အခုတော့ ရွာက အမျိုးတွေက သားလေးအခြေအနေ သိချင်နေကြပြီ'

သူတို့သားအမိသားအဖ တူဝရီး လူအုပ်များသည် ဆရာတော်ကြီးအား ရိုသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့ကြပြီး နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ကျောင်းသားများ ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြသည်။ အပြန် ခရီးတွင် ပိုးထိသောလူနာသည် သူ ဘာသာသူ လမ်းလျှောက်ပြန်သွား တော့သည်။

ကျေးဇူးအပ်ကြခြင်း

သုံးရက်ခန့်ကြာပြီးနောက် ယခင် ရက် ပိုးထိ၍ ရောက်လာသူ မောင်အေး ဟန်ဆိုသူလူငယ်က ပန်းပေါ်တွင် ဂုန်နီ အိတ် တစ်အိတ်ထမ်းပြီး၊ ဖခင်ဖြစ်သူ ကိုတင်အုန်းမှ အထုပ်တစ်ထုပ်၊ မိခင် ဖြစ်သူက အထုပ်တစ်ထုပ်ဆွဲ၍ ကျောင်းတွင်း ဝင်လာသည်။

သူတို့ခြေလှမ်းများ မြေကြီးမထိ သလို ပိတ်အပြည့်ဖြင့် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ဖြစ်နေသည်။ လှေကားမှ ကျောင်းပေါ်

တက်လာကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် နေ့ဆွမ်းဘုဉ်း ပေးနေသည်။ နေ့လယ် (၁၁)နာရီခန့်ရှိ ပြီဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီးရှေ့တွင် ပစ္စည်းအိတ်နှင့် အထုပ်များချ၍ ရိုသေ စွာ ဝတ်ဖြည့်ကန်တော့ကြသည်။ ကိုတင်အုန်းဆိုသူမှ...

'ဟိုနေ့က တပည့်တော်တို့ ပြန်ရောက် တော့သား ပြန်ကောင်းသွားပြီဆိုလို့ တစ်စွာ လုံး ထီးသာလိုက်ကြတာ ဒီနေ့အထိ မေးမဆုံး ပြောမဆုံးပါဘုရား။ ဒီအိတ်က ငါ့ခြောက်အိတ်ပါဘုရား။ ဒီအထုပ်က ပုစွန် ခြောက်ထုပ်ပါဘုရား။ ဒီထီးထုပ်က အင်မတန်ချိုပြီး စားကောင်းတဲ့ (ဟိပ်ဆီပုဂံ) ထီးပါဘုရား။ ဆရာတော် ကျေးဇူးအပ်မကုန် အောင် ကြီးပါတယ် ဘုရား'

ပြောရင်း ထပ်ကန်တော့ကြပြန် သည်။ ဘေးမှ သားအမိများကလည်း လိုက်ကန်တော့ကြသည်။ သူတို့ရင်ထဲ တွင် လိုက်လှဲစွာ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်နေ ကြသည်။

'သာဓု...သာဓု...သာဓု... ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ' ဆရာတော်ကြီးမှ ဆွမ်းစားရင်း ဆုပေးသည်။

'ကဲ သားက ဘဘုန်းကို လျှောက် လေ မင်းပြောထားတာ'

မိခင်ဖြစ်သူက သားကို ဘေးမှ ပြောပေးသည်။ သားဖြစ်သူက...

'တပည့် တော်ရိုသေစွာ ရှိခိုး ကန်တော့ပါတယ် ဘုရား။ ဘယ်လို ပြောရမှန်း မသိပါဘုရား'

ဖခင်ဖြစ်သူက ဝင်ပြောပေးသည်။

'ဒီပိတ်ကုန်း သားက ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ပေး ပြီး ဆရာတော်ကို ကျေးဇူးအပ်ချင်ပါတယ် လို့ ပြောပါတယ်ဘုရား။ ဆရာတော်ထံမှာ သားကို အပ်ခဲ့ပါ့မယ်ဘုရား။ နောက်ရက် သူ့အဖတ်အစား လာပို့ပါ့မယ်ဘုရား'

ကိုတင်အုန်းတို့ လင်မယားသည် သူ့သားအား ဆရာတော်၏ ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ကိုင်ပေးရန် အပ်နှံထားခဲ့ပြီး ဝမ်းသာကြည်နူးစွာ သယ်နှံ့ကြီးရွာသို့ ပြန်သွားကြသည်။ တောသူတောင် သားများ၏ ကျေးဇူးသိတတ်မှု ရိုးသား မှုတို့၏ ကြည်နူးစရာမြင်ကွင်း ဖြစ်ပါ တော့သည်။

[တဝနတ်ထံ ပျံလွန်သွားပြီဖြစ် သော အာဇာတည်ဆရာတော်ကြီး အား ဤစာစုများဖြင့် ရိုသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏။]

[ဆရာတော်အကြောင်းနှင့် အခြား ဆက်စပ်အကြောင်းအရာများ ပြော ပြသ အဘဦးရွှေလှော်၊ အဘဦးဘိုး မှတ်၊ အဘဦးဘိုးသိန်း၊ အဘဦးဘိုး ချစ်တို့အား ရိုသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့ ပါ၏။]

အရပ်ဆရာသိန်း (လပတ္တ)

စာရွှေသူ သူတော်အဖို့ ဝါသနာရှင်များသို့... မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။ ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် တွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်ကုသိုလ်တော်ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။ လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိန်
စာညှိချုပ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
မိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တဆထလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်မြဲချက်အမှတ်တဆက် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၀၀၃၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လို့ကံရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လက်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လှစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လက်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမုပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ခဲဆူးဆိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီပုံ၊ အသည်းအဆီပုံခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှုန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မထောင်ခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှုံ့နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ယူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဗျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသနန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းပကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၀၈၆၃၂

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

သခင်ပုမ အာအက်

စည်ပုတ္တရာမြို့ဟောင်းမှ

ရွှေလင်းပင် စံကားသားရုပ်ပွားဖောက် (၂)

စင်ညိုငယ်

အခန်းထောင့်တွင် ရွှေလင်းပင် စံကားသားရုပ်ပွားတော်နှင့် ပုံစံတူ ရုပ်ပွားတော်ကြီး (၅)ဆူကို ဖူးမြော်ရသည်။ မှန်စီရွှေချ၊ သစ်သားဖောင်းကြွ တနတ်ခြယ် ပိဋကတ်သေတ္တာများစွာ၊ ငွေစေတီဌာပနာတိုက်တွင်းမှ ရုပ်တုရုပ်ပွားများ စသည်ဖြင့် အတန်ပင် စုံလင် ထူသည်။

တစ်နေရာ၌ စုစည်းပြသထားသော ရုပ်တုများမှာ မိန်းမ၊ ယောက်ျား၊ ကလေးသူငယ်၊ ခွေးကြီးခွေးငယ် စသည်ဖြင့် စုံလင်သော ထူးခြားသည့် အရုပ်များဖြစ်သည်။ အမျိုးသားများမှာ ကိုယ်အထက်ပိုင်း ဗလကျင်း၍ ကလေးများမှာ ကိုယ်တုံးလုံးနှင့် ဖြစ်သည်။

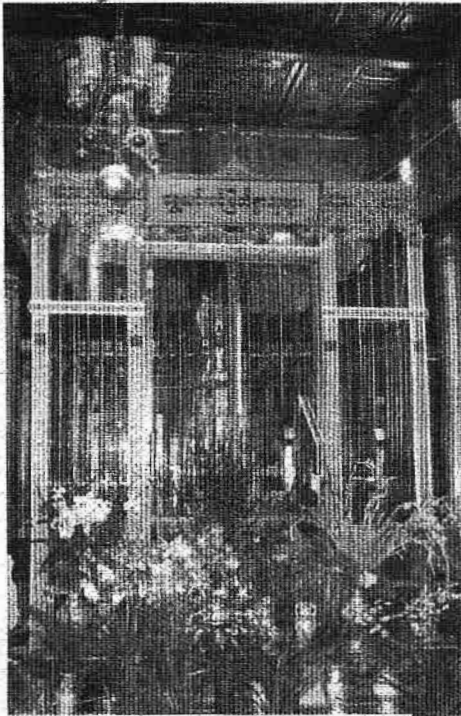
နို့တိုက်ကလေးပိုက် မိန်းမငယ်၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် မိန်းမကြီး စသည့် ထူရုပ်များအားလုံး မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စိတ်လက်မသက်မသာ ခံစားနေရပုံ ခေါ်လွင်ကာ နောက်ဆုံးမှ အနောက်တိုင်းအင်္ကျီဝတ် အမျိုးသားရုပ်သာလျှင် စားနှစ်လက်ကိုင်ကာ ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားရှိလေသည်။

ဖြစ်စဉ်နောက်ခံ အနည်းငယ်မျှ သိ ထိုသိဌား စုံစမ်းကြည့်သော်လည်း သခင် ဆရာတော်စဉ်ဆက် ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြသည့် ရုပ်တုရုပ်ပွား ရှေးဟောင်း ဖွဲ့စည်းများ ဖြစ်ကြောင်းသာ သိခွင့်ရလေသည်။

ဤထူးခြားသော ရှေးပစ္စည်းများ၏ အောက်ကွယ်တွင် ရှားပါးအဖိုးတန်သည့် သမိုင်းကွင်းဆက် အထောက်အထားများ ရရှိနိုင်လေရာ သုတေသီများအတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း ထူသည်။

ရွှေလင်းပင် ရုပ်ပွားတော်

www.burmeseclassic.com

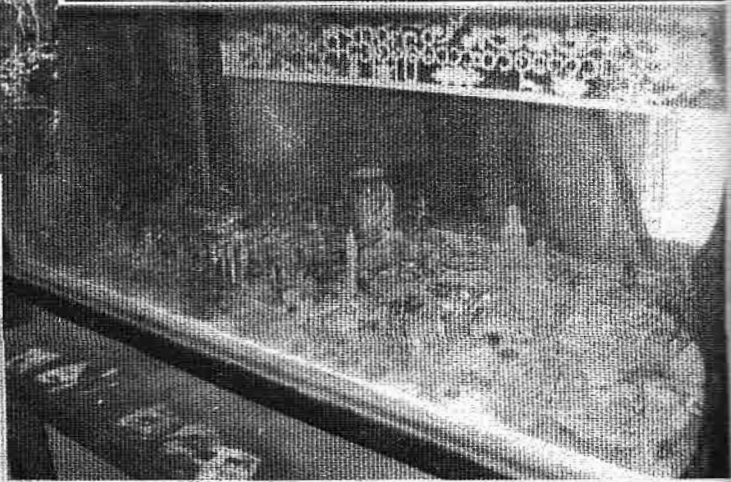
◆ ဝါးမငွေ့ မြစ်ကွင်း

◆ ကျောင်းတိုက်
ထပ်ကိုင်စဉ်တန်ဆောင်

◆ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးရုံး ရုပ်ပွားတော်

◆ ထေရီယောင်းဌာပနာများ

◆ ထွန်းပန်းကျောင်း

၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆင်းပုလွင်နှင့် ဘုရားတော်ဆရာ

စနစ်တကျ စိစစ်ဖော်ထုတ်နိုင်သော
ဝါသနာရှင်၊ ပညာရှင် ပေါ်ထွန်းပါစေ
ဟုသာ ဆန္ဒပြုရသည်။

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်အား
နှုတ်ဆက်ကန်တော့ရာ မှန်တံခါးမဖွင့်
ပေးနိုင်သော်လည်း မူလပုံတော်ကို
ပေါ်လွင်စေရန် နံရံရှိ ကားချပ်အား
ဖိုက်ကူးနိုင်ကြောင်း မိန့်ကြားသဖြင့်
ရွှေလင်းပင်ပုံတော်ကို ထပ်ဆင့်
ဖိုက်ကူးခဲ့သည်။

ယင်းနှင့်အတူ စဉ့်ကူးမြို့နှင့် ရွှေ
ဘောင်မည်း စံကားသားရုပ်ပွားတော်
ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရသည်။

အောက်ခြေ၌...

“ရွှေဘောင်မည်းရုပ်ပွားတော် ပန္နလေး
တိုင်းဒေသကြီး စဉ့်ကူးမြို့တွင် ကိန်းထိပ်
စံပယ်တော်ပူပါသည်။ ယင်းရုပ်ပွားတော်မှာ
ဒိုးယုခံရကြောင်း စုံစမ်းသိရှိရပါသည်။ ယခု
ပုံတော်မှာ မူလရုပ်ပွားတော်၏ ပုံတော်
ဖြစ်ပါသည်။”

ဟူ၍ မှတ်ချက်ပြုထားသည်။

ဆုတောင်းပြည့်ဝသဖြင့် လူတစ်စု
က လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားဟန်ရှိ
ကြောင်း ဆရာတော်က မိန့်ကြားတော်
မူလေသည်။

ရွှေလင်းပင်ကျောင်းမှ ပြန်ဆင်းခဲ့ရာ
ကျောင်းရှေ့၌ ဗဟိုရံစည်စင်မြင့်နှင့်
နီးမဝေး စေတီဝင်းရှေ့၌ ခြင်္သေ့ရုပ်
ဆစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ဗဟိုစည်ကား
များစွာ မကြာသေးသည့်ကာလက
ကောင်းမှု ဖြစ်ဟန်တူသော်လည်း
ခြင်္သေ့ကား ပြိုပျက်စ ပြုနေသည့်
အလှူလက်ရာ ဖြစ်သည်။

သွန်းလုပ်မှုလက်ရာအရ လည်း
အဘင်း တစ်ကောင်တည်းသော

ပိဋကတ်သတ္တကတော်

www.burmeseclassic.com

◆ တစ်ကောင်တည်း ကျန်ဆုံး

◆ ထူးခြားထော လှံတူများ

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ သျှင်အောင်အောင်နှင့် နန်းမတော်မယ်တို့၏ နေထိုင်ရာ နေရာတော်တော် နန်းမတော်မယ်တို့၏ နေထိုင်ရာ နေရာတော်တော်

ခြင်သို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ဒုတိယကုန်းဘောင်ခေတ်ခေါ် ဘကြီးတော်မင်းလက်ထက် မိဖုရားခေါင်ကြီး (မယ်နု)၏ကောင်းမှု ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိလေသည်။

နန်းမတော်မယ်တို့၏ နေထိုင်ရာ နေရာတော်တော် နန်းမတော်မယ်တို့၏ နေထိုင်ရာ နေရာတော်တော်

ကျွန်းတိုင်ကျွန်းပြိုင် ရုပ်ပွားတော်

အပြန်လမ်းတွင် ဆိုင်ကယ်သမား ကလေးက သူ့ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် ကောင်းကြားရသမျှ ပြန်ပြောပြသည်။

အင်ကြင်းပင်ရွာသားဖြစ်ကာ ဆရာတော် ဦးမဏ္ဍလ မေတ္တာရပ်ခံသဖြင့် လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးသူဖြစ်သည်။

‘ရွှေလင်းပင်ဘုရားမှာ ဓမ္မသတ်ကျမ်း တစ်စောင် ဣပနာပြု ပူဇော်ထားတယ်လို့ ဘိုးဘွားတွေက ပြောပြတယ်။ ရှေးခေတ်က အပြင်းအရှည်သာ ဖြစ်လာရင် ရွှေလင်းပင် ရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာ ကျမ်းကျိန်သစ္စာ ဆိုကြတယ်။ မပုန်မကန် ထွက်ဆိုသူက ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဆိုးကျိုး ခံစားရတယ်ဆိုပါတယ်’

‘အခုခေတ်မှာကော’
‘ရပ်ကွက်၊ ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေး၊

တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့တွေ ရှိလာပေမယ့် ကျမ်းကိုးသစ္စာဆိုတာတွေတော့ ရှိနေ တုန်းပါပဲ။ ဘုရားသွားရင် ဆိုင်ကယ် ဆီဖိုးလောက်ကုန်မယ်။ ခြေကျင်သွား ရင်တော့ တစ်ပြားတစ်ကျပ်မှ မကုန်ဘူး။ မြို့ရွာတရားရုံးတွေမှာထက် စရိတ်စကနည်းပြီး အချိန်တိုတိုနဲ့ ထိရောက်တယ်လေ’

ဤကဲ့သို့ ကျမ်းကိုးကျမ်းပြိုင် သစ္စာ ဆို၍ ထိရောက်သိသာသော ဘုရား စေတီရုပ်ပွား၊ သိမ်တော်များစွာ ရှိလေ ရာ နရပတိစည်သူ၏ အမတ်အောင် စွာဇာတိ ခေါင်းချရာလည်း ဖြစ်သော သာစည်၊ မိတ္ထီလာ၊ ပျော်ဘွယ် သုံးနယ်စပ်ရှိ အောင်ရွာသိမ်သည် လည်း ကျမ်းကိုးသစ္စာဆိုပါက လိမ်လည်သူအတွက် ချက်ချင်းပင် ဒုက္ခတွေ့စေသည်ကို ကိုယ်တွေ့ လေ့လာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။

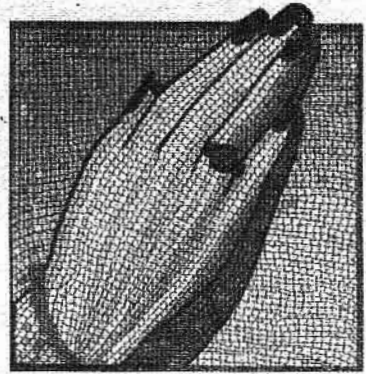
ရွှေလင်းပင်ဘုရားသည်လည်း ဤ သို့ပင် ကျမ်းကိုးကျမ်းပြိုင် သစ္စာစူး သည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖြစ်လေ သည်။

ဤသို့ဖြင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ရှေး ဟောင်း ရုပ်တုရုပ်ပွားများနှင့် ထူးခြား သည့် ရွှေလင်းပင် ရုပ်ပွားစံပယ်တော် မူရာ စည်ပုတ္တရာမြို့ဟောင်း၊ ရွှေ လင်းပင်ကျောင်းဆီသို့ လာရောက် လိုပါက ရွှေဘိုခရိုင်၊ ခင်ဦးမြို့၊ အရှေ့ဘက်ထိပ် မြောင်းပေါင် အတိုင်း မြောက်ဘက်သို့ လေးမိုင် ခန့် သွားရောက်ချင် သရက်ကန်ရွာ သို့ လမ်းခွဲရှိပါသည်။ သရက်ကန်ရွာ မှ အနောက်ဘက် တစ်မိုင်ခန့် ခရီး ဆက်ခြင်းဖြင့် စည်ပုတ္တရာ ရောက်ရှိ ပူးမြော်နိုင်ကြလေသည်။

ဝင်ညိုငယ်

ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းသူများ အတွက်

ချမ်းသာကျန်းမာသက်ရှည်စေမည့် ဂမ္ဘီရယတြာကျင့်စဉ်ကြီး

သန်းခေါင် (ပညာရေး)

ကျန်းမာရေးညံ့ဖျင်းသူ (၇)ရက်သား သမီးများအတွက် ချမ်းသာကျန်းမာ အသက်ရှည်စေရန်အတွက် နည်းကောင်းတစ်ခုကို အာစရိယဝါဒအရ တင်ပြချင်ပါသည်။

ကျန်းမာရေးညံ့ဖျင်းခြင်း၊ မကြာခဏ ချူချာခြင်းများသည် မကြာခဏ ဆိုသလို ဖြစ်နေခြင်းသည် အတိတ်က ပါလာခဲ့သော အကုသိုလ်ကံများကြောင့် ဟု ဆိုနိုင်ကြောင်းသော်လည်း အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်ဆိုသည့်စကားကိုဖြင့် မေ့ထားရန် မဖြစ်ပေ။ လိုလျှင်ကြံဆ နည်းလမ်းရမှာလည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ပြုပြင်၍မရတော့သည့်အတိတ်ကို မစဉ်းစားသလို မဖြစ်သေးသည့် အနာဂတ်ကိုလည်း မတွေးတောဘဲ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌သာ ကောင်းမှု မြတ်နိုး ကောင်းအောင်ကျိုး ကောင်းကျိုးကိုယ့်၌ တည်စေဖို့သာ လိုရင်းဖြစ်သည်။ ဒီတော့ ပစ္စုပ္ပန်ကာလမှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုဖို့သာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတင်ပြလိုသည့် သက်ရှည်ကျန်းမာ ယတြာဆောင်ရွက်ပုံပင် ဖြစ်သည်။ မကြာခဏ ကျန်းမာရေးညံ့သူများ၊ ဆေးနှင့်မပြတ် ကျန်းမာရေးညံ့သူများ၊ နေထိုင်မကောင်းသူများ၊ ချူချာလွန်းသူများအတွက် အထောက်အကူပြု ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာယတြာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်ရွက်ရန် သက်ရှည်ကျန်းမာယတြာကို တင်ပြပါမည်။ ကြည့်ပါ။ အသက်(၃၀)နှစ်ရှိသူတစ်ဦး ဆိုပါစို့။

ရောက်သက်	၃၀ နှစ်
	× ၃ (ကိန်းသေ)
	၉၀ အလင်းတိုင်အရေအတွက်
	× ၄ (ကိန်းသေ)
	၃၆၀ ရေလှူရန်အရေအတွက်
	× ၅ (ကိန်းသေ)
	၁၈၀၀ ပန်းလှူရန်အရေအတွက်

အထက်ပါ တွက်နည်းအရ...

- ❖ အလင်းတိုင် (၉၀)တိုင်၊
- ❖ ရေ (၃၆၀)ခွက် (ရေအိုးတစ်လုံးတွင် ရေကို ခွက်ငယ်ဖြင့် ၃၆၀ချင်းယူပြီး ထည့်ပါ။)
- ❖ ပန်း (၁၈၀၀)ပွင့်(ခရေပန်း၊ စံပယ်ပန်း၊ စကြာပန်းလို ပန်းဖို့ကို သုံးပါ။) ဤလှူဖွယ်ရာများကို ကာယကံရှင်၏ မွေးနေ့၌ မွေးနံ့ထောင့်၌ လှူရမည်။ ပြီးလျှင် အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာတော်ဖြင့် (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုကန်တော့ပြီး ဆုတောင်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

ချမ်းသာကျန်းမာ သက်ရှည်ဂါထာတော်

❖ သက္ကတွာ ပုဒ္ဂုဏ်နံ၊ ဩသံ ဥတ္တပံ ဝရံ၊
ပီတံ ဒေဝနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓတေလေန သောတ္တိနာ။

- နုဿန္တု၊ ပဒုဝါသဗ္ဗေ ဒုက္ခဂုပသဗ္ဗန္တုပေ။
- ❖ သက္ကတွာ ပုဂ္ဂုဏ်နံ၊ ဩသံ ဥတ္တပံ ဝရံ၊
ပီတံ ဒေဝနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓတေလေန သောတ္တိနာ။
- ❖ သက္ကတွာ သံဃရတနံ၊ ဩသံ ဥတ္တပံ ဝရံ၊
အာဟုနေယျံ၊ ပါဟုနေယျံ၊ သံဃတေလေန သောတ္တိနာ။
- နုဿန္တု၊ ပဒုဝါသဗ္ဗေ ရောဂါဂုပသဗ္ဗန္တုပေ။
- ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်
- သက္ကတွာ = သက်ကတ်တဝါ
- ဩသံ = အောသင်
- ဥတ္တပံ = အုတ်တင်
- မနုဿာနံ = မနုတ်သာနံ
- သောတ္တိ = သွတ်ထိ
- နုဿန္တု = နုတ်သန်တု
- ပဒုဝါ = ပတ်ဒဝါ
- သဗ္ဗေ = သပ်ပေ

သမေန္တု = သမင်တု
ပရိဋ္ဌာဟံ = ပရိလာဟံ
အနက်

ဒေဝမနုဿာနံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်တော်မူထသော။ သြသင်္ခံ၊ ရောဂါပျောက်တတ် နတ်ဆေးမြတ်ပမာတူလှစွာသော။ ဥက္ကမံဝရံ၊ ထူးမြတ်လှပေထသော။ ဗုဒ္ဓရတနံ၊ အနှိုင်းမဲ့ ဘုရားရတနာကို။ သက္ကတွာ၊ ရိုသေယုံကြည် ပူဇော်သည် ရှိသော်။ သောတ္တိနာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ချမ်းသာမှုကို ရစေနိုင်ပေသည်။ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဥပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ်ဘေးဒဏ် မမြင်အပ်သော ရန်အပေါင်းတို့သည်။ နဿန္တု၊ လွင့်ပျောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘယာ၊ ဘေးအပေါင်းတို့သည်။ ဝုပသမေန္တု၊ ငြိမ်းအေးပါစေသတည်း။
အာဟုနေယျံ၊ အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော အလှူကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ ပါဟုနေယျံ၊ ညှဉ်သည်

ပရိဋ္ဌာဟံ၊ ကိလေသာအပေါင်းကို။ ဝုပသမံ၊ ငြိမ်းစေတတ်သော။ သြသင်္ခံ၊ ရောဂါပျောက်တတ် နတ်ဆေးမြတ်ပမာ တူလှစွာသော။ ဥက္ကမံဝရံ၊ ထူးမြတ်လှပေထသော။ ဗုဒ္ဓရတနံ၊ အနှိုင်းမဲ့ တရားမြတ်ရတနာကို။ သက္ကတွာ၊ ရိုသေယုံကြည် ပူဇော်သည် ရှိသော်။ သောတ္တိနာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ချမ်းသာမှုကို ရစေနိုင်ပေသည်။ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ တရားမြတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဥပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ်ဘေးဒဏ် မမြင်အပ်သော ရန်အပေါင်းတို့သည်။ နဿန္တု၊ လွင့်ပျောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘယာ၊ ဘေးအပေါင်းတို့သည်။ ဝုပသမေန္တု၊ ငြိမ်းအေးပါစေသတည်း။
အာဟုနေယျံ၊ အဝေးမှ ဆောင်ယူအပ်သော အလှူကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ ပါဟုနေယျံ၊ ညှဉ်သည်

အဖို့ ရည်မှန်းထားသောအလှူကို ခံယူတော်မူထိုက်ထသော။ သြသင်္ခံ၊ ရောဂါပျောက်တတ် နတ်ဆေးမြတ်ပမာ တူလှစွာသော။ ဥက္ကမံဝရံ၊ ထူးမြတ်လှပေထသော။ သံဃရတနံ၊ အနှိုင်းမဲ့ သံဃာရတနာကို။ သက္ကတွာ၊ ရိုသေယုံကြည် ပူဇော်သည် ရှိသော်။ သောတ္တိနာ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ချမ်းသာမှုကို ရစေနိုင်ပေသည်။
သံဃတေဇေန၊ သံဃာတော်မြတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဥပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ်ဘေးဒဏ် မမြင်အပ်သော ရန်အပေါင်းတို့သည်။ နဿန္တု၊ လွင့်ပျောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ရောဂါ၊ အနာရောဂါဟူသမျှတို့သည်။ ဝုပသမေန္တု၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေသတည်း။
မြေရင်မှာ ရှိပါစေ၊
သန်းခေါင်(ပညာရေး)

ကျွန်တော် တွေ့ရှိရသော အဖြစ်ကို စေတနာနှင့် တင်ပြပါမည်။ ကျွန်တော် ဆေးလိပ်သောက်၍ သလိပ်များခြင်း၊ တံတွေးများခြင်း ရှိခဲ့ပါသည်။ အများနှင့်အတူ ထမင်းစားလျှင် အားနာရပါသည်။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ အဆုတ်သန်စေတဲ့ လောက်သေရွက်ကို လက်ခတ်ခြောက်ခပ်သောက်သလို သောက်ခဲ့ပါသည်။ (အစိုခပ်လျှင် စိမ်းစော်နံ့၍ အခြောက်ခပ်လျှင် မနံ့ပါ။ ကောင်းပါသည်။) သက်သာပါသည်။ ပျောက်သည်အထိ သုံးစွဲ၍ ပျောက်တော့မှ ဓမ္မေမုလျော့လျော့ မသောက်တော့ပါ။
ကျွန်တော် မုံရွာ စက်ဆရာအလုပ် (မော်တော်မောင်းသည့် စက်ဆရာ စက်ခန်းအုပ်) အလုပ်လုပ်ခဲ့သော မော်တော်ပိုင်ရှင် ဦးရေခဲမှာ အစားအသောက်မပျက်၊ အဝမပျက် သူပြောသည့် လက်

သိထားသင့်သော တန်ဆေး လွန်သေး

သုံးစကားက “လောက်သေရွက်ဟာ အသက်ရှည်ဆေး” ဟု လွဲမှားစွာ ထင်မြင်၍ အမြဲတမ်း စားသုံးခဲ့ပါသည်။
တစ်နေ့ ရုတ်တရက်ဆိုသလို ရောဂါလက္ခဏာရယ်လို့ သိသာစွာမပြဘဲ သေဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။ သူ့မှာ ဘာသာရေးလိုက်စား၍ စိတ်ထား ဖြူစင်ပါသည်။ သားသမီးများမှာ အဆိပ်သင့်သည်ထင်၍ တတ်နိုင်သူများလည်း ဖြစ်၍ ဘာကြောင့်သေသည်ကို သိလိုသဖြင့် ရောဂါရှာဖွေရန် ခွဲစိတ် အထူးကုများအား စစ်ဆေးစေပါသည်။
အဖြေမှာ ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိသည့် ရောဂါပိုးများသာမက ခန္ဓာကိုယ်ကို အကျိုးပြုသော ပိုးများပါ သေဆုံးကုန်၍

အသက်ဆုံးရှုံးရကြောင်း အဖြေ သိရပါသည်။
တန်ဆေး၊ လွန်သေးလို့ ရှေးက မြန်မာသမားတော်ကြီးများ၏ စကားကို သတိရရင်း စာဖတ်သူများ သတိတရ ရှိကြစေရန် စေတနာဖြင့် သတိပေးရေးသားလိုက်ပါသည်။
ကိုယ်စိတ်နှလုံး ရွှင်ပြုံးနိုင်ကြပါစေ
ဦးဝင်းမြင့်

ကြောငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောရောဂါနှင့် အစာအိမ်ရောဂါအတွက်

မိုးဦးပန်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

မှတ်စု - TMRD 16975 (26/4)

“ကိုမင်းမြတ်မောင်နဲ့ ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့ ဘယ်က လှည့်လာကြတာလဲ”
“စာပေအကြောင်းလည်း သွေးနွေးရင်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာအတွက် တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီဖြစ်တဲ့ ဆရာကိုယ်တိုင်တို့ တိုင်ပင်ပြီး ဆေးဝါးကောင်း လမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”

“ဆရာတို့နှစ်ယောက်က ဘယ်လိုဝေဒနာတွေ ခံစားနေရလို့လဲ”
“ကိုမင်းမြတ်မောင်က ‘အမှတ်လေး ဇာတ်ကြောတွေတို့... နောက်ကြောတွေ တက်ပြီး ခေါင်းတွေ မူးဝေပြီ... စိတ်ထဲ မကြည်ပလင်ဖြစ်နေတယ်... သတိတွေလည်း မမှလျော့တယ်... မြေလက်တွေလည်း ထုံ ကျဉ်နေတယ်ဗျာ...’

“ကိုဇော်ရဲနိုင်က ‘ကျွန်တော်ကတော့ စားတဲ့အစာလည်း မကြေဘူး... ရင်ထဲတောင့် တင်ပြီး အောင့်လည်း အောင့်တယ်... လေချဉ်လည်း တက်ပြီး ဝမ်းလည်း မကြာခဏ ပျက်တယ်’

“ဆရာကိုမင်းမြတ်မောင်က အာရုံကြောရောဂါဖြစ်နေပြီ... ကိုဇော်ရဲနိုင်က အစာအိမ်ရောဂါနေပြီလို့ ပြောရမှာပဲ”

“ဒါ ကျွန်တော်တို့ သားဆေးသောက်ရင် ကောင်းမယ်...ဆိုတာ ညွှန်ကြားပေးပါဦး”

“လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်က... ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အိမ်ရောဂါနှစ်မျိုးစလုံး ခံစားနေရတာ... မြောက်ဥက္ကလာပပျို့နယ်က မိုးဦးပန်းဆေးတိုက်ကို ရောက်တော့... ဆရာ ဦးကဲအေးနဲ့တွေ့ပြီး သူကိုယ်တိုင်ထုတ်တဲ့ အာရုံကြောဆေးနဲ့ အစာအိမ်ရောဂါဆေးကို သောက်ကြည့်စမ်းပါလို့ ပြောတာ... အဲဒီ ဆေးတွေကို သုံးစွဲခဲ့လို့... ဆီး... ဝမ်း... လေ မှန်ပြီး မှတ်ဉာဏ်တွေလည်းကောင်း... ကိုယ်လက်လည်း ဝေ့ပါးသွက်လက်နေတာ ဆရာတို့အမြင်ပဲ...”

“ဆရာ... ကိုယ်တိုင်ပြောတဲ့ မိုးဦးပန်း ဆေးတိုက်က ထုတ်တဲ့ အာရုံကြောဆေးနဲ့ အစာအိမ်ဆေးသောက်မယ်ဗျာ... အဲဒီဆေးတွေ မသောက်မီ...”

ဆေးရဲ့ အာနိသင်တွေကို သိချင်ပါတယ်... ဆေးညွှန်းကို ပြောပြပါဦး”
“ဆေးအညွှန်းတွေကို မပြောမီ ... ဆေးထုတ်လုပ်တဲ့ ဆရာ ဦးကဲအေး (ပန္နလေးတိုင်းရင်းဆေး ဒီပလိုလာ - အမှတ်စဉ် ၁၂ ဆင်း) ဆေးခန်းမှူးဘဝနဲ့ အင်္ဂပူပျို့၊ မအူပင်ပျို့၊ ကျိုက်လတ်ပျို့၊ လှည်းကူးပျို့တွေက... အာရုံကြောရောဂါ ဝေဒနာရှင်တွေ... အစာအိမ်ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေကို ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ဆေးမို့ ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ဆေးပဲ။ ကျွန်တော်သွားလေရာဆောင်တဲ့ဆေးမို့ အညွှန်းတွေလည်း ပါတယ်။ ကြားချင်ရင်... နားဆင်ကြပါ။ အာရုံကြောဆေးအညွှန်းကတော့... ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်... ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ မျက်ရိုးကိုက်... မျက်ကြောထိုးခြင်း၊ မေးရဲ့ ပါးရွဲခြင်း၊ လျှာလေးအာလေးခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်လေးလံထိုင်းမိုင်မိုင်ခြင်း၊ အကျွေးအဆန် အထိုင်အထအာနည်းခြင်း၊ မြေလက်များ ထုံကျဉ်ခြင်း၊ လေငန်းလေဖြတ်ခြင်း၊ နာတာရှည်ရောဂါခံစားနေရခြင်း၊ စိတ်မကြည်မလင်ဖြစ်ခြင်း၊ အာရုံကြောအာနည်းခြင်း၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ သွေးချိုဆီးချိုရောဂါနှင့် ၎င်းရောဂါ နောက်ဆက်တွဲဆိုးကျိုးများအတွက် သင့်လျော်သော ဆေးဖွဲ့စည်းပါသည်...တဲ့။ အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေးအညွှန်းကတော့... အစာမကြေခြင်း၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ရင်ထဲတောင့်တင်နေခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အနာဖြစ်ခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အောင့်ခြင်း၊ လေချဉ်တက်ခြင်း၊ လေပူထခြင်း၊ လေနာရောဂါစွဲကပ်ခြင်း၊ မိမိနှင့် တတ်မတည့်သော အစားအစာများ စားမိ၍ ခန္ဓာကိုယ် ယားယံခြင်း၊ အစုအပိမ့်ထခြင်း၊ အစာအိမ်ပိတ်ခြင်း၊ ဝမ်းသွားခြင်း၊ အောင့်အန်ခြင်း၊ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်ဖြစ်ခြင်း၊ မကြာခဏ ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ အစားအသောက် အများမခံခြင်း စသော အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်းရောဂါအတွက် သင့်လျော်သော ဆေးဖွဲ့စည်းပါသည်... တဲ့။ ဤဆေးသည် အစာအိမ်ဆေး၊ အစာကြေဆေး၊ အစာပျက်ဆေး... အဖြေကျော် ဆေး၊ ငှ မည်ရ မဟာဆေးတော်ကြီးဖြစ်လျက် - စားသမျှကြေပြီး မှားသမျှဖြေတဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ...”

“တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဖြစ်တဲ့ ဆရာ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တိုင် သုံးစွဲနေတဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ပုံယုံကြည်ကြည် သုံးစွဲကြမယ်ဗျာ ဒါဖြင့် ဘယ်တိုင်တွေမှာ ဝယ်ယူရရှိနိုင်သလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပါဦး”

“အဖြူဖြူရှိ ပြန်မာဆေးမျိုးရုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ကြောင်းပါ”

မိုးဦးပန်း ဆေးတိုက်

အမှတ် ၇၄၃၊ သာမာ ၅ လမ်း၊
(၅) ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပပျို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း - ၀၉၄၅၀၀၂၃၂၀၀

ဥမင်ကိုးဆယ်စေတီတော်

ဘေဏ္ဍမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ဣန္ဒြေပူဇော်ဂါထာတော်များ (၁၀)

- ဥမင်ကိုးဆယ်စေတီတော်
- နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
- [၃-ကြိမ် ခြတ်ဆိုပါ။]
- နာမကေန ယာထေရေန နိဗ္ဗိတံ။
ဇယိ ဖံ စေတီယံ။
ဇယုတံ သုခဟတံ။
- ပါဠိအာသံထွက်
- နာမ = အိန်ဒါ
နိဗ္ဗိတံ = နိဗ္ဗိတံ
ဖံ = မင်ဂ

ဝဇ္ဇေတံ = ဝန်ဒေတံ

မြန်မာပြန်

ဣန္ဒြေပူဇော် နာမကေန၊ အရှင် ဣန္ဒြေပူဇော် ဘွဲ့မည်ရှိတော်မူသော။

ယာထေရေန၊ ယာထေရ်အရှင် မြတ်ကြီးသည်။

သုခဟတံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန် သော ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်ရန်။

ယံ နဂုတိ မင် စေတီယံ၊ အကြင် ဥမင်ကိုးဆယ် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

နိဗ္ဗိတံ၊ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအများ ကုသိုလ်ပွားအောင် တည်ထောင် ဖန်ဆင်းအပ်ခဲ့လေပြီ။

တံ၊ ထို စေတီတော်မြတ်ကြီးအား။

အဟံ၊ “.....” ဟု နာမ သမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။

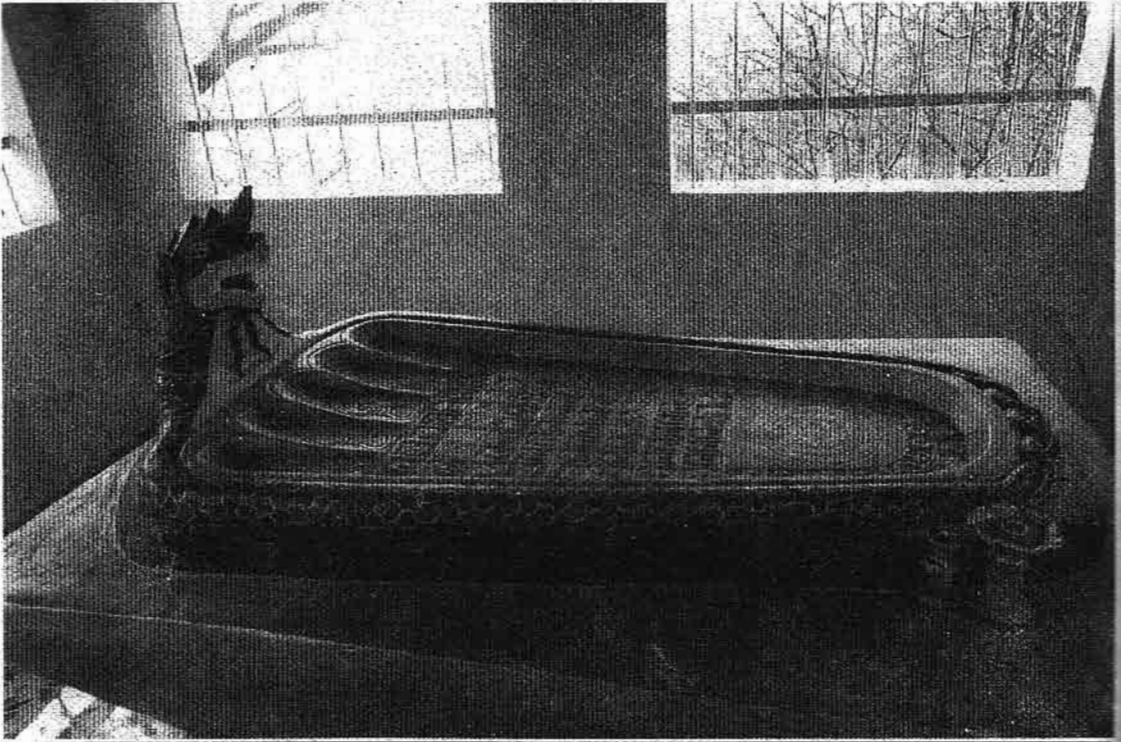
[မှတ်ချက်။ “.....” နေရာတွင် ရှိရှိပူဇော်သူ၏အမည် ထည့်ဆိုပါ။]

ဝဇ္ဇေ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိသေညွတ်ကျိုး လက်စိုမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ ဘုရားတည်နှစ်

၁။ သက္ကရာဇ် ၈၄၂ ခုနှစ်တွင် အရိယာ ဝံသဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်၍ အင်းဝဒုတိယမင်းခေါင် တည်ထား ၏။

၂။ သက္ကရာဇ် ၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် ယ်ကိုင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မင်း ၄၉

www.burmeseclassic.com

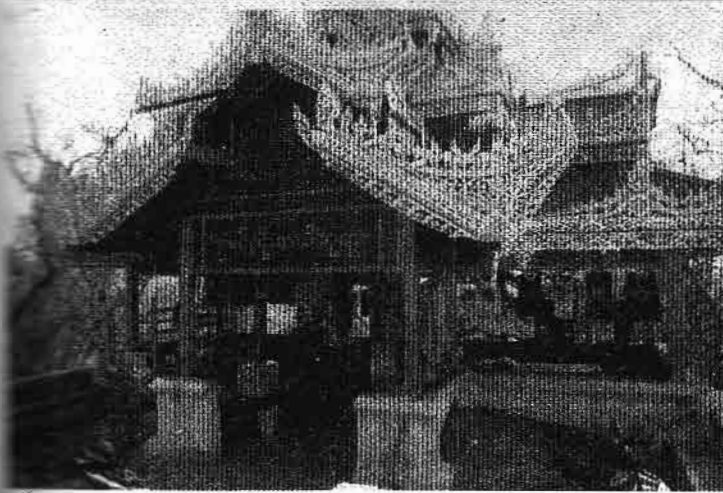

◆ ညောင်တိုင်ဆည်တောင်ဘက်မှ ဖြောင့်တက်ရာ

◆ ညောင်တိုင်ဆည်ဝေတီ အထက်ဆည်သို့ တက်သော ကြောင်ပိန်လှေကား

၅၀ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂူစင်:

◀ ဥမင်းကြီးထပ်ထပ်တော်တော်

အထက်အာရုံခံအတွင်းမှ

တောင်မြေရုပ်ပွားတော်အား ဖူးမြင်ရုံ

မြို့၏ စာရေးအရှေ့ရွာဇာတိ အရှင် ဣန္ဒာသဘာမထေရ်မြတ်မှ ပြန်လည် တည်ထားလေ၏။

ဩဇာပေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီရင်ပြင်တော်မှ အရှေ့ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်ပါလျှင် ရှမ်းရိုးမ တောင်တန်းကြီးအား နောက်ခံပြုလျက် အလွန် ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးမြင်နိုင်ကြလေ သည်။

ဥဇာပေရာ

နှစ်စဉ် ဝါမဝင်ပီ ဝါဆိုလဆန်း (၈)ရက်ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်ပေရာ

စေတီတော်ကြီး၏ အထက်အာရုံခံ အတွင်း ရုပ်ပွားတော်မြတ်၏ အရှေ့ တည့်တည့်။

အစောင့်အရှောက်

ဟေပိပင် ရုက္ခစိုးနတ်ကြီး။

ထူးခြားချက်

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ အရိယာဝံသ ဆရာတော်ကြီးအား အင်းဝ ဒုတိယ မင်းခေါင်ဘုရင် လာရောက် ဖူးမြော်စဉ် စီးတော်ဆင်မယဉ်သာက အရိယာဝံသ ချောင်ရှိ ဟေပိပင်ပျို၏ အကိုင်းအရွက် တို့အား ချိုးဖဲ့စားသောက်မိရာမှ ဆင် တော်သည် ရုတ်တရက် လဲကျ မေ့မြော သွားလေ၏။

စီးတော်ဆင်မယဉ်သာသည် အသေ ကောင်သဖွယ် ဖြစ်သွားလေရာ အရိယာ ဝံသဆရာတော်ကြီးမှ သစ္စာပြုကာ ရေစင် သွန်းဖျန်းပေးလိုက်သောအခါ အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားလေတော့၏။

◀ ဥမင်းကြီးထပ်ထပ်တော်တော်

တောင်တန်းရုပ်ပွား

▶ ဥမင်ကိုထယ်မှ စစ်ကိုင်းရုပ်ဆွဲ ရုပ်ပွားတော်များ

အင်းဝခုတ်ယမ်းခေါင်သည် အရိယာ
ဝံသ ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊
သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့အား ကျေးဇူး
ဆပ်သောအားဖြင့် ဗောဓိပင် ရှုကွဲဖိုးနတ်
ကြီးအား အမျှအတန်းပေးဝေ၍ ဆင်
တော်၏တန်ဖိုးနှင့် ညီမျှသော ဆင်ဖိုး
စေတီလေးဆူ တည်ထားတော်မူလေ၏။

ဆင်ဖိုးလေးဆူအနက် ဥမင်
ကိုးဆယ်စေတီတော်သည် တစ်ဆူ
အပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။

ဆင်ဖိုးစေတီတော်နှင့်အတူ ရေကန်
တော်ကြီးကိုလည်း တည်ထားလေ၏။
နောင်နှစ်ပေါင်းစွာ ကြာညောင်းသော
အခါ သဘာဝ ရာသီဥတုဒဏ်၊ ငလျင်
ဒဏ်များကြောင့် ပြိုကျ မြေခွဲခဲ့လေ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် **စစ်ကိုင်း
တောင်ရိုး** ဝိပဿနာဂန္ဓာရုံဆရာ
တော်ကြီး အရှင်က္ကန္တာသဘာ မထေရ်
မြတ်သည် ပြန်လည်ပြုပြင်ရန် ရှင်းလင်း
၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ ဥမင်ကိုထယ်မှ ရုပ်ပွားတော်ကြီး

သောအခါ ဓာတ်တော်မွေတော်များ၊
ပရိဘောဂများ ပါဝင်သော ကျောက်
သေတ္တာကြီးတစ်လုံး ရရှိလေ၏။
ရရှိသော ဌာပနာများအားလုံးကို
ဆွေတော်မျိုးတော်များ ကုသိုလ်ဒါန
အားဖြင့် မူလ ဆင်ဖိုးစေတီတော်အား

ငုံ၍ အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည် တည်
ထားတော်မူလေ၏။
စေတီတော်ကြီး အောင်မြင်ပြီးမြောက်
သောအခါ ယခင် ဆင်ဖိုးစေတီတော်
ဘွဲ့အမည်တော်ကို အသုံးမပြုတော့ဘဲ
“**ဥမင် ၆၀ ဘုရား**” ဟု ဘွဲ့မည်ထေး

ဥမင်ကိုးဆယ်ရုပ်ပွားတော်၏ တံတံတော်မှ ထူးခြားသော နတ်မင်းကြီးများနှင့်

လေ၏။ သက္ကရာဇ် ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်ရောက် ခိုသောအခါ ဒကာ၊ ဒကာမများ၏ဆန္ဒအရ “ဥမင်ကိုးဆယ်စေတီတော်” ဟူ၍ ယနေ့ထက်တိုင် ဘွဲ့မည်တွင်လေတော့၏။ စေတီတော်ကြီး၏ မျက်နှာစာလေးဖက်၌ ဥမင်ပေါက်များ ပါရှိနေသောကြောင့် ဥမင်ကိုးဆယ် အမည်

တွင်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ စေတီတော်ကြီး၏ အထက်သို့ တက်ရောက် ပူးမြော်လိုပါက စေတီတော်၏ အပြင်ဘက် ထောင့်(၄) ထောင့်ရှိ ကြောင်လိပ်လှေကားများမှ တက်ရောက် ပူးမြော်နိုင်ကြလေ၏။ စေတီတော်၏အတွင်း ဥမင်လှေကားမှလည်း အေးချမ်းစွာ တက်ရောက်နိုင်ပါ၏။

စေတီတော်ကြီး၏ အထက်ထပ် အာရုံခံအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်မှာ ဖူး၍ မဝလောက်အောင် သပ္ပာယ်လှပါပေ၏။ အောင်မြေ့နေရာလည်း ဖြစ်သောကြောင့် ထူးခြားသော နေရာမြတ် ဖြစ်ပါလေ၏။

စေတီတော်၏ တောင်ဘက်တွင် ဒုတိယမင်းခေါင်၏ ကုသိုလ်တော် ရေကန်ကြီးက အလွန်ခွဲညားလှပါပေ၏။

ရေကန်တော်ကြီး၏ အနောက်ဘက်ဘေးတွင် သက်တမ်းရှင့် တမာပင်ကြီး၏ သစ်ကွင်းကြီးကလည်း ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် တွေ့မြင်နိုင်ကြပါသည်။

ရေကန်တော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်တွင် ရှေးဟောင်းဘဏ္ဍာများ၊ ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်များနှင့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို လေ့လာကြည့်ညှိနိုင်ရန် ပြတိုက်ကြီး ပြုလုပ်ထားရာ အခမဲ့ လေ့လာနိုင်ကြလေ၏။

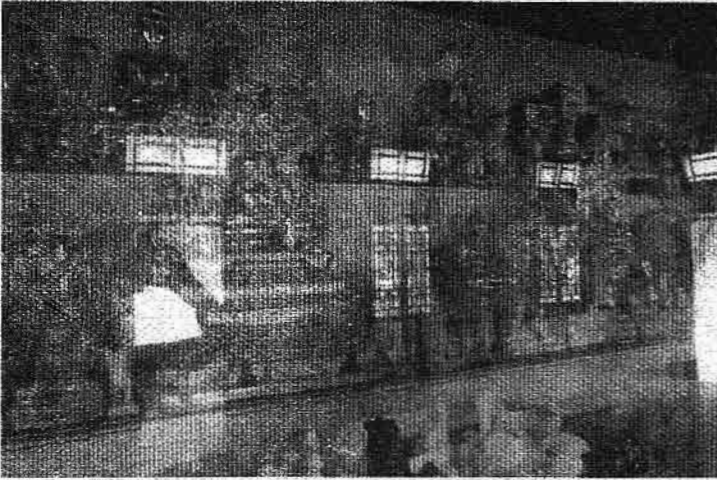
ဥမင်ကိုးဆယ်စောင်းတန်း၏ အလယ်နေရာတွင် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရာဌာနကိုလည်း အမောအပန်းဖြေရင်း ပူးမြော် ကြည့်ညှိနိုင်ကြပါသည်။

အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော ရုက္ခစိုးနတ်ကြီးအား ဆုတောင်း အမျှဝေလိုပါက အရိယာဝံသေချောင်သို့ သွားရောက်၍ ဒါန အမျှမေတ္တာပေးနိုင်ကြလေရာ အထူး သွားရောက်သင့်သော နေရာဌာန ဖြစ်လေ၏။

ဆင်ဖိုးစေတီ(၄)ဆူအား အထူးစောင့်ရှောက်သော ရုက္ခစိုးနတ်ကြီး ဖြစ်ပါ၏။

ဘုရားဒါယကာဖြစ်သော ဝိပဿနာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး အရှင်ကုန္ဒာသဘာမထေရ်မြတ်ကြီးသည် အသက် သတ်လွတ်သာ သုံးဆောင်ပါသည်။

ထို့ပြင် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခဲ့သော ပဋိပတ်ဌာနလည်း ဖြစ်လေ၏။

၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်

‡ ဥမင်ကိုယ်ပိုင်ပြတိုက်အတွင်းမှ
ကျေးဇူးတော်ကြီးများ

ပရိယတ်ကိုလည်း အထူးပြုသော အားဖြင့် ဆရာတော်ကြီးသည် မဟာ စေတီနှင့် ရွှေဥမင်ချောင် စသော ဌာန များကိုလည်း ဖြည့်စွက်တော်မူလေ၏။
ဆရာတော်ကြီး၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့်...

၁။ နိုင်ငံကျော် ဓမ္မကထိက အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ အရှင်ဝိမလာစာရ မထေရ်။

၂။ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ သုဗောဓာရုံ ဆရာတော် အရှင်နာရဒ။

၃။ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ တိုက်အုပ်ဆရာ တော် ဒေါက်တာ အရှင် နန္ဒမာလာ သီဝံသ။

၄။ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မန္တလေး ဝိသုဒ္ဓိရုံ မင်္ဂလာဗိမာန်ဆရာတော် အရှင် ပညာသီရိဘိဝံသ။

၅။ ဓမ္မကထိက ဗဟုဇနဟိတရေ ရွှေဥမင်ဆရာတော် အရှင်ဉာဏဝရ အစရှိသော မထေရ်ကြီးများ ထူးထူးခြားခြား ပေါ်ထွက်ခဲ့ရလေ ၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ သီလဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပရိယတ်ပညာ ဉာဏ်တို့ကား အံ့ဩ ချီးကျူးမကုန်နိုင် အောင် ကျေးဇူးကြီးမားလှပါပေ၏။

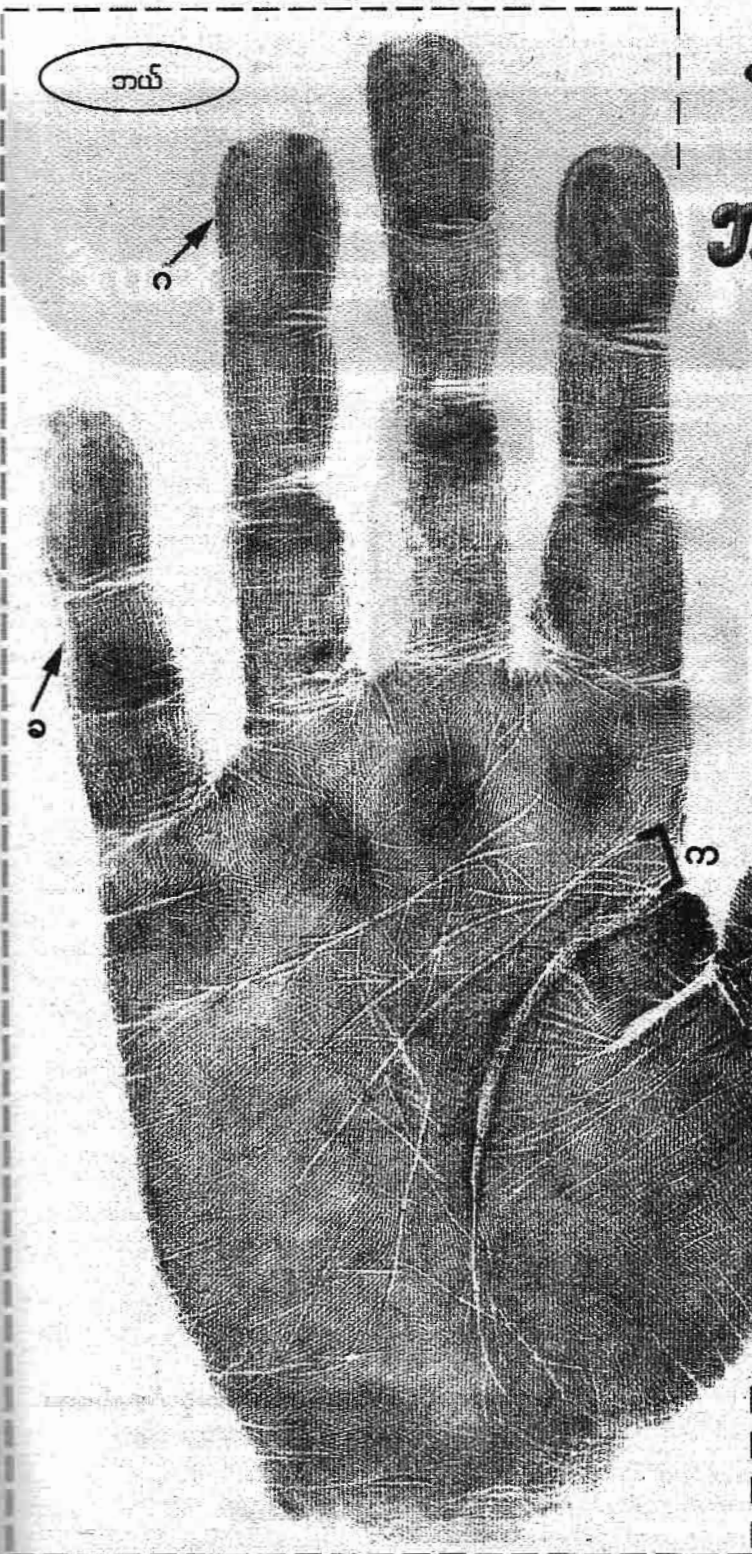
ဥမင်ကိုးဆယ် စေတီတော်ကြီး သည်ကား ဗုဒ္ဓစည်း၊ ဓမ္မစည်း၊ သံဃာ စည်းအားဖြင့် အထူးပြည့်စုံပြည့်ဝသော နေရာထူး ဖြစ်လေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

‡ ဥမင်ကိုယ်ပိုင်တိုက်
စာရင်းကောက်ယူသော ဝါးပြားမင်းဆုံ

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လိုလူစာလဲ

ကြည့်ပါ။

◆ အသက်လမ်းနဲ့ ဉာဏ်လမ်း ကွာဟနေတယ်။(က)

ဒါကတော့ လွတ်လပ်မှုကို အလွန် ကြိုက်ခြင်းနဲ့ လုပ်ရဲကိုင်ရဲတဲ့စိတ်ရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

◆ လက်သန်းက တိုနေတယ်။(ခ)

ဒါကတော့ ဆင်ခြင်မှုနည်းခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

လက်သူ ကြယ် သာမန် ထက် ရှည်တယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ အပျော်အပါး ကြိုက်ခြင်း၊ အလောင်းအစား ဝါသနာပါခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။
ကဲ ဒါဆိုရင်... သူ ဘယ်လို လူစားလဲဆိုတာ သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

www.burmeseclassic.com

နွလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုလဲပုံစံ - ၀၁၁၄၇ ၀၁၀၈၇၆ လိုင်စင် ၇၊ ၂၀၁၁၊ စာအထာပတိ (၁၃၁)

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နွလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ဆရာကိုယည်တင်နေတဲ့ ဆရာမိုးကို အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နွလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယည်တင်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နွလုံးရောဂါပါ။ နွလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အတွေးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နွလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နွလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နွလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နွလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နွလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိတဲ့ သန့်ပါတီနွလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နွလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအောင့်ခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နွလုံးနေရာမှာ အင်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နွလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယည်တင် ပြောခဲ့တဲ့ နွလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချိန်နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြုရာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ပိုင်းရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယည်တင် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
“သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနွလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နွလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နွလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

“ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နွလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနံ့ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နွလုံးတုန်ရင်ခွန်မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နွလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နွလုံးခနဲမမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွံ့လန့်ခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။”

ကိုယည်တင် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နွလုံးအားဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသို့ပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်စရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နွလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နွလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

ရန်ကုန်မြို့၊ ဓမ္မလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၇၇၆) သမာဓိလမ်းကြီး၊ ဝဏ္ဏကျွန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်းထ-၆၃၁၀၇၉ ၊ ၀၉-၅၁၀၈၇၂

ပြောင်းရွှေ့ ဖော်ထုတ်ဖန်

ခွေးရုပ်ရွာ ဝေဟင်အနောက်ဖျားမှ

ကျောက်ပန်းအိုးတောင်

မြတ်စီရွှေထံတော်ပါးသို့ (၃)

ဇော်လှယ်

ယခင်လူမှု အဆက်

မောင်အောင်မျိုးဦးက ယူဆောင်လာသော ရေဘူးမှ ရေများကို ရေအိုးတစ်လုံးအတွင်း လောင်းထည့်ကာ ကျန်တစ်အိုးမှ ရေများ ပြန်ဖြည့်သည်။ ရေစိမ့်အိုးမှ ရေများက ပို၍ အေးမြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

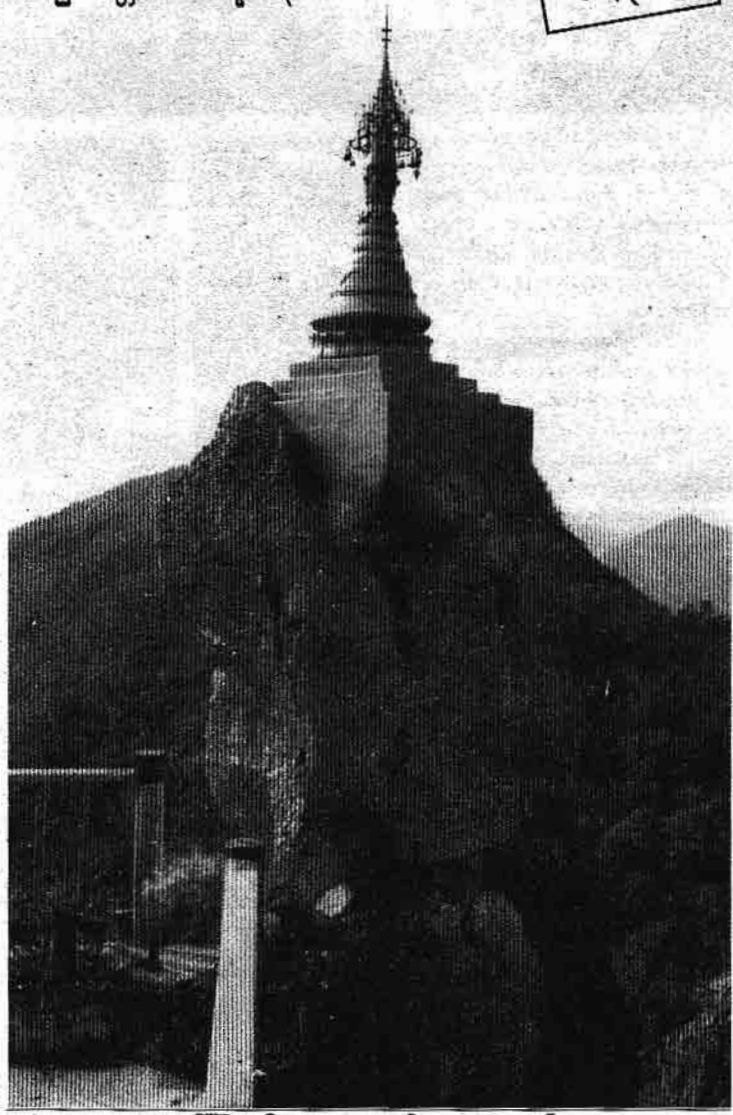
ဤရေအိုးများကို ခွေးရုပ်ကျွေးရွာမှ မိန်းမပျိုကလေးများက နေ့စဉ် ဒါနပြုကြောင်း သိရသည်။ ညောင်ကုန်းတောင်ကြီးကို ကျော်လွန်ကာ ရေဖြည့်ပေးကြသော မိန်းကလေးများ၏ ရေကုသိုလ်နှင့် စေတနာအလှူကား နှီးမွမ်းဖွယ် ကောင်းလှသည်။

ခွေးရုပ်ရွာ ရေစိမ့်မှ ထွက်သောရေသည် သဘာဝအတိုင်း PHစကေး မျှတသည့် သောက်ရေသန်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ညောင်ပင်ရိပ်တွင် ခေတ္တ အပန်းဖြေပြီးနောက် ခရီးဆက်ခဲ့ရာ တောင်ကုန်းဆစ်ခု ကျော်လွန်သော် လျှိုကလေးအတွင်း ကြီးမားသော တောသရက်ပင်ကြီးကို တွေ့ရသည်။

နှစ်ရာပေါင်းများစွာ သက်တမ်းရှိပြီဖြစ်သော တောစိုးသစ်ပင်ကြီးဖြစ်သည်။ ပင်စည်မကြီးမှာ လျှိုအောက်ခြေခြေသား အနီးကပ်လျက်ရှိကာ ကိုင်းခွဲသောမြွှာ ဖြာထွက်နေသည်။

တောသရက်သီးက အလုံသေးပြီး ခြုံစုတ်စုတ်နဲ့ အရသာ မရှိလှပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီသရက်ပင်က ကျွန်တော်တို့အတွက် အခါအီတိပြုလေ့ရှိတယ်။ အသီးအဖွင့် ဝေဝေ

ရန်ခြံတော်မှ မူရယော သီရိဘောဇာတော်

သာသာထွက်တဲ့အကိုင်း ညွှန်ရာအရပ်မှာ စီးပွားဖြစ်ထွန်းတယ်လို့ လူကြီးတွေ ပြောကြတယ်။

ပြီးနဲ့တုန်းက မြောက်ဘက်အကိုင်းမှာ ကိုင်း

လုံညွတ်အောင် သီးပွင့်တယ်။ ဒါကြောင့် လယ်ပြင် ကျားပါးစပ် ရွှေပင်းနှင်းတောင်ခြေမှာ ရွှေကျင်း (ရွှေသတ္တုရှာဖွေ တူးဖော်သော မြေအောက်လိုက်တွင်း)တွေ အတော်

နုစုရွာရောင်ခြည်မလှောင် ၅၇

• အထေလီမှ ဆင်တောင်တောရွာခြင်ကွင်း

ကလေး အလုပ်ဖြစ်ကြတယ်။

ခွေးရုပ်ရွာရှိတဲ့ အရှောက်အကိုင်းကတော့ ပိုးစားပြီး ကျိုးပြတ်သွားတယ်။ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင်ပဲ ခွေးရုပ်ရွာတစ်ဝိုက် တောင်ယာတွေ သီးနှံအထွက်နည်းပြီး ရွာလဲ အခက်တွေ့တယ်။

‘ကျိုးပြတ်သွားတယ်ဆိုတော့ နောင်အခါ နိမိတ်မပြနိုင်တော့ဘူးပေါ့။ ဒါပေမယ့်။ အညွန့်အခက်အသစ်တွေ ထွက်လာမှာမို့ ခွေးရုပ်ရွာတစ်ဝိုက် တိုးတက်လာမယ့်သဘောလဲ ဆောင်မှာပေါ့’

အောင်မျိုးဦးက အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီးနောက်...

‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ဦးလေး။ ဒီနှစ်ဆိုရင် ကလေးနဲ့ ခွေးရုပ်ကို မော်တော်ကားလမ်းဖောက်ဖို့ ခွင့်ပြုချက်ကျလာပြီ။ အရင်တုန်းက ရထားလမ်းတစ်ခုတည်းကို အားကိုးနေရတာမို့ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး အဆင်ပြေပြီး တိုးတက်

လအတော့မှာပါ’

‘ဒါ ကျောက်ပန်းအိုးတောင်ခြေပဲ။ ဟိုနားလေးမှာ အရင်က သပြေပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိခဲ့တယ်။ အခုတော့ သေသွားပါပြီ။ အစောင့်နတ်ကြီးတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ရွာပြန်ရောက်မှ လျက်ကြီးတွေကို မေးကြည့်ရင် သေသေချာချာ သိရမယ်’

တောစိုးသရက်ပင် အကိုင်းတစ်ကိုင်းပင်လျှင် လူနစ်ဖက်စာမကကြီးမားလှတာ လျှို့အတွင်း ရောက်ရှိနေသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရာတွင် သစ်ရွက်များ ချုံနွယ်များသာ ပုံရိပ်ထင်လေသည်။

လျှို့အတွင်းမှ ကျောက်ပန်းအိုးတောင်ပေါ်သို့ စတင် တက်ရောက်ရာ တောင်တက်လမ်းတစ်လျှောက် ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်များကိုသာ ဝေါများစွာ တွေ့ရသည်။ သက်တမ်းရင့် ကျောက်တောင်ကြီး ဖြစ်ခဲ့

ဟန်ရှိသည်။

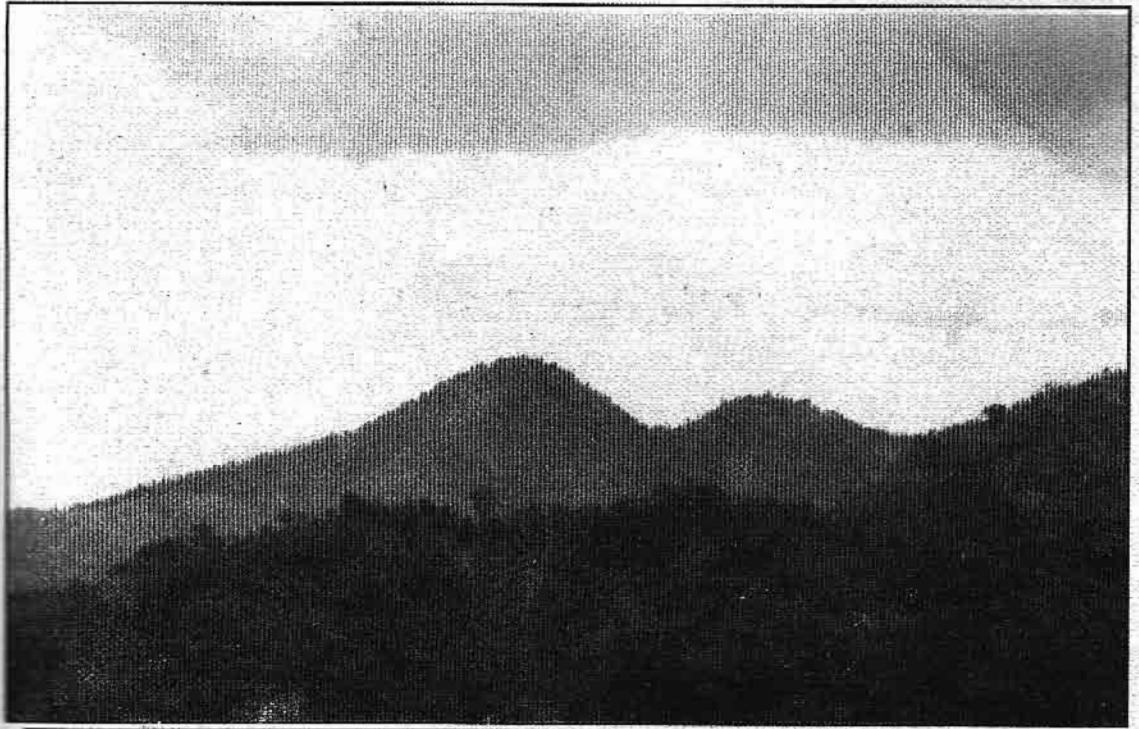
ကျောက်ဆောင်များအကြားတွင် မျှင်ဝါးရုံများကို ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စု တွေ့မြင်ရသဖြင့် တောင်အဆင်းတွင် အသုံးပြုရန် ဝါးတောင်စုတစ်ခုချောင်း ခုတ်ယူခဲ့သည်။

လမ်းခုလတ်တွင် ဖယောင်းပန်းများ သယ်ပိုးလာသော သူငယ်တစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။

‘တောင်ပေါ်မှာ တခြား သစ်ခွတွေ မရှိဘူးလား’

‘ရှိတယ်အဘ၊ တစ်ပိဿာ တစ်သောင်းကျော် ဈေးရတဲ့ သစ်ခွတွေလဲ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တောင်ကမ်းပါးနံရံစွန်းတွေမှာ ပေါက်နေတော့ ယူရခက်လို့ပါ’

သူငယ်ယူလာသော ဖယောင်းပန်းများသည်လည်း တစ်ပိဿာလျှင် ဝါးရာကျပ်မျှရသည်ဟု ဝါးရသဖြင့် သူ

◆ တောင်တန်းတစ်ခုမှာ ထွန်းနေတာ

အတွက် မုန့်ဖိုးပဲဖိုး ရနိုင်ကောင်းပေသည်။

တောင်တက်ခရီး (၁၅)မိနစ်ခန့် အကြာတွင် အဝင်မုန့်ဦးသဖွယ် ဖြစ်တည်နေသော သဘာဝကျောက် တောင်ကြီးနှစ်ခုကို ကျော်လွန်ကာ တောင်ထိပ်ပြင်ညီသို့ ရောက်ရှိလေသည်။

ထို ပြင်ညီအစွန်းတွင် တောင်ကလပ် တည်ရှိကာ တောင်ကလပ်အခြေတွင် ဧရပ်တစ်ဆောင် တွေ့ရသည်။ ဤဧရပ်ကား နှစ်စဉ် တပေါင်းထဆန်း(၈)ရက်နေ့တွင် ကျင်းပလေ့ရှိသည့် ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော်ကာလတွင် နှားသံဃာများ၊ ဘုရားဖူး ပရိသတ်များ သီတင်းသုံးနားခိုရာ ဧရပ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ပွဲတော်နေ့တွင် ဂေါစရဂါမ် ကျေးရွာအနီးမှ တစ်အိမ်ထောင်လျှင် ထမင်း

ထုပ်(၅)ထုပ်နှုန်းဖြင့် တောင်ပေါ်သို့ စုပေါင်း ပို့ဆောင်ပေးကြကာ ကုန်းတော်သို့ ရောက်ရှိလာသော ဘုရားဖူးများအား ကမ်းလှမ်း ဒါနပြုလေ့ရှိသည်ဟု သိရသည်။

ပထမအကြိမ် ထီးတင်လှူခဲ့သော တပေါင်းလဆန်း(၈)ရက်နေ့ကို ပွဲတော်နေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်ပွဲ ကျင်းပခဲ့ကြသည်ဟု ပြောပြကြသည်။

ရွှေတော်မှောက်သို့

တောင်ကလပ်မှာ ပေ(၆၀)ခန့် မြင့်မား၍ အရှေ့ဘက်မှ ကျောက်လှေကားဖြင့် တက်ရောက်ရသည်။

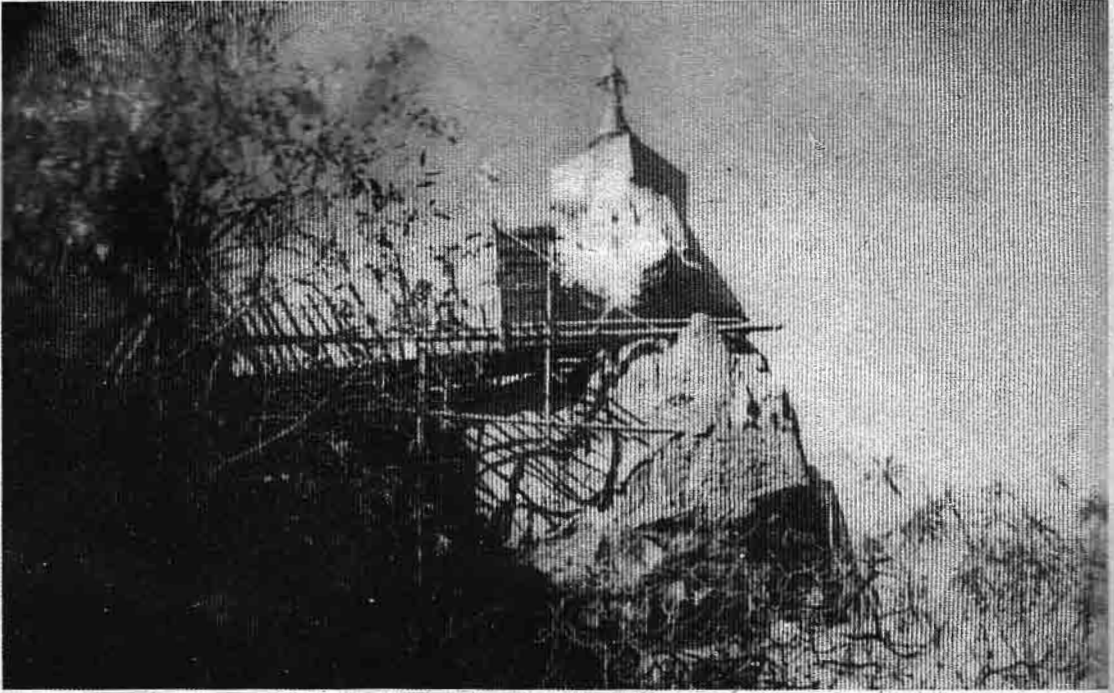
ကျောက်အံ့ချွန်အတက်များ အတိပြီးသော ဤတောင်ကလပ်တွင် စေတီမတည်မီကာလက လူသူ အရောက်အပေါက် မရှိသော်လည်း သဘာဝ

အလျောက် ဖြစ်တည်နေသော အရွယ်စုံ လူခြေရာများ၊ တိရစ္ဆာန်ပေါင်းစုံခြေရာများ တွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ကိုရင်ကြီးရှင်ဉာဏီဿရက ပြောပြခဲ့သည်။

ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်များတွင် သဘာဝအလျောက် ဖြစ်တည်နေသော ခြေရာပုံသဏ္ဍာန်များ ဖြစ်ကြသည်။

စေတီတည်သောအခါ ကျောက်အစွန်းများကို တူးဖွဲ့ကာ ခြေချနိုင်သော တောင်တက် လှေကားလမ်းကလေးကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ကျောက်လှေကားဆိုသော်လည်း အောက်ခြေ အခိုင်အမာ မရှိဘဲ ကျောက်တုံးများ စီထပ်ထားခြင်းဖြစ်ရာ သတိကြီးစွာဖြင့် နင်းတက်ကြရလေသည်။

များစွာ မြင့်မားလှခြင်းမရှိသော တောင်ကလပ် အတက်လမ်းကားသားတွင် ကြောင့်ကြကင်းစွာ တက်ရောက်

◀ ကြားဖြူ ယဉ်ကျေးမှု ဝါဒီများနှင့် ထေဝီ

နိုင်မည့် အခိုင်အမာ အုတ်လှေကား တည်ဆောက်လှူဒါန်းသူ ကုသိုလ်ရှင် ပေါ်ပေါက်ပါစေဟု ဆုတောင်းမိသည်။

တောင်ကလပ် အထက်၌ကား အကျယ် (၇)ပေ၊ အလျား(၁၅)ပေမျှ လွင်ပြင်ကလေးရှိ၍ နှောင်းခေတ် ကုသိုလ်ရှင်တို့ကောင်းမှု ကိုးတောင် ပြည့်စေတီငယ်တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော် မူလေသည်။

ထိုလွင်ပြင်ငယ်မှ အနောက်တောင် ထောင့်ယွန်းယွန်း တောင်ကြားတစ်နေရာတွင် “ကြောင်းဖြူ” ဟု တွင်ခဲ့သော “ချောင်ဖြူ” ကျေးရွာ အိမ်ခြေစုစုကို လှမ်းမြင်ရသည်။

လွင်ပြင်၏ အနောက်မြောက် ယွန်းယွန်း ကပ်လျက်တွင် သီးခြား ကျောက်ဆောင်ထက် ကိန်းဝပ်တော် မူသော ပါရတောမောစေတီတော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ လွင်ပြင်မှ ကျောက်စွယ် အစွန်းကလေးအတိုင်း တွဲခို၊

ထိန်းကိုင်ကာ စေတီရင်ပြင်သို့ သွား ရောက်နိုင်သည်။

မူလက သီးခြားတည်ရှိသော ကျောက်ဆောင်ထိပ် ဖြစ်သော်လည်း ကြားလပ်နေရာတွင် ကျောက်တုံးများ ဖြည့်ကာ ကွန်ကရစ်ခင်းလျက် ဝတ်ပြု နိုင်ရန် ရင်ပြင်ငယ် ပြုလုပ်ထားသည်။

ပတ်လမ်းကလေးမှာ မရှည်လှသော် လည်း တဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေသည့် တောင်ထိပ်လေနှင့် နက်ရှိုင်းလှသော ချောက် လျှိုမြောင် နောက်ခံတို့ကြောင့် ကမ်းပါးစွန်းမှာ ရင်တထိတ်ထိတ်ရှိရ သည်။

သုံးထပ်တိုက် ဝရန်တာတွင် ရပ် လျက် မြေပြင်ကို လှမ်းကြည့်ရုံဖြင့် ခြေဖဝါး ယားနေတတ်သည့် မိမိကသာ ရင်တထိတ်ထိတ် ဖြစ်ရသော်လည်း ရွာခံဖြစ်သူ မောင်အောင်မျိုးကမူ ကမ်းပါးကို ကွေ့ပတ်လွဲခိုကာ ဒန္တကူး ပန်းပင်များ ခဲရာခဲဆစ် ရှာဖွေ ချိုးယူနေ

လေသည်။

လေကြမ်းလှသော ကုန်းတော်တွင် ဖယောင်းဆီမီး ပူဇော်၍ မရနိုင်သဖြင့် ဘုရားပန်းကပ်လှူရန်အတွက် ဖြစ် သည်။

စေတီတော်အား အနီးကပ်ဖူးမြော် ကြည့်သောအခါ မွန်ပြည်နယ်၊ ပေါင် ဖြူနယ်ရှိ ခွားလပို့တောင် ဆံတော်ရှင် စေတီ၊ ဘီးလင်းမြို့နယ် မဲလန်တောင် ဆံတော်ရှင်စေတီတို့ ကိန်းဝပ်တော်မူ ဟန်နှင့် ဆင်တူကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို ဆံတော်ရှင်စေတီနှစ်ဆူမှာ ကျောက်တုံး သုံးတုံးအထက် စေတီ တည်ထားခြင်းဖြစ်ကာ ယခုဖူးတွေ့ရ သည့် ပါရတောမောစေတီကား ကျောက်ဆောင်အထက် ကျောက်တုံး ဆင့်ထားသော ကျောက်နှစ်ဆင့်စေတီ ဖြစ်သည်။

စေတီတည် ကျောက်တုံးနှင့် အောက်ခံ ကျောက်တောင်ထွတ်မှာ

www.burmeseclassic.com

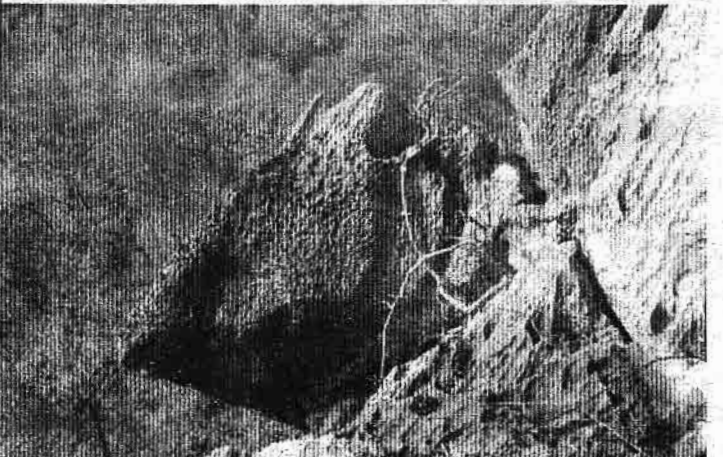
ကျောက်နဂါးပုံသဏ္ဍာန်

အထွေထွေအားဖြင့် ပုဆိုးစဉ်က ဝါးခြင်း

ကျောက်ခွား(ဦးဆောင်ပိုင်)

နိမ့်လောက်ဆိုင် သုံးနေရာမှာသာ ထိစပ်နေသည်။ ထိစပ်သည် ဆိုသော်လည်း အခိုင်အမာ ဆက်စပ်နေခြင်းမရှိဘဲ လေတိုက်သည့်အခါ အနည်းငယ်မျှ ထစ်ဟာသွားတတ်လေရာ အပ်ချည်ကြီးအစွန်းနှစ်ဖက်ကို တစ်ယောက်စီ ကိုင်၍ ကျောက်တုံးအခြေမှ တစ်ဖက်သို့ လွတ်အောင် ဆွဲယူနိုင်သည်ဟု ခြောပြကြသည်။

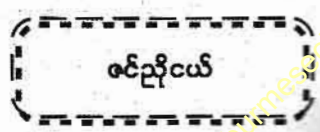
မိုးယံလွင့်လွင့် အစွန်းအဖျားတွင် ထည်ရှိခြင်းဖြစ်ရာ စေတီတော်သင်္ကန်းတပ်လှူခြင်း၊ ဖွမ်းမံခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန် ခြင်းဆင်ထားသည့် အချိန်၌သာ ဖော်သပ် သိရှိနိုင်သည်ဆို၏။
ဤသို့ လှုပ်ယမ်းနေတတ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အချိန် စေတီတည်စဉ်က ငှားရမ်းခဲ့သော ပန်းရန်ဆရာ သုံးဖွဲ့တိုင်အောင် ခြင်းလဲခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကလေးမြို့မှ ပန်းရန်အဖွဲ့က အကူအညီပေးပြီး ကျားကန်ကာ တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သည်။

ကုပ်မောင်းဆင် တွန်းချသော်မှ မကျခဲ့ကြောင်း ပြောပြသော်လည်း စိတ်ဓာတ်အင်အား ဖြည့်တင်းရန် အထောက်အပံ့ သဘောဖြင့် သံတန်းများ ကျားကန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
လေငှေ့တိုင်း လှုပ်ယမ်းနေသဖြင့် ကျားကန်သည့် သံတန်းအစွန်းနေရာ၌ ကျောက်သားများ ပဲ့ထွက်ချိုင့်ခွက်နေသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

သံတန်းများ ခိုင်ခံ့စွာ ကာရံထားသဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် စိတ်အေးချမ်းစွာ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုနိုင်သည်။ မြောက်ဘက်ယွန်းယွန်းတွင် ရွှေမင်းဖုန်းတောင်နှင့် စေတီတော်ကို ကောင်းစွာ မြင်တွေ့ရသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်
စေတီရင်ပြင်ကို အကာအရံ

www.burmeseclassic.com

ဗေဒင်အဟောမှန်၍

အကြံအစည် အောင်လော

ဂါထာ

တစ်နေ့သောအခါတွင် ကျွန်ုပ်၏ အိပ်ရာဘေးတွင် ရှုပ်ပွ၍ ဖရိုဖရဲ ပြန်ကြဲနေသော စာအုပ်များကို ပြန်စီ ဖို့ရာ မကြိုးစားဘဲ...

စာအုပ်တစ်အုပ် ယူကြည့်လိုက်၊ ဖုန်ခါလိုက်၊ စာမျက်နှာ လှန်ကြည့် လိုက်၊ နောက်တစ်အုပ် ယူကာ ဖတ်ရှု လိုက်နှင့် အပုပ်ရှုပ်နေစဉ်တွင် ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ရေးထားသော ဗေဒင်မှတ်စု စာအုပ်ကလေးပေါ်သို့ မျက်စိရောက် သွားပါသည်။

ထို့နောက် လှမ်းယူ၍ အဖုံးလှန် ကြည့်လိုက်လျှင် ပထမဆုံး စာမျက်နှာ တွင်ရှိသော ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ပြန် လည်ဖတ်ရှုမိလေသည်။

ဂါထာကား ကျွန်ုပ် နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ် သောဂါထာတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ဆရာတစ်ဦးဖြစ်သော ဦးတင်မောင်မြင့်(သဒ္ဒါရုပ်ဝိဇ္ဇာ)မှ ပေးခဲ့ သော ဂါထာဖြစ်လေ၏။

လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ခန့်ကာလ တုန်းမှာ ကျွန်ုပ်အား ဗေဒင်ပညာရပ် အချို့တို့အား မွမ်းမံသင်ကြားပေး ရင်း...

‘ငါ့လူကတော့ ဝါသနာအရ လေ့လာလိုက်စားတာ မှန်ပေမယ့် ဗေဒင်ဆရာလုပ်ပြီး ဟောပြောရတော့ မယ်ဆိုရင် မလွယ်လှပေဘူးကွယ်၊ မသိခင်တယ်၊ သိနက်ကျယ် ဆိုသလို ဗေဒင်ပညာရပ်တွေကို မသိခင်က တော့ ခက်ခဲလှပြီး သိပြီး သင်ပြီးပြန် တော့လဲ ဗေဒင်ပညာရပ်များဟာ

အင်မတန် နက်နဲခက်ခဲလှသကဲ့သို့၊ ကုန်ဆုံးသွားတယ်လို့ မရှိပေဘူး။ ပင်လယ်ကြီးလိုပေါ့။

နောက်ပြီး ငါ့လူ ကြပ်ကြပ်မှတ်ထား ရမှာကတော့ စနစ်တကျ မတွက်ချက် ခြင်း၊ အဟောပညာရပ်တို့ကို တိတိ ကျကျ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းတွေ များ ဖြစ်နေခဲ့ရင် အဲဒီအချိန်မှာ ဗေဒင်မေး သူကို ရမ်းသမ်းပြီး ဘယ်တော့မှ မဟော လိုက်ပါနဲ့။

ဘာကြောင့်ဆိုရင် ဇမ္ဗူဒီပါဠိဘာ နိမိတ်ထွန်းဆိုတဲ့အတိုင်း ကိုယ်ကသာ ဟောကွက်တစ်ခုဖြစ်အောင် ရမ်းသမ်း ပြီး ပြီးစလွယ် ဟောလိုက်ပေမယ့် ဗေဒင်မေးသူမှာတော့ ဆရာ့ကို အားကိုးတကြီးနဲ့ အဟောတွေကို ပြင်းပြင်းပြပြ လက်ခံယုံကြည်လိုက် မယ်ဆိုရင် အဲဒီ အဟောတွေအတိုင်းပဲ ပရမ်းပတာ မှန်နေဖြစ်နေတတ်ကြ တယ်။ အဲဒီအတွက် ဗေဒင်မေးသူဟာ နှစ်နာမူတွေ ကြုံတွေ့ရနိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် ဗေဒင်ဆရာ လုပ်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှေးအတီတေက ဆရာ

ဂါမလိဇေ
(စစ်ကိုင်း-ဝေဒဝိဇ္ဇာဓရ)

ဆရာကြီးများလို ဗေဒင်ကျမ်းစာတွေ ကို အလွတ်မှတ်မိနေဖို့ရာ အမြဲတမ်း ရွတ်အံ့နေရမယ်။ ဖတ်ရှုလေ့လာနေရ မယ်။

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သုံးရပ်ကို ညီမျှစွာ သုံးစွဲနိုင်အောင် ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် သုံးပါးကိုလဲ စောင့်ထိန်းပြီး နေကြရမယ်။

ဒါမှသာ ကိုယ့်ရဲ့နိမိတ် ဟောကိန်း စတာတွေ တိကျမှန်ကန်ပြီး ဆရာ ကောင်း သမားကောင်း ဖြစ်တယ် ကွယ်။

နောက်တစ်ခုက မုသားပြောဆို ခြင်းကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ကြဉ် ရမယ်။ တေရသကာဏ်ဋီကာမှာ ဘယ်လိုမိန့်သလဲဆိုရင်...

“လောကသံ ပရိဟိနကာလေ ဒိဇ္ဈာ ဝါဒေါ၊ ဩဝါဒဋ္ဌာနေ ဒုတိဋ္ဌတိ” လို့ ဆိုမိန့်ပေတယ်။ သဘောကတော့...

“လောကလူများ ပျက်ပြားလိုက်၊ အဆို အသွား အမှာများနှင့် စကားပတည် တရားမညီတည်း” လို့ ဆိုပေတယ်။

ငါ့လူ နောင်တစ်ချိန်မှာ ဗေဒင်ဆရာ လုပ်ခဲ့ရင် သို့မဟုတ် အများက ကိုယ့်ကို ဗေဒင်ပညာရှင်လို့ မှတ်ယူပြီး လာ ရောက်မေးမြန်းကြရင် ဆိုခဲ့သမျှတွေ ကို လိုက်နာပါ။

ကိုယ့်ကြောင့် ဗေဒင်မေးသူတွေကို

www.burmeseclassic.com

နစ်နာမှု တွေကြုံစေတဲ့သူ၊ အဆို အသွားတွေမှာပြီး စကားမတည် တရားမညီတဲ့သူ ဘယ်တော့မှ အဖြစ် မခံပါနဲ့။

နောက်တစ်ခုကတော့ ဗေဒင် ဟောတော့မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့ ဟော ကိန်းတွေကို အလွန် မှန်ကန်တိကျစေ တတ်တဲ့ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီးမှ ဟော ပါ။

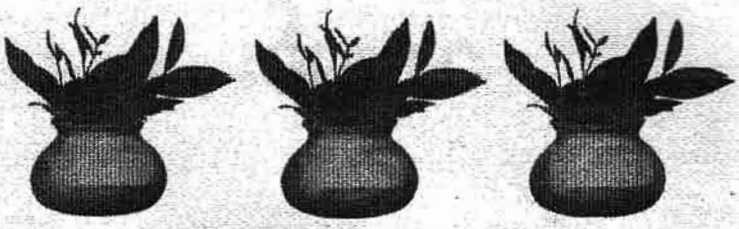
ဒီဂါထာဟာ ဗေဒင်ဆရာတွေ အတွက် အလွန်အသုံးဝင်သလို တခြား သော စီးပွားရေးသမား၊ လူမှုရေး သမားတွေ အတွက်လဲ အသုံးတည့်လှ တယ်။

နေ့စဉ် (၃၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော် ခြင်း၊ ကြံစည်တွေးတော လုပ်ကိုင်ခါနီး တွင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးမှ ပြုလုပ်ပါက ကြံ့တင်၍ သိမြင်နိုင်ခြင်း အကြံအစည် အောင်မြင်ခြင်း အတွေးအခေါ် မှန်ကန် ခြင်းတို့ ဖြစ်စေတတ်တယ်။

ဒါကြောင့် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး သမားတွေနဲ့ လူတိုင်း ရွတ်ဆိုသင့်တဲ့ ဂါထာဖြစ်လေတယ်။ ငါ့လူ ဟောသမျှ ဘယ်တော့မှ မဖျားတဲ့ကိန်းတွေ ဖြစ်နေ သိန်မယ်

ဟူ၍ ပြောဆိုဆုံးမကာ အောက်ပါ ဂါထာကို ပေးလေ၏။

ဗေဒင်အဟောမှန်၍	
ကြံတင်သိမြင်စေနိုင်သောဂါထာ	
ဗုဒ္ဓေါ မေ	သတ္တပါကာရော၊
ဓမ္မော မေ	သတ္တပါကာရော၊
သံဃော မေ	သတ္တပါကာရော၊
ဃျံ ဇယောဇယတု	
ဃျံ သိဒ္ဓိ ကာမံ	
အဟံ သာပံ သာပိ သဗ္ဗသတ္တရ၊ ဝိနသန္တ။	
အိဿော ပါဠိအာသံဏ္ဍကံ	
ဗုဒ္ဓေါ	= ဗုတ်ခေါ

- သတ္တ = သတ်တ
- ဓမ္မော = ဝမ်မော
- မယံ = မယ်ရုံ
- သိဒ္ဓိ = သိတ်စိ
- သဗ္ဗသတ္တရ = သပ်ဗသတ်တရ
- ဝိနသန္တ = ဝိနတ်သန်တု

အနက်

ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်၏။ **သတ္တပါကာရော၊** ဘေးရန်အဖြာဖြာ မရောက်လာအောင် ဝန်းကာပတ်ဝိုင်း တံတိုင်းကြီး ခုနစ်ထပ် ဖြစ်ပါပေ၏။

ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်၏။ **သတ္တပါကာရော၊** ဘေးရန်အဖြာဖြာ မရောက်လာအောင် ဝန်းကာပတ်ဝိုင်း တံတိုင်းကြီး ခုနစ်ထပ် ဖြစ်ပါပေ၏။

သံဃော၊ အရိယာသံဃာတော် သည်။ **မေ၊** အကျွန်ုပ်၏။ **သတ္တပါ ကာရော၊** ဘေးရန်အဖြာဖြာ မရောက် လာအောင် ဝန်းကာပတ်ဝိုင်း တံတိုင်း ကြီး ခုနစ်ထပ် ဖြစ်ပါပေ၏။

မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ **ဇယော ဇယတု၊** အောင်မြင်စရာ အဖြာဖြာကို မှန်စွာမသွေ အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ **ကာမံ၊** အလို ဆန္ဒဟူသမျှသည် သိဒ္ဓိပြီးစီးပါစေ သတည်း။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ **သာမံသာမိ၊** ကိုယ်တိုင်အစိုးတရ။ **သဗ္ဗသတ္တရ၊** အလုံးစုံသောရန်ကို။ **ဝိနသန္တ၊** ပယ်ဖျောက်နိုင်ပါစေ။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်ဗာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

အထက်ပါဂါထာကို နေ့စဉ် (၃၇) ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ ကြံစည် တွေးတောလုပ်ကိုင်ခါနီးတွင် တစ်ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီးမှ ပြုလုပ်ပါ။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုဂါထာကို ရရှိပြီး ကတည်းက နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့ ပါသည်။

ယခုအချိန်တွင် ဗေဒင်ဆရာအဖြစ် ဟောခန်းဖွင့်၍ မဟော မပြောသော် လည်း ပတ်ဝန်းကျင်မှ ကျွန်ုပ်အား ဗေဒင်ပညာရှင်တစ်ဦးဟု လက်ခံကာ လာရောက်ကြ၍ ရှေ့ဖြစ်နောက်ဖြစ်တို့ ကို မေးမြန်းလျက် အကူအညီများ တောင်းခံတတ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဗေဒင်ပညာရှင် ဆရာ များနှင့်တကွ ဝါသနာရှင်များ သုတေသီ များ၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး စသော အရာဌာနတိုင်း၌ လိုအပ်လျှင် အသုံးပြု နိုင်ရန်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှ ပညာဒါနအဖြစ် ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဂါမဏိဇော်
(စစ်ကိုင်း-ဝေဒဝိဇ္ဇာရေး)

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၀၂၁၁ Y၀၈၉၅၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)
ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက် တဆထက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀၂၁၀၀

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ဂ-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဖီရယ်... မောလိုက်တာ... နောင်ဆို ဂ-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ်ငေါ်တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဖီက ရယ်ကျဲကျဲလှုပ်ရင်း...

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”

ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။

“ဟယ်... ဆေးကလဲချိုချင်အရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”

“ငါတို့မိသားစု အပြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ဂ-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမားတော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အပြဲသုံးစွဲနေတာ သရဖီ ရုံးသွားရုံးပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန်သောက်ရတဲ့ ဂ-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

“ခုနက သရဖီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အဖွဲ့သည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်တာလို့ ပြန်မှာတိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ဇဖေဖေနဲ့ မေမေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဖီ”

“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နားထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

အမောပြေ လန်းဆန်း၊ ကျန်းမာဖို့

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)

နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြဖို့

ရင်ဝပူ၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဲ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြိုရည်ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတ်မှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန်ထလူများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပွပ်များသူ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေဝန်းရောဂါ၊ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်အောင် ဘရဏီရယ်...”

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆီပိတ်ခြင်း၊ နှလုံးကြွက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဖီ”

“ရင်ညွှန်၍ စူးအောင်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍အောင်ခြင်း၊ ရင်ဝပူ၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဲ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြိုရည်ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...”

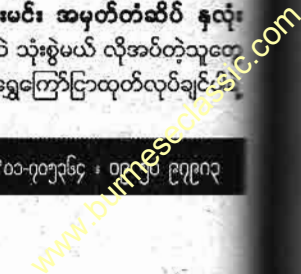
ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတ်မှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန်ထလူများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပွပ်များသူ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေဝန်းရောဂါ၊ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်အောင် ဘရဏီရယ်...”

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၀၁၃) ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း၊ ၄/ရပ်ကွက်၊ ပြောက်ဥက္ကလာပိမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ ၀၁-၇၀၇၃၆၄ ၊ ၀၉-၅၀ ၉၇၉၇၃

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ ဘိုးတော်သိကြာမင်း ရုပ်တုတော်

မောင်မောင်စိုး
(ထားဝယ်)

စပါးတောင်ခြေ ထူးခြားအောင်ခြေ

ပထမ ဘိုးဘိုးအောင် တောင်ဖောက် အောင်ပြေ

(၃)

ပထမလမူ အဆက်

ထိုအတူ ဤနေရာ၊ ဤတောင်တော်၌ ပထမဘိုးဘိုးအောင် ထွက်ရပ်လမ်းအတွက် တရားအားထုတ် ကျင့်ကြံခဲ့ဖူးသည် ထူးခြားအောင်မြေဌာနနေရာ ဖြစ်၍ တရားစခန်း အဆောက်အအုံအဆင့် တည်ဆောက်လှူဒါန်းပြီး ပထမဘိုးဘိုးအောင်ရုပ်တုကို သမိုင်းအင်္ကျီကွန်းတင် ပူဇော်ထားသည်။

ပေါးတောင်၏ တောင်စွယ်တစ်ခုဖြစ်သော ဤနေရာ၌ တောင်ကို ဘိုးဘိုးအောင်တောင်ဟု အမည်တွင်အသုံးပြုသည့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

ကိုလည်း ပထမဘိုးဘိုးအောင်ကျောင်းဟုလည်း အမည်တွင်စေခဲ့ကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်။

ထို့နောက် တောင်ကုန်းမြေပြန့်တွင် “ဝ”တစ်လုံးစေတီကိုလည်း ဖူးမြော်ကြည့်ညိုကြရပြန်ပါသည်။

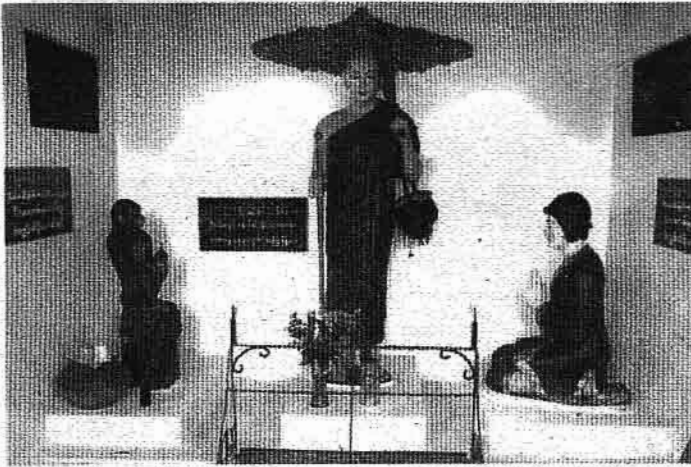
“ဝ”စမအက္ခရာသည် ပြည့်စုံမှု၊ ပြည့်ဝကုံလုံမှု လက္ခဏာသဘောကို ဆောင်ပါသည်။ ထိုစေတီတော်ထံပါး၌ မိမိလိုရာ ဆုမွန်ကို တောင်းဆု အဓိဋ္ဌာန် ပြုခြင်းဖြင့် မိမိ၏ လိုအပ်ဆန္ဒ ပြည့်ဝစေပါသည်။

ထိုစေတီ၏ အရှေ့ဘက် ဘုရားသိမ်အတွင်း အာဠာဝကဘီလူးသည်

သန်လျက်ကိုင်ကာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ရန်ပြု တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသည်။ ထိုစဉ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အာဠာဝကဘီလူးအား တရားတော်ကို ဟောကြား၍ ချွတ်တော်မူနေသည့်ဟန် ရုပ်တုတော်တို့ကို ဖူးမြော်ကြည့်ညိုကြသူတို့အား ညှိငင်စွမ်းအားသက်ဝင်လှသည်။

အာဠာဝကဘီလူးချွတ်ခန်း ဘုရားသိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် မြောက်ဘက်တွင် တံခွန်တိုင် ပြိုဟ်တိုင် ဘုရားများကို ကြည့်ညိုဖူးမြော်ရာ စိတ်ချမ်းမြေ့ပီတိ ဖြစ်ရပါ၏။

မြောက်ဘက်၌ပင် အဆောက်အအုံတစ်ခုအတွင်း ရှင်သီဝလီရတနာအောင်

◆ ရှင်သီဝပ် ရဟန္တာအရှင်မြတ်အား ဝိဇ္ဇာထော်၍ ရှိပုံထော်အပြုနေသည့်ပုံ

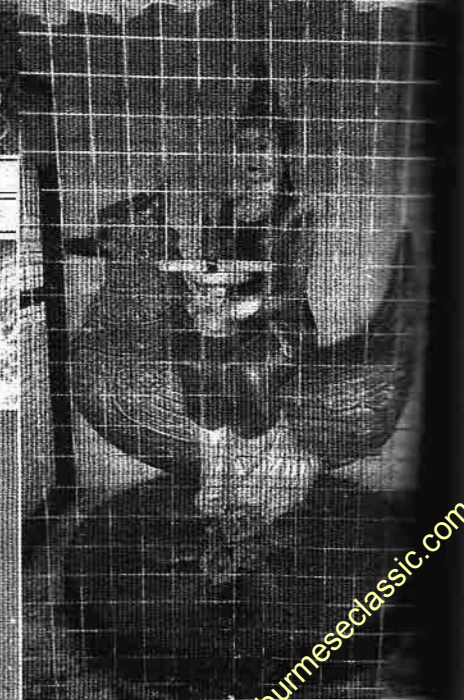
◆ ရာဇာယဇာန သတ္တမာရဗွေထိုင်တော်မူ
ရုပ်ပွားထော်ပုံတော်
◆ ဗိဇ္ဇာထော်သည့်ကျမ်းတို့ စောင့်ရှောက်
ထော်မူလျက်ရှိသော သုခုသင်္ဘောပိယံတော်
ရုပ်ပွားတော်

◆ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ယုဝင်ပီပီအား ဓမ္မစကြာ တရုဇီ ယောကြားနေသည့်ပုံ
➤ မြိုင်လုံဆွမ်းသဘောရသိမ်

၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဆိုင်တော်များအဖို့

သူမြတ်အား ဝိဇ္ဇာဇော်ကို ရှိခိုးပူဇော်မှု ပြုသည့်ဟန် ရုပ်တုတော် ပူဇော်ထား သည်။

ရှင်သီဝလိ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် ရုပ်တုတော်အား ပန်း၊ ရေ၊ အလင်း တိုင်မီးတို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ရှင်သီဝလိ သုတ်တော်ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဖတ်ပွား များပေးခြင်းတို့ဖြင့် လာဘ်ရွှင် ကံပွင့် ကံမြင့်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိ လေ့လာမိပါသည်။

တောင်ကုန်း လူသွားလမ်း၏ တောင်ဘက်(ယာဘက်)ရှိ ဘုရားသိမ် တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ပဉ္စဝင်္ဂီငါးဦးအား ဓမ္မစကြာတရားဦး ဟောကြားနေသည့် ဟန် ရုပ်တုတော်များကို ကြည့်ညို ပူးမြော်ရသည်။

ဘိုးဘိုးအောင်ကျောင်း၏ အရှေ့ဘက် တောင်ကုန်းပေါ်၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားသည် မဟာဗောဓိပင်နှင့် ရွှေ ပလ္လင်၌ ခုနစ်ရက် စံတော်မူပါသည်။ ထို့ကြောင့် “ပလ္လင်သတ္တာဟ” ဟု သမုတ်ဆိုကြသည်။

ယခုအခါ ဗောဓိပင်ကို ရည်စူး၍ မဟာဗောဓိစေတီကိုလည်း တည်ထား ကိုးကွယ်ထားသည်။

ထိုစေတီတော်၌ ဗုဒ္ဓ ထိုင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်များ ပူဇော်ထားပေသည်။ ထိုသတ္တာဟ၏ အရှေ့တွင် လင်းလွန်း ပင် စိုက်ပျိုးထားရာ ရှင်သန်စိမ်းစို လျက်ရှိသည်။

ရှေ့ဆက်သွားရာ မြောက်ဘက်ရှိ ဘုရားသိမ်တစ်သိမ်အတွင်း မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဗောဓိပင်နှင့် အတောင် (၁၆၀)အကွာ ရာဇယတန မည်သော လင်းလွန်းပင်အောက်သို့ ကြွရောက်

◆ ဦးမင်းသိင်္ခရုပ်တု

နက္ခတ္တရောင်ခြည်၊ ရှုဇင်း-၆၇

www.burmeseclassic.com

တော်မူပြီး (၇)ရက်ပတ်လုံး ဖလသမာ ပတ်ဝင်စားကာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူသည်။

ထို(၇)ရက်ကို “ရာဇာယတန သတ္တာဟ” ဟုခေါ်သည်။ ဤသတ္တာဟ ကို ရည်စူး၍ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ကိုးကွယ်ထားပေသည်။ ထိုဘုရား သိမ်ကို ထပ်မံ ပြုပြင်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် စေတနာရှင်၊ ပါရမီရှင်၊ အလှူရှင်များသည် ဤဘုရားသိမ် အတွက် ပြုပြင်ရန် လိုအပ်သည့် အလှူ ငွေများ ထည့်ဝင် လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် ကောင်းမှုကုသိုလ် ယူနိုင်ပါသည်။

စာရေးသူတို့သည် မြောက်ဘက် တောင်ကုန်းချိုင့်ဝှမ်းအတွင်းသို့ ဆင်း သက်၍ လှည့်လည်ကြည့်ရှုရာတွင် အဆောက်အအုံတစ်ခုအတွင်း ရှေးဦး စွာ မြင်ရသည်မှာ ဘိုးတော်သိကြား ရုပ်တုပင် ဖြစ်သည်။

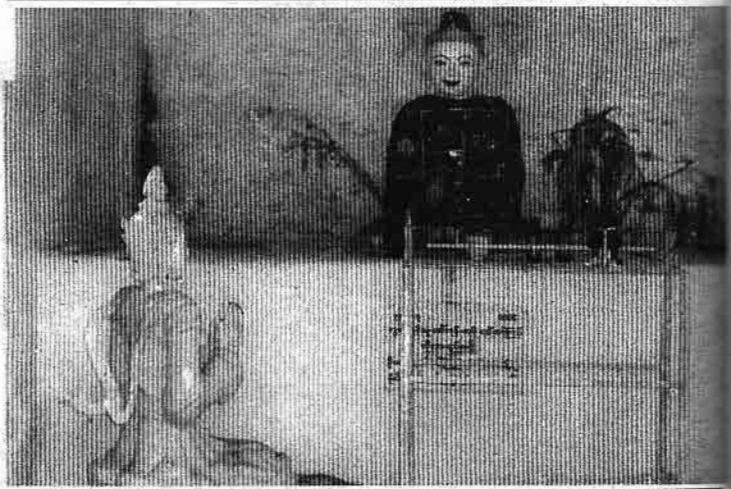
ထိုရုပ်တုကို ထားရှိရခြင်း ဖြစ်စဉ် အကြောင်းအရာများ ဖော်ပြထားချက် မှာလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပါ သည်။

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ် မြို့နယ်၊ အရှေ့ပုပ္ပါးခေါ် စပါးတောင် တန်းနယ်မြေတွင် တည်ရှိသော ပထမ ဘိုးဘိုးအောင်တောင်ပေါ်၌ ဘိုးတော် သိကြားမင်း ရုပ်လုံးတော် ထားရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း...

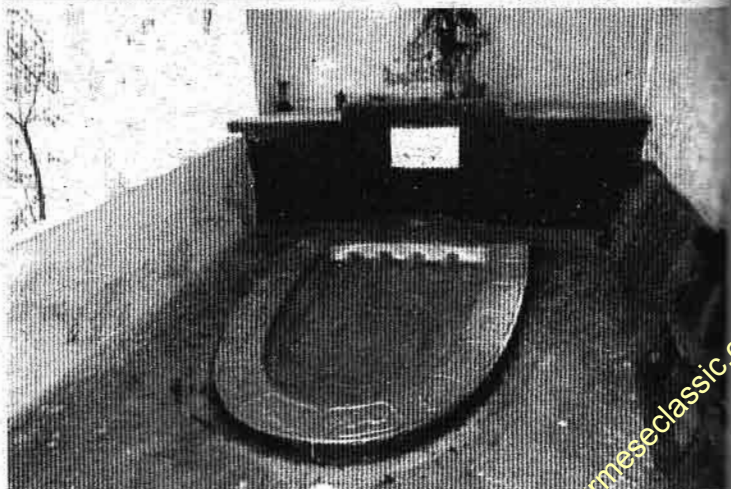
ယခုအချိန်ကာလသည် ဘုရား သာသနာသက္ကရာဇ် (၂၅၅၀)နှစ် ကျော် လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဘိုးတော်သိကြားမင်း စောင့်ရှောက်ရမည့် သာသနာကို ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဘုရား သာသနာ(၂၅၀၀)နှစ် ဘိုးတော်သိကြား မင်း စောင့်ရှောက်ရမည့် သာသနာ

▲ နဂါဠီတောင်ဘုရားသိမ်

▲ သာယာဝတီတောင်ဘုရားသိမ်

ယု၊ ဝဏ္ဏ၊ ဝိတင်္ဂါ၏ ရုပ်တုများ

◀ ဘင်ကြောင်

(၂၅၀၀)နှစ် စုစုပေါင်း သာသနာနှစ် (၅၀၀၀)နှစ်ဖြစ်ကြောင်း...

ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီး နောက်နောင် အချိန်ကာလအတွင်း ဘိုးတော်သိကြားမင်းသည် သာသနာနှစ်(၂၅၀၀)ကို စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်း၍ နေရစ်လတ္တံ့ ဟု ဘုရားရှင် မိန့်ကြား

ခဲ့ပြီး ဗျာဒိတ်တော်မူခဲ့ကြောင်း...

ပထမံဘိုးဘိုးအောင် တောင်ပေါ်ကျောင်းသည် ဝိဇ္ဇာဝိသုံ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ၊ သူတော်စင် သူတော်မြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၊ ရသေ့၊ ယောဂီ၊ ဆရာလေး (ခေါ်) သီလရှင်ပုဂ္ဂိုလ်များ အလွန်တရာမှ နှစ်ခြိုက်ကာ သာယာ

ဖွယ်ကောင်းသည့် နေရာဌာနဖြစ်ကြောင်း...

စိမ့်ရေစမ်းရေများ သူ့သဘာဝအလျောက် ထွက်ရှိပြီး လူပုဂ္ဂိုလ်များ ခပ်၍ မကုန်မခန်းသည့် နတ်ရေတွင်း (ခေါ်) ကျောက်ရေတွင်းများ ငိုရာဒေသလည်း ဖြစ်ကြောင်း...

လူပုဂ္ဂိုလ်များ(ရ-ရက်သားသမီးများ) ကျန်းမာချမ်းသာပါစေခြင်းအကျိုးငှာ ဘိုးတော်သိကြားမင်း ရှင်လုံးသည် ပထမံဘိုးဘိုးအောင် တောင်ပေါ်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာသည်ဟု သမိုင်းအကိုးအကားအရ အတိတ်သမိုင်း၌ ရာဇဝင် ထင်ရှားကြောင်း...

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

အာပေးကြီးကြီး

အဖြေရှိခဲ့ရပါသည်

လက္ခဏာရှင်က “အိုဇာတာ ကောင်းနိုင်ပါ့မလား” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို မေးခဲ့ပါတယ်။

ကြည့်ပါ။

❖ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့အနီးမှာ ကံ သစ်ပင်ကို တွေ့ရတယ်။ (က)

ဒါကတော့ ရာထူး၊ ဥစ္စာနေ ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့မှုရစေတဲ့ သင်္ကေတပါ။

❖ စတုဂံလွင်ပြင် စတုဂံကွက်များ စွာ တွေ့ရတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ ခြံပိုင်၊ တိုက်ပိုင် အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းနဲ့နေရမယ့် သင်္ကေတပါ။

❖ လက်သန်း အောက် ဗုဒ္ဓဟူး ဂြိုဟ်နဲ့မှာ မျဉ်းမတ်များ တွေ့ရတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ ငွေကြေးရလွယ်ခြင်း၊ လာဘ်ရှင်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

❖ စနေဂြိုဟ်နဲ့အနီး ကြားဖူးသဏ္ဍာန် ပါတယ်။ (ဃ)

ဒါကတော့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အလှူကြီး အတန်းကြီး ပေးရခြင်းနဲ့ သောကကင်းစွာနေနိုင်ခြင်း၊ အသက် ရှည်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

၇၀ နှစ်ကျော်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဉာ

ကဲ... ဒါဆိုရင် သိလောက်ပါပြီ။

သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

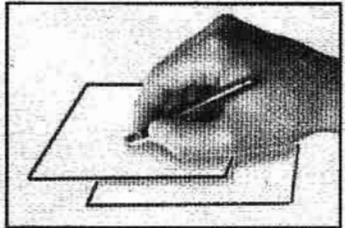
ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း (B.Sci ရွှေဘို)
(လက္ခဏာမဟာဘုတ်သုတေသီ)

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပျားအဖြောင်း

သရုပ်ဖော်ပုံစံပြင်
(ဥပဒေအဖွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော နံပါတ်(၁) ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ၊ ကြာသပတေးနေ့ မွေးသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်၍ ယခုအခါ အသက်(၃၃)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

“မို့မို့ခိုင်” ဆိုသော နာမည်မှ ရှေ့နှစ်လုံးဖြစ်သော “မို့မို့” ကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

လက်မှတ်သင်္ကေတ တော်တော်များနေသည်။ ဘယ်ဘက်သို့ ယိုင်နေခြင်းက ကြိုးစားသလောက် ခရီးမရောက်၊ ဖင်ပန်းသလောက် အကျိုးမခံစားရ ဖြစ်တတ်သည်။

လက်မှတ်အပေါ်ပိုင်းမှာ ကြက်ခြေသဏ္ဍာန် ထောင်လိုက်သင်္ကေတအပြိုင်ရှိ၍ အယဉ်အပြိုင် အတိုက်အခံ အနှောင့်အယှက် များတတ်သည်။

လက်မှတ် အောက်ပိုင်းမှာလည်း ငွေအိတ်လိုသင်္ကေတအပြိုင် ရှိနေသည်။ မိမိခင်ပွန်း အိမ်ထောင်ရေး ချစ်ထွေးစေတတ်သည်။

မဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ခြေညှိလျှင်...

	၂		အဓိပတိ		၄
၄	၀	၃	အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
၁	၅	၆	မရဏ	ဘင်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၃	၂
၁	၀
၆	၅

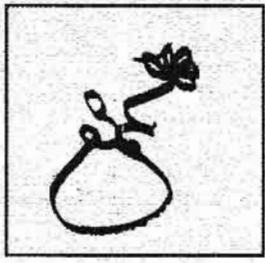
(နာမက္ခရာတိုင်)

ကြာသပတေး ဘင်ပွားဖြစ်သူကို ကြာသပတေးနံ (၂)လုံးဆင့်၍ နာမည်အစ စာလုံးနှင့် အလယ်စာလုံး ပေးထားခြင်း မကောင်းပါ။ အသားဖြူသူကို အမည်းရောင် နှစ်သက်သည့် “မ” အက္ခရာ နှစ်လုံးဆင့် ပေးထားခြင်းလည်း မကောင်းပါ။

ကြာသပတေး သောမဂ္ဂြိုဟ်ကို သံတိုသံပြတ် “မို့” ဟု နာမည်စာလုံးစတင် ပေးထားခြင်းလည်း မှားသည်။ “မို့မ” မှား “ဝတ္ထ” မှား “ဒီယရသာ” မှား ဖြစ်နေ၍ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေးတို့ကို အညံ့အပျက်ကြုံစေတတ်ပါသည်။

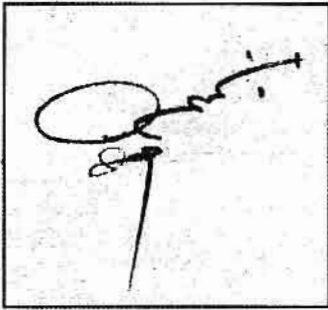
ဤနာမည်တွင် ထိုးမြဲလက်မှတ်ထိုးရာ၌ နာမည်၏ နောက်ဆုံးစာလုံးဖြစ်သော “ခိုင်” တနင်္လာနံ၊ အဓိပတိ

ဌာန၊ အဖြူရောင်နှစ်သက် “မ” အက္ခရာကိုသာ ရွေးချယ်သင့်ပါသည်။

(ထိုးမြဲလက်မှတ်နမူနာပုံစံ)
❖ လက်မှတ်အောက်က မျှင်မသားရပါ။
❖ လက်မှတ်အညွှန်းတွင် ပွင့်ဖက်(၅)ခု ပါသော ပန်းပွင့်သင်္ကေတတည်ပါ။
အိမ်ထောင်ခိုင်မြဲ၊ စီးပွားတိုးတက် ကိုယ်ကျန်းမာ၊ စိတ်ချမ်းသာ ပိုပြီးလာ နိုင်ပါသည်။

၂။

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော နံပါတ်(၂) ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ၊ အင်္ဂါနေ့မွေးသော အမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်၍ ယခုအခါ အသက် (၃၄)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

“စိန်လင်း”ဆိုသော နာမည်နှစ်လုံးကို လက်မှတ် မြန်မာလို တွဲထိုးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုးမြဲလက်မှတ် သင်္ကေတမှာ လက်မှတ်အပေါ်၌ လုံးကြီးတင်ကြီးကြီးဆွဲထား၍ အလုပ်အကိုင်မှာ ဝန်ပို(အလုပ် မနိုင်မနင်း များပြား)စေတတ်သည်။

လက်မှတ်အောက်မှာ နယ်အခြားရှည် ဆွဲချထားသဖြင့် ငွေထွက်များခြင်း၊ ငွေမမြဲခြင်း ဖြစ်စေတတ်သည်။

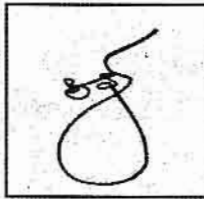
မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်လျှင်...

	၁		အဓိပတိ
	၆	၂	ရာဇ
*၃			*အထွန်း သိုက်
	၀	၅	မရဏ
			ဘင်
			ပုတိ
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)			(နာမက္ခရာတိုင်)

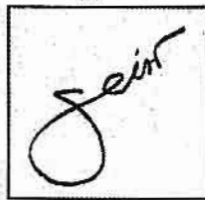
၇၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇ်း

အင်္ဂါ အထွန်းဖွားကို မွေးနံပေါ်အညွန့်အုပ် နာမည်ပေးနည်းဖြင့် အင်္ဂါ+ဗုဒ္ဓဟူး နာမည်ပေးထားသော်လည်း မှားပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးမှာ မူလမဟာဘုတ်၌ ဘင်အပျက်ဌာနတွင် ရှိသဖြင့် အထွန်း+ဘင်၊ ကုဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမည်ညှိနေသည်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လည်း မှားသည်။ ဤနာမည်မျိုးတွင် နာမည်အစစာလုံး အထွန်းအက္ခရာ“စိန်”တစ်လုံးတည်းသာ လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်သည်။

(မြန်မာ)

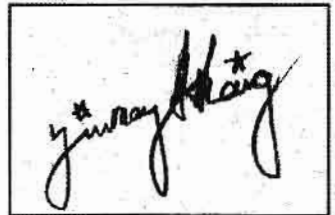
(အင်္ဂလိပ်)

(ထိုးမြဲလက်မှတ်နမူနာပုံစံ)

- ❖ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသာသင့်ပါ။
- ❖ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည့် လှလှ ဆွဲပါ။
- ❖ လက်မှတ်အညွန့်ကို (၁၅)အိန်စီ (၆၀)အိန်စီ

ခန့် အထိလောက်သာ အပေါ်တက် ထောင်ပါစေ။

၃။

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော နံပါတ်(၃) ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်ပိုင်းမွေးသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူမ၏ ယခုအသက်မှာ (၂၉)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် မကောင်းပါ။

‘ယဉ်မေခိုင်’ဆိုသော နာမည်သုံးလုံးကို ထိုးမြဲလက်မှတ် အပြည့်အင်္ဂလိပ်လို ထိုးထားခြင်းဖြစ်သည်။

လက်မှတ်အပေါ်ဘက်မှာ ထောင်လိုက်မျဉ်းပြိုင်ရှိခြင်းကြောင့် အလုပ်အကိုင်တွေမှာ အယှဉ်အပြိုင် များတတ်သည်။ ကြယ်ပွင့်များ ရှိခြင်းကြောင့် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ပူဆွေးသောက ရောက်စေတတ်သည်။

ချစ်သူပျက်၊ အိမ်ထောင်ပျက်၊ အရှက်တကွဲ၊ အစွပ်အစွဲပြဿနာမျိုး ကြုံတတ်ပါသည်။

လက်မှတ်အောက်ခြေမှာ တူညီသော သင်္ကေတမျိုး(၃)ခုရှိ၍ မိမိချစ်သူ၊ ခင်ပွန်းမှာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးမှုများ မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်။ ရည်းစားပြိုင်၊ မယားပြိုင် များပြားတတ်သည်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာတိုင် ချကြည့်လျှင်...

စာမျက်နှာ (၁၆၅) သို့

တော်ကူး ပဟာသတိပဋ္ဌာန်ရုပ်သံ

လေ့လာပူဇော်မှုခန်း (၅)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ပထမဆရာတော်

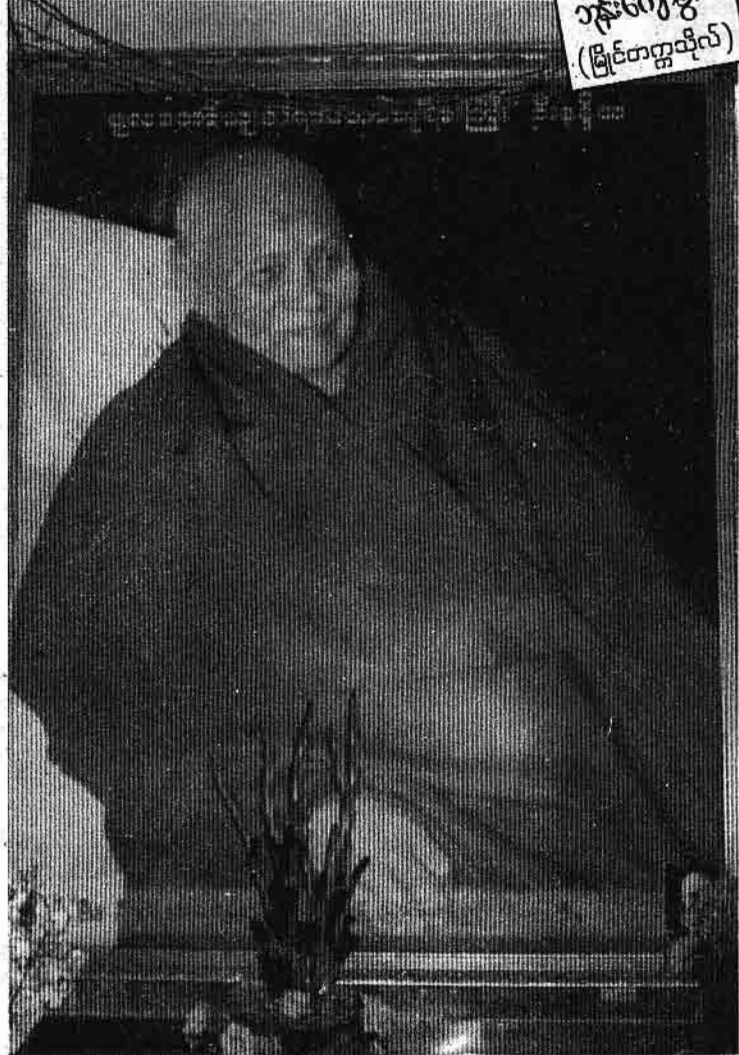
ဦးနာဝိကသည် ပထမဆရာတော် ရှိစဉ်ကပင် လက်ထောက်ကမ္မဋ္ဌာနာ စရိယအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ရာတွင် ပထမဆရာတော်၏ စံချိန်ကို မီအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုင်လျက် ဣရိယာပုတ်ဖြင့် (၃၅)နာရီ၊ ရပ်လျက် ဣရိယာပုတ်ဖြင့် (၂၃)နာရီ၊ လျောင်းလျက် ဣရိယာပုတ်ဖြင့် နာရီ(၂၀) ရှုမှတ်နိုင်သည်။

တရားပြရာတွင်လည်း ပထမဆရာတော်၏ နိဿယကို ထက်ကြပ်မကွာ ထိုက်နာ၍ စေတနာ၊ မေတ္တာ ပြည့်ဝစွာ ညွှန်ကြားပြသပေးတော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် တော်ကူးရိပ်သာသည် ယခုအခါတွင်လည်း ပထမဆရာတော် နှိုင်းကအတိုင်းပင် နေ့စဉ် ယောဂီ တစ်ရာကျော်ဖြင့် ဝိပဿနာအောင်လံ ချွင့်ထူဆဲဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ဦးနာဝိကမှာ မျက်စိ နှိုင်းတိကုသခြင်း ခံယူထားကာစဖြစ်၍ ဆနားယူလျက်ရှိရာ ဖူးတွေ့ရန် အခွင့် မသောခဲ့ချေ။ ကူညီပေးသော ဦးပဉ္စင်း နှစ်ပါးက ဦးနာဝိက၏ ထေရုပ္ပတ္တိ အကျဉ်း စာအုပ်ငယ်ကို စွန့်လှူ လျှော်...

ဆံပင်တွေကတော့ နောက်တစ်ခါရိတ်ပုပ် ဆော့ပယ် ရိတ်ပြီးသမျှ တပည့်အကားတွေ အကုန်ယူထားကြပြီ။ နောင်အခွင့်ယှဉ်ရင် ဆရာတော်လဲဖူးရင်း နိုင် သထောက် တရားရှုမှတ်သွားကြပါ။

မနုဗ္ဗနိစိ တစ်ရက်အလိုက ရိုက်ကူးထားသော တော်ကူးဆရာတော် ဦးနာဝိကပုံတော်

ဟူ၍ ဖိတ်ကြားတော်မူသည်။ လက်ရှိဆရာတော် ဦးနာဝိကသည် ပထမဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူခါနီး ကာလက မိန့်ကြားခဲ့သော "ဒီရိပ်သာ က မဂ္ဂင်သင်္ဘောကြီးတစ်စင်း ထွက်

သွားပြီးတဲ့နောက် မဂ္ဂင်သင်္ဘောငယ် တစ်စင်း ထွက်ခွာဦးမယ်" ဟူသော စကားသည် ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယနှင့် ဦးနာဝိကတို့ကို ရည်ညွှန်းလေသလော ဟု တပည့်ဒါယကာများက ငေးတော

နက္ခတ္တရောင်ခြည်လျှောက် ၇၃

ယုံမှတ်ကြလေသည်။

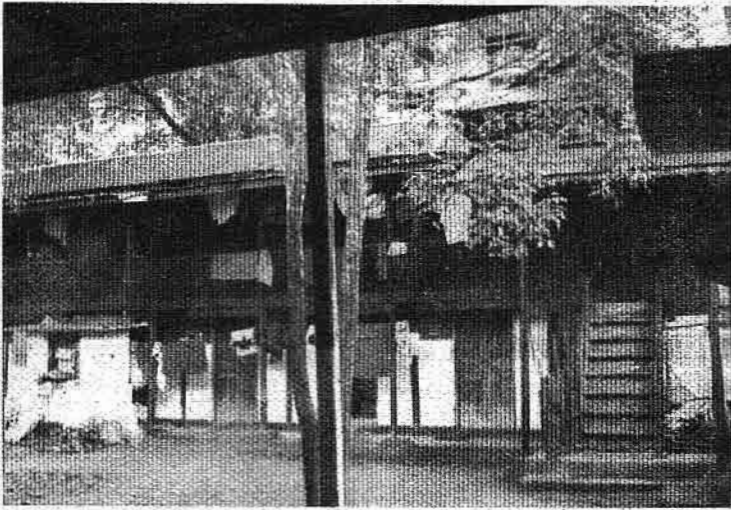
ဆရာတော်သည် ဝတ္ထုငွေကိုခံသုံးစွဲခြင်းမရှိ၊ ဝိနည်းသိက္ခာကို အသေးအဖွဲ့မှအစ ဂရုစိုက်တော်မူသည်။ မည်သို့သောအခါမျှ စိတ်ဆိုး၊ စိတ်ပျက်၊ ဒေါသထွက်ခြင်း အလျှင်းမရှိ။ ပကတိ ကြည်လင်စွာ ဖူးတွေ့ကြရသည် ဆိုလေသည်။

စတုတ္ထ တော်ကူးဆရာတော်၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ်အကျဉ်း

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်တောင်ငွေကို မုဒုံမြို့နယ်၊ ကမာဝက်ကျေးရွာနေ ဦးလနှင့် ဒေါ်တီတို့မှ ၁၂၈၉ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ် (၁)ရက် စနေနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ အရွယ်ရောက်သော် တစ်ရွာတည်းနေ မအိမ်မေနှင့် လက်ထပ်၍ သားသမီးလေးဦး ထွန်းကားသည်။

ကိုတောင်ငွေသည် အသက်(၃၀)ကျော်တွင် တော်ကူးရိပ်သာဖွင့်ချိန်နှင့် ကြုံကြိုက်သဖြင့် မိခင်၊ အဒေါ်၊ အစ်မများနှင့်အတူ သင်္ကြန်ကာလ ခုနစ်ရက်တရားစခန်း ဝင်ခဲ့သည်။ ပထမ တော်ကူးဆရာတော်က ဤသို့ရှင်းပြသည်။

- ❖ ဖြစ်ပျက်သမျှ သင်္ခါရတရားတို့ဟာ ဆင်းရဲခြင်း အပန်းဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာပဲ။
- ❖ ရုပ်နာမ်ဖြစ်စဉ်ကို ငါပဲ သူပဲလို့ ထင်နေတဲ့ ထွယ်တာပူ ထာတာက ဆင်းရဲကြောင်း အပန်းဖြစ်တဲ့ သုဒ္ဓယသစ္စာပဲ။
- ❖ သမုဒယကို ဖယ်သတ်လိုက်ရင် ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်း ချုပ်ငြိမ်းသွားလို့ နာမ်ရုပ်တို့လဲ ချုပ်ငြိမ်းသွားတယ်။ အဲဒါ နိရောဓသစ္စာပေါ်တယ်။
- ❖ ဖဟာပိပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်ဟာ သမုဒယကို ဖတ်သတ်ပြီး ဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ရမ်းသာကို အပန်းပို့ဆောင်နိုင်

ဆရာတော် စတုတ္ထာ စင်္ကြာထောင်

တဲ့ လမ်းကောင်းလမ်းမမှန် ဖြစ်တာကြောင့် ပုဂ္ဂလစ္စာပေါ်တယ်။

ဒီသစ္စာလေးပါးကို သိရင် သောတာပန်ဖြစ်ပြီ။ အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီ။ အမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုရပြီ။ ဒီလို အမြတ်ဆုံးချမ်းသာကို ရဖို့ အတွက် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်တာပဲ။

ဆရာတော် ရှင်းပြသည့် ဤတရားကို ကိုတောင်ငွေ လွန်စွာ သဘောကျသည်။ ထို့ကြောင့် လယ်ယာလုပ်ကိုင်ရင်း ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်သည်။ နောင် နှစ်စဉ် တော်ကူးရိပ်သာတွင် (၁၀)ရက်မှ (၃၀)ရက်ကြာအောင် သွားရောက်အားထုတ်သည်။

အသက်(၄၀)အရွယ်တွင် နှစ်လအရွယ် သမီးကို ချီလျက်မှ...

‘ဣဒါ သံယောဇဉ်ကြီးတွေ တစ်ချောင်းပြီး တစ်ချောင်း တိုးလာပါလား။ ဒါတွေကို မပြတ်နိုင်ရင် သံသရာဝင်ဆင်းနဲ့မှာ ငါ ကျင်လည်ရဦးမှာ’

ဟု သံဝေဂရ၏။ သို့သော် မစွန့်ဖြစ်သေးပေ။ အသက်(၅၀)အရွယ်တွင် လေထိုးလေအောင်နာစွဲသည်။ စားဆီ

ဒါကို ထာဝစဉ် စားသုံးနေရသည်။

ထိုစဉ်တွင် အလေးအပင် မမိသဖြင့် ခါးကျ(ခါးကျိုးသကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်း) သွားသည်။ ရောဂါနှစ်ရပ်ပေါင်း၍ ဖိစီးသောအခါ မတ်တတ်မရပ်နိုင်ဘဲ လေးဖက်တွားသွားရလေသည်။

ထိုအခါ သံဝေဂကြီးစွာရ၍ ဇနီးသည်ထံ ရဟန်းဝတ်ခွင့် တောင်းသည်။ ဇနီးသည်က လက်ရှိ လယ်(၂၅)ဧကဖြင့် မလုံလောက်၊ နောက်ထပ် ရော်ဘာခြံတစ်ခြံရမှ စားဝတ်နေရေး ဖူလုံမည် ဆိုသဖြင့် ဇနီးသည်အလိုကျ လေးနှစ်ခန့် အလုပ်ကြိုးစားကာ ရော်ဘာပင်တစ်ထောင်ပါ ခြံတစ်ခြံဝယ်ပေးသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကမာဝက် ခြံသို့ ကျောင်းဆရာတော်နှင့် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော်တို့ နာမကျန်းဖြစ်၍ ဆေးရုံတက်ရသည်။

‘ဆရာတော်တွေ ဝဝဖြူးဖြူး ကျန်းမာနေလျက်တောင် ဆေးရုံတက်ရတယ်။ ဝိုက်ရောဂါသည်က မြန်းခနဲ သေသွားရင် ဒီသလူဖြစ်ရမိ’

ဟု တွေးကာ သတိပဋ္ဌာန်တရား

အားထုတ်ရန် စိတ်ဆုံးဖြတ်သည်။
ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် ဦးတောင်
ငွေသည် လယ်ကွင်းမှ အိမ်သို့ ပြန်လာ
သည်။ ဇနီးက...

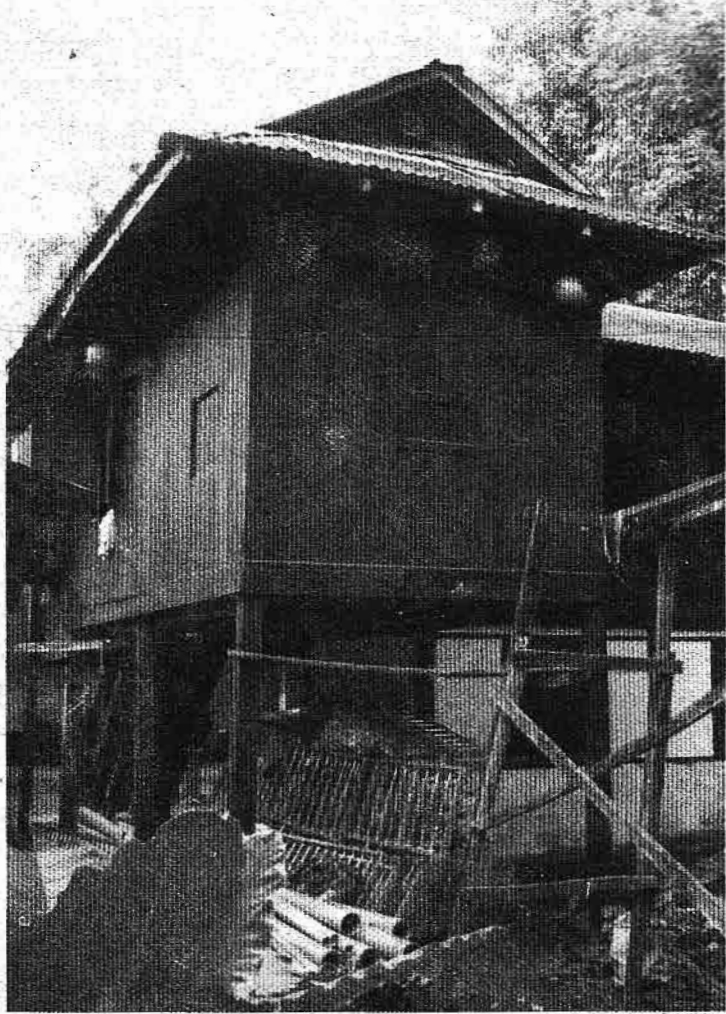
'ဒီနေ့ ဘယ်မှာ ထမင်းစားမလဲ'
'ငါ ဘယ်မှာမှ ထမင်းမစားတော့
ဘူး။ ကျောင်းသွားပြီး ပွင်းဝတ်တော့
မယ်'

သို့ဖြင့် ၁၃၄၇ ခုနှစ်တွင် အသက်
(၅၄)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော ဦးတောင်ငွေ
သည် ကမ္ဘာဝက်ရွာ ခြင်္သေ့ကျောင်း
သိမ်တော်တွင် ဦးနာပိကဘွဲ့တော်ဖြင့်
ရဟန်းအဖြစ် ရောက်ရှိလေသည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် တော်ကူးရိပ်
သာသိုက္ခကာ သတိပဋ္ဌာန်တရား
ရှုမှတ်သည်။ ပင်ပန်းသော ဘဝနှင့်
ရောဂါဖိစီးမှုဒဏ်များ အလူးအလှိမ့်
ခံရပြီးနောက် သံဝေဂရရှိကာ ရဟန်း
ဘောင် ဝင်ရောက်လာသည့် အား
လျော်စွာ အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း
အားထုတ်လေတော့သည်။ ထိုစဉ်က
အခြေအနေကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်
ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

'ဦးပွင်းတို့က ဆင်းရဲနွှဲကို မကြောက်
ဘူး။ ဝေဒနာဆိုးပေါ်လာရင် အဲဒီဝေဒနာကို
မကျော်လွန်နိုင်ဘဲနဲ့ တရားအားထုတ်တာကို
မယုံလိုက်ဘူး။ ဆွမ်းစားချိန်ရောက်လို့ ဆွမ်း
မစားရင် နေပါစေ၊ ကျိန်းတဲ့အချိန်ရောက်
လို့ မကျိန်းရရင် နေပါစေ၊ မြေခါး ပြတ်ထွက်
မတတ် ဝေဒနာက ပြင်ဆန်နေပါစေ ဦးပွင်း
က ယုံဘူး။ ဝေဒနာကျော်လွန်ပြီး ပြီးအေး
သွားမှ ရပါတယ်။

ဦးပွင်းက ခါးနာရောဂါရှိတော့
တရားမှတ်တဲ့အခါမှာ ခါးပြတ်ထွက်
တော့မတတ် ဝေဒနာဆိုးကြီး ပေါ်ပါ
တယ်။ ဦးပွင်း တစ်နာရီပြီး တစ်နာရီ
သည်းခါးပြီး မှတ်တယ်။ ဝေဒနာဆိုးက

◆ မျောက်တက်ခြင်္သေ့သော စကြာကျောင်း

ပျောက်မသွားဘူး။ (၁၃)နာရီကြာတဲ့
အထိ မှတ်တယ်။ မပျောက်သေးဘူး။

(၁၄)နာရီလောက် ကြာအောင်
မှတ်တော့မှ နာကျင်ကိုက်ခဲတာတွေ
နမ်းစေ့ တစ်စေ့တောင် မရှိတော့ဘူး။
ပျောက်သွားတယ်။ တကယ်လို့
(၁၅)နာရီ မှတ်ပြီးတော့ နားလိုက်ရင်
ဝေဒနာဆိုးကို မကျော်နိုင်ဘဲ တိုးလှီး
တန်းလန်း ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။

နောက်တစ်ခါ ဆရာတော် ကျောင်း
ပေါ်မှာ လျောင်းလျက် ကူရီယာပုတ်နဲ့

တရားမှတ်တော့ စမှတ်ခါစရိုသေး
တယ်။ ဗိုက်ကြောဆွဲပြီး ရင်ထဲက
တင်းကျပ်လာတယ်။ အသက်ရှူလို့
မရအောင် ဖြစ်လာတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကုမ္ဘာသွားချင်လာလို့
ထကြည့်တယ်။ မတ်တတ်ရပ်လို့ မရ
ဘူး။ ကုန်းကုန်းကွကွနဲ့ လေးဖက်တွား
ပြီး ကုမ္ဘာတက်ရတယ်။ ကုမ္ဘာတက်ပြီး
တော့ လေးဖက်တွားနဲ့ပဲ ပြန်လာ
တယ်။

အဲဒီအခါ စဉ်းစားမိတယ်။ အခု

ဦးရောဂါဟာ ဆေးရုံတက်ရမယ့်ရောဂါ
ပဲ။ ဒီနားမှာ ဆေးရုံမရှိဘူး။ ဒီရောဂါ
ဟာ သေနိုင်တယ်။ ငါ တရားခွင်မှာ
သေရင် မြတ်တယ်။ ဒါကြောင့် သေချင်
သေပါစေတော့ တရားဆေးနဲ့ပဲ
ကုတော့မယ်။

ဒါကြောင့် ကုန်းကုန်းကွကွနဲ့ပဲ
ပြတင်းပေါက်ပေါင်ကို ကိုင်ပြီး ဝေဒနာ
ကို တင်းတင်းရင်းရင်း ရှုမှတ်တယ်။
နာရီဝက်ကြာတော့ လေအန်လာ
တယ်။ တအော့အော့နဲ့ လေတွေ အများ
ကြီး အန်ထွက်တယ်။

ဆက်မှတ်လို့ အတော်ကလေးကြာ
တော့ လေဖြတ်သလို ဖြစ်သွားပြီး
မိုက်အောင့်၊ ရင်အောင့်၊ အသက်ရှူ
ကျပ်တာတွေ မရှိတော့ဘူး။ ဝေဒနာ
ပျောက်သွားတယ်။ တရားရှုမှတ်တဲ့
အခါ ရောဂါပျောက်တယ်ဆိုတာ
ဦးပဉ္စင်း လုံးလုံးလျားလျား ယုံကြည်
သွားပါပြီ။

ဒီတော့ မဂ်ဖိုလ်ရရေးအတွက်
“**ကိုယ်နဲ့အသက် မငဲ့ကွက်
ရက်စက်နိုင်ရမည်။ လမ်းဆုံး
မရောက် လက်မမြောက် တောက်
လျှောက်သွားရမည်**” လို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု
လိုက်ပါတယ်

ဦးနာဝိကသည် ဆရာတော်
ဦးနန္ဒိယ သီတင်းသုံးရာ စကြံကျောင်း
ကလေးပေါ်တွင် ဆရာတော်အနီး နေ
လျက် ကူရိယာပုတ်လေးပါးဖြင့် တရား
ရှုမှတ်ခွင့် ရခဲ့ရာ ဆရာတော်၏ စောင့်
ရှောက်မှုကို အချိန်ပြည့် ရခဲ့သည်။
ဦးနာဝိက လုံ့လလျှော့တော့မည့်
အရိပ် အယောင်မြင်လျှင်...

ဦးပဉ္စင်း စိတ်မလျှော့နဲ့ အားတင်း ထား
မြတ်စွာတရားပေးထားတဲ့ တရားလက်နက်
က ဝေဒနာအားလုံးကို အောင်နိုင်တယ်။
ပျင်းတယ်၊ တော်ချင်တယ်၊ စိတ်ပျက်တယ်။

အားငယ်တယ်ဆိုတဲ့ ကိလေသာ
ဖရိယာယ်တွေကိုလဲ အောင်နိုင်တယ်။
ရဲရဲလာဆက် မှတ်အောင်ပွဲရလိမ့်မယ်’
ဟူ၍ အားပေးတိုက်တွန်းလေ့ရှိ
သည်။

ဦးနာဝိကသည်...
‘နာကျင်ကိုက်ခဲမှု၊ ပူလောင်ပူတွေက ရုပ်
သိနေတာကနာမ် သူမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်
အနတ္တတရားသာဟုတ်တယ်။ ရုပ်နာမ်သင်္ခါရ
တရားဟိုဟာ ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်သွားရမှာပဲ။
ဝေဒနာဆိုတွေလဲ ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်သွားရမှာ
ပဲ။ အဖြစ်အပျက် ကုန်တဲ့အခါ ငြိမ်းချမ်းမှာ
သေချာတယ်’

ဟူ၍ နားလည်သဘောပေါက်ထား
သဖြင့် ဆင်းရဲသည့်ဝေဒနာကို ကောင်း
စွာ သည်းခံနိုင်လာသည်။

ဝေဒနာကို စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်နေသည့်
အခါ သမာဓိ ဖြစ်နေသည်။ ရှေ့သမာဓိ
နှင့် နောက်သမာဓိ ဆက်စပ်သွားလျှင်
သမာဓိအားကောင်းလာသည်။ သမာဓိ
အားကောင်းလာသည့်အခါ ဝေဒနာကို
စူးစိုက်မှတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
ကြိမ်စကြာနှင့် တို့လိုက်သကဲ့သို့
ဝေဒနာ ပျောက်သွားသည်။

ပျင်းရိသည်စိတ်၊ တော်ချင်၊ ရပ်ချင်
သည့်စိတ် ပေါ်လာလျှင်လည်း သတိ
ကပ်၍ ရှုမှတ်လိုက်သောအခါ ထိုစိတ်
တို့ ကွယ်ပျောက်သွားကြ၏။

သမာဓိနှင့်အတူ ပီတိ(နှစ်သက်ခြင်း)၊
ပဿဒ္ဓိ(ငြိမ်းအေးခြင်း)၊ သုခ(ချမ်းသာ
ခြင်း)၊ လဟုတာ(ပေါ့ပါးသွက်လက်
ခြင်း) စသည် ထူးခြားကောင်းမွန်သည့်
တရားများ ယှဉ်တွဲဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။
ထိုအခါ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကြည်လင်
ချမ်းမြေ့စွာဖြင့် ကာလ ရှည်ရှည်
ကြာကြာ တရားအားထုတ်သွားနိုင်ပေ
သည်။

‘အဲဒီအခါ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေရင်လဲ

ကြမ်းပြင်နဲ့ မထိဘူး။ ရပ်နေ၊ လျောင်းနေရင်
လဲ လေပေါ်မှာ လွင့်နေသလိုလို လေစီးပြီး
ရေပေါ်ပျောနေသလိုလို ပီတိသုခတွေ အထူး
အားကောင်းနေတယ်။ အဲဒီအခါ တံတွေး
ထွေးဖို့လဲ မလို၊ ကျပ်ကြီးကျပ်ငယ် စွန့်ဖို့လဲ
မလို အာဟာရ မရှိပဲလဲ အရေးပဲကြီးတော့
ဘူး။

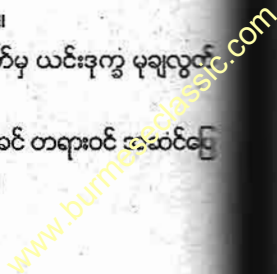
တော်ကူး (ပထမ)ဆရာတော်ရဲ့
လမ်းစဉ်အတိုင်း ဦးပဉ္စင်းတို့ ဝေဒနာ
ကို သည်းညည်းခံပြီး ကူရိယာပုတ်
ရှည်ရှည်နဲ့ တရားရှုမှတ်ခဲ့လို့ ရောဂါ
တွေအားလုံး ပျောက်ပြီး နှစ်ပေါင်း
များစွာ ဘာဆေးမှ မသောက်ရတဲ့နဲ့
ကျန်းမာနေပါတယ်’

ဟူ၍ အားကျဖွယ် အတွေ့အကြုံကို
မိန့်ကြားခဲ့သည်။

ယခုအခါ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာ
တော်အဖြစ် တရားပြု လမ်းညွှန်နေ
တော်မူသော စတုတ္ထမြောက် တော်ကူး
ဆရာတော် ဦးနာဝိကသည်လည်း
သက်တော်(၈၅)နှစ်ကျော်ပြီ ဖြစ်လေ
ရာ မူလဆရာတော် မိန့်မြွက်တော်မူ
သကဲ့သို့ နောက် မဂ္ဂင်သဘောငယ်
တစ်စင်း မထွက်ခွာမီ မုဒုံ-သံဖြူရေပ်
ကားလမ်းကြားရှိ တံခွန်တိုင်း၊ တော်ကူး
ရွာသို့ အားခဲလာရောက်ကာ ဝိပဿနာ
သတိပဋ္ဌာန်တရားအမွေကို ဆက်လက်
ခံယူနိုင်ကြစေရေး လမ်းညွှန်ရေးသား
ရပါသည်။

**တော်ကူးသတိပဋ္ဌာန်ရိပ်သာ၏
သံဝေဂဇာနီးအောင်ပုဒ်များ**

- ◆ အိုနာသေရေး ဒုက္ခဘေး ငွေပေး
မလွတ်ပြီ။
- ◆ တရားမှတ်မှ ယင်းဒုက္ခ မချလွတ်
နိုင်မည်။
- ◆ မအိုသေးခင် တရားဝင် အဆင်ပြေ
လှသည်။

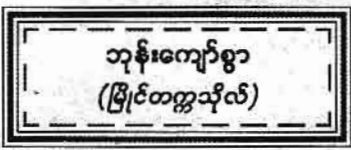

- ◆ မနာသေးခင် တရားဝင် အဆင်ပြေလှသည်။
- ◆ မသေသေးခင် တရားဝင် အဆင်ပြေလှသည်။
- ◆ သေသောအခါမှ တရားမရ မှားကြပါလိမ့်မည်။
- ◆ ချမ်းသာလိုလျှင် သူတော်စင် နေ့စဉ် ကုသိုလ်ပွားရမည်။
- ◆ ကိုယ့်ကုသိုလ်က ကိုယ့်ဘဝ မချချမ်းသာပေးလိမ့်မည်။
- ◆ ကုသိုလ်ပြည့်စုံ ကျိုးပေးက မချချမ်းသာသည်။
- ◆ ကိုယ့်ကုသိုလ်က ကိုယ့်ဆန္ဒ မချပြည့်အောင်ဖြည့်လိမ့်မည်။
- ◆ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်လိုက နေ့ညကုသိုလ်ပွားရမည်။
- ◆ ကုသိုလ်ပြည့်လာ ကျိုးပေးက မြန်စွာလိုက ပြည့်စုံမည်။
- ◆ တရားမှန်မှ နည်းကောင်းရ၊ နည်းကောင်းမှန်မှ အကျိုးရ၊ လမ်းစဉ်ကျမှ ချမ်းသာရ၊ မေးမြန်းနိုင်မှ နည်းစုံရ၊ ကျင့်ကြံနိုင်မှ နိဗ္ဗာန်ရ။

- ◆ သူတော်ကောင်း အစစ်အမှန် ဖြစ်စေရန် ခန္တီမေတ္တာ များများသည်းခံနိုင်ရမည်။
- ◆ သည်းခံနိုင်လျှင် လောကီချမ်းသာလည်း ရနိုင်သည်။ လောကုတ္တရာချမ်းသာလည်း ရနိုင်သည်။
- ◆ သည်းခံနိုင်အောင် ကြိုးစားနိုင်ကြပါစေ။ ပညာရှိမှန်လျှင် နေရာတိုင်း နေရာတိုင်း သည်းခံနိုင်ရမည်။
- ◆ တရားအားထုတ် စိတ်အလုပ် အဟုတ်စွဲမှတ်ပါ။
- ◆ နာမ်နဲ့ရုပ်ဟာ တွဲနေတာ သေချာသိအောင် ရှုမှတ်ပါ။
- ◆ နာမ်ရုပ်ကိုမြင် အမှားစင် ဤတွင် အတ္တပြုတ်တော့တာ။
- ◆ သီလ၊ သစ္စာ၊ ခန္တီ၊ မေတ္တာ၊ သီလရှိလျှင် အောင်၊ သစ္စာတည်လျှင် အောင်၊ ခန္တီထားလျှင် အောင်၊ မေတ္တာဆောင်လျှင် အောင်။
- ◆ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ဖြစ်ပွားစေလျှင် စိတ်အညစ်အကြေး ကင်းဝေး

- သန့်စင်။
- ◆ ဟိုဘက်ကမ်းပေါက် ဆိုက်ရောက်စဉ် မြတ်ဗုဒ္ဓ ထုတ်ပြမိန့်ခွန်းပင်။
- ◆ လောဘကို ဒါနနဲ့သတ်၊ ဒေါသကို သီလနဲ့သတ်၊ မောဟကို ဝိပဿနာနဲ့သတ်။
- ◆ ရုပ်ကိုသာပြင် နာမ်မပြင်၊ ရုပ်သွင်မလှ နာမ်လည်းမလှ။
- ◆ နာမ်ကိုသာပြင် ရုပ်မပြင်၊ ရုပ်သွင်လည်းလှ နာမ်လည်းလှ။
- ◆ နာမ်ဓာတ်ပေါ်တွင် ဉာဏ်ဓာတ်ယှဉ် လိုလျှင်ခဏ မဂ်ဖိုလ်ရ။

[လိုက်ပါကူညီ ရှင်းပြပေးကြသော တော်ကူးသတိပဋ္ဌာန်ရိပ်သာမှ သံဃာတော်များနှင့် အကျိုးဆောင် အမျိုးသမီးများအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။]

စာရွာသူ သူတော်ကြီးနှင့် ငါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သင်ပို့ပေးသော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးဖို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးဖို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်း

အိမ်ထောင်ရေးဆိုင်ရာ

တစ်ချက်ကောင်းဟောကွက်

ညာ

ဗဟုသုတအဖြစ် တင်ပြပေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြည့်ပါ။

- နှလုံးလမ်းကြောင်း အရင်းဘက် ဟာ ကြီးသတ္တန် ဖွာလန်နေပြီး စနေဂြိုဟ်ရံက စတဲ့ နှလုံးလမ်းကြောင်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

(က-၁)

ဒါကတော့ ဘဝမှာ အထီးကျန်ခြင်း၊ လွမ်းမောစရာ သောကများ ကြုံခြင်း၊ နှလုံးသားရေးရာမှာ ကံမကောင်းခြင်း ရဲ့ သင်္ကေတပါ။

- နှလုံးလမ်းကြောင်းရဲ့ အဖျားပိုင်းကို နှိုးတိုတစ်ကြောင်းက ဖြတ်ပိတ်ထားတယ်။ (က-၂)

ဒါကတော့ အချစ်ရေး၊ နှလုံးသားရေးရာကိစ္စများတွင် လွယ်ကူစွာ အဆင်ပြေမှု မကြုံရခြင်း၊ ပိတ်ပင်မှုတွေ ကြုံရခြင်း၊ စေ့စပ်လက်ထပ်ရန် အကြောင်းကြောင်း ပျက်ရတတ်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

ပူတွေ ကြုံရခြင်း၊ စေ့စပ်

လက်ထပ်ရန် အကြောင်းကြောင်း ပျက်ရတတ်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

- အိမ်ထောင်ရေး လမ်းကြောင်း အောက်ဘက်သို့ ကွေးညွတ်နေတယ်။ (က-၃)

ဒါကတော့ အိမ်ထောင်ဘက် ဦးစွာ ဆုံးတတ်ခြင်းနဲ့ အိမ်ထောင်ရေး သောကကြုံရဖို့ပြတဲ့ သင်္ကေတပါ။

- ကံလမ်းမှာ ဥပဒ်လမ်းများ ပြည့်နှက်ပြီး ကျိုးပျက်နေတယ်။ (က-၄)

ဒါကတော့ ကံမကောင်း အကြောင်း

ရမ နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း

မလှခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

အဲဒီ အချက်(၄)ချက်ကို ခြုံငုံသုံးသပ်ခြင်းဖြင့်...

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္တန် ရကွတ်။

ဦးသော်ခင် (တယံက)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါး စိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

ထိခံရမှုများ

ဤလတွင် ထိခံရမှုများနှင့် နီးစပ်
ကောင်းနိုင်စေရန် ၁၊ ၅၊ ၄၊ ၈
ဂဏန်းခြေများကို ရွေးချယ်ကာ ၈၊
၁၀၊ ၁၂၊ ၁၃ အကွရာများဖြင့် တွဲဖက်
ကံစမ်းနိုင်ကြသည်။

ဂဏန်းတူ၊ ဂဏန်းထပ်များ နှစ်
သက်ပါက အထက်ပါ ဂဏန်းခြေများ
အတွင်းမှ နှစ်လုံးထက် ပိုမိုပါဝင်သော
အထက်မှတ်ကို ရွေးချယ်သင့်သည်။

**မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်
အထမ်းများ...**

မိမိတို့နေအိမ် သို့မဟုတ် အလုပ်ဌာနမှ
အရှေ့တောင်ထောင့်ရှိ ထိအရောင်း
ဌာနတွင် ထိလက်မှတ်များ ရွေးချယ်
ကံစမ်းနိုင်သည်။ လေးအုပ်မြောက်
သို့မဟုတ် လေးရွက်မြောက် ထိလက်မှတ်
ကို ရွေးချယ်သင့်သည်။ စပ်တူထိုးလို

လေ့သင်္ဘောဆိပ်အနီး၊ မြစ်ချောင်း
ပင်လယ်ကမ်းစပ်၊ ရေစင်၊ ရေစက်၊
ရေသန့်စက်ရုံ၊ ရေသန့်ဘူးသိုလှောင်ရုံ၊
ရေသန့်ဘူးအရောင်းဆိုင်၊ အဖျော်
ယမကာအရောင်းဆိုင်၊ ဆိုးဆေး၊
သင်္ဘောဆေးများ အရောင်းဆိုင်၊
ပန်းချီပြခန်းများ စသည်တို့အနီး၌ ဖွင့်
လှစ်ရောင်းချသော ထိဆိုင်ဖြစ်လျှင်
ကံတူးစေနိုင်ပါသည်။

ဆိုင်မျက်နှာစာ၌ စိမ့်စမ်းမြစ်
ချောင်းပုံပန်းချီကား၊ ရေတံခွန်ပုံပန်းချီ
ကား၊ ကော်ဖီအအေး စသည်
သောက်သုံးဖွယ် ပစ္စည်းကြော်ငြာ
ဆိုင်းဘတ်၊ ငွေရောင်လွှမ်းသောပစ္စည်း
စသည်တို့ တန်ဆာဆင်ထားပါက ပို၍
ကံတူးကံပွင့်စေလိမ့်မည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါလျှင်...
အညိုရောင်ရှိသည့် စားဖွယ်ကို အခြေ
လေချောင်ရှိသော သတ္တုအား ကျွေးမွေး
လျှာဒိန်းပါ။ စနေနေ့တွင် ပြုလုပ်ကာ
သပ္ပာဒေပျားထံ လိုရာဆုကို တောင်းခံပါ
လေ။

**ဂူယုင်၊ ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကူအညီ
ဖြင့် ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါ
စေ။**

ထက်မင်းကျော်စွာ

မွေးနှစ်	လက်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့် ဂဏန်း	ကံပွင့်အရပ်	စပ်တူထိုးလျှင်	ကံပွင့်နေ့
ဥက္ကဋ္ဌ	အစိမ်းရင့်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဥက္ကဋ္ဌ	ပြေဝါ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ဥက္ကဋ္ဌ	ရွှေဝါ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ဥက္ကဋ္ဌ	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ဥက္ကဋ္ဌ	အစိမ်းနု	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဥက္ကဋ္ဌ	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ဥက္ကဋ္ဌ	အပြာ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ဥက္ကဋ္ဌ	အနီ	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့

အထက်ပါယေားတွင် မိမိတို့ မွေးနှစ်
အထောက်အပံ့ အရောင်၊ ဂဏန်း၊

နေ့ရက် စသည်တို့ကို ရှာဖွေ
နိုင်သည်။

ကြက်နှစ်တွင် မွေးဖွား
အစိမ်းရင့်ရောင်အကျီကို
ကြာသပတေးနေ့တွင်

ပါလျှင် တနင်္ဂနွေသားသမီးနှင့်ကံစပ်
ပါ။

အခြားနှစ်များ၌ မွေးဖွားကြသူများ
လည်း အထက်ပါအတိုင်း စံပြုနည်းယူ
ကြပါ။

နေရာဌာန အကူအညီကို လိုအပ်ပါ
က ထိလက်မှတ် အရောင်းဌာနသည်

နို့နေသောသွားကို

နွေထံရသံ ကျွတ်လို့လျှင်

တစ်နေ့သ၌...။
ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှ
ကျွန်ုပ်အား ကွမ်းဝါးရန် ကွမ်းယာ
ကျွေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ကွမ်း မစား
တော့ကြောင်း၊ ကွမ်းမစားခြင်းမှာ ကွမ်း
စားရန် ဆန္ဒ မရှိတော့၍ဖြစ်ကြောင်း၊
ယခုအခါတွင် ခံတွင်းချဉ်နေလျှင်
ခံတွင်း သန့်ရှင်းအောင်သာ သွားတိုက်
ဆေးခြင်းကို ပြုလုပ်ကြောင်း...

အံသွားတစ်ချောင်းမှာ “နို့” နေခဲ့ရာ
သွား တုံးလုံးလဲနေပြီဖြစ်ကြောင်း၊
နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းမရှိ၍ သွားကို
နုတ်မပစ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလိုက်
ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏စကား ဆုံးသည်နှင့် ကျွန်ုပ်
၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ အောက်ပါအတိုင်း
ပြောပြလိုက်ပါတော့သည်။

‘ဆရာအောင်ရေ ကျွန်တော့်အနေနဲ့
ဆေးပညာ မတတ်ပေမယ့် ဆေးနည်း
ကောင်းတွေကိုတော့ စုဆောင်းတယ်
ဗျ။ ဒါလဲ ခင်ဗျား သိပါတယ်။

အခု ဆရာအောင် “အံ” သွား နဲ့နေ
တာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် ဖြစ်
ခဲ့တဲ့ ကိုယ်တွေ့အကြောင်း ပြောပြရ
ဦးမယ်ဗျ။ ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်ထဲက ကျွန်တော့်
ဇနီးရဲ့ရွာကို ပြန်ပြီး ကုသိုလ်လုပ်ခဲ့ကြ
တယ်။

အဲဒီမှာတုန်းက ကျွန်တော့်မှာ ဘယ်
ဘက် အံသွားက နဲ့လိုက်တာ ဘာမှ
ဝါးလို့စားလို့ မရဘူးပေါ့။ နာကျင်ကိုက်ခဲ

တာတော့ မရှိဘူးဗျ။
ကျွန်တော်လဲ
ကိုက်ခဲတာ မရှိတော့
နို့နေတဲ့သွားကို
မနုတ်ဖြစ်ဘူးလေ။

ရွာကျောင်းမှ ဆရာတော် ဦးကိတ္တိ
သွားကန်တော့ကြရင်းနဲ့
ကျွန်တော့် သွားနဲ့တဲ့အကြောင်း
ဆရာတော်ကို လျှောက်ထား
ဖြစ်တယ်ဗျ။ ဒီမှာတင် ဆရာတော်က
“ပင်နီဆီလင်” ပုလင်း အဖြူကလေးနဲ့
ထည့်ထားတဲ့ဆေးကို ကျွန်တော့်ပေး
တယ်။

ကျွန်တော့် လက်ဖဝါးထဲကို
မန့်ကျည်းစေ့လောက် ထည့်ပေးပြီး
နို့နေတဲ့ သွားအခြေထဲကို သိပ်ပေးရန်
ပြောကြားပါတယ်။ ချက်ချင်း သိပ်ရန်
လဲ ပြောကြားပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဆရာတော်ပေးတဲ့
ဆေးကို သိပ်လိုက်ပါတော့တယ်။
နောက်ပြီး ဆရာတော်က...

“ဒါယကာကြီးရေ ခုပေးတဲ့ဆေးက “ပြာ”
ချထားတာဗျ။ ထွေထွေထူးထူးတော့ ယဟုတ်
ပါတဲ့။ ပြောင်းဖူးအရိုးကို ပြာချထားတဲ့
ပြောင်းဖူးရိုးပြာပဲ ဖြစ်တယ်လေ။
သွားနဲ့နေပြီး အဝါရ အစားရ ခက်ခဲ့တဲ့
အခါမှာ ထွန်းကြွေးကျလဲကင်ရော တခြား
ဘာအန္တရာယ်မှ ပါဖြစ်တဲ့နည်းလေ။

ဒီပြာကို “နို့” နေတဲ့ သွားခြေတွေမှာ သိပ်
ပေးလိုက်တာနဲ့ (၁)ရက်၊ (၂)ရက်မှာပင်

နာကျင်မှုပျောက် “နို့” နေတဲ့သွား ကျွတ်ပီ
တယ်”

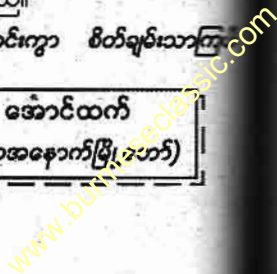
လို့ ဆက်လက် အမိန့်ရှိပါတယ်’
ခေတ္တနားပြီးမှ ‘ဆရာအောင် ယုံယုံ
ကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်လိုက်ပါဗျ
ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့မို့ပါ’ ဟု ပြောနေ
ပြန်ပါတော့သည်။

ထိုနေ့က စကားများ တဝကြီး
ပြောခဲ့ကြပြီး လူချင်း ခွဲကြပါတော့
သည်။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း ထိုနည်းကို ပြုလုပ်
သုံးစွဲခဲ့ရာတွင် မှန်ကန်ကောင်းမွန်နေ
သဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာဖတ်သူများနှင့် အများအတွက်
အကျိုးရှိဖွယ်ဖြစ်၍ ရေးသားလိုက်
ပါတော့သည်။

ရေးပါကင်းကွာ စိတ်ချမ်းသာကြ

၀၀၀
အောင်ထက်
(ဆရာအောင်မြို့/ဘက်)

24/02/13
လွယ်ကူစေရန်

ဆရာတော် ဦးဝိလာသ သက်တော်(၆၀)၊ ဝိတော်(၃၉) [ဖုံလွန်တော်(၆)၊ (၄)ရက်(၆)ရက်(၆)]

စာရေးသူ ကျောင်းကုန်းရွာမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်သည် မည်သို့သော သတင်းစကားကို ကြားနေခဲ့ရသည်။ စိတ်ဝင်စားသော် ထည်း သွားလာရေး ခက်ခဲသော ကြောင့် မသွားဖြစ်ခဲ့ပေ။

တပို့တွဲလပြည့်နေ့မှာတော့ တိုက် ခိုင်စွာ သွားဖြစ်ရန် အကြောင်းပေါ် ထားခဲ့ရသည်။ ပေါက်ပင်ကွေ့ရွာသည် ခဲကချောင်းကမ်းနဖူးပေါ်တွင် တည် နှိပ်သည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကသာခရိုင်၊ ထီးချိုင့်မြို့နယ်အတွင်း မှတည်ရှိ၏။

ပေါက်ပင်ကွေ့ရွာသည် အရှေ့ရွာ၊ အနောက်ရွာဟူ၍ ရှိပါသည်။ ပုံလွန် ဆရာတော်ကြီးသည် ပေါက်ပင်ကွေ့အနောက်ရွာမှာ သီတင်း သုံးပါသည်။

ခန်းမင်းသား၏ ကျောက်ဘုရား (အထိ) တည်ရှိရာ ရွာလည်း ဖြစ်ပါ သည်။ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိလာသ

မိဖုရားကမ်းနဖူးပေါ်က ကျောက်ဘုရားဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တ ဝိလာသ

သည် သက်တော်(၆၀)၊ သိက္ခာတော် (၃၉)ပါအရတွင် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ပြာသို လပြည့်ကျော် (၁၀)ရက်နေ့၌ ပုံလွန် တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပေါက်ပင်ကွေ့ အနောက်ရွာသို့ ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရောက်ရှိ သီတင်းသုံးခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ကွတ်ခိုင်- မူဆယ်-နန်းခမ်း သွားသော ကားလမ်း ဘေး နန်းဖက်ကာဆိုသည့် မြို့လေးမှာ ခမည်းတော် ဦးမိုင်ငင်း၊ မယ်တော် ဒေါ်အေးကျန်တို့မှ ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်(၄)ရက် နံနက် (၁၀)နာရီအချိန်တွင် သားဦးရတနာ အဖြစ် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ငယ်မည်မှာ မောင်အိုက်ထွန်း ဖြစ်ပါသည်။ ပလောင် တိုင်းရင်းသားလည်း ဖြစ်ပါသည်။ လောကီပညာရေး စတုတ္ထတန်း

အောင်ပြီးသောအခါ နန်းဖက်ကာ မြောက်ကျောင်းဆရာတော်ထံ အပ်နှံ၍ မိဘတို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟဖြင့် သာမဏေ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ သက်တော် (၂၀)ပြည့်သောအခါ မိဘတို့၏ ပစ္စယာ နဂ္ဂဟဖြင့်ပင် ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက် ရှိခဲ့သည်။

ရဟန်း(၃)ဝါအရမှာပင် တောရနေ ရန် တောင့်တစွာ ကောလင်း ခမောက် တောင်မှတစ်ဆင့် ပေါက်ပင်ကွေ့ရွာကို ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ပေါက်ပင်ကွေ့ အနောက်ရွာ၌ ကျောင်းထိုင် ဦးပဏ္ဍဝသည် ပလောင် တိုင်းရင်းသားဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ဦးဝိလာသကို ကျောင်းအပ်၍ ပုံတော် မူခဲ့ရာ ဦးဝိလာသသည် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ် မှာပင် ကျောင်းထိုင်ဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ သည်။

ဆရာတော် သက်တော် (၂၃)နှစ်၊ ရဟန်း (၃)ဝါအရမှာပင် တရားအလုပ်ကို ကျောင်းထိုင်ဘဝဖြင့် အားထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ရွာ၏ သုသာန်သို့လည်းကောင်း၊ ရွာနှင့် (၂)မိုင် (၃)မိုင်ဝေးသော မင်းဝံတောင်၊ ကျောက်ကြမ်းတောင်များသို့ လည်းကောင်း ညအချိန် တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာ၍ တရားကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ကျောင်းထိုင်ခဲ့သော်လည်း မာန်မာန မရှိခဲ့ပေ။ ရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲခဲ့သည်။ ဒကာ ဒကာမများနှင့် ရောနှောဆက်ဆံခြင်း မရှိပေ။ ဆရာတော်သည် (၁၄)နှစ်ခန့် (၂)ခန်းပတ်လည် သက်ငယ်မှီး ဝါးထရံကာ တဲကျောင်းဖြင့် သီတင်းသုံးခဲ့ပါသည်။

၁၃၄၇ ခုနှစ်တွင် အလယ်တောရ ဆရာတော် ဦးစီး၍ သိမ်တစ်လုံး သမုတ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၃၅၄ ခုနှစ်တွင် သိမ်ကျောင်းဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ထီးချိုင့်မြို့ ရောဦးမိသားစုမှ ကျောက်ဘုရား ထီးတော်အသစ် တင်လှူပူဇော်ခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ထိုသိမ်ထဲမှာပင် သီတင်းသုံးခဲ့၏။ ဆရာတော် အသက် (၅၀)နှစ် ကျော်လာသောအခါ ရပ်ရွာ ဒကာ ဒကာမများက ဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခွင့် တောင်းခံခဲ့သည်။

ဆရာတော် ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့လာသောအခါ ဆေးဝါးကုသရန် လျှောက်ထားကြသော်လည်း...

‘ဘာဆေးစားစား သူ့အချိန်ကျရှင် သေမှာက သေမှာပဲ၊ မင်းတို့က မပြတ် ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြုအောင် လုပ်နေသလိုပဲ၊ လုပ်လို့ကော ရမလားကွယ်’

ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဆရာတော်သည် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့သည့် ကြားကပင် ညအချိန် တောထွက်၍ တရားကျင့်ခြင်းကို မပေမလျော့ခဲ့ပေ။ ဆရာတော်သည် ဆွမ်းပင် မဘုဉ်းပေးတော့ဘဲ (၁)လနီးပါးမျှ ဝေဒနာခံစားခဲ့သော်လည်း မညည်းညူခဲ့ပေ။ ဆွမ်းပြုတ်ရည်မျှသာ ဘုဉ်းပေး၍ ဆေးကုလည်း မခံခဲ့ပေ။ အအေးတတ်လွန်ကြခြင်း၊ ဥတုပြင်းထန်ခြင်းတို့ အနိတကာ တရားကိုသာ နှလုံးသွင်းနေခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဆွမ်းမဝင်သော်လည်း သွားလာလှုပ်ရှားလျက်ကပင် ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၁၀)ရက်နေ့၊ နံနက် (၂)နာရီအချိန်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူသည် မမျှော်လင့်ဘဲ အန္တိမဈာပနနေ့တွင် ပေါက်ပင်ကွေ့အနောက်ကျောင်းသို့ တိုက်ဆိုင်စွာ ရောက်ရှိခဲ့ရပါသည်။ အနီးကပ်လေ့လာခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ဗိုက်ခွဲ၍ ကလီစာများ မထုတ်ထားပါ။ ဆေးလည်း မထိုးထားပါ။ ပကတိအတိုင်းပင် ထားခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ခန်းနေဦးပွင်းလည်း မကျန်ခဲ့ပေ။ ပေါက်ပင်ကွေ့အရှေ့ကျောင်းကပင် လာ၍စောင့်ရှောက်ကြရ၏။ ဆရာတော်၏ အသားအရေသည် ရက်(၂၀)လောက်အထိ ဝင်းဝါနေခဲ့သည်။

မှန်ခေါင်းမသွင်းဘဲ ဒီအတိုင်းပင် ပူဇော်ထားသောကြောင့် လူအများလက်နှင့်ထိခြင်း၊ ရေမွှေးပေါင်ဒါများ ပူဇော် ပက်ဖျန်းကြသောကြောင့် မျက်နှာတော်များ ဝှိုတက်လာပါသည်။ စာရေးသူ အနီးကပ် ပူးသော်လည်း

အပုပ်နံ့ လုံးဝ မရပေ။ ဒကာအများ ဆရာတော်များ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့်ပင် ဆရာတော်အား စီးမသင်္ဂြိုဟ်ဘဲ ဂူသွင်းမြှုပ်နှံရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ စာရေးသူသည် ဆရာတော်ကြီး ရုပ်ကလာပ် ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်သည့်တိုင် ရှိနေခဲ့ပါသည်။

အများပြောစကားအရပင် ဆရာတော်သည် အနေအထိုင် ကျစ်လျစ်ခဲ့ပါသည်။ လာဘ်လာဘာကို ပယ်စွမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ပစ္စည်းဥစ္စာ ဘာမျှ မကျန်ရစ်ခဲ့ပေ။ တစ်ခါတစ်ရံ ငရုတ်သီးတစ်တောင့်မျှဖြင့် ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးစီးခဲ့ရသည်။ လူတွေနှင့် မရောနှောဘဲ တရားကိုသာ အဖော်ပြုနေခဲ့ပါသည်။

ထိုနေရာသည် အမတ်ကြီး ဦးမြတ်စံပခန်းမင်းသားတို့ နယ်နိမိတ်ဒဏ်ပေးသော မဲဇာအရပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်က အလွန်ပင် တောနက်ပါသည်။ အခုထိလည်း လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲနေပါသေးသည်။ အလွန် ချောင်ကျပါသည်။

ဆရာတော် သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်က ထူးဆန်းဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်များ ရှိခဲ့သော်လည်း ဆောင်းပါး ရှည်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် မဖော်ပြတော့ပေ။

လွယ်ကောင်းအောင်

မန်ကြားသွား
စာရေးသူမှ ဆရာတော် သက်တော် ထင်ရှား ရှိစဉ်က မညီသည့် တရားအားထုတ်ခဲ့ခြင်းနှင့် ထူးဆန်းဖွယ်ရာများကို ဆက်လက် ရေးသားပေးပါရန် မန်ကြားအပ်ပါသည်။
ဦးကျော်မိုး
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဓမ္မာနုပညာမဂ္ဂဇင်း

ရွှေဘုန်းပွင့် ကိုးဆူတန်ဆောင်းအမိဋ္ဌာန်

ဆရာကြီးဒီဂျော့စ်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

➤ ရွှေဘုန်းပွင့်ဆက်တိုက်ပြုတ်ကြီးကို ညဘက်တွင် မူကြံရမည်
ကိုးဆူတန်ဆောင်းကို အပြင်မှ မြင်ရမည်

ကုမ္ပဏီ စက်ချုပ်ဝန်ထမ်းဘဝ (အထည်ချုပ်ဝန်ထမ်း)မှ ယခုအခါ အထည်ချုပ်စက်ရုံနှင့် အထည်ချုပ် ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် စီးပွား ချေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးအဖြစ် အချိန်တို အတွင်း အောင်မြင်တိုးတက်ကြီးပွား ချမ်းသာလာသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး မှာ ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာပေဒင်ပရိသတ် ထစ်ဦးတွင် ပါဝင်သည်။

သူမ၏ အောင်မြင်တိုးတက်ချမ်းသာ ကြီးပွားလာခြင်း၏ အဓိကအကြောင်း ရင်းများတွင် တစ်ခုဖြစ်သော ရွှေဘုန်း ပွင့် ကိုးဆူတန်ဆောင်းအမိဋ္ဌာန် ဝင်ပုံကို ကျွန်ုပ်အား ပြောပြ၍ ကျွန်ုပ် နယ်တိုင်လည်းထိုအမိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ရာ လွန် နှာ အကျိုးထူးလှသဖြင့် စာဖတ်သူများ အား ဝေမျှပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ အမိဋ္ဌာန် (၉)ရက် ဆက်တိုက်ဝင်ရမည်။ (၉)ရက်ပြည့်ပြီးလျှင် (၁)ရက် မှ (၃)ရက်အထိ နားပြီး နောက် တစ်ကြိမ် ဆက်လုပ်ရန် ဖြစ်သည်။ (သို့မဟုတ်) တစ်လမှာ (၁)ကြိမ်နှုန်းဖြင့် (၉)ကြိမ်ပြည့်အောင် (၉)လ လုပ်နိုင် ပါသည်။

တစ်လမှာ (၂)ကြိမ်နှုန်းဖြင့် (၄)လခွဲ မှာ (၉)ကြိမ်ပြည့်အောင် လုပ်လျှင် လည်း ရပါသည်။

- ❖ အမိဋ္ဌာန်အတွက် အဓိကလိုအပ် သောပစ္စည်းမှာ (၁၀၈)လုံး တောင်တန်ကြီးပုတီး ဖြစ်သည်။
- ❖ အမိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံမှာ နံနက်စောစော အရုဏ်ချိန်မှာ ရွှေဘုန်းပွင့် ကိုးဆူ တန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်တစ်ဆူဆူ၏ရှေ့မှာ (သို့

- ❖ အမိဋ္ဌာန် ဝင်ရမည့် နေရာမှာ ➡ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော် ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်ရှိ ကိုးဆူ တန်ဆောင်း ဖြစ်ပါသည်။
- ❖ အမိဋ္ဌာန် ဝင်ရမည့် ကာလမှာ ➡ (၉)ရက်၊ (၉)ကြိမ် ဖြစ်သည်။
- ❖ အမိဋ္ဌာန် ဝင်ရမည့် အချိန်မှာ ➡ နံနက်စောစော အရုဏ်တက်ချိန်ဖြစ်သည်။
- ❖ အမိဋ္ဌာန် စတင်ရမည့် နေ့မှာ ➡ မိမိ(အမိဋ္ဌာန်ဝင်မည့်သူ)၏မွေးနေ့ ဖြစ်ပါသည်။

*** →

▲ ကိုးလှူကန်သောင်းအတွင်း အဓိဋ္ဌာန်ပင်တန်းစဉ်

မဟုတ်) ကိုးလှူကန်ရှေ့မှာ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင် စသည်ဖြင့် အဆင်ပြေရာ လှူဒါန်းပါ။
ဘုရားကန်တော့ခြင်း၊ နမောတဿ သုံးခေါက် ရွတ်ဆိုခြင်း ပြုပြီးနောက် အောက်ပါဂါထာတော်ကို ပုတီး(၉) ပတ်စိပ်ရသည်။

* * *

နမောတဿ	[ပုတီး ၁-လုံးချ]
နမောဘဂဝတော	[ပုတီး ၁-လုံးချ]
နမောအရဟတော	[ပုတီး ၁-လုံးချ]
နမောသဗ္ဗသုဒ္ဓဿ	[ပုတီး ၁-လုံးချ]
နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗသုဒ္ဓဿ	[ပုတီး ၁-လုံးချ]
နမောတေသဗ္ဗဒဿာပီ	[ပုတီး ၁-လုံးချ]
နမောတေ ကရုဏာကရ	[ပုတီး ၁-လုံးချ]
နမောတေ တိဏ္ဍသံသာရ	[ပုတီး ၁-လုံးချ]
နမောတေ အာတံ ဒဒ	[ပုတီး ၁-လုံးချ]

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
နမောတဿ = နမောတတ်ဿ
သဗ္ဗသဗ္ဗဒ္ဓေါ = သမ်မာသမ်ပုတ်တေ
ဒဿာပီ = ဒတ်သာပီ
တိဏ္ဍသံသာရ = တိန်ဏသံသာရ
အာနက်
၁။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။
နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

- ၂။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးမားမြတ်စွာဘုရား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။
- ၃။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။
- ၄။ သဗ္ဗသဗ္ဗဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။
- ၅။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ သဗ္ဗသဗ္ဗဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော။ တဿ၊ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။
- ၆။ သဗ္ဗဒဿာပီ၊ အလုံးစုံသော

www.burmeseclassic.com

တရားတို့ကို မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ **တေ၊** အရှင်ဘုရားအား။ **နမော၊** ရှိခိုးပါ၏။

၇။ **ကရုဏာကရ၊** အလွန်ကြီးမားသနားသမှု ပြုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ **တေ၊** အရှင်ဘုရားအား။ **နမော၊** ရှိခိုးပါ၏။

၈။ **တိဏ္ဍသံသာရ၊** သံသရာကို အထူး ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ **တေ၊** အရှင်ဘုရားအား။ **နမော၊** ရှိခိုးပါ၏။

၉။ **အမတံဒဒ၊** အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ပေးသနားတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ **တေ၊** အရှင်ဘုရားအား။ **နမော၊** ရှိခိုးပါ၏။

[ဤ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ထွင်းနှင့် ပါရိမိပုဂံဝေဘိဝံ၊ ပါဠိအယ်ဒီတာ

ဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ၊ မွေစာရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက - ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယ ဝိပလ)၊ မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ပုတီး(၉)ပတ်ပြည့်လျှင် မေတ္တသုတ် (၁)ခေါက်ရွတ် မေတ္တာပို့ အမျှအတန်း ပေးဝေ လိုရာဆုတောင်းပြီး ပြန်ရန်ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ ပုတီးစိပ် ဂါထာတော်ကို အချို့က **နမောကိုးချက် စီးပွားတက် ဂါထာတော်ဟုလည်းကောင်း၊ အချို့က နမောကိုးဖြာ ဘေးရန်ကာဂါထာတော်ဟု လည်းကောင်း** ခေါ်ဆိုကြသည်။

ခေမာမိပုရားကြီးမှ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးသော ဂါထာတော်ဖြစ်ပြီး ဂုဏ်တော်များကို ပွားများခြင်းလည်း

ဖြစ်ကြောင်း မြစ်သားမြို့ ရွှေဘုံသာကျောင်းဆရာတော်က မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဤ ရွှေဘုန်းပွင့်ကိုးဆူတန်ဆောင်း အဓိဋ္ဌာန်မှာ ဘေးရန်များကို ကာကွယ်ပေးခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာ လျင်မြန်စွာ တိုးတက်ခြင်း၊ အလုပ်အကိုင်များ လျင်မြန်စွာ အောင်မြင်ကြီးပွားခြင်း အကျိုးထူးများ ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

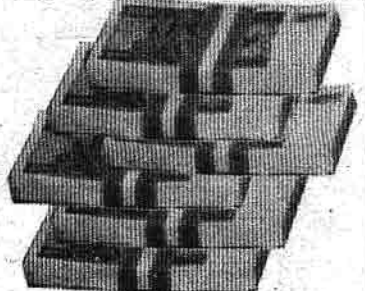
ဤလတွင် ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်း မရှိဘဲ လွယ်ကူစွာ ရရှိနိုင်စေရန်၊ ငွေကြေး ပြဿနာများ လျော့ပါးစေရန်အတွက် ဆုံးပိုင်းသော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည့် စားဖွယ်အမျိုးမျိုးကို လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ အောက်ပါဇယားတွင် ရှာဖွေကြည့်ပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း

လာဘ်လာဘ

ရွှင်လန်းစေပို့

မွေးနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	အလှူဒါနပဋိပုဒ်	လှူရန်နေ့
ကြက်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
နွား ကျား	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့
ယုန်	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့
နဂါး ပြွေ	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
မြင်း	၃	အရှေ့	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
ဆိတ် ပျောက်	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ကြက်	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
မွှေး ဝက်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့

ဥပမာ။ ။ ယုန်နှစ်ဖွားသည် သောကြာနေ့တွင် ပန်းသီး(၇)လုံးကို အနောက်အရပ်ရှိ ကြာသပတေးသားသီးတစ်ဦးအား ပေးလှူကာ ဤလတွင် ငွေကြေးကိစ္စ မကြောင့်မကြဘဲ လာဘ်လာဘ ဝေဝေဆာဆာ ရှိစေရန် သမ္မာဒေဝများထံ တိုင်တည် ဆုတောင်းသင့်သည်။

လာဘ်လာဘ ဝေဆာကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

အနာမဲ့သူ ရှင်ဗာကူဂါထာ

တစ်ပတ်ခန့် ကျွန်တော် နယ်သို့ ထွက်နေခဲ့ပြီး ရုံးပြန်တက်သည့် အချိန်တွင် မိတ်ဆွေ ဦးကြည်လည်း ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် ရုံးတက်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်သွားမိရပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် တစ်လခန့်က သူ့မှာ ကြီးကြီးမားမား ဖျားနာ မကျန်းမာသဖြင့် ဆေးခွင့် ယူရခဲ့ရပါသည်။ သူ ဆေးခွင့်ယူထားသည့် ကာလအတွင်း ကျွန်တော် နယ်သို့ ရောက်နေသဖြင့် သူ ရုံးပြန်တက်နိုင်သည့် အချိန်တွင် ချက်ချင်းမက ဟွေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘ဦးကြည် နေကောင်းသွားပြီနော်’
‘ကောင်းသွားပြီကွာ။ ငါ ရုံးပြန်တက်တက်ချင်း မင်းကို အရင်ဆုံးမေးတာ၊ မင်း နယ်ခရီးထွက်သွားတယ်ဆိုလို့ မင်းရော အဆင်ပြေရဲ့လား’

‘ပြေပါတယ် ဦးကြည်၊ ဦးကြည် အခုလို ကျန်းမာရေး ဒေါ်ဒေါ်မြည်နေတာ တွေ့မြင်ရတော့ ဝမ်းသာတယ်ဗျာ၊ လက်ဖက်ရည်ရော သောက်လို့ ရပြီလား’

‘ရပါပြီကွာ၊ ငါ့မှာ ဆီးချိုသွေးချို မရှိဘူးတဲ့။ သေချာစမ်းသပ်ပြီးခဲ့ပြီ၊ နောက် နားတုန်းကဖြစ်တာ ကျောက်ကပ်ရောင်တာလို့ ပြောတယ်။ ကျောက်ကပ်လဲ ဆေးပြီးပြီ။’

အဲဒီကာလမှာ ငါ့သူငယ်ချင်းကို ကောင်းမြင့် ပေးခဲ့တဲ့ ရှင်ဗာကူဂါထာကို နေ့စဉ် ငါ(၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ခဲ့တယ်ကွာ။ တစ်နေ့ကို သုံးကြိမ်ရွတ်တာ’

‘ဟုတ်လား တယ်ဟုတ်ပါ့လား’
‘ဟုတ်ရုံ ဘယ်ကမလဲကွာ အဲဒီဂါထာ ရွတ်တဲ့အချိန်ကစပြီး ပိုပြီး ကျန်းမာလာတယ်ကွာ။ မြန်မြန်ဆန်ဆန်

ကျန်းမာရေး တိုးတက်လာတယ်လို့ ဆိုချင်တယ်ကွာ’

‘ဟုတ်မှာပါဗျာ ယုံကြည်မှုဟာ အောင်မြင်မှုကို ရစေတယ်လေဗျာ’

‘ယုံတာပေါ့ကွာ ငါ့အဘွား ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ အနာမဲ့သူ ရှင်ဗာကူဆိုတာ ငါးဝမ်းထဲ ရောက်တာတောင် မသေဘူးလေကွာ။ အဲ...ရှင်ဗာကူဂါထာကို တော့ ငါမသိခဲ့တာ အမှန်ပဲ။ သူငယ်ချင်း ကောင်းမြင့် ရောက်လာပြီး...’

‘မင်း ဒါလေးရွတ် ဒီဂါထာက အထက် ရှည် အနာမဲ့စာတယ်။ “ရှင်ဗာကူဂါထာ” လို့ ခေါ်တယ်ကွာ’
ဆိုပြီး ပေးခဲ့တာ။ ငါလဲ နေ့တိုင်းကို

နတ်ဇာတ် မမြင်သစ်

မပြတ်ရွတ်ခဲ့တာ။ အိပ်ရင်တောင် ရွတ်ပွားရင်းနဲ့ အိပ်ပျော်အောင် ရွတ်ခဲ့တာကွာ’

‘ရှင်ဗာကူဂါထာက ဘယ်လိုတဲ့လဲ’
‘တိုတိုလွယ်လွယ်လေးပဲကွာ၊ လေးငါးခေါက် ကြည့်ရွတ်ရင် အလိုလို အလွတ် ရွတ်နိုင်သွားတာပဲ’
အပ္ပါဗာဓော မဟာထေရော၊
အပ္ပါဗာဓန မုတ္တမော၊
ဗာကုလော အရဟတော၊
သောတ္ထာရောဂုံ ဒဒါတုမေ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
အပ္ပါဗာဓော = အပ်ပါဗာဓော
မုတ္တမော = မုတ်တမော
သောတ္ထာ = သွတ်ထယာ
အနက်

ဗာကုလော၊ ဗာကုလ မည်တော်မူသော။ မဟာထေရော၊ မထေရ်မြတ်ကြီးသည်။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာရောဂါ ကင်းစွာကွာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ အပ္ပါဗာဓနံ၊ အနာရောဂါ ကင်းစင်ကွာသုတို့တွင်။ ဥတ္တမော၊ အသာဆုံးဖြစ်လျက် တေဒဂ်ရ မြတ်လှပါပေ၏။ အရဟတော၊ ကိလေသာ ကုန်ခန်း ရဟန္တာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ သော၊ ထိုအနာရောဂါ ကင်းစင်ကွာသည့် ဗာကုလမထေရ်မြတ်ကြီးသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သောတ္ထာရောဂုံ

ကျန်းမာချမ်းသာခြင်းကို။ ဒဒါတု၊ ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

(ဤ ဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃ နိကာယကောဝိဒ(နိကာယပီပုလ)မှ ပြန် ဆိုပေးပါသည်။)

တုံကွ။ ငါ နေ့စဉ်ရွတ်ပွားလို့ ကိုးရက်၊ ဆယ်ရက်လောက်မှ ကိုကောင်းမြင့် ထပ်ရောက်လာပြီး ဆွမ်းလှူခိုင်းလို့ ဆေးရုံနဲ့ အနီးဆုံးကျောင်းကို ဆွမ်းချိုင့် သွားလှူခဲ့ရသေးတယ်။

ဆွမ်းအကျိုးငါးပါးမှာ အသက်ရှည် ခြင်းက ထိပ်ဆုံးက ပါနေတာကိုးကွ။ ဘာတဲ့“သက်ရှည် ဆင်းလှ ချမ်းသာရ လေ ဉာဏ်ပညာ” တဲ့လေကွာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဦးကြည်၊ ဟုတ်ပါ တယ်’

‘ငါ အခု အဲဒီဂါထာလဲ အမြဲရွတ် သလို လစဉ် ဝတ်ကြီးဆွမ်းအိုးလဲ ချက်လှူတယ်။ နေ့စဉ်လဲ ဆွမ်းလောင်း ဆည်းမှာ ကာယအလှူအနေနဲ့ သွား ရောက် ကူညီချက်ပြုတ် လောင်းလှူ နေတယ်ကွ’

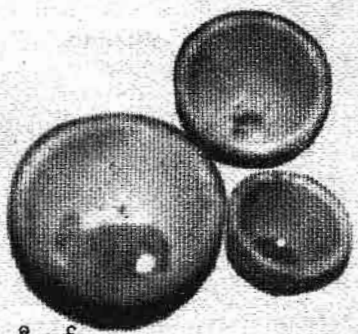
‘ကောင်းပြီးရင်း ကောင်းရင်းပေါ့ ဆူး ကဲ...ကျွန်တော် လက်ဖက်ရည် အကာခံပါရစေဗျာ’

ကျွန်တော်နှင့် ဦးကြည်တို့ ရုံးရှေ့ ဆတ်သာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ အတူ ထုတ်ခဲ့ပါတော့သည်။

ပြဒါးမီးနေ သံပန်းသေ

“ပြဒါးမီးနေ သံပန်းသေ ရွှေနန်း မြေနှင့် မလဲနိုင်ပါ”ဟု အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာ ရှင်များ တဖွဖွ ပြောဆိုနေကြ၍ ပြဒါးမီး နေလျှင် ရွှေဖြစ်လမ်းကို ကူးရန် အရေး ကြီးသော ပထမဆင့် ပြီးပြီဟု ယူဆကြ တ်။

ထို့ကြောင့် ပြဒါးမှ ရွှေဖြစ်သော မီးနေလမ်းကို ရှာဖွေနေကြသူများ အတွက် အောင်သိဒ္ဓိမဟာ မင်္ဂလာ ဓာတ်ပေါင်း သာသနာပြု အဘ ဆရာ တင်၏ အင်္ဂိုရတ် ဓာတ်သင်တန်းသား ဖြစ်သော မန္တလေးမြို့ ဖုတ်ကုန်းရပ်မှ ဆရာ ဦးစံကြည်၏ သင်တန်းမှတ်တမ်း စာအုပ်မှ ပြဒါးမီးနေ ပြုလုပ်နည်းကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မီးဖုတ်။
ဖွဲ(၃)တင်း ပြာနုကျလျှင် လုံဖုံး- ထုံဖုံးကို ဖယ်၍ ပြဒါးအရည်ဖြစ်အောင် မီးပေး၍ ခံရည်တစ်ခုခုတွင် လောင်း ထည့်၊ မီးများသွားလျှင် ထုံပြုတတ်၏။ မီးပေး သတိထားပါ။

ထိုပြဒါးခဲကို လက်ချားချော်(စုတ် ချော်)တွင် ချော်နှစ် ချော်မှ ထွက်လာ လျှင် ကွမ်းညှပ်ကိုက် ဘော်သက် ရောက် ပြဒါးမီးနေကိုရ၏။

ထိုပြဒါး တစ်ပဲသား ရွှေဂေါ်းအရည်မိ တစ်ပဲသား ရော၍ အပြားခတ်၊ လှော်ဆေးနှင့် လှော်အိုးတင် အရည် ကျို၊ အပြားခတ် တစ်ပဲသားထပ်ထည့်၊ လှော်အိုးတင်၊ ယင်းနည်းအတိုင်း (၄) ဆင့်သွား ရွှေဂေါ်း အရည်မိ(၅)ပဲသား ရ၏။ အချို့ (၈)ပဲ(ငါးပူးသား)အထိ ကူးကြ၏။

သို့သော် အခန့်မသင့်လျှင် ပျက် တတ်၏။ လွန်စွာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာဖို့ လိုအပ်ပေသည်။ ပြဒါးမီးနေရလျှင် ကိစ္စပြီးပါပြီဟု ပြောနေကြသော စားလမ်းဝါသနာရှင်များ အောင်မြင်ဖြစ် ထွန်းနိုင်ကြပါစေ။

ထုံပြုလုပ်နည်း

- ၁။ ဘော်တစ်ကျပ်သား။
 - ၂။ နာတစ်ကျပ်သား။
 - ၃။ ဂျွတ်မှန်ကြီးတစ်ကျပ်သား။
- ယင်းတို့တွင် ဘော်တစ်ကျပ်သားကို အရင် အရည်ကျို၊ ဘော်ရည်ဖြစ်လျှင် နာတစ်ကျပ်သားထည့်၊ နှစ်ခု သမသွား လျှင် ဂျွတ်တစ်ကျပ်သားထည့်၊ (၃)မျိုး ပေါင်းမိလျှင် ဥနှစ်သား လက်သန်းလုံး ခန့်ကို ထိပ်ဖျားချောအောင် ပြုလုပ်ပြီး အခွက်ဖြစ်အောင်နှိပ် ပြဒါးတစ်ကျပ် သား ဆုံရုံသာ ပြုလုပ်ရမည်။

ထို ဘော်၊ နာ၊ ဂျွတ် အရည် မမည်းမိ အနည်းငယ်ခွဲ၍ ထုံဖုံးပြုလုပ်ထား၊ ဥနှစ် သားဖြင့် ထုံခွက်နှိပ်ပြီး ကောင်းစွာ ခဲသွားလျှင် ပြဒါးတစ်ကျပ်သားထည့်၊ ပြုလုပ်ထားသော ထုံဖုံးဖြင့် လုံဖုံးထပ် ဖုံး၊ ဇော်(၃)ချက်မံ၊ ဖွဲ(၃)တင်းနှင့်

သစ္စာဝါဒီ မြတ်စောလင်း

ကျွန်တော်တို့နေထိုင်သော မြို့စွန် ရပ်ကွက်ထဲတွင် တစ်နိုင်တစ်ပိုင် စိုက်ပျိုးသူနှင့် မွေးမြူသူများ ရှိကြသည်။ ကျွန်တော်အိမ်တွင်လည်း ကြက်များကို မွေးမြူထားပါသည်။ ကြက်များအကောင် အရေအတွက် မများသော်ငြား သူတို့ကို ဂရုတစိုက်ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ပေးရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ရပ်ကွက်ထဲမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦး အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ သူ့မှာ ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်ရင်း သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ဟိုပွတ်ဒီကုတ်နှင့် အငြိမ်မနေနိုင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့နေရသည်။ ကျွန်တော်က သူဖြစ်နေသည်ကို ကြည့်ပြီး ကရုဏာနှင့် မေးမည်အပြုတွင် သူက...

'ကိုကျော်လှိုင်ရယ်၊ ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ ကြက်သန်းတက်တဲ့ဒဏ်ခံနေရတယ်ဗျာ။ အခုတောင် ကျွန်တော့်ကိုယ်မှာ သွားလေရာ ကပ်ပါနေတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ မသိဘူး။ ကြက် မွေးတဲ့သူအချင်းချင်းမို့ ခင်ဗျားဆီ လာမေးတာ ကြက်သန်းပျောက်တဲ့နည်းလေးသိရင် ပြောစမ်းပါဗျာ'

သူက ညည်းညည်းညူညူနှင့် ပြောလာ၍ ကျွန်တော်က...

'ကိစ္စမရှိပါဘူး လွယ်ပါတယ်ဗျာ။ ဈေးထဲမှာ ဆေးရွက်ကြီး သွားဝယ်ပြီး ရေစိမ်လိုက်ဗျာ။ ရေစိမ်ထားပြီးရင် စိမ်ထားတဲ့အနည်နဲ့ ကြက်ခြံကော၊ ကြက်သန်းရှိတဲ့ နေရာတွေကော လိုက်ပက်ပေးလိုက် ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်။ စိမ်ထားတဲ့ ဆေးရွက်ကြီးနည်က အနံ့အသက်ရှိတော့ ကြက်သန်းတွေ မခံနိုင်ပါဘူး'

'အေးဗျာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဆေးရွက်ကြီးဝယ်ပြီး အမြန်လုပ်မှ ဖြစ်မယ်။ အိမ်မှာ ကလေးကော၊ လူကြီးကောကြက်သန်းတက်တာ ခံစားနေကြရတယ်'

သူက ဝမ်းသာအားရနှင့် ထပြန်မည် အပြုတွင် ကျွန်တော်က...

'နေဦး ကျွန်တော် ပြောဦးမယ်။ ခင်ဗျားအိမ်မှာ ကြက်မ၊ ဥနေတဲ့ ကြက်တင်းနဲ့ ကြက်သားအမိတွေ အိမ်တဲ့ကြက်တင်းတွေရှိမှာပေါ့'

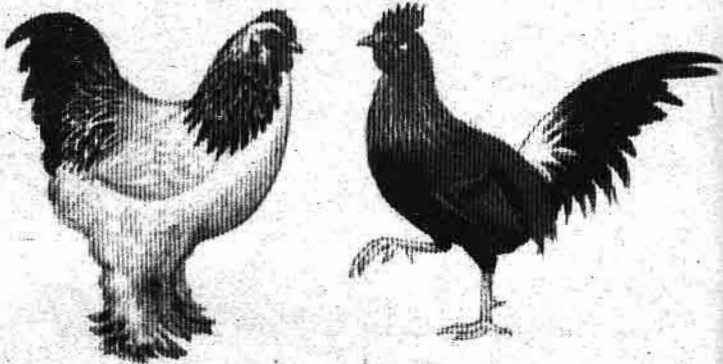
'ရှိတယ်'

'ရှင် အဲဒီကြက်တင်းတွေရဲ့ အပိုက်အောက် မှာ ဆေးရွက်ကို အနည်းငယ်စီ ထည့်ခံထားဦး။ နောက်ပိုင်းလဲ ကြက်သန်း မထနိုင်တော့ဘူးပေါ့ဗျာ' ကျွန်တော်မှာမိတ်ဆွေဖြစ်သူကို ပြောပြလိုက်ရ၍ ကျေနပ်သွားမိပါသည်။ ကျွန်တော့်အိမ်မှာလည်း ကြက်သန်းမထအောင် ဆေးရွက်ကြီးကို သုံးစွဲကာ အမြဲကာကွယ်လျက် ရှိပါသည်။

ကြက်မွေးသူများ ကြက်သန်းမရှိစေအောင် နှိမ်နင်းကာကွယ်နိုင်ရန် ရေးသား တင်ပြ အကြံပြုလိုက်ရပါသည်။

ကြက်မွေးသူများ ကြက်သန်းမရှိအောင်

ကာကွယ်မို့

ကိုမောင်ကျော်လှိုင်(မအုပင်)

ထူးခြားဆန်းပြား

အုန်းဖျား

ရွှေမောင်မြ မောင်ဖြူညိုနဲ့

◆ ထူးခြားဆန်းပြား အုန်းဖျားအားကောင်း

စာရေးဆရာ... ဗို... စာရေးဆရာ၊
 ဘာတွေ တွေးနေတာလဲဗျာ
 'ဟာ... ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊
 သယ်ဘဝ ပြန်သတိရလို့ဗျို။ ဒါနဲ့ ဘာ
 ကိစ္စပါလိမ့် ကိုဌေး'
 'အိမ်ခဏ လိုက်ခဲ့ပါဦး။
 ထူးထူးဆန်းဆန်း ပြောရာရှိလို့'
 'ကောင်းပြီလေ'
 စာရေးသူ ကိုဌေး၊ မတင်ဌေး
 တို့ရဲ့ အိမ်ရှိရာ ရောက်သွားခဲ့ပါ
 သယ်။ သူက ချမ်းသာဆန်စက်
 ဦးစိုက်။
 'ကဲ ဘာထူးတာလဲ ပြဦး
 သေ'
 ဆိုတော့...
 'ဒီမှာကြည့်စမ်းပါဦး စာရေး
 ဆရာ'
 ဆိုလို့ ကြည့်လိုက်တော့...
 အလိုလေး နဂါး(၃)ကောင်
 အမောက်တွေထောင်ပြီး နေ
 ထိုက်ကြတာ အံ့မခန်းပါပဲဗျာ။
 အုန်းပင်လေးက ရှိလှမှ
 (၃)နှစ်သား။ အုန်းပင်လေး။
 မိခင်က ဖောက်ထွက်လာတဲ့
 မိဘရည်ကြီးကနေ ထူးထူး
 ထူးခြား နဂါး(၃)ကောင်
 သတ္တန် အလက်တွေက
 ကြည့်ရတာ တော်တော်ကို
 စိမ်းစရာပါဗျာ။ စာရေးသူ
 သက် ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့
 တော့တယ်။ (ပုံပါအတိုင်း)
 ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ စာကယ်
 သတ္တန်တွေ အမောက်
 သူ ထောင်ပြီး နဂါးမှန်းသိ
 မောင် အမောက်ထောင်ပြနေ
 တာ။

ဒါကြောင့်လဲ နဂါးတို့မျက်စောင်း သင့်မသင့် နတ်နဲ့နဂါး မလှည့်စားနဲ့ ဒါကြောင့် စာရေးသူလဲ သူငယ်နှစ်
 ကြောင်းသုံးပါး မရွေးဘူး။ နဂါးလှည့် ရယ်လို စာဆိုရှိခဲ့တာပေါ့။ ဓာတ်ပုံဆရာဖြစ်တဲ့ ကိုဇော်နိုင်

www.burmeseclassic.com

◆ အုန်းပင်လယ်နှင့် အပင်လယ်တာမှ ထိုထွက်အနုသည် အုန်းနဂါး

“နိုင်ဗီဒီယိုဆိုင်” သွားပြီး...

‘ကိုဇော်နိုင် ကင်မရာယူပြီး ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့စမ်းပါ’

ဆိုပြီး အုန်းပင်လယ်ရှိရာကို ခေါ်လာခဲ့ပြီး စာရေးသူ စိတ်ကြိုက်ရှုထောင့်မှ နေပြီး ဓာတ်ပုံ (၂)ပုံ ရိုက်ကူးစေပါ

၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တယ်။

ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုဇော်နိုင်ကလဲ...

‘ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံရိုက်လာတာ ကြာပြီ ဒါပျိုး တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။ ဒါ ပထမဆုံးပုံပဲဗျာ။ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရိုက်ပေးပါမယ်’

ဆိုပြီး ပုံပါအတိုင်း ရိုက်ပေးရှာပါတယ်။ ကျေးဇူးအနန္တပါခင်ဗျား။

ကဲ ဒါဆိုရင် ဒီဖြစ်ရပ် အကျယ်ကို ဂန္ထိရရှုထောင့်ကနေကြည့်ပြီး ဘာတွေဖြစ်လာမလဲဆိုတာ ကြည့်လိုက်ကြရအောင်။

အုန်းပင်က နဂါး ပေါ်တယ်ဆိုတော့ အန္တောဓာတ် ကျနေပါတယ်။ တနင်္ဂနွေစနေ ပူးတွဲဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဓာတ်ကြီးလေးပါးဖြစ်တဲ့ အန္တော၊ ဂဗ္ဘ၊ စရေ၊ ဝံသေဆိုပြီး ရှိနေပါတယ်။

အန္တောဆိုတဲ့ မီးဓာတ်၊ ဂဗ္ဘဆိုတဲ့ မြေဓာတ်၊ စရေဆိုတဲ့ လေဓာတ်နဲ့ ဝံသေဆိုတဲ့ ရေဓာတ်ဆိုပြီး ဓာတ်ကြီးလေးပါး ကမ္ဘာဦးအစထဲက ရှိခဲ့ပါတယ်။

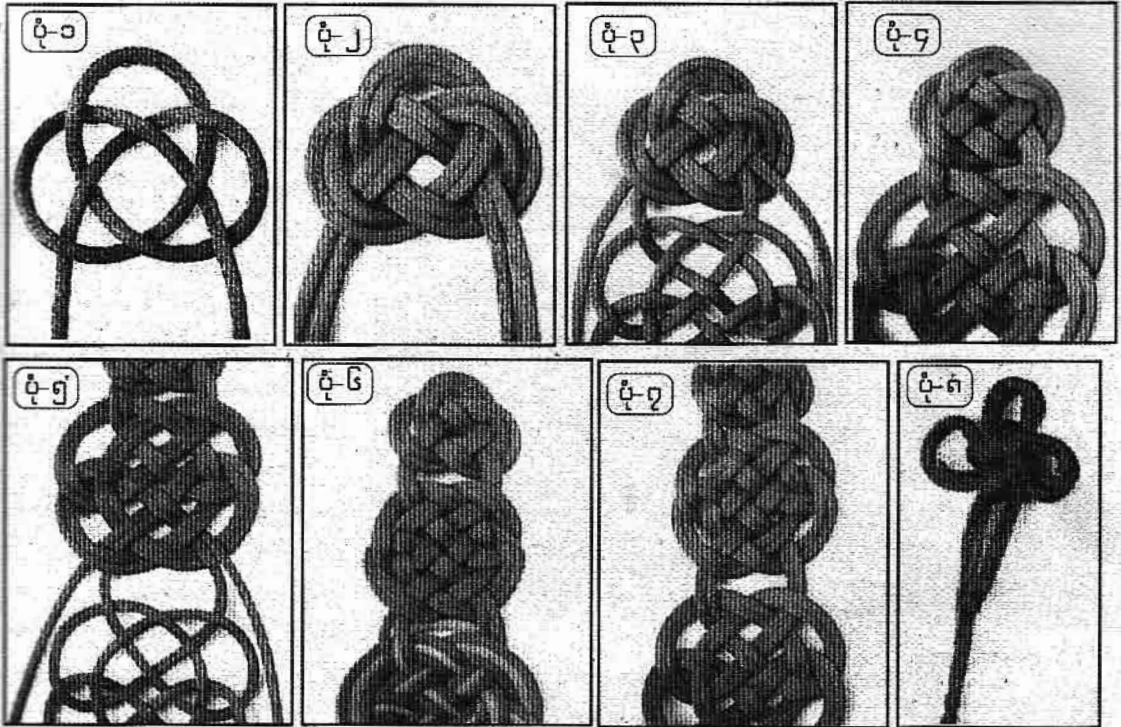
အန္တောဆိုတဲ့ ဓာတ်ဖြစ်တဲ့ တနင်္ဂနွေနဲ့ စနေ တစ်နည်း အုန်းနဲ့နဂါးလယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို တွေ့ကြပြီး တမင်ဖန်တီးယူလို့ မရတဲ့ ဖြစ်တည်မှုတွေ တွေ့နေရပြီ။

ဒီတော့ ဒီအုန်းနဂါးတွေ ရှိရတဲ့ ကိုဌေး၊ မတင်ဌေးတို့ရဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ ထူးခြားစွာ မကြာသော ကာလမှာ အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ရတော့မယ်လို့ ကောက်ချက်ချရပါတော့မယ်လို့ တင်ပြရင်း အုန်းနဂါးနဲ့ ပတ်သက်လို့ သိသူများမှ ထပ်မံတင်ပြ ရေးသားကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါတယ်။

(အုန်းနဂါးရှိရာ ဦးဌေး၊ မတင်ဌေး အမှတ်(၃၁) ရန်ကုန်ပြည်လမ်း နေအိမ်ဝင်းသို့ လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါတယ်။)

ဓာတ်ပုံသူအပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

|| ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြူးညီသိန်း ||

သခင်လှ အဆက်

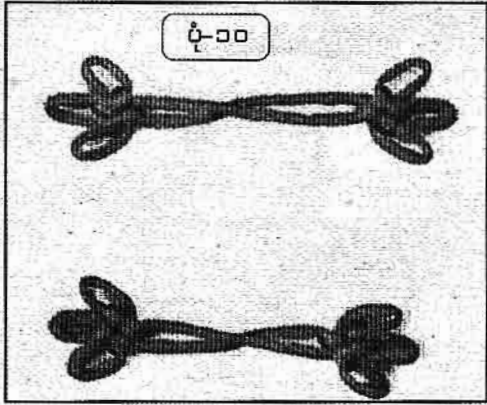
အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၈၅)

青蛙

Qing Wa

ချင်းဝါး

ဖားပုံစံချည်နည်း

ဖားသည် ကုန်းတစ်ပိုင်း၊ ရေတစ်ပိုင်း သတ္တဝါဖြစ်ကာ ရေရှိရာတွင် ပျော်မြူး လေ့ရှိကြသည်။ တောလမ်းခရီးတွင် မောပန်းတကြီး ဖြစ်နေသူအတွက် ဖား ကိုတွေ့လျှင်၊ ဖားအော်သံကြားလျှင် ရေရှိသည်ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မျှော်လင့်နိုင်ကြသည်။

ဤကဲ့သို့ပင် ဘဝမျက်နှာစာအသီး သီးတွင် ဇောပွက်အသီးသီးဖြင့် ဝင်ပန်းတကြီး ဖြစ်နေမှုများတွက်

ရေကြည်တစ်ပေါက်ကဲ့သို့ ဘဝ အင်အားများ ပေးစွမ်းနိုင်သည့် အဆင် တန်ဆာကလေး ဖြစ်သည်။

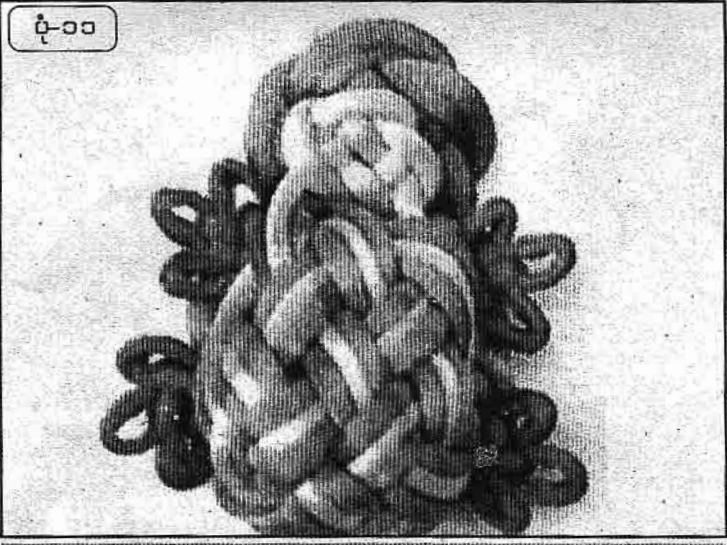
ကြိုးချည်နည်း ပုံ(၁) အသပြာစုံတွဲချည်နည်းဖြင့် စတင်ချည်ထုံးပုံဖြစ်သည်။

ဗာဂျတ်

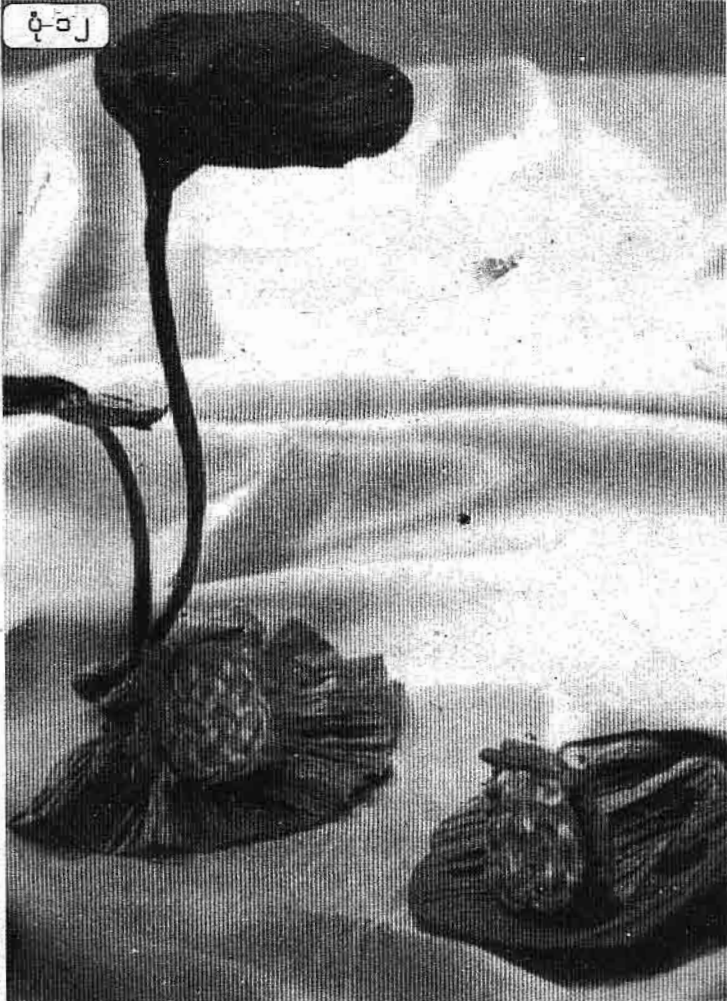
ပုဂ္ဂလိက

ကြိုးထုံးပညာ (၈၅)

ပုံ-၁၀

ပုံ-၁၂

ဗျ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပုံ(၂) ကြိုးနှစ်ထပ် ဖြစ်စေရန် ထပ်မံချည်ထိုးထားသည်။ ဦးခေါင်းပိုင်း ဖြစ်၏။

ပုံ(၃) ကိုယ်ထည်အတွက် ထိုးချည် ပုံဖြစ်သည်။

ပုံ(၄) ကိုယ်ထည်အတွက် နှစ်ထပ် ချည်ထားသည်။

ပုံ(၅) ကိုယ်ထည်ပိုင်း နောက်တစ် ထပ်ချည်ထိုးသည်။ ကိုယ်ထည် ဒုတိယ ပိုင်းဖြစ်သည်။

ယင်းကို ပုံ (၄)ရှိ ကိုယ်ထည်တွင် ဆင့်ထပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ပုံ(၆) ပုံ(၅)မှ ကိုယ်ထည် ဒုတိယ ပိုင်းကို ကြိုးနှစ်ထပ် ထိုးထားသည်။

ပုံ(၇) ပုံ(၆)ကိုယ်ထည် ဒုတိယ ပိုင်းကို အရောင်ကွဲကြိုးဖြင့် ထပ်မံ ထိုးပါ။ ဦးခေါင်း ဒုတိယပိုင်းအတွက် လည်း ထိုအရောင် ကွဲကြိုးစဖြင့် ထပ်၍ ချည်ထားပါ။ ပြီးလျှင် ကိုယ်ထည် ဦးခေါင်းပထမပိုင်းတွင် ဆင့်ထပ်ပါ။

ပုံ(၈) လက်အတွက် ထိုးချည်ပုံ ဖြစ်သည်။

ပုံ(၉) လက်နှင့်တွဲ၍ ခြေပိုင်းကို ဆက်ချည်ပါ။

ပုံ(၁၀) ခြေလက် နှစ်စုံပုံစံ ဖြစ် သည်။

ပုံ(၁၁) ကိုယ်ထည် + ဦးခေါင်း (ဆင့်ထပ်ပြီး) ပုံတွင် ခြေလက်နှစ်စုံကို ကြားညှပ်ထည့်ပါ။ မျက်စိအတွက် Fancyဘော်ကြယ်နှစ်လုံးစီ တပ်ဆင် ပေးပါ။

ပုံ(၁၂) ဝိန်းကြာရွက်ပေါ်မှ ဖားချား ကြိုးထိုးအဆင်တန်ဆာဖြစ်သည်။

အလိုရှိရာ မျက်နှာစာအတွက် အသုံးပြုနိုင်ပါပြီ။

ကျွန်တော်သည် ငွေထည်ပစ္စည်းများကို ရွှေရည်စိမ်နည်းအကြောင်း ပြီးခဲ့သောလက ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ယခုတစ်ခါ ကြေးထည်ပစ္စည်းများကို ရွှေရည်စိမ်နည်းအကြောင်း ဖော်ပြပါမည်။

ကြေးထည်ပစ္စည်းများကို ရွှေရည်တိုက်ရိုက်စိမ်၍ မကောင်းပါ။ အကြောင်းမှာ ကြေးသတ္တု၏ သဘာဝအရ ကြေးညိုတက်တတ်သဖြင့် ရွှေရည်တန်းစိမ်ပါက ရွှေအရောင် မလွှာတတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် ကြေးထည်ပစ္စည်းများကို ငွေရည်တစ်ထပ် အရင်ခံပြီးမှ အပေါ်က ရွှေရည်ထပ်စိမ်ရပါသည်။

သို့သော်လည်း ဤနည်းမှာ ကျွန်တော်၏ ကျေးဇူးရှင် ဖခင်ကြီးဆီမှ ရခဲ့သော နည်းတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါသည်။

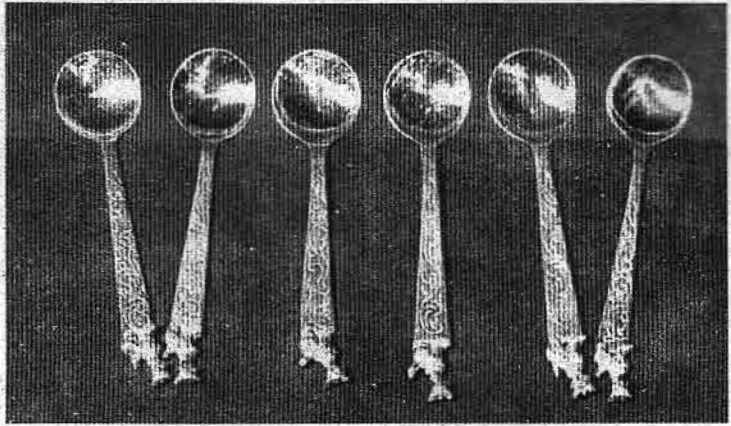
အခြားသော နည်းများလည်း ရှိပါသောကြောင့် ကျွန်တော် ဖော်ပြသော နည်းသာ မှန်သည်ဟု မဆိုလိုပါ။

ကြေးထည်များကို ငွေရည်စိမ်ရန် အတွက် လိုအပ်သော အခြေခံတတ်ပစ္စည်းမှာလည်း “ပေါ်တက်” ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် ပေါ်တက်ကို သတိပြု အသုံးပြုသင့်ကြောင်း သာကေအချို့ ဖော်ပြလိုပါသည်။ ကျွန်တော့် ဖခင်ကြီး၏ မွေးရပ်ဇာတိတွင် ဗျိုင်းငှက်များ ထောင်ဖမ်းရာ၌ ဤပေါ်တက်ကို အသုံးပြုသည်ဟု ဖခင်ကြီးက ပြောပြဖူးပါသည်။

ပေါ်တက်ခဲ ခပ်သေးသေးကို ငါး၏ အိမ်တွင်းထည့်၍ ဗျိုင်းများ လာတတ်သော ကန်ဘေး၊ ချောင်းဘေးတွင် ခုထားလိုက်သည်။

ထိုအခါ ပေါ်တက်၏ အခိုးသတ္တိ

ကြေးထည်ကို

ဤသို့ ရွှေရည်စိမ်သည်

ဘုမ္မာ (ရတနာ)

များသည် ငါးတစ်ကိုယ်လုံးတွင် ပျံ့နှံ့နေပါသည်။ ဗျိုင်းသည် ငါးကို ချိန်၍ သစ်ပင်ထက်သို့ ပျံ့တက်စဉ် ငါး၏ ကိုယ်တွင်းရှိ ပေါ်တက်အစွမ်းအာနိသင်ကြောင့် လမ်းခုလတ် လေထဲ၌ပင် အောက်သို့ ပြန်ပြုတ်ကျတော့သည်။

ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကား ဖခင်ကြီးဆီတွင် ရွှေရည်စိမ်ပညာကို သင်ယူစဉ်က ဖြစ်သည်။

ရွှေရည်စိမ်နည်းကို သင်ကြားပြသပြီး၍ ဖခင်ကြီးသည် ပေါ်တက်ရည်ဖြင့် ဖျော်စပ်ထားသော စိမ်ရည်ဖမ်းရည်များကို အဖုံးလုံသော ပလတ်စတစ်ပုံးထဲသို့ စနစ်တကျ ပြောင်းထည့်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

သိမ်းဆည်းရန် ကျန်သည်က ပေါ်တက်ရည် အနည်စစ်ထားသော လက်တစ်ဝါးသာသာ ပိတ်စတစ်ခုသာ ဖြစ်၏။ ဖခင်ကြီးသည် ထိုပိတ်စလေးကို ရေထမ်းပုံး တစ်ပုံစာမျှ ရှိသော ရေထဲတွင် ဆပ်ပြာဖြင့် ဆေးကြောလေသည်။ ပြီးလျှင် ထိုရေများကို အိမ်ရှေ့

ခြင်းထဲသို့ လှမ်းပက်လိုက်၏။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှေ့ခြင်းအတွင်းတွင် မြေခိုခုံနေ၍ ရွှံ့မြေများကို အရင်ဖြည့်ထားသည်။ အပေါ်က အမာခံ ကျောက်သဲမြေများ မထည့်ရသေးပါ။

ရွှံ့မြေ၏ သဘာဝအတိုင်း မိုးကုန်၍ နေနည်းနည်း ပူလာသည်နှင့် ပက်ကြားအက်များ ဖြစ်လာသည်။ အိမ်အောက်တွင်မူ ရေအနည်းငယ် ရှိသေးသည်။ ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီး ပက်လိုက်သော ရေများသည် ပက်ကြားအက်များ အတွင်းသို့ စီးဝင်သွားကြသည်။

ခဏအကြာတွင် အိမ်အောက်ရေထဲက တဖမ်းဖမ်းအသံများ ကြားရလေသည်။ အိမ်အောက် ဆင်းကြည့်သောအခါ ရေထဲရှိ ငါးများ ငါးရှဉ့်များသည် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေး တဖျပ်ဖျပ်ခုန်ထလျက် မကြာမီ ငြိမ်သက်သေဆုံး ချန်ကြသည်။

အကြောင်းမသိ၍ တစ်အိမ်လုံး အံ့ညွှံ့ စုတ်သပ်နေပါကြသည်။ နောက် တော့မှ ဖခင်ကြီးမှ သဘောပေါက်သွား ပြီး ရှင်းပြလေသည်။

ဖခင်ကြီး သွန်လိုက်သော ရေများ သည် ခြံဝင်းထဲရှိ ပက်ကြားအက်များမှ တစ်ဆင့် အိမ်အောက်ဘက်ရှိ ရေထဲ သို့ ရောက်ကုန်ကြသည်။

ထိုရေများသည် ပေါ်တက်ရေစစ် ထားသော ပိတ်စအား ဆေးကြော ထားသောကြောင့် အိမ်အောက် ရေထဲ ရှိ ရေသတ္တဝါများ အဆိပ်သင့်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒါတော့ပဲ ပိတ်စလေးအား ရေ ပမာဏများစွာဖြင့် ဆေးကြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပေါ်တက်ကို အထူးသတိပြု သုံးစွဲရပါမည်။ ကလေးငယ်များ ရှိပါက ပို၍ ဂရုစိုက် သင့်ပါသည်။

ကြေးထည်များကို ငွေရည်စိမ်ရန် အတွက် ငွေစိမ်ရည် ပြုလုပ်ပုံမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

သန့်စင်သော ရေကို ဆူပွက်အောင် အပူပေး၍ ဖန်ပုလင်းပြတ်တစ်ခု အတွင်းသို့ ယင်းရေ လီတာဝက် (0.5Litre)ခန့် ချင်တွယ်၍ ထည့်ပါ။ ထိုပုလင်းပြတ်ထဲသို့ ပေါ်တက် ကွမ်းသီးလုံးခန့် တစ်ခဲထည့်ပါ။

ပေါ်တက်ခဲ အရည်ပျော်သွားပါက ပိတ်စဖြင့် အနည်စစ်ပါ။ ထိုအတူ အရည်စိမ်မည့် ကြေး ထည်ပစ္စည်းကိုလည်း ဆီ၊ ကြေးညော် များ ကင်းစင်အောင် ပြုလုပ်ထားရပါ မည်။ မန်ကျည်းသီး အနည်းငယ် ထည့်ထားသော စတီးခွက်ထဲသို့ ကြေးထည်ပစ္စည်းကို ထည့်ပါ။

ထိုခွက်ထဲကို ရေအနည်းငယ်ထည့် ၍ အောက်မှ မီးအပူပေးပါ။ ဆူပွက်

လာပါက ကြေးထည်ပစ္စည်းကို ယူ၍ ကြေးဘလွတ်ခတ်ပါ။ ပြီးလျှင် ရေဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောပါ။

လျှပ်စစ်အဖိုစဘက်တွင် ကြေးနန်း ကြိုးမျှင်တစ်ချောင်းနှင့်ဆက်၍ ယင်း နန်းကြိုးမျှင် တစ်ဖက်ထိပ်စတွင် သန့်စင်သော ငွေပြား(ဘော်)တစ်ခု ချိတ်ပါ။

လျှပ်စစ်အမစ ဘက်တွင်လည်း ကြေးနန်းကြိုးမျှင် တစ်ချောင်းနှင့် ဆက်၍ ယင်းနန်းကြိုးမျှင် တစ်ဖက် ထိပ်စတွင် သန့်စင်သော ကြေးပြား တစ်ခုချိတ်ပါ။

ထို့နောက် ငွေပြားနှင့် ကြေးပြားကို အနည်စစ်ထားသော ပေါ်တက်ပျော် ရည်အတွင်းသို့ ထည့်ပါ။ ထိုအခါ အဖိုဘက်ရှိ ငွေပြားမှ ငွေမော်လီကျူး များသည် ပေါ်တက်ပျော်ရည်ကို ဖြတ် ၍ အမဘက်ရှိ ကြေးပြားတွင် ကပ် ရောက်ကာ ကြေးပြားသည် ငွေရောင် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ပျော်ရည်အတွင်း အညစ်အကြေး ရှိပါက ကြေးပြားသည် မဲညစ်လာပါ လိမ့်မည်။ ယင်းကြေးပြားကို ကင်ပွန်း သီးချဉ်ရည်တွင် ကြေးဘလွတ် ခတ် ပါက ကြေးပြားသည် မူလကြေးရောင် ပြန်တောက်ပလာပါလိမ့်မည်။

ထိုအခါ ငွေပြားနှင့် ကြေးပြားကို ပေါ်တက်ပျော်ရည်အတွင်း ပြန်ထည့် ပါ။ ကြေးပြားသည် မည်းညစ်မှု မရှိ တော့ဘဲ ငွေရောင် တောက်ပလာပါက ပေါ်တက်ပျော်ရည်အတွင်း အညစ်

အကြေး ကင်းစင်ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရပါ သည်။

ယင်းနောက် လျှပ်စစ်အဖိုစဘက်ရှိ နန်းကြိုးမျှင်တွင် သန့်စင်သော ငွေပြား (ဘော်)ကို ချိတ်၍ လျှပ်စစ်အမစဘက်ရှိ နန်းကြိုးမျှင်တွင် မည်သည့်အရာမှ မချိတ်ဘဲ (နန်းကြိုးမျှင်အတိုင်း) ပေါ် တက်ပျော်ရည်အတွင်း ထည့်ပါ။ ဤ အတိုင်း(၄၅)မိနစ်ခန့် လွှတ်ပေးထားပါ က ငွေစိမ်ရည်ကို ရရှိလာပါသည်။

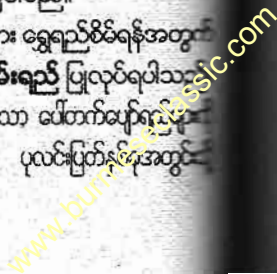
ငွေရည်စိမ်မည်ဆိုပါက လျှပ်စစ် အဖို နန်းကြိုးတွင် သန့်စင်သော ငွေပြား(ဘော်)ကို ချိတ်၍ လျှပ်စစ်အမ နန်းကြိုးတွင် စိမ်လိုသော ကြေးထည် ပစ္စည်းကို ချိတ်ကာ ငွေစိမ်ရည်အတွင်း ထည့်ပါ။

ထိုအခါ အဖိုဘက်ရှိ ငွေပြားမှ ငွေ မော်လီကျူးများသည် အမဘက်ရှိ ကြေးထည်ပစ္စည်းတွင် ကပ်ရောက်ပြီး ကြေးထည်များ ငွေရောင် သန်းလာပါ လိမ့်မည်။ ငွေရည် ကပ်ရောက်မှု ညီမျှ ရန်အတွက် အရည်စိမ်သော ပစ္စည်းကို လှုပ်လှုပ်ပေးပါ။

အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ကြေး ထည်ပစ္စည်းများသည် ငွေရောင် တောက်ပလာပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ စိမ်ထည်ပစ္စည်းကို ရေများများဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောပါ။

ငွေရောင် တောက်ပနေသော မူလ ကြေးထည်ပစ္စည်းများကို ရွှေရည်စိမ် ရန် ဆက်လက် ပြုလုပ်ရပါမည်။ ငြိမ်း သောလက ငွေထည်များ ရွှေရည်စိမ် နည်းကို ဖော်ပြပြီးဖြစ်၍ ယခု အကျဉ်း မျှသာ ဖော်ပြပါမည်။

ငွေထည်များ ရွှေရည်စိမ်ရန်အတွက် ရွှေစိမ်ရည်ပမ်းရည် ပြုလုပ်ရပါသည်။ သန့်စင်ပြီးသော ပေါ်တက်ပျော်ရည်မှ အကျယ် ပုလင်းပြတ်နှင့်အတွင်း

ခွဲထည့်ထားပါ။ လျှပ်စစ်အဖိုစ နန်းကြီးပျော်တွင် သန့်စင်သောရွှေပြား အခေါက်ရွှေကို ချိတ်၍ လျှပ်စစ်အပစ နန်းကြီးပျော်တွင် ယှဉ်ထည့်ပစ္စည်းမှ မချိတ်ဘဲ (နန်းကြီးပျော်အတိုင်း) ပေါ်တက်ပျော်ရည် ပုလင်းပြတ်တစ်ခုအတွင်းထည့်ပါ။ (၄၅) မိနစ်ခန့် ထားပါက ရွှေစိပ်ရည်ကို ရရှိပါမည်။

ထိုနည်းအတိုင်း ကျွန်သော ပေါ်တက်ပျော်ရည် ပုလင်းပြတ်အတွင်းသို့ ဇီနစ်(၂၀)ခန့် လွှတ်ထားပါက ရွှေဖမ်းရည်ကို ရရှိပါမည်။

ရွှေရည်စိပ်ပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။
လျှပ်စစ်အဖိုစတွင် သန့်စင်သော ရွှေပြား (အခေါက်ရွှေ)ကို ချိတ်၍ လျှပ်စစ်အပစတွင် စိပ်လိုသော ငွေထည်ပစ္စည်းကို ချိတ်ကာ ရွှေစိပ်ရည်အတွင်းထည့်ပါ။

ထိုအခါတွင် ရွှေပြားမှ ရွှေပေါက်လီကူးများသည် ငွေထည်ပစ္စည်းကို ကပ်ရောက်ပြီး ငွေထည်ပစ္စည်းများမှာ ရွှေရောင် သန်းလာပါလိမ့်မည်။

ယင်းကို ထုတ်ယူပြီး ကင်းပွန်းသီးချပ်ရည်တွင် ပြေးတလွှတ်ခတ်ပါ။ ပြီးလျှင် ရေဖြင့် စင်ကြယ်အောင်ဆေး၍ လျှပ်စစ်အပစတွင် ပြန်ချိတ်ပါ။

ထို့နောက် လျှပ်စစ်အဖိုစ အပစ နှစ်ခုလုံးအား ရွှေဖမ်းရည်အတွင်း ပြောင်းထည့်ပါ။ အချိန် အနည်းငယ်ကြာ၍ ထိ အလိုရှိသော ရွှေရည်အရောင် ရရှိပါက ရပ်တန့်နိုင်ပါပြီ။

ရွှေရည်စိပ်ပြီးသော ပစ္စည်းများအား ရေများများဖြင့် စင်ကြယ်အေးအိုင်ဆေး၍ မီးအပူပေးထားသော ခွက်တွင် ထည့်ကာ အခြောက်ခံပါလေ။

ဆန္ဒမှန်ဖြင့်...

ဆုမောင်(ရှက္ခ)

သွပ်ပမ်းနည်းတစ်မျိုး

အင်္ဂါရတ်ပညာပိုင်းမှာ သွပ်ဖမ်းနည်းကို ယခင်ဆရာကြီး၊ ပညာရှင်ကြီးများမှ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း ဆိုသလို နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် ဖော်ပြထားတာကို လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့ရပါတယ်။

ယခုလဲ သွပ်ဖမ်းနည်းတစ်မျိုးကို ဝါသနာတူ သုတေသီများအား လွယ်ကူစွာဖြင့် လုပ်ဆောင်နိုင်ရန်အတွက် တင်ပြရမယ်ဆိုပါရင်...

‘ပျောက်၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ငွေ၊ ချေး၊ နှင်း၊ ကျေး၊ ချိန်လေအမျှ ဆေးသတ္တု ကြိတ်၊ ညက်၊ ပျားနှင့်တော့ ပုံလက်၊ နှော့၊ တစ်ပုံတစ်မီး သွပ်ကိန်း၊ အပြီ၊ ပရတ၊ ပျဉ်၊ ရွှေ၊ ဘော် (၁၀)တွင် သုံးရွှေစင် ရွှေစင်သိင်္ဂီနီ’

- ၁။ ပျောက်ခံလှင်းဆန်
- ၂။ ဆင်ထိတ်ချင်းသီး
- ၃။ မြင်းခေါင်းနှာရောင်သီး

- ၄။ ငွေလေးသီးနက်
- ၅။ ချေးသီး
- ၆။ နှင်းပန်းည
- ၇။ ကျေးဥ

ယင်း(၇)ပါးကို ညက်စွာကြိတ်၊ ပျားရည်နှင့် တေပြီးလျှင် ကိုးပုံ၊ သွပ်ကို အထက်၊ အောက်နှီး၍ပိတ်၊ မီးလျှံ(၉)လုံထို၊ ပျဉ်း၍သေ၏။

ထို့နောက် ဘော်(၁၀)ကျပ်သားကို အရည်ကျို၍ ယင်း သွပ်သေ သုံးရွှေပစ်လျှင် ရွှေစင်သိင်္ဂီနီ ဖြစ်သည်ဟု (အင်္ဂုတ္တရကျမ်း)တွင်ဖော်ပြထားပါသည်။

ဝါသနာတူ သုတေသီများ လိုအပ်သော ပန်းတိုင်ကို အမြန်ဆုံးရောက်နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလျက်...

နတ်မောက် အောင်သိန်း

စာမျက်နှာ (၉၆)မှ အဘက်

ရွှေဘာဘူး ။ ‘အဘ မြေအိုးထဲက ရတယ်ခပ်ပြီး ကျွန်တော်ကို ညှာမပြောပါနဲ့ ကျွန်တော် ရွှေကိုင်ပြီး မရွေးမနှုတ်မည်ပါ။’

ဒါ အဘ အင်္ဂါရတ်ဓာတ်ပညာနဲ့ပန်တီးထားတဲ့ရွှေကိရိယာထားတဲ့ ပြဒါးဓာတ်သားတွေပါ။ အဲဒီတော့ အဘကို ကျွန်တော် ဘယ်လို အကူအညီပေးရမလဲပြောပါ’

ဦးရွှေသီး ။ ‘ရွှေဘာဘူး ကျွန်တို့ ရွာထိပ်က ဘုရားစေတီတော်ကို ဉာဏ်တော်မြင့်ပါမယ်၊ မုခ်ရှစ်မုခ်ဖွင့်ပြီး ရွှေထီးတော် အသစ်တင်ပါမယ်’

ရွှေဘာဘူး ။ ‘ပြဒါး ရွှေစေတီလိုတောင် ဘွဲ့တော်ပေးထိက်ပါတယ် အဘ။ ကျွန်တော် အဘအဖွဲ့လည်း ဓာတ်သားတွေကို တန်ဖိုးသင့်ပြီး အကူအညီပေးပါမယ်’

[မှတ်ချက် ။ ဓာတ်ဆရာကြီး ဦးရွှေသီးဟာ နာတဲ့ပြဒါးများကို ချော်နီဖြင့် သုံးလုံး၊ သုံးမီးပေးပြီး ဖမ်းတယ်လို့ သိရပါတယ်။

(ချော်နီသည် ချော်မညှိုးအရောင် ပြောင်းပါစာ ဆက်မထိုးပါ။) ပြဒါးဖမ်းသော ချော်နီကလဲ နက်လျှင် အစ၊ နီလျှင် အနိုင်း၊ ဝါလျှင် ပြိုင်း၊ ဖြူလျှင် ဆုံးဆိုသော ဓာတ်တက်စဉ်မှန် ပြဒါးဓာတ်လုံချဲ့ တန်ဖိုးခင်ချော်လို့ သိရပါတယ်။

လူငယ်များ ရေခဲခွေးကြမ်းစကားဝိုင်းတွင် ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင်(မော်ကွန်းစင်ပထမဆင့်)မှ ပြောပြခဲ့တဲ့ ရှေးဟောင်း ဓာတ်ပညာ အသုံးချတန်ဖိုးကို ဤစာပိုဒ်မှတ်တမ်းပြုပါတယ်။

အောင်လှသန်း (မင်းဘူး)

ထက်ကောင်းကင် အဇ္ဈာတစ်ခွင်
မှာ တိမ်ပြာတွေကလံလို့ တိမ်ပြာပေါ်မှာ
တိမ်ဖြူတွေက ဟိုတစ်ကွက်၊ ဒီတစ်
ကွက်။ အင်း ဒီနေ့လဲ မိုးရွာပါ့မလား။
သီလုံးရေသောက်ဖို့ နှမ်းပင်လေးတွေ
ကလဲ မိုးကို မျှော်လို့။

ကျွန်တော်လဲ နှမ်းပင်လေးတွေနဲ့
အတူ မိုးကိုမျှော်ရင်း ဘိုးသူတော်
ဦးရွှေနှီရဲ့ အင်္ဂါရတ်မေတ္တာစာကို ဖတ်ရှု
နေပါတယ်။

‘ပဟာအလ္လဂေါ်ဏ၊ ရှေးကနည်းနှီး ရှင်မယီး
နှင့်၊ တပသီဝိဇ္ဇာ၊ မြတ်ဆရာတို့ ပညာ
အရေး၊ ဥပဒေထူး စာနှင့်ကူး၊ ဖြစ်ဖူးများစွာ
ပဒေသာ၊ မိန့်မှာစကား ရှိသည်များကို
နားမလည်လေ၊ တိတ်တိတ်နေ၊ ငွေပရားလို့
ပြဒါသေ၊ မြစ်ပတောင်ခြေ ထိုးတဲ့အင်္ဂါ
စကားလဲရှိ၊ မယီသူကျော်၊ သီလုံးဖော်သတဲ့’
အင်း လိုချင်တာကိုယူ ထိုက်ထိုက်
တန်တန်ပေးရတဲ့ အင်္ဂါရတ် ဓာတ်ပညာ
ပါလား။

“ငွေမရှားလို့ ပြဒါးသေ၊ မြစ်မ်း
တောင်ခြေထိုးတဲ့ အင်္ဂါ” ဆိုတဲ့ စာ
လေး ဖတ်လိုက်ရတော့ ကျွန်တော်
လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(၂၀)ကျော်ကာလက
ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင် (မော်ကွန်းဝင်
ပထမဆင့်)ပြောပြခဲ့တဲ့ ဓာတ်ဆရာကြီး
ဦးရွှေသီးရဲ့ပုံရိပ်ကို မြင်ယောင်လာပါ
တယ်။

လွတ်လပ်ရေး အကြိုကာလကပါ။
ပြည်မြို့ ရွှေဘာဘူတိုက်တစ်ခုကို
အရပ်အမောင်း ပုပြတ်ပြတ်၊ ဝါနီဖျင်
အင်္ကျီလက်ရှည်ကို လည်ပင်းနားထိ
ကြယ်သီးကိုတပ်ကာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်
ဝတ်ဆင်ထားပြီး ဝါးဆေးတံလေးကို
ကိုက်ကာ စကားပြောရင် အပိုအလို
မပါစေအောင် ဆစ်ပိုင်းပြီး လေယူ
လေသိမ်း အေးအေးဆေးဆေး စကား
ပြောတတ်တဲ့ အသက်(၆၀)ကျော်

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နောက်သန်း
(မင်းတူး)

အင်္ဂါရတ်မှ

အသုံးချပညာ

အရွယ် တောင်မထုံးချောင်းဘေး ရွာ
တစ်ရွာက အင်္ဂါရတ်ဓာတ်ပညာရှင်
တစ်ဦး ရောက်ရှိလာပါတယ်။ ဓာတ်
ဆရာကြီးရဲ့အမည်ကို ဦးရွှေသီးလို့
သိရတယ်။

ဓာတ်ဆရာကြီး ဦးရွှေသီးဟာ
အလေးချိန် သုံးဆယ်သားခန့် (တိတိ
ကျကျပြောရရင် နှစ်ဆယ်ခုနစ်ကျပ်
သား)ရှိတဲ့ နီဝါဖို အပျော့အပျဉ်း
အစီးအပိုင်ကောင်းတဲ့ ရွှေရောင်ဓာတ်
သားတွေကို ရွှေဘာဘူတိုက် ညှော်ခန်း
မှာရှိတဲ့ စားပွဲပေါ် တင်လိုက်ပါတယ်။
ဦးရွှေသီး။ ။ ‘ရွှေဘာဘူ ဒါကို စိစစ်
ပြီး တန်ဖိုးသင့်ပေးပါ’
ရွှေဘာဘူ။ ။ ‘ဒါ ဘယ်က ရပါသလဲ
အဘ’

ဦးရွှေသီး။ ။ ‘တို့ရွာမှာ အိမ်ဆောက်
တော့ ဥက္ကတိုင်(ဥယျာဉ်
တိုင်)စိုက်ဖို့ ကျင်းတူးရက မြေအိုးလေး

ထဲက ရပါတယ်’
ရွှေဘာဘူ။ ။ (ရွှေဘာဘူဟာ ဦးရွှေ
သီးရဲ့ ရွှေရောင်ဓာတ်
သားများကို လက်နဲ့ ဆကာဆကာ
ပြုပြီး) ‘အဘ ကျွန်တော်ရောင်းတဲ့
တစ်ကျပ်သားရွှေကို အဘရဲ့ ဘယ်
ဘက်လက် ဆုပ်ထားပါ။
နောက်အဘရဲ့ ညာဘက်လက်မှာ
အဘရဲ့ ဓာတ်သားတစ်ကျပ်သားကို
ဆုပ်ထားပါ။

ခုလို လက်နှစ်ဖက် ဆုပ်ကိုင်ထား
တဲ့ နေရာမှာ ဘယ်ဘက်က အအေး
ဓာတ်ပိုပါသလဲ၊ နောက် ဘယ်ဘက်က
သိပ်သည်းဆ ပိုတာကို လက်မှာ လာ
တိုးပါသလဲ’

ဦးရွှေသီး။ ။ ‘ကျုပ်ရွာက အအေး
ဓာတ်ပိုသလို သိပ်
သည်းဆ ပိုတာကိုလဲ လက်မှာ လာတိုး
ပါတယ်’

ခို (အမရပူရ)

လွန်ခဲ့သော(၅)နှစ်ခန့်က မန္တလေးမှ သူငယ်ချင်းမဆွေက ကံလုံဆရာတော်ကြီးရုပ်တုတော် ရွှေကျီးမြင့်ဘုရားသို့ ကြွရောက် အပူဖော်ခံမည့်အကြောင်း ဖုန်းဆက်ပြောလာပါသည်။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ တောင်ကြီး တန်ဆောင်တိုင်သို့ သွားရင်း ကံလုံဆရာတော်ကြီးကို အတူ သွားဖူးကြသော သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မနှင့်မဆွေတို့သည် နံနက်(၁၀) နာရီခန့်တွင် ရွှေကျီးမြင့်ဘုရားသို့ သွားကြပါသည်။ ဘုရားဝင်းအတွင်းတွင် ကံလုံဆရာတော်ကြီး ရုပ်တုတော်ကို လာရောက်ဖူးသည့် လူပရိသတ်များစွာ ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်မတို့သည် ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော် မကြွလာသေး၍ ရွှေကျီးမြင့်ဘုရားကိန်းဝပ်ရာ လိုဏ်ဂူတော်ထဲသို့ ဘုရားဖူးရန် ဝင်ခဲ့ကြပါသည်။ လိုဏ်ဂူတော်ထဲတွင် ရှေးဟောင်းတန်ခိုးကြီး ဘုရားများကို သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြော်ရပါသည်။

ရွှေကျီးမြင့်ဘုရား၊ အညာသီဟထောဘုရား၊ ရွှေလင်းပင်ဘုရား၊ နိဘုရား၊ မြဘုရား၊ ရွှေဘုရားတို့ကို နှုတ်တွေ့ရပါသည်။

ကြော့မိ ကံလုံဆရာတော်ကြီးရုပ်တုတော်သည်ရတနာများစီခြယ်ထားသော ဆွေဝေါယဉ်ပေါ်ရှိ ကျွန်းသား ကုလားဆိုင်ပေါ်တွင်တိုင်လျက် သီတင်းသုံးနေပြီး လိုဏ်ဂူထဲသို့ပင့်ဆောင်လာပါသည်။

ကျွန်မတို့သည် ဘုရားရှေ့တော်တွင် ဆုတောင်းသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးရုပ်တုတော်ကို နီးကပ်စွာဖူးရပြီး သက်တော်ဆင်းဆုခံနေသကဲ့သို့ ဖူးတွေ့ရပါသည်။ ကံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်ကို

ကံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်အား

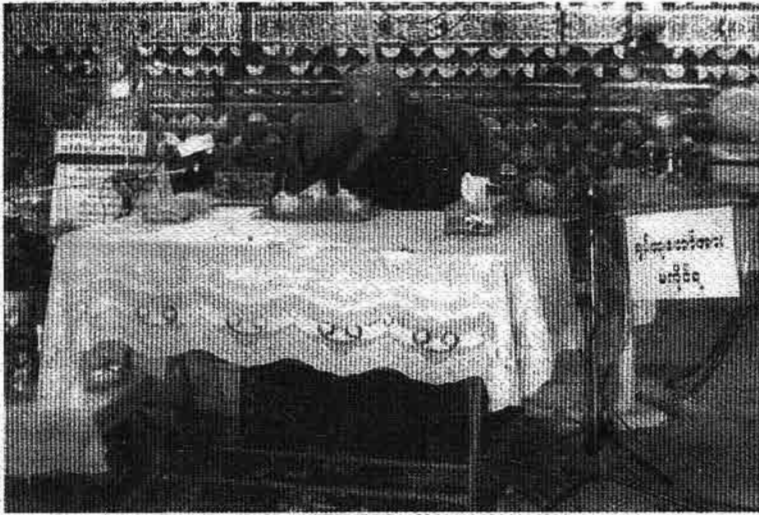
တောစောင့်နတ်တို့မှ သက်သတ်လွတ်ဆွမ်းကပ်လှူခြင်း

ထိုင်းနိုင်ငံတွင် သွားရောက်သွန်းထုထားပြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က ဆံချထားသော ဆံပင်၊ သွေးတို့ကို ထည့်သွင်းထားသည်ဟုလည်း သိရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်ကို သက်သတ်လွတ်ဆွမ်းဟင်းများ၊ သစ်သီးမျိုးစုံ၊ အချိုရည်တို့ဖြင့် ဆွမ်းကပ်တော်မူပါသည်။

ကံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်ကို ပင့်ဆောင်လာသော အလှူရှင်မှာ မန္တလေးမြို့မှ ဒေါက်တာခင်ခင်စိမ့်နှင့် မိသားစုဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး

သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်ကလည်း ပစ္စည်းလေးပါး ဆက်ကပ်လှူကြသော အလှူရှင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးရုပ်တုတော်ကို ထိုင်းနိုင်ငံသို့ သွားရောက်သွန်းထုသော အလှူရှင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ရုပ်တုတော် မန္တလေးမြို့သို့ ကြွလာပါက နေအိမ်တိုက်တွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်ရန် စံကျောင်းတော်လည်း လှူထားသော အလှူရှင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၅

ကို ဆွမ်းကပ်လှူနေစဉ် ဘေးမှကြည့် ညှိနေသော ပင်ပတ်များကို အလှူရှင်မှ လွန်ခဲ့သောတစ်နှစ်က ဆရာတော်ကြီး ရုပ်တုတော် မန္တလေးမြို့မှ ရှမ်းပြည်နယ် ပင်းတယမြို့ ကုံလုံကျောင်းတိုက်သို့ ပို့ဆောင်စဉ် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်း သောအကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။

မန္တလေးမြို့ရှိ အလှူရှင်၏စံကျောင်း တော်တွင်ပူဇော်ပြီး ကုံလုံကျောင်းတိုက် သို့ မိသားစုများ၊ မိတ်ဆွေများမှ ကား များဖြင့် ပို့ဆောင်ရန် မန္တလေးမြို့မှ နံနက်ပိုင်းတွင် ထွက်ခွာလာခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးရုပ်တုတော် ပင့် ဆောင်လာသော ကားများသည် ကျောက်ဆည်မြို့ကိုဖြတ်ပြီး ဟန်မြင့် မိုရ်လမ်းခွဲမှ ရွာငံမြို့နယ်ထဲသို့ ရောက်ရှိ လာပါသည်။

အလှူရှင်မိသားစုသည် ဆရာတော် ကြီးရုပ်တုတော်အား နေဆွမ်းကပ်လှူ ရန် ဆွမ်း၊ သက်သတ်လွတ်ဟင်းများ၊ သစ်သီးများ၊ အချိုရည်များကိုလည်း ယူဆောင်လာကြပါသည်။ ဆရာတော် ကြီးကို ကပ်နေကျ မုန့်ညင်းဟင်းနှင့် ရှမ်းပဲပုပ်ထောင်း မပါလာသည်ကို အလှူရှင်မှ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေပါ

သည်။

ဆွမ်းကပ်ချိန်နီးလာ၍ ရှေ့နားတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းများတွေ့ပါက ကား ရပ်ရန်လည်း ပြောလိုက်ပါသည်။ လမ်း သည် တောတောင်သစ်ပင်ကြီးများကို တွေ့ရပြီး ရွာများကိုလည်း မတွေ့ရပါ။

မကြာမီအချိန်တွင် လမ်းဘေးတစ် နေရာ၌ သစ်ပင်ပန်းမန်များနှင့် သီးနှံ ပင်များစိုက်ထားသည့် တောင်ယာအိမ် လေးတစ်လုံးကို တွေ့ရှိလာပါသည်။ ကားများ ခြံဝင်းရှေ့ ရပ်လိုက်သောအခါ အိမ်ရှင်ရှမ်းမိသားစုများ ထွက်လာပြီး အကူအညီများလိုအပ်ပါက တောင်းပါ ရန် ယဉ်ကျေးစွာ ပြောလာပါသည်။

အလှူရှင်မှာ ကုံလုံဆရာတော်ကြီး ကို ဆွမ်းကပ်ချိန်ရောက်နေပါ၍ အိမ် တွင်းသို့ပင့်ပြီး လှူလိုပါကြောင်း ပြော လိုက်ပါသည်။

အိမ်ရှင်ရှမ်းမိသားစုမှ ခွင့်ပြုသဖြင့် မိမိတို့ပါလာသော ဆွမ်းဟင်းများကို စားပွဲပေါ်တွင် ပြင်ဆင်ကြပါသည်။ ရှမ်း မိသားစုမှ အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေပြီး မွှေးပျံ့နေသော ဆွမ်း၊ မုန့် ညင်းဟင်း၊ ရှမ်းပဲပုပ်ထောင်းတို့ကို ကပ်လှူပါသည်။

အလှူရှင်သည် မိမိဆွမ်းချိုင်ထဲတွင် မပါသော သက်သတ်လွတ်ဟင်းများ ပါလာသဖြင့် ဝမ်းသာသွားပါသည်။ ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော် ကို အိမ်ထဲသို့ပင့်ဆောင်ရာတွင် အိမ်ထဲ ခါးဝနှင့် ဝေါယာဉ်မှာ အံ့ကိုက်ဝင်သာ ရုံလေး ဖြစ်ပါသည်။

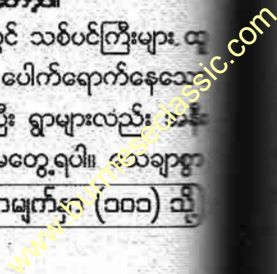
ကုံလုံဆရာတော်ကြီး ရုပ်တုတော် အား သက်သတ်လွတ်ဆွမ်း ကပ်လှူ ပြီးသောအခါ ပါလာသောမိသားစု၊ မိတ်ဆွေများကိုလည်း ရှမ်းမိသားစုမှ သက်သတ်လွတ်ဟင်းများဖြင့် ဧည့်ခံ ကျွေးမွေးကြပါသည်။

အားလုံး စားသောက်ပြီးသောအခါ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောဆိုနှုတ်ဆက် ၍ ခရီးထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ အလှူရှင်နှင့် မိသားစုမှလည်း အပြန်ခရီးတွင် ရှမ်း မိသားစု၏ စေတနာကို ကျေးဇူးတုံ့ပြန် ရန်နေရာများကို မှတ်သားလာခဲ့ပါ သည်။

ကုံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော် သည် ပင်းတယမြို့ ကုံလုံကျောင်းတိုက် သို့ ရောက်ရှိပြီး စံကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။ အလှူရှင် မိသားစုနှင့် မိတ်ဆွေများသည် ကျောင်း တိုက်တွင် ရက်အနည်းငယ်နေပြီး အလာလမ်းအတိုင်း မန္တလေးမြို့သို့ ကားများဖြင့် ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

အပြန်ခရီးတွင် ရှမ်းမိသားစု၏ တောင်ယာတစ်ခုပင်ဖြင့် လက်ထောက် များထပ်ရန်လဲ ယူဆောင်လာခဲ့ပါသည်။ မိမိတို့ရှမ်းကပ်ခဲ့သောနေ့ကို မှတ်သား ထားသဖြင့် ထိုနေ့ကသို့ ကားများထုတ် ထားအခါ ဖျဉ်သည့်တောင်ယာတစ်ခု ကိုမျှ မတွေ့ရတော့ပါ။

ထိုနေရာတွင် သစ်ပင်ကြီးများ ထူ ထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေသော တောကြီးဖြစ်ပြီး ရွာများလည်း အနီး အနားတွင် မတွေ့ရပါ။ သေချာစွာ

အရိုးတောင်ကျောင်းကြီးပေါ်

မောင်မောင်
(ထားဝယ်)

ဘုန်းပင်အရိပ်ပေါ်ခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း

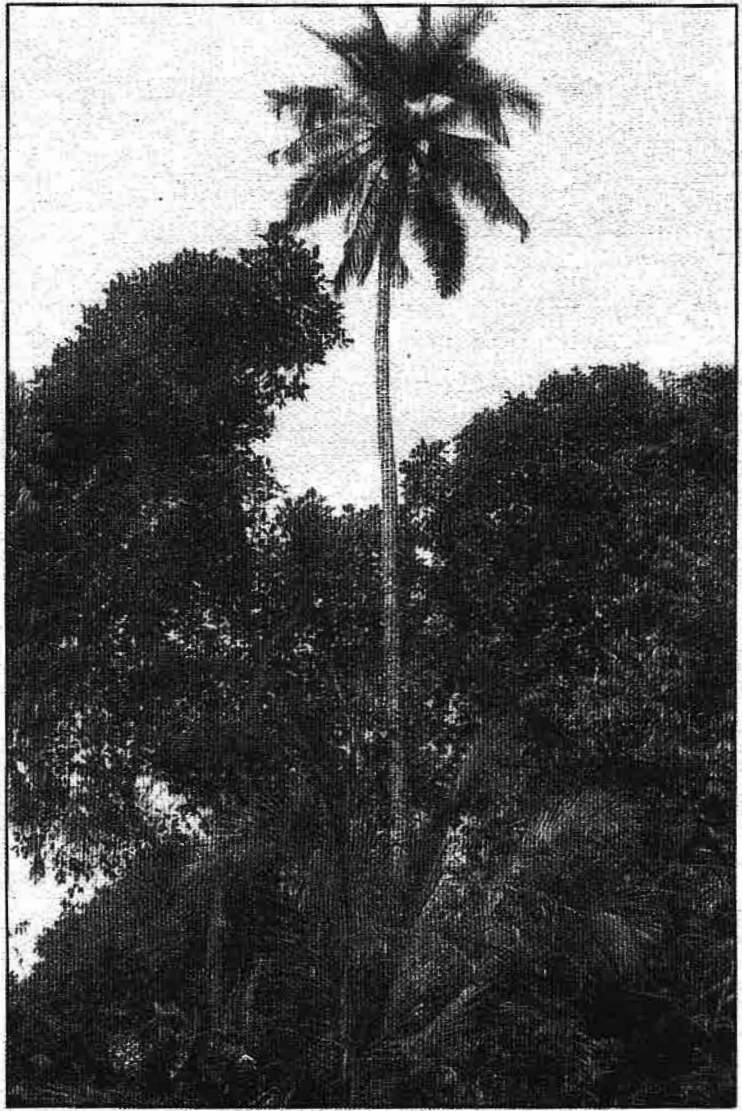
စာရေးသူတို့ ထားဝယ်မြို့နယ် ကူးတို့ရွာရှိ အရိုးတောင်ကျောင်းသို့ ဦးတည်လျက် ခရီးနှင့်လာကြသည်။ သူရိန်နေမင်း၏ စွမ်းအင်ကလည်း ပြင်းလှသည်။

သို့သော် အရိုးတောင်ကျောင်းဝင်း အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ တောထောင်တို့၏ သစ်ကြီးဝါးကြီးအရိပ်၊ ဘုရားအရိပ်၊ တရားရိပ်များကြောင့် အေးချမ်းကြည်နူး စိတ်နှလုံးဝေဖြာ ချမ်းမြေ့ခံစားရကာ ရွှင်လန်းနေမိသည်။

အရိုးတောင်ကျောင်း၏ အဝင်ဝ မုခ်ဦးသည် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ အနောက်ဘက်မျက်နှာစာတွင် ရှိသည်။ ထိုမျက်နှာစာ၌ပင် မြေကွက်လပ်ကြီးဖြစ်လျက် ရှိပေသည်။

ထိုမြေကွက်လပ်၏ အရှေ့ဘက်၌ ဆောင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူသော အရိုးဆောင် ရှေးဟောင်းကျောင်းကြီး တည်ရှိပေသည်။ ထိုကျောင်းကြီးသည် အရှေ့အနောက် အလျားရှိ၏။ တောင်ဘက် အနံဖြစ်ကာ မျက်နှာစာသည် ဆောင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားသည်။

ကျောင်းဝင်း မြေကွက်လပ်၏ အနောက်ဘက်ကျောင်း အဝင်ဝမုခ်ဦး အနီး ဆောင်ဘက်(ယာဘက်)၌ ခူးရင်းပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိ၏။ မြောက်ဘက် ဆောင်ဘက်)၌ ပိန္နဲပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိ၏။ ထိုခူးရင်းပင်ကြီးနှင့် ပိန္နဲပင်တို့၏ အထည်၌ ပေ(၂၀)အမြင့်ရှိသော အုန်း

◆ အရိုးတောင်ကျောင်း အဝင်ဝ မုခ်ဦးအနီး

ခူးရင်းပင်၊ ခရီးပင်၊ ပိန္နဲပင်တို့

အောက်ကျောင်းအနီး၌ မြေကွက်

ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိ၏။

ရှေးဟောင်း သစ်သားဘုန်းတော်

ကြီးကျောင်း၏ အောက်လပ်တွင်

သီတင်းသုံးတော်မူနေသော ဘုန်းတော်

◆အရိုးတောင်ကျောင်းကြီး အပေါ်ထပ် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ နူးရင်ပင် အနီးပင် ဝိဒူဝင်တို့၏ အပိုင်ပုံများ ထင်ဟပ်မြင်ပေါ်နေသည့် မြင်ကွင်း

ကြီးတစ်ပါးကို လှမ်း၍ မြင်လိုက်ရသည်။

‘တပည့်တော်တို့က ထားထပ်ပြုကာ လာတာပါ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားရဲ့ အရိုးတောင်ကျောင်းသို့ ဘုရားဖူးလာရင်း ကျောင်းကြီးပေါ်မှာ အနီးပင်အရိပ်ထပ်ပတ် ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်း သတင်းကြားသိရလို့ လာရောက်လေ့လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ် အရှင်ဘုရား’

ဟူ၍ စာရေးသူတို့ ဦးချရှိခိုးလျှောက်ထားသည်။

ထို့နောက် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသောဘိတ၏ ဦးဆောင်ခေါ်သွားရာ ရှေးဟောင်းကျောင်းကြီးအပေါ်ထပ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

အရိုးတောင်ကျောင်းသည် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် ဂဏဝိမုတ်ကူးတို့ကိုယ်ကြီး၏ ပထမကိုယ်ချုပ်ကြီး

ဖြစ်တော်မူသော ပိဋကတ်တိုက် ဆရာတော်ကြီး၏ဆရာ အရှင် သာရမဇ္ဈသာဘုရားကြီး တောရဆောက်တည်သော အရိုးတောင်ရှိ ရှေးဟောင်းကျောင်းကြီး ဖြစ်ကြောင်း...

ရှေးအစဉ်အဆက်က သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့တော်မူကြသည့် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ပြောပြချက်များအရ ဤကျောင်းကြီး တည်ဆောက်စဉ်က သစ်များကို အသုံးပြုရာတွင် သစ်လုံးတစ်လုံးတွင် အပေါက်တစ်ပေါက် ပါရှိခဲ့ကြောင်း...

ထိုသစ်လုံးကို သစ်သားပြားများဖြစ်အောင် လွှစက်ဖြင့် ဖြတ်တောက်ပြီး သောအခါ သစ်သားပြားများတွင် အပေါက်တစ်ပေါက်စီ ပါရှိလာကြောင်း...

ထို့ကြောင့် အရိုးတောင်ကျောင်းကြီး အပေါ်ထပ် အနောက်တောင်တော်ရှိ

နံရံပျဉ်းပြားတစ်ပြား၌ အပေါက်သေးသေးတစ်ပေါက် ပါရှိနေခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ ကြမ်းခင်း ပျဉ်တစ်ပြားတွင်လည်း တစ်လက်အရွယ်ခန့်ရှိ အပိုင်ပုံ သဏ္ဍာန် အပေါက်တစ်ပေါက် ထိလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော် ဦးသောဘိတမှ မိန့်ကြားပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်သည် ထိုကျောင်းကြီး၏ အနောက်တော် မျက်နှာစာရှိ ပြတင်းပေါက်နှင့် တောင်ဘက်မျက်နှာစာရှိ ပြတင်းပေါက်တို့ကို ပိတ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ထိုကျောင်းကြီး၏ အနောက်တောင်ထောင့် နံရံထောင် ပျဉ်ပြား အပေါက်သေးသေးနှင့် ကြမ်းခင်းပျဉ်ပြားရှိ အပိုင်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ အပေါက်တို့ အလင်းရောင် ဝင်နေပေသည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်သည် နှင်းပျဉ်ပြားရှိ တစ်လက်မခန့် အရွယ် အပိုင်ပုံပေါက်ပေါ်၌ တစ်ပေခန့်

www.burmeseclassic.com

သော စာရွက်ဖြူတစ်ရွက်ကို တင်၍ ပိတ်လိုက်သည်။

ဤတွင် ထိုအကောင်ကြီး၏ အောက်ဘက်ဖျားနားစာ ဝတ်စွက်ထိတွင် ထိက်သနသော နှုတ်ပင်၊ နန်းပင်၊ ဝိမ္ဘီပင် တို့၏ ဖုံးလွှမ်းအောင်းအောင် ဝတ္ထုဖြူထိ တွင် ထင်ထင်ရှားရှား ထူးထူးခြားခြား ထိထိပျက်ပျက်လာပေသည်။

ထိုသို့ သစ်ပင်ရိပ်များ ပေါ်လာရာ တွင် အုန်းပင်တစ်ပင်လုံး၏ အရိပ်ပုံလွှာ သည် ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ပေါ်လာ သည့် ဖြစ်စဉ်တစ်ခုသည် ယနေ့တိုင် ဖြစ်တည်နေပေသည်။

ဤဖြစ်စဉ်သည် နံနက်(၆)နာရီမှ ညနေ(၆)နာရီအထိ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ အထူး သဖြင့် မွန်းလွဲ(၂)နာရီအချိန်တွင် အဆိုပါ အုန်းပင်၏ပုံရိပ်သည် ဝိမ္ဘီ ထင်ရှားပြတ်သားစွာ တွေ့မြင်ရ သည်။

ထို့ကြောင့် ထူးခြားစွာ အုန်းပင်အရိပ် ထင်ဟပ်ပေါ်ခြင်းကို စူးစမ်းလေ့လာလို ဝါက ထားဝယ်မြို့၊ ကူးတို့ရွာ အရိုး တောင်ကျောင်းကြီးတွင် လာရောက် လေ့လာနိုင်ပါကြောင်း သတင်းပေး ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

[ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးပေး ခဲ့သော ဦးတင်စိုး(ခေါင်းလှုပ်စစ်အင်ဂျင် နီသာ) အငြိမ်းစားအား အထူးကျေးဇူး ထင်ရှိပါကြောင်း...]

မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

- ၁။ ထီးကားချက်
- ၂။ အရိုးတောင်ကျောင်းထိုင် ဆရာ တော် ဦးသောဘိတ၏ မိန့်ကြား ချက်များ။
- ၃။ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်လေ့လာ ခြင်း။

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာပါက ခြေဖမိုး၊ လက်ဖမိုးကလေးများ ရောင်ရမ်း လာတတ်ပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာဝန်နှင့် ပြသပါက ဆီးဆေး၊ ဝိုင်း ဆေး၊ စားဆေးများ ပေးကြပါသည်။ ဆီးများသွားပြီး အရောင် လျော့ပါသည်။

တစ်ခါ ဆီးနည်းသွား။ ဆီးပုံမှန်ပြန် ဖြစ်သွားပါက ပြန်ရောင်လာပြန်ပါသည်။ မြန်မာဗိန္ဒောဆရာကြီးနှင့် ပြသသောအခါ ဆရာကြီးက အောက်ဖော်ပြပါ ဆေးနည်းကို သံပေါက်နှင့်တကွ ပေးလိုက်ပါသည်။

ဆေးရွာရ လွယ်သဖြင့် ဆေးဖော်၍ လိမ်းလိုက်ရာ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် လိမ်းရုံဖြင့် သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ယင်းလိမ်းဆေးနည်းကို ဆရာကြီးထံ ခွင့်ပန်၍ အများပြည်သူ စာရွာသူများ သုံးစွဲ ကြည့်နိုင်ရန် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

သံပေါက် စာချိုးမှာ...

“ပျောက်ဆိပ်၊ ခံတက်၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ စွက်လေ နွန်းစိမ်း၊ တေအေမပြောင်၊ ပါယောဆောင်၊ ကိုယ် ရောင်သွက်လိမ်း” ဟု အဓိပ္ပာယ်မှာ...

ပျောက်ဆိပ်ရွက်၊ ခံတက်ရွက်၊ ကြောင်

ကျယ်လောင်ရောင်

လိမ်းဆေး

ပန်းရွက်၊ နုနင်းစိမ်း အမျှစီစု၍ အညက် ကြိတ်ကာ ရေနှင့်ဖျော်၍ လိမ်းရန် ဖြစ် ပါသည်။

ဆေးနည်းအလွယ်ကို ပေးသော တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊ ချောင်းနက် ရွာမှ ဆေးဆရာကြီး ဦးတင်စိုးအား အထူး ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

အားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ကောင်းထက် (ချောင်းနက်)

စာမျက်နှာ (၉၅)မှ အသက်

မှတ်သားထားသောနေရာ ဖြစ်သဖြင့် မှားစရာအကြောင်းလည်း မရှိနိုင်ပါ။

အလှူရှင်မိသားစုများ မိတ်ဆွေများသည် တောင်ယာတဲအိမ်နှင့် ရှမ်းတိုင်းရင်း သားမိသားစုကို လမ်းတစ်လျှောက်လုံးရှာသော်လည်း မတွေ့ရပါ။ ထို ရှမ်းမိသားစု သည် လူသားများ မဟုတ်ဘဲ တောစောင့်နတ်များ ဖြစ်ရမည်ဟု အားလုံးက ယုံကြည်လိုက်ကြပါသည်။

ကံလုံဆရာတော်ကြီး၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် တောစောင့်နတ်များမှ ဆွမ်း သက်သတ်လွတ်ဟင်းများဖြင့်ကပ်လှူကြခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို အလှူရှင်မှ ပြန်လည် ပြောပြပါသည်။

ကံလုံဆရာတော်ကြီးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသော လူအပေါင်းကို ဆရာတော်ကြီးမှ စောင့်ရှောက်ကယ်တင်သဖြင့် ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ဆည်း ကပ်ကြရန် အလှူရှင်မှ ပြောကြားပါသည်။

ကံလုံဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကြောင့် တောစောင့်နတ်တို့မှ သက်သတ်လွတ်ဆွမ်း ကပ်လှူရသည့် ထူးဆန်းအံ့ဩ ဖွယ်ဖြစ်ရပ်ကို အလှူရှင်မှ ပြန်လည်ပြောပြသည်ကို နားထောင်ရင်း ကျွန်မ သည် ကံလုံဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်ကို ရှိသေစွာ လက်အုပ်ချီးကန်တော့ လိုက်ပါတော့သည်။

[ကံလုံဆရာတော်ကြီး၏ အလှူရှင် ဒေါက်တာခင်ခင်စိန်မှ ပြန်လည် ပြောပြသည်ကို ရေးဖွဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]

ချို (အမရပူရ)

သိဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိ ဝိဇ္ဇာပညာရှင်ကြီးများ

နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

သရာ ဦးရဲဘော်
[သိပ္ပံလက္ခဏာ+နက္ခတ္တဗေဒ+သင်္ချာဗေဒ]

သူရဿတီဒေဝီမယ်တော်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ကျွန်ုပ်သည် "သိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိ၊ ဝိဇ္ဇာပညာရှင်ကြီးများနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း" များ ရေးသားရာတွင် "သူရဿတီဒေဝီမယ်တော်" နှင့် တွေ့ဆုံခြင်းကို စတင် ရေးဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ရေးသားနေစဉ် အတွင်း ထူးခြားမှုများ၊ ထူးဆန်းမှုများ အဖုံဖုံနှင့် ကြုံတွေ့ရပါသည်။

အမှန်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ခြင်း၊ မိရိုးဖလာလွန် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်၏။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာသည်သာ လျှင် ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်သည်ဟု သော အယူအဆကို လက်ခံထားသူ

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်ရာ အခြားအခြားသော ဘိုးတော်၊ မယ်တော်များအကြောင်းလဲ မသိ၊ လေ့လဲ မလေ့လာဘူးပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူဝါဒမှလွှဲ၍ အခြားသော အယူဝါဒ ဘာသာများ အကြောင်းလဲ မသိ လေ့လာမှုလဲ မရှိပါ။

"သူရဿတီဒေဝီ မယ်တော်" အကြောင်း ရေးသားရာတွင် ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်များကိုသာ မူတည်ရေးပါသည်။ မယ်တော်၏ မူလဇစ်မြစ် အခြေခံများကိုလဲ မသိ၊ မည်သည့် အတွက် ပူဇော်၊ ယသရသည်ကိုလဲမသိ။ မည်သည့် အကျိုးထူးများပေးမည်ကို လဲ မသိပါ။

ထို့အပြင် တရားဟောဓမ္မကထိက များ၊ ဘုန်းတော်ကြီးများ စာပေပညာ

ရှင်ကြီးများ၊ စာရေးဆရာကြီးများ၏ "သူရဿတီဒေဝီမယ်တော်" ဆိုတာ ရှိ မရှိ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် "ရှင်ဥပဂုတ္တ" ဆိုတာလဲ ရှိမရှိ။ အငြင်းပွား ရေးသားဟောပြောနေမှုများ ကြားနေဖတ်နေရသဖြင့်...

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၊ ဝိဇ္ဇာပညာရှင်ကြီးများအကြောင်း လေ့လာချင်စိတ်၊ သိချင်စိတ်မရှိ ဖြစ်နေပါ၏။ ဤသည်မှာ လည်း ကျွန်ုပ်၏ ညံ့ဖျင်းမှုဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ လေ့လာစူးစမ်းမှု မပြုလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်၏ဆန္ဒ ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် အနှစ်(၃၀)ခန့် ဘာသာရေး စခန်း လိုက်လာသောအခါ ထူးခြားမှု ဖြစ်လာ၏။ တရား၊ ဘာဝနာအလုပ်များ "ထုံ" လာပါသည်။ ဤသို့ "ထုံ" လာချိန်တွင် ဝိဇ္ဇာပညာရှင်ကြီးများနှင့် တွေ့ဆုံရန် ဖြစ်လာပါတော့သည်။

မဂ္ဂဇင်းများ ဖတ်အံ့ဟု အနားယူပြီးစာအုပ်များဖွင့်လေသော် "သူရဿတီဒေဝီမယ်တော်" အကြောင်း ရေးထားသည့် ဆောင်းပါးများသာလျှင် တွေ့ရ၏။

မြို့တော်ခန်းမဘေးတွင် သောကြာ နေ့တိုင်း လာရောက် ရောင်းချသည့် ပေါင်းတည်မြို့သား "ကိုဝင်းဖြင့်" မှ စာအုပ်ဆိုင်တွင်လည်း "သူရဿတီမယ်တော်အဖွင့်ကျမ်း" ခို့တွေ့ရပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်အား အကျိုးထူးပေးမည်

www.burmeseclassic.com

စာပေများကို ဝယ်ယူစုဆောင်းလိုက်ပါသည်။

မယ်တော်သည် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများသည် လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်ကိုအကူအညီ ပေးနေသည်ဟု ယူဆပါသည်။ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်၏ စာပေရေးသားပြုစုမှုအတွက် အထောက်အပံ့များ ဖြစ်နေပါသည်။

ကျွန်ုပ် "သူရဿတီဒေဝီမယ်တော်" အကြောင်း နိဂုံးချုပ်ရေးနေစဉ် ရှေးညွှာရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာပါသည်။

ဤအကြောင်း ကျွန်ုပ် ဆက်ပြီးရေးသားပြုစုဖို့ ဖြစ်လာပါသည်။

"အင်း...မောင်ရင့်ရှေ့မှာ ဆေးတွေ တယ်များသကိုးကွယ်။ ဘာတဲ့ ဝိဇ္ဇာအောင်ဆေး"နဲ့ "ဆေးဝိဇ္ဇာသက်ဆောင်ဆေးကြီး" တွေ ဆိုပါလား။

မောင်ရင့်က ဘာရောဂါတွေ ရှိလို့လဲ ဟု မေးသည်။

ရောဂါတွေရှိလို့ မဟုတ်ပါဘူး...။ ရောဂါမဖြစ်အောင်...ကျန်းမာအောင် ဆောင်ရွက်ရအောင် ကာကွယ်တဲ့ဆေးတွေပါ။

အင်း... မောင်ရင့် အသက်ရှည်အောင် ကျန်းမာရေးကောင်းမယ်။ ဝိဇ္ဇာတွေပယ်ကွယ်။ ဘာသာတရား လိုက်စားစောင့်ထိန်း ကျင့်ကြံသူတွေဟာ အသက်ရှည်စမြဲပဲကွယ်။

မောင်ရင့်လဲ ဘာသာရေးအား ကောင်းလာပြီ။ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုတွေ ဆုံးမသွားပြီ။ ဘာဝနာဘက်မှာ အသက်ရှည်စမြဲပဲကွယ်...ဝိပဿနာဘက်မှာ အသက်ရှည်စမြဲပဲကွယ်။

ဝိပဿနာဘက်မှာ အနှစ်(၂၀)ကျော် အသက်ရှည်စမြဲပဲကွယ်...ဝိပဿနာလိုင်းကူးဖို့ ဘရသေ့တွေ လာရောက်သတိပေးဖူးတာ မောင်ရင့်က ခုအထိ မလိုက်နာ

သေးဘူး၊ 'ခင်ဗျာ...'

'အေး မင်းမှာ အံ့ဩစရာတွေချည်းပဲ ဖြစ်မှာကွယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မောင်ရင့်အကြောင်းတွေ သိနေလို့ မဟုတ်လား။ အဲဒါ ဘာဆန်းသလဲ။ ဝိဇ္ဇာပညာတွေကွယ်။ ဝိဇ္ဇာပညာတွေ ကျွန်ုပ်မှာ အံ့ဩမဆုံးနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်အတွင်းစိတ်ကို သိနေ၍ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်ကို ဆက်ဆံဆက်သွယ်နေသူများမှာ ကျွန်ုပ်ကို "မောင်ရင့်" ဟုသော အသုံး သုံးကြ၏။ ကျွန်ုပ်၏ အသက်မှာ (၅၅)နှစ် ပြည့်ပါပြီ။ သူတို့၏ အသက်ကော... မည်မျှရှိပါပြီနည်း။

ကျွန်ုပ်အား "မောင်ရင့်" ဟုခေါ်သောကြောင့် ဆရာကြီးများ ကျွန်ုပ်ထက် အသက်အရွယ်အားဖြင့် ကြီးလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

အသက်အရွယ်အားဖြင့် (၈၀)ခန့် ရှိလိမ့်မည်။ ၀၀ဖြိုးဖြိုးရှိ၏။ အသားအရေမှာ အညိုရောင်သန်းနေ၏။ တိုက်ပုံအင်္ကျီအညိုရင့်၊ လုံချည်မှာ အညိုရင့်၊ ယောဂီရောင်ဖြစ်၏။

ကြီးမားသော မေးရိုးကားကားကြီးရှိပြီး ထူထဲသော နှုတ်ခမ်းမွေးကြီးများ ရှိသောကြောင့် ကျက်သရေရှိ၏။ ဣန္ဒြေကြီး၏။ တည်ငြိမ်၏။ လေးနက်၏။ ခရီးဝေးမှ လာရဟန်ရှိ၏။ ခြေထောက်တွင် ဖုန်အလိမ်းလိမ်းရှိ၏။ ပါးစပ်အတွင်း၊ ပါးစောင်အတွင်း ဆေးငုံထားဟန်ရှိ၏။

သူသည် ထူထဲ၊ တောက်ပြောင်၊ စူးရှသောမျက်လုံးအစုံဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို စိုက်ကြည့်တတ်၏။ စူးစူးရှရှရှိသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်လိုက်တိုင်း ကျွန်ုပ်မှာ တုံလှုပ်သွားရ၏။ ဆံပင်မှာ ယောင်နှင့် ဖြစ်၏။ ယောင်ထုံးအား ပုဝါစီးထား၏။

'အဘ ဘယ်က ကြွလာပါသလဲ... ခင်ဗျာ'

'ကျုပ်လား... မမေးပါနှင့်တော့ မောင်ရင့်ရယ်။ ဟို...ဟို...အဝေးကြီးက လာတာကွယ်။ အချိန်အခါသင့်လို့ ကျုပ် ရောက်လာတယ်မှတ်ပါ။

မောင်ရင့်ကို သူရဿတီဒေဝီမယ်တော် စောင့်ရှောက်ပါတယ်။

ပညာအားဖြင့် မောင်ရင့်က ဆေးပညာတော့မတတ်ဘူး။ သို့သော်... စာပေပညာတော့ ကျွမ်းကျင်တယ်။

ဆေးပညာတတ်မြောက်ပြီး ဆေးမကုသော်လဲ ပရိတ်၊ မန္တန်ရွတ်တယ်။ ပရိတ်ရေဖြင့် ဆေးကုတယ်။

ကြီးမား၊ မြင့်မားသော၊ ကျယ်ဝန်းသော ခန်းမကြီးထဲမှာ မောင်ရင့်ပရိတ်ရေပေးပြီး ဆေးကုနေပုံကို မယ်တော်က ပြသခဲ့ပြီးပြီ။

သို့သော်... ဤအခန်းကဏ္ဍသို့ မရောက်နိုင်သေး။ အင်္ဂါနံစာပေရေးသားပြုစုရင်းသာ အချိန်တွေ ကုန်လွန်နေတယ်။

မောင်ရင့်ရေးသားသော စာပေများကို အုပ်ချုပ်သူနှင့် စာပေတိုက်တို့သည် မောင်ရင့်၏ မွေးဂဏန်းများနှင့် ကိုက်ညီသောကြောင့် ထည့်သွင်းဖော်ပြအသုံးပြုပေးလိမ့်မည်။

မောင်ရင့်သည် မယ်တော်၏ စောင့်ရှောက်မှုကိုလဲမသိ။ ဆေးဝါးများ၊ အင်းများ၊ မန္တန်များအကြောင်းလဲ မသိသဖြင့် ကျုပ်က သင်ပေးရလိမ့်မည်။ ကောင်းစွာ နာယူမှတ်သားပြီး သူတစ်ပါးအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ပါလေ'။

"ဘာဆရာကြီး"သည် စေတနာဖြင့် များစွာသော ပညာများပေး၏။ စိတ်ရှည်လက်ရှည်သင်၏။ မယ်တော်က သူရဿတီဒေဝီနှင့် ပတ်သက်သော

ကိစ္စများ ဖြစ်၏။

“သူရဿတီမယ်တော်ဒေဝီ” အား ပင့်ရန် မည်ကဲ့သို့ ပွဲထိုးရပုံ၊ ရုပ်တုပုံ တော်ကို မည်သည့်အသားဖြင့် မည်သို့ ထုလုပ်ရပုံ၊ ပုံတော် ထွင်းထုနေစဉ် မည်သည့်ဂါထာမန္တန်ရွတ်ရပုံ၊ ပုံတော် အား အမွှေးနံ့သာဖြင့် ပက်ဖျန်းရပုံ၊ အမွှေးကိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင်ဖြင့် မည်သို့ ပူဇော်ရပုံ။

- ❑ အင်းကဏ္ဍ၊ ဆေးကဏ္ဍများ ခွဲခြားပုံ။
- ❑ အင်းဖော်စပ်ပုံ၊ ဆေးဖော်စပ်ပုံ။ စသည်တို့ကို အသေးစိတ် သင်ကြားပေး၏။

(၁) သူရဿတီ အင်းကဏ္ဍတွင်...

- သူရဿတီ ခပ်ဆေးစီရင်နည်း။
- သူရဿတီ ခြေရာမြှုပ်အင်း။
- သူရဿတီ ပီယ၊ မီးထွန်းအင်း။
- အိပ်မက်စေနည်း။
- သူရဿတီ အိပ်မက်စေအင်း။

(၂) သူရဿတီ ဆေးကဏ္ဍ

- သူရဿတီ ဆေးရင်းကြီး ဖော်နည်း။ (အစီအရင်အစုံ)
- ဒေဝီ(၉)ပါး ဆေးရင်းကြီး ဖော်စပ်နည်း။
- သူရဿတီ အရုပ်ထုနည်း။
- အစီအရင်နည်း။
- အစုပ်ဂါထာများ။
- သူရဿတီ အချုပ်ဂါထာတော်ကြီး။
- အင်းများစီရင်သော ဥပဒေသ။
- ပန်းပေါင်း၊ မင်းပေါင်း၊ ဂမုန်းပေါင်း ခေါ်ဆိုပုံ။
- သူရဿတီ လျှို့ဝှက်ပေးအစီအရင်။
- သူရဿတီ ဆေးထိုးနည်း။
- သူရဿတီ ဗျည်းစမ မှော်အင်း စီရင်နည်း။

- ပီယသိဒ္ဓိအင်း စီရင်နည်း။
- နေသိဒ္ဓိအင်း စီရင်နည်း။
- ပွဲတွေ့မန္တန်တော်ကြီးများ။
- သူရဿတီ ပွဲတွေ့ ပီယ ပန်းပိတုန်း စီရင်နည်း။
- ပီယဆေးလိပ်မန်းဂါထာ။
- ရွှေတစ်ထောင်လက်ဖွဲ့ စီရင်နည်း။
- သူရဿတီ ဆင်မာန်စွယ် စီရင်နည်း။
- သူရဿတီ ပိဋကတ် မှော်အင်းကြီး စီရင်နည်း။
- ကိုယ်လုံသမားဆောင် အင်းစီရင်နည်း။
- ပယောဂနိုင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအင်းစီရင်နည်း။

လောကီပညာရပ်များ
စီရင်ရာဌာသတိပြုရန် မှာကြားချက်

- ဂမုန်းညွှန်းများ။
- ပယောဂနိုင် ဆေးဂမုန်းနှင့် စွမ်းသတ္တိများ။
- ပယောဂနိုင် နတ်ဂမုန်းများနှင့် စွမ်းသတ္တိ။
- နတ်နိုင်ဂမုန်းသုံးနည်း ဆေးတော်

ကြီး။

သူရဿတီမယ်တော်နှင့် ပတ်သက်သော အစီအရင်များကို မနားတမ်း ပို့ချပေး၏။ အတော်ကြာ၏။ (၃)နာရီခန့် ရှိမည်ဟု ထင်ရ၏။ အကြောင်းအရာ ပညာရပ်များကား စုံလင်လှ၏။

ဤပညာရပ်များ ကုန်စင်အောင် သင်ကြားပေးသော်လည်း ကျွန်ုပ်က ကုန်စင်အောင် မမှတ်နိုင်ပါ။ မှတ်စွမ်း နိုင်သောဉာဏ်လည်း မရှိပါ။

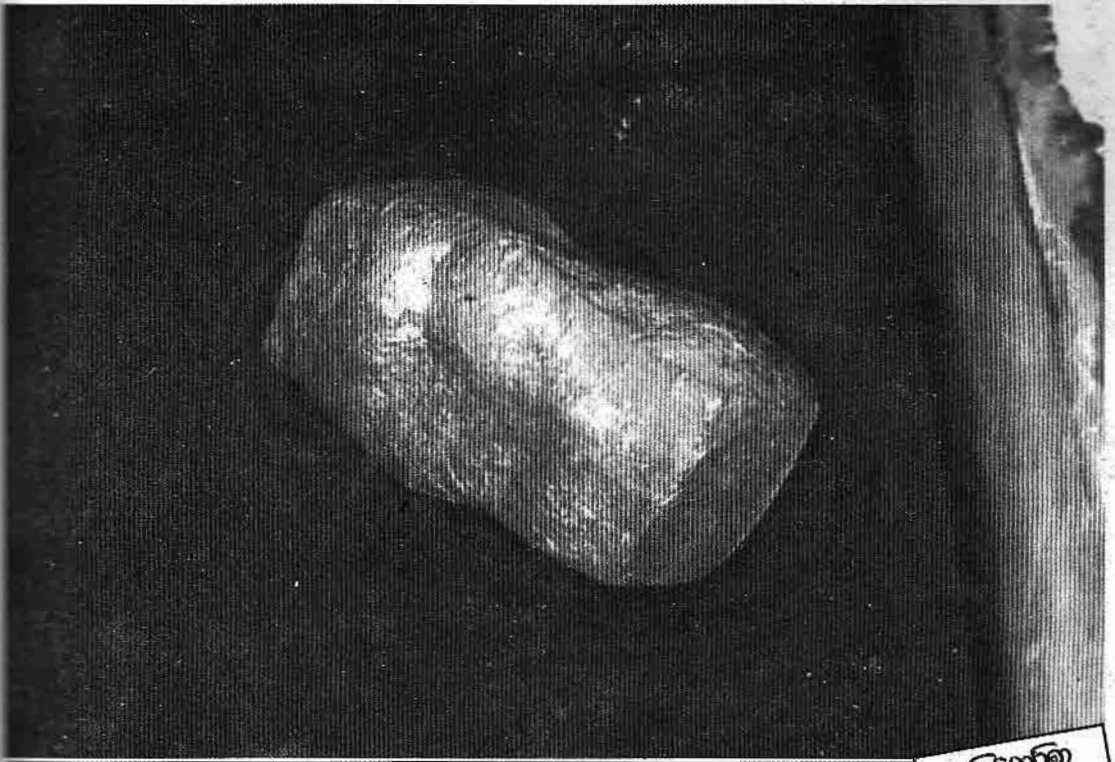
ဤပညာရပ်များမှာ ကျွန်ုပ်နှင့်ဆိုင်သော် “စိမ်း” နေသည်။ သို့သော် အဘယ်ကြောင့် “ဘာဆရာကြီး” က ကျွန်ုပ်ကို သင်ကြားပေးနေပါသနည်း။

“မယ်တော် သူရဿတီဒေဝီ” ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့အပြင် ဤပညာသည် ကျွန်ုပ်တတ်မြောက်ရန် အချိန်ကာလ ရောက်နေပြီလောဟု ထင်ရပါသည်။

သူရဿတီဒေဝီမယ်တော်နှင့် သက်ဆိုင်သော ဂါထာများ၊ အင်းများ၊ ဆေးများမှာ များပြားလှပါ၏။ ကျွန်ုပ်အတိုက်အခင်မတတ်၊ မှတ်လည်း မမှတ်မိပါ။ သို့သော် အဆန်းတကြယ် ဖြစ်ရပါ၏။ အံ့ဩစရာလည်း ဖြစ်၏။

“သူရဿတီ အဖွင့်ကျမ်း” တစ်ဆောင်ကို အလွယ်တကူ ဝယ်ယူရခဲ့၏။ ဤကျမ်းကိုဖွင့်သော် မရှင်လင်းသောအချက်များ ပွင့်သွားသော် ပညာပေးစဉ်က မှတ်မထားမိသော အကြောင်းများ၊ ခေါင်းစဉ်များ ဆေးညွှန်းများ အပြည့်အစုံ တွေ့ရသော် ဝမ်းသာသွား၏။ ကျွန်ုပ်အတွက် တစ်ဖန်တီးလေသလော။ ပိဋကပညာများကား အံ့ဩစရာပါတကား။

ဆရာ ဦးရဲအောင်
[သိပ္ပံလက္ခဏာ+နက္ခတ္တဗေဒ+သရား]

◆ ရာဇဝင် ဖော်ပြချက်

ဘုန်းကြီးစွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

နတ်သျှင်တောင်မှ

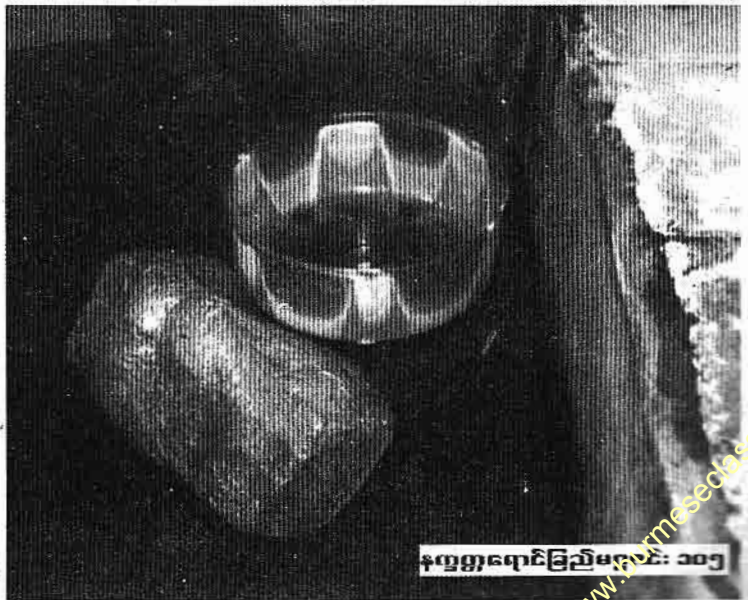
ရောဇဝင်အုတ်ခဲ

◆ ကော်မတီအဖွဲ့က ဖော်ပြချက်

ကောလင်းမြို့နယ် နတ်သျှင်တောင်
ဘုန်းကြီးစွာ ဆရာတော် ဦးဇော်လက
အလှူထားသော အုတ်ခဲတစ်လုံးကို
ဆန်းစစ်တွင်းချပြသည်။ အုတ်ခဲမှာ
အောက် မမြှုပ်ဘဲ ပေါလောပေါ်နေ
သည်။

ထက်ဖြင့် ဆကြည့်သောအခါ
အလေးချိန် စီးသည်။ သာမန်အုတ်ခဲ
ထက် ဖြစ်နေ၏။ မေးလျှောက်ကြည့်
သောအခါ ဆရာတော်က ဤသို့
ပြောပြသည်။

ဖန်သိန်နယ်မှာ စေတီတစ်ဆူ တည်ရှိ
အုတ်ဖုတ်ကြရာမှာ အုတ်ဖုတ်သား

ရေပေါ်အုတ် အနီးကပ်ခြင်းရင်

တစ်ယောက်က ဒီရေပေါ်အုတ်ကို ရတာနဲ့ သိမ်းထားခဲ့တယ်။

ဝန်းသို-ကောလင်း ရွှေလမ်းတွေလမ်း ဖောက်တဲ့အခါ နတ်သျှင်တောင်မှာ ကျုပ် ရဲနောင်တော် ဦးအာစရယ်ဒွိ(လယ်တီစက် ယိုတ်စာသင်တိုက် ကျောက်ရေတွင်း ရန်ကုန်မြို့ ဆရာတော်) စေတီပုထိုး တည် ပြီး သာသနာပြုနေချိန်ပို လာလျှော့စွာ တာ ပါ'

ဤကဲ့သို့ ရေပေါ် ပေါ်သော အုတ်ခဲ ကို မန္တလေး (၈၄)လမ်းနှင့် (၂၂)လမ်း ထောင့်ရှိ အလွကပ္ပတိုက်တွင်း ကျောင်း တစ်ကျောင်းတွင် တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

မှန်ရေကန်တွင်း ရေပေါ်အုတ်ကို ထည့်ကာ အများသူငါ လေ့လာနိုင်ရန် ပြသထားသည်။

ထိုကျောင်းမှ ဦးပွင့်သော် ရေပေါ် အုတ်ရပြီး မကြာမီ ကျောင်းပိုင်ရရှိ သည်။

သူ သီတင်းသုံးရာကျောင်းကို အလွကပ္ပတိုက်၏ ထပ်တိုးကျောင်း

၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်ကျောင်းအဖြစ် အသိမှတ်ပြုခံရ သောကြောင့် သူ လိုချင်သော ကျောင်း ထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်လာ၏။

တံတားဦးမြို့နယ်ရှိ ပင်းယ ရွှေစည်းခုံ ကျောက်စာတန်ဆောင်းစေတီမှ သီလ ရှင်မယ်တော်ကြီး ဒေါ်သုမင်္ဂလာက ပင်းယမြို့ဟောင်းမှရသော ရေပေါ် အုတ်ကို ပြသပေးခဲ့သည်။ ရေပေါ်အုတ် သည် လာဘ်ရစေကြောင်း မိန့်ကြားပြီး ဆက်မိန့်ကြားတာက...

'ယာတ်ဆိုတာ ရခြင်းလို ဆိုတယ်။ ဝါမှာ ဆွမ်း သင်္ကန်း ကျောင်း ဆေး ဝတ္ထုငွေ အစ ဘာမှ ရရင်တာဟိုတူး ရမယ်ဆိုရင် ဒီတပု ဒီလောကကနေ ထွက်ရင်တာတော့ ရှိတယ်။ ဒါကလဲ ကိုယ်မပိုင်ဘူး။ ရှိဖူးလွယ် ပါဘူး'

ဟု မိန့်ကြား၏။

မော်လမြိုင်မြို့မှ (သက်တော် ၁၀၈ နှစ်အရွယ်) ကော့ပေါက်ဆရာတော် ကြီး ဦးဥတ္တမကလည်း ဒကာလေး မောင်စိုးဝေကို စေ့စေ့ကြည့်လျက်...

'ပင်းက ဆင်းမယ့်တူတာအတွက် လက်မှတ်ရပြီးသားပဲ။ ဝါမှာတော့ လက် မှတ်မရသေးလို့ ဘယ်တူတာ ဆင်းရဲမှန်း မသိသေးပါဘူး'

ဟု ညည်းညူ မိန့်ကြားတော်မူ သည်။

ယင်း မောင်စိုးဝေသည် ဆရာတော် ကြီးမှာ သက်တော်(၁၀၀)ကျော်ပြီ ဖြစ်၍ နောင်တွင် မှူးရဖို့မလွယ်ဟု ပြောဆိုကာ လာရောက်ဖူးမြော်သူ ဖြစ် သည်။

မကြာမီကာလအတွင်း မောင်စိုးဝေ သည် ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါဆိုင်ရာ ရောဂါ ဖြင့် ကွယ်လွန်သောအခါမှ သူ့မိတ်ဆွေ များက ဆရာတော် မိန့်ကြားသည် အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာသိကြရသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ကျင့်ကြံမှုကို သာလျှင် မွေ့လျော်ကြသော ယောဂီ ၀စရမုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ဘဝမှ လွတ် မြောက်ခြင်းကို လာဘ်တစ်ပါးအဖြစ် မက်မောကြလေသည်။

နတ်သျှင်တောင် ကျောင်းတိုက်တွင် တွေ့ရသော ရေပေါ်အုတ်သည်ကား နတ်သျှင်တောင်၌ ဘုရားကျောင်းကန် သာသနိက အဆောက်အအုံများ တိုးတက်စည်ကားစ ပြုသည့်အချိန် နတ်သျှင်တောင်ထိပ် စေတီတော်ကြီး တည်ဆောက်နေသော ကာလ၌ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်လေရာ သာသနာတော် ပွင့်လင်းရည်ကြံ၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသူ တိုးပွားစေမည့် နိမိတ်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပေမည်။ (ကျောင်းခန်းအတွင်း ရေကန်၌ အလင်းရောင် အားနည်းလှသဖြင့် ကော်စွက်တစ်ခုနှင့် ယှဉ်၍ ရိုက်ဖူး တင်ပြထားပါသည်။)

ဘုန်းကျော်စွာ (မြို့မတက္ကသိုလ်)

သားသမီး ဖျံချင်ဖျံချင်

အင်းတစ်ကွက်

ရော်မြင် (မြင်းခြံ)

တစ်ရံရောအခါက...။

ကျွန်တော့်ဆရာထံသို့ ရုပ်ရည် ဥပမိပြည့်စုံ၍ ခေတ်ပညာတတ်ဟု မှန်းဆနိုင်သော အမျိုးသားနှင့် အမျိုး သမီးတို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုသူတို့ သည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ဟန် ရှိသော် လည်း မျက်နှာ မကြည်လင် ညှိုးနွမ်း လျှလျ ဖြစ်နေ၏။

သူတို့၏ အဆောင်ယောင်ကို မြင် ကာမျှနှင့် လူ့အထက်တန်းလွှာက ဖြစ် ကြောင်း ထင်ရှားစေ၏။

အမျိုးသားက လာခဲ့ရင်းကိစ္စကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုသံ ကြားရ ၏။

'ဒီနေ့ ဥပုသ်နေ့ပါ ဆရာ။ အကြောင်းကိစ္စလေးအတွက် အကြံ ဉာဏ် ချီးမြှင့်ပေးရန် တောင်းဆိုဖို့ ဆရာ့ဆီ လာခဲ့တာပါ။ 'ကျွန်တော် နာမည်က ဉာဏ်မြင့်လို့ ခေါ်ပါတယ်'

'ဪ ကိုဉာဏ်မြင့်တဲ့လား ဟုတ်ပါ ဦး လာခဲ့ရင်းကိစ္စကို ပြောပြပါ'

ဟု ဆရာက စကားဖြင့် ဧည့်ဝတ် ပြုလိုက်သောအခါ...

'ကျွန်တော်က ဆေးပွဲစား ဟစ် သောက်ပါ'

လက်ညှိုးညွှန်လျက်...

'သူကတော့ ကျွန်တော့်ဇနီး။ သူနဲ့ ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျခဲ့တာ သုံးနှစ် ချီပါပြီ ဆရာ။ ကနေ့တိုင် သားသမီး ရတာနာတစ်ဦးမှ မထွန်းကားသေးပါ ဘူး။ သားသမီးရရှိဖို့ ဆေးပညာရှင်များ ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း စားဆေး ထိုးဆေး ထဲ စုံသလောက်ရှိနေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကနေ့တိုင် သားသမီးမရသေးဘူး ဆရာ။

သားသမီး မရသေးတဲ့ကိစ္စကြောင့် ထင်နွမ်းမယား စကားနဲ့ မထီလေးစား ထုပ်တာ။ မတော်မတည့် ပြောဆိုတာ

တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ တကျက် ကျက်ဖြစ်ပြီး အဆင်မပြေတာ တွေက နေ့စဉ်ရက်ဆက် တွေ နေရပါတယ်။

ကျွန်တော့်ဇနီးမှာ သားသမီး အတွက် စားလဲ ဒီစိတ်၊ အိပ်ရာထဲ ရောက်ပြန်လဲ ဒီစိတ်တွေနဲ့ လုံးချာလိုက်ပြီး နေမထီထိုင်မသာ ကျန်းမာရေး မကောင်းသလို ဖြစ် နေပါတယ်ဆရာ။

ကျွန်တော့် ဇနီးအတွက် ဆရာ့ဆီက အကူအညီတစ်ခုခု ရယူချင်ပါတယ်'

ထိုသူသည် အလွန်ရှည်လျားသော စကားများနှင့် အဆုံးသတ်လိုက်လျှင် ဆရာက...

'ဒီမှာ ကိုဉာဏ်မြင့်၊ လင်ရယ် မယား ရယ်လို့ ရေစက်ဆုံလာပြန်တော့လဲ အိမ်ရဲ့ ဆည်းလည်းသံဖြစ်တဲ့ သား သမီးလေးတွေနဲ့ စိမ့်ပြည်ပြည် နေထိုင် ချင်ကြတာက အိမ်ရှင်မတိုင်းရဲ့ ဆန္ဒ။

အိမ်ထောင်ကျပေမယ့် သားသမီး မရှိရင် ဘယ်လောက်ပဲ စီးပွားရေး ပြည့်စုံပြည့်စုံ အိမ်ကျက်သရေက အား နည်းနေသလိုပဲ။ ဆားမထည့်ရသေး တဲ့ ဟင်းတစ်မျိုးလို အရသာ မတွေ့၊ ပေါ့ပြက်ပြက် ခြောက်သွေ့သွေ့ဖြစ်နေ တတ်ပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်တိုင်း မိမိတို့ ရင်သွေး ရတာနာရှိသင့်တာ အမှန်တရားပဲ'

ဆရာက ဆက်လက်၍...

'သားသမီး ရရှိရေးအတွက် အကူ ညီ အကြံဉာဏ်ပေးနိုင်ပါတယ်'

အမျိုးသမီးသည် ထိုစကားကို ကြားလိုက်ချိန်၌ ညှိုးနွမ်းနေသော မျက်နှာမှ မျက်ဝန်းနှစ်စုံသည် အရည် လုံလာပြီး ပြုံးယောင်ယောင်သန်းနေ လျက် အသွင်တစ်မျိုး ပြောင်းလာဟန် ကို မြင်ရ၏။

အမျိုးသားက...

'ဆက် အမိန့်ရှိပါဦး ဆရာ' ဟု ဆိုလိုက်၏။ စက္ကူပတ်ထား သော အထုပ်ကိုင်ထားသူ ဇနီးကို ကြည့်ကာ...

'ကိုဉာဏ်မြင့်တို့ရဲ့ မွေးဇာတာတွေ ပါလာရင် ဆရာ့ကို ပြပါ'

ဇနီးဖြစ်သူက ဇာတာထုတ်ကို ဆရာ နာဗျာရောင်ခြည်မယူရင် ဆရာ

www.burmeseclassic.com

လက်သို့ ရိုသေစွာ ထည့်ပေး လိုက်၏။

ဇာတာနှစ်စောင်တို့ကို အတန် ကြာမျှ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ပြီး နောက် ဆရာက...

‘ကိုညာဏ်မြင့်တို့ ဇာတာတွေ မှာ သားသမီးမရှိနိုင်တဲ့ အပြစ် မတွေ့ပါဘူး။’

နက္ခတ်ပေဒင်ပညာမှာ (၅)တန်း အိမ်ရှင်သည် သောမဂ္ဂင်ဖြစ်တဲ့ အိမ်မှာ ရှိရမယ်။ သောမဂ္ဂါဟ်နဲ့လဲ ပူးထားရ မယ်။ ကိန်းအိမ်လဲ ဖြစ်တယ်။

(၅)တန်းအိမ်ရှင်က သောမဂ္ဂင်မှာ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သားသမီး ထွန်း ကားနိုင်တယ်။

ပုတ္တရဘာဝမှာ ရာဟုဂ္ဂါဟ် ရပ်တည် မည်။ ပုတ္တရအိမ်ရှင်ပြုဟ်သည် (၆) တန်း (၈)တန်း (၁၂)တန်း ရပ်တည်မယ် ဆိုရင် သားသမီး မရတတ်ဘူး။ မွေး သော်လဲ အဖတ်မတင်တတ်ဘူး။ သားသမီးရရှိဖို့ ခဲယဉ်းတယ်။

အခု ပြောပြတာက လောကီနည်း လမ်းအရနော်။

လောကုတ္တရာစာပေမှာ ဗောဓိ မင်းသား ဇနီးမောင်နှံရယ်လို့ ရှိတယ်။ အတိတ်ဘဝက ကျွန်းပေါ်မှာ ဒုက္ခ ရောက်နေတဲ့အခါမှာ အစာအာဟာရ အဖြစ် ငှက်ဥများကို နေ့ရက်ရှည်ရှည် စားသုံးခဲ့ကြတယ်။

ဒီလို ပြုလုပ်မိခဲ့သော အ,ကုသိုလ် ကံကြောင့် လက်ရှိဘဝမှာ သားသမီး မရှိနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားစွာ ရှိပေတယ်။ အတိတ်ဘဝက အ,ကုသိုလ်ကံက အရိပ်ပမာ ပါရှိနေခဲ့ရင်တော့ သားသမီး ရရှိရေးအတွက် ဆရာလဲ ကူညီနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဆရာသည် စကား အတော်များများ ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် မောသွားသည်

ထင်ရ၏။

ရေနွေး အနည်းငယ်ကို ဓာတ်ဘူး ထဲကနေ ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ပြီး အေးလာသောအခါ သောက်လိုက်၏။

ဆရာက...

‘ကဲ.ကိုညာဏ်မြင့် ဆက်လိုက်ကြဦး စို့’

‘အမိန့်ရှိပါ ဆရာ’

‘အင်္ဂုဇာဋီကာကြီးမှာ သားသမီး ရယူချင်သူကို မိတ်နဲ့ပြုဟ် ဆောင်ရ မယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ မိမိ မိတ်နဲ့ပြုဟ် အင်းကို ဆောင်သော်’

“သားသမီး မရသော မိန်းမမှာ သားသမီးရစေ၏”ပြဆိုထားခဲ့သလို...

နောက်တစ်ခုကတော့ “မိန်းမပြုကို ဖွားစိမ့်ရည်၊ မည်သို့ အဋ္ဌမုတ် ချပ်မ့် မည်”ရယ်လို့ စွယ်စုံကျော်ထင် ဒုတိယ တွဲမှာလဲ အဆိုတစ်ရပ် ရှိထားပြန် တယ်။

အဋ္ဌမုတ် ကောဒသမအင်းကို ဆောင်ဖို့အတွက် ကောဒသမာ ဆယ့် တစ်ဖြာ၏ တေဇာတန်ခိုး အင်းအကျိုး ကား...

“ပုတ္တရတနာ၊ ဝိတရာလျှင်၊ မှန်စွာ မုချ၊ ရဖို့မယွင်း၊ ဆောင်လေလျှင်း လော့”ရယ်လို့ ညွှန်းဆိုထားပြန်တယ်။

‘ဒီစကားကို ကြားလိုက်ရတော့ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဆရာရယ်၊ ကျွန်မခေါင်းထဲမှာ မရှင်းမလင်း ဖြစ်နေ ခဲ့တာ ခုတော့ တော်တော်ကို အမြင် ရှင်းပြီး စိတ်ကြည်လင်သွားတယ်။ စိတ်

အားလဲ တက်သွားတယ် ဆရာ အခြား ဆောင်စရာတွေ ကုန် သေးလား ဆရာ’

ဟု ဇနီးဖြစ်သူက ပြောဆို၏။ ‘မရှိပါဘူး။ ဒီနည်းစနစ်ကို နှစ်လ တန်သည်၊ သုံးလတန် သည် ဆောင်ကြည့်ပါ’

ဟု ဆရာက ပြောလိုက်လေ၏။ စကားကို ဆရာက ရပ်ထားပြီး အဝေးတစ်နေရာသို့ စဉ်းစား တွေး တောဟန်နှင့် ကြည့်နေသောကြောင့် ခေတ္တခဏမျှ စကားပြောသံ မကြားရ တော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်သွား၏။

ထို့နောက်တွင်...

‘ဆရာ ပြောပြတဲ့ အဆောင်တွေ အခု ယူသွားလို့ရမလား’

ဟု ကိုညာဏ်မြင့်က မေးမြန်း၏။ ‘လောလောဆယ်ဆယ်တော့ မရ နိုင်သေးဘူးလေ။ ဘာကြောင့်လဲဆို တော့ နေ့ကောင်းအချိန်ကောင်းကို ရွေးပြီး စီရင်မှ ဖြစ်မှာ’

‘အင်း အစီအရင်ကို ကျွန်တော်တို့ က နားမလည်ဘူး ဆရာ၊ ဘယ်နေ့ ရက်မှာ ရနိုင်တယ်ဆိုတာ ဆရာက အမိန့်ရှိပါ’

‘ကနေ့က တနင်္ဂနွေနေ့ ဆိုတော့ လာမယ့် ပုဒ္ဒဟူးနေ့ ညနေမှာယူရင် ရနိုင်ပါပြီ’

‘ခွင့်ပြုပါဦး ဆရာ’

ဟု နှုတ်ဆက်ပြီး ဇနီးမောင်နှံသည် ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ဆရာနှင့် ကျွန်တော်သာ ရှိနေသဖြင့် ပညာယူချင်သော ကျွန်တော်ကပင် သိချင်သော ကိစ္စကို...

‘ဆရာ အချိန်အားလပ်နေ့ကျန်း အဋ္ဌမုတ်အင်း စီရင်ပုံနည်းကိုလဲ ပြောပြ ပါဦး ဆရာ။ ဗဟုသုတရတာပေါ့’

‘အင်း တပည့်ကတော့ ပညာကို’

ရနိုင်သလောက် နှိုက်ယူတတ်တယ်။ ဒီလို တပည့်အနေနဲ့ သိသူ၊ မြင်သူ၊ တတ်သူဖြစ်အောင် လေ့လာထားတာ ကောင်းတယ်။ အဋ္ဌမှတ်အင်းက စီရင် တတ်မယ်ဆိုရင် နှစ်သက်စရာကောင်း တယ် တပည့်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဘယ်လို နှစ်သက်စရာလဲ ဆိုတာ ပြောပါဦး ဆရာ'

'မိတ်နံ့ပြိုဟ်အင်းတွေကို အင်္ဂဝိဇ္ဇာ ဇီကာကြီးမှာ ဖတ်ဖူးလို့ မှတ်မိနေပါ တယ်'

'အဋ္ဌမှတ် ကောဒသမအင်းကို ရှင်းပြ ပေးပါ ဆရာ'

ဆရာ စကားလေးလေးသံနှင့် ရှင်း ပြပုံမှာ...

'အဋ္ဌမှတ်ဆိုတာ (၁၂)အင်း ရှိတယ်။ အဋ္ဌမှတ်အင်းဆိုတဲ့ နေရာမှာ ဂြိုဟ်သက်အဋ္ဌမှတ်နှင့် ဓာတ်လေးပါး အဋ္ဌမှတ်ရယ်လို့ ပညာရှိများ နှစ်မျိုး ထားခဲ့ကြတယ်။ ဓာတ်လေးပါး အဋ္ဌ မှတ်လို့ မှတ်သားချင်ရင်...

ပထမအင်းမှာ ဓာတ်လေးပါးကို တည်ပြီး ပထမ အင်းစောင့်အဖြစ် ထားရမယ်။ ဒီနောက် ဒုတိယ စသည် ဆိုကွယ်။

တတိယမှာ စတုရန်း ယာယည် (၁၁) မှတ် နှစ်သက်ပြီး ပထမ အင်းထန် ကို မှတ်ပြီး တနင်္ဂနွေထောင့် လက်ခဲ အောက်မှာ နေပြီး လက်ယာဘက်သို့ လှည့် တာ ဂုဏ်သွား နှစ်ဖယ်။

တပည့် နားလည်တယ် မဟုတ် ထား'

'နားလည်သလို၊ မလည်သလိုပဲ ဆရာ'

'အင်း ဒီနေရာမှာ အဓိကအချက်က အဋ္ဌမှတ် ကောဒသမအင်း ဆိုတော့...။ ကဲ တပည့် ဒီမှာ ကိုးကွက်ပတ်လည် ထုရန်းဆွဲတော့မယ်။ မြင်အောင် ကြည့်။

ဒါဟာ အဋ္ဌမှတ် ကောဒသမ'ခေါ်တဲ့ (၁၁)နံပါတ်အင်း'

ဟု ဆိုကာ စက္ကူပေါ်၌ ရေးပြလိုက် တာ အောက်ပါအတိုင်း မြင်တွေ့ရ၏။

'အခု ရေးပြလိုက်တဲ့ အဋ္ဌမှတ် ကောဒသမအင်းမှာ ဝိုင်းပြီး ပြထားတဲ့ (၈၄)၊ (၈၅)၊ (၈၆)၊ (၈၈)၊ (၈၉)၊ (၉၀)၊ (၉၁)၊ (၉၂) တို့ဟာ အင်းဦး (သို့မဟုတ်) အင်းစောင့်တွေ ဖြစ်တယ်။ အင်းစောင့်ဂဏန်းတွေကို နှစ်ခုတိုး ပြီး ချသွားရင် အင်း၏ အလယ်ကွက် မှာ (၁၀၈)ရရှိလာမယ်။

ကဲ အမြင် ရှင်းသွားလား'

'ကြင်ပါပြီ ဆရာ'

'ရှေးဆရာများက...
"ဧကဒသဟ၊ ဆယ်တစ်ပြာ၏၊ ဧတစ တန်ခိုး၊ အင်းအကျိုးကာ၊ ဆန္ဒပြည့်ဝ၊ ကုက္ကိုယတို့ ပုတ္တရာနာ၊ ဝိတရာနှင့် လိုရာ မှန်စွာ၊ ပုဂ္ဂဏန်ရဖို့ ပစ္စုတ်တည်း" လို့ မိန့်ကြားတယ်'

(အမြင် မရှုပ်ထွေးစေရန် အလယ်ကွက်ကိုသာ အင်းပုံစံ ပြ လိုက်ပါသည်။)

'ဆရာအနေနဲ့ သားသမီးအလိုရှိ တဲ့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် ဆောင်အင်း က ဒါပဲ။

ပညာကို လေ့လာနေတဲ့ တပည့် အနေနဲ့ ဒီနည်းစနစ်ကို လက်တွေ့ အသုံးပြုကြည့်ပါ။ ကိုယ်တိုင် အတွေ့ အကြုံထက် ဘယ်အရာမှ မသေချာ တူး။

ကဲ တပည့် နောက်များမှ အင်း အကြောင်းကို ပြော။ ဒီတွင် ရပ်ကြစို့။ ဘော(လ်)ပင်နဲ့ စာအုပ်ကို သိမ်း'

စာအုပ်ကိုသိမ်းလျက် ကျွန်တော့် စိတ်၌ ဆရာပြသော အဋ္ဌမှတ်အင်းကို တစ်နေ့တွင် ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ကြည့် ရဦးမယ် ဆိုသောအတွေးများနှင့်သာ။

စော်မြင့် (မြင်းမြ)

၈၄	၈၆	၈၈	၈၅	၈၇	၈၉	၈၆	၈၈	၉၀
၉၈	၁၀၀	၉၀	၉၉	၁၀၁	၉၁	၁၀၀	၁၀၂	၉၂
၉၆	၉၄	၉၂	၉၇	၉၅	၉၃	၉၈	၉၆	၉၄
၉၁			၉၂	၉၄	၉၆	၈၇		
			၁၀၆	၁၀၈	၉၈			
			၁၀၄	၁၀၂	၁၀၀			
၉၀			၈၉			၈၈		

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

ကျန်းမာရေး အတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်း အင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	တူညီသူ	ကံပွင့်နေ့	အာရုံ
ကြွက်	သည့်မမြ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	စက္ကူအာရုံ
နွား	သရက်ရွက်	ဖြူဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ
ကျား	သရက်ရွက်	ဖြူဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	မျောက်၊ နဂါး၊ ကြက်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ
ယုန်	အပူ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ
နဂါး	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	နွား၊ မြွေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
မြွေ	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	မြင်း၊ ကျား၊ ငွေ့	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
မြင်း	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့	စက္ကူအာရုံ
ဆိတ်	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ဆိတ်၊ ယုန်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
မျောက်	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်မြောက်	မြင်း၊ ကျား၊ ငွေ့	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ကြက်	ကျောက်ကပ်	အဖြူ	၁	ပဲအဖိုးမို့	မြောက်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	အင်္ဂါသားသမီး	ပုဒ္ဂယူနေ့	သောတာရုံ
ငွေ့	နှလုံး	အနီ	၉	မြောင်း	တောင်	မြင်း၊ ငွေ့၊ ကျား	ပုဒ္ဂယူသားသမီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
ဝက်	အူသိပ်	အနီ	၉	မြောင်း	တောင်	ကျား၊ မြင်း၊ ငွေ့	ပုဒ္ဂယူသားသမီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ

* * *

ဒီဇင်ဘာလတွင် နွားနှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွား၊ ကြက်နှစ်ဖွားများ ချူချာတာတ်ကြသည်။ ဤလတွင် နွားနှစ်ဖွားတို့ကို စံပြု၍ ဇယားတွင် ရှင်းပြပါမည်။

နွားနှစ်ဖွားတို့သည် သရက်ရွက်နှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ သတိထား ကာကွယ်ကုသပါ။ မြေဝါရောင်၊ (၂)ဂဏန်း၊ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တို့သည် ကံထူး ကံပွင့်နိုင်သော အခွင့်အလမ်းများ ဖြစ်ကြသည်။

ကောက်ညှင်းဖြင့် ပြုလုပ်သော စားဖွယ် ဓာတ်စာများကြောင့် ရောဂါသက်သာနိုင်သည်။

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆိတ်နှစ်ဖွား၊ ဝက်နှစ်ဖွား၊ ယုန်နှစ်ဖွားတို့မှာ ဤလအတွက် မိတ်ဖက်ပုံစံရင်များ ဖြစ်ကြသည်။ အရေးကိစ္စ

တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်လာပါက စနေသားသမီးက ကူညီပေးနိုင်လိမ့်မည်။

တနင်္လာနေ့သည် နေ့ကောင်းနေ့ဖြစ်ကြသည်။ ဒီတွင်းတွေ့စေသော အရသာကို အားပြုခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေး အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ကျန်နှစ်ဖွားများ ဤကဲ့သို့ပင် နည်းယူသုံးသပ်ကြပါ။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟုဂျင်းဇီ (Hu Jin Zhi)

မအောင့်အပ်သောအရာများ

အောင့်အည်းမိသော်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊ (၅၂)လမ်း x (၈၃)လမ်းကြားတွင် ဆေးခန်းဖွင့်လှက်ရှိရာ ကျွန်တော်၏ ဆေးခန်းသို့ အသက်(၅၀)ကျော်ခန့် အမျိုးသမီး ရောက်ရှိလာပြီး...

'ဆရာ... ကျွန်မ ဦးခေါင်းက မူးပြီး ခြေလက် မသယ်ချင်ဘဲ အားအင်ကုန်ခန်းနေသလို ဖြစ်နေလို့ ကျွန်မ ဆရာထံ လာပြုရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

ကျွန်တော်မှ ယင်းဝေဒနာရှင်ကို သေချာကျနစွာ မေးမြန်းရာ...

'ခင်ဗျား... သွေးချိန်မကြည့်ဘူးလား။ ပြီးတော့ အားဖြစ်စေတဲ့ အာဟာရနဲ့ အားဆေးတွေရော စားသလား'

လို့ မေးတော့...

'ကျွန်မ သွေးအမြဲတမ်း ချိန်ကြည့်ပါတယ်။ အထက်သွေး၊ အောက်သွေးတော့ ပုံမှန်ပါပဲ။ အားရှိတဲ့ အာဟာရနဲ့ အားဆေးကိုလဲ ကျွန်မ စားပါတယ်။ ဒီပေမယ့် အမူးရောဂါစွဲပြီး အားအင်တုန်ခန်းပြီး ခြေလက် မသယ်ချင်တာ သက်သာလို့ဆရာထံလာပြုရပါတယ်'

လို့ ဝေဒနာရှင်က ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ ယင်းဝေဒနာရှင်အား သေချာကျနစွာ စစ်ဆေးပြီး (၄၅)မိနစ်ခန့် အကြောပြုပြင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အကြောပြုပြင်ပေးပြီးနောက် ယင်းဝေဒနာရှင်အား...

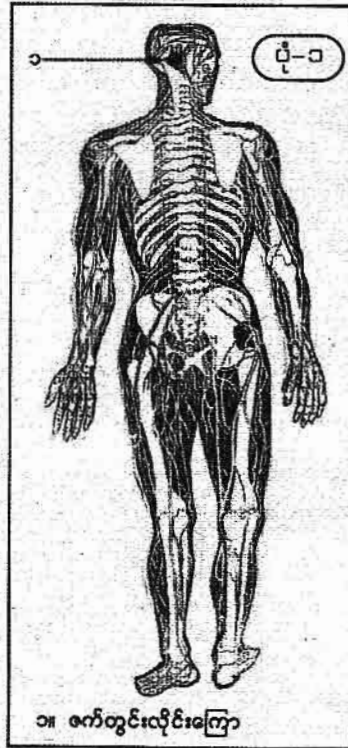
'ခေါင်းမူးတာ သက်သာရဲ့လား' မေးတော့ သက်သာကြောင်း ပြောသဖြင့် ယင်းဝေဒနာရှင်အား ထပြီး ယင်းလျှောက်ခိုင်းရာ...

'ခြေထောက်တွေဘယ်လိုနေသလဲ' မေးတော့ လမ်းလျှောက်ရတာ အားကြောင်းပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ ယင်းဝေဒနာရှင်အား (၃)ရက်ဆက်တိုက် အကြောပြုပြင်ရင် ယင်းဝေဒနာရှင် သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်မယ်လို့ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။

အကြော နှင့် ဆရာ

ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာ ပျောက်ကင်းမှု

ဒီလိုပဲ (တံတားဦး၊ အင်းဝ) အကြောပညာရှင်

ဝေဒနာရှင်မှ (၃)ရက်ဆက်တိုက် အကြောပြုပြင်ပြီး ဝေဒနာရှင်အား 'အမှန်တကယ် သက်သာရဲ့လား' မေးတော့ ဝေဒနာရှင်မှ...

'ခေါင်းလဲ သိပ်မမူးတော့ဘူး။ သွားရလာရတာလဲ အရင်တုန်းနဲ့မတူ သွက်လက်ပါတယ်'

လို့ ပြောပြီး... 'ကျွန်မရဲ့ဝေဒနာက ဘာကြောင့် ဖြစ်တာလဲ'

လို့ မေးတော့... 'အခုလိုဖြစ်ရတာက တချို့ကတော့ အသက်ကြီးလို့ မီးယပ်ကိုင်တာ' လို့ ပြောကြတယ်။ ဒါပေမယ့် မအောင့်အပ်သောအရာများကို အောင့်အည်းထားလို့ အခုလိုဖြစ်ရတာပဲ ပြော

ပြီးတော့ ယင်းဝေဒနာရှင်က... 'မအောင့်အပ်သော အရာများက ဘာများလဲ'

လို့ မေးတော့ ကျွန်တော်က... 'မအောင့်အပ်သောအရာက (၁၃)မျိုး ရှိတယ်။

- ၀၁။ အစာစားလို့ခြင်း
 - ၀၂။ ရေသောက်လို့ခြင်း
 - ၀၃။ အိပ်စက်လို့ခြင်း
 - ၀၄။ ကျပ်ကြိတ်လို့ခြင်း
 - ၀၅။ ကျင်ယံစွန့်လို့ခြင်း
 - ၀၆။ အန်ထုတ်လို့ခြင်း
 - ၀၇။ လေစုန်လို့ခြင်း
 - ၀၈။ မျက်ရည်ထွက်ခြင်း
 - ၀၉။ တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကို ပြုလုပ်၍ ဟေယန်ခြင်း
 - ၀၁၀။ ချောင်းဆိုးလို့ခြင်း
 - ၀၁၁။ ရေဆတ်လို့ခြင်း
 - ၀၁၂။ သန်းဝေလို့ခြင်း
 - ၀၁၃။ သွက်ထွက်လို့ခြင်း
- ဆိုတဲ့ မအောင့်အပ်သောအရာ (၁၃)မျိုး ရှိတယ်' လို့ ကျွန်တော်က ပြောတော့ ယင်းဝေဒနာရှင်က...
- 'ဆရာပြောတဲ့ မအောင့်အပ်တဲ့ (၁၃)မျိုးကို အောင့်ထားရင် ဘာဖြစ်တတ်သလဲ ဆရာ'
- လို့ မေးတော့...
- ၀၁။ အစာစားလို့ပြီး ဆာလောင်နေတာကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ အောင့်အည်းချုပ်တည်းမှု ပြုလုပ်ထားရင် နားပင်းခြင်း၊ ချာချာလည်နှောင်မူးဝေခြင်း၊ အင်အားလျှော့နည်းကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို မသယ်လို့ခြင်း
- နတ္ထဗျာရောင်ခြည်အရောင် သာ

နှလုံးနာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

၂။ ရေငတ်နေတာကို အချိန်ကြာစွာ အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ မကြည်လင်ခြင်း၊ ချာချာလည်အောင် မူးဝေခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။

၃။ အိပ်ချင်နေတာကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် တွေ့ဝေထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ လေးလံခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

၄။ ဝမ်းသွားလိုတာကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် နှာစေးခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ဆီးအိမ်အောင့်ခြင်း၊ ကျဉ်ချောင်း နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ နှလုံးအိမ်တို့ကို နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အစာအန်ထွက်ခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။

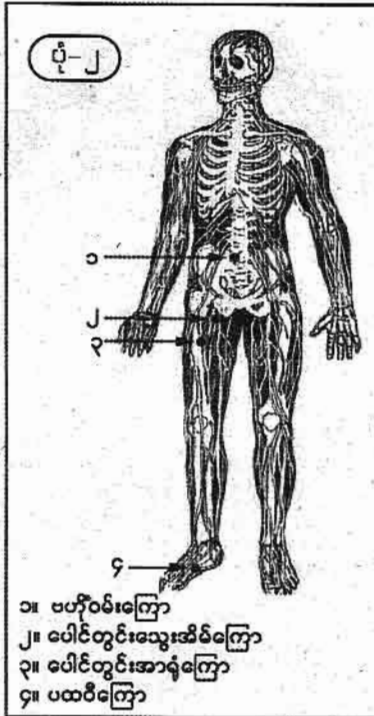
၅။ ဆီးသွားလိုတာကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် ကျဉ်ချောင်း၊ ဆီးအိမ်တို့မှာလဲ အလွန် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ကျောက်တည်ခြင်း၊ ပေါင်အရင်း နှစ်ဖက်နဲ့ ကိုယ်လက်အင်္ဂါများ၊ အလွန် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဖောရောင်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

၆။ အော့အန်တာကို အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် ဖျော့တော့သော ဝါသင့်နာ၊ အင်ပျဉ်ထနာ၊ တင်းတိပ်နာ၊ ဖောရောင်သော အနာ၊ မီးလောင်ဖုနဲ့တူသော ရေယုန်နာ၊ အန်မလိုဖြစ်သော နှလုံးနာ၊ ပန်းနာ၊ ချောင်းဆိုးနာတို့ဖြစ်တတ်တယ်။

၇။ အောက်လေ သက်လိုတာကို အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ခြင်း၊ လေတက်ခြင်း၊ ဝမ်းမီးနွံခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။

၈။ မျက်ရည်ထွက်လိုတာကို အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်စိနာခြင်း၊ နှာခေါင်းနာခြင်း၊ မူးဝေခြင်းတို့ဖြစ်တတ်တယ်။

၁၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁။ ဗဟိုဝမ်းကြော
 ၂။ ပေါင်တွင်းသွေးအိမ်ကြော
 ၃။ ပေါင်တွင်းအာရုံကြော
 ၄။ ပထဝီကြော

၉။ တစ်စုံတစ်ခုသော ကိစ္စပြုလုပ်ပြီး မောပန်းခြင်းကို ချုပ်တည်းပြီး နားနေခြင်းမပြုဘဲ အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် အားကုန်ခန်းခြင်း၊ ရင်ဘတ်မှာ နာကျင်ခြင်း၊ တွေ့ဝေခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

၁၀။ ချောင်းဆိုးတာကို အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် မောဟိုက်ခြင်း၊ ရင်ဘတ်နာခြင်း၊ ကြို့ထိုးခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။

၁၁။ ချေဆတ်လိုတာကို အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် မျက်စိအားနည်းခြင်း၊ အကြောတုန်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

၁၂။ သန်းဝေလိုတာကို အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် ချေဆတ်လိုတာကို ချုပ်တည်းထားမှုကြောင့် အနာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။

၁၃။ သက်ထွက်လိုတာကို အောင့်အည်း ချုပ်တည်းထားရင် ဆီးသွားရင် နာကျင်ခြင်း၊ ကျောက်တည်ခြင်း၊ လိင်တံရောင်ခြင်း၊ ကိုယ်ရောင်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။

ဝေဒနာရှင်အား သေချာကျကျစွာ မအောင့်အပ်သော အရာများကို သေချာရှင်းပြတော့ "ဆရာရယ်... ကျွန်မကို ရှင်းပြသလို မအောင့်အပ်သော အရာများအား အများသိစေရန်အတွက် ဆရာစာရေးနေကျ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မှတစ်ဆင့် စာရေးသားရန် တိုက်တွန်းပြောဆိုသဖြင့်" ယင်းဝေဒနာရှင်အား အကြောပြုပြင်နိုင်ကွက်များမအောင့်အပ်သော အရာများကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယင်းဝေဒနာရှင်အား ကုသသော အကြောပညာနိဂ္ဂဟများမှာ...

၁။ ဗဟိုဝမ်းကြောကြီး ယင်း အကြောကို တဖြည်းဖြည်း ပျော့ပျောင်းလာသည်အထိ ဖိဖိပြီး ဖွပေးရမည်။

မှတ်ချက်။ ။ ချက်တိုင်အောက် လက်လေးသစ်အကွာ၌ တည်ရှိသည်။ အမျိုးသမီးများ နိပ်ပါက အထူး ဂရုစိုက်၍ နိပ်ပါ။ သားအိမ်ရှိသည်။

၂။ ပထဝီကြော ယင်းအကြောကို ဖိဖိပြီး နိပ်ပေးပါ။

၃။ ပေါင်တွင်းအာရုံကြော ယင်းအကြောကို ဖိဖိပြီး ခြေပေးပါ။

၄။ ပေါင်တွင်းသွေးအိမ်ကြော ယင်းအကြောကို ဖိဖိပြီး နိပ်ပေးရမည်။

၅။ ဇက်တွင်းလှိုင်းကြော ယင်းအကြောကို ပြုပြင်ရာ၌ ဝေဒနာရှင်အား ပက်လက်ထား၍ ဦးခေါင်းကို တစ်ဖက်တွင် တွန်းထားပြီး ဇက်တွင်းလှိုင်းကြောအား လက်ဖြင့် ဖိ၍ဖိ၍ နိပ်ပေးရမည်။

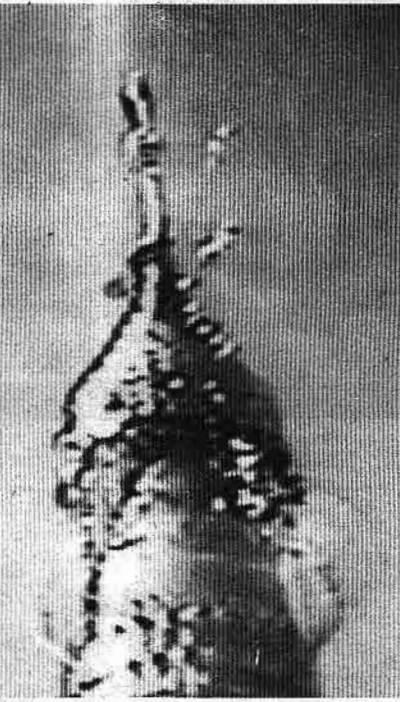
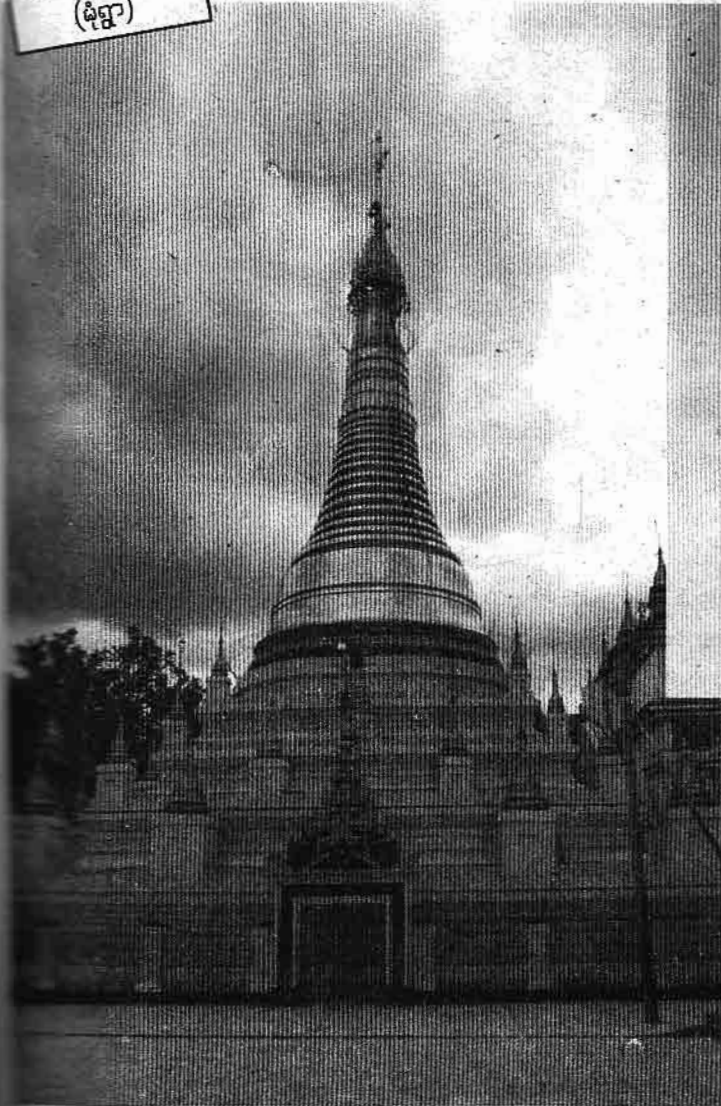
ယင်းအကြောများ မပြုပြင်မီ ခြေဖျားမှ ဦးခေါင်းအထိ မိနစ်(၃၀)ခန့် ဖိဖိပြီးမှ ဖွဖွ၍ အကြောပြုပြင်ပေးရမည်။ ဝေဒနာရှင်များ၊ ဝါသနာရှင်များ လေ့လာနိုင်ရန်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ရုပ်ပုံကား ချပ်နှင့်တကွ အကြောပြင်နိဂ္ဂဟများကို တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဦးလှည့်မ်း(တ်တာဦး၊ အင်း) အကြောပညာရှင်

ကျောက်ရွှေတော်တို့မှ ထူးဆန်းသော ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်မြူခြင်း

မောင်မောင်ထွန်း
(မိတ္ထီ)

နှင့် ရုပ်ပွားတော်တို့မှ ထူးဆန်းသော ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်မြူခြင်း

◆ ထက်စွယ် ထီးတော်မှ
ရောင်ခြည်တော်အလင်းတန်း

◆ ထွက်ရှိမြတ်စွာဘုရား

(၇)ရက် (၃၁-၅-၂၀၁၃)နှင့် ကဆုန်
လပြည့်ကျော် (၈)ရက် (၁-၆-၂၀၁၃)
နေ့တို့တွင် ရွှေတိဂုံမြတ်စွာဘုရားကြီးနှင့်
ရုပ်ပွားတော်တို့မှ ရောင်ခြည်တော်များ
ကွန်မြူခဲ့ကြောင်းနှင့် အသေးစိတ်
အချက်အလက် အပြည့်အစုံနှင့်
မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရယူနိုင်ရန်
ကျောက်ရွှေတော်တို့မှ လာခဲ့ရန် ပြောပါသည်။
စာရေးသူလည်း နေ့လယ်လောက်
တွင် မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဦးအောင်
ကျော်စိုးအားခေါ်၍ နှစ်ယောက်သား

ဆွေတို့သို့လာတိုင်း စာရေးသူထံသို့
ရောင်ခြည်တော်များ ကျောက်ရွှေ
တော်တို့မှ ဦးညီညီ(ရွှေတိဂုံမြတ်စွာ
ဘုရားကြီးအမှဆောင်အဖွဲ့ဝင်) သည်

မုံရွာမြို့သို့ လာသည့်အတွက် ထုံးစံ
အတိုင်း စာရေးသူအိမ်သို့ ဝင်လာပါ
သည်။
ထို့နောက် ကဆုန်လပြည့်ကျော်

www.burmeseclassic.com

◆ ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူမီ ယထဦးဆုံးရိုက်ထားသောပုံ

◆ ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူမီ နှစ်သရိုက်ထားသောပုံ

လုံး တစ်ဆင့်ထား သည့် (CCTV) ကင်မရာမှ တစ်ဆင့် ဖူးတွေ့ လိုက်ရသော ကွန်ပျူတာ ကိုင်သူ ကွန်ပျူတာ ဆရာ ဦးညိုနှင့် စာရေးသူ အား တွေ့ဆုံ ပေးလေ သည်။

စာရေးသူလည်း ကွန်ပျူတာဆရာ ဦးညို အား...

‘မည်သည့်နေ့၊ မည်သည့် အချိန် လောက်ကစေတီတော် မှနေ၍ ရောင်ခြည် တော် ကွန်မြူမီသည်ကို ဖူးတွေ့ လိုက်ရပါ

ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ကျောက္ကာရွာသို့ ထွက် လာခဲ့ကြပါသည်။

စာရေးသူတို့လည်း ရွှေဂူနိမြတ်စွာ ဘုရားထံသို့ မဝင်သေးဘဲ ကျောက္ကာ မြောက်ရွာမှ ဦးညိုညီ၏အိမ်သို့ ဦးစွာ သွားခဲ့ကြသည်။

ဦးညိုညီ၏အိမ်သို့ ရောက်သော အခါ ဦးညိုညီက ယထဦးဆုံး ရွှေဂူနိ ရုပ်ပွားတော်မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူမီသည်ကို မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက် ယူထားသည့် ရွှေချပညာရှင် ရွှေချ ဆရာဦးထွန်းထွန်းဦး အိမ်သို့ လိုက်ပို့ ပေးပါသည်။

ဦးထွန်းထွန်းဦးမှာ အိမ်တွင်မရှိသော ကြောင့် ရွှေဂူနိမြတ်စွာဘုရားကြီးဆီသို့ လာခဲ့ကြပြီး ရွှေဂူနိစေတီတော်မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူမီသည်ကို စေတီတော်နှင့် ရုပ်ပွားတော်တို့တွင် လုံခြုံရေးအတွက် အချိန်ပြည့်(၂၄)နာရီ

၁၁၄ နာဂျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သလဲ

ဟု မေးမြန်းသည့်အခါ ဦးညိုက ဘုရားပွဲတော် ဆွမ်းချပည့်နေ့ (ဆွမ်း လောင်းမည့်နေ့) ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၈)ရက်(၁-၆-၂၀၁၃)ခု၊ နံနက်(၈) နာရီခန့်အချိန်တွင် စေတီတော်၏ ထီး တော်ဘေးနားမှနေ၍ အလင်းတန်းကြီး အပေါ်သို့ ထောင်တက်နေသည်ကို (CCTV)ကင်မရာမှတစ်ဆင့် ဖူးတွေ့ လိုက်ရသည်။

အလင်းတန်းကြီးမှာ မိနစ်(၃၀) ကျော်မျှ ကြာအောင် ရောင်ခြည်တော် များ ကွန်မြူမီနေသည်ကို ဖူးတွေ့လိုက် ရကြောင်းနှင့် ဘုရားဖူးလာကြသည့် ပရိသတ်အချို့လည်း မျက်ဝါးထင်ထင် ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်မြူမီနေသည် ကို ဖူးတွေ့လိုက်ကြကြောင်း ပြောပြ ပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဦးညိုအား စေတီ

တော်၏ ထီးတော်ဘေးနားမှ ရောင် ခြည်တော် ကွန်မြူမီနေသော ဓာတ်ပုံ အား မရနိုင်ဘူးလားဟု မေးကြည့်ရာ သူ့ထံတွင် ကွန်ပျူတာမှတစ်ဆင့် ကူး ယူထားသော ဓာတ်ပုံ အဆင်သင့်ရှိ ကြောင်းပြောပြီး စာရေးသူအား စေတီ တော်မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူမီ နေ သည့်ဓာတ်ပုံကို ပေးပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဓာတ်ပုံအား ဖူးမြော်ကြည့်သောအခါ စေတီတော်၏ ထီးတော်ဘေးနားမှကပ်လျက် အထက် သို့တက်နေသည့် အလင်းရောင်အတန်း ကြီးကို ဖူးတွေ့လိုက်ရပါသည်။

‘ရုပ်ပွားတော်ကနေပြီး ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူမီထယ်လို့လဲ သိရတယ်၊ ရုပ်ပွားတော် က ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူမီထက်ပို (CCTV)ကင်မရာထဲမှာ ဖူးတွေ့တာကိုပဲ ဟု မေးမြန်းသောအခါ ရုပ်ပွားတော် မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူမီတာထံ

(CCTV)ကင်မရာထဲတွင် မဖူးတွေ့လိုက်ရကြောင်း ပြောပါသည်။

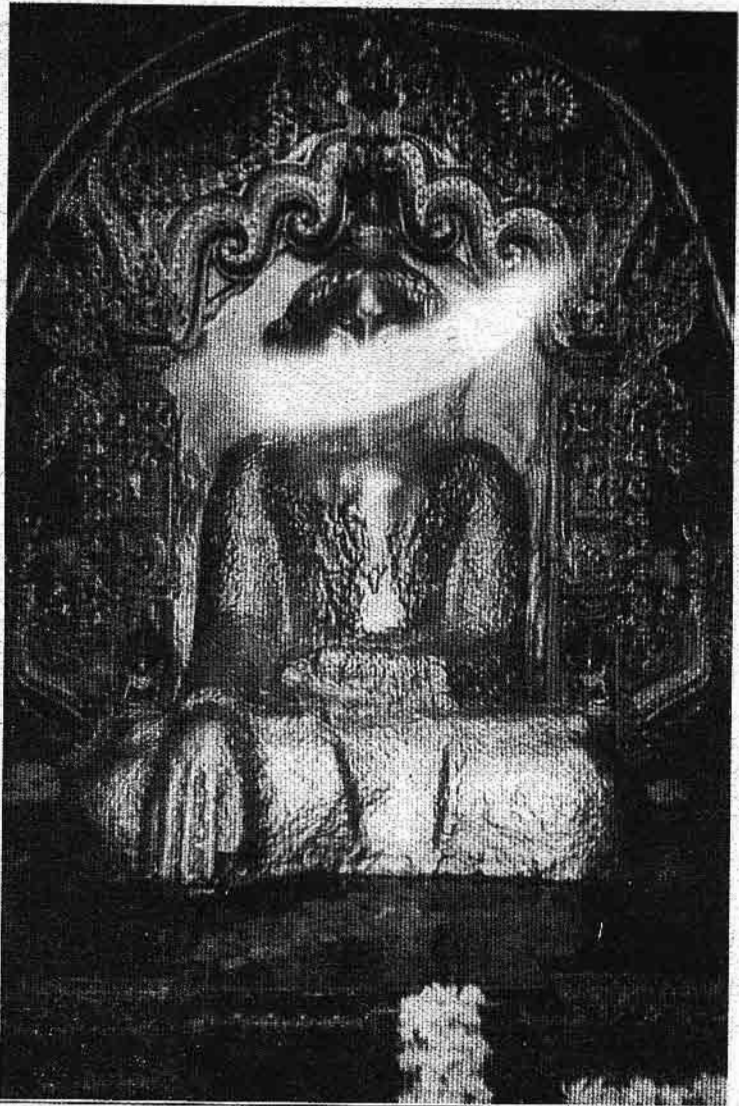
တစ်ခါက မုံရွာမြို့၊ ဒေါ်နုမြိုင်ကွက်မှ ရှေ့နေတစ်ဦးသည် သူ့တွင်ပါသော ကင်မရာနှင့် ရုပ်ပွားတော်အား ဗွီဒီယိုရိုက်ကူးပြီး ပြန်၍ကြည့်အခါ ဗွီဒီယိုထဲ၌ ရုပ်ပွားတော်မှာ မျက်တောင်ခတ်နေသည်ကို ဖူးတွေ့ရကြောင်းလည်း သိရှိရသည်။

စာရေးသူတို့ ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရားကြီး အကြောင်း ဆက်၍ ပြောနေကြစဉ် ရုပ်ပွားတော်မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးသည်ကို မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားသော ရွှေချဆရာ ဦးထွန်းထွန်းဦး ရောက်ရှိလာပါသည်။

သို့အတွက် စာရေးသူမှ ရွှေချ ဆရာ ဦးထွန်းထွန်းဦးအား ရုပ်ပွားတော်မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးသည့် အကြောင်း မေးမြန်းသည့်အခါ ဦးထွန်းထွန်းဦးက အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

ထခြားရက်တွေမှာဆိုရင် ဘုရားဖူးတာကြာသည့် သူတွေထဲမှ ရုပ်ပွားတော်အား ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူလိုပါက ဘယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မိမိတို့ ကပ်လှူလိုသော နေရာများအား(အမျိုးသားများသာ) တက်၍ ကပ်လှူခွင့်ပြုထားပါသည်။

သို့သော် ဘုရားပွဲတော်ရက်အတွင်းတွင် အလှူရှင်များကို ကိုယ်တိုင် ကပ်လှူပေးဘဲ ဂေါပကအဖွဲ့မှ တာဝန်ယူထားသည့် မိမိတို့ ရွှေချသည့်အဖွဲ့အစည်းအလှူရှင်များ ကပ်လှူလိုသောနေရာကို ကပ်လှူပေးကြရကြောင်း... ပွဲတော်ရက်၌ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူခြင်းသာ ကုသိုလ်ရှင်များ ဝေပါများအဖွဲ့ ရုပ်ပွားတော်မှာ ရွှေရောင် အလွန်အလင်း နှစ်နေပေသည်။

◆ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးစဉ် တတိယ ရိုက်ထားသောပုံ

ရုပ်ပွားတော်၏ နှုတ်ခမ်းတော်မှာလည်း ရွှေသင်္ကန်း အထပ်ထပ် ကပ်လှူထားသောကြောင့် နှုတ်ခမ်းတော်မှာ ထူပိန်းနေသည့်အတွက် ဂေါပကအဖွဲ့မှ ဦးထွန်းထွန်းဦးအား ရုပ်ပွားတော်၏ နှုတ်ခမ်းတော်အား ပြုပြင်ပေးရန် ပြောကြသည်။

ဦးထွန်းထွန်းဦးကလည်း နှုတ်ခမ်းတော်ကို ရွှေချည်း သက်သက်ဆိုလျှင် ပြုပြင်ပေးပါမည်ဟု ပြောပြီး မပြုပြင်မီ

နေ့လယ်(၂)နာရီ အချိန်လောက်၌ သူ့တွင်ပါလာသော ဟန်းဖုန်းဖြင့် ရုပ်ပွားတော်အား ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်သည်။

ပထမတစ်ပုံ ရိုက်ပြီးသည့်နောက် ဒုတိယတစ်ပုံ ထပ်၍ ရိုက်ယူလိုက်သည်။ ပို၍ သေချာစေရန် တတိယတစ်ပုံ အရိုက်လိုက်တွင် ရုပ်ပွားတော်၏ မျက်နှာတော်ရှေ့မှနေ၍ လင်းခဲအဖြူရောင် အလင်းတန်းကြီး ထွက်

▲ ဇာတ်ပုံအရိုက်ကို ကွန်မြူနစ်နောက် စတုတ္ထ ရိုက်ထားသောပုံ

ပေါ်လာသည်ကို ဓာတ်ပုံအရိုက်လိုက် နှင့် အချိန်ကိုက်ကွက်တိ ဖြစ်သွား သည်။

သူ့ဘေးနားမှ ရွှေချလည် အဖွဲ့သား များ အားလုံးလည်း တွေ့မြင်လိုက်ကြ ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် စတုတ္ထတစ်ပုံကို ထပ်မံ၍ ရိုက်လိုက်ပြီးနောက် ရိုက်ထား သောပုံများအား ပြန်လည်ကြည့်ရှုသည့် အခါ ပထမရိုက်သောပုံ၊ ဒုတိယရိုက် သခင် နာဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သောပုံနှင့် စတုတ္ထရိုက်သောပုံတို့မှာ ရိုးရိုး သာမန်ပုံများကိုသာ ဖူးတွေ့ကြ ရပြီး တတိယရိုက်သောပုံ၏ မျက်နှာ တော်ရှေ့တွင် ဆင်စွယ်သဏ္ဍာန် အဖြူ ရောင် အလင်းတန်းကြီးကို ဖူးတွေ့ရ ကြောင်း...

ထိုကဲ့သို့ မျက်နှာတော်ရှေ့မှ နှုတ်ခမ်းတော်နေရာတွင် အဖြူရောင် အလင်းတန်းကြီးအား ဖူးတွေ့ရသဖြင့်

နှုတ်ခမ်းတော်အား ပြုပြင်မည်ကို မကြိုက်သောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ဆင် စွယ်ပုံသဏ္ဍာန် အဖြူရောင်အလင်း တန်းကြီးဖြင့် ကွယ်ထားသည်ဟု ထင်မိ ၍ နှုတ်ခမ်းတော်အား မပြင်ရဲတော့ ကြောင်း ပြောပါသည်။

ဦးညိုက သူ ရိုက်ယူထားသော ဟန်းဖုန်းထဲမှ ပုံများအား စာရေးသူ အား ပြသဖြင့် ပါလာသော ကင်မရာ ဖြင့် ပြန်လည် ရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။

[လုံခြုံရေးအတွက် တပ်ဆင်ထား သော (CCTV)ကင်မရာထဲတွင် ရုပ်ပွားတော်မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူနစ်သည်ကို မဖူးတွေ့လိုက်ရ ခြင်းမှာ ထိုအချိန်က ဦးထွန်းထွန်း ဦးသည် ရုပ်ပွားတော်၏ ရှေ့တည် တည်မှနေ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူနေ သောအချိန်၌ ဖြစ်သောကြောင့် (CCTV)ကင်မရာထဲတွင် ရုပ်ပွား တော်မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူ သည်ကို မဖူးတွေ့လိုက်ရခြင်း ဖြစ် နိုင်ပေသည်။]

ထို့နောက် ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရားကြီး ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်လည်းဖြစ် ကျေးဇူး စာကြည့်တိုက် ဥက္ကဋ္ဌလည်းဖြစ်သော ဦးမင်းလှိုင်နှင့် စကားပြောဖြစ်ကြပါ သည်။

ဦးမင်းလှိုင်က ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရား ကြီးအား ရွှေသင်္ကန်း အသစ်ကပ်လှူ ခဲ့ရာ ကဆုန်လဆန်းတွင် ပြီးစီး ကြောင်း၊ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူပြီးသည့် နောက် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဘုရားပွဲတော်ကို ကဆုန်လပြည့်နေ့မှစ၍ ကဆုန်လပြည့် ကျော်(၈)ရက်နေ့အထိ ကျင်းပပြုလုပ် ကြောင်း...

ထိုကဲ့သို့ စေတီတော်ကြီးအား ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူပြီးနောက်တွင် ဗု သုဇော်ယဘုရားပွဲတော် ပြုလုပ်စဉ် စေတီ

တော်နှင့် ရုပ်ပွားတော်တို့မှ ရောင်ခြည်
တော်များ ထူးဆန်းစွာ ကွန်မြူးသည်
မှာ တိုက်ဆိုင်နေကြောင်း ပြောပါ
သည်။

ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၈)ရက်နေ့
တွင် ဆွမ်းချ(ဆွမ်းလောင်း)လှူရာ
ပင့်သံဃာတော်များအား ဗလာမဲပပါ
မဲနှိုက်၍ တစ်ပါးကို အများဆုံး ကျပ်
(၈)သိန်း၊ ကျပ်(၄)သိန်း၊ ကျပ်(၃)
သိန်းနှင့် အနည်းဆုံး ကျပ်(၅)သောင်း
အထိ ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့ကြောင်း ပြော
ပါသည်။

ရွှေဂူနီ မြတ်စွာဘုရားကြီးသည်
မြောက်အရပ်သို့လှည့်၍ တည်ထား
သော တစ်ဝဂ္ဂဖြစ်သည့်အတွက် ဆု
တောင်းသူများ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလုပ်သူများ
အနေနှင့် အောင်မြင်ကြောင်း၊ စနေနေ့
နှင့် လပြည့်နေ့ဆိုသော ရက်ဆိုလျှင်
ပို၍ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်သည့်အတွက်
ထိုနေ့များတွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုသူများ၊ ဆု
တောင်းသူများ လွန်စွာ ပေါများ
ကြောင်း...

မုံရွာတက္ကသိုလ်မှ ဆရာတစ်ဦး
သည် အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင် ဆုတောင်း
ပြည့်သဖြင့် ဘုရားသို့ လာရောက်ပြီး
ရွှေသင်္ကန်း သက်စေ့ကပ်လှူခဲ့ကြောင်း
သိရှိရသည်။

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှာ
လည်း ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရားကြီးတွင်
ဆုတောင်းခဲ့ရာ ဆုတောင်းပြည့်
ကြောင်း ပြောပြဖူးပါသည်။

ဦးမင်းလှိုင်သည် ရွှေဂူနီဘုရားကြီး
၏ စောင်းတန်းထဲတွင် ဘာသာရေး
စာအုပ်များကို ရောင်းချနေသူဖြစ်ရာ
စာရေးသူအား မုံရွာမြို့ အရှေ့လယ်တီ
ထိုက်မှ ဂဏဝါစက စာချ သာသနဇေ
သီရိပဝရ မံဗ္ဗာစရိယ အဂ္ဂမဟာဂန္ထ

◀ ထွက္ကုဏ္ဍ ဦးထွန်းထွန်းဦး

◀ ကွန်မြူးတာဆာဦးဦး

ဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလ ရေးသား
တော်မူအပ်သော ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရား
သမိုင်းစာအုပ်ကို လက်ဆောင်ပေးပါ
သည်။

ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရား သမိုင်းစာအုပ်
အား ဖတ်ရှုကြည့်သောအခါ သီရိဓမ္မာ
သောကမင်းကြီး စေတီပေါင်း ရှစ်
သောင်းလေးထောင် တည်သောအချိန်
တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ သရေခေတ္တရာမင်း
များ စိုးစံနေသောအချိန် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က ယခု ကျောက်ကွက်မြောက်
ရွာ၏ အနောက်ဘက် မြေပြန့်အရပ်

တွင် ကျောက်သံမြို့ဟု ထင်ရှားစွာရှိခဲ့
သည်။ ထိုကျောက်သံမြို့၏ အရှေ့
ဘက် သဲဖြူချောင်းအနီး၌ အသောက
စေတီတော်နှင့် အသောကကျောင်း
လည်း ထင်ရှားစွာ ရှိခဲ့လေသည်။
ထိုအသောကစေတီတော်ကား ရွှေဂူနီ
မြတ်စွာဘုရားကြီး၏ မူလဗိမ္ဗ ဖြစ်
သည်။

သက္ကရာဇ် ၉၉၈ ခုနှစ်တွင် ကျောက်ကွက်
ရွာမှ နွားကျောင်းသား မောင်ဆုအောင်
သည် ထူးဆန်းစွာ သိကြားပျောက်၍
အံ့ဖွယ်စကား ပြောကြားသဖြင့် ယခု

ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရား တည်ရှိသော အရပ်သို့သွား၍ ကျောက္ကာဆရာတော် များနှင့် ရုပ်ရွာလူကြီးများအား ဤ တောချိုအတွင်း၌ သီရိမေဃာသောက မင်း၏ စေတီတော်ရှိကြောင်း ပြောပြ လေ၏။

ထိုသို့ ပြောပြချက်အရ ချုံများအား ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရှာဖွေရာ ဝါဖက်ခြင်း ပမာဏရှိသော (ကျောက်သံမြို့ဟောင်း မူလ) အသောက ကျောက်စေတီငယ် ကို တွေ့ရှိကြသည်။

ကျောက္ကာရွာမှ အရှင်ဉာဏမဇ္ဈိ အမျိုးပြုသော ဆရာတော်တို့နှင့် ရုပ်ရွာ မှ လူများသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၉၉ ခုနှစ် ငွေနှစ်ဦးအချိန်၌ မူလ အသောကစေတီငယ်ကို ဌာပနာ၍ ရွှေဂူနီစေတီတော်ကို တည်ထား ကိုး ကွယ်ခဲ့ကြသည်။

ဘုရား ဒကာ၊ ဒကာမနှင့် ကျောက္ကာ ရွာသူရွာသားတို့လည်း အဝင်အထွက် အဆင်ပြေစေရန် မိမိတို့ရွာရှိရာ မြောက်အရပ်သို့ လိုဏ်မုခ်တော် လှည့် ၍ တည်ထားကြလေသည်။ လိုဏ်ဂူပါ ရှိသော ဘုရားကို ရွှေတပ်၍ ရွှေဂူဘုရား ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

ရွှေဂူနီဘွဲ့တော်ရရှိခြင်းမှာ လိုဏ်ဂူပါ သော စေတီတော်တို့၏ နံရံကို ရွှေပိန်း ချပါက ရွှေဂူဘုရား ဟုသံပဒါး သုတ် လိမ်းပါက ဂူနီဘုရား၊ ထုံးသက်န်း ကပ်လှူထားလျှင် ဂူဖြူဘုရားဟု ခွဲခြား ခေါ်ဆိုကြသည်။

ကျောက္ကာ ရွှေဂူနီလိုဏ်ဂူတော်အား ဟင်္သာပဒါးဖြင့် နံရံတော်၊ အမိုးတော် အားလုံးကို သုတ်လိမ်း၍ ပူဇော်ထား သောကြောင့် နန္ဒမူလ ပတ္တမြားလိုဏ်ဂူ လေလားဟု ယိုးမှား ထင်မြင်ကြရ သည်။

ဤသို့ နိမြန်းဆန်းကြယ် တင့်တယ် သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သော လိုဏ်ဂူတော် ရှိသောကြောင့် ရွှေဂူနီဟူသော ဘွဲ့တော်ကို ခံယူတော် မူရပေသည်။

ဤကား ရွှေဂူနီဘွဲ့တော် ရရှိခြင်း အကြောင်းတည်းဟု ရေးသားထား သည်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

စာရေးသူလည်း ရွှေဂူနီစေတီတော် နှင့် ရုပ်ပွားတော်တို့မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးသည့် အကြောင်းအရာများနှင့် လိုအပ်သော မှတ်တမ်းတတ်ပုံများ ရရှိ ပြီးသောကြောင့် အားလုံးအား နှုတ် ဆက်ကာ ဆုတောင်းပြည့်ပြီး အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်သည်ဆိုသော ရွှေဂူနီရုပ်ပွား တော်ကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော် ဆုတောင်း ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ကျောက္ကာ ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရားကြီး နှင့် ရုပ်ပွားတော်တို့မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးသည့် အကြောင်းအား လာ ရောက်ပြောကြားသော ဦးညီညီ...

စေတီတော်နှင့် ရုပ်ပွားတော်တို့မှ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးသည့် အကြောင်းများကို ရှင်းလင်းပြောပြပြီး လိုအပ်သော မှတ်တမ်းတတ်ပုံများအား ပေးလိုက်သည် ကွန်ပျူတာဆရာ ဦးညို၊ ရွှေချဆရာ ဦးထွန်းထွန်းဦးနှင့်...

ကျောက္ကာ ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရား သမိုင်းစာအုပ် လက်ဆောင်ပေးလိုက် သော ဦးမင်းလှိုင်တို့အား ကျေးဇူး အထူးတင်ရှိပါကြောင်း...

မောင်မောင်ထွန်း (မုံရွာ)

နိဗ္ဗာန်

- ♦ ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလ ရေးသားသော ရွှေဂူနီမြတ်စွာဘုရားသမိုင်း။
- ♦ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် မေးမြန်း ခြင်း။

စာမျက်နှာ (၁၁၉)မှ အဆက်

ဟန်ဖြင့် ခြေကြွ လက်ဆန့်အနေ အထား၊ ဓားမြင့်ခုတ်မည်ကြံလျှင် ဓား ကို မြှောက်လိုက်သည့်ပုံစံ၊ တံချူဖြင့် ခြေမည်ကြံသော် တံချူကို မြှောက် လိုက်သည့်အတိုင်း မလှုပ်မယှက် သတ်မေ့နေမည်ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့လျှင်ဖြစ်စေ၊ တွေ့စေကာမူ သတ် ပြန်လည်ရရှိအောင် မပြုလုပ်နိုင်သည့် ဖြစ်စေ သတ်မေ့နေသည့် အနေအထား အတိုင်း ရှိနေပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက် ။ ဤနည်းကို အသုံး ပြုထားသူ ခြံပိုင်ရှင်များအဖို့ မကြာ မကြာ မိမိတို့ခြံအတွင်း လှည့်လည် ကြည့်ရှုရန် လိုပါသည်။

ဤတွင် သတ်မေ့လျော့နေသည့် သူခိုး သတ်ပြန်လည်ရရှိအောင် ပြုလုပ် ပေးရမည့်နည်းကိုပါ တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ယင်းကား...

သိပ်ဆည်ထားသော ဒုတိယ အပုဒ် (၂) ကလိန်ပေဖြင့် နှာနှပ်ပေးခြင်း၊ ကလိန်ပေ အနံ့အောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းစပ် ဖြစ်သည်။

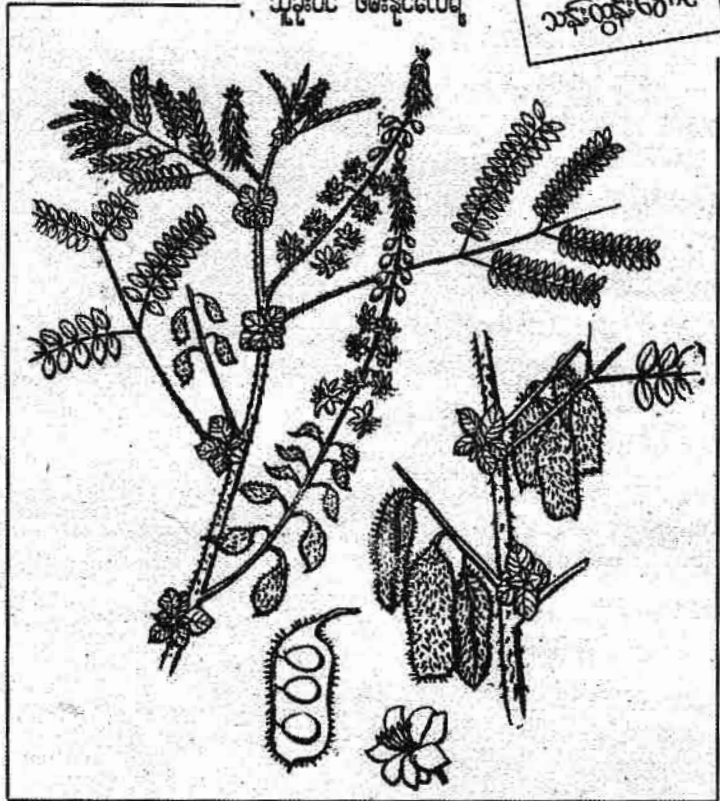
ပေတ္တာရပ်ခံချက် ။ ။ ခိုးယူသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို သတ်မေ့လျော့ နေသည့်အတိုင်း တွေ့ခဲ့သော် ရိုက် နက်ပုတ်ခတ် နှိပ်စက်ခြင်း မပြုဘဲ ပေတ္တာရှေ့ထား ကရုဏာပွားလျက် (သတ်ပြန်လည် ရရှိအောင် ပြုလုပ် ပေးကာ)ခွင့်လွှတ်မှု ပေးဆင့်ကြောင်း ပါခင်ဗျား။

သန်းထွန်းအောင်

ကလိန်စေ့ ငြိမ်းပဆင်

သွဉ်းပင် ဖမ်းခိုင်လေ့

သန့်ထွန်းစောင့်

ခြံစိုက်၍ အကြံအစိုက်နေသူများ သို့မဟုတ် မိမိတို့ စိုက်ပျိုးထားသည့် သီးပင်၊ စားပင်၊ ပန်းပင်များမှ အသီး၊ အပွင့်၊ အရွက် စသည်တို့ နေချင်း ညချင်း ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်၊ ပျောက်နေသဖြင့် စီးပွားရေးအရ ထိခိုက်နစ်နာခြင်း ခံနေရသူတို့ ရှိကြပါ သိခံမည်။

ထိုသူတို့အတွက် အသီး၊ အပွင့်၊ အရွက်များ မပျောက်မရှုဘဲ စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှု ရရှိကြစေရန်၊ ဥပမာ နို့ယူစားသောက် ဖျက်ဆီးနေသူတို့ နေ့မှ ကြိုတင်ကာကွယ် တားဆီးနိုင် သည့် နည်းကောင်းတစ်ခုကို အကြံပြု ဆင်ပွပါရစေ။

ရှေးဦးစွာ... ကလိန်စေ့(အသေး) (၂)စေ့ကို ရအောင် စုထားရန်နှင့် လလပုပ်ဖမ်းမည့် ရက်နှင့် အချိန်ကို စုံစမ်းပေးပြီး လေ့လာထားရပါ မည်။ ထိုပြင် ရရှိထားသည့် ကလိန်စေ့ (၂)စေ့ တွင် တစ်စေ့ကို အမှတ်(၁) ကုန်တစ်စေ့ကို အမှတ်(၂)အဖြစ် သေချာစွာ ပလွပ်ပေးရ အောင် ပုတ်သားထားရန် အထူး သတိပြု

ကလိန်စေ့လည်းရပြီ လလပုပ်ဖမ်း ဆိုရက်နှင့် အချိန်ကိုလည်း သိပြီးဆိုပါ သလလပုပ်ဖမ်းမည့်အချိန် မရောက်မီ ဤဆင်စောင့်ဆိုင်း၍ လက် သေသေ နုနု ကြည့်နေပါ။ ထလပုပ် စတင်ဖမ်းသည်နှင့် ဆင်ခြင်တည်း ကလိန်စေ့တစ်စေ့ အမှတ်-၁)ကို ဝမ်းထဲအရောက် မျိုချ ထားပါ။ (ဝမ်းတွင်းသို့ ကျရောက် သည့်အထိ သေချာစွာ မျိုချဖို့ သိပါသည်။) နောက်တစ်စေ့အတွက် လလပုပ်

လွတ်မည့် အချိန်ကို ကြည့်ရှုစောင့် ဆိုင်းရင်းလက်တွင်အသင့်ကိုင်ထားပါ။ လလပုပ် လွတ်သည်နှင့် တစ်ချိန် တည်း တစ်ပြိုင်တည်း ကျအောင် ဒုတိယ (အမှတ်-၂) ကလိန်စေ့ကို အမှတ်(၁)ကလိန်စေ့နည်းတူ ဝမ်းထဲ ရောက်အောင် မျိုချလိုက်ပါ။ နောက်တစ်ရက် အရောက်တွင် သင့်လျော်ရာ ဝမ်းနုတ်ဆေး တစ်မျိုး မျိုးကို စားပြီး ဝမ်းသွားအောင် လုပ်ပါ။ ထို့နောက် ဝမ်းသွားလျှင် ဝမ်းနှင့် အတူ ရောပါကျလာသော ကလိန်စေ့ (၂)စေ့လုံးကို ရအောင်ယူကာ ရေသန့်

သန့်ဖြင့် သေချာစွာ ဆေးကြောသန့်စင် ပါ။ ယင်းနောက် အမှတ်(၁) ကလိန်စေ့ တစ်လုံးကို ခြံအလယ် တစ်နေရာတွင် မြေကျင်းတူးပြီး မြှုပ်ထားပါ။ (မြှုပ် ထားသည့် နေရာကို အမှတ်အသား ပြုပါ။) ဒုတိယ အမှတ်(၂)ကလိန်စေ့ ကိုမူ (မပျောက်မရှုအောင် သေချာ စွာ)သိမ်းဆည်းထားပါ။ အကယ်၍ နိုးယူစားသောက်မည့်သူ တို့ လာရောက်နိုးယူလျှင် ဒုတိယလုံး လုံးယူ ဆွတ်ခူးခြင်း မပြုမိမှပင် ဥပမာ အပင်ပေါ်တက်မည်ကြံမှု တွက်မည်

အိမ်ပေါ် ဖွတ်ဖာဖတ်

စီးပွားဖြစ်

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း (၅)ရက်...

ဒါယိကာမ။ ။ 'ဦးပဉ္စင်း ဦးပဉ္စင်း' ဦးပဉ္စင်း။ ။ 'ရေ...ဘာတုန်း ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲ'

ဒါယိကာမ။ ။ 'တပည့်တော်မတို့အိမ် ကို ဖွတ်ကလေး တက် လာတယ်ဘုရား'

ဦးပဉ္စင်း။ ။ 'ဘယ်အချိန် လောက် လဲ'

ဒါယိကာမ။ ။ 'နေပြင်မှပါဘုရား၊ (၉) နာရီခွဲ(၁၀)နာရီလောက် ရှိမယ်ဘုရား'

ဦးပဉ္စင်း။ ။ 'ဘာ ဒကာမကြီး ဖုတ်၊ ဖုတ်ကလေး တက်လာ တယ် ဟုတ်လား'

ဒါယိကာမ။ ။ 'မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊ ဖွတ်ကလေး တက်လာတာဘုရား၊ ဦးပဉ္စင်းရေ ဒါနဲ့ ဘာလုပ်ရင် ကောင်းပါမလဲ ဘုရား'

ဦးပဉ္စင်း။ ။ 'သာမန်အားဖြင့် ပြောရရင်တော့ 'ဖွတ်ကျော ပြုစုဆင်းရဲမှု' ဆိုကြတာပဲ'

ဒါယိကာမ။ ။ 'ဒါဆိုရင်တော့ ကြောက်တယ်ဘုရား၊ တပည့်တော် ခြောက်လှန့်ပြီး လွှတ်လိုက်မယ်ဘုရား'

ဦးပဉ္စင်း။ ။ 'အဲဒီလို မလုပ်နဲ့ဦး'

ဒါယိကာမ။ ။ 'ဒါဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ် ရပါမလဲဘုရား'

ဦးပဉ္စင်း။ ။ 'တချို့က မ၊အောင် လာတာလဲ ရှိတတ်တယ်။

ဒီတော့ အလှူပေး၊ အမျှဝေ၊ ရွှေရေငွေရေ လောင်းလွှတ်။ မကောင်းတာမှန်သမျှ မထားခဲ့ပါနဲ့။ ကောင်းတာ ပဲ ထားခဲ့ပါ။ နင့်နေရာ နင်ပြန်လို့ပြော'

ဒါယိကာမ။ ။ 'ကောင်းပါပြီ ဘုရား၊ တပည့်တော်မ ပြန်ပါဦးမယ်ဘုရား'

ထို့နောက် သံဃာတော်ငါးပါးပင့်၍ အလှူလုပ်ပါသည်။ ဧည့်ပရိသတ်ကိုလည်း ကျွေးမွေးပါသည်။ အမျှဝေ၍ အလှူ ပေးပြီးသောအခါ အိမ်မှ တပျဉ်းတိုင်အခေါင်းတွင် (၃)ရက်ခန့်နေသော လက်(၂)လုံးခန့် ဖွတ်ကလေးမှာ အလိုလိုပြန်ဆင်း သွားပါတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ သူတို့မိသားစုအိမ်ကလေးမှာ တဖြည်းဖြည်း စီးပွားတိုးတက်လာပါသည်။ လူမှုရေးတွင်လည်း မျက်နှာဖန် ပွင့်ပြီး ဂုဏ်ရှိန်ဝင့်၍ တင့်တယ်နေပါသည်။

ဤသည်ကား အိမ်ပေါ်ဖွတ်တက် စီးပွားဖြစ်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ ဖွတ်ကို မောင်းထုတ်ခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း ပြုခဲ့ပါက မည်သို့ဖြစ်မည် မတွေ့တတ်ပေ။ အိမ်ပေါ် ဖွတ်တက်လျှင် စီးပွားဖြစ်နိုင်ကြပါစေ။

ကိုယ်စိတ်နှလုံး ရွှင်ပြုံးကြပါစေ။

ကိုသစ္စာ(ဆွေရာမြေ)

မှတ်ချက် ။ ။ ကာယကံရှင်များ၏ ဆန္ဒအရ အမည်မှန်များကို ချန်လှပ်၍ တင်ပြထားပါသည်။ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး မင်းတုန်းမြို့နယ်၊ လယ်မရွာတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး မြောက်ပိုင်း သို့ သွားရောက်လေ့လာစဉ် စာတည်း ချုပ်က ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ အင်ကြင်းပင် သာသနာမြေသို့ ဝင် ရောက် လေ့လာရန် လမ်းညွှန်ပေးခဲ့ သည်။

သို့ဖြစ်၍ မွေ့စရိယ ဦးဌေးလှိုင် ခေသားသော “သန္နိဋ္ဌိက လမ်းစဉ်” စာအုပ်ပါ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်အကျဉ်းကို ဦးစွာ လေ့လာ ကြည့်သည်။

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ

အင်ကြင်းပင် သာသနာမြေသို့ (၁)

ယင်းကျမ်းစာ

ဝေဘူဆရာတော်၏

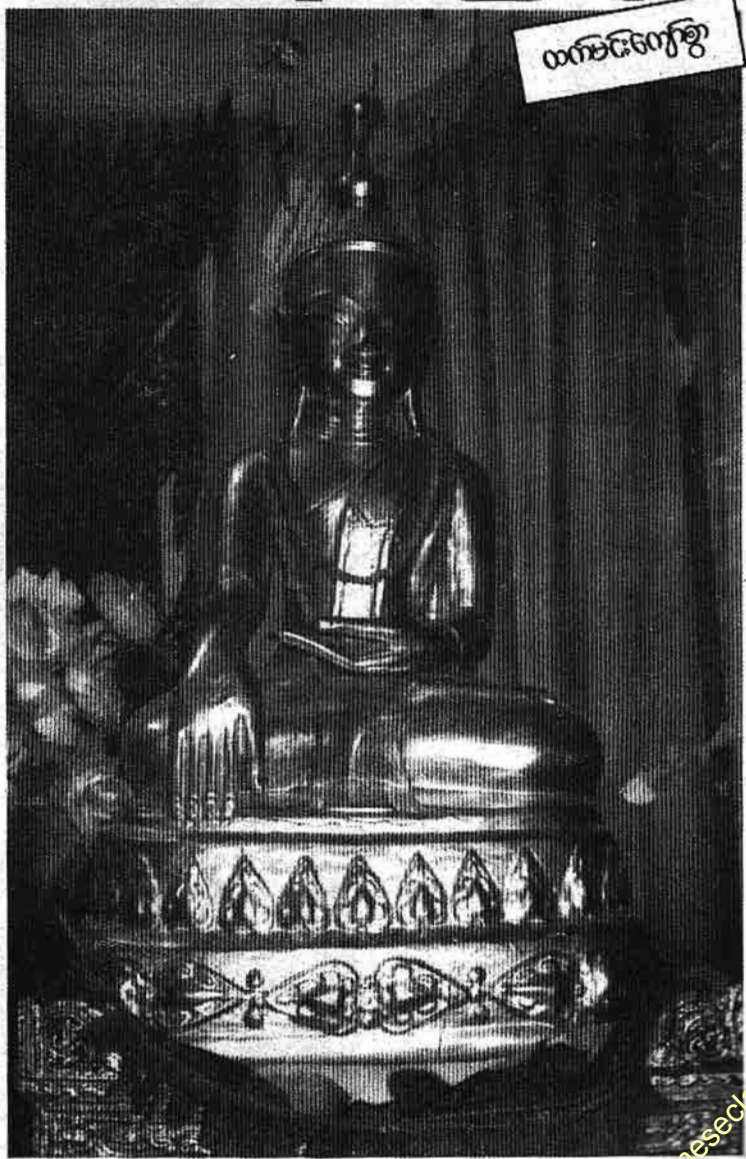
ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်စပ် ဘို ရွှေဘိုခရိုင်၊ ခင်ဦးမြို့နယ်၊ အင် ကြင်းပင်ကျေးရွာနေ ဦးလူဖေ၊ ဆင်ကြင်နတ်ပွ ၁၂၅၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်း ထဆန်း(၆)ရက်၊ တနင်္လာနေ့ နံနက် ဆရာတော်တီးကျော်အချိန်တွင် မွေးဖွား ခဲ့သည်။

အသက် (၉)နှစ်အရွယ်တွင် အင် ကြင်းပင် နန်းဦးပရိယတ္တိကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုမနထံ ရှင်သာမဏေ ပြုပေးသည်။

၁၂၇၇ ခုနှစ်၊ နယုန်လတွင် ကံဆွယ် ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိစာရကို ဆရာတော်ပြုကာ နန်းဦးကျောင်း ခဏ္ဍာန်တွင် မြင်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဆန်း(၃)ပါအရတွင် မန္တလေးမြို့၊ နန်းဦးဆရာတော် ဦးသုရိယာဘိဝံသ ဆရာတော်ထံသို့ သင်ယူသည်။ ထို့နောက် မန္တလေးကျောင်းသို့ ပြန်ကာ စာဝါ ဆရာတော်ထံသင်ယူပြီးနောက် ၁၂၈၉ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်းတွင် ဆရာတော် ဦးသုရိယာဘိဝံသကို ခွင့်ပန်ကာ တောထွက်ကျင့် ကျင့်သည်။

★ ထူးခြားသော ဂုဏ်ဂုဏ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မင်း သွား

ရွှေဘိုမြို့ ပုသိမ်တောရဆရာတော် ကြီးထံတွင် တစ်ဝါဆို၍ နည်းနာခံယူ အားထုတ်ပြီးနောက် ဝါကျွတ်သော အခါ မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းသို့ ထွက်ခဲ့ သည်။ တပ်ကုန်းမြို့အနီးရှိ ညောင်လွန် ဆရာတော်ဦးမေဓာဝီထံမှ ပဋိပတ် နည်းနာခံယူ ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

ညောင်လွန်တွင် အားထုတ်နေစဉ် လေနာရောဂါ ပြင်းထန်စွာ ခံစားရ သဖြင့် ဇာတိမြေသို့ပြန်ကာ ဆေးဝါး ကုသရန် ထွက်ခွာလာရာ ဒကာတစ်ဦး လမ်းညွှန်ကူညီသဖြင့် ကျောက်ဆည် မြို့မှ ဓာတ်မလျှောတွင်းရေကို သောက်သုံး၍ ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းခဲ့ သည်။

သို့ဖြင့် အနီးရှိ ဝေဘူချောင်တွင် သီတင်းသုံး၍ ကြီးစားကျင့်ကြံရာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးအဖြစ် လူအများ ကြည်ညို ဆည်းကပ်ခြင်း ခံရသည်။

၁၂၈၉ ခုနှစ်၌ ခမည်းတော် လာရောက် ပင့်လျှောက်သဖြင့် ဇာတိ မြေ အင်ကြင်းပင်ကျေးရွာသို့ ပြန်ကာ ပဋိပတ္တိသာသနာတော် ပြုစုခဲ့သည်။

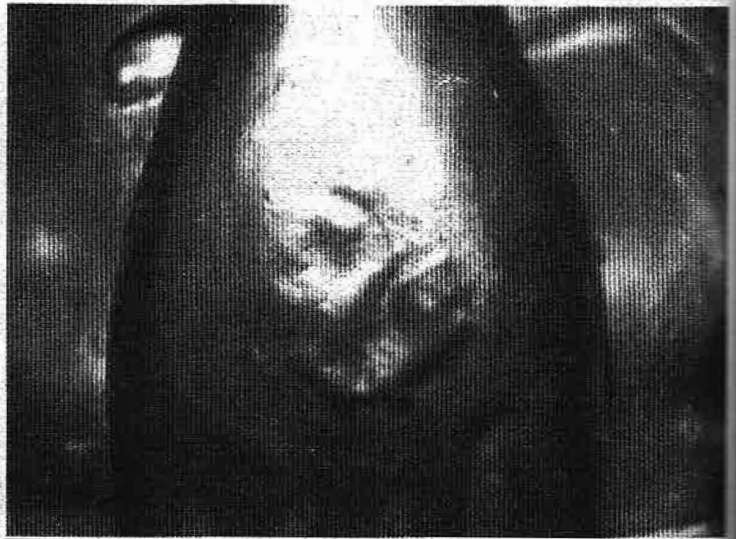
၁၂၉၁ ခုနှစ်တွင် အင်ကြင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ကို ဆရာတော်ဦးသုမန အကြံပေးချက်အရ ထူထောင်ကာ သာသနာပြုသည်။

ထိုစဉ် ကျောက်ဆည်မှ ဒါယကာ များ လာရောက်ပင့်ဖိတ်သဖြင့် ကျောက်ဆည်တွင် ဝါဆိုသည်မှာ (၆)လ၊ အင်ကြင်းပင်တွင် ကျန်(၆)လ သီတင်းသုံး တရားပြတော်မူသည်။

၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် ရွှေဘိုမှ ဒါယကာ များ တောင်းပန်သဖြင့် အောင်မြေ ကျောင်းတိုက်သို့ကြွရောက်ကာ တရား ပြသည်။

ထိုနှစ်မှစ၍ ရွှေဘိုအောင်မြေတွင် ဆောင်းသုံးလ၊ အင်ကြင်းပင်တွင် နွေ

၁၂၂ နက္ခတ္တဗျာဓိခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ ထူးတကုန်းလက်ချိတ်တော်မှ မိုးမောက်သောဇနကာ

▶ အင်ကြင်းပင်ကျောင်းလမ်းညွှန်နှင့် လမ်းအထိတ်ဘား

▶ နန်းဦးစာသင်တိုက်မှပို့

နန်းဦးအုတ်တိုက် နယ်ထပ်ကျောင်း

ရွယ်ထောက်ကြွတ်

သုံးလနှင့် ကျောက်ဆည် ဝေဘူချောင်
တွင် မိုးသုံးလ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့
သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတစ်လွှား ပင့်ဖိတ်ရာ
မြို့ရွာများအပြင် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၊
ဆီနီယနိုင်ငံများသို့လည်း ကြွရောက်
၍ တရားဟောကြား ပြသပေးတော်မူ
ကာ ၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ ပထမ ဝါဆိုလဆန်း
ဆယ့်ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့
သည်။

ဤသို့လျှင် လေ့လာသိရှိရသဖြင့်
ရွှေဘိုအောင်မြေသို့ ဦးစွာ သွားရောက်
ဆရာတော်ပူဇော်ပြီးနောက် အင်ကြင်းပင်
အထိရောက်မြေသို့ ဦးတည် ထွက်ခွာခဲ့
သည်။

အင်ကြင်းပင်သို့

အင်ကြင်းပင်သို့ သွားရောက်ရန်
အကြံပြု၍ ရွှေဘိုသာဆရာတော်ဦးဥက္ကဋ္ဌမ
အကြံဉာဏ်တောင်းခံရာ ဆရာ
တော်က ဆိုင်ကယ်သမားတစ်ဦး ခေါ်
၍ အင်ကြင်းပင် နန်းဦးကျောင်း
ဆရာတော် ဦးမဏ္ဍလာအား
ဆရာတော်ဖူးတွေ့စေသည်။

ဆရာတော်ဦးမဏ္ဍလာက ဖော်ရွေစွာ
ကြိုဆို၍ သူ ရေးသားပူဇော်သည့်
ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ ဝေရပုတ္တိ
နှင့် တရားတော်များ စာအုပ်ကို
လက်ဆောင်ပေး ဓမ္မဒါနပြုသည့်အပြင်
ခင်ဦးမြို့နယ်အတွင်း သွားလာရေး
အတွက်လည်း တာဝန်ယူ ကူညီပေး
တော်မူသည်။

အင်ကြင်းပင် ခရီးစဉ်ကားရွှေဘိုမှ
မြောက်ဘက် ဗျူဟာလမ်းအတိုင်း
သွားရောက်ကာ “မြေနီလျှို”ရွာ
အရောက်တွင် လက်ဝဲဘက်ကွေ့
ဝင်သောလမ်းအတိုင်း သွားရသည်။
ခင်ဦးမြို့ထိပ်သို့ ရောက်သော် မြောင်း
ပေါင်အနောက်ဘက် တာလမ်းအတိုင်း
မြောက်အရပ်သို့ ဆက်သွားရသည်။

ရွှေဘိုမှ ခင်ဦးသို့ (၁၄)မိုင် ကွာဝေး
၍ ခင်ဦးမှ အင်ကြင်းပင်သို့ (၈)မိုင်
ခန့် ကွာဝေးကြောင်း သိရသည်။ ရွှေဘို
မှ ခင်ဦးသို့ ရန်ကုန်၊ မန္တလေးတို့မှ
လာသော အဝေးပြေးယာဉ်များအား
စောင့်ဆိုင်းစီးနင်းနိုင်သည်။ အချိန်
အခက်အခဲ ရှိပါက ဆိုင်ကယ်အငှား
ယာဉ်များ ငှားရမ်း၍လည်း သွားနိုင်လေ

သည်။

နန်းဦးကျောင်းနှင့်
တမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း

အင်ကြင်းပင်ကျေးရွာတွင် ဝေဘူ
ဆရာတော် သီတင်းသုံးသော ကျောင်း
နှစ်ကျောင်းရှိကာ လမ်းတစ်ခုသာခြား၍
သီးခြား အရံတံတိုင်း ကာရံထားသည်။
အရှေ့ဘက်ကျောင်းမှာ နန်းဦးကျောင်း
ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ဖြစ်သည်။
ယနေ့တိုင်ပင် စာသင်သံဃာ(၅၀)
ကျော်နှင့် သာမဏေ (၆၀)ကျော်ရှိပါ
သည်။

ဝေဘူဆရာတော် လောင်းလျာ
ရှင်ကုမာရ သာမဏေဘဝ၌ပင် စာသင်
သံဃာ(၅၀)ကျော် ရှိခဲ့သည်ဟု ဆို၏။
ထိုစဉ်က ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ
ဦးသုမနဖြစ်၍ မင်းတုန်းမင်းနှင့်
ကျောက်မော်မိဖုရားတို့၏ ပစ္စယာနုဏ္ဍ
ဖြင့် ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိသူ

သီရိလင်္ကာရွယ်တော်ပွား

ဖုတ်ကျောင်းတွင် ဘုရားဆောင်

သံဃာဖြစ်သည်။

ဘုရင်၏ ဘဏ္ဍာစာရေးက အင်ကြင်းပင် နန်းဦးကျောင်းတိုက် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝေဘူဆရာတော်သည် (၉)နှစ်အရွယ် ၁၂၆၆ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ (၁၉)နှစ် အရွယ် ၁၂၇၆ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ် ဤကျောင်း၌ သာမဏေပြုခဲ့ကာ ဤ ကျောင်းဆရာသိမ်၌ပင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့သည်။

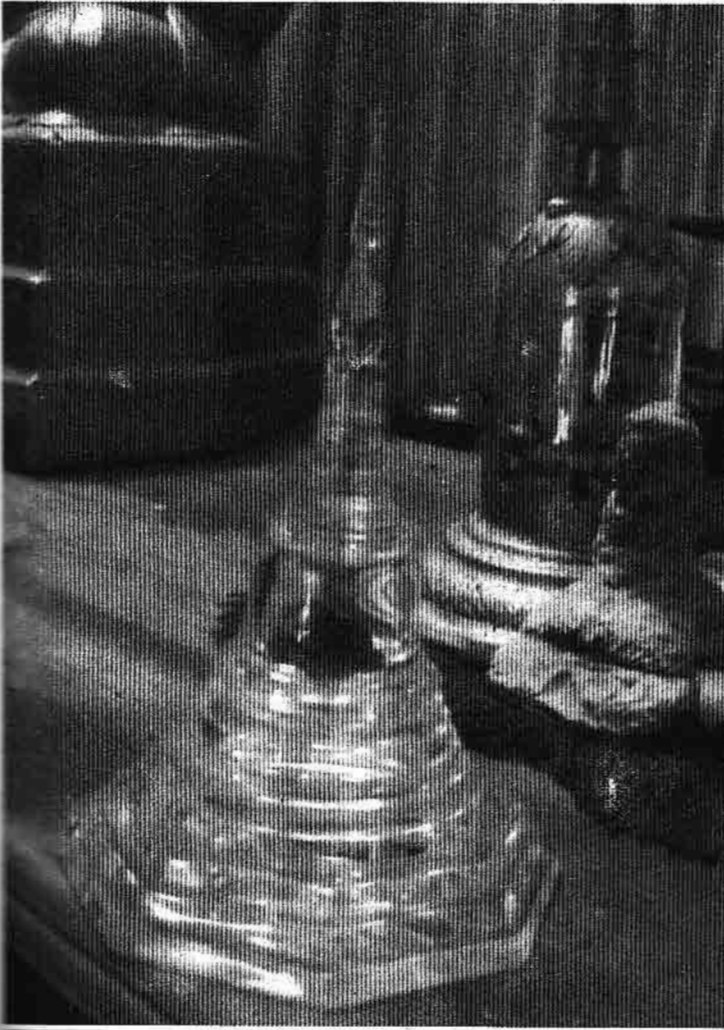
၁၂၇၇ ခုနှစ်၊ နယုန်လတွင် ရဟန်း ဖြစ်ပြီးနောက် ၁၂၈၅ ခုနှစ်တွင်မှ ဆရာ တော် ဦးသုမနအား ခွင့်ပန်၍ တော ထွက်ကျင့်ကြံခဲ့သည်။ ရွှေဘိုမြို့ ပုသိမ် တောရဆရာတော်၊ တပ်ကုန်းမြို့ သောင်လွန်တောရ ဆရာတော်တို့ထံ ပဋိပတ္တိ နည်းနာခံယူ ကျင့်ကြံပြီးနောက် ဝေဘူချောင် (ကျောက်ဆည်မြို့)တွင် သီတင်းသုံးအားထုတ်ကာ လူအများ ကြည့်ညိုလေးစားသော ဝေဘူဆရာ

၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က စွန်းလွန်းဆရာတော် ဦးကဝိလည်း ဝေဘူချောင်သို့ ရောက်ရှိ ၍ တရားဆွေးနွေးပြီးနောက် ကျောင်း ၃ကာ ဦးပျော့အား... 'အားကြီး ခပ်ထူးဆန်းကြီးကို ပျော်အောင်

သာ ကရုစိုက်နော်၊ ဇဗ္ဗမာတစ်ဆူ ဝေဘူထု' ပုတ်ထားပေရော့ ' ဟု မိန့်ကြားသွားသည်ဆို၏။ ဝေဘူတွင်ရှိစဉ် ကျောင်းနေအင်ကြင်းပင်ရွာသား မောင်စံပျား ကျောက်ဆည်သို့ရောက်၍ ဆရာ

▲ ထောင့်ထောင့်တော် ဓာတ်တော်ကြွတ်

▼ တိုက်ကြွတ်ထောင့်တော် ဓာတ်ထောင့်

အား တွေ့မြင်သွားရာမှ ခမည်းတော်က လာရောက်ပင့်ဆောင်သည်။

ခမည်းတော်အား ရဟန်းပြုစေကာ ၁၂၈၉ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၃)ရက်နေ့တွင် အင်ကြင်းပင်ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ကြွရောက်သည်။ ငယ်ဆရာ ဦးသုမနအား ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းနာများ ဆက်ကပ်ရာ ဆရာက သက်ဆုံးတိုင် ကျင့်ကြံခဲ့သည်။ ဦးကုမာရအားလည်း အင်ကြင်းပင် နန်းဦးတိုက်ကို လွှဲအပ်တော်မူသည်။

ဤကျောင်းတွင် ရဟန်းယောဂီ၊ လူယောဂီ (၅၀၀)ခန့်ကို နေ့စဉ် တရားပြသလမ်းညွှန်ခဲ့ရာ ဆရာတော်ဦးသုမနက ပဋိပတ္တိကို သီးခြားဆောင်နိုင်ရန် ကျောင်းအနှောင့်အယှက်ကင်းစင်စေရန် တွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဆောက်ရန် အကြံပေးသည်။

သို့ဖြစ်၍ ၁၂၉၁ ခုနှစ် ထန်းလက်ကျောင်းကလေးဖြင့် စတင်ကာ အင်ကြင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ယခုသော်ကား ကျောင်းကန်ဘုရားစေတီများဖြင့် စည်ကားစွာ ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက် တည်သောနှစ်တွင်ပင် ကျောက်ဆည်မှ ဦးပျောနှင့် ဒါယကာများ လိုက်လာကြသဖြင့် ဒါယကာများနှင့်တိုင်ပင်ကာ ကျောက်ဆည် ဝေဘူချောင်တွင် နယုန်လမှ တန်ဆောင်မုန်းလအထိ (၆)လ၊ အင်ကြင်းပင်တွင် နတ်တော်လမှ ကဆုန်လအထိ (၆)လတာ သီတင်းသုံး၍ ပဋိပတ်သာသနာ ပြုတော်မူသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာရေးသူသည် ဆယ်နှစ်သား အရွယ်မှစ၍ အတန်းပိုင်ဆရာမ၏ ညွှန်ကြားပြသမှုကြောင့် “အရဟံ” ပုတီးစိပ်နည်းဖြင့် ပုတီး စ.စိပ်ခဲ့သည်။ အသက်(၁၆)နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး လာပေးသွားသော “ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ ပုတီးစိပ်နည်း”ကို ပြောင်းလဲ စိပ်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ပုတီးစိပ်နည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘သိဒ္ဓိဘဂဝါ အရဟံ ပုဗ္ဗေ မေ သတ္တပါကာရံ ပုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆမိ’
‘သိဒ္ဓိဘဂဝါ အရဟံ ဓမ္မော မေ သတ္တပါကာရံ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆမိ’
‘သိဒ္ဓိဘဂဝါ အရဟံ သံဃော မေ သတ္တပါကာရံ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆမိ’

စာရေးသူသည် တစ်နေ့လျှင် ပုတီး (၉)ပတ်ကျ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် စိပ်ခဲ့ပါသည်။ တစ်နှစ်မျှကြာသောအခါ ဓာတ်တွေ စီးလာ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်အစုံ ကြွလာကြသည်။ စောင့်ရှောင်သောပုဂ္ဂိုလ်များ အစစ်အမှန် ရှိကြသလို လမိုင်းများလည်း ကပ်လာတတ်၏။ ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်သဖြင့် ဓာတ်စီးနေသည်ကို ပျော်ရွှင်နေမိ၏။ သာယာနေမိသည်။

ဓာတ်စီးသောပုဂ္ဂိုလ်အချို့က ဘုရားမှာသွား၍ ပုတီးစိပ်ရန် ညွှန်ကြားကြသလို တစ်နေ့တွင် ဓာတ်စီးသောပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးက ရေထဲသို့ခနဲချရန် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူး၏။ ထိုစဉ်က ဘုရားတွင် သွား၍ ပုတီးစိပ်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း စဉ်းစားတွေးတောဆင်ခြင်တုံတရားကြောင့် ရေထဲသို့ ခနဲချမချမိခဲ့ပါ။

ကိုးကွယ်သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက လမိုင်းအချို့မှာ အဖျက်လုပ်ငန်းများကို လုပ်တတ်ကြောင်းနှင့် သူတို့ကို သာယာနေရင် စရဏအား တိုးတက်ဖို့

၁၂၆ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရဖူးလေ

ပုတီးကျင့်စဉ်မှ...သည်

မရှိကြောင်း မိန့်ကြားလာသဖြင့် စာရေးသူသည် ဓာတ်စီးခြင်းမှ ရှောင်လွှဲရမည့်နည်းလမ်းကို ရှာရတော့သည်။

ဆရာတော်တစ်ပါး ညွှန်ကြားပြသပေးသော အာနာပါနဿတိလမ်းစဉ်နည်းစနစ်ကို သေချာစွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီးသောအခါ ဓာတ်စီးခြင်းလုပ်ငန်းများ ရပ်ဆိုင်းသွားတော့သည်။ သို့ရာတွင် အမှန်တကယ် စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များကမူ ဆက်

လက် ညွှန်ကြားနေဆဲဖြစ်၏။ သွားဆိုင်သောနေရာသို့သွား၍ ပုတီးစိပ်ရ၏။ လုပ်ခိုင်းသောအလုပ်ကိုလည်း မလွဲမသွေ လုပ်ပေးရ၏။

စရဏအားလည်း တဖြည်းဖြည်းတိုးတက်လာပြီး အာရုံနိမိတ်များ ပိုမို၍ ထူးခြားလာပါသည်။ တစ်နေ့တွင် သင်ကြားပြသနေသော ဆရာကြီး “စရဏအားနှင့် သမာဓိအကောင်းရုံနှင့် မလုံလောက်သောအား

ကိုယ်ခံအားကောင်းအောင် ကိုယ်ခံ ဆေးထိုးပေးထားရမယ်” ဟု ပြောပြီး “သိရသို့” ဆေးကို ထိုးပေးပါသည်။ ထိုဆေးတည်နေပုံမှာ...

ထိုးကာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး (၉)ပတ်ကို နေ့စဉ် စိပ်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက် ပြည့်မြောက်သောအခါ သမာဓိအား နှင့် စရဏအားများ တိုးတက်လာ

* * *

နေရာ	တည်နေပုံ
ဦးခေါင်း	မြတ်စွာဘုရား
လက်ယာပခုံး	အရှင်သာရိပုတ္တရာ
လက်ဝဲပခုံး	အရှင်ပဟာမောဂ္ဂလာန်
နူးခဲစိပ်	ဝိဝုကတ်သုံးပုံ
ခေါင်းနောက်စေ့	အရှင်အာနန္ဒာ
ခန္ဓာကိုယ်လေးဖက်	ဒိဏ္ဍာသတေဂ္ဂန္ဓာအရှင်မြတ်
လက်ထိပ်ဖျားများ	ပြဟာမင်း၊ နတ်သီကြား၊ လောကပါလနတ်

သိရသို့ ဆေးထိုးပေးသောညတွင် အိပ်မက်မက်သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် မြင်းဖြူရှင်၊ ဦးရှင်ကြီးနှင့် ပဲခူးတလင်း နယ်တော်တို့က ဦးဆောင်ပြီး စာရေး ဆုအား ဆန္ဒပြုကြပါတော့သည်။ “မြင်းဖြူရှင်နတ်” က မြင်းဖြူကြီးပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး...

“သာအော်ကြီး” တယ်လီလုပ်လိုက်တာ ထဲ တို့ကို အထိအမှတ်မပြုတော့ဘူးလား” ဟု မေးပါသည်။ နောက်ကပါလာ သော(၃၇)ပါးသောနတ်မင်းတို့ကလည်း ဆန္ဒပြုသည့် အမူအရာဖြင့် ဝိုင်း နှစ်ခြိုနေကြပါသည်။

စာရေးသူ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် မိခင် မြင်းဖြူက စာရေးသူအား မြင်းဖြူရှင် ဆေးထိုးစောင့်ရှောက်လျက်ရှိကြောင်း မိခင်ကပြောပြကြသည်ကို ကိုးကွယ်သင့်ကြောင်း သိရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ အဆိုပါ သိရသို့ ဆေးထိုးကြောင့် နတ်တို့နှင့် ဝေးခဲ့ရပြီ ဆိုသလိုပါပဲ။

ဆေးထိုးခံရသည့် အဆင့် မြင့်မားလာပြီး ကန်တော့ပွဲများ

သည်ကို ခံစားမိလိုက်သည်။ ယခင် ကာလများကထက် တူးခြားသည့် မနောအာရုံများ ရှိလာ၏။

အဆင့်တက်ပြီး တစ်လအကြာတွင် ဦးလေးဖြစ်သူသည် ဆရာတစ်ဦးကို နေအိမ်သို့ ခေါ်လာသည်။ ဆရာသည် ဘိုးတော်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ဘိုးတော်ဖြစ်သူသည် မပြောမဆိုဘဲ လက်ပလာဖြင့် ဓာတ်လုံး များကို ယူပြုပြီး စာရေးသူအား တစ်လုံးပေး၏။ နောက်ထပ် ငှက်ပျော သီးကျေးမည်ဟု ပြောကာ လွယ်အိတ် ထဲသို့ လက်နှိုက်နေချိန်တွင် စာရေး သူသည် သိရသို့ ဂါထာကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်လိုက်၏။ ငှက်ပျောသီးက ပါ မလာတော့ပါ။ ဘိုးတော်က နောက် ကြုံမှကျေးမည် သွားစရာရှိသေး သည်ဟု ပြောပြီး ပြန်ကြွသွားပါသည်။

ဦးလေးဖြစ်သူသည် ဘိုးတော်၏ တပည့်ဖြစ်၏။ ဝိုဏ်းတစ်ဝိုဏ်းမှ ဝိုဏ်း ဝင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဘိုး တော်တွင် အမှန်တကယ်တန်ခိုးမရှိဘဲ

ခိုင်း၍ရနေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏အစွမ်း အစဖြင့် ပစ္စည်းယူပေးတာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ စာရေးသူက ဦးလေး ဖြစ်သူအား လေ့လာချင်သည်ဟု ပြော သောအခါ အထက်လမ်းပညာများသာ ဖြစ်၍ မလိုချင်ပါနှင့်ဟု တားပါသည်။

စာရေးသူသည် ဓာတ်လုံးများယူပြု သည့် မြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ကျင့်စဉ်ကို စူးစမ်းချင်စိတ် ပေါ်လာပါ သည်။ ဦးလေးဖြစ်သူအား ပူဆာသဖြင့် ဦးလေးက ဘိုးတော်ထံ ခေါ်သွားပါ သည်။ ဘိုးတော်သည် ကန်တော့ပွဲ (၁၀၈)ပွဲတွင် အလင်းတိုင်နှင့် အဖွေး တိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ထား၏။ ဘိုး တော်က စာရေးသူအား ပုတီးစိပ်ကြည့် ရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။

စာရေးသူသည် မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး ပွဲများရှေ့တွင် ထိုင် ချလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ပါလာသော ပုတီးဖြင့် စိပ်နေကျ “ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်” ၏ ပုတီးစိပ်နည်းဖြင့် (၉)ပတ် စိပ်လိုက်၏။ စိပ်ခါစတွင် တစ်ကိုယ်လုံး ယားယံလာပြီး နောက် တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားသည်။

ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် သိရသို့ ဂါထာ ကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်လိုက်သောအခါ ခြံဝင်းအတွင်းမှ ဒုန်းဟု ကျယ်လောင်

သောအသံကို ကြားလိုက်ရပြီး ထွန်းထားသော ဖယောင်းတိုင်အချို့မှာ လေတိုက်သကဲ့သို့ ငြိမ်းသွား၏။ ဘိုးတော်က မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်ဖြစ်နေပြီး မကြာခဏ ပုတီးစိပ်ရန် ဖိတ်ခေါ်၍ ခြံဝင်းအတွင်းသို့ ဆင်းသွားသည်။

ထိုညတွင် အိပ်မက် မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက...

“ဒီလုပ်ငန်းတွေဟာ အကာလေးနဲ့ ကယ်လိုမှ အဆင်မပြေဘူး။ လုပ်နေကျ အလုပ်ကိုသာ တိုးတက်အောင် ကြိုးစားလုပ်ပါ”

ဟု ပြောပြီး ပျောက်သွားသည်။ စာရေးသူလဲ ဘိုးတော်ထံသို့ နောက်ထပ် မသွားဖြစ်တော့ပါ။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရုံးမှ တပည့်တစ်ဦး၏ နေအိမ်သို့ အလည်သွား၏။ ထိုအိမ်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ဆရာတစ်ဦးက ရွတ်ဖတ်မန်းမှုတ်၍ ဆေးကုသပေးနေသည်။ ဆရာ၏ လက်တစ်ဖက်တွင် ဆေးသမားတော်ကြီးဟုခေါ်သော သစ်ကိုင်းခက်တစ်ခက်ကိုင်ထား၏။ ကုသပေးသောရောဂါမှာ နို့ကင်ဆာဖြစ်ပြီး ရောဂါမှာ နုသေးသည်ဟု သိရသည်။ ထိုဆရာ၏ ကုသမှုကြောင့် ရောဂါမှာ လုံးဝပျောက်ကင်းသွားကြောင်း ကြားသိရ၏။

ကင်ဆာရောဂါကို ယခုအချိန်အထိ ပျောက်ကင်းအောင်ကုသ၍ မရသေးပါ။ အနှေးနှင့်အမြန် ထိုရောဂါကြောင့် သေဆုံးကြရသည်။ ဆရာသည် ရောဂါမျိုးစုံကို ကုသပေးပြီးတော်တော်များများ ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း ကျော်စောသတင်းပြန့်လွှင့်ခဲ့၏။ ထိုဆရာ၏ ကုသမှုကြောင့် ကင်ဆာရောဂါပျောက်ကင်းသွားသဖြင့် ဆရာ၏ကျင့်စဉ်ကို စူးစမ်းလိုစိတ် ပေါ်လာပြန်ပါသည်။

ဆရာနည်းတူ ရောဂါသည်များအား ၁၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာနာစိတ်ဖြင့် ကုသပေးချင်သော စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြစွာ ပေါ်လာသဖြင့် တပည့်ဖြစ်သူ၏အကူအညီကိုရယူ၍ ဆရာထံ ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။ ဆရာသည် “...” ဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဆရာဆရာများ လက်ဆင့်ကမ်းပေးခဲ့သော ဆေးသားတော်ကြီးကိုကိုင်၍ ဆေးကုသပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ကျင့်စဉ်အဖြစ် နေ့စဉ် ပုတီးကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် စိပ်ခြင်း၊ ကံငါးပါးကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် အသက် သက်သတ်လွတ် အစားအစာများကို စားရကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဆေးသားတော်ကြီးမှာ တစ်ပေခွဲအရှည်ရှိပြီး လိုအပ်ပါက ဆေးကိုသွေး၍ ကုသပေးပါသည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် ဓာတ်လုံးများနှင့်လည်း ကုသပေးလေ့ရှိ၏။

ဆရာနှင့် ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးပြီးနောက် ဆရာနှင့်အတူ လူနာများအိမ်သို့ မကြာခဏ လိုက်သွားသည်။ ဆရာသည် စလောအားကိုအခြေခံပြီး စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသော ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များအား တိုင်တည်၍ အကူအညီရယူ

ကာ ဆေးကုသပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ကုသခံ လူနာတွင်လည်း သီလ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံနေပါက ရောဂါမှာ တစ်ခဏအတွင်း ယူပစ်သလို ပျောက်ကင်းတတ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဆရာနည်းစနစ်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ တစ်လမျှကြာသောအခါ ညဘက်တွင် အိပ်မက်မက်ပြန်သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ယခင်မြင်မက်ခဲ့သော ဘုန်းကြီးက...

“အကူ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်ပါ။ တည့်တည့်လျှောက် ဖြောင့်ဖြောင့်သွားမှ လိုရာခရီးကို အမြန်ရောက်မယ်။ ကိုယ်နဲ့ ပဋ္ဌာန်ဆက်မရှိတဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို မစဉ်းစားပါနဲ့။ အချိန်ကုန်တယ်။ အစားအဆီးတွေကို ရှောင်ရှားပြီး အကာသွားရမယ့် လမ်းကိုသာ သွားပါ”

ဟုပြောပြီး ပျောက်သွားပါသည်။ စာရေးသူသည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ဘိုးတော်များ၊ ဝိဇ္ဇာများအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။ ဆေးဝိဇ္ဇာသို့မဟုတ် ဘိုးတော်ဖြစ်ချင်သည်စိတ်များ ပြင်းပြစွာ ပေါ်လာခဲ့ဖူး၏။ အိပ်မက်ထဲတွင်လည်း ဘိုးတော်နှင့် ဝိဇ္ဇာများအတိုင်း ဈာန်နှင့် သွားနေခဲ့ဖူးသည်။

သို့ရာတွင် စာရေးသူသည် ထိုဝိဇ္ဇာများကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇာဖြစ်လာရန် ရေစက်မရှိသလို ဘိုးတော်ဖြစ်ရန်လည်း ပဋ္ဌာန်းဆက်မရှိကြောင်း သိခွင့်ရန် ခဲ့လေပြီ။ တကယ်တော့ စာရေးသူလျှောက်ရမည့်လမ်းမှာ “လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာနတွေ ချုပ်ငြိမ်းရာ ဝိပဿနာ တရားလမ်းသာ” ဖြစ်နေပါတော့သည်။

တက္ကသိုလ်အပန်းဖြေ

သာပေါင်းမြို့၏ ကျက်သရေဆောင်

ပြည်တော်ကျော်မြို့တော်

နှင့် ရွှေဟောင်းစေတီများ

မြေချွေး (ကျိမင်း)

ယခုနှစ် မိုးကုန်ပြီဟု ယူဆရသော ဩဂုတ်လလယ်မှာ တူမလေးမျိုးမျိုး သာပေါင်းမြို့သူ၏ ဇွတ်အတင်း ခေါ်ဆောင်မှုကြောင့် တစ်ခါမျှ သွားရန် မည်ရွယ်သေးသော မြို့သို့ ရောက်ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော်တိုင်းဒေသကြီး အတွင်း ဘဝံမြို့ အပါအဝင်ဖြစ်သော သာပေါင်းမြို့သည် သမိုင်းဝင် ထင်ရှားသော ရွှေဟောင်းအမွေခံ စေတီဘုရားများ မည်ရှိစံပယ်နေပါသည်။

စာပေများတွင်သာ ဖတ်ရှုမှတ်သားသော ကျွန်ုပ်အဖို့ ယခုကိုယ်တိုင် မြင်ရတော့မှာ ဖြစ်သောကြောင့် တူမများကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဂရုတစိုက် အလေးထားကာ ညွှန်ကြားသော ဆွေမျိုးညီကို မောင်နှမများကိုလည်း ကျွေပွန်ရုံမက အနာလောက်အောင် ရေတစ်တန်၊ နှစ်တစ်လှည့် ပို့ဆောင်မှုကို ကျေးဇူးတင်ခဲ့ရပါကြောင်း ကျေးဇူးစကား ဆိုအပ်ပါသည်။

ဆရာတော်တိုင်းဒေသကြီး၏ မြို့တော် ပုသိမ်မြို့သည် တစ်ချိန်သော အခါက မွန်(၃၂)မြို့အဖြစ် အထင်ရှား ဖြစ်ခဲ့ဖူးရုံသာမက ဘာသာ၊ အသနာလည်း အလွန်ကြွယ်ဝ ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် မင်းနှင့် ပြည်သူတို့တို့စွာ တည်ခဲ့သော “မုဋ္ဌာဓိရာဇ်” ဆိုသည့် စေတီဘုရားများ မည်ကိန်းဝင်နေပါသည်။

မြတ်တော်ဦးတော်ရှိ စကြာဒီပီတီ

ရာသီဥတု အခြေအနေအရ ရေလမ်းခရီးကိုသာ သွားရမည့် ခရီးများ ဖြစ်နေ၍ ဝေးလံသောခရီးကို အသာထားကာ အနီးအနားက ဘုရားများသို့သာ သွားရန် စီစဉ်ပေးခဲ့ကြပါသည်။ သာပေါင်းမြို့သားများ အနေဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉

www.burmeseclassic.com

သုတေသနပြု နေ့စဉ်စာအုပ်

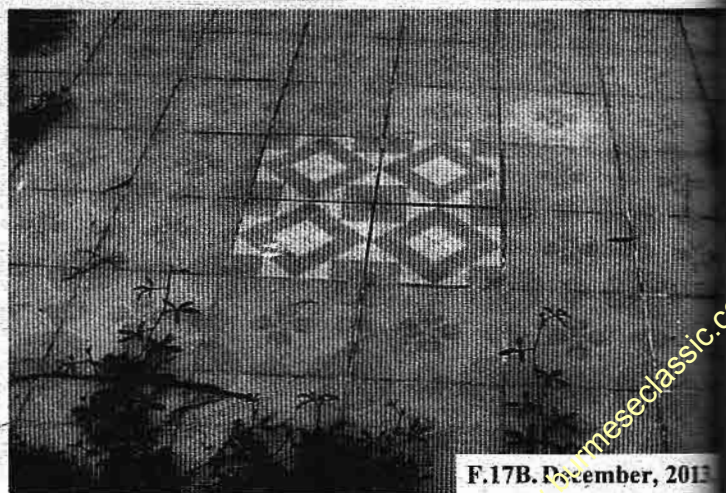
ညောင်သည့်များလာလျှင် ဆိုရိုးစကား ရှိခဲ့သည်မှာ “တောင်ညိုမရောက် ခရီးမပေါက်” ဟု ဆိုကြပြီး မဖြစ်မနေ တောင်ညိုတောင်ဟု ခေါ်ကြသော “မြတ်တောင်ညို” သို့ ပို့ဆောင်တတ် ကြပါသည်။

ခရီးစဉ်ကို ဆိုင်ကယ်ဖြင့် စီစဉ်ကြပါ သည်။ သာပေါင်းမြို့ခံ စာရေးဆရာ ကိုကြီးစော(သာပေါင်း)နှင့် စာရေးဖော် များကလည်း မိသားစုကဲ့သို့ လိုက်လံ လှူငှာစွာ စီစဉ်ပေးကြပြီး သာပေါင်းမြို့ နှင့် (၉)မိုင်ခန့်ဝေးသောခရီးကို ကိုကြီး စော(သာပေါင်း)၊ ဦးစိုးလွင်(တောင်ညို တောင်-အတွင်းရေမျိုး)၊ တူလေး ကိုထွန်းလှိုင်ဝင်း(အထွေထွေအုပ်ချုပ် ရေးဌာန) ကိုမင်းမင်းစိုးနှင့် တူမလေး မျိုးမျိုး (မစန်းမျိုးခိုင်-သာပေါင်း)တို့ အတူ လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။

တောင်ညိုတောင်ဟု ရှေးအခေါ်ရှိခဲ့ သော်လည်း သူတော်စင်၊ သူတော် မြတ်၊ ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီများ သိဒ္ဓိကျင့်စဉ်၊ မဟိဒ္ဓိကျင့်စဉ်များကို လာရောက် ကျင့် ကြ ပွားများကြရာ တောင်မြတ်ဖြစ် သောကြောင့် “မြတ်တောင်ညို” ဟု အမြတ်ဆုံးထား၍ ခေါ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

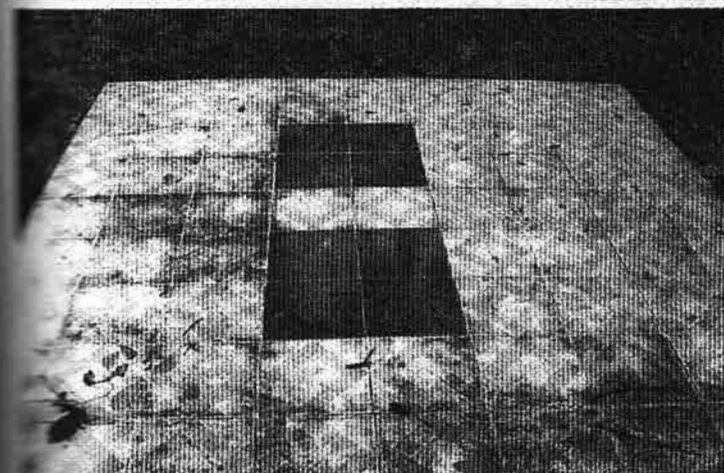
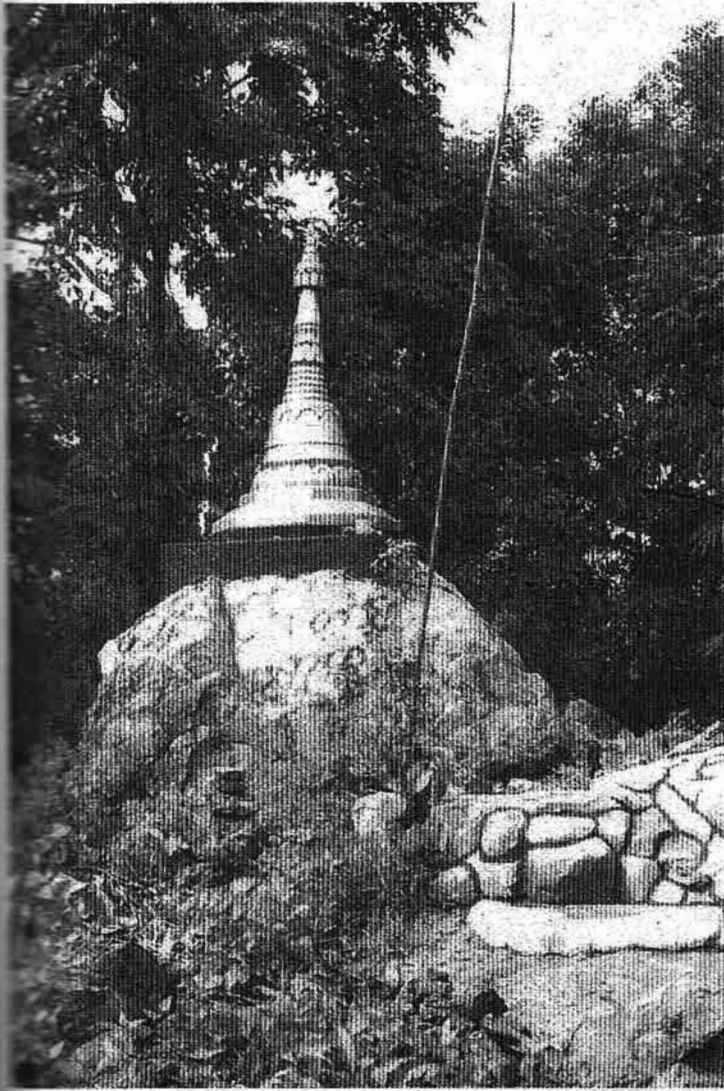
မြတ်တောင်ညိုသည် သာပေါင်းမြို့ နယ် ပျဉ်းမတုံးကျေးရွာအုပ်စု၊ သူဌေး စမ်းရွာအနီးမှာ ဖြစ်ပါသည်။ တောင် ပေါ်တွင် ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ သိမ်များ မရှိဘဲ စေတီဘုရားများနှင့် ရှေးဟောင်း သိမ်ဟု ထင်ရသော ခပ်အိုအိုကျောင်း တစ်ကျောင်း ရှိနေပါသည်။

တောင်ပိုင်နန်းနှင့် အောင်မြေကို ပြုပြင်ထားသောကြောင့် သစ်လွင်နေ

မြတ်တောင်ညိုတောင်စာအုပ်ပြုစု
ရွှေအောင်မြေ(မဟိဒ္ဓိအောင်မြေ)

www.burmeseclassic.com

မြတ်တောင်ငို အောက်ပုံတောင်
ထွေတော်

သည့်ပမာ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။
တစ်ချိန်သောအခါက သူတော်စင်
များသည် သိဒ္ဓိ၊ ဟိဒ္ဓိအကျင့်များ ကျင့်
ခဲ့ရာနေရာများ၊ အောင်မြေများလည်း
တွေ့ရပါသည်။ တောင်အကျယ်မှာ
တစ်ကေခန့် ရှိမှာဖြစ်ပြီး တောင်ပေါ်
သို့ အတက်လမ်းသည် တောင်အစ
မှခန့်သည် အရှေ့ဘက်ဖြစ်ပြီး
ခပ်ကွဲကွဲ လှေကားထစ်ပေါင်း (၆၀)ဖြင့်
မိုးလုံနေလုံ စကြိုလမ်းကလေး ဖြစ်ပါ
သည်။

တောင်ပေါ်၏ အနောက်အရပ်တွင်
လည်း အတက်မှခန့်ရှိနေပြီး မတ်
စောက်သော တောင်အတက်နှင့်
လှေကားထစ်ပေါင်း (၁၂၀)ကျော်ရှိ၏။

တောင်ခြေ၌ တောရကျောင်း
တစ်ကျောင်း ရှိသော်လည်း ကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော် မရှိကြောင်း သိရသော
ကြောင့် ကျွန်မတို့အုပ်စု မသွားဖြစ်ခဲ့၍
တောင်မြတ်၏ ဦးစီးပမာန နာယက
သည် မရှိတော့ကြောင်း မှတ်ယူမိပါ
သည်။

ဤတောင်မြတ်သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်
သက်တော်ထင်ရှား ရှိခဲ့စဉ်အခါက
ညီတော်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ကြွရောက်
ကာ ခေတ္တ သီတင်းသုံးခဲ့သောကြောင့်
ထူးမြတ်သောတောင် ဖြစ်ခဲ့ပြီး လောကီ
အကျိုး၊ လောကုတ္တရာအကျိုး လိုလား
စွာ ကျင့်စဉ်များ လာရောက် ကျင့်ကြံ
ကြသူများ၏ အဓိကနယ်မြေ ဖြစ်ခဲ့ရပါ
သည်။

ထိုစဉ်အခါက သိဒ္ဓိရှင်အဘအောင်
မင်းရှင်ဆိုသော သူတော်စင်တစ်ဦး
လည်း ဤတောင်တွင် အချိန်ကြာမြင့်

မြတ်တောင်ညို၏ ထူးခြားစွာ
သွားအဖတ်

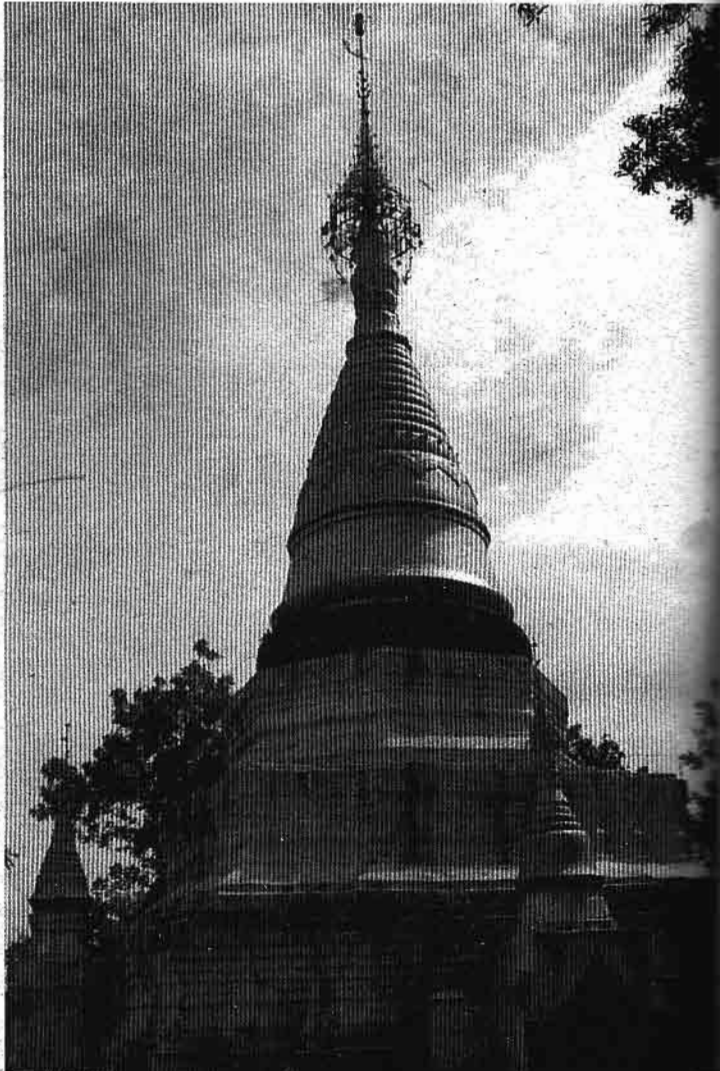
စွာ သာသနာပြုသွားကြောင်း ဒေသခံ
ရှေးလူကြီးများက ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း
ဒေသခံများက ဆိုပါသည်။

သာသနာပြုမင်းများ ရှိခဲ့စဉ်အခါက
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၊ ဥမ္မာဒန္တီ
မင်းသမီး၊ ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုတို့
လည်း သာသနာပြုရန် ဤတောင်သို့
ရောက်ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

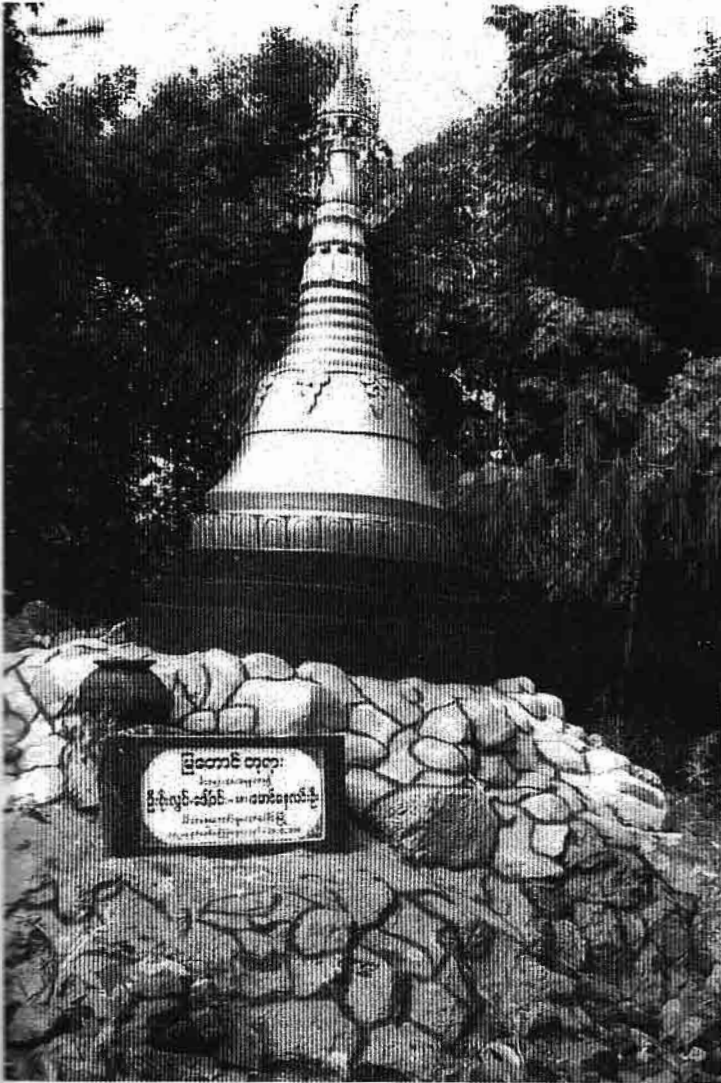
အစဉ်အလာအရ သာသနာနှင့်
တရားများဖြင့်သာ ထုံမွမ်းခဲ့သော
တောင်မြတ်ဖြစ်၍ မပြုမူသင့်သော
အပြောအဆို ကြမ်းတမ်းမှုများကို မပြု
ဝံ့ခဲ့ကြကြောင်း အကယ်၍ ပြုခဲ့သည်
ရှိသော် ဘေးဒုက္ခဖြင့် ကြုံကြရ
သည်ဟုလည်း ဒေသခံများက ဆိုပါ
သည်။

သာပေါင်းမြို့နယ်၊ သစ်ဖြူကျေးရွာ
အုပ်စု၊ ကျားခေါင်းကျေးရွာတွင် သီတင်း
သုံးတော်မူသော ကျားခေါင်းဆရာ
တော် ဦးကေသရသည် အနောက်ရိုးမ
တောင်တန်းတစ်လျှောက် စေတီဘုရား
များတည်ပြီး မကျွတ်မလွတ်ကြသေး
သောသူများကို အမျှပေးဝေ ကုသိုလ်
ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က “ငေါတောင်”၊ “စွရံ
ချောင်း”တို့ကို ဖြတ်ကျော်၍ တောင်ညို
တောင်ပေါ်တွင် ဘာဝနာစခန်း ဝင်ရင်း
သက္ကရာဇ် ၁၂၉၅ ခုနှစ်၊ “ကိုးနဝင်း
ရွှေစာရံ”စေတီတော်ကို စတင် တည်
ထားခဲ့ရာမှ “မြတ်တောင်ညို”
သာသနာအစ ဖြစ်ခဲ့သည်ဟုလည်း
ဆိုခဲ့ကြပါသည်။

မတ်တောင်ညို အကျုမုဇိတောင်
ဆေးခံ စာတည်း
ကိုဏ္ဍိတော(သာအိင်)နှင့်
စာတည်း အမှတ်တရ
၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြတ်တောင်ငူရိုး
မြတ်တောင်ကျားစေတီ

ကိုးနဝင်းရွှေစာရံစေတီ၏ ဌာပနာ တိုက်တွင် ရွှေသားဖြင့် သွန်းသော ရွှေစေတီ၊ ငွေသားဖြင့် သွန်းသော ငွေစေတီများနှင့်အတူ ဓာတ်တော်မေ့ တော်များ ပါဝင်ခဲ့ကြောင်းနှင့် စေတီ တော်ပတ်လည်ကို ကျောက်ချောများ ခင်းထား၏။

စေတီ၏ အရှေ့အရပ်တွင် “ရာမ အောင်မြေ”နှင့်အတူ တစ်ဆင့်နိမ့် သော စကြိုလျှောက်လမ်း၌ “မဟိဒ္ဓိ အောင်မြေ”လည်းရှိ၏။ စေတီတော် ၏ ဉာဏ်တော်မှာ (၉)တောင်အမြင့်ရှိ ပါသည်။

ရှေးအခါက အလောင်းစည်သူမင်း ကြီးသည် ရေလမ်းခရီးဖြင့် ခရီးလှည့် လည်စဉ် ဖောင်တော်ဆိုက်ရာသည် “ဘူမိသစ္စနာဂမြို့”ဆိုသောမြို့ကြီး ဖြစ်ပြီး ထိုမြို့ရှိ တောင်ကြီးသည် တောင်ညိုတောင်ဖြစ်ကြောင်း သိဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)မှ ကုလားများ လာရောက် တိုက်ခိုက်၍ မြို့ပျက်ဖြစ်သွားရ၏။

ဝိဇ္ဇာသူတော်စင်ရသေ့ကြီး ဦးဒိဗ္ဗ၏ ဆိုမိန့်စကားအရ တောင်ညိုတောင်တွင် ဆုတောင်းပြည့် အဓိဋ္ဌာန်ပြည့် စေတီ တစ်ဆူရှိကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရသည် ဟုလည်း ဆိုကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဒေသခံများက ယခု ဖူးတွေ့ရသော ကိုးနဝင်းရွှေစာရံစေတီ မှာ တောင်ညိုတောင်တွင် ရှိခဲ့ဖူးသည့် ဆုတောင်းပြည့်စေတီကို ဝုံ၍ တင်ထား ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ကျားခေါင်းဆရာတော်သည် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဖြင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်

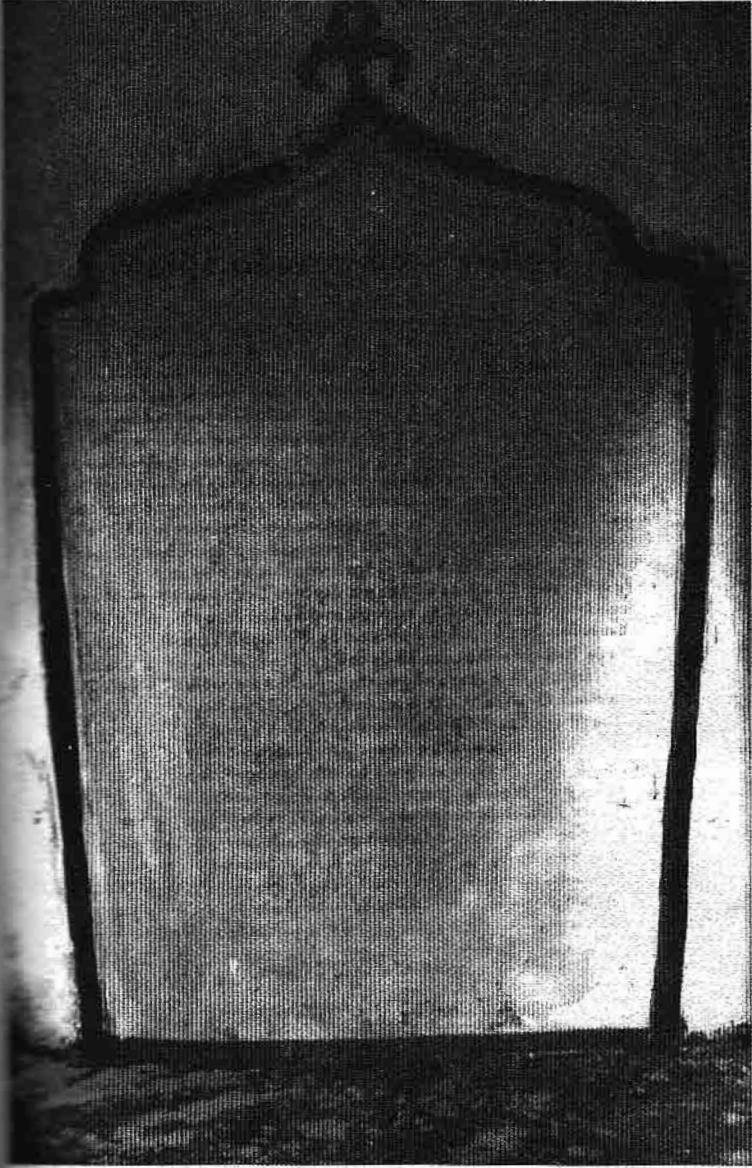
မြတ်တောင်ငူရိုး
လိုက်ပါရှိ ထောင်ကြံသော
သာယာဝတီမြို့မှ ဖောင်ရမဝံ့ဦး

◆ မြတ်သောင့်ညို သောသိိုင် ဝောက်သော်ရ်တု

◆ မြတ်သောင့်ညို သောသိိုင် နှမရ်တု

မြတ်တော်တော်၏ ဘုရားတော် သင်္ခါတော်
တော်တော်တော်တော်

ဖြစ်သည်နှင့်အညီ သီတင်းသုံးနေထိုင်
စဉ်အခါက “နားထောင်းကျ”ချောင်းမှ
ဓမ္မ သာပေါင်းမြို့အထိ အပိုင်စားရ
သော ကျမိုင်းမောင်နှမ ရှင်မွန်လှနတ်
မောင်နှမ၏ အိပ်မက်ပေး တောင်းပန်
မှုကြောင့် ကိုးနဝင်းရွှေစာရံစေတီကို
ဘုရားဒါယကာ ဦးစကြယ်၊ ဒါယိကာမ

ဒေါ်ဆင်တို့မှ ဦးဆောင်ကာ တည်ထား
ခဲ့သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။
သာပေါင်းမြို့၏ သမိုင်းအကြောင်း
ကို လေ့လာခဲ့သော စာပေဝါသနာရှင်
တစ်ဦး၏ မှတ်သားလေ့လာထားသည်
မှာ တစ်ချိန်သောအခါက မြတ်တော်
ညိုတွင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး။

ကန်ကြီးဒေါင့်ဆရာတော် ဦးပညာ
သုတ၊ ခန္တီးဆရာတော်၊ မောင်းတော်
ချုပ်ဆရာတော်များလည်း ကြွရောက်
သီတင်းသုံးခဲ့သည်ဟု မှတ်သားထားပါ
သည်။

ထိုမှတ်သားတွေ့ရှိမှုကို ဝဲဒေါင့်
ဆရာတော် ဦးနန္ဒဝံသမှလည်း ထိုသို့
ပင် မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ထူးခြားသော စေတီတစ်ဆူကို
ဖူးတွေ့ရသောကြောင့် စုံစမ်းမေးမြန်း
လိုက်သောအခါ “စကြာဒီပီစေတီ”
ဟု ဆိုပြီး ထိုစေတီတွင် ရှေးဟောင်း
အောင်မြေစေတီငယ်ကို ငုံ့၍ ထပ်မံ
တည်ထားသောစေတီဖြစ်သည်ဟု ဆို
ပါသည်။

ကျွန်ုပ်အဖို့ “မြတ်တော်ညို”
သာသနိက နယ်မြေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး
ရှေးဟောင်း အမွေခံစေတီများ၊
အောင်မြေများသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်ကို
လွန်စွာ ကျေနပ်မိပါသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းလင်းဖြာသော
မြန်မာနိုင်ငံအဖို့ ဤကဲ့သို့ ရှေးကျသော
သာသနိက စေတီဘုရားများသည်
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး သာပေါင်းမြို့
တွင်သာမက မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြား၌
လည်း တည်ရှိနေမှာဖြစ်ကြောင်း တွေး
နေမိပါသည်။

မြေဥပဒေ (ကျမ်းပေ)

- မြို့ခြင်းမှု
- ၁။ မြတ်တော်ညို ဘုရားပွဲတော်
လက်ကမ်းကြော်ငြာစာ။
- ၂။ စာရေးဆရာ ကိုကြီးစော(သာ
ပေါင်း)၏ မှတ်တမ်း။
- ၃။ စာရေးသူ၏ မြတ်တော်ညိုသို့
ဘုရားဖူးခရီး။
- နက္ခတ္တရောင်ခြည်လွှာစာ ၁၃၅

စာမျက်နှာ(၁၅၂)မှ အဆက်

▲ ကြက်မောက်ဆူးပြန်

မျက်စိရောဂါ

အမြစ်ကို ဆားအနည်းငယ်နှင့် သွေးကာ မျက်စိကွင်းပေးက မျက်စိနာခြင်း၊ အောင်ခြင်း၊ နီခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။

သွေး၍ရသော အရည်ကြည်ကို မျက်စဉ်းခတ်ပေးက မျက်ခမ်းစပ်ရောဂါပျောက်ကင်း၏။

ပဉ္စငါးပါးကို ပြာချ၊ ဆားချက်ကာ ခုခင်း နုထွမ္မရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုဆားတစ်ပဲသားကို ပျားရည်နှင့် ရောလျက် နံနက်၊ ညတစ်ကြိမ်စီ လျက်ပေးပါက နာတာရှည်ပန်းနာရောဂါ ပျောက်ကင်းစေသည်။

သမင်ဖြူ

အရေပြားတွင် အဖြူကွက်များ ဖြစ်ပေါ်သော သမင်လျက်ရောဂါခေါ် သမင်ဖြူရောဂါအတွက် ကြက်မောက်ဆူးပြန် ဆားနှင့် မြင်းသီလာ ဆတူ

ရောကာ နွားကျင်ယံရည်ဖြင့် လိမ်းပေးရသည်။ ရက်အတန်ကြာခွဲနှင့် လိမ်းပေးက ပျောက်ကင်း၏။

ဆီးကျောက်

ဆီးအောင်ခြင်း၊ ဆီးကျောက်တည်ခြင်းအတွက် ကြက်မောက်ဆူးပြန် ဆားနှင့် မုယောဆား ဆတူရောကာ ရေအေးဖြင့် သောက်ပေးရသည်။ ဆေးအချိန် တစ်နေ့ လေးပဲသား တစ်ခါ သောက်စာ ဖြစ်သည်။

အားပေး

ကြက်မောက်ဆူးပြန် ဆားနှစ်ပဲသား ခန့်ကို နှမ်းသီ လက်ဖက်စားဖွန်း တစ်ဖွန်းနှင့် (အနေတော်) ရေတစ်ဖန် ခွက်တွင် ရောမွှေလျှင် နို့ကဲ့သို့ ဖြူသွားသည်။ ထိုနို့ကို သောက်ပေးပါက အားအင် ပြည့်ဝ၍ ဆီးဝမ်းရွှင် နှုတ်မြန်စေသည်။

ဆားချက်ရန်မှာ တော်သလင်း သီတင်းကျွတ်လများတွင် ကြက်မောက်ဆူးပြန် ပဉ္စငါးပါးကို အရိပ်တွင် အခြောက်လှန်းပြီးမှ ခြောက်သွေ့သော အခါ မီးရှို့ပြာချ ဆားချက်ရသည်။

ဇောရောင်

ဇောရောင်ရွက်များကို တိုက်ရှုပ်သုတ်စားခြင်း၊ ကြော်ချက်စားခြင်းဖြင့် အမူအမော်ကောင်း၍ အမျိုးသမီးများ မီးယပ် ငုပ်ထိန်ခြင်းများ ပျောက်ကင်းသည်။

မီးယပ် မှန်ကန်စေသည်။ ဓမ္မတာလာခါနီး (၅)ရက် တစ်ပတ်အလိုတွင် နေ့စဉ် စားပေးရသည်။

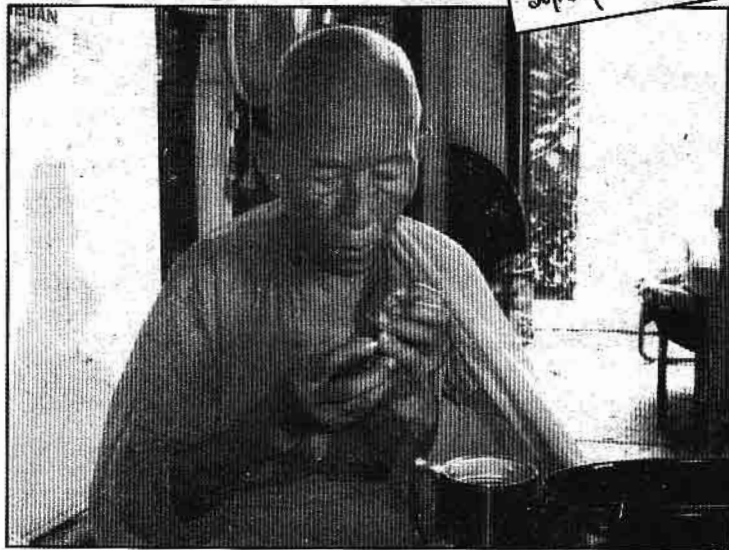
ရွှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆေးသုတေသီတစ်ဦး

ပယ်တော်ကြီး သီလရုပ်ပုံ

အနာဂတ်အတွက် မိန့်ကြားစကား

သိုးသတ် သုတေသီ

သီလရုပ်ပုံပယ်တော်ကြီး

ပင်ယရွှေစည်းခုံ စေတီရင်ပြင်
ဆန်ခွေထောင့်ရှိ ကျောက်စာ
ဆန်ဆောင်းသို့ သွားရောက်ကာ
သီလရုပ်ပုံပယ်တော်ကြီး ဖော်ပြသုမင်္ဂလ
အား ဖူးတွေ့ရာ ထူးခြားစွာဖြင့် တံခါး
လေးပေါက်စလုံး ဟင်းလင်း ဖွင့်ထား
သည်ကို မြင်ရသည်။

ယခင်အခေါက်များစွာ ရောက်ရှိစဉ်
အဝင်အထွက်တံခါး တစ်ပေါက်သာ
ဖွင့်ထားလေ့ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။
ပယ်တော်ကြီးကိုမူ မမြင်ရပေ။ အနီး
မှ တဲကျောင်းကလေးအတွင်း ရှိဟန်
သုပါသည်။

အမေ
ဟေ ဘယ်သူများလဲ ငါအိပ်နေ
တာကွယ်' (တရားမှတ်နေသည်ဆိုခြင်း
ဖြစ်၏)

တန်ဆောင်းအတွင်း ရောက်ရှိ၍
ဆွဲကန်တော့သောအခါ မေးမြန်း
သည်၏။

တံခါးတွေ အကုန်လုံး ဖွင့်ထားပါ

အေး မီးက ပျက်နေတော့ လေက
ဆင်းဝင်အောင်လို့ပါ။ အပူက ကြီးပါ

ဟုတ်တယ် အမေ။ နေဝင်သွားတာ
အပူက မပြယ်သေးဘူး'

ငါ့အတွက်တော့ မထူးပါဘူး။

အေးတာ၊ ခြင်္ကိုက်တာ၊ ကြမ်း
ကိုက်တာတွေ ထူးပြီးတော့ ဒုက္ခ
ပေးပါဘူး။ မင်းအတွက် အားလုံး
အထူး ကြားလား လူလေး။ အပူက
အေးကြီးမှာ။ မင်း အခု ဘယ်က
လာတာလဲ'

အခုဆို ခင်ဦး၊ ရေဦး၊ တန်ဆည်
လာတာပါ။ ဟိုဘက်မှာလဲ
တန်ဆန်းခေါင်အထိ ပူအိုက်နေတုန်း
ဝေဘူဆရာတော်ရဲ့ အင်ကြင်းပင်

ရွာလဲ ရောက်ခဲ့တယ်'
'ဝေဘူဆရာတော်ကတော့ ငယ်စဉ်
ကတည်းက နာမည်ကြီးတဲ့ ဘုန်းကြီး
ဆိုပြီး သွား၊ သွားဖူးခဲ့ရတယ်။ ခင်ပွန်း
က ခင်ဦးမြို့နယ်ဆေးရုံမှာ တာဝန်ကျ
တော့လဲ ခဏခဏ ဖူးဖြစ်ပါတယ်'
'ခြေကျင်လား အမေ'

'အဝေးကြီးဟဲ့ ဘယ်လျှောက်နိုင်မှာ
တုန်း။ ကားပိုင်ရှိတဲ့သူတွေခေါ်သွားလို့
ရောက်ဖြစ်တာ'

'နောက်ပိုင်းမှာ ဝေဘူဆရာတော်
က အမေဖြန့်ခင်းတဲ့ ဆံပင်တွေ မနင်း
တော့ဘူးဆိုတာ ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ'

'ဦးပီမလ (ဦးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား)
ရဲ့ တရားစာအုပ်တွေ ဖတ်ရာကနေ
ကိုယ်တိုင်ဖူးတွေ့ပြီး တရားထိုင်ဖြစ်
တော့ ဝေဘူဆရာတော်က ဆံပင်ကို
မနင်းတော့ဘူး။ တရားအသိကလေး
နည်းနည်းပါးပါး ရလာတာကို သိလို့နဲ့
တူပါရဲ့'

'ဝေဘူဆရာတော်ဆီမှာ တရားထိုင်
ဖြစ်သေးလား'

'ဟင့်အင်း ဖူးရုံဖူးဖြစ်တာပါ။
ဦးပီမလကျေးဇူးကြောင့်သာ တရား
အသိမှာ အခုအခြေအနေ ရောက်လာ
တာပါ။ (၄၂)နှစ်ရတော့ (၇)လသာမီး

ကလေး ထားရစ်ပြီး စစ်ကိုင်းချောင်းမှာ ရေဆွမ်းဝင် တောထွက် ဖြစ်တာပါပဲ'

ထိုစဉ် (၄၂)ရက်တာ ရေမှလွဲ၍ မည့်သည့်အာဟာရမှ စားသုံးခြင်းမရှိ သော်လည်း အားအင် လျော့နည်းခြင်း မရှိ ပကတိ ကြည်လင်ကျန်းမာနေခဲ့ သည်ဟု ထိုအချိန်(၁၉၈၅ ခုနှစ်)က ရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံများကို ညွှန်ပြ ပြောဆိုခဲ့သည်။

ထိုစဉ် ဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်ကူညီသူ အမျိုးသမီးက သစ်သီး၊ မုန့်များ တည်ခင်းရာမှ...

'ကိုမြင့်သန်းတော့ မနေ့ကမှ ပြန်သွား တယ်'

ဟု ပြောပြသည်။

မယ်တော်ကြီး လူ့ဘဝက သား အကြီးဖြစ်ကာ တစ်ကိုယ်တည်းသမား သက်လွတ်စားကာ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော် ကို စေတီပုထိုးများ၌ နှစ်ကာလရှည် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

'သူ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်တုန်းပဲလား အမေ'

'အခုတော့ မရွတ်ဖတ်ဖြစ်တော့ပါ ဘူး။ တရားမှတ်နေသတဲ့။ ပဋ္ဌာန်း ဒေသနာတော်ကြီးဆိုတာ မြတ်စွာဘုရား ရှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာသာ ဟော ခဲ့တာ။ လူ့ပြည်မှာဟောတာ မဟုတ် ဘူး။ အထက်နတ်တွေ အလွန်ကြည် ညိုကြပေမယ့် မြေပြင် လူ့လောကမှာ ကျင်လည်နေတဲ့ အောက်နတ်အချို့က နားမလည်ကြဘူး။

ပဋ္ဌာန်းကို နှစ်ရှည်လများ အချိန်ယူ ပြီး ပဋ္ဌာန်းချည်း ပူဇော်နေတော့ သူ့မှာ အောက်နတ်တွေရဲ့ အကူအညီ မရဘူး။ လောကီနယ်က မထွက်နိုင်သေးတဲ့သူ အတွက် အောက်နတ်တွေရဲ့ အကူအညီ မရရင် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေ အတွက် သက်သောင့်သက်သာ မရှိတူး ပေါ့ကွယ်'

၁၃၈ နဂါးဂျော့ဒါန်မြစ်ပရစင်း

'ဒါဖြင့် လူဝတ်ကြောင်အနေနဲ့ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ဖို့ မသင့်ဘူးပေါ့နော်'

'တရားဆိုတာ မပူဇော်စကောင်းတဲ့ တရားရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ဒီတစ်ခုတည်း တစိုက်မတ်မတ်ပူဇော်နေပြီး ဒါန၊ သီလ၊ သမာဓိအရာ မဖြည့်ဆည်းနိုင်ရင် လိုသလောက် ခရီးမပေါက်ဘူးပေါ့။ မင်းတို့ ပြောပြောနေတဲ့ ရေသန့်လိုပေါ့။ ဘာစကေးဆိုလဲ'

'မြေချဉ်ဓာတ် PHစကေးပါ အမေ'

'အေး အဲဒါ ပုံမှန်ရှိမှ နည်းရင် မကောင်းသလို များလွန်းရင်လဲ မကောင်းဘူး။ မသန့်ဘူးတဲ့။ တို့ မြတ်စွာဘုရားကတော့ မရှိမပဋိပဒါ လမ်းကို ဟောပါတယ်'

'မှတ်သားစရာ ကောင်းလှပါတယ် အမေ။ ကျွန်တော်လဲ အပြန်ခရီးမှာ အချိန်ရသေးလို့ ဆရာလဲ အဆင်ပြေ ရင် အမေ့ခေါ်ကို ဝင်ခဲ့ပါဦးလို့ မှာတာနဲ့ ရောက်ဖြစ်ရတာ အကျိုးရှိပါတယ် အမေ'

'အေး အေး မင်းဆရာကိုလဲ ပြော လိုက်ပါ။ အပူရှိန်က အင်မတန် ပြင်း တယ်။ မယုံမရှိနဲ့ တကယ်ကို ကမ္ဘာပျက် လောက်တဲ့ အပူပဲ'

'ဒီလိုဆိုရင် မိုးခေါင်မှာလား'

'မခေါင်ဘူး မိုးလဲ အကြီးအကျယ် ရွာမယ်'

ရာသီဥတု မညီမျှ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ရည်ရွယ်သည်ဟု ယူဆမိသည်။

'သွေးတွေကလဲ မနည်းဘူး မနေ့က ဝါဒီပဲနေရင် တံတိုင်းပေါ်က ကြည့်နေတာ လူသွေးတွေကော၊ တိရစ္ဆာန်ပေါင်းစုံရဲ့သွေး တွေရော သပုဒ်ရာလဲ စီးဝင်သွားတာ အရောင်ကို မည်းနက်နေတာပဲ'

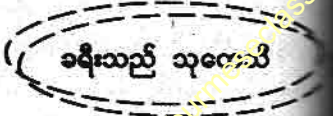
'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို ရှောင်သင့် သလဲ အမေ'

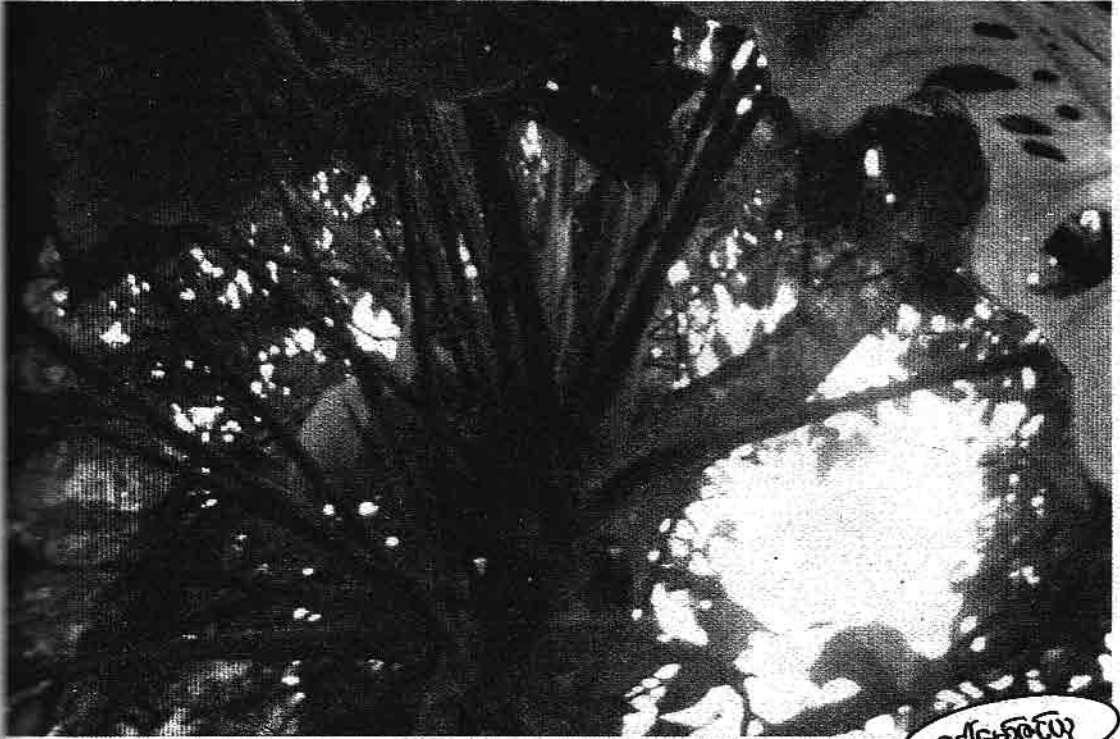
'ဟဲ့ တော့ဆရာတော်လဲ ပြောခဲ့တာပဲ ဝတ်ပွတ်ခေါင်းပါးတဲ့ ဒုဗ္ဗိက္ခန္ဓာရှက်က လောဘကြောင့် ဖြစ်ရတယ်။ စား ထုံ လက်နက်ဘေး သတ္တန္တရှက်က ဒေါသ ကြောင့် ဖြစ်ရတယ်။ အနာရောဂါဘေးက ရောဂန္တရှက်က မောဟကြောင့် ဖြစ်ရတယ်။ ဒီကပ်ဘေးကြီးတွေက လွတ်အောင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကို နှိမ်အောင် ထိန်းပါ။ ဘာနဲ့ ထိန်းမလဲ။ ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထားပြီး သရဏဂုံတည်ပါ။ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်တော်တွေကို နှလုံးထွစ် ကြည်ညိုပြီး ပွားများနေပါ။ နေ့စဉ် အချိန် ရသလောက် ကြိုးစားရမယ်နော်။

အဲဒီလို လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေကို တတ်နိုင်သလောက် ဖယ်လတ်နိုင်ရ ကပ်ဘေးကြီးလဲ ကြီးကြီးမားမား ကြီးမား ယှိတူးပေါ့'

ထို့နောက်တွင် အမေက စိပ်ပုထိုး ကို သရဏဂုံတင်ပေး၍ အပြန်ခရီးလမ်း အေးချမ်းစေကြောင်း ဆုတောင်းပေး ခဲ့လေရာ နေအညိုတွင် အမေ့ ကန်တော့နှုတ်ဆက်၍ စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

မှတ်ချက် ။ ၁၃-၆-၂၀၁၃ တွင် တွေ့ဆုံကြားနားခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

ဒေါ်မော်မော်

◆ ဖူးတံများ စတင်ထွက်လာခဲ့

စိုက်ပျိုးခဲ့သည့်အကြောင်း ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ အနည်းငယ် တင်ပြပါရစေ။ ကျွန်မတို့မိသားစုသည် အစိုးရ ဝန်ထမ်းများဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မသည် စာအုပ်စာပေများကိုလည်း ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းကို ဝါသနာပါသည်။

အထူးသဖြင့် ကျွန်မ ကြိုက်နှစ်သက်ဆုံး အဖတ်အများဆုံး စာအုပ်မှာ ကတ္တုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်မ စတင်ဖတ်ရှုခဲ့သည်မှာ (၁၈) နှစ်နီးပါးရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မ ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့သောမဂ္ဂဇင်းတွင် ကျွန်မတို့အိမ်၌ စိုက်ပျိုးထားသည့် ရွက်ပေါက်ပန်းအကြောင်းများလည်း ပါဝင်သည်။ (အမှတ် ၂၁၃၊ ၈ပြီလ၊ ၂၀၀၄) ထုတ် ကတ္တုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တွင်လည်းပါသည်။

ရွက်ပေါက်ကြီးပန်းပင်

အဖူး အပွင့်များ ပွင့်လာလျှင် ကောင်းကျိုး ဆိုးပြစ်များအား သုတေသီဝညာရှင်များမှ ဖြေကြားပေးပါရန်

ထားသည်။ ပုံစံမှာ ကျွန်မတို့အိမ်၌ စိုက်ပျိုးထားသည့် ရွက်ပေါက်ပန်းနှင့် တစ်ပုံစံတည်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်မတို့ စိုက်ပျိုးခဲ့သည်မှာ ပန်းအိုးနှင့်စိုက်ပျိုးခဲ့ရာ ယခုအချိန်အထိ အနှစ် (၂၀)နီးပါးရှိပြီ ဖြစ်သည်။ ရွှေပြောင်းနေရာမှန်သမျှ အပါယူသွားခဲ့သည်။

ကျွန်မသည် ဂမုန်းပင်များကို ရိုးရိုးပန်းပင်များထက် မက်မောသူဖြစ်သည်။ ကျွန်မတို့ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာမှ အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်ရသည်အထိ ပုံမှန်ဖြစ်သည်။

ကိုယ်အိမ်ပိုင်ရောက်မှ ပန်းအိုးကို အပင်ပေါက်ခွဲ၍ တညင်းပင်ခြေရင်းတွင် ထားခဲ့ရာမှ စတင်ပြီး အနွယ်ထွက်လာ၍ အပင်အလယ်အထိ တက်သွားပြီး ခွဆုံမှစ၍ အမြစ်များ ဖြာထွက်လာပြီး အရွက်များသည် စိုက်ပျိုးခဲ့သည့် နှစ်များအတွင်း တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးသော အင်ဖက်အရွယ်အစားလောက် ကြီးမားသော အရွက်များဖြစ်လာပြီး ဖူးတံများသည် စထွက်ချိန်မှာ စိန်ဖူးလောင်ပုံနှင့်ထွက်ပြီး အပွင့်အလာသောအခါ ပိန်းပန်းတံခြေပုံ

“ရွက်ပေါက်ကြီးပန်းပင် လူခြေရာနှင့် ကျားခြေရာဂမုန်း” ဟု ဖော်ပြ

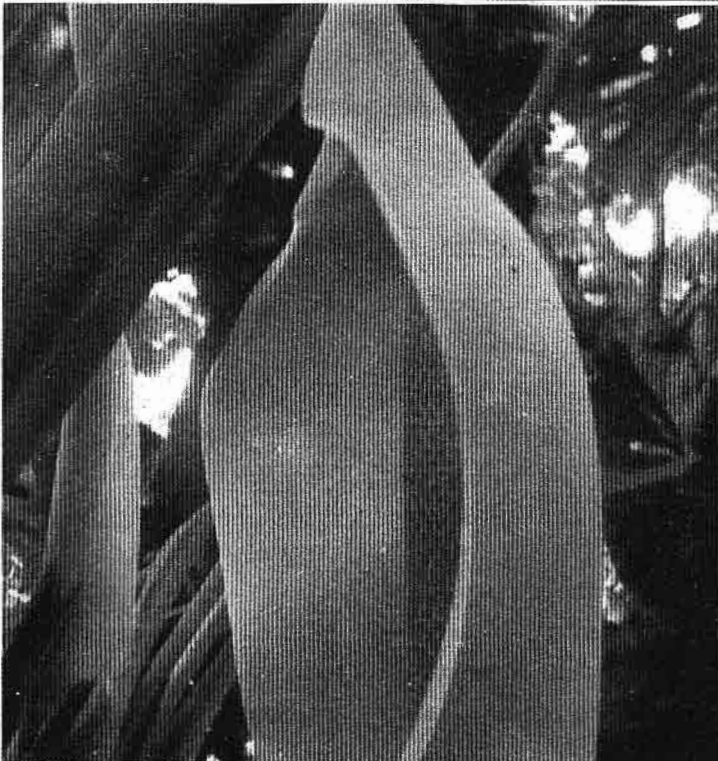
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၉

BURMESE CLASSIC

◆ အမွှင်မြိုင်လှာပုံ အနီကော်ပို

◆ အမွှင်မြိုင်လှာသောအင်္ကျီ ဝိန်းပန်းတစ်ပြိုင်၊ ဩလှာပုံ

၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှင့် နဂါးရုံဘုရားပုံပံ ပေါက်ပြီး ပေါ်လာပြီး တစ်ဖူးပြီးတစ်ဖူး (၉)ဖူး ပြည့်အောင် ထွက်လာခဲ့သည်။

ပထမအကြိမ်တွင် ဖြစ်သည်။ ယခု ဒုတိယအကြိမ် ထပ်ထွက်၍ ပွင့်လာသောကြောင့် ကျွန်မတို့လည်း တစ်ညီမသိ တစ်ညီ သိမည်ဆိုပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လှမ်း၍ မေးမြန်းရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မတို့ဆီမှာလည်း ဆရာတော်ကြီးများနှင့် လူကြီးများကို မေးတော့လည်း သူတို့လည်း မမြင်ဘူးကြောင်း ထူးတော့ထူးကြောင်း၊ ကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်ကြောင်းတော့မိန့်ကြားပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဖတ်ရှုသူတော်သီပညာရှင်များမှ သိလျှင်လည်း ပြန်ကြားပေးပါရန်။

ဒေါ်မော်ဇင်ယု

ရွှေထုံးလမ်းစဉ်

ရွှေထုံး (ရွှေထုံး)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် ကာလက ကျွန်တော်တို့ နယ်တစ်ဝိုက်တွင် “ရွှေထုံးဆရာတော်” ဟု နာမည်ကျော်ကြားသော အင်္ဂိုရတ်ဆရာတော်တစ်ပါး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုဆရာတော် နာမည်ကြီးသည်မှာ အင်္ဂိုရတ်နည်းပညာဖြင့် ဆေးကုသခြင်းတွင် နာမည်ကျော်ကြားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကင်ဆာကဲ့သို့ ပျောက်ကင်းနိုင်ခဲ့သော ရောဂါများ၊ နှလုံးရောဂါ၊ အဆုတ်ရောဂါ၊ အသည်းရောဂါ စသော ကုသရ ခက်ခဲသော ဆေးအမျိုးမျိုး မတိုးသည့် ရောဂါကြီးများကို ဆရာတော်ထံတွင် ကုသမှု ခံယူကြလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းကြသူကများပါသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်ကြားနှင့် တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တို့မှ ရောဂါဝေဒနာရှင်များ လာရောက် ကုသမှု ခံယူကြသည်မှာ ပွဲဈေးတန်းတမျှ စည်ကားလှပါသည်။

ဆရာတော်ထံ လာရောက်ကုသကြသော သူများသည် ငွေကြေးတတ်နိုင်သူများဆိုလျှင် ပျားရည် (၁)ပိဿာနဲ့ ရွှေ(၁)မတ်သား ယူဆောင်လာရပါသည်။ ငွေကြေး ချို့တဲ့သူများကိုတော့ ဇီဝိတဒါန ကုသပေးတတ်ပါသည်။

လူနာရှင်များ ယူဆောင်လာသည့် ရွှေ(၁)မတ်သားကို ဆရာတော်မှ သူ၏ ဓာတ်လုံးဖြင့် လုံသစ်တစ်လုံးတွင် ပေါင်း၍ထည့်ပြီး မီး(၇)အုပ်ခန့် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဓာတ်ထိုးပြီး လုံအအေးခံ၍ ဖွင့်လိုက်သည့်အခါ ဓာတ်ထုံးအပေါ်တွင် ရွှေ(၁)မတ်သားသည် ထုံးကျောက်သဏ္ဍာန် တင်နေပါ

သည်။ ယင်းရွှေထုံးကို ကြိတ်ခြေလိုက်ပါက အမှုန်ဖြစ်သွားပါသည်။

ယင်း ရွှေထုံးမှုန့်ကို ရောဂါ အနုအရင့်၊ အကြီးအသေးပေါ် မူတည်၍ (၁, ၂, ၃)ရွေး စသည် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ချင့်ချိန်၍ ပျားရည်နှင့် ရောစပ်ပေးပါသည်။

ရွှေထုံးမှုန့်နှင့် ပျားရည် ရောစပ်လိုက်သည့်အခါ ပျားရည်သည် ဆူတက်လာပြီး နွားနို့ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးလာပါသည်။ ယင်းကို ဆေးစပ်ပြီး ပျားရည်အသား ပြန်လည်ကျဆင်းလာအောင် (၃, ၄)ရက်ခန့် ငြိမ်ထားလိုက်လျှင် မူလပျားရည်အရောင်အတိုင်း ဖြစ်သွားပါသည်။

ထိုအခါမှ ရောဂါဝေဒနာရှင်သည် နံနက်၊ နေ့ည ဆေးပျားရည် လက်ဖက်ရည်ဖွန်းငယ် တစ်ဖွန်းခန့် တစ်နေ့(၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ်ခန့် သောက်ရသည်။

ထိုနည်းစဉ်အတိုင်း ဆရာတော်ကုသလာခဲ့သည်မှာ ရောဂါဝေဒနာရှင်

ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ပျောက်ကင်းသက်သာကြပေသည်။

ဤသို့ နာမည်ကြီးလာသည့်အခါ ဆရာတော်ထံ နည်းယူ၍ တပည့်ခံရန် အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာရှင်များ လာရောက်ကြသည်မှာ တသံသံ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်သည် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ နည်းမပေး တပည့်အဖြစ် မသတ်မှတ်ပါ။ လာသမျှသော သူအပေါင်းတို့ကို သင့်တော်သလို အာလာပသလ္လာပ ပြောကြား၍ ပြန်လွှတ်လေ့ ရှိပါသည်။

ဒါပေမယ့် ဆရာတော်၏ လူယုံတပည့်ရင်း ဦးသူတော် တစ်ယောက်တော့ရှိသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ဆရာတော်အပေါ် သစ္စာရှိ နှုတ်လုံပါသည်။

ဒီလိုနှင့် ဆေးလာကုသည့် ရောဂါဝေဒနာရှင်များ၊ နည်းနာခံယူလိုသည့် အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာရှင်များ နေ့နှင့်နေ့အမျှ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နှင့် လှံအတန်

ကြာလာပြီး တစ်နေ့သောအခါတွင် ဆရာတော်သည် စိတ်လက်မရွှင် မျက်နှာမကြည်သာ ဖြစ်နေသည်ကို တပည့်ရင်းချာများ သတိထားမိလာ သည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်ကို ဝိုင်း၍ မေးမြန်းကြသောအခါ ဒီတော့မှ ဆရာ တော်၏ အကြောင်းရင်းမှန်ကို သိရပေ တော့သည်။

ဖြစ်ပုံက ဒီလို... ဆရာတော်သည် ဆေးကုသရန် ရွှေထုံးလုပ်လျှင် ဓာတ်လုံးကို အသုံးပြု ပြီး ဆေးမလုပ်သည့်အခါ ဘုရားခန်းထဲ တွင် ဓာတ်လုံးကို သီးသန့်သေတ္တာ အသေးလေးထဲတွင် အသေအချာ သော့ခတ်၍ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် သိမ်းဆည်းထားလေ့ ရှိပါသည်။

ထိုမတိုင်ခင် (၃,၄)လခန့်က (၃,၄) ကြိမ်ဆရာတော်ကို အိပ်မက်ပေးသည် ဟု ပြောပါသည်။

ထိုဓာတ်လုံးနှင့် ဆေးဆက်မကုဘဲ ရပ်တန့်၍ ဓာတ်ကြီးလမ်းစဉ်အတိုင်း ဆက်တက်ရန်နှင့် သီလ၊ သမာဓိကို ပိုမို ပြည့်ကျင့်ရန် အိပ်မက်ပေးသည်ဟု ဆိုပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်ကတော့ အမှု မထားဘဲ နေမြဲတိုင်းသာ နေခဲ့သည်။ လက်ရှိဓာတ်အဆင့်မှာ သာယာ ကျေနပ်နေခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ရွှေထုံးလုပ်ရန် ဓာတ် လုံးကို သေတ္တာထဲမှ ထုတ်ယူလိုက် သောအခါ ဓာတ်လုံးမှာ ပျောက်ချင်း မလှ ပျောက်ဆုံးနေပေသည်။ ခြေရာ လက်ရာမပျက် သော့မှာလည်း ခတ် လျက်အတိုင်းသာ ရှိပေသည်။

ထိုအခါမှ ဆရာတော်သည် 'ငါများ ငြိ'ဟု ညည်းချင်းချပေတော့သည်။ ဆိုင်ရာပိုင်ရာတို့မှ အတန်တန် သတိ

ပေးနေသည်ကို သတိမမူခဲ့ခြင်းကို နောင်တရနေပေတော့သည်။

သို့သော် ဒီဓာတ်လမ်းကို ဆရာ တော်ကိုယ်တိုင် ဓာတ်လုံးတည်ပြီး ဓာတ်လမ်းပြီးဆုံးအောင် လုပ်ခဲ့ခြင်း ကြောင့် ဓာတ်ပြန်၍ အသစ်တည်လျှင် အချိန်သိပ်မကြာခင် ဓာတ်လုံး မူလ အတိုင်း ပြန်ရနိုင်သည်ဟု ယုံကြည် လက်ခံထား၍ စိတ်ဓာတ်ကတော့ သိပ်မကျပါ။

ဒါပေသိ ခက်သည်မှာ ဓာတ်တည် ရန် ဓာတ်ပစ္စည်းက အခက်တွေ့နေရ သည်။

ယင် ဓာတ်ပစ္စည်း အကြမ်းထည် ဝေါဝေါများများ ရှိစဉ်က ကိုယ့်မှာလည်း ဓာတ်လုံး အောင်မြင်ထား၍ သိပ်အရေး မကြီး မလိုအပ်ဟုထင်ပြီး ခင်ရာမင်ရာ ဝါသနာတူ မနိုင်ရင်ကာ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သီတင်းသုံးဖော်များကို သူ့ကို (၂) ကျပ်သား၊ သူ့ကို (၃)ကျပ်သား စသည်ဖြင့် ဝေငှပေးခဲ့ခြင်းကြောင့် ယခု မိမိကိုယ်တိုင် ပြန်၍ ဓာတ်တည်ရန် အတွက် ဓာတ်ပစ္စည်းက သိပ်မရှိတော့ ပေ။

ဒီအကြောင်းတွေကို ဆရာတော်၏ လက်ရှိလူယုံတပည့် ဦးသူတော်ကြီးမှ ပြောပြ၍ ကျွန်တော်တို့ အစအဆုံး သိရလေသည်။ မပြောမဖြစ်၍ ပြောရ ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်း မှာ...

ဆရာတော် ဓာတ်ပြန်တည်ရန် လိုအပ်သောပစ္စည်းကို နီးစပ်ရာ ခင်မင်

ရာများကို လူခွဲ၍ နေရာအနှံ့ ဓာတ် ပစ္စည်း ရှာဖွေကူညီပေးရန်အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် လိုအပ်နေသော ဓာတ် ပစ္စည်းမှာ အခြားမဟုတ်ပါ။ ခြံသံ စစ်စစ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဟိုစဉ်အချိန်က ဆရာတော်၏ တပည့်တစ်ဦးမှ ယာ ကွက်ရှင်းရင်း တွေ့ရှိသော ခြံသံ (၅၀) ကျပ်သားခန့်၊ ခြံသံခဲ တစ်အုံလိုက် လာ၍ ကပ်လှူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းအထဲမှ ခြံသံ (၃)ကျပ်သားကို ဖဲ့ယူပြီး ဓာတ်လမ်းတည်၍ ဓာတ်လုံး ထိုးပြီး အောင်မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အကျိုးလည်း ခံစားခဲ့ရပါသည်။

အထက်ပါ ဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းကျမှ ဆရာတော်၏ ဓာတ် လမ်းစဉ်ကို လူယုံတပည့်ကြီး ဦးသူတော်မှ ပြောပြ၍ ဤနည်းလမ်းကို သိခဲ့ရပါသည်။

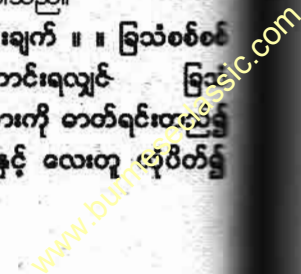
BURMESE CLASSIC ရွှေထုံးဓာတ်လုပ်ရန်စဉ်မှာ

ပထမမူလဓာတ်ရင်းမှာ ခြံသံ ကောင်းကောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ခြံသံ မစစ်ခဲ့လျှင် (သို့မဟုတ်) ခြံသံ သက်တမ်းနုလျှင် ယင်းဓာတ်လမ်းစဉ် အောင်မြင်မှု နှေးပါသည်။

အကယ်၍ ခြံသံ ကောင်းကောင်း စစ်စစ် ရခဲ့ပြီဆိုလျှင် ဓာတ်လမ်းစဉ် စာချိုးကတော့...

'ဥှတ် (၃)လေး၊ နှာ (၃)လေး၊ လုံခြောက် (၇)လုံ၊ ချော်တစ်လုံ၊ ကြွယ်နံ့သား၊ ချော်ထွက်လျှင် အောင်ပြီ' ဟု ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်းလင်းချက် ။ ။ ခြံသံစစ်စစ် ကောင်းကောင်းရလျှင် ခြံသံ (၃)ကျပ်သားကို ဓာတ်ရင်းတည်၍ ပထမရွတ်နှင့် လေးတူ ဖိုဝိတ်၍

ထိုးသွားရမည်။

လုံပိတ်၍ ဓာတ်(၂)ပါးကို ရောထိုးသွားပြီး မူလခြံသံ အလေး ချိန် ပြန်ရောက်ချိန်တွင် တစ်ဖန် ဂျွတ်ကို ဓာတ်ရင်း၏ တစ်လေး ထပ်ပေါင်းထည့်၍ တစ်ဖန် လုံပိတ်၍ ထပ်ထိုးပါ။

[ပထမ ဓာတ်ရင်းတည် ခြံသံ(၃) ကျပ်သားသည် ဂျွတ်တစ်လေး ကုန်ချိန် တွင် (၃)ကျပ်သား ရှိချင်မှရှိမည်။ ခြံသံ အနှစ် (၂)ကျပ် (၈)ပဲ (သို့မဟုတ်) (၂)ကျပ် (၄)ပဲခန့်လောက် ကျန်နေ တတ်ပါသည်။]

ထိုအခါ နောက်ထပ် ထည့်သည့် ဂျွတ်အလေးချိန်သည် ခြံသံအနှစ် ကျန် နေသည့် အလေးအချိန်အတိုင်းသာ ထပ်ထည့်၍ ထိုးရပါမည်။

ထိုကဲ့သို့ ဂျွတ်(၃)လေး ကုန်သည် အထိ လုံပိတ်၍ ထိုးသွားပြီး ခြံသံအနှစ် ကျန်သည့်အချိန်တွင် နာကောင်း ကောင်း သန့်သန့်ကို ခြံသံအနှစ် အလေးချိန်အတိုင်း ပေါင်းထည့်၍ လုံပိတ် ပြန်ထိုးပါ။

ရှေးနည်းအတိုင်း လုံပိတ်၍ နာ (၃)လေးကုန်အောင် ထိုးသွားရမည်။

နာ(၃)လေး ကုန်သည့်အချိန်တွင် ဓာတ်လုံးကို လုံခြောက်သီးသန့် (၇)လုံ တေဇာတက်ရမည်။

တေဇာ(၇)လုံ တက်ပြီးလျှင် လက်ချားချော်ဖြင့် ဓာတ်လုံးကို ထိုး လိုက်လျှင် ထိုလက်ချားချော်၏ အရောင်သည် နွားနို့၏ အရောင် (သို့မဟုတ်) ကြော့ပန်းကန်၏ အရောင် ကဲ့သို့ ဖြူနှစ်နှစ်နှင့် ဖွေးပြီးနေပြီဆိုလျှင် ထို ခြံသံဓာတ်လုံးသည် အောင်မြင် ပါပြီ။

နောက်ဆုံး စခန်းသိမ်းချိန်တွင် မူလ ဓာတ်ရင်း ခြံသံ (၃)ကျပ်သားသည်

ခြံသံအဆီအနှစ် (၁)ကျပ် (၄)ပဲသား (သို့မဟုတ်) (၁)ကျပ်သား စသည်သာ ကျန်နိုင်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် 'ရွှေထုံး' ကို လုပ်ယူ နိုင်ပါပြီ။ ခြံသံအဆီအနှစ် ဓာတ်လုံး၏ (၄)ပဲ(၁)ပဲ ရွှေ(ကိတ်)ထည့်၍ မီး(၇) အုပ်ခန့် ထိုးလိုက်လျှင် ခြံသံအနှစ် ဓာတ်လုံးပေါ်တွင် ရွှေထုံးကျပြီး တင် နေပါမည်။

ယင်းရွှေထုံးကို အထက်ဖော်ပြပါ ရောဂါဝေဒနာအပေါင်းတို့ကို ဉာဏ်ရှိ သလို အသုံးပြု ကုသနိုင်ပါသည်။

ဒါက ဆရာတော်၏ မူလလမ်းစဉ် အမှန်ကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် သတ္တဝါတို့၏ ကံတရား သည် လွန်စွာဆန်းကြယ်လှပါသည်။ ဆရာတော်သည် မူလပထမ ခြံသံ ရခဲ့စဉ်က ဓာတ်တည်၍ ထိုးခဲ့သော ဓာတ်လုံးသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါတည်း နှင့် အောင်မြင်သွားခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ဝိဇ္ဇာရေလမ်းစဉ် စည်းမျဉ်း များကို လိုက်နာမှု အားနည်းခဲ့၍ ဓာတ်လုံးပျောက်ဆုံး (ဓာတ်အသိမ်း ခံရသည့်)နောက်ပိုင်း ခြံသံပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ရှေးနည်းအတိုင်း ဓာတ်တည်၍ ထိုးခဲ့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ နောက်ဆုံး ပျံလွန် တော်မူသည်အထိ မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် အင်္ဂိုရတ် ဝါသနာရှင်၊ ပညာသင် သုတေသီများကို အထူးမှာ ကြားလိုသည်မှာ အင်္ဂိုရတ်နှင့် ပတ် သက်သော ဝိဇ္ဇာရေဓာတ်လမ်းစဉ် များသည် အောင်မြင်ရန် ခက်ခဲသလို ကံအကျိုးပေး၍ အောင်မြင်ခဲ့လျှင် လည်း ဝိဇ္ဇာရေလမ်းစဉ် စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများကို အထူးလိုက်နာပြီး သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့ကို ဖြည့်ကျင့် နိုင်မှသာ တော်ကာကျမည် ဖြစ် သည်။ ထိုမှသာ မိမိတံမှာ ဓာတ်လုံး မြဲနေမည်။

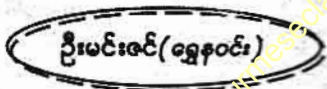
လွယ်လွယ်တွေးပြီး လွယ်လွယ်ဖြစ် မည်ဟု ဘယ်သောအခါမှ မထင်မှတ် ကြပါနှင့်ဟု သတိပေးချင်ပါသည်။

လောကတွင် ယှဉ်သည့်အရာကမူ လွယ်လွယ်ကူကူ အလကားမရပါ။ အဖိုး တန်တာကို လိုချင်လျှင် တန်ဖိုးကြီးကြီး ပေးဆပ်မှသာ အဖိုးတန်ရာမှာ ရမည်ဖြစ်ပါ သည်။

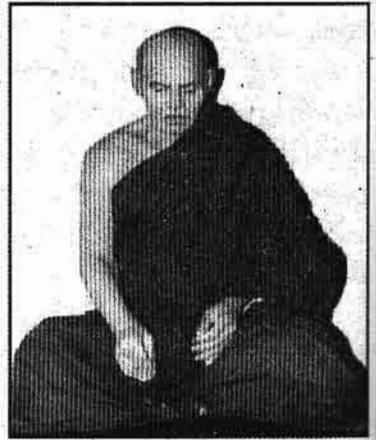
[ဝိဇ္ဇာရေအင်္ဂိုရတ် အတတ်ပညာ နှင့် လောကီစည်းစိမ်မှာ ယစ်မှူးပြီး နေမည်ဆိုသည် အတွေးကို ဘယ် သောအခါမျှ မတွေးမိပါစေနှင့်။ ထိုသို့ တွေးနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဓာတ် လမ်းစဉ် အောင်မြင်မှု မည်သည့် အခါမျှ မရနိုင်ပါ။]

ဝိဇ္ဇာရေ ဥပဒေသ စည်းမျဉ်းများကို လိုက်နာပြီး သီလ၊ သမာဓိ၊ သတိ၊ ပညာနှင့် ကံတရားတို့ ပြည့်စုံမှသာ ဝိဇ္ဇာရေအင်္ဂိုရတ် အတတ်ပညာ အောင်မြင်နိုင်မည်သာ ဖြစ်ပါတော့ သည်။

ဝါသနာရှင်များ ပညာပြည့်စုံ နှလုံးလှ ကြ၍ လိုရာသိဒ္ဓိ ရကြပါစေ။

လယ်တီဆရာတော်ကြီး

ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း အဆိုးတို့ လွတ်ကင်းစေနိုင်သော ယုံဒန္တိမိတ္တံ (၁၁)လုံးဂါထာ ဤဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးကား အိပ်မက် မကောင်းခြင်း၊ အတိတ်နိမိတ် မကောင်းခြင်း၊ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း မကောင်းခြင်းတို့ ပျောက်ပြယ်စေသည်။

အတိတ်က ဂြိုဟ်အစီးအနင်း အဆိုးတို့ကိုပင် လွတ်ကင်းစေသည်ဟု လယ်တီဆရာတော်ကြီးက မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့သည်။

ယုံဒန္တိမိတ္တံ(၁၁)လုံးဂါထာတော်

ယံ ဒုန္တိမိတ္တံ အဝဏ်လဂ္ဂ
 ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
 ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ ပေန္တူ။

ယံ ဒုန္တိမိတ္တံ အဝဏ်လဂ္ဂ
 ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
 ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသ ပေန္တူ။

ယံ ဒုန္တိမိတ္တံ အဝဏ်လဂ္ဂ
 ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ၊
 သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသ ပေန္တူ။

ခက်ခဲသော ဝါဠိအာသိတ္ထင်္ဂ

ဒုန္တိမိတ္တံ = ဒုန့်နိမိတ်တံ
မဂ်လဂ္ဂ = မင်ဂလင်စ
သဒ္ဓေါ = သတ်ဒေါ
ပါပဂ္ဂဟော = ပါပဂ်ဂဟော
ဒုဿပိနံ = ဒုတ်သုပိနံ
အကန္တံ = အကန်တံ
ဗုဒ္ဓါ = ဗုတ်ခါ
ဓမ္မာ = မင်တု
ဓမ္မာ = ဝေဓာ
 တစ်နေ့ ကိုးခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်

ရသည်။ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များကိုလည်း (၉)ခေါက်တိတ် စုတ်၍ ဘုရားပူဇော်ပါ။ ဒိဋ္ဌအကျိုးများစေသည်ဟု လယ်တီဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာနာ စရိယ ဆရာတော် ဦးဓမ္မသာမိက ရန်ကုန်မြို့ ဂျပန်ဆေးရုံတွင် တရားဟောစဉ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်၌ မိန့်တော်မူခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဦးဓမ္မသာမိကသည် မုံရွာမြို့ မဟာလယ်တီတိုက်တွင် သီတင်းသုံးစဉ်က ပင်လျှင် ဝိနည်းသိက္ခာ လေးစား၍ ဝတ္ထုငွေကိုခံ သုံးစွဲခြင်းမရှိ ကလေးမြို့နယ် ကန်တော်မင်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးကာ ပျံလွန်တော်မူသည်။

နယ်သူနယ်သားတို့က ရဟန္တာဟု သမုတ်၍ လွန်စွာကြည်ညိုကြကြောင်း မဟာလယ်တီတိုက် ယူနီဗာဆယ် ပိဋကတ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသုမနက မိန့်မြွက်တော်မူသည်။

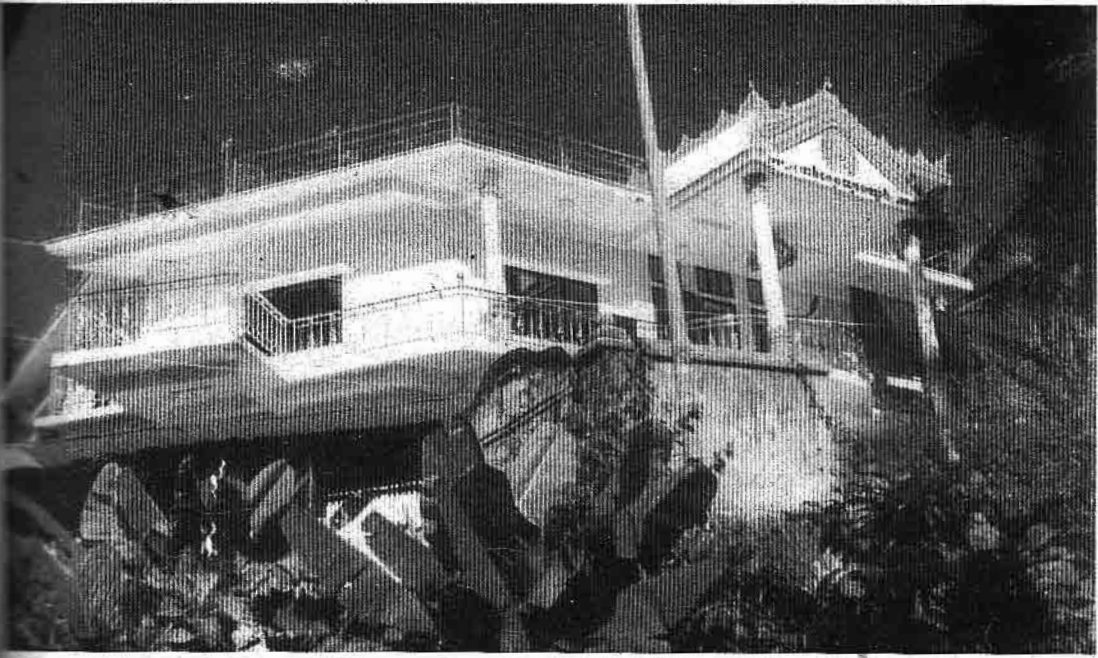
ဤဂါထာတော်အား ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရာတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဆွမ်း၊ မုန့်၊ သစ်သီး၊ သောက်တော်ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး စသည် တတ်နိုင်သမျှ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ပြုပြင် ကပ်လှူပူဇော်ပြီးမှ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါက အကျိုးထူး ပိုမိုရရှိစေသည်ဟု သိမှတ်ရသည်။

လယ်တီဆရာတော်ကြီးသည် ကျမ်းပေါင်းများစွာ ပြုစုတော်မူခဲ့ရာ ကျမ်းမပြုမီ ဘုရားပူဇော်ပွဲကြီး ကျင်းပပြီးမှ ကျမ်းစာ ရေးသားပြုစုတော်မူသည်ဆို၏။

ပူဇော်ပုံမှာ နံနက်ပိုင်းကာလတွင်...

- ၁။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်စား ရုပ်ပွားတော်ရှေ့၌ ရေးသားမည့် စာရွက်၊ ခဲတံများကို ရိုသေစွာ ထားရှိသည်။
 - ၂။ ပန်းမျိုးစုံ ထည့်ထားသည့် တကောင်း၊ ကလပ်၊ လင်ပန်းများ စနစ်တကျ ထားရှိသည်။
 - ၃။ ဆွမ်း၊ သစ်သီး၊ မုန့်မျိုးစုံတို့ကို သပ်ရပ်စွာ တည်ခင်းကပ်လှူသည်။
 - ၄။ သောက်တော်ရေ၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင် ကပ်လှူထွန်းညှိပူဇော်သည်။
 - ၅။ တံခွန်၊ ကုက္ကား၊ မုလေးပွား၊ ကြက်လျှာများ စိုက်ထူ၍ ပေါက်ပေါက် ကြဲဖြန့်ပူဇော်သည်။
 - ၆။ ရေမွှေး၊ နံ့သာရည်များ ပက်ဖျန်းပူဇော်သည်။
- ထို့နောက် ဘုရားဝတ်ပြု ရှိခိုးကန်တော့သည်။ ဤသို့ ကြိုတင် ပူဇော်ပြီးမှ သင့်လျော်သော အချိန်တွင် စတင်၍ ကျမ်းစာများ ရေးသားပြုစုသည်။
- လယ်တီ ဆရာတော်ကြီးကဲ့သို့ ပူဇော်ပွဲကြီး ပြုလုပ်ပူဇော်ရန် မတတ်နိုင်ပါက တတ်အားသရွေ့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ကာ ဘုရားပူဇော်ပြီးမှ ဂါထာတော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သင့်သည်ဟု မှတ်သားရပေသည်။

ခင်ထွန်း

► ပြည်ဆရာတော် ကျောင်းဟောင်းနေရာမှ တိုက်ဆိုင်ကျောင်းဆောင်

တောင်စွန်းမှ

BURMESE CLASSIC

ခံယူနိုးသာ

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါးအကြောင်း

တစေတစောင်း ကြားသိ ပူဇော်ခွင့်ရခဲ့သမျှ

စိန်စမ်းမြောင် တရားရိပ်သာမှာ ဆရာတော်ကြီးဆီက (၅)နှစ်အထက် အတူနေ ပညာသင်ယူခဲ့တဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး သီတင်းသုံးခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒါကိုသွားပြီး လေ့လာကြည့်ရင် အံ့ဩစရာများစွာ တွေ့ရမယ်။

အထူးတော်အဖြစ် အကြံပေး လမ်းညွှန်ပေး ဘိုးလင်းမြို့နယ်၊ တောင်ကုန်းရွာ မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှာ ဆရာတော်တစ်ပါး လမ်းအတိုင်း ဝင်ရောက်ကျက်ဒေယျံ တောင်တက်ဆန်းမုခ်ဦးကို တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ကြီးက နေရာကနေ နေရာသို့ လှည့်လည်ဆင်းဆက်တက်ခဲ့ရာ စိန်စမ်းမြောင်က ရောက်လေသည်။

ပင်မကျောင်းဆောင်တွင်း ဝင်၍ လက်ရှိဆရာတော် ဦးပညာဝံသအား ဖူးတွေ့ မေးလျှောက်ရာ...

'ဆရာတော်က ပျံတော်မူသွားပြီကွယ်'

'တင်ပါ့... ဆရာတော်ကြီးရေးခဲ့တဲ့ စာအုပ်တွေကော လေ့လာခွင့်ရမလားဘုရား'

'ရှိတယ်လေ။ သီးသန့်သိမ်းထားတယ်။ သွားဖတ်ကြည့်ပါ'

ခန်းနေဦးပွင်းတစ်ပါးက တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးတီလောကထံ ခေါ်သွားကာ လျှောက်ထားပေးသဖြင့် စာအုပ်များကို ထုတ်ပြသည်။

ရွှေသိမ်တော်တော်ရ ကနီဆရာ

တော်ကြီးနှင့် ပြည်ကိုယ်တော် ဘဒ္ဒန္တဝိဇယာဇာလင်္ကာရမထေရ်ဆရာတပည့်နှစ်ပါး ရေးသားအပ်သော...

'သုနေပါရဂူကျမ်း'

ဟူ၍ မျက်နှာဖုံး ကမ္ပည်းတင်ထားသည်။

'ဆဝဿဒီပနီဆိုတာကော မရှိဘူးလား ဦးပွင်း'

'ဦးပွင်း ဒီရောက်ကတည်းက ဒီတစ်မျိုးတည်း တွေ့ရပါတယ်'

'တပည့်တော် ယူသွားချင်တယ်ဘုရား။ ဝတ္ထုဘယ်လောက် ပူဇော်ရပါမလဲ'

'မရောင်းပါဘူး။ ရိပ်သာအတွက် အလှူပါဝင်ချင်ရင် သီလရှင်လေးတွေ

www.burmeseclassic.com

ဆီမှာ လှူပါ'

သို့ဖြင့် နဝကမ္မ ကပ်လှူရာ လက်ခံ
တော်မမူချေ။ ဤရိပ်သာတွင် ရဟန်း
များ ဝတ္ထုငွေ မကိုင်ကြဟု သိရသည်။
သို့ဖြင့် သီလရှင်အဘွားတစ်ဦးထံ
အလှူငွေထည့်ဝင်ကာ ဦးပဉ္စင်းအား
မေးလျှောက်ကြည့်သည်။

'ကျမ်းပြုဆရာတော်ရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိ
အကျဉ်းကလေး သိခွင့်ရမလား
ဘုရား'

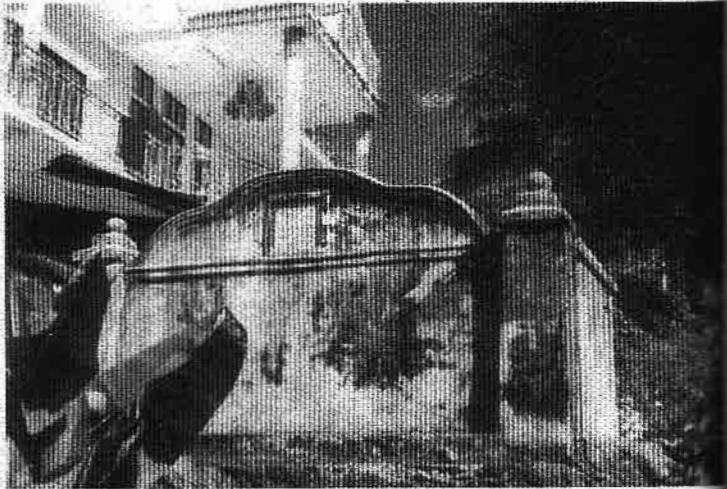
'ဦးပဉ္စင်းတို့ မမိလိုက်လို့ မသိပါဘူး။
ဒါယကာရင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဦးလှကြိုင်၊
ဒေါ်ခင်လှဆိုတာ တောင်စွန်းမှာ မြန်မာ
တိုင်းရင်းဆေးပစ္စည်းတွေ ရောင်း
တယ်။ သူတို့ သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်'

'ရိပ်သာမှာ သီတင်းသုံးသံဃာ
ဘယ်နှစ်ပါးရှိသလဲ ဘုရား'

'သံဃာ(၆)ပါး၊ လူယောဂီ(၂၀) ရှိ
ပါတယ်။ ဝါတွင်းနဲ့ သင်္ကြန်ကာလ
တရားစခန်းဖွင့်ချိန်တွေမှာတော့ လူ
ယောဂီ၊ ရဟန်းယောဂီ(၂၀၀)ကျော်
အားထုတ်လေ့ ရှိပါတယ်။ ဒီမှာ ဆွမ်း
ကိစ္စ လစဉ်ကြေးရယ်လို့ ကောက်ခံခြင်း
မရှိပါဘူး။ သဒ္ဓါတတ်အားသရွေ့
အလှူပါဝင်နိုင်ပါတယ်'

တိုက်အုပ်ဆရာတော် သီတင်းသုံး
သော ကျောင်းဆောင်မှာ ကျမ်းပြု
ဆရာတော် ဦးဝိဗောဓာလင်္ကာရ
သီတင်းသုံးနေထိုင်ကာ ကျမ်းများပြုစုခဲ့
သည့် ကျောင်းဟောင်းနေရာတွင်
အသစ်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။
မူလကျောင်း ပြုပျက်၍ အသစ်ပြန်
ဆောက်သည်မှာ တစ်နှစ်သာ ရှိသေး
ကြောင်း သိရသည်။

ကျောင်းရှေ့တွင် ဦးဝိဗောဓ
ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်သုံးစွဲခဲ့သော ရေချိုး
ခန်း ရှိသည်။ နံရံတွင်...

ပြည်ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်ခဲ့သော ကျမ်းခန်း

ပြည်ဆရာတော် ဦးဝိဗောဓ
သားချင်းဆွေဖျားများ ကောင်းမှု
နိဗ္ဗာန်ဆု ၁၇၂ ခုနှစ်'

ဟူသော ကမ္မည်းထိုးထားသည်။
ဤရေချိုးခန်း တည်ဆောက်ပြီး၍
တစ်နှစ်ခန့်အကြာ၌ ပျံလွန်တော်မူ
သည် ဆိုသဖြင့် ၁၃၃၃ ခုနှစ်ခန့်တွင်
ပျံတော်မူကြောင်း မှန်းဆရသည်။

ထို့နောက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့ကာ ပြန်
ဆင်းလာရာ မွောရုံအတွင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း
ဝင်နေသော ယောဂီအချို့ကို မြင်တွေ့
ရလေသည်။

ဆရာတော်၏

ထူးခြားဖြစ်စဉ်အချို့

ရိပ်သာမှ ဆင်းကာ တောင်စွန်းရွာ
တွင်းရှိ ဦးလှကြိုင်၊ ဒေါ်ခင်လှတို့ထံ
စုံစမ်းသွားရောက်ကာ ထေရုပ္ပတ္တိ
အကျဉ်းနှင့် ဆဝဿဒီပနီစာအုပ်
အကြောင်း မေးမြန်းကြည့်သည်။
ဆရာတော်အား ပြည်ဆရာတော်ဟု
ခေါ်ကြ၍ ဆဝဿဒီပနီနှင့် သုဇန
ပါရဂူကျမ်း၊ ယောဂီကျင့်ထုံးတို့ကို
ဤစုံစမ်းမြောင်းရိပ်သာ၌ အချောရေး
သားတော်မူခဲ့သည်။ သူတို့မှာလည်း

အသက်ကြီးရင့်ပြီဖြစ်၍ အလုံးစုံ မမှတ်
မိပါဟု ပြောကြသည်။

'ဆဝဿဒီပနီက ဆရာတော်
စွန့်လှူထားလို့ အိမ်မှာရှိပါတယ်။ ဒါ
မယ့် သား မောင်ဇော်လွင်ပဲ သိလိမ့်
မယ်'

ထိုအချိန်တွင် ကိုဇော်လွင် ရောက်
လာသဖြင့် အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ
သည်။

'ရုတ်တရက် ရှာတွေ့ဖို့ မလွယ်ဘူး
ဗျာ'

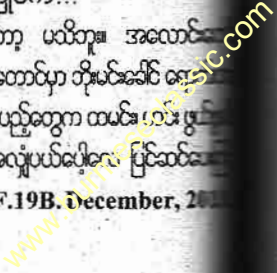
'ကြိုးစားကြည့်ပါဦး။ ကျွန်တော်
က ရန်ကုန်က လာရတာမို့ပါ'
အိမ်တွင်း ဝင်ရောက်သွား၍ အထက်
ကြာသော် ပြန်ထွက်လာသည်။

'တစ်နေ့တည်းနဲ့ ရှာဖွေမလွယ်ဘူး
နောက် သုံးလေးရက်လောက်မှ ဖြစ်
မယ်'

သို့နှင့် ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်
မှတ်မိသမျှ ပြောပြပါရန် တောင်းပန်
သည်။

ဦးလှကြိုင်က...

'ခနစ်တော့ ယထိက။ အလောင်း
ကသံပတောင်မှာ ဝိုးပင်ခေါင် ရှေး
တော့ တပည့်တော့က ထမ်း၊ ဝါး၊ ပြင်
ရာရာ အလှူပယ်ပေါ့လေ ပြင်ဆင်ဆွဲ

တယ်။ ဘိုးမင်းခေါင်က ဆွမ်းစား
ကျောင်းကိုပဲ လှမ်းကြည့်နေပြီး မထီ
မတိုနေတော့ တပည့်တွေ သွားကြည့်
ကြတယ်။ ဘုန်းကြီးဘာပဲ။ တွေ့ရလို့
ဆွမ်းကပ်လိုက်မှ ဘိုးမင်းခေါင်လဲ
ထမင်းစားသတဲ့။ အဲဒီဘုန်းကြီးက
ပြည်ဆရာတော် ဦးစိဘေပဲ’

‘နောက်ပြီး ဖက်ဆစ်ကျပန်
ဆတ်မှာ စိမ့်စမ်းမြောင်ကျောင်းကို
ပုပန်တပ် စခန်းချဖို့ လာတယ်။
ဆရာတော်က စာရွက်တစ်ရွက်
ထုတ်ပြတော့ ဗိုလ်လုပ်သူက
ဆလံပေးပြီး တပ်စခန်းမချဘဲ
ပြန်ထွက်သွားသတဲ့’

‘ဘာစာရွက်လဲဆိုတာ ဦးလေး
ဆို သိလိုက်သလား’

‘မသိပါဘူး။ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ။ မပြ
ဘူး။ ဆရာတော်က ပရိသတ်နဲ့ တရား
မဟောဘူး။ ဆွမ်းခံကြပေမယ့် ဆွမ်း
စားကွမ်းစား သာရေးနာရေးကိစ္စ မကြာ
ဘူး။ အချိန်ပြည့် တရားအားထုတ်ရင်
ဆိုတယ်။ မထုတ်ရင် ကျွမ်းစာရေးနေတာ
ပဲ။ ကျောင်းသား သာမဏေမထားဘူး။
ဆရာတော်ရှိတုန်းက သီပေါမင်းရဲ့မြစ်
ဘုန်းကြီးဆီ လာဖူးတယ်လို့ သိရ
တယ်’

ဟု ပြောပြသည်။
ဒေါ်ခင်လှကလည်း...

‘တို့က အခုလိုပဲ ပရဆေး ရောင်းခဲ့
တယ်။ တစ်နေ့ ဆရာတော် ရန်ကုန်
ကြွနေတုန်း စာတစ်စောင် ပို့လာတယ်’
ဟု အစချီကာ ဆက်ပြောပြသည်။

‘ဧဟုပါတက အာဖျဉ်း... သာနတ်ပြု
ဆာယုပို့ ပျော်နေတယ် ထပ်ပါနဲ့ ဘုန်းကြီး
အိမ်ပက်ပက်တယ်။ အာဖျဉ်း အိမ်ပေါ်က
လျက်ပြီ တာပြောင်း အိမ်ဖြစ်သွားတယ်။
အိမ်က ယူပြီး ဆေးတိုက်ပေးပေမယ့် မသောက်
ဘူး ဘုန်းကြီး သရဏာရုံရွတ်ပြီး ဆေးတိုက်

ဦးမင်းမြောင်ကိုသာ
လာရှိဆရာတော် ဦးညောင်သံ

လိုက်မှ လူပြန်ဖြစ်သွားတယ်”
လို့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ရေးထား
တယ်။
နောက်နေ့မှာ ခန်းနေဦးပဉ္စင်း
ဦးသူရိယရဲ့ အစ်မတော် ရောက်လာ
ပြီး...

“မခင်လှ...ဘုန်းကြီး မှာလိုက်
တယ်။ ဒီနေ့ နံနက်မှာ ဆေးသောက်ရ
မယ်တဲ့။ အင်းလေ... ဒါဆိုလဲ သောက်
တာပေါ့။ ဘာဆေးလဲ မေးတော့
“ဘယ်လည်နီး” ကိုးချက် ပြာချပြီး
ရေစိမ်တိုက်တာတဲ့”

(ဘယ်လည်နီး ဟူသည်ကား
အိမ်မိုးသက်ငယ်ပျစ်၊ ဓနိပျစ်၊ ထန်း
ပျစ် စသည်တွင် နီးတုပ်သောအခါ၊
လက်ယာရစ်တုပ်လေ့ ရှိကြသည်။
(လက်ဝဲ လက်သန်သူ) ဘယ်သန်
ဖြစ်လျှင် လက်ဝဲရစ် တုပ်ပါသည်။
ထိုလက်ဝဲရစ်တုပ်သော ဘယ်
သန်သူ တုပ်သည် နီးချက်ကို ပြာချ
ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာဝေဒနယဆေး
နည်း တစ်မည်ဖြစ်ကာ အမှောင်

ပယောဂများ ပျောက်ပျယ်စေ
သော အာနိသင်ရှိသည်။)

ဆရာတော် နာမကျန်းဖြစ်ချိန်
မှာ စကြိုကြွရင်း တရားမှတ်တော့
လဲပြိုကျတာနဲ့ ဒကာတွေက တား
မရတဲ့အဆုံး ဝါးတန်းတစ်ခု လက်
ကိုင်ပြုဖို့ လုပ်ပေးကြရတယ်။
ပျံတော်မူခါနီးအထိ တရားမှတ်
မပျက်ဘူး။ ကျောင်းမှာ အမြဲနေ
ပေမယ့် ဘယ်ဒကာ ဘယ်မှာ
ရှိနေတယ်။ ဘာလုပ်နေတယ်ဆို
တာ အတပ်ပြောနိုင်တယ်။ စိတ်
အကြံကိုလဲ သိတယ်။

ငါတို့က ညနေဘက်ဆိုရင် ကြံ
ရည်ကပ်လေ့ ရှိတယ်။ တစ်နေ့မှာ
ရန်ကုန်က ဒကာမ ဒေါ်တင်ချယ်
ဆိုတာ ရောက်နေတယ်။ ဒါနဲ့ ကလေး
တစ်ယောက်ကို ကြံရည်ပိုင်းပြီး ဆရာ
တော်တစ်ပါးတည်း ဘုဉ်းလို့ မကုန်
ဘူး။ ကြံရည်က အများကြီး။ ဒေါ်တင်
ချယ်ကိုလဲ ပိုတာ တိုက်လိုက်ပါလို့
မှာထားတယ်။

ဘယ်ပြောမှာတုံး ဆရာတော်ကို
ကြောက်လဲကြောက်၊ ရှိလဲ ရှိသေကြ
တာ။ ပြန်လာတော့ ကျွန်တော် မပြော
ရဲဘူး။ ကြောက်တယ်။ ကြံရည်ကပ်ပြီး
တာနဲ့ ပြန်လာတယ်လို့ ပြန်ပြောတယ်။
နောက်တစ်နေ့ ဆရာတော်ကို သွား
ဖူးတော့...

“မနေ့ညနေက ကြံရည် ဘုဉ်းပေးရ
ပါတယ်။ ဒေါ်တင်ချယ်ကိုလဲ တိုက်
လိုက်တယ်”

လို့ ဆီးပြောတာ။ ကောင်လေးက
မလျှောက်ဝံ့ပေမယ့် ဆရာတော်က
သိနင့်နေတယ်’

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

အတန်ကြာ စကားပြောဆိုပြီး
နဂဏ္ဌရောင်ခြည်မဂ္ဂ-၆ ၁၄၇

နောက် ထပ်မံ ကြိုးစားကြည့်ပြန် တယ်။

‘ကိုဇော်လွင်၊ ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ တောင်စွန်းရောက်တုန်း တောင်စွန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်းပါးဖြစ်စဉ်တွေ ပါစေချင် တယ်။ တောင်စွန်းမှာလဲ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာ ဖော်ပြချင်တယ်။ ထေရုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းလောက် သိရရင် ပိုပြီး အဆင်ပြေမယ်လေ။ သိရုံ ကြည့်ရုံ တင်ကလေးပါ’

‘အဲဒါဆိုရင် ခဏနေဦး’
ကိုဇော်လွင်က စာအုပ်နှစ်အုပ် ကို ချက်ချင်းယူပေးသည်။ ပြည် ဆရာတော်၏ ဆဝဿဒီပနီကျမ်း နှင့် သုဇနပါရဂူကျမ်းတို့ ဖြစ် သည်။

‘သုဇနပါရဂူကျမ်းက ဆရာတော် ဆီက ရပြီးပါပြီ။ ဆဝဿဒီပနီကိုတော့ ဟိုလေ သင့်တော်မယ့် အလှူငွေ ဘယ်လောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောပါ။ ကျွန်တော် ယူသွားချင်တယ်’

‘ဟာ... မဖြစ်ဘူး။ ဒီတစ်အုပ်တည်း ရှိတာ’

‘ဒါဆိုရင်လဲ ရှေ့ပိုင်းက ထေရုပ္ပတ္တိ ကို ကင်မရာနဲ့ ကူးသွားပါမယ်။ ကျမ်း ရင်းက စာမျက်နှာ အတော်များနေလို့ ကူးဖို့ အချိန်တာ တစ်ခုအထိ ငှားလိုက် လို့ ရမလား’

‘ရန်ကုန်မှာ ပေါပါတယ်။ ရွှေတိဂုံ ဘုရားဈေးက ဆိုင်နာမည် ပြောလိုက် ပါမယ်။ အဲဒီမှာ ရှိပါတယ်’

ရန်ကုန်ရောက်၍ ရွှေတိဂုံဘုရား စောင်းတန်းမှ အဆိုပါ ဆိုင်သို့ သွား ရောက် မေးမြန်းသောအခါ လောကီ ကျမ်းများနှင့် ကျော်ကြားသော ယခု ခေတ် ပြည်ဆရာတော်တစ်ပါး၏

◆ ဘိုးကြီးထွန်းထွန်း၏ ဦးတိလောက

စာအုပ်များကိုသာ ထုတ်ပြသည်။ ဆဝဿဒီပနီကိုမူ ကြားပင် မကြားဖူး ပါဟု ဆိုလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို မှတ် တမ်းပြုခဲ့ရာ တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ဆရာတော် ဦးဝိဇယာဓိကတော်တိုင် ရေးသားထားခြင်းဖြစ်၍ ဘိုးဘေး အစဉ်အဆက်မှ စတင်ကာ ကနီဆရာ တော်ထံ ခိုလှုံပညာသင်ယူ၍ ဝါတော် (၁၉)ပါ အရောက် ဆဝဿဒီပနီကြမ်း ရေးပြီးသည်အထိ ပါဝင်လေသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်ရွှေ ဝင်းကို ပြည်ခရိုင်၊ ထုံးဘိုမြို့အနီးရှိ ပြင်ကြီးရွာမနေ ဦးဘိုးလှ၊ ဒေါ်ငြိမ်း မြတ်တို့မှာ ၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင် မုန်းလကွယ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညစက်(၉) နာရီတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ [ဆရာတော် ၏ မူလစာတွင် (သာရဒပုဏ္ဏပီ ကျော်တက်၍ တစ်ဆယ့်ငါးရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ည) ဟူ၍ လင်္ကာသွားဖြင့် ရေးထားသည်။ “သာရဒ”မှာ

သာရဒဥတု၌ ဖြစ်သော အဝိပွာယ်ရသည်။ သာရဒဥ ကား တော်သလင်း လဆုတ်(၁) ရက်က တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် တိုင် ကာလဖြစ်သည်။ ရဟန်း ဖြစ်သောနေ့ ၁၂၈၉ ခုနှစ် တန်ခူးလဆုတ်(၃)ရက်တွင် ခ သက် (၁၉ နှစ်၊ ၄ လ၊ ၁ ရက်) ရှိသည်ဟု ဖော်ပြသဖြင့် ဖြစ် လည် တွက်ချက်ကာ မွေးရက် ကို ဖော်ပြရခြင်း ဖြစ်သည်။

အသက်(၅)နှစ်အရွယ်၌ ဖြစ် ကြီး ဒက္ခိဏဝိဟာရ ဆရာတော် ထံမှ စတင် ပညာသင်ယူသည်။ အသက်(၁၂)နှစ်အရွယ်တွင် ဖြစ် ကြီးကျောင်း၌ပင် သာမဏေဝိ ရာ ရှင်ဝိဇယာဓိကတော်မည်ရှိသည်။ အသက်(၁၅)နှစ်အရွယ်တွင် ရန်ကုန် သို့ ကြွကာ သရက်တော ဦးအောင် ကျောင်း၊ သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းတို့သို့ ပညာသင်ယူ၍ ၁၂၈၉ ခုနှစ်၊ တန်ခူး လဆုတ်(၃)ရက်နေ့တွင် ရဟန်းဘောင် သို့ ဝင်ရောက်သည်။

ရဟန်းမဖြစ်မီ ရဟန်းဒါယကာပြု သူ (၉)ဦးရှိခဲ့ရာ တစ်ည၌ တော တစ်နေရာရောက်သွားကာ ရှေ့ထု နတ်ရေကန်ရှိသည် သွားပါဟု ပြော သူ ကြားသည်ကို အိပ်မက်၊ မက်သည်။

နံနက်(၉)နာရီတွင် နတ်ရေကန် ရဟန်းဒါယကာများ ရောက်လာ မှ ဆောင်သဖြင့် အိပ်မက်နိမိတ်အတိုင်း လိုက်ပါ ရဟန်းခံ ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန် ဘုရားဖြူ ခဏ္ဍာသိမ်၌ ဒက္ခိ ဝိဟာရ သုံးရိုက်ထီးချုပ် ဆရာတော်အ ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင် ရောက်ရှိ၏။

ရဟန်းဘဝဖြင့် ရန်ကုန်၊ သံ နံယော၊ မအူပင်၊ တော်တာမယ်၊ ညောင်

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

◆ လန်ဒန် ဇာတ်ကား

တုန်း၊ မန္တလေး၊ ရွှေရေးဆောင်၊ ပခုက္ကူ မဟာဝိသုတာရာမကျောင်းတို့၌ စာဝါ သင်ယူသည်။ (၁၃)ဝါအရတွင် ပခုက္ကူ မှ စစ်ကိုင်း၊ မုံရွာသို့ ကြွကာ မုံရွာ တစ်ဖက်ကမ်းမှ ခြေကျင်လျှောက်၍ ကန္တိဆရာတော်ထံ ချဉ်းကပ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးက ကျန်းမာရေး ယိုယွင်းနေပြီဖြစ်၍ “အလာကောင်း သော်လည်း အခါနှောင်းပြီ” ဟု မိန့် တော်မူသည်။ မိမိဆရာများ၏ ဘွဲ့ တော်များကို ထုတ်ဖော်၍ အကြောင်း စုံ လျှောက်ထားသော်လည်း ထူးခြား ခြင်း မရှိပေ။

မန္တလေး ရွှေရေးဆောင်တွင် ကန္တိ ဆရာတော်အား ပူးခွင့်ကြိုစဉ်က ဝိဝဇ္ဇာ ဒါရဂူကျမ်း ရေးသားတော်မူပါရန် ဘိုက်တွန်းခဲ့သူမှာ တပည့်တော်ဖြစ်ပါ သည်ဟု လျှောက်လေမှ...

‘ဪ...အတော်တောင် ကြာသွား သိမကော။ အဲဒီတုန်းကပင် မူကြမ်း ခေးထားသည်’

ဟု အတန်ကြာ လက်ခံစကားပြော တော်မူသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် သွားရောက် ပူးမြော်လျက် ရင်းနှီး

အောင် လျှောက်ထား ပြောဆိုပြီး အတန်ကြာမှ ဤသို့ဆက်၍ လျှောက် ထားသည်။

‘မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီး နောက်ဆုံး တရားရသွားတာ ဘယ် သူပါလဲ ဘုရား’

‘ကောဏ္ဍညအစ ဘဒ္ဒအဆုံး ဆိုပါ ကလား’

‘အဲဒီဘဒ္ဒကို ဘုရားရှင်တရားပြ၍ မသွားရင် ဘဒ္ဒတရားရပါဦးမည် လား’ (ဆရာတော်ကြီးက ပြုံးလျက်...)

‘ဦးဝိဗောဓကို နောက်ဆုံးထားပြီး ဘုန်းကြီးက တရားပြရမလို ဖြစ်နေပြီ’ ဤမှစ၍ ရင်းနှီးပြီးသော ဆရာ တပည့်ပမာ ပြောဆိုဖြစ်ပြီး နောက် တစ်နေ့တွင်...

‘မည်သည့်စာများ လေ့လာပြီး မည် သည့်ဋ္ဌာနတွင် အားထုတ်ခဲ့သလဲ’

ဟု အထွေထွေ မေးမြန်းပြီး နောက်...

‘နေထိုင်မယ့် ကျောင်းရဲ့ ပတ်ဝန်း ကျင်မှာ သံသယကင်းအောင် ပြုပြင် ရှင်းလင်းပြီး နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာသော အခါ ဘုန်းကြီးထံ လာခဲ့ပေ။ ဘုန်းကြီး

တတ်နိုင်သမျှ စွမ်းနိုင်သလောက် ချီးမြှောက်ကာ ဘုန်းကြီး တတ်သရွေ့ သိသရွေ့ ပြောပြပေးပါမယ်’

ဟု ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှာစကား ကို ရလေတော့သည်။

ဦးဝိဗောဓသည် ၁၃၀၃ ခုနှစ်နှင့် ၁၃၀၄ ခုနှစ် နှစ်ဝါကို ကနိဗ္ဗိယျ၊ ရွှေသိမ် တော်တောရ အမတကဝေသီကျောင်း ၌ ဓါကပ်လျက် ကန္တိဆရာတော်ထံ နည်းခံယူပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အား ထုတ် သီတင်းသုံးခဲ့သည်။

၁၃၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၁၃၀၆ခုနှစ် နှစ်ဝါကို ရာဇာဓောဝေမင်းလက်ထက် အရှင် သောဏထေရ်၊ ဥတ္တရထေရ်တို့ သီတင်းသုံးသွားသော သီရိဓမ္မာသောကာ ရာမ ဓမ္မရသကျောင်း နေရာဟောင်း နန်းတော်ရာအနီး ကေလာသတောင် စွယ်၌ တရားအားထုတ် သီတင်းသုံးခဲ့ သည်။

ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ်ကာလ (၁၉၄၃ -၄၄) ဖြစ်ရာ ဦးလှကြိုင် ပြောကြားခဲ့ သော ဂျပန်ခေတ် စိမ့်စမ်းမြောင် ကျောင်းမှ အဖြစ်အပျက်အရ “**သီရိ ဓမ္မာသောကာရာမဓမ္မရသ**” ကျောင်း နေရာဟောင်းဟု ဆရာတော်ကိုယ် တိုင် ညွှန်းဆိုရာနေရာသည် စိမ့်စမ်း မြောင်ရိပ်သာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

၁၃၀၇ ခုနှစ် (၁၈)ဝါအရတွင် ပုပ္ပါး တောင်ကလပ် ရွှေဂူချောင် ကျောက်ဂူ နှင့် အထက်ဥမင်လိုဏ်၌ တစ်နှစ် တစ်ဝါ၊ စိုးဝင်းတောင်နှင့် အလောင်း တော်ကသပတောတွင် တစ်ဆောင်း တစ်နှေ့ တရားအားထုတ်ခဲ့သည်။ (ဦးလှကြိုင်ပြောပြသည့် ဘိုးမင်း ခေါင် ဆွမ်းကပ်သောကာလ ဖြစ် ဟန်ရှိ၏။)

၁၃၀၈ ခုနှစ်တွင် ရွှေသိမ်တော် နဂုတ္တရောင်ခြည်ပူဇော် ၁၄၉

တောရ အမတဂဝေသီကျောင်း၌ပင်
ဝါကပ်၍ ဆရာတော်ကြီးထံ တရား
အားထုတ် သီတင်းသုံးခဲ့သည်။

ဦးဝိဗောဓသည် ဤသို့ (၆)ဝါရှိ
သောအခါ သမထဝိပဿနာတရားတို့
ကို အားထုတ်နေစဉ် ဖြစ်ပေါ်၍ ထင်
မြင်အပ်သော နိမိတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို
နောင် အမှတ်တရ ဖြစ်စေရန် ရေးမှတ်
၍ ဝိုင်တွဲထားသည်။ ယင်းကို ဆရာ
တော်ထံ ခွင့်တောင်းလျက် ဖတ်ကြား
လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်ကြီးက
“**ဇာနိတဗျော၊ သီအပ်မှတ်အပ်ပေ
၏**” ဟု နှုတ်မြွက်ဆို၍ **ဘဒ္ဒန္တဝိဗောဓာ
လင်္ကာရ** ဟူသော ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်တော်
မူလေသည်။

ထို့နောက်...
‘ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့ဟူသည် ကိုယ်စီကိုယ်စီ
အသီးသီးတို့၏ ဗျူဟာ အတ္တပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော
ဇာတိဆိုသည် ရှိကောင်းသည်။ ဝါရှင်၏
ဘိတင် ဘုဒ္ဓဘွား၊ မိဘတို့၏ ရပ်ဌာန်အသွင်
စာကွ ဝါရှင်၏ အတ္တပုဂ္ဂိုလ်မှတ်သားရန်
တစ်ရပ်ကို အခြေခံအိမ်ထားလျက် သမထ
ဝိပဿနာစွယ်စုံတို့ကို (၆)နှစ်၊ (၆)ဝါ အား
ထုတ်၍ ထင်မြင်သော နိမိတ်တို့ကို ထင်ရှား
အောင် ဖော်ပြလျက် (၆)နှစ်၊ (၆)ဝါ အားထုတ်
ခဲ့သည်နှင့်အညီ “ဆာသဒ္ဓိပနီ” အမည်ရှိ
သော သမထဝိပဿနာ စွယ်စုံကျမ်း စာအုပ်
စာတမ်းဖြစ်အောင် ရေးသားရန် ဘုန်းကြီး
တိုက်တွန်းစေခိုင်းပါသည်။ ဘုန်းကြီးကိုပင်
အဘိယာဇက ထား၍ ရေးသားပါ။ ကိုင်း...
ကိုင်း ဆိုင်း၍မနေနဲ့ အလွေ့အလျော်၊ ယခု
အချိန်ပင် ကောင်းသည်’
ဟု ပြောပြောဆိုဆို စာအုပ်နှင့်
ဖောင်တိန် ကိုင်စေ၍...

‘ဦးစွာအစ ပဘာဝ၊ မေမ မေလိခ
မှစ၍ ရေနေဒီရောကျိ၊ ဗေဒါတို့ အဆိုင်း၊
ပရုံးခရိုင်၊ (ထိုစဉ်က ပြည်ခရိုင်အခေါ်)
ထုံးဆိုင်းအနီး၊ သာစွယ်ထီးထီး၊ ရှုမပြီး

◆ ပြည်ဆရာတော်၏ တပည့်ရှင် ဦးလှကြိုင်နှင့် ဆီလင်လှ

သည် ရှုပြင်ကြီး၌’
ဟူ၍ နိဒါန်းပျိုးပေးလေသည်။
ဘဒ္ဒန္တ ဝိဗောဓာလင်္ကာရ
စိတ်စမ်းပြောင်းရှိပုံသာ
တောင်စွန်းပြီ

ဟူ၍ ကိုယ့်တိုင်ရေး ထေရုပ္ပတ္တိကို
အဆုံးသတ်ထားလေသည်။

ဤတွင် ကန္တိဆရာတော်ကြီးက
ရုတ်ခြည်းလင်္ကာစပ်နိုင်သည်မှာ ငယ်
စဉ်က ဇာတ်အငြိမ့်မင်းသား လုပ်ခဲ့ဖူး
သည်။ ရတုမင်းသား၊ အကမင်းသား၊
ယောက်ျား၊ မင်းသမီး စွယ်စုံ ဆိုခဲ့၊ ကခဲ့
ရကြောင်းကို ဦးဝိဗောဓက သုဇနပါရဂူ
ကျမ်းနိဒါန်းတွင် အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြ
ထားသည်။ ထို့အပြင် ကန္တိ ဆရာတော်
၏ မယ်တော် မှတ်ဉာဏ် ကောင်းလှပုံ
ကိုလည်း ဤသို့ ရေးသားထား၏။

‘ဆရာတော်ရဲ့ မယ်တော်ဘုရား
မှတ်ဉာဏ် အလွန်ကောင်းပါသလား’
ဟု လျှောက်ထားရာ...

‘ဘုန်းကြီး မယ်တော်ကြီးသည် ကျောင်းသို့
ဆွမ်းပို့လာစဉ် လှေကားရင်က ကျောင်းသား
များ သင်အံ့လှေကားတို့ စာအံ့သံကို မှတ်ယူ
သွားရုံနဲ့ နောင်သောအခါ မင်္ဂလာသုတ်၊
ဖရိတ်ကြီးဖတ်တတ်သတဲ့ ကောင်းလိုက်တဲ့

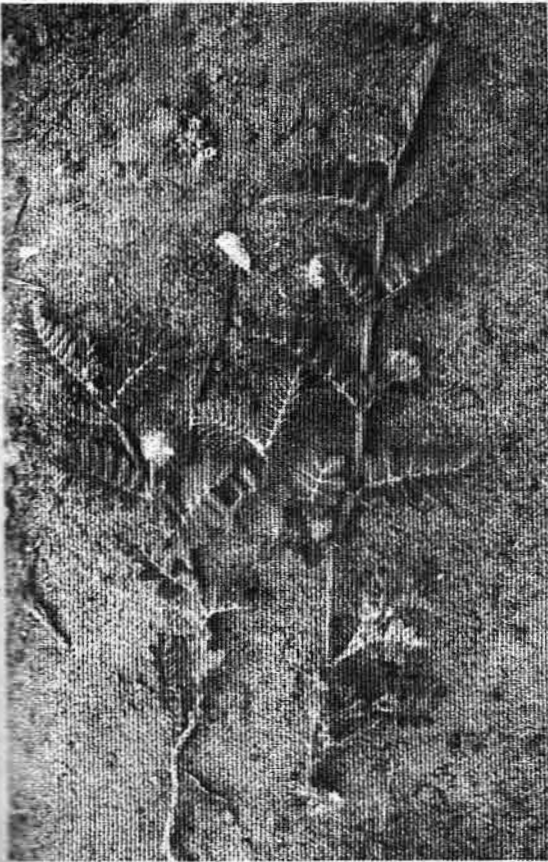
ဉာဏ်။
ရေစက်ချစကား ဘုရားရှိခိုးစာများ သူရဲ့
ရှေ့တွင် တစ်ခေါက်ဆိုပြန် တစ်ခါတည်း
အလွတ်ရသတဲ့ နယ်ပယ်အတွင်း ဘုန်း
တော်ကြီးများရဲ့ ရေစက်ချစကား အားလုံး
အလွတ်ရထားလို့ လိုချင်သူတွေ မယ်တော်
ကြီးထံ သွားရောက် ရှေးမှတ်ရသတဲ့
ပိုကတ်တော်များ ဖတ်ပြန် ဘုန်းကြီးကဲ့သို့
အလေ့အကျင့်ပြု မှတ်သားလျှင် မကြာခင်
ရမ္မာပါ။ ဘုရားရှင်သာ သိခဲ့ရင် တစ်ခုခုသော
တောအင်္ဂုဗ္ဗာပ’

ဟူ၍ ပါရှိလေသည်။ အကျယ်သိလို
ပါလျှင် သုဇနပါရဂူကျမ်း၌ ရှာဖွေ
ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။ ဆာသဒ္ဓိပနီကျမ်း
မှာမူ အခွင့်မသာသဖြင့် အညွှန်းမျှပင်
ဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ရာ လိုလားသူ တို့
ကိုယ်တိုင် ဝါယာမစိုက်ထုတ် ရှာဖွေ
လေ့လာပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

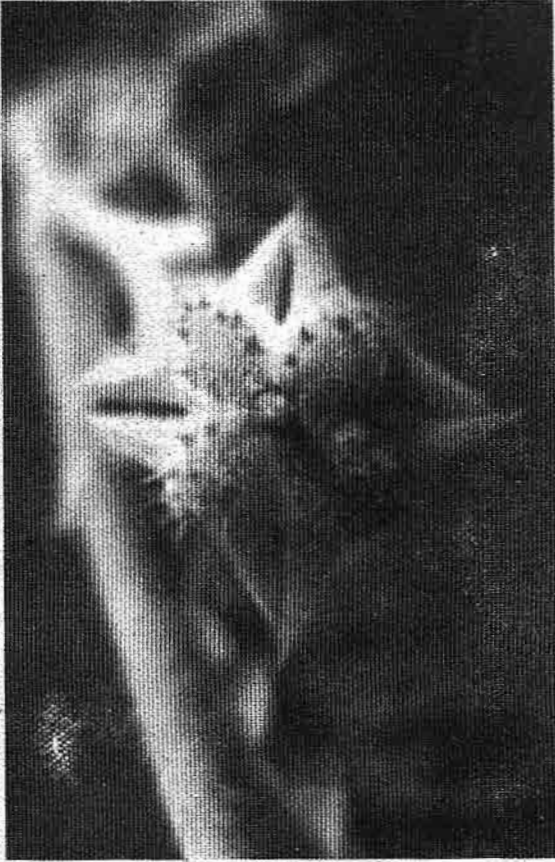
ဤမျှနှင့်ပင် တောင်စွန်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
တစ်ပါး၏ အကြောင်းအရာအချို့ကို
နိဂုံးချုပ်ရပါသည်။ ကူညီပေးကြသော
ရဟန်းရှင်လူတို့အား ကျေးဇူးတင်၍
လျက်...

စံထွန်းသာ

www.burmeseclassic.com

◆ ဆူးလေပင်

◆ ဆူးလေဆူး တာညိုပုံ

'အကကြီး ဒါ အင်ကြင်းပင်ရွာသား ဦးမင်းလွင်တုံး ကျုပ်နဲ့ ကျောင်းနေဖက်သူလယ်ရင်း၊ သူ့အဖေက ရပ်ရွာက အားကိုးရတဲ့ တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီးပါ။ သူက နက္ခတ္တဗေဒဇာတ် လိုက်စားပေမယ့် ဆေးဝါးတွေလဲ ချွေးလည်ပါတယ်'

ဆွတ်ခရိုင်၊ ခင်ဦးမြို့နယ် အင်ကြင်းပင် နန်းဦးတိုက်တိုက်ကြပ် ဆရာဆော် အရှင်မဏ္ဍလ ဝိတ်ဆက်ပေး ဆဲဖြင့် ဦးမင်းလွင်နှင့် သိက္ခမ်းခွင့်ရကာ ဆရာဆရာတော်၏ သာသနိက ဆောင်ရွက်အဖုံများ လေ့လာမှုနှင့် ဆရာ ဝန်းကျင်၌ တွေ့မြင်ရသော ဆူးလေပင်အချို့ကိုလည်း မှတ်တမ်း ခြစ်ခဲ့သည်။

အင်ကြင်းပင်ကျေးရွာမှ ဆေးပင်အချို့ (၁)

ဆူးလေ

'ဆူးလေကစူး၊ လေပူရူးတွေ တဟူးဟူးတိုက်သည်အချိန်' ဟု စာဖွဲ့ကြသော အညာ နွေနှောင်းရာသီဖြစ်ရာ တစ်ပြိုင်၊ နှစ်ပြိုင် မိုးနုံရသည်နှင့် ဆူးလေတို့လည်း ခေါင်းထောင်လာကြသည်။

ကုလားပဲရွက်နှင့်တူသော အရွက်

ဆေးသုတေသီတစ်ဦး

များပါရှိ၍ မြေ၌ ပျံ့နေတတ်သော အပင်ဖြစ်သည်။ ထောင်လေးထောင့်ရှိသည့် ဆူးလေပွင့်၏ ဆူးများက ထောင်ကျကျ ပြားကျကျ ရန်ဘွဲ့လို ကာကွယ်ရန် အသင့်ရှိနေတတ်သည်။

ဆယ့်နှစ်ရာသီပန်း အရွက်များ

ဤသို့ အရင်းအဖျားထပ်၍ †

ဆေးကျမ်းများတွင် ဆူးလေသည် ဝ၊ ဖြိုးစေ၏။ အသက်ရှည်စေ၏။ ကာမကို အားပေး၏။ ဆာလောင်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဒေသသုံးဆေးနည်းကား အရွက်ကို ကြော်စားပါက ပန်းသေမန်းညှိုးရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေသည်ဆို၏။

အပွင့်တွင်းမှ အစေ့ကို ကြိတ်ခြေ၍ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိုသောက်ပါက အပူလွန်နာများ သက်သာစေ၏။ ဆီးရွှင်စေ၏။ အဖောအရောင်ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေသည်ဟု သိရသည်။

ပဉ္စဝါးပါးကို ပြာချကာ ထိုပြာ နှစ်ပဲ သားခန့်ကို ရေကျက်အေးနှင့် တစ်နေ့ တစ်ကြိမ် မှန်မှန်သောက်သုံးပေးပါက ကာမ အားပေး၏။ အပူငြိမ်း၏။ လေနာရောဂါကောင်း၏။ သွေးကို စင်ကြယ်စေ၏။ သုက်မြန်ခြင်း ပြည်တုလာသရောရောဂါတို့ ကောင်း၏။ အသက်ရှည်စေ၏။

ဆယ့်နှစ်ရာသီပန်း

အရွက်ချွန်သော အပင်ငယ်မျိုး ဖြစ်သည်။ နတ္ထဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ အဆိပ်မျိုးဖြစ်၍ စားဆေးသောက်ဆေးအဖြစ် သုံးရာ၌ သူ့ချည်း သက်သက် မြစ်ချင်းပြီး မသုံးသင့်ဟု ဆေးကျမ်းများ၌ သတိပေးထားသည်။ များသောအားဖြင့် လိမ်းဆေးအဖြစ်သာ သုံးလေ့ရှိကြသည်။

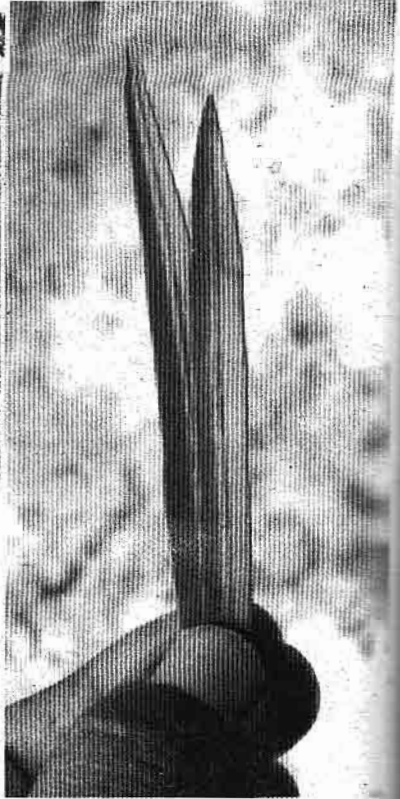
အာဆစ်အမျက်ကိုက်ခြင်း

ယင်းအရွက်ကို ရေနှင့်ဆူအောင် ပြုတ်ပါ။ ထို့နောက် ဆယ်ယူ၍ ညက်အောင် ကြိတ်ပြီးလျှင် ဆီနှင့် ဖျော်လျက် ကိုက်ခဲရာကို လိမ်းကျံပေးရသည်။

ဗေဒ

အရေပြားတွင် ဖြစ်သော ပွေးအနာအတွက် အမြစ်ကို ရေနှင့် သွေးလက်ဖျားဖြင့် ယူပြီးလျှင် ပွေးပေါက်ရာသို့ တို့ပေးပါ။ များစွာ လိမ်းကျံခြင်း မပြုရချေ။ ပိုးများသေ၍ ပွေးအနာလျင်စွာ ပျောက်ကင်း၏။

အမျိုးသမီးများ ဓမ္မတာရာသီသွေးလွန်သောအခါတွင် ဆယ့်နှစ်ရာသီရွက်နှစ်ရွက်ကို အရင်းအဖျားထပ်ပြီးလျှင် အစွန်းနှစ်ဖက်ကို စတိဖြတ်လျက်...

'နင်လဲ ရာသီ ဝါလဲရာသီ'

ဟု နှုတ်မှ ဆိုကာ နောက်ပြန်ပစ်လိုက်ရသည်။ ရာသီလွန်ခြင်းအတွက် ပွဲတွေ့အစွမ်းထက် ဆေးနည်းဖြစ်ကြောင်း ဦးမင်းလွင်က ပြောပြသည်။ ထိုသို့လုပ်ရာတွင် အသက်အောင့်ထားစရာ မလိုပါ။

ကြက်မောက်ဆူးပြန်

အရွက်မှာ ဟင်းနုနုနုရွက်နှင့်တူ၍ အရင်းပိုင်း အဖျားချွန်၏။ အကိုင်းထိပ်မှ နာမောင်းကဲ့သို့ ပွင့်တံထွက်၏။ တစ်ပေခန့်အထိ ရှိတတ်သည်။

ပွင့်တံမှ ဆူးပမာ အပွင့်များက အပင်ဆီသို့ အပြန်ညွှန်နေတတ်သဖြင့် ကြက်မြောက်ဆူးပြန်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ “ကျွန်ုပ်တို့အိတ်” ဟုလည်း ခေါ်၍ရှေးက “စစ်သိမ်” ဟု ခေါ်၏။

စာမျက်နှာ (၁၃၆) သို့

စကြာအသွားနှင့် အလယ်သေအင်း

နောက်ဆက်တွဲ

ဆရာဝန်
(အင်းတစ်ထောင်)

ကျွန်ုပ်တို့ငယ်စဉ် ကလေးဘဝကပင် စွဲစွဲလမ်းလမ်း ဖြစ်ခဲ့ရသော အင်းပုံပြင် တစ်ပုဒ်ရှိ၏။ စာဖတ်သူတို့လည်း ဤ ပုံပြင်ကို သိကြပါသည်။

“ရှေးအခါက နွားကျောင်းသားလေး တစ်ယောက်ဟာ နွားကျောင်းရင်း သစ်ပင်ရိပ်တစ်ခုအောက်မှာ နားနေ သတဲ့။ အဲဒီလို နားနေရင်းက မြေပြင် ပေါ်မှာ တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် အကွက် များချပြီး က၊ကြီး၊ ခ၊ကွေး၊ ဂ၊ငယ် စတဲ့ ဗျည်း(၃၃)လုံးကို အစဉ်အတိုင်း မြင်းသွားဖြင့် ရေးသွင်းနေမိပါသတဲ့။

ကံအားလျော်စွာ အကွက်များရဲ့ အလယ်ဗဟိုမှာ “အ”ကို ရေးသွင်းမိတဲ့ အချိန်မှာပဲ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ပေါ်လာ ပြီး နွားကျောင်းသားလေးကို လိုရာဆု တောင်းဖို့ ပြောသတဲ့။ နွားကျောင်းသား လေးက သူ့အလိုချင်ဆုံးဆုဖြစ်တဲ့ သူ့ နွားတွေ သူ့စကားကို နားထောင်ဖို့ဆု ကိုသာ တောင်းသတဲ့။

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က နွားကျောင်းသား လေးရဲ့ နွားကျောင်းတုတ်ကို ယူပြီး နန်းမှုတ်ပေးသတဲ့။ တုတ်ကို ဝှေ့ယမ်း ပြီး အလိုရှိရာ ခိုင်းနိုင်တဲ့ဆုကို ပေးသတဲ့။ အဲဒီနောက် ရေးထားတဲ့အကွက်များကို ဖျက်ခိုင်းပြီး အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်လဲ ပျောက်သွား သတဲ့။

နွားကျောင်းသားလေးရဲ့ နွား ကျောင်းတုတ်အစွမ်းကို လူတွေ သိလာ

ကြတဲ့အခါ နွားကျောင်းသားလေးကို မေးကြသတဲ့။ နွားကျောင်းသားကလဲ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြသတဲ့။ သူမှတ်မိတာက က၊ကြီးမှစပြီး အ၊ မှာ ဆုံးတာရယ်။ အဆုံးမှာ အ၊နဲ့ အစမှ က၊တို့ မြင်းသွားပြန်ဖြစ်နေတာ ရယ်။ ပြီးတော့ အ၊ဟာ အလယ်ဗဟို ကွက်မှာ ရှိနေတာရယ်လောက်သာ မှတ်မိတော့သတဲ့။

အင်းကွက်ပုံစံကို မမှတ်မိတော့ သလို ဗျည်းတွေ ရေးသွင်းတဲ့ အစီ အစဉ်အသွားကိုပါ မမှတ်တော့ဘူးတဲ့။ အဲဒါနဲ့ ကျန်တဲ့ ရွာသူရွာသားတွေလဲ အကွက်ဖော်ကြ၊ အသွားဖော်ကြနဲ့ ကြိုးစားကြသတဲ့။ နွားကျောင်းသား လေးတွေခွဲရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တူးနဲ့ သူတို့လဲ တွေ့ရပြီး လိုရာဆုတောင်းနိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတာ ဒီနေ့အထိ ဘယ်သူမှ မအောင်မြင်ကြသေးဘူးတဲ့”

ပုံပြင်လေးက ဤမျှသာ။ အများသိ ပြီးကြသည့် အင်းပုံပြင်ဖို့ လိုရင်းတိုရှင်း မျှသာ ပြန်လည်ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။ ဤ ပုံပြင်လေးကို တစ်ဦးမှ တစ်ဦးသို့ လက်ဆင့်ကမ်းလာကြရာမှာ နွား ကျောင်းသားလေး မြေပြင်မှာ ရေးဆွဲခဲ့ သည်များကို “အင်းကွက်”၊

ဗျည်း(၃၃)လုံးကိုတော့ “အင်း

ဆန်”၊ ဗျည်းတွေကို အစဉ်အတိုင်း မြင်းသွားဖြင့် ရေးသွင်းရသော အစီ အစဉ်ကို “အင်းသွား”၊ အလယ်ဗဟို ကွက်မှာ အင်းဆန်များ ပြီးဆုံးခြင်းကို “အလယ်သေ”။

အဆုံး အင်းဆန်နှင့် အစ အင်းဆန် တို့ ပြန်လည်၍ မြင်းသွားဖြစ်နေခြင်းကို “မြင်းသေမြင်းကိုက်”၊ အင်းကွက် အပြီးမှာ ပေါ်လာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုတော့ “အင်းစောင့်” စသည်ဖြင့် စနစ်တကျ သုံးနှုန်းလာကြပြီး လက်ဆင့်ကမ်း ပြောပြကြ၏။

အင်းနှင့် ပတ်သက်သော အဆောင် အရွက်များမပါ။ ဂါထာများမပါဘဲ ဗျည်း အက္ခရာတို့၏ အစွမ်းသတ္တိများကိုသာ ထင်ရှားစေသော ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါ သည်။

မြင်းသေမြင်းကိုက်ဖြင့် အ၊အလယ် သေအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်လျှင် အင်း စောင့်ပုဂ္ဂိုလ် ပေါ်လာပြီး လိုရာဆု တောင်းနိုင်ကြောင်းသတင်း(Message) တစ်ခုကို ဤပုံပြင်က ကျွန်ုပ်တို့အား ပေးနေပါ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ဝေဒမဂ္ဂဇင်းကြီးမှ တစ်ဆင့် ၁၉၉၀-၉၁ ခုနှစ်များ ဆီတုန်းက အင်းဝါသနာရှင်များ အင်း ပညာရှင်များ၏ အသိုက်အဝန်းကို

လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်စေခဲ့ဖူးပါသည်။ မြင်း
သေမြင်းကိုက်ဖြင့် အ,အလယ်သေ
အောင် ကြိုးစားခဲ့ကြဖူးပါသည်။
ကျောက်တုံးမှ နို့ညစ်ခဲ့ကြဖူးပါ
သည်။

အ,ကိုသာမဟုတ် မည်သည့် ဗျည်း
ကိုမဆို အလယ်သေ ဖြစ်ရန်အတွက်
ရေးသွင်းဖို့ရာ လွယ်ပါသည်။ သို့သော်
အဆုံးမှ အစသို့ ပြန်လည်၍ မြင်းသေ
မြင်းကိုက်ဖြစ်ရန်မှာမူ အင်းဆန် အရေ
အတွက်သည် “စုံ” အရေအတွက်
ဖြစ်ရန်လိုပါသည်။ “မ” အရေ
အတွက်ဖြစ်လျှင် မြင်းသေမြင်းကိုက်
မရပါ။

ပုံပြင်ထဲမှာ ပါနေသည့် ဗျည်း(၃၃)
လုံးသည် “မ” အရေအတွက် ဖြစ်နေ
သဖြင့် မြင်းသေမြင်းကိုက် မရှိပါ။ ထို့
ကြောင့် က,ကြီး ဘယ်နေရာမှစသည်
ဖြစ်စေ၊ အ, ဘယ်နေရာမှာ ဆုံးသည်
ဖြစ်စေ မြင်းသေမြင်းကိုက်ကို မည်
သည့်အခါ မရနိုင်ပါ။

ဤပုံပြင်လာ အ,အလယ်သေအင်း
၌ မြင်းသေမြင်းကိုက်မရှိသည့်
အကြောင်းကို ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ
လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ်(၃၀၆)၌ အ,အလယ်သေအင်း
ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ရေးသား ဖော်ပြ
ခဲ့ပြီးပါပြီ။

အင်းဆန်အရေအတွက် “မ” ဖြစ် နေဖြင့်
မြင်းသေမြင်းကိုက်မရှိကြောင်းကို ပထ
သေးသမျှ ဖွေးဖွားသည်မှ အသက်ထက်
ဆုံး ကြိုးစားလျှင်လည်း မြင်းသေမြင်း
ကိုက်ရမည်မဟုတ် အင်းစောပုဂ္ဂိုလ်လည်း
ပေါ်လာမည် မဟုတ်ပါ။

မြင်းသေမြင်းကိုက် မရှိခြင်းနှင့် အင်း
စောင့်ပုဂ္ဂိုလ် ပေါ်မလာနိုင်ခြင်းမှ လွဲ၍
ဤပုံပြင်လေးသည် နားထောင်ကောင်း

ရုံမျှ မဟုတ်ပါ။ “အလယ်သေခြင်း”
ဟူသော အသိသညာတစ်ခုကို ထိထိ
ရောက်ရောက် ပေးပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် “က” အလယ်
သေအောင် အင်းချ၊ မည်သည့်အကျိုး
ကိုရမည်၊ “ခ” အလယ်သေအောင်
အင်းချ မည်သည့်အကျိုးကိုရမည်
စသဖြင့် ဗျည်း(၃၃)လုံးကုန်အောင်
အကျိုးသွားများ အစီအရင်များကို
ဖော်ထုတ် တင်ပြနိုင်လာခဲ့ကြပါသည်။
ဤကား အလယ်သေ အသိသညာ၏
အသီးအပွင့်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဗားမဲ့လက်တွေ့ကျမ်း သုံးတွဲ၌
အ,အလယ်သေ အင်းလေးကွက် ဖော်ပြ
ထား၏။ အရွယ်မတူ၊ ပုံစံမတူသော
ပဆစ်ကွက်များကို အသုံးပြုလျက်
မြင်းသေမြင်းကိုက် ဖြစ်စေသော အင်း
ကွက်က နှစ်ကွက်၊ အရွယ်တူ၊ ပုံစံတူ
စတုရန်း ပဆစ်ကွက်များကို အသုံးပြု
လျက် မြင်းသေမြင်းကိုက် မရသော
အင်းကွက်ကနှစ်ကွက် ပေါင်း လေးကွက်
ဖြစ်သည်။

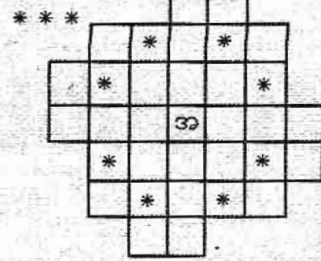
ယခုဆောင်ပါး၌ မြင်းသေမြင်းကိုက်
မရသော အင်းကွက်နှစ်ကွက်ကို စကြာ
အသွားရှုထောင့်ဖြင့် ဖော်ထုတ်ပေး
သွားပါမည်။

(၃၃)ကွက်အင်းများမှာ အလျား (၅)
ကွက်၊ အနံ(၅)ကွက်ပါသော (၂၅)
ကွက် စတုရန်းအင်းများကို အခြေပြုရ
ပါသည်။ ထိုမှ လိုနေသော (၈)ကွက်ကို
အရပ်လေးမျက်နှာ၌ အချိုးညီညီဖြင့်
ထပ်ပိုးဖွဲ့စည်းရပါသည်။

ထပ်ပိုးဖွဲ့စည်းပုံ အမျိုးမျိုးရှိသော
ကြောင့် အင်းကွက်ပုံစံများလည်း အမျိုး
မျိုး ရှိလာရသည်။ ထိုအမျိုးမျိုးထဲမှ
တစ်မျိုးကို ဗားမဲ့ကျမ်းလာ ပထမအင်း
ဖြင့် စတင်ကြစို့။

ပထမအင်းကွက်

(၁)

နွားကျောင်းသားပုံပြင်ထဲမှ အင်း
ကွက်သည် ဤအင်းကွက်ဖြစ်သည်ဟု
ယူဆပြီး ၁၉၉၀-၉၁ခုနှစ်များဆီက
ပဟေဠိတစ်ခုသဖွယ် အဖြေရှာခဲ့ကြ
သော အင်းကွက်ပုံစံလည်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ခရေပွင့်(*) ပြထားသည်များမှာ
က,ကြီးစတင်ရန် နေရာများဖြစ်ကြ
သည်။ ထိုနေရာ တစ်ခုခု၌ က,ကြီးကို
စတင် ရေးသွင်းမှသာ အလယ်သေ
“အ”နှင့် မြင်းသေမြင်းကိုက် ဖြစ်မှာမို့
ထိုနေရာ ရှစ်ခုကို အခြေပြုပြီး အခြေ
ရှာခဲ့ကြသည်။

သို့သော် မည်သည့်နေရာမှ စသည်
ဖြစ်စေ အင်းဆန်အရေအတွက် “မ”
ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် မြင်းသေမြင်းကိုက်
မရှိပါ။

မြင်းသေမြင်းကိုက် မရှိသော အင်း
မြင်းသေမြင်းကိုက် ရှာဖွေကြပုံအား
အမှတ်ရကြစိန်သောငှာ ပြန်လည်၍
အမှတ်တရ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

(၂)

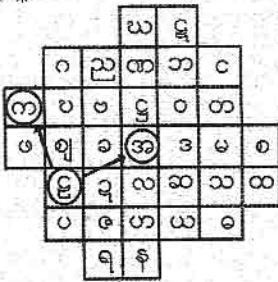

www.burmeseclassic.com

အမှတ်(၂)အင်းကွက်သည် ဗားမဲ့လက်တွေ့ကျမ်း ပ-တွဲ၊ စာ-၁၅၈၅ ဖော်ပြထားသော **အ,အလယ်ဝင်အင်း** ဖြစ်ပါသည်။

ဤအင်းကွက်သည် အ,အလယ်ဝေခြင်းအတွက် "တစ်လံ" မပြု "တစ်ထွာ" မျှသာ ပြထားသော နမူနာအင်းကွက်တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့က တစ်ထွာပြုလျှင် တစ်လံမြင်အောင် ကြည့်ကြရပါမည်။ (သာမန်မြင်းသွားမို့ တစ်ထွာမျှသာ ပြထားသည်ဟု ဆိုရခြင်းဖြစ်၏။) (၃)

အမှတ်(၃) အင်းကွက်သည် တစ်ထွာမက တစ်လံမြင်အောင် ကြည့်ရာမှ ရလာသော အင်းကွက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

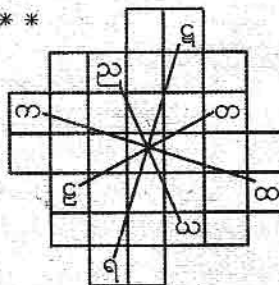
ဤအင်းကွက်၌ ထူးခြားချက် နှစ်ခုပါသည်။ ပထမ ထူးခြားချက်မှာ ဋ,သည် အ,ကို အလယ်၌ မြင်းသွားဖြင့် သေစေသော လမ်းတစ်သွယ်(မြင်းသေ)နှင့် ဋ,သည် အစမှာရှိသော က,သို့ ပြန်ထည်၍ မြင်းသွားကိုက်ညီနေသော ထမ်းတစ်သွယ် (မြင်းကိုက်)တို့ဖြင့် မြင်းသေမြင်းကိုက် ဖြစ်နေခြင်းဖြစ်၏။

ဒုတိယ ထူးခြားချက်မှာ အင်းကောင်းတစ်ကွက်၏ ဂုဏ်အင်္ဂါတစ်ရပ် ဖြစ်သော စကြာအသွား ရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ စကြာအသွား ရှိနေပုံအား စက်ဖွဲ့၍ ကြည့်ကြပါမည်။

အလယ်ဝေဖြစ်မည့် အ,ကိုဖယ်၊ ဗျည်း(၃၂)လုံးကျန်သည်။ ယင်းကို ထက်ဝက်ခွဲသော် (၁၆)လုံးစီပါသည့် အုပ်စုနှစ်ခုရသည်။ ထို့နောက် အုပ်စုတစ်ခုမှ ဗျည်းတစ်လုံးကို အခြားအုပ်စုမှ ဗျည်းတစ်လုံးဖြင့် အစီအစဉ်အတိုင်း တွဲလျှင် စက်ဖွဲ့မည့် အဲတွဲများကို ရလာ၏။ ခွဲပုံနှင့်တွဲပုံကို အောက်ပါဇယားအတိုင်းဖြစ်၏။

ခွဲလျှင် →	က ခ ဂ ဃ င စ ဆ ဇ ဈ ည ဋ ဌ ဍ ဎ ဏ - တ (အစဉ်လိုက်)
	ထ ဒ ဝ န ပ ဖ ဖ တ မ ယ ရ လ ဝ သ ဟ ဉ (အစဉ်လိုက်)
တွဲလျှင် →	ကနှင့်ထ၊ ခနှင့်ဒ၊ ဂနှင့်ခ စသည်ဖြင့် အထက်တစ်လုံး၊ အောက်တစ်လုံးတွဲပါ။ စက်ဖွဲ့ရန် အင်းဆန်အတွဲပေါင်း (၁၆)တွဲ ရပါသည်။

ခွဲပုံ-တွဲပုံဇယားမှ ရလာသော (ကနှင့်ထ)အတွဲကို အင်းကွက်ပေါ်၌ ရှာဖွေ၍ မျဉ်းဖြောင့်ဖြင့် ဆက်သွယ်ခြင်းကို စက်ဖွဲ့သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။ ထိုနည်းတူစွာ (ခနှင့်ဒ)၊ (ဂနှင့်ခ)၊ (ဃနှင့်န)၊ ...၊ (တနှင့်ဉ) စသည့် အဲတွဲများကို အင်းကွက်ပေါ်၌ ရှာဖွေ၍ မျဉ်းဖြောင့်များဖြင့် ဆက်သွယ်ပါ။ စကြာအသွားမှန်ပါက ထိုမျဉ်းဖြောင့်များ အားလုံးသည် ဗဟိုအမှတ်တစ်ခုတည်း၌ ပြတ်ကြပါသည်။ (၄)

ထို (၁၆)တွဲမှ ကနှင့်ထ၊ ညနှင့်ယ၊ ဋနှင့်ရ၊ တနှင့်ဉ အတွဲလေးတွဲကိုသာ အင်းကွက်အမှတ်(၄)၌ နမူနာ စက်ဖွဲ့နိုင်ခြင်း ရှိ,မရှိကို စာဖတ်သူကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးပြီး စက်ဖွဲ့နိုင်ရန် ကျန်အဲတွဲများအား စက်ဖွဲ့မပြုဘဲ ချန်လှပ်ထားခဲ့ပါသည်။

အဲတွဲအားလုံးကို စက်ဖွဲ့ပြီးသော အခါ စကြာအသွားတစ်ခုလုံးကို ထင်ရှားပေါ်လွင်စွာ တွေ့မြင်ရပါမည်။

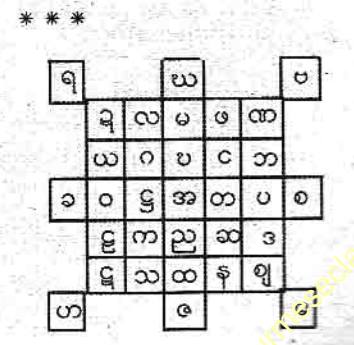
ဗားမဲ့ကျမ်းလာ အ,အလယ်ဝေသာမန်အင်းတစ်ကွက်အား အရိပ်ပြအကောင်ထင်၊ တစ်ထွာပြ တစ်လံမြင် ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤအင်းတွက် အများသိထားသော

တစ်လမ်းသွား မြင်းသေမြင်းကိုက် မဟုတ်သော်လည်း ထိုမြင်းသေမြင်းကိုက်ကဲ့သို့ပင် အစွမ်းထက်မြက်သော နှစ်လမ်းသွား မြင်းသေမြင်းကိုက် တစ်ခုနည်းအားဖြင့် နှစ်လမ်းသွားမြင်းသွားကို တွေ့မြင်ရပါမည်။

ဆက်လက်ပြီး ဗားမဲ့ကျမ်းလာ ဒုတိယအင်းကွက်သို့ သွားကြမည်။ အရိပ်မပြ၊ အကောင်ပြ၊ တစ်ထွာမပြ တစ်လံပြထားသော အင်းကွက်ဖြစ်၏။ ထိုအင်းကွက်က တိတ်ဆိတ်စွာ ပြနေသော စကြာအသွားကို မြင်အောင် ကြည့်ကြစို့။

(၅) ဒုတိယအင်းကွက်

www.burmeseclassic.com

ဗားဖဲ၊ တ-တွဲ၊ စာ(၈၄)၌ ဖော်ပြထားသော အင်းဖြစ်သည်။ “ဤအင်းကို စာဖတ်သူကိုယ်တိုင် စေ့စေ့စပ်စပ်ဖြည့်သွင်းကြည့်ပါ။ အလွန် ထူးခြားချက်ကို တွေ့ရှိလာပါလိမ့်မည်” ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ် (၃၀၆) အ၊ အလယ်သေအင်း ဆောင်းပါး၌ သဲလွန်စပေးခဲ့ပါသည်။

ယခုဆောင်းပါး၌ ထိုထူးခြားချက်ကို ဖော်ပြပါမည်။ အခြားမဟုတ်ပါ။ စကြာအသွားပင် ဖြစ်ပါ၏။ စကြာအသွားတောင် ရိုးရိုးမဟုတ်။ သုံးထပ်စကြာဖြစ်သည်။

က.ကြီးမှ ဇ.ကွဲအထိ ဗျည်း(၈)လုံးကို စကြာတစ်ခု၊

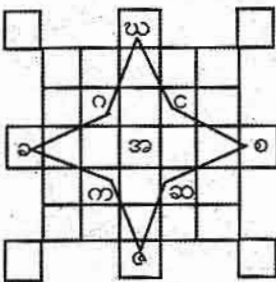
ဈ.ဗျည်းဆွဲမှ တ.ဝမ်းပူအထိ ဗျည်း(၈)လုံးကို စကြာတစ်ခုနှင့်၊

ထ.ဆင်ထူးမှ ဋ.ကြီးအထိ ဗျည်း(၁၆)လုံးကို စကြာတစ်ခုတို့ဖြင့်...

စကြာသုံးထပ် ဖွဲ့ထားပါသည်။ စာဖတ်သူများ မြင်လွယ်စေရန် စကြာတစ်ခုချင်းကို ခွဲခြား၍ ဖော်ပြပေးပါမည်။

(၆) ပထမစကြာ

(က.ကြီးမှ ဇ.ကွဲအထိ)

ခွဲလျှင် → $\frac{\text{က ခ ဂ ဃ}}{\text{င စ ဆ ဇ}}$ (အစဉ်လိုက်)
 တွဲလျှင် → ကနှင့်င, ခနှင့်စ, ဂနှင့်ဆ, ဃနှင့်ဇ (လေးတွဲ)

၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

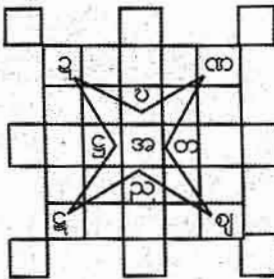
ပုံ(၆)တွင် အင်းဆန်ဗျည်းတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ မြင်းသွားဖြင့် အသွားကိုသာ ဖော်ပြထားပါသည်။ သာမန်အကြည့်ဖြင့်ပင် လေးရွက်စကြာပုံ ဆောင်နေခြင်းကို တွေ့ရမည်။

အထက်တွင် ရလာခဲ့သော (ကနှင့် င)အစရှိသည့် အတွဲလေးတွဲကို စာဖတ်သူကိုယ်တိုင် မျဉ်းဖြောင့်တစ်ခုစီဖြင့် ဆက်ကြည့်ပါ။ အ, ကို ဗဟိုပြုနေသော စကြာအသွားကို တွေ့ရမည်။

စကြာ၏အဆုံး ဇ.ကွဲသည် အစမှ က.ကြီးနှင့် မြင်းကွက်ဖြစ်လျက် ဒုတိယစကြာ၏အစ ဈ.ဗျည်းဆွဲသို့ မြင်းကွက်ဖြင့် ပြောင်းပါသည်။ (နစ်လမ်းသွားမြင်းသွား)

(၇) ဒုတိယစကြာ

(ဈ.ဗျည်းဆွဲမှ တ.ဝမ်းပူအထိ)

ခွဲလျှင် → $\frac{\text{ခ ည င ဇာ}}{\text{ပ ဖ ဇာ တ}}$ (အစဉ်လိုက်)
 တွဲလျှင် → ဈနှင့်ခ, ညနှင့်ပ, ငနှင့်ဖ, ဇာနှင့်တ (လေးတွဲ)

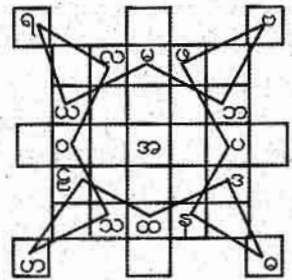
စကြာ၏အဆုံး တ.ဝမ်းပူသည် အစမှ ဈ-ဗျည်းဆွဲနှင့် မြင်းသွားဖြစ်နေသကဲ့သို့ တတိယစကြာ၏အစ ထ.ဆင်ထူးသို့လည်း မြင်းသွားဖြင့် ပြောင်းပါသည်။

လေးရွက်စကြာပုံ ဆောင်နေခြင်းကို လွယ်ကူစွာ တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပြီး စကြာအသွားကို အတွဲများအား

မျဉ်းဖြောင့်တစ်ခုစီ ဆွဲကြည့်ခြင်းဖြင့် အ, ကို ဗဟိုပြုနေသော စကြာကို တွေ့ရမည်။

(၈) တတိယစကြာ

(ထ.ဆင်ထူးမှ ဋ.ကြီးအထိ)

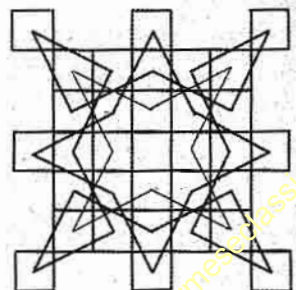

ခွဲလျှင် → $\frac{\text{ထ ဒ ဝ န ပ ဖ ဝ တ}}{\text{ပ ယ ရ လ ဝ ယ ထ ဋ}}$ (အစဉ်လိုက်)
 တွဲလျှင် → ထနှင့်ပ, ဒနှင့်ယ, ဝနှင့်လ, နနှင့်ထ, ပနှင့်ဝ, ဖနှင့်တ (လေးတွဲ)
 အပေါ်တစ်လုံး, အောက်တစ်လုံး (ရှစ်တွဲ)

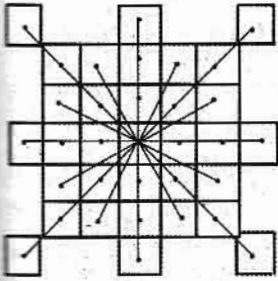
လုပ်သော စကြာပုံဆောင်နေသည်ကို တွေ့ရမည်။ စကြာ၏ အဆုံးမှ ဋ.ကြီးသည် အစမှ ထ.ဆင်ထူးဖြင့် မြင်းသွားပြန်ကိုက်ပြီး အ, ကို အလယ်၌ မြင်းသွားဖြင့် သေစေပါသည်။

အနစ်သာရဖြစ်သော အ, ကို ဗဟိုပြုနေသော စကြာအသွားကို ရှာဖွေကြည့်၍ စာဖတ်သူအား အလုပ်ပေးလိုက်ပါသည်။

(၉) ရှစ်ရွက်စကြာပုံဆောင်ပုံ

(၁၀) စကြာအသွား

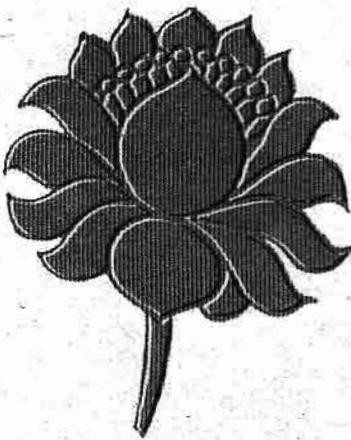

အင်းကွက်တစ်ခုလုံး စကြာပုံဆောင်ခြင်းနှင့် စကြာအသွား ဖြစ်နေခြင်းအား သရုပ်ပြပုံ (၉)၊ (၁၀)တို့ဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။

အ. အလယ်သေရုံမျှသာ ဖော်ပြထားသော အင်းကွက်မဟုတ်ဘဲ၊ စကြာသုံးထပ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော စကြာတစ်ခုကို ဆောင်ထားသော စကြာတစ်ခုမှ စကြာတစ်ခုသို့ မြင်းသွားဖြင့် ပြေပြေပြစ်ပြစ် ကူးပြောင်းသွားသော စကြာအသွားလည်း ပါရှိနေသော အလွန် အံ့သြဖွယ် လှပနေသော အင်းကွက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဆစ်ကွက်များပြည့်ရှိ ရေးဆွဲထားသော အင်းကွက်တစ်ခုနှင့် ပညာသမာဓိအားများကို ထည့်သွင်းရေးဆွဲထားသော အင်းကွက်တို့၏ စကြာခြားနားမှုကို ထင်ရှားစွာ မြင်ကြပါမည်။

အင်းကွက်ကို တပုလျက် ကြီးစားသော အင်းကွက်တစ်ခုကို စာဆိုသူများအား လက်ဆောင်ပေးနိုင်ပါသည်။

- ပါသည်။
- ၁။ က. ကြီး စတင်ရမည့် စကြာနှင့် စတင်ရမည့် နေရာရှာဖွေခြင်း။
- ၂။ စကြာတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ မြင်းသွားဖြင့် ကူးပြောင်းခြင်း။
- ၃။ င. ကြီးမှ အ. သို့ မြင်းသွားဖြင့် အလယ်သေစေခြင်း စသည်တို့အား မိမိကိုယ်တိုင် ရှာဖွေဖော်ထုတ် ကြည့်ပါ။

ဖော်ပြပါအချက် သုံးချက်ဖြင့် အင်းကွက်အား ပုံဖော်နိုင်သောအခါ စကြာပုံဆောင်နေသည်ကို သာမက စကြာအသွားလည်း ဖော်ထုတ်ပြီးဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။

ဆက်လက်ပြီး အ. အလယ်သေအင်းအစီအရင်နှင့် အကျိုးသွားကို ဖော်ပြပါမည်။

နေ့။ ။ အဝင်နက္ခတ်သုံးလုံးမှ သိန္နိစုတ်၊ ခါးပတ်နက္ခတ်ဖြစ်သော

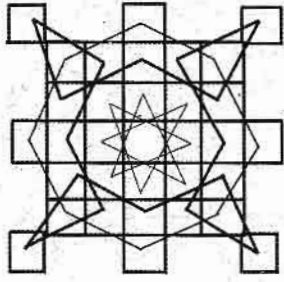
ဝရစုတ် တစ်ခုခုဖြင့် စန်းယုဉ်သောနေ့သည် အစီအရင်စတင်ရမည့်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနက္ခတ်နှစ်လုံးသည် ပုဏ္ဏမိနက္ခတ် (လပြည့်နေ့စန်းယုဉ်နက္ခတ်) ဖြစ်ပါက အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ မရနိုင်ပါက လဆန်း(၇)ရက်မှ လဆုတ်(၇)ရက်အတွင်း စီရင်နိုင်ပါသည်။

စန်းယုဉ်နက္ခတ် အစင်အကြယ်ကို သံဒိဋ္ဌ ပြက္ခဒိန်မှ တွက်ယူပါ။ ဘယ်နေ့ဆန်းတဲ့လမှာ လဆန်း ဘယ်နှစ်ရက်၊ လဆုတ်ဘယ်နှစ်ရက်ဟာ ဘာနက္ခတ်ဖြစ်တယ်ဟု ပုံသေမှတ်ယူခြင်းမှာ ကြမ်းလွန်းပါသည်။ အစင်အကြယ် အမှန်အကန် မရနိုင်ပါ။

အမှန်တကယ် နက္ခတ်ကြိုချိန်ကို အလိုရှိလျှင် သံဒိဋ္ဌပြက္ခဒိန်ကိုသာ သုံးပါဟု အကြံပြုလိုက်ပါသည်။

အချိန်။ ။ နက္ခတ်တစ်လုံး၏ စန်းနှင့် ယုဉ်နေသော ကြာချိန်သည် အကြမ်းအားဖြင့် တစ်ရက် (၂၄ နာရီ)ခန့် ရှိပါသည်။ စန်းယုဉ်နက္ခတ် ပြောင်းချိန်ကိုလည်း သံဒိဋ္ဌပြက္ခဒိန်လာ စန်းယုဉ်နက္ခတ်မှ ဖြစ်စေ၊ စန်းတည်ရာ ရာသီ၊ အံသာ၊ လိတ္တာမှဖြစ်စေ အချိန်ကို တွက်ယူနိုင်ပါသည်။

ရရှိလာသော နက္ခတ်စန်းယုဉ်ချိန်အတွင်း၌ စီရင်နိုင်ပါသည်။ ထို့ထက်ပို၍ အချိန်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရယူလိုလျှင် အင်္ဂါစွာအခါတိုင်ထူ၍ မိမိနာမည်အရင်းလုံး နဝင်။ အညွန့်နှင့် ဆပွတ် တစ်ခုခုရှိသော အချိန်နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလမ်း ၁၃၇

(၁၁) လက်ဆောင်အင်းကွက်

ဆက်ဆောင်အင်းကို ဗျည်းများစွာ စကြာသုံးခုဖြင့်သာ ဖော်ပြလိုက်

ကိုယူပါ။ အညွန့်နာမည်အရင်းလုံးရှိ နေပြီး အမြစ်မှာ နာမည်အဖျားလုံးရှိ နေလျှင်တော့ ထိုအချိန်ကို ရှောင်ပါ။

နေရာ။ မိမိမွေးနံ့၏ တေအေရပ် သို့မဟုတ် သီရိအေရပ်ရှိ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ စေတီ၊ တန်ဆောင်း တို့၌ သီရိအေရပ်၊ တေအေရပ် တို့ကိုပင် မျက်နှာမူ၍ စီရင်ပါ။ အင်းကွက်၊ အင်းဆန်နှင့် အင်းသွား တို့အား ရှေ့တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ အစီအရင်အတွက် လိုအပ်နေသေးသော အင်းပေါင်တားခြင်း၊ အင်းဆန် သွင်းခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းတို့ကို ဖော်ပြပါမည်။

အင်းပေါင်တားခြင်း

‘ဥံ့ စတုလောကပါလာ၊ ဌနေ ဌနေ အက္ခိဏေ’
ဤဂါထာဖြင့် အင်းပေါင်တားနေစဉ် အတွင်း မပြတ်ရွတ်ရမည်။ နှုတ်ခမ်း လှုပ်ရုံမျှသာ။

အင်းဆန်သွင်းခြင်း

‘ကကာရံ ကာရာပေတိက၊ ကသုခံ သပ္ပ သိဒ္ဓိက’
အင်းဆန်သွင်းဂါထာဖြစ်သည်။
‘ခကာရံ ကာရာပေတိခ၊ ခသုခံ သပ္ပ သိဒ္ဓိခ’
‘ဂကာရံ ကာရာပေတိဂ၊ ဂသုခံ သပ္ပ သိဒ္ဓိဂ’
စသည်ဖြင့် က-ကြီးနေရာ၌ အခြား ဗျည်းများကို ရွတ်ဆိုရေးသွင်းပါ။ ဂါထာ တစ်ပုဒ်လျှင် ဗျည်းတစ်လုံး ဖြစ်ပါသည်။ နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရုံမျှသာ။

သိဒ္ဓိတင်ခြင်း

အင်းစီရင်ပြီးသောအခါ...
‘ဥံ့ ဗုဒ္ဓသိဒ္ဓိ၊ ဝပ္ပသိဒ္ဓိ၊ သံဃသိဒ္ဓိ၊ မာတာ

ပိတသိဒ္ဓိ၊ အာဇာနည်သိဒ္ဓိ၊ အင်းသိဒ္ဓိ၊ ပိဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ ဒေဝသိဒ္ဓိ၊ ယက္ခသိဒ္ဓိ၊ သက္ကသိဒ္ဓိ၊ ဗြဟ္မသိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိအပေါင်း ထောင်သောင်းမက တက်ဆရာတက်၊ ထက်ဆရာထက်’

ဤဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ် အသံထွက်၍ စုတ်။

အာဇီအာရင်

- (က) မိမိ၏ ခန္ဓာနှင့်တကွ အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်များ၊ ဝန်းကျင်များ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပါ။
- (ခ) မိမိနှစ်သက်သော ဘုရားရှိခိုး၊ မိမိ နိုင်သော သီလ၊ မိမိတတ်နိုင်သလောက် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ ဖြင့် ဘုရားရှိခိုး သီလခံယူ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးများ ကပ်လှူပူဇော်ပါ။
- (ဂ) မေတ္တာပို့ပါ။ အမျှဝေပါ။
- * (ဃ) စည်းချပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။
- (င) အင်းချခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းတို့ ပြုပါ။
- (စ) သစ္စာပြုပါ။ ဆုတောင်းပါ။ အင်းကို ပြာပြု၍သောက်ပါ။

ဤအစီအရင်အတိုင်း တစ်ရက်ကို တစ်အင်းကျဖြင့် ရက်ပေါင်း (၁၂၀)ပြည့်အောင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုဆောင်ရွက်ပါ။ အစီအရင် စတင်သော ပထမဆုံးနေ့ အတွက်သာ နက္ခတ်၊ ခါးပတ်တို့ရွေးရန် လိုပြီး နောက်ရက်များ၌ မလိုပါ။

အာကျိုး

ကောင်းစွာ အိပ်ရခြင်း၊ ကောင်းစွာ နိုးကြားရခြင်း၊ ကောင်းသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်ရခြင်း၊ လူချစ်လူခင်များ ခြင်း၊ နတ်တို့စောင့်မခြင်း၊ အဆိပ်မတက်ခြင်း၊ လက်နက်မရောက်ခြင်း၊ မီးမလောင်ခြင်း၊ သမာဓိရခြင်း၊ မျက်နှာ ကြည်လင်ခြင်း၊ မတွေ့မဝေသေရခြင်း။

သေသောအခါ နတ်ပြည်သို့လားရခြင်း အကျိုးတို့ကို ရကုန်၏။

* * *

ဗျည်း(၃၃)လုံးနှင့် ဆက်နွယ်နေသော ကျင့်စဉ်များ၊ အစီအရင်များများစွာထဲမှ အ၊ အလယ်သေအင်း အစီအရင်တစ်ခုကို စကြာအသွားဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါပြီ။

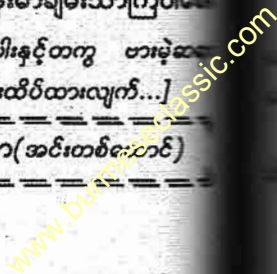
မည်သည့် အင်းအစီအရင်ကိုမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အင်းပေါင်တားခြင်း၊ အင်းဆန်သွင်းခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း စသည့် အင်းနှင့်ပတ်သက်သော ဗြဟ္မယ်မုနိသမ္ပါကို အထစ်အငေါ့မရှိ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ သေသေသပ်သပ် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ကြိုတင်ပြီး လေ့ကျင့်ထားဖို့ လိုပါသည်။

(၄)ကွက်၊ (၈)ကွက်၊ (၉)ကွက် အင်းများ၊ (၁၂)ကွက်၊ (၁၆)ကွက်၊ (၂၄)ကွက်အင်းများ၊ (၃၂)ကွက်၊ (၃၆)ကွက်၊ (၄၈)ကွက် အင်းများနှင့် နန်းချိုးအင်း၊ နန်းပိုးအင်း၊ စတုရန်းအင်း စသည့် အင်းတိုင်း အင်းတိုင်း၌ စကြာအသွားသည် ရှိနေပါသည်။

ထို စကြာအသွားများကို ပညာအား သမာဓိအားများ စိုက်ထုတ်လျှင် ဖော်ထုတ် အသုံးပြုနိုင်ကြပါစေ။ မိမိ ရှိပြီးဖြစ်သော သဒ္ဓါအား၊ သီလအား၊ သမာဓိအား၊ ပညာအားများအပေါ် သမာဓိအား၊ ပညာအား ထပ်လောင်းတိုးတက် ပွားများလာနိုင်ကြပါစေ ဆန္ဒပြုရင်း...။

စာပတ်သူအပေါင်း ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ

[အနန္တငါးပါးနှင့်တကွ ဗာမဲ့ဆေး တော်အား ဦးထိပ်ထားလျက်...]
ဆရာစော(အင်းတစ်စောင်း)

အသံကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ ခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား တို့ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ညွှန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ဆိုက်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး မှု သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် သင်္ကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို ညိုရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊ သထက် ဝ၊ လာ ညိုပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊ လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ တလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ ဆော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လှဲလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း ကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ဆတ်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆက်သွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ဆတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ၊ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊ လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူးပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ငြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ် ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်နဲ့ပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်မှန် နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆီးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

၁၆၀ နက္ခတ္တဗေဒဗေဒနာအဖွဲ့က ဖြန့်ချိထုတ်ဝေ (၁၉၇၁/၇၂)

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရွှေသိမ် အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်၊ ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ ချွေးချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမြွေခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိနဲ့အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နဲ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်များ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အပုပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာထဲမှာ ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့အေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးပြီး နေ့ဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး သွေးသားရောင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟူသတဲ့တွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၃၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၃၉၇၁

www.burmeseclassic.com

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

သီးသန့်ယတြာ

သန်းပညာ

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်အရ...

စနေသားသမီးများတွက် သီးသန့်
ယတြာကို တင်ပြပေးပါမယ်။

မဟာဘုတ်အရကြည့်ရင် အကြွင်း
မတူခြင်းဖြင့် အဖွားလဲ ကွာခြားမှုများ
လဲ ရှိတယ်။

ကြည့်ပါဦး။

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်အရ...

စနေသားသမီးများသည် အတွန်း
ဇွားများဖြစ်ကြပြီး ဣဋ္ဌဖွားလို့
သတ်မှတ်ထားပါတယ်။

	၅	
၀*	၃	၆
၄	၁	၂

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်အရ ဆိုရင်
တော့...

စနေသားသမီးများသည် မရုဏ်ဖွား
များ ဖြစ်ကြပြီး အနိဋ္ဌဖွားလို့ သတ်
မှတ်ထားပါတယ်။

	၁	
၃	၆	၂
၀*	၄	၅

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်

နဂါးရံဘုရား

အဲဒီလိုပါပဲ...

၂-ကြွင်း စနေသားသမီးများက
ရာဇဖွား၊ ၃-ကြွင်း စနေသားသမီးများ
အမိပတ်ဖွား၊ ၅-ကြွင်း စနေသားသမီး
များက သိုက်ဖွားများ ဖြစ်ကြတဲ့အတွက်
ဣဋ္ဌဖွားများပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ဖန်...

၆-ကြွင်း စနေသားသမီးများက
ပုတီးဖွား၊ ၀-ကြွင်း စနေသားသမီးများ
က ဘက်ဖွားများ ဖြစ်ကြတဲ့အတွက်
အနိဋ္ဌဖွားများလဲ ဖြစ်ပါတယ်။
အကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များဟာ

နက္ခတ္တဓာတ်မြဲညီမုဇင် ၁၆၁

အကြွင်းမတူဘဲ ကွဲပြားသလိုပဲ အဖွား
လဲ ကွဲပြားတဲ့အတွက် အကျိုးခံစားရ
မှုလဲ ကွာခြားကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်...

အကြွင်းကွဲပြား စနေသားသမီးများ
အတွက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ရစေ
ချင်တဲ့ စေတနာသည်ပင်လျှင် သီးသန့်
ယတြာကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ခြင်းပါပဲ။

ဤယတြာကို...

စနေသက်ရောက်ကြိုတိုင်း ဆောင်
ရွက်ပေးပါ။

မိမိတို့၏ ရောက်သက်ကို (၈)ဖြင့်
စား၍ ၁-ကြွင်းလျှင် စနေသက်ရောက်
ကြပါတယ်။

ဥပမာ ကြည့်ပါ။

(၃၃)နှစ်၊ (၄၉)နှစ် စသည်ဖြင့်
သီးသန့်ယတြာကို ပြောပြပါမယ်။

ကြည့်ပါ။

ကျင့်စဉ်ကို မပြောမီ လှူဖွယ်ရာ
များကို ဦးစွာ ပြောပါမယ်။

◆ ကုဋ္ဌဗျားများသည်...

ရဟန်းတော်တစ်ပါးပါးအား ထီး
လှူပါ။

◆ အနိဋ္ဌဗျားများသည်...

ရဟန်းတော်တစ်ပါးပါးအား ဖိနပ်
လှူပါ။

သီးသန့်ကျင့်စဉ် ယတြာကို ပြောပါ
မယ်။

* ကုဋ္ဌဗျားများသည်...

နဂါးရုံဘုရား တစ်ဆူဆူ၌ ထီး(၇)
လက် လှူပြီး ယခုဖော်ပြမယ့်ဂါထာကို
(၁၈)ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီး ပူဇော်ကန်တော့
လိုက်ပါ။

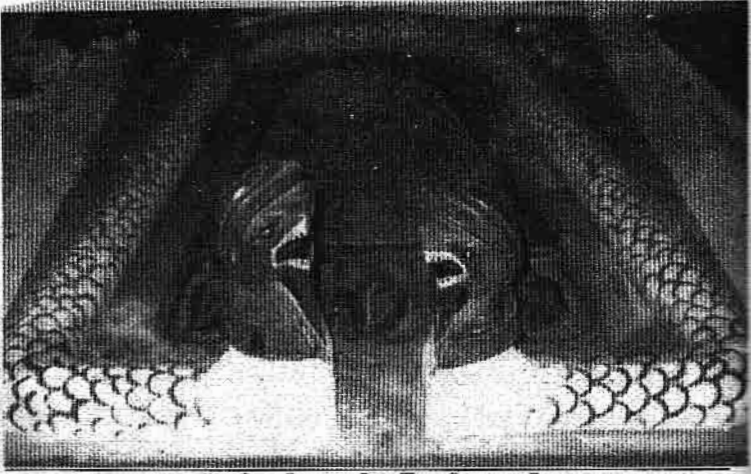
တဟိံ တဟိံ ပါရပိ သဗ္ဗယံ စယံ။

ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိ သုဗ္ဗဒံ ပဒံ။

နရာ နရာနံ သုဗ္ဗတ္ထံ ဘဝံ။

နယ နယနံ ဖိနပ္ပံ ဂံ။

၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ အောင်တော်မူတနာရီ၊ ခြေတော်ရတံတော်

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- တဟိံ = တဟိန်
- သဗ္ဗယံ = သင်စယံ
- သဗ္ဗိ = သပ်ဘိ
- သုဗ္ဗဒံ = သုဗပ်ဒံ
- သုဗသဗ္ဗဝံ = သုဗသမ်ဘဝံ
- ဖိနပ္ပံဂံ = ဖိနပ္ပန်ဂံ

အနက်

တဟိံ တဟိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုလို့သော
ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ပါရမီသဗ္ဗယံ၊
ဒါန၊ သီလ စသည့်အလီလီ ပါရမီ
အပေါင်းကို။ စယံ၊ အားရရွှင်မြူး
ဆည်းပူးတော်မူတတ်ထသော။ သဗ္ဗိ၊
သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ အာရုံ
လေးမြတ် ဆည်းကပ်အပ်သော။
သုဗ္ဗဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဖို့အစုဖြစ်
သော။ ပဒံ၊ ဗိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်
တော်မူထသော။ နရာ နရာနံ၊ လူ့နတ်
တို့၏။ သုဗသဗ္ဗဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏
အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတော်မူ
သော။ အနုမာနံ၊ မာနမောက်မို
မရှိသေရိုင်း မကောင်းညွတ်ကုန်သေး
သော။ ဂံ၊ နွားနှင့်တူမူ အတူသမိုက်
လှူမိုက်တို့ကို။ ဖိနပ္ပံဂံ၊ အောင်တော်မူ
တတ် ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူ

သော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေနမာမိ၊
ရိုသေမချွတ် ဦးညွတ်ဝပ်လျှိုး ရိုသိုးပါ၏
ဘုရား။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ပြီးလျှင် ဆုတောင်းပါ။

◆ အနိဋ္ဌဗျားများသည်...

ခြေတော်ရာပုံရှေ့တွင် ဆောင်ရွက်
ပါ။ ဘုရားစေတီများ၌ ခြေတော်ရာပုံ
ရုပ်တုများ ရှိပါတယ်။ ထိုခြေတော်ရာ
ရှေ့တွင် ထိုင်ပြီး ဤဂါထာဖြင့် (၁၈)
ခေါက် ရွတ်ဆိုကန်တော့ပါ။ ဆုတောင်း
ပါ။

ဒယာ လယံ သဗ္ဗပိ ဒုက္ခရံ ကရံ
ဘဝဏ္ဏပါတိက္ကမ ဟဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောက နာထံ သုဗဟုဟိတံ ဟိတံ။
သပ္ပန္နစက္ခံ ပဏာဟိတံ ပိတံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သဗ္ဗပိ = သပ်ပိ

www.burmeseclassic.com

- ဒုက္ခရံ = ဒုတ်ကရံ
- ဘဝတ္ထဝါတိက္ကမ = ဘဝန်ထဝါတိတ်ကမ
- မဂ္ဂထံ = မက်ဂတ်
- သမန္တ = သမန်တ
- စက္ခု = စက်ခုံ

အနက်

ဒယာလယ်၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ **သဗ္ဗမီ၊** ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ **ဒုက္ခရံ၊** ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ကြီးငါးပါး အစရှိသော အမှုကို။ **ကရံ၊** ပြုတော်မူ တတ်ထသော။ **ဘဝတ္ထဝါတိက္ကမံ၊** ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမ္ပန္နရာ မှ လွန်မြောက်တော်မူထသော။ **အဂ္ဂတံ၊** လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ ထက် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ **ဂတံ၊** ရောက်တော်မူထသော။ **တိလောက နာထံ၊** လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ

ဖြစ်တော်မူထသော။ **သုသမာဟိတံ၊** ကောင်းစွာတည်ကြည်သော သမာပိ ရှိတော်မူထသော။ **ဟိတံ၊** လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ **သမန္တ စက္ခု၊** ထက်ဝန်းကျင် မြင်နိုင်စွမ်းသော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူထသော။ **အမိတံ၊** ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့တွင် မည်သူနှင့်မျှ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ် ရှိတော်မူထသော။ **တံဗုဒ္ဓံ၊** ထိုမြတ်စွာ ဘုရားကို။ **အဟံ၊** အကျွန်ုပ်သည်။ **ပထမာမီ၊** ရိုသေမချွတ် ဦးညွတ် ဝတ်လျှိုး ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ

ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

မွေးနေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။ နေ့စဉ်အားဖြင့်ကတော့ တစ်နှစ် ပတ်လုံး...

ဂုဏ်တော်ကို (၁)ပတ် ပုတီးစိပ်ပါ။

အနိဋ္ဌဗျားများသည် “ဝိဇ္ဇာစရထ သမ္ပန္နော”ဂုဏ်တော်ကို (၁)ပတ် ပုတီးစိပ်ပါ။

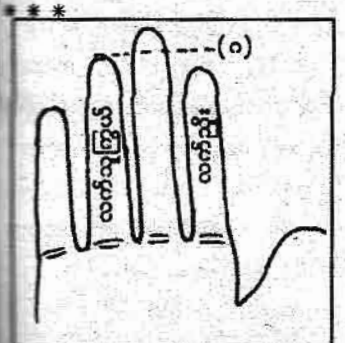
ဤယတြာကျင့်စဉ်သည်... စနေသားသမီးများအတွက် သီးသန့် ယတြာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

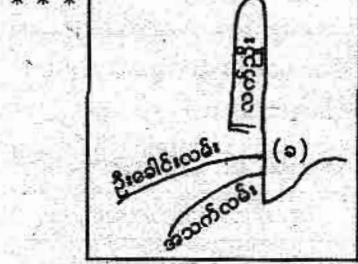

စာမျက်နှာ (၁၆၈)မှ အဆက်

လက္ခဏာပဗောဇ္ဇိ အခြေများ
၁။ စီးပွားရေးမှာ ငွေရှာ ညံ့သူ မဟုတ်ပါ။ ငွေရှာ ကောင်းသူ၊ ငွေဝင်ကောင်းသူ ဖြစ်သည်။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်သူ ကြွယ်လက်ချောင်းက လက်ညှိုး ထက်ချောင်းထက် သိသိသာသာ နိုင်ဆိုင်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။
(ဂ)အက္ခရာ

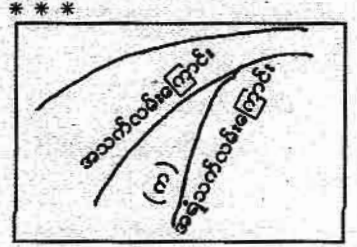

၂။ သူတစ်ပါး၏နောက်လိုက် လုပ် မည်သူမဟုတ်ပါ။ ဦးစီးခေါင်း ဆောင် လုပ်မည်သူသာ ဖြစ် သည်။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဦးခေါင်း လမ်းကြောင်း အဖျားသည် လက်ညှိုး အောက်ကြာသပတေ့မျှော်လင့်လက်ဖဝါး စောင်းမှ စတင်ထွက်ခြင်း၊ ဦးခေါင်း လမ်းကြောင်းအဖျားနှင့် (၁)စင်တီ မီတာခန့် ကွာဟခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ် သည်။
(ခ)အက္ခရာ

၃။ ရောဂါချူရား၊ ခန္ဓာကြုံလို၊ အသက်တိုနိုင်သူ မဟုတ်ပါ။

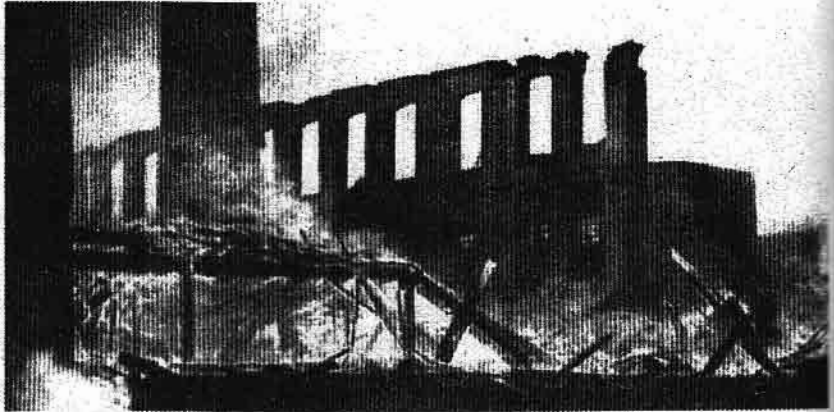
ကျန်းမာကြံ့ခိုင် သန်စွမ်း အရွယ် တင်နုပျို အသက်ရှည်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက် လမ်းကြောင်းအတွင်းဘက်မှာ အရံ အသက်လမ်းကြောင်း ထင်ရှား အား ဇွကောင်းစွာ ပါရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။
(က)အက္ခရာ

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဇေ) လက္ခဏာပဗောဇ္ဇိပညာသုတေသီ

“မီးကိုရှောင်ဖို့ မလောင်ခင် တားကြပါ။ ရန်သူပီးဆို အထီးကျန်ထားရင် မှာကြလိမ့်မှာ” ဆိုတဲ့ မီးသတ်ပေး ဆော်

ဩမှု တေးသီချင်းလေးကို ကြားလိုက်တော့ နွေရာသီမှာ မီးကို အထူးသတိထားရန် လိုအပ်လာတာနဲ့အညီ မီးဆို တာ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း ရာသီ

မရွေး လောင်ကျွမ်းတတ်တဲ့ အရာဝတ္ထု ဖြစ်တဲ့အတွက် ရာသီမရွေး အထူး ဆင်ခြင်ဖို့ လိုအပ်လှပါတယ်။ သို့အတွက် နိုင်ငံတော်က မီးဘေး ကြိုတင်ကာကွယ်ရေး နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် လှုံ့ဆော်ကာကွယ်မှုများ ပေး နေပါတယ်။

ဒီလို သတိပေး ဆော်ဩမှုတွေ ပေးကြသလို နက္ခတ္တဝေဒပညာရှင်များ ကလဲ မိမိတို့ တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဝေဒပညာ နဲ့ ဘယ်နက္ခတ်အပေါ် ကောဇာစနေ ဂြိုဟ်စီးရင် ဘယ်အရပ်ဒေသ မြို့၊ ရွာ စတာတွေ မီးဘေးအန္တရာယ် ကြုံ တတ်တယ်။ မီးဘေးသင့်တတ်တယ်။ (အထူး အလေးထားပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်ဆောင်ရွက်ထားဖို့) သတိ ပေးတဲ့အနေနဲ့ ခန့်မှန်းတွက်ချက်ပြီး အထူးသတိပေးခြင်း စတဲ့ လုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ကြရပါမယ်။

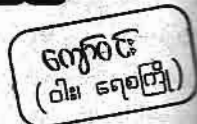
ရာနန်းပြည့် တိတိကျကျ မဖြစ်နိုင် ပေမယ့် (၁၅)ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်နိုင်ခြေရှိ ကြောင်း အကြမ်းအားဖြင့် ပြောဆို ဟောပြောနိုင်မယ်ဆိုရင် လူသား အားလုံးအတွက် အကျိုးကျေးဇူး ရရှိ လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဖြစ်လာတာ မဖြစ်လာတာဟာ ကိန်း ခန်းတစ်ခုရဲ့ သဘော၊ ကြိုတင်ပြင်ဆင် မှုဟာ လူသားအားလုံးရဲ့ တာဝန်ဖြစ်

၁၆၄ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဝေဒနည်းပညာဖြင့် မီးဘေးရှောင်

မလောင်ခင် တားကြပါဖို့

တာကြောင့် အစဉ်သတိ ရှိနေခဲ့ပါရင် “မီးဘေးရှောင် မလောင်ခင်တာ” ဆိုတဲ့ သတိပေးစာတန်းလေးဟာ အသက်ဝင်လာပါလိမ့်မယ်။

မီးဘေးသင့် အန္တရာယ်များမှ ကျော်လွှားလွတ်မြောက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါ ကြောင်း အသိပေးရင်း စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့ ရာဇဂြိုဟ်ပျက်ကိန်းလေး တစ်ခု အထောက်အကူပြု တင်ပြပေး ပါတယ်။

ဤမဂ္ဂဇင်းကြီးမှာ “ရွှေတစ်သိန်း တန်တဲ့ ရာဇဂြိုဟ်ပျက်ကိန်း”ကို ရေးသားဖော်ပြရရင် တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးကျေးဇူးရှိနိုင်သလို လူသားအား လုံးအတွက်လဲ အကျိုးရှိစေနိုင်တယ် ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရွှေတစ်သိန်းတန်တဲ့ ပညာဗျူဟာ
ရာဇဂြိုဟ်ပျက်ကိန်းအပေါ်

သျှိုမြေလတ်၊ ဒေရက်ဟောရာ၊ ခုရောက် တဲ့ဇာတာဟာ၊ ရှစ်တစ်ရာနယ်၊ စားလိုက်တဲ့

သေသံ၊ မြို့ပြည်ရွာနဲ့နော့ပါလို့ ဇယားက သုံးသွယ်၊ အပေါ်ဝယ်ကြင်း၊ အလယ်မှာ ဇယားခင်းပါလို့ အောက်ပျက်မှာအဋ္ဌ၊ မြောက် ပါလေ သွေပတ်ပဲ၊ ရွှေတစ်သိန်းတန်တဲ့ ပညာ။

ထက်နှစ်ရပ် စားနပ်မှာ၊ အောက်ဆီမှာ ဒွီးဒေသမပို့၊ ပါပနှင့်သောမဂြိုဟ်၊ တွေးဆလို ဆို သုံး သူည မီးသုံးဖိုလျှပ်၊ တိုင်းရာဇဂြိုဟ် ပျက်ကိန်းပလေး။

ရှင်လင်းချက်

ရောက်ဆဲ ကောဇာသက္ကရာဇ်တို့ တည် (၁၀၈)နဲ့စား၊ အကြွင်းကို မိမိ တွက်လိုတဲ့ မြို့ရွာနဲ့နော့(ပေါင်း)။

ယင်းကိန်းကို သုံးဖော်ထား။ အထက် ကိန်းကို သုံးနဲ့မြောက်၊ အလယ်ကိန်း ကို(လေး)နဲ့မြောက်၊ အောက်ကိန်းကို (ရှစ်)နဲ့မြောက်။

ယင်း မြောက်ရက်ကိန်းကို တစ်စင်း (သုံး)ဖော်ထား။

♦ အထက်နှစ်ကိန်း နှစ်ခုကို(ကိုး)

၈၁။

✦ အောက်ကိန်းတစ်ခုကို (တစ်ဆယ့်နှစ်)နဲ့စား။
 ပါပသောမ ရောမြှမ်း၍ ကြွင်းရင် တွေးဆ၍ဟော။ သုံးကြွင်းမယ်။ သုည
 နှစ်လုံးကြွင်းမယ်ဆိုရင် မီးဘေးသင့်တတ်တယ်ဟူ၍ ယူ။
 သုည(သုံး)လုံးကြွင်းရင်တော့ မီးသုံးဖိုကိန်းရာနှုန်း တော်တော်နီးစပ် မှန်ကန်တဲ့
 ကိန်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာတစ်ခု တွက်ပြပါမယ်။

စာရေးသူ နေထိုင်ရာ မကွေတိုင်းဒေသကြီး၊ ရေစကြိုမြို့ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့
 (၂၄)နှစ်၊ ၁၃၄၂ ခုနှစ်က မီးဘေး အန္တရာယ်ဆိုး ကြုံခဲ့ရပါတယ်။ သို့ဖြစ်ပါ၍
 ဤရာဇဂြိုဟ်ပျက်ကိန်းနဲ့ နမူနာအဖြစ် တွက်ပြပါမယ်။

ကောစာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၂

အလယ်ကိန်း

$$\begin{array}{r} ၁၂ \\ ၁၀၈ \overline{) ၁၃၄၂} \\ \underline{၁၀၈} \\ ၂၆၂ \\ \underline{၂၁၆} \\ ၄၆ \\ \text{ရေစကြိုနံ} + ၂ \\ \underline{၄၈} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} ၄၈ \\ \times ၄ \\ \hline ၁၉၂ \\ ၁၈ \\ \hline ၂၁၂ \\ \hline ၉ \\ \hline ၃ \text{ ကြွင်း} \end{array}$$

အထက်ကိန်း

အောက်ကိန်း

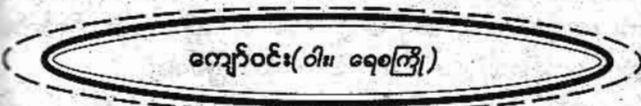
$$\begin{array}{r} ၄၈ \\ \times ၃ \\ \hline ၁၄၄ \\ ၉ \\ \hline ၅၄ \\ \hline ၅၄ \\ \hline ၀ \text{ ကြွင်း} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} ၃၂ \\ ၃၀၄ \overline{) ၃၂} \\ \underline{၃၀၄} \\ ၂၄ \\ \underline{၂၄} \\ ၀ \text{ ကြွင်း} \end{array}$$

ထံ 'သုံး'ကြွင်းတယ်။ 'သုည'နှစ်လုံးရတယ်။

ရာဇဂြိုဟ်ပျက်ကိန်းဆိုတော့ ရာဇဂြိုဟ်တော့ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ပျက်တယ်
 ဆိုတာ စာရေးသူ မယ်ပါ။ ရေစကြိုမြို့ကတော့ မြို့တစ်ခြမ်း မီးဘေးသင့်သွား
 ဆိုတယ်။ ၁၃၄၂ ခုနှစ်က ပြောတာပါ။

ဤနည်းဖြင့် တွက်ချက်၍ မီးဘေးသင့်အန္တရာယ် ကာကွယ်နိုင်ကြပါစေ။
 ဆာဝဘေး အန္တရာယ်ဆိုးကိုလည်း ကာကွယ်နိုင်ပါစေ။
 (ပြောပြသူ အဘ ဦးကံကောင်းအား အထူး ကျေးဇူးတင်လျက်...)

စာမျက်နှာ (၇၂)မှ အဆက်

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃
	အနိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ
(ပူလမဟာထုတ်ခွင့်)		
	၁	
၀	၆	
၅	၄	
၃	၂	
(နာမက္ခရာဝင်)		

ကြာသပတေး + တနင်္လာ နာမည်
 ပေးထားရာ ပူလမဟာထုတ်ခွင့်အရ
 သိုက် + မရဏ + ဘင် နာမည်ဖြစ်၍
 ထွန်း + အနိပ + အနိပ နာမည်ပေး
 နေသည်။

ဤနာမည်မျိုးကို သုံးလုံးလက်မှတ်
 မထိုးသင့်ပါ။ နာမည်အစစလုံး သိုက်
 ဌာနမှ 'ယဉ်' တစ်လုံးတည်းကိုသာ
 လက်မှတ်ရွှေ့ထိုးသင့်သည်။

(မြန်မာ)

(အင်္ဂလိပ်)

(ထိုးမြဲလက်မှတ်နမူနာပုံစံ)
 ယခုတစ်လ ကျမှန်သော ကျေနပ်
 နိုင်ကြပါစေ။
 အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
 ကြံ့ဖွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်
 (ဥပဒေဘွဲ့)
 လက္ခဏာပေးပညာသုတေသီ

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူတို့ မြန်မာလူမျိုးများ၌ (၁) နှစ်တွင် (၁၂) လရှိရာ တန်ခူးလမှစ၍ တပေါင်းလထိ လစဉ် လဆန်း(၁၅) ရက် လပြည့်နေ့ဟူ၍ လ,တိုင်းမှာ ပါဝင်သည်။

လပြည့်နေ့နှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီး(ဒေါ်သာစိန်နု) မကွယ်လွန်မီက ရွတ်ဖတ်ခဲ့သည့် “**နေဝင်လထွက် စီးပွားတက်**” အစီအမံ တစ်ခုကို ရေးသားဖော်ပြလိုပါသည်။

လပြည့်နေ့ညနေ နေဝင်၍ လထွက်ချိန်တွင် အရှေ့ဘက် လဝန်းကြီး ထွက်လာသည်ကို ကြည့်၍ လက်အုပ်ချိမ်းပြီးလျှင် ငမင်းပရိတ်တော်ကို (၉) ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးရမည်။

လမင်းပရိတ်

နမော တေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထံ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ သပ္ပာဝ ပဋိပန္နောသ္မိ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ တထာကံ အရဟန္တံ၊ စန္ဒိယ သရဏံ ဂတော့ ရာဟုစန္ဒံ ပမုတ္တဿ ဗုဒ္ဓိ လောကာ နကမ္ပကာ။
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဗုဒ္ဓ = ဗုဒ်ဝ
- ဝိပ္ပမုတ္တောသိ = ဝိပ်ပမုတ်တောသိ
- သဗ္ဗမိ = သပ်ပမိ
- သပ္ပာဝ = သမ်ပာဝ
- ပဋိပန္နောသ္မိ = ပတိပန်နောသမိ
- တဿ = တတ်သ
- အရဟန္တံ = အရဟန်တံ
- စန္ဒိယ = စန်ဒိယ
- စန္ဒံ = စန်ဒံ
- ပမုတ္တဿ = ပမုန်စတ်သု
- ကမ္ပကာ = ကမ်ပကာ

အနက်
ဝီရ၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ နမော၊ အကျွန်ုပ်၏

၁၆၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ပိုမိုဖတ် (မင်းလှ)

နေဝင်လထွက် စီးပွားတက်

ရိုခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။
တွံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ ကာလတို့၌။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသော အချုပ်အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်တော်မူသည်။ ဘသိ၊ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား)။ သပ္ပာဝပဋိပန္နော၊ အကျဉ်းအကျပ်သို့ ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ရပါ၏။

တဿမေ၊ ထိုအကျဉ်းအကျပ်သို့ ရောက်နေရသော အကျွန်ုပ်၏ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်အားထားရသည့် ဘဝ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော့။
[ဤဂါထာကား ရာဟု အသုင်နတ်မင်းကြီး၏ ဖမ်းသီးခြင်းကို ခံသော လနတ်သားက မြတ်စွာဘုရားအားလှမ်း၍ လျှောက်လိုက်သော ဂါထာ ဖြစ်၏။]
ရာဟု၊ ရဟာမည်သော အသုင်

နတ်မင်း။ စန္ဒီမာ၊ လနတ်သားသည်။
အရဟန္တ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်
 မှလိုက်သော။ **တထာဂတံ**၊ ငါဘုရား
 တို့ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။
တော၊ ရောက်သောသူတည်း။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ **စန္ဒီ**၊ လနတ်
 သားကို။ **ပမုဋ္ဌသု**၊ လွတ်လိုက်လေ
 သော။ **ဗုဒ္ဓိ**၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။
တထာကာနကမ္ပကာ၊ ဤလောကသား
 သတ္တဝါများကို သနားစောင့်ရှောက်
 ဆောင်ရွက်ကုန်၏။
**[ဤဂါထာကား မြတ်စွာဘုရား
 ရာဟု အသုရိန်နတ်မင်းကြီးအား
 နှိုတော်မူလိုက်သော ဂါထာဖြစ်
 သည်။]**
**[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
 ကမ္ဘာ့ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
 တို့ပါ ဝါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
 နောင်ရွှေ မြေစာရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိန်မာ
 ဇာတ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
 ဇာတ်ခေါင်း(နိကာယဝိပလ)၊ မှ ပြန်ဆိုပေး
 သည်။]**
 ဘစ်နစ်တွင် (၁၂)လရှိရာ ရက်စုံ၊
 ဘစ်နစ် (၆)လစီ ရှိပါသည်။ ရက်စုံလ
 ခေါ်သော ကဆုန်လ၊ ဝါဆိုလ၊
 ဘစ်သလင်းလ၊ တန်ဆောင်မုန်း
 လပြည့်သို့လ၊ တပေါင်းလ ဤလ
 သည် ရက်စုံလများဖြစ်၍ ရက်စုံ
 လပြည့်နေ့ ညနေ နေဝင်ချိန်
 လထွက်ချိန်တွင် ရွတ်ဖတ်ရပါ
 သည်။
 စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က မိခင်ကြီးက
 နှိုသော လပြည့်နေ့ ညနေ နေဝင်
 မည့် မိသားစု အားလုံး အရှေ့ဘက်
 ဆောင်အုပ်ချိန်း၍ လမင်းပရိတ်တော်
 (၉)ခေါက်စီ ရွတ်ဖတ်ပေးခဲ့ဖူးပါ
 သည်။
 ဘစ်နေ့ စာရေးသူက မိခင်ကြီး

အား...
 'အမေ ဒီဘုရားစာ ရွတ်ဖတ်ရင်
 ဘာဖြစ်မှာလဲ အမေ'
 ဟု မေးရာ မိခင်ကြီးက...
 'နတ်တို့မှတ်ထားကြ ဘုရားစာဟာ လမင်း
 ပရိတ်တော်ဖြစ်တယ်။ ဒီပရိတ်တော်ကို
 ရက်စုံတဲ့လ လပြည့်နေ့ ညနေ နေဝင်ချိန် နဲ့
 လထွက်ချိန်မှာ ရွတ်ဖတ်ရတယ်။
 ဒီပရိတ်ဖတ်တဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ စီးပွား
 တိုးတက်မယ်။ အနှောင့်အယှက် အနှောင့်
 အဖွဲ့ မခံရဘူး။ အခက်အခဲ ဟူသမျှကို
 ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြရင်
 လွတ်မြောက်တာပေါ့'
 ဟု ပြောပြခဲ့ပါသည်။
 စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က ရသေ့
 တောင်၊ ဘူးသီးတောင်၊ မောင်းတော
 ဒေသများတွင် ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူ
 များ အမျိုးမျိုးရှိခဲ့ကြသည်။ အနေ
 အထိုင် မတတ်လျှင် အသေသတ်
 ခံရနိုင်သည်။
 ထို့ကြောင့် မိခင်ကြီးသည် လမင်း
 ပရိတ်တော်ကို အန္တရာယ် အနှောင့်
 အယှက်ကင်းပြီး စီးပွား တိုးတက်စေရန်
 ရက်စုံလပြည့်နေ့ ညနေတိုင်းမှာ ရွတ်
 ဖတ်ပူဇော်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။
 ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ မြန်မာ
 သက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ
 တွင် စာရေးသူသည် အစ်ကိုကြီး
 ဦးသာညွန့်မိသားစု နေထိုင်ရာ
 ပိတောက်မြို့၌ စံပြကျေးရွာသို့ အလည်
 ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ တပေါင်းလပြည့်
 နေ့ ညနေ နေဝင်၍ လထွက်စပြုချိန်
 တွင် အစ်ကိုကြီးက...
 'ညီလေး အိမ်ရှေ့ကို ခဏလိုက်ခဲ့
 ပါဦး'
 ဟု ခေါ်၍ စာရေးသူ အိမ်ရှေ့သို့
 ထွက်လိုက်လျှင် အစ်ကိုကြီးက...
 'ညီလေး မင်းရောက်ခိုက် ကြို

တုန်း တို့အမေရဲ့ အမွေအနှစ် တစ်ခုကို
 ဖော်ထုတ်ကြရအောင်ကွာ'
 ဟု ဆိုလာသဖြင့် စာရေးသူက...
 'ဘာများပါလဲ အစ်ကိုကြီး'
 ဟု မေးရာ အစ်ကိုကြီးက...
 'ကဲ အားလုံး အရှေ့ဘက်ကို လက်
 အုပ်ချီ'
 ပြောသဖြင့် စာရေးသူ အပါအဝင်
 မနီး ဒေါ်ခါလှစိန်၊ သမီး မဌေးစံ မိသားစု
 အားလုံး လက်အုပ်ချီလိုက်ကြပြီး
 အစ်ကိုကြီးက အထက်ပါ လမင်းပရိတ်
 တော်ကို ရှေ့က တိုင်ပေး၍ စာရေး
 သူတို့က နောက်ကလိုက်၍ ရွတ်ဆိုကြ
 သည်။
 အစီအစဉ် ပြီးသွားပြီးနောက်
 ကျွန်တော်မှ...
 'အစ်ကိုကြီးကို ကျွန်တော် အထူး ကျေးဇူး
 တင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် လမင်းပရိတ်တော်
 နဲ့ အစီအမံကို ယွတ်ပြစ် မလုပ်ပြစ်တာ
 အနှစ်(၄၀)လောက် ရှိနေပြီ ငယ်ငယ်တုန်း
 က အမေ့အတူ ရွတ်ဖတ်ခဲ့တဲ့ နေဝင်/
 နေထွက် စီးပွားပတ် အစီအမံဆိုတာ
 ကျွန်တော် သတိရသွားပါပြီ'
 စာရှုသူများလည်း ဒီလမင်းပရိတ်
 တော်ကို လပြည့်နေ့ ညနေ နေဝင်၍
 လထွက်စပြုချိန်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍
 ရွတ်ဖတ်ကြလျှင် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး
 စသည် ကိစ္စများ၏ အခက်အခဲဟူသမျှ
 ကို ကျော်လွှားလွတ်မြောက်နိုင်ကြပါ
 စေဟု ဆန္ဒပြုပါသည်။
**မှတ်ချက် ။ ။ လက်ဦးဆရာဖြစ်
 သော မိခင်ကြီး(ဒေါ်သာစိန်)နှင့်
 အစ်ကိုကြီး ဦးသာညွန့် ပိတောက်
 မြိုင်ရွာ၊ ရသေ့တောင်မြို့နယ်တို့ကို
 ဤစာစုဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ပါသည်။**

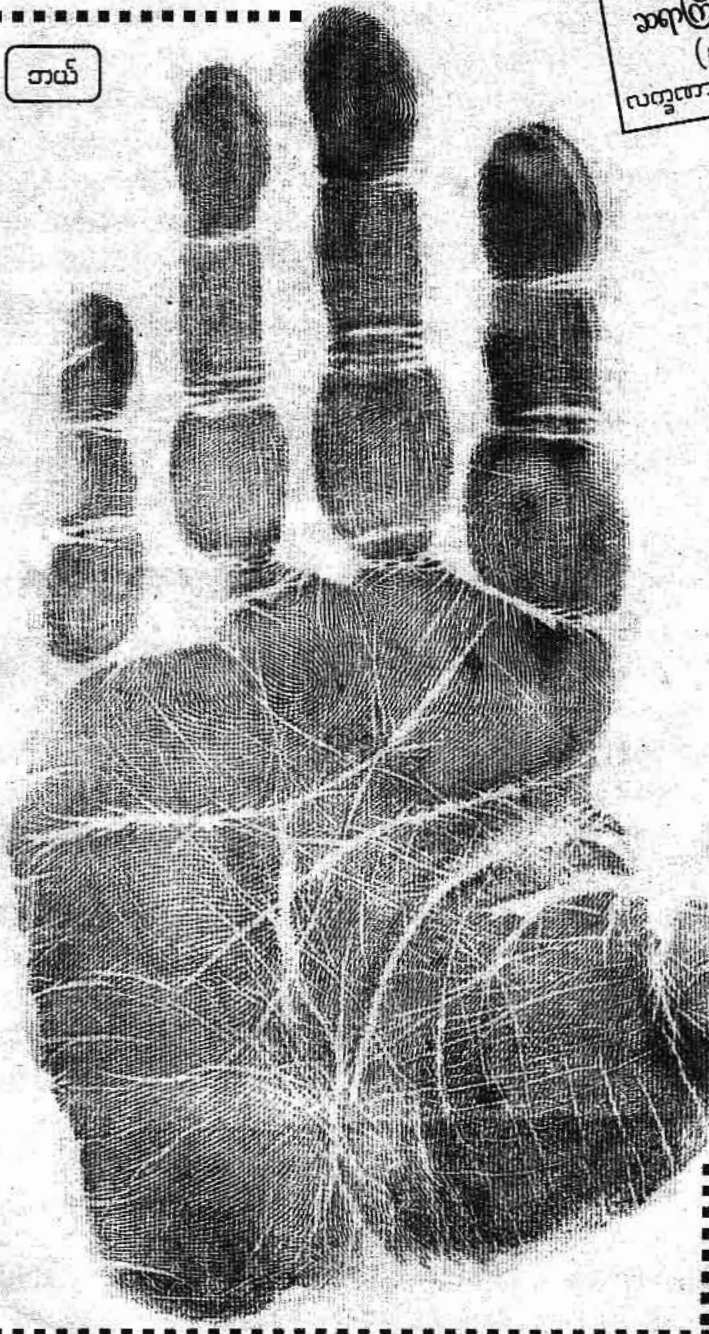

လက္ခဏာပရောဇ်

အဖြေကြံ့ခိုင်

ဆရာကြီး ဦးကောင်းမြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပရောဇ်ပညာသုတေသီ

ဘယ်

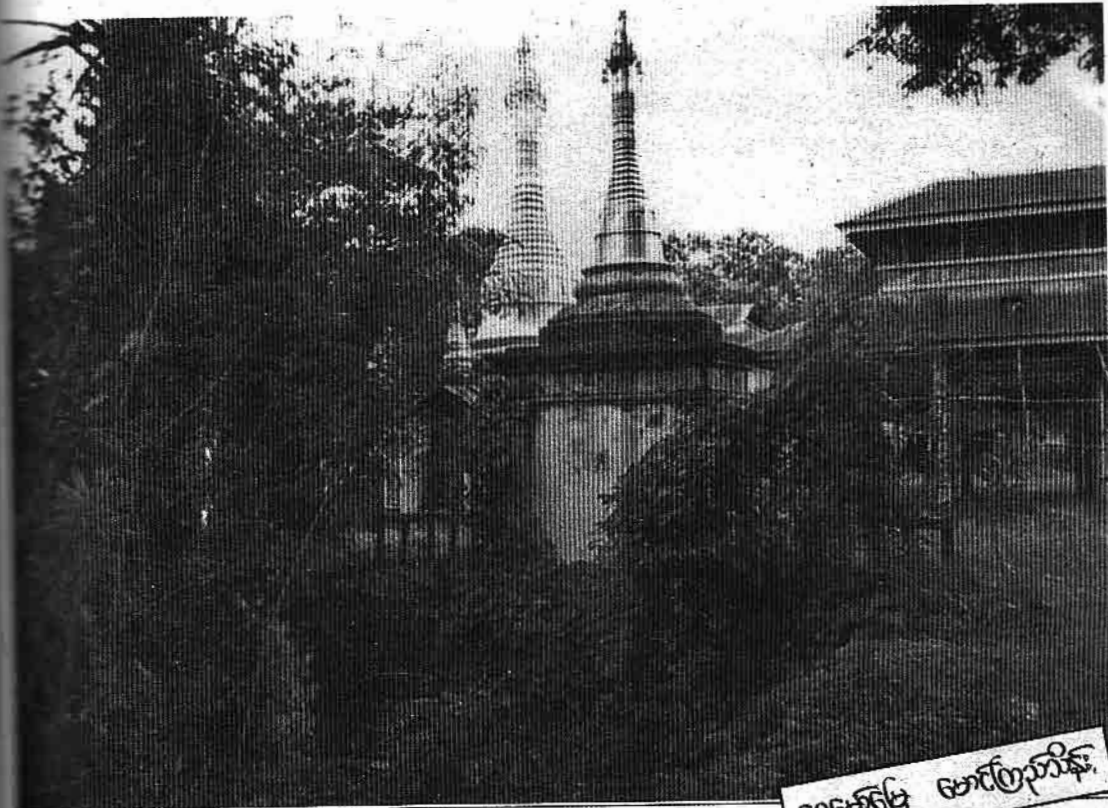

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက်(၄၀)ဝန်းကျင် အမျိုးသမီး တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ လက်ဖဝါးပြင်နှင့် လက်ချောင်းများကို သေချာစွာ ကြည့်လေ့လာပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေဆိုကြည့်ပါ။

- ၁။ စီးပွားရေးမှာ ငွေရှာ ညံ့သူလား။ ငွေရှာ ကောင်းသူလား။
- ၂။ သူတစ်ပါးအောက်လိုက် လုပ်ပညာသူလား။ ဦးစီးခေါင်းဆောင် လုပ်ပညာသူလား။
- ၃။ ရောဂါချူချာ၊ ခန္ဓာကြံ့လို့ အသက်တိုသူလား။ ကျန်းမာသန်စွမ်း အသက်ကြာရှည်တတ် ဖြစ်နိုင်သူလား။

ပိမိတို့အဖြေများအကြောင်း ပြုချက်နှင့်တူသလို သိရှိစေရန် စာရွက်လွတ်စေရမည်။ ပဟေဠိအဖြေများကို ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးလက္ခဏာ ပညာသုတ ပိုမိုတိုးရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၆၃)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ထေရီနိကာယမှ တွင်ထောက်ပံ့

ရွှေမော်ရမ်းမြေ ဖောင်ဖြာသိန်း

စာရေးသူ ရေးသားတဲ့ “ထူးခြားဆန်းပြားအုန်းနဂါး” ဆောင်းပါးအတွက် အထောက်အထား ဓာတ်ပုံရယူရန် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုဇော်နိုင်ရဲ့ “နိုင်” ဗီဒီယိုရိုက်ကူးရေးအိမ်ကို သွားခဲ့တယ်။

ကိုမောင်နိုင်ကို အရန်သင့် တွေ့ပါပြီ။

“ကဲ ထိုင် စာရေးဆရာ၊ ဓာတ်ပုံကဆရာ မပြီးသေးဘူး”

‘ရပါတယ်ဗျာ စာမူက ပြီးနေပြီလေ’

‘အဲဒါဆိုလဲ စာရေးဆရာအတွက် စာမူတစ်ပုဒ် ပြောမယ်’

‘ဘာဇာတ်လမ်းလဲဗျ’

‘ရေသူမနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့တဲ့ အဘိုးကြီးတစ်ဦးဆီ သွားကြမယ်လေ’

‘ဟုတ်ပြီဗျာ’

စကားမပြောတတ်သူများ

တွင်းတော်ရွာကုသွား

ထိုစဉ် ကိုဇော်နိုင်နီး မသိတာက... ‘ကိုဇော်နိုင် အဲဒီအဘိုးကြီးဆီကို တိုက်ရိုက်မဝင်နဲ့ လူ့စာကြီး အမေတို့ အိမ် အရင်ဝင်ပြီးမှ ခေါ်ခိုင်းလိုက်’

‘အေးပါဟာ’

စာရေးသူနဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာ ကိုဇော်နိုင် အဘိုးကြီးရိုရာ ရွာသစ်ကို ဆိုင်ကယ်နဲ့ ထွက်လာခဲ့ပါပြီ။

‘ကိုဇော်နိုင် ဒါ ဘာဘုရားလဲဗျ’

‘ဒါ လှိုင်မြရှင်ဘုရားလို့ ခေါ်တယ် စာရေးဆရာ။ အဲဒီဘုရားဒကာက လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်မင်းသမီးဗျ။ သိုက်

တွေ ဥစ္စာစောင့်တွေ အစောင့်အရှောက်တွေ ပေါသတဲ့ဗျ’

‘ဪ ယိုထိပ်ခေါင်တင်ဆိုတာ အမျှော်စိုက် ဘောလယ်ရေးရာမှာ အင်မတန်မှ ပြောင်မြောက်ပါပေတယ်။ ကနောင်မင်းသားကြီးရဲ့ ကြင်ရာတော်ပေါ့။ ကနောင်၊ မြန်အောင်၊ ကြခင်း၊ ကျီးသဲ၊ ရွှေတောင်ဆိုတာ ဝေးမှ မဝေးဘဲ နီးနီးလေးရယ်ပါ။

ဒါနဲ့ နေပါဦး ဒီအဘိုးကြီးက ရေသူမကို ဘယ်မှာ တွေ့တာတုံး’

‘ငယ်ဘဝ အသက်(၂၀)လေးခံက နုတ္တမရောင်ခြည်မပူလင်း ၁၆၉

ထာဝရသေတော်နှင့် ဝိပဿာ စာအုပ်တို့ ထွက်ပေါ်လာကြောင်းကို ဦးခင်မြနှင့် ကျောင်းထိုင် ဦးဥက္ကဋ္ဌနှင့်

ရောဝတီမြစ်ဘေး ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေတာကို ငါးဖမ်းရင်း မြင်တာတဲ့ဗျ။ ဆံပင်အရှည်၊ အပေါ်ပိုင်းဗလာ၊ အောက်ပိုင်းက ငါးတဲ့ဗျ။ သူ့လဲတွေ့ရော ရေထဲ ခုန်ဆင်းသွားသတဲ့ဗျာ’

‘ဒါဆို ကျွန်တော့်ကို တွေ့ပေးပါဗျာ’

ဆိုတော့ သူ့ယောက္ခမကြီးကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး အခေါ်လွှတ်လိုက်တယ်။ နာရီဝက်အကြာ သူ့ယောက္ခမကြီး ပြန်လာပြီး...

‘အတွေ့မခံနိုင်ဘူး၊ ပြောလဲ မပြောချင်တော့ဘူးတဲ့ ကြာလှပြီတဲ့’

ဒါနဲ့ လက်လျှော့ပြီး ပြန်မယ်လုပ်တော့ ကိုဇော်နိုင်က...

‘ကဲ ဒါဆိုလဲ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပြောဖူးတဲ့ “တွင်းတော်” ကို လိုက်ပို့ပေးမယ်’

၁၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ဖြစ်ပါ့မလား ငါးနာရီခွဲနေပြီ မှောင်တော့မယ်လေ’

‘ရပါတယ်ဗျာ ကူညီပေးရမှာပေါ့’ ဆိုပြီး နှစ်ဦးသား တာပေါင်လမ်း အတိုင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းလာခဲ့ကြပါတယ်။

‘ဟိုရွာက ဘာခေါ်လဲ ကိုဇော်နိုင် တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးလို့’

‘အဲဒါ “ဒုရင်ပိုလ်” ရွာတဲ့။ ဒီရွာက နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသား “ရဲအောင်” ရွာပေါ့’

‘ဪ ဟုတ်လား’

တာပေါင်ဝဲယာ တစ်ဖက်တစ်ချက် မှာတော့ လယ်ကွင်းတွေက နည်းနည်း ကျဉ်းတော့ ဖြည်းဖြည်းမောင်းလာခဲ့တယ်။ ပြည့်ထက်ဝက်ရွာ၊ လဲတတ်ရွာ၊ မှတ်တော်မူရွာ၊ ကန့်လန့်ကုန်းရွာရယ် ဆိုတဲ့ ရွာတွေ ဖြတ်ကျော်လာပြီး...

‘ဒီက ညီလေး တွင်းတော်ရွာ

နီးပြီလား’

‘ဟိုးရှေ့က ကန့်လန့်ကုန်းရွာအထိ ကျောင်းဘေးက ဖြတ်လိုက်ရင် ရော့ပြီ’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

‘ကျွန်တော် ရောက်ဖူးပါတယ်ဗျာ’

‘ဪ...ဟုတ်လား’

သီဟိုဠ်သရက်ပင်ကြီးများ ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး ပေ(၄၀)၊ (၆၀)အကျယ်ခွဲကျောင်းဝင်းလေးထဲ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

ဘုမ္မရာဇာပင်လေးတွေကလဲ အိမ်အရံပေါက်လို့ ကျောင်းငယ်ထဲ တစ်ကျောင်းနဲ့ သိမ်ပျက်ကြီးတစ်စေတီလေးကလဲ ရွှေရောင်တဝင်းတဝင်း တိမ်အတောက်မှာ သပွယ်တောင်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ဆည်းလှည့်လေးက လွင့်ပျံလာပါတယ်။

ဇာတ်ပုံဆရာ ကိုဇော်နိုင်မှ...

‘ဒီက ကျောင်းလိုင်ဆရာတော်

လား ခင်ဗျား။ ရှိရင် ခဏ ဖူးမြော်ချင်
 ခိုပါ
 ထိုစဉ် ဦးပွင့်ငယ်တစ်ပါး ခန့်မှန်း
 သက်(၂၀)ဝန်းကျင် ထွက်လာပြီး...
 'ကိုယ်တော်က ဒီကျောင်းက
 ကျောင်းထိုင်ပါ'
 'ဪ တင်ပျံဘုရား'
 'ဒကာကြီးတို့က ဘယ်ကလာပြီး
 ဘာကိစ္စများလဲ'
 'ဟောဒီက သူက နက္ခတ္တရောင်
 မြည့်မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ပါရမီမဂ္ဂဇင်းက စာရေး
 ဆရာပါ။ ဒီက တွင်းတော်ကို စာရေးဖို့
 တာတာပါ'

◆ စကားပြောသူများ စကားပြောသော တွင်းတော်ပုံ(တောမိမင်းတွင်းတော်)

'ဪ ဦးပွင့်က ကူညီမယ်လေ'
 ဆိုပြီး တွင်းတော်ရှိရာ ခေါ်လာခဲ့ပါ
 သမ်း
 တွင်းတော်က ကျောင်းဝင်းအတွင်း
 မှာ ရှိပါတယ်။ အလျား (၃)လံ၊
 အနံ(၂)လံခွဲလောက်ရှိပြီး အနက်က
 သာ ခန့်မှန်းခြေ လူကြီး ရင်စို့သာသာ
 ဖြစ်ပါသည်။

အုတ်ခဲကြီးများကတော့ တစ်
 ထောင်ခန့် ရှိပါတယ်။ တစ်ပိုင်းတစ်စ
 ခန့်အနုတဲ့ အုတ်တွေရယ်၊ တွင်းက
 အရွေ့ကျယ်ကျယ်၊ အနောက်ရှူးရှူး
 ခြည်းရိုးက ဝါးတွေနဲ့ ကာထားပါ
 သေး။ (ပုံတွင်တွေ့ရတဲ့အတိုင်း စေတီ
 ဆင်နဲ့ နှစ်ဘေး)

ကိုဇော်နိုင်က...
 'ဒီတွင်းတော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိသူ
 နည်းလား။ ခဏခေါ်ပေးလို့ ရမလား'
 ဆိုတော့ အကျီချွတ်နဲ့ လူငယ်
 ခေါ်ခိုင်းက...

'တူနဲ့တော့အဖေ ရှိပါတယ်။ ခေါ်
 ဆောင်မယ်'
 တဲ့။ တွင်းတော်နဲ့ ရွာထိပ်က အိမ်နဲ့
 အဝေးလှမှ (၁၀)လှမ်းသာသာ ဟော
 ကျောင်းဆိုရင်း ရောက်လာပါပြီ။ အရပ်

(၅)ပေသာသာ စစ်အကျီရောင်နဲ့
 ရိုးသားတဲ့အသွင်ပြင်နဲ့ အသက်(၅၀)
 ကျော်ခန့်ရှိမယ် ထင်ပါတယ်။ စာရေး
 သူက...

'လေးလေး ဒီတွင်းတော်နဲ့ ပတ်
 သက်ပြီး သိသမျှ ပြောပြပေးပါခင်ဗျား။
 ကျွန်တော်က နက္ခတ္တရောင်မြည့်
 မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ပါရမီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ စာရေးဆရာ
 ပါ။ ဒီက လေးလေးနာမည်လေး
 တစ်ဆိတ် ပြောပြပေးပါလား'

'လေးလေးနာမည် ဦးခင်မြင့်ပါ။ ဒီ
 ရွာ တွင်းတော်ရွာကပါ။ ငယ်ငယ်
 ကတည်းက ဒီမှာနေ၊ ဒီမှာ ကြီးပျင်း
 တာပါ။ ဒီတွင်းတော်နဲ့ ပတ်သက်လို့
 ပြောရရင် တောမိမင်းတွင်းတော်လို့
 ပြောကြပါတယ်။ ရှေးခီနောက်ခီလူကြီး
 တွေလဲ ရွာမှာ သိပ်မရှိကြတော့ အတိ
 အကျရယ်လို့တော့ မသိရဘူး'

ကိုဇော်နိုင်မှ ဝင်ရောက်ပြီး...
 'ဒီတွင်းတော်ကို ပြန်တူးပြီး ဘေးက
 အုတ်တံတိုင်းလေးဘာလေး ကာရင်
 မရဘူးလား'

'မရဘူးဗျ။ တစ်ခါက ရွာသားတွေ
 တွင်းပြန်ဖော်ကြတော့ နွေခေါင်ခေါင်
 မှာ မိုးကြိုးပစ်တယ်ဗျ'

'လေးလေး ကိုယ်တွေ့လား'
 'ဟုတ်ပါတယ်။ တွင်းတော်ဘေးက
 လယ်ကွက်ထဲ ရေတွေလျှံတော့ လယ်
 ကွက်ထဲက ရေတွေ တွင်းတော်ထဲ
 ဝင်ပြီး ကန်စွန်းရွက်တွေများ သန်နေ
 လိုက်တာ။ အဲဒါ ခူးလဲစားရော ညကျ
 အိပ်မက်ပေးတယ်။ "နောက်တစ်ခါ
 ခူးစားရင် အားလုံးဒုက္ခရောက်မယ်"
 ဆိုလို့ ဒီနေ့ထိ ဘယ်သူမှ ခူးမစားရဲ
 ဘူး'

'ဆရာတော်လေး ဘွဲ့တော် ပြောပြ
 ပါဦး'
 ဆိုတော့...

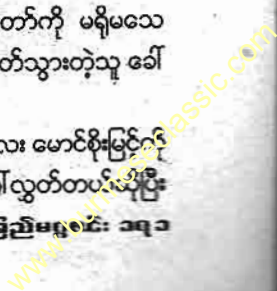
'ကိုယ်တော့ဘွဲ့က ဦးဥတ္တမ'
 တဲ့။ စာရေးသူ ရေးမှတ်ထားလိုက်
 ပါတယ်။

'ဒါနဲ့ ဆရာတော်လေးက ဒီတွင်း
 တော်ထဲဆင်းရင် စကားမပြောတတ်သူ
 စကားပြောတယ်ဆို'

'ဟုတ်တယ် ဒကာ'

'ဒါဆို တပည့်တော်ကို မရိုမသေ
 အဲဒီ စကားပြောတတ်သွားတဲ့သူ ခေါ်
 တွေ့ပေးပါလား'

'ကျောင်းသားလေး မောင်စိုးမြင့်ကို
 ဆရာတော် အခေါ်လွှတ်တယ်လို့ပြီး

မြန်မြန် ခေါ်လာခဲ့။ ဒီမှာ အရေးကြီးတဲ့ ဧည့်သည်တွေ ရောက်နေတယ်ပြောကြားလား

‘တင်ပါ့ဘုရား’

ဆိုပြီး (၈)နှစ်ရွယ် ကလေးတစ်ဦး ရွာဆီ အပြေးသွားတာ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

မကြာပါဘူး။ (၅)မိနစ်ခန့်အကြာ အသား ခပ်လတ်လတ် ပိန်ပိန်သွယ်သွယ် ခန့်မှန်းခြေ အသက်(၂၀)ဝန်းကျင် လူငယ်တစ်ဦး ပါလာတယ်။

ကိုဇော်နိုင်မှ...

‘မင်း ငါ့ကို သိလား’

‘သိတာပေါ့ လေးလေးလေး’

အသက်မေးတော့ ပြောမပြုတတ်၊ စာမတတ်ဘူး ထင်ပါတယ်။ မွန်မွန် ရည်ရည်အပြုံးနဲ့ နှစ်လိုဖွယ်ပါ။

‘မင်းနာမည်’

‘စိုးမြင့်’

‘မင်း အခု စကားပြောတတ်ပြီမို့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

‘ဆရာတော် သူ့မိဘများအမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ ဘုရား’

‘ဦးဟံသောင်း၊ ဒေါ်မဖြူတဲ့။ သူငယ်ငယ်က စကား လုံးဝမပြောလို့ မိဘနှစ်ပါးက ဒီတွင်းတော်တွင်းချရာ ပြန်အတက်မှာ စကားတွေပြောလို့ မိဘနှစ်ပါးမှာ ဝမ်းသာလိုက်ရတာ လွန်ပါရောတဲ့’

‘ဒီကို ဘယ်အရပ်ဒေသက လာကြသေးလဲ ဆရာတော်’

‘ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ မိတ္ထီလာ၊ နေပြည်တော်၊ အောင်လံ၊ မကွေး နယ်ပယ်အစုံက လူစုံလာကြပါတယ်။ တချို့ မလာတတ်လို့ ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီ ငှားလာကြတယ်။ တချို့လဲ ပြောတယ်။ တချို့တော့ မပြောဘူးတဲ့။

၁၇၂ နာဗုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“ဝဋ်နာကံနာ” ကလွဲရင် စကားပြော စေသတဲ့ဗျာ’

ထူးခြားဆန်းပြား အံ့မခန်းရယ်ပါ။ တွင်းတော်အကြောင်း အတိအကျ မသိခဲ့ရပေမယ့် ဤတွင်းတော်မှာ

“စကားမပြောတဲ့သူများ ဆင်းခဲ့ရင် ဖြင့် စကားပြောစေသားရယ်” လို့

သစ္စာဆိုခဲ့၍ ယနေ့ထိတိုင် “ဝဋ်နာကံနာ” မဟုတ်ပါက “စကားမပြောသူများ စကားပြောကြောင်း” တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြားပြီး အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်ပြီး

ကန်တော့ပွဲ၊ အုန်းပွဲ၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းပြီး သံစွာပြုတိုင်တည်ပါက ပြန်လည် စကား ပြောဆိုပါသတဲ့ ခင်ဗျာ’ ‘ခုလို ရှင်းပြတဲ့ လေးလေးဦးစိုးသိန်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ဒီတွင်းတော်ရွာထိပ်က တွင်းတော်ဟာ အမှန်တကယ် ဂန္ထိရဆန်ပြီး ထူးဆန်းတဲ့ တွင်းတစ်တွင်းဖြစ်တာကတော့ လက်ခံယုံကြည်ရမှာပါ။ ရွှေတောင်မြို့မှ (၅)မိုင်သာသာလေးမှာ အမှန်တကယ် တည်ရှိနေပါတယ်။

ကျေးဇူးတင်လွှာ

[လိုက်ပါဖို့ဆောင်ပေးတဲ့ ကိုဇော်နိုင်(နိုင်-Video)၊ ရှင်းပြပေးတဲ့ ကိုခင်မြင့်(တွင်းတော်ရွာ)၊ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဥက္ကမ(တွင်းတော်ရွာ) စကားပြောတဲ့ ကိုစိုးမြင့်(တွင်းတော်ရွာ)တို့ကို ရင်ထဲမှာ ထာဝရ မမေ့သောအားဖြင့်...]

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာရမ်းသာပါစေ။

စာမျက်နှာ (၁၇၄) မှ အဆက်

▲ ‘နလုံးအဆီဖုံးရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများကို သိပါရအောင်’

○ ‘နလုံးအဆီဖုံးရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများကတော့...’

၁။ ငိုက်မြည်းခြင်း၊

၂။ ပူလောင်ခြင်း၊

၃။ ရေသောက်များခြင်း၊

၄။ မေ့လျော့ခြင်း၊

၅။ မူးဝေခြင်း၊

၆။ အစားအသောက် ပျက်ခြင်း၊

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ နလုံးအဆီဖုံးရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ ‘နလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ကုသနည်းစနစ်ပြောပြပေးဦးအောင်’

○ ‘နလုံးအဆီဖုံးရောဂါရဲ့ ကုသနည်းတော့ အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အဆီအစေးများသော အစားအသောက်များ အရက်၊ ဘီယာ၊ စီးကရက်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးများကို လုံးဝဓမ္မာကြဉ်စေပါတယ်။

ရောဂါရှင်ကို နလုံးဆေး၊ အဆီဆေး၊ ဆီးဝမ်းလေမှန်ဆေးများ အလှည့်ကျ တိုက်ကျွေးခြင်းဖြင့် နလုံးအဆီဖုံးရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

အဲဒီ နလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းတရားများကို ရောင်ကြမ်းခြင်းဟာလဲ နလုံးအဆီဖုံးရောဂါကြိုတင်ကာကွယ်ရာ ရောက်ပါတယ်။

▲ ‘ဆရာတင်ပါ ဆရာ’

○ ‘ဆရာဝေဒနောင်နောင်နဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...’

ဆရာ ဦးဝေဒနောင်နောင်

ဖိစေဝေတိုင်းရင်းဆေးခန်း

အမှတ် ၁၂၃/က) ကရုဏာလမ်း

၁၀၇ ရပ်ကွက်၊ အပြင်သာယာပိုင်လမ်း

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊

ဖမ်း-၀၉-၇၀၇၀၀၀၀

မြောင်းမြ လောင်ယဉ်တင့်

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ ကျန်းမာရေးအဖွဲ့
က ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်အတွက် တွက်ထုတ်
ချက်မှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထိပ်ဆုံးက
ဒုက္ခပေးမယ့် ရောဂါက နှလုံးရောဂါ၊
ဒုတိယစိတ်ကျရောဂါ၊ တတိယ အရိုး
အဆစ်ရောဂါတွေ ဖြစ်လာမယ်လို့
ခန့်မှန်းတွက်ထုတ်ထားပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်ကာလမှာ နှလုံးရောဂါ
ရှင်တွေ များပြားလာသလို နှလုံးရောဂါ
ကတစ်ဆင့် ဆင့်ပွားဖြစ်ပေါ်တတ်တဲ့
ရောဂါတွေ များပြားလာပါတယ်။

ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါကတစ်ဆင့်
ဆင့်ပွားဖြစ်တတ်တဲ့ ရောဂါတွေ
အကြောင်း ဆွေးနွေးဖို့ ဒဂုံမြို့သစ်
(တောင်ပိုင်း)ကို ရောက်တဲ့အခါ ဆရာ
ဝေဒနောင်နောင်နဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆေးကုသက် နှစ်(၂၀)ကျော် ရှိနေ
ပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဝေဒနောင်နောင်နဲ့
တွေ့ဆုံဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ
ပြန်လည်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

▲ 'ဒီဘယ်လို ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးမှာ
ကတော့ နှလုံးရောဂါကတစ်ဆင့်
ဆင့်ပွားဖြစ်တတ်တဲ့ နှလုံးလေး
ဖက်မှာရောဂါနဲ့ နှလုံးအညီဆုံရောဂါ
အကြောင်းတွေကို ဆွေးနွေးရင်ပဲ
တယ်။ ငယ်ငယ် နှလုံးလေးဖက်မှာ
ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းများကို
ပြောပြပေးပါ ဆရာ'

○ 'နှလုံးလေးဖက်မှာ ဖြစ်စေတဲ့
အကြောင်းများကတော့ ကံ၊စိတ်၊
ဥတု အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်
တရားလေးပါးနဲ့ ညီညွတ်မှုတ
အောင် နေထိုင်စားသောက်မှု မရှိ
တဲ့အတွက် နှလုံးလေးဖက်မှာ
ရောဂါဖြစ်တာပါ။

အချို့ အဆိမ့်၊ အဖန်၊ အချွဲ စတဲ့
အစားအစာတွေကို လွန်ကျူးစွာ စား
သောက်ခြင်း၊ နေ့အခါ အအိပ်များခြင်း၊
ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်း စတဲ့
အကြောင်းအချက်များကြောင့် သလိပ်

ဆရာဝေဒနောင်နောင် (၁၈၁-၀၂၂၅၀)

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်၊ ဇီဝဝေဒတိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဝေဒနောင်နောင်

(၁၈၁-၀၂၂၅၀)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော နှလုံးလေးဖက်မှာရောဂါနှင့်

နှလုံးအညီဆုံရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြေပင်မြေ ဇာလီသုတေသန

များ၊ အဆီအစားတတ်များ ပွားများပြီး
အဆီ တစ်ဆထက် တစ်ဆ ပွားများ
လာစေပါတယ်။

အဲဒီအဆီတွေ ပွားများလာတဲ့
အတွက် ချဉ်ဆီဓာတ်၊ သုက်ဓာတ်တွေ
ဖြစ်ပွားဖို့ နည်းသွားပြီး အဆီတွေသာ
တိုးပွားမြဲ တိုးပွားလာပါတယ်။

အဲဒီ အဓိဏ္ဏကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အဆီ
တွေဟာ မလဓာတ်နဲ့ မကွဲတော့ဘဲ
ရောနှော တိုးပွား များပြားလာတဲ့အခါ
တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အကြောပေါက်တို့၌
လည်းကောင်း၊ အသားပေါက်တို့၌
လည်းကောင်း၊ အရိုးပေါက်တို့၌

လည်းကောင်း မလအရိုး အမျိုးမျိုးတို့
က ဝင်ရောက် အပြစ်ပြုကြပါတော့
တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အရိုးအဆစ်တွေက
နာလာ၊ ရောင်လာ၊ ကိုက်ခဲလာပြီး
ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ ကျဉ်လာတတ်ပါ
တယ်။ မနက်အိပ်ရာထမှာ ခြေဖျားများ
ကိုန်းလာတတ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်
ဖြစ်သလဲဆိုရင် တေဇောဓာတ်နဲ့
ဝါယောဓာတ်တို့ အကျဉ်းကျပြီး သိတ်ခွဲ
ထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို တေဇော+ဝါယော အခိုး အငွေ့တွေ ပိတ်ဖွဲ့သွားခြင်းကြောင့် နှလုံးသွေးဟာ ပုံမှန် လည်ပတ်စီးဆင်း မှု မပြုနိုင်တော့ပါဘူး။ သွေးထဲမှာပါတဲ့ အဆီအစေး၊ အနယ်၊ အနှစ်၊ မလ အညစ်အကြေးဟာ စီးဆင်းရာ တစ် လျှောက် အပြစ်ပြုပါတော့တယ်။

အဓိကအားဖြင့် ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်၊ ဒူးခေါင်းတွေ ရောင်တင်း ကိုက်ခဲလာ တတ်ပါတယ်။ အဲဒီ အဆစ်အမျက်၊ ဒူးခေါင်းတွေ ကိုက်ခဲနာကျင်လာတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ နှလုံးကို အခြေခံ ပြီး ဖြစ်ပွားလာတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် နှလုံးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လေးဖက်နာ (သို့ မဟုတ်) နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါလို့ ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အထက်မှာ ပြောခဲ့တာတွေဟာ နှလုံးလေးဖက်နာ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ **နှလုံးလေးဖက်နာ** ဘာကို လက္ခဏာများကို သိပါစေ။

- နှလုံးလေးဖက်နာ ရောဂါ လက္ခဏာများကတော့...
- ၁။ ဘယ်ဘက် ရင်ဘတ်အထက်နား စူးအောင်ခြင်း။
- ၂။ မောပန်းခြင်း။
- ၃။ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း။
- ၄။ ရင်လေးခြင်း။
- ၅။ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း။
- ၆။ ခြေဆစ်လက်ဆစ် ဒူးခေါင်းများ ရောင်ခြင်း၊ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း။
- ၇။ ခြေဖဝါး၊ လက်ဖဝါး တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း။
- ၈။ နံနက်အိပ်ရာထချိန်တွင် ချက်ချင်း လမ်းလျှောက်မရဘဲ သွေးပူလာမှ လမ်းလျှောက်ရခြင်း...

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ **နှလုံးလေးဖက်နာ**ဘာကို ကုသမှု ကုသမှု ကုသမှု ၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဆက်ပြီး ပြောပြသွားမိဦး။

- 'နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါရဲ့ ကုထုံးကတော့ ပထမ သွေးလမ်း လေလမ်းပွင့်စေတဲ့ ဆေးကို တိုက်ကျွေးခြင်း။ ဒုတိယ နှလုံးကို ကောင်းစွာ ထောက်ပံ့ပေးနိုင်တဲ့ နှလုံးအားဆေးကို တိုက်ကျွေးခြင်း...

တတိယအချက်ကတော့ နာကျင်၊ ရောင်တင်းလာတဲ့ ခြေဆစ်လက်ဆစ်၊ ဒူးခေါင်းများကို လိမ်းဆေး လိမ်းစေခြင်းနဲ့ အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက် သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ နည်းကို ညအိပ်ရာဝင်တစ်ကြိမ်၊ မနက်စောစော တစ်ကြိမ် တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် တိုက်ကျွေးခြင်းဖြင့် နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

▲ **နှလုံးလေးဖက်နာကို ဘယ်လို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါသလဲဆရာ။**

- 'နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါ မဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်ပုံကတော့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥပု၊ အဟာရ ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား လေးပါးကို ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။ အဆီ၊ အစေးများတဲ့ အစားအစာများ လွန်ကျူးစွာ စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။ ရသာ(၆)ပါး မျှတအောင် စားရပါမယ်။

နွေမှာ အိပ်မှု ရောဂါထု ဆိုသကဲ့သို့ နွေအချိန်အိပ်ခြင်း ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု ပြုလုပ်ခြင်းဆိုတဲ့ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုတွေကို ဆောင်ရွက်စားသောက် နေထိုင်ခြင်းဖြင့် နှလုံးလေးဖက်နာရောဂါကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

▲ **နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းများကို ဆက်ပြီး ပြောပြသွားမိဦး ဆရာ။**

- 'နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့

အကြောင်းရင်းများကတော့ ဝက်သာ၊ ဘဲသာ၊ ငါးတန့်၊ ဝမ်းတွင်းကလီစာများ၊ နွားနို့၊ ထောပတ်၊ အုန်းနို့၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ စတဲ့ အဆီအစေးများသော အစားအစာများ၊ ချို၊ ဆိပ်၊ ဖန်၊ ချွဲ စသော အစားအစာများ လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်း။ အရက်၊ ဘီယာ၊ စီးကရက်၊ ဆေးလိပ်တို့ကို လွန်ကဲစွာ သောက်သုံးခြင်း။ ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအရာများကြောင့် နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ဖြစ်ရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဝလွန်သူတွေ အဖြစ်များပါတယ်။ လူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အသားဓာတ်၊ အသွေးဓာတ်၊ အရည်ဓာတ်၊ အဆီဓာတ်ဆိုပြီး ဓာတ်(၄)မျိုး ရှိပါတယ်။ အဲဒီဓာတ်(၄)မျိုးထဲက အံသဂ္ဂိမီးဟာ မိမိတို့ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း အားလျော်စွာ ကြေကျက်ခြင်းကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ကြရပါတယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးအဆီဖုံးရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းတရားများကို ပြုဖန်များတဲ့အတွက် ဥပမာ အသားမှာ တည်တဲ့ အံသဂ္ဂိမီးဟာ ပျော့ညံ့ပြီး ကြေကျက်အောင် မချက်နိုင်ခြင်းကြောင့် အသားနဲ့ မလတို့ကို ကွဲပြားအောင် မဖြစ်စေနိုင်တော့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် အညစ်အကြေးတွေဟာ အပြင်ကို ထွက်ခွင့်မရတော့ဘဲ သွေးနဲ့ ရောပြီး အညစ်အကြေးတွေ နှလုံးမှာ ရစ်ပတ်တွယ်ကပ်နေတာကို နှလုံးအဆီတိုးခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံးခြင်းလို့ ခေါ်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသွေးက ဖြစ်တဲ့ အညစ်အကြေးနဲ့ အဆီကဖြစ်တဲ့ အညစ်အကြေးတွေကြောင့် နှလုံးမှာ အဆီတိုးခြင်း၊ အဆီဖုံးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ တပ်မတော်သားဘဝနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ တာဝန်ကျတဲ့ မြို့တွေမှာ စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေး တာဝန်တွေကို ကာကွယ်ရေးတာဝန်နဲ့အတူ ပူးတွဲ ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီလို တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရင်းနဲ့ မိမိအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် စိုက်ပျိုးရင်းနဲ့ တပ်မိသားစုအတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းတဲ့ ငှက်ပျောပင်နဲ့ ဘူးသီးပင် စိုက်ပျိုးခြင်း အစရှိတဲ့ စိုက်ပျိုးနည်းတွေကို နယ်ခံစိုက်ပျိုးရေး သမားများထံ မေးမြန်းလေ့လာဆည်းပူးရင်းနဲ့ ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ခဲ့တဲ့နည်းကို စာဖတ်သူ မိဘပြည်သူများအတွက် အကျိုးရှိစေဖို့ ရေးသားတင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့ အကျင့်မှာ သီးပင်စိုက်ရင် အသီးစားရပါမှ၊ အရွက်ပင်စိုက်ရင်လဲ အရွက်စားရပါမှ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ လုပ်အား၊ အချိန်၊ ငွေကြေးတွေ အတွက် အကျိုးရှိတတ်ဖို့ ခံယူထားသူ ဝီပီ တပ်မတော်မှာ တာဝန်ထမ်းစဉ်က တပည့်များကိုလဲ ဦးဆောင်ပြီး လုပ်ပြစေခိုင်းခဲ့ပါတယ်။

မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှာ သီးပင်စားပင် စိုက်ရင်း စားမကုန်လို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေငှလောက်အောင်ကို ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်အောင် ငှက်ပျောပင်ကို ဒီလို စိုက်ပျိုးရပါတယ်။

၁။ ငှက်ပျောပင် စတင် စိုက်တော့ မယ်ဆိုရင် မြေကို အရင်ပြင်ရပါတယ်။

စိုက်ပွဲကျင်းကို ငှက်ပျောတစ်နှိုက်၊ ဝါးတစ်မိုက်လို့ အဆိုအတိုင်း ကျင်းအနက်(၁)ပေခွဲ၊ အကျယ်(၂)ပေ တူးပြီး တစ်ပင်နဲ့တစ်ပင် (၄)ပေခွဲအကွာမှာ စိုက်ရပါတယ်။

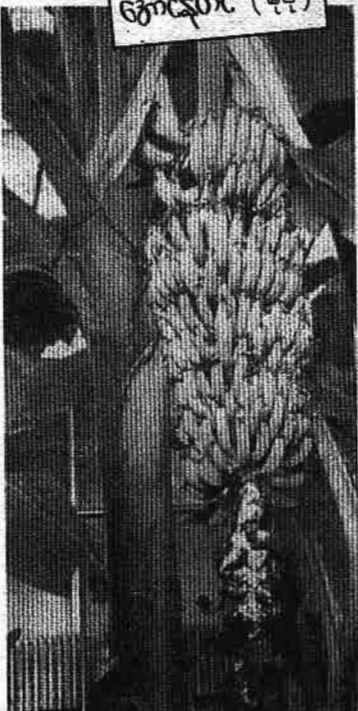
၂။ တူးပြီးတဲ့ ကျင်းထဲက အပေါ်ယံ

ငှက်ပျောပင်

အစီးများပြီး

အသီးထွားအောင်

ကျွန်ုပ်တို့ (မုဒုံ)

(၆)လက်မခန့် မြေကြီးကို သပ်သပ်ဖယ်ထားပြီး ကျင်းထဲကို သစ်ရွက်ခြောက်၊ အမှိုက်ဆွေးများထည့်ပြီး ဖီးရှို့ရပါမယ်။

ကျင်းထဲကို ဖိုးသတ်တဲ့သဘော၊ မြေကျက်ဖုတ်တဲ့ သဘောပါပဲ။

၃။ ဖီးရှို့ပြီးတဲ့ ကျင်းထဲကို မြေဆွေးဖယ်ထားတဲ့ အပေါ်ယံမြေနဲ့ နွားချေး အဆွေးများကို ဆတူရောပြီး ကျင်းပြည့်အောင် ဖြည့်ပြီး တစ်ပတ်ခန့် ရေလောင်းပေးပါ။ တစ်ပတ်ပြည့်သွားရင် ငှက်ပျောပင်

စိုက်လို့ ရပါပြီ။

၄။ စိုက်ပျိုးမယ့် ငှက်ပျောပင်ကို ငှက်ပျောခေါင်းကို အမြစ်ပွားများစင်အောင် ဓားထက်ထက်နဲ့ လှီးထုတ်ပစ်ရပါမယ်။

အဲလိုလုပ်မှသာ သီးလာမယ့် ငှက်ပျောသီးမှာ အစေ့မပါဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

၅။ ငှက်ပျောပင်ကို ကျင်းထဲမှာ (၁)ပေခန့် မြေကြီးကိုယက်ပြီး စိုက်ပါ။ အပင်ရဲ့ ဘေးပတ်လည်ကို မြေသိပ်အောင် ဖိပေးပါ။

ဒါမှ အပင်ယိုင်မသွားဘဲ တည့်တည့်မတ်မတ် တက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၆။ ငှက်ပျောပင်စိုက်ရင် “ငှက်ပျောကဆုန် ဝါးနယုန်” လို့ စာဆိုရှိပေမယ့် ရေလောင်းနိုင်ရင် ရာသီမရွေး စိုက်လို့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံက စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့ စိုက်ခဲ့ပါတယ်။

များများစိုက်လိုက မိမိဒေသရဲ့ ရာသီဥတုနဲ့ချိန်ပြီး စိုက်ရင် ပိုအကျိုးရှိပါတယ်။

၇။ ငှက်ပျောပင် စတင်ပြီး (၃,၄)လ ရှိလာတဲ့အခါမှာ သားတက်များ ထွက်လာပါတယ်။ သားတက်အားလုံးထားရင် အပင်လှီပြီး အသီးမထွားမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သားတက်ကို ခွဲထုတ်ခြင်း၊ ထုတ်ပစ်ခြင်း ပြုလုပ်မှ အသီးထွားပြီး အဖီးများမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၈။ ငှက်ပျောပင်မနဲ့ သားတက် (၂)ပင်ခန့် ချန်ထားပြီး ကျန်တဲ့ သားတက်များကို မနုမြေပါခဲ။ ငှက်ပျောပင်ပေါက်ကို ဓားထက်ထက်နဲ့ မြေပြင်မှ တစ်မိုက်အကွာကို ဖြတ်ပါ။ ဖြတ်ပြီးရင် ဘျွန်တဲ့ ငှက်တိုကို တင်းပုတ်လို့ ထုခိုက်

စရာ တစ်ခုခုနဲ့ မြေကြီးနဲ့ ကပ် သွားအောင် ထုရိုက်ချေပစ်လိုက် ပါ။

ငှက်ပျောပင် သဘာဝက အပင်ကို ဓားနဲ့ဖြတ်ရုံနဲ့ သေမသွားပါဘူး။ နောက်တစ်နေ့ ဖြတ်ထားတဲ့ နေရာက အပိုပြန်ထွက်လာတဲ့ အတွက်ကြောင့် ထုရိုက်လိုက်မှသာ အူတိုင် ကြေသွား ပြီး အပင်ဖြစ်မလာတော့ဘဲ ပင်မကြီး နဲ့ သားတက်(၂)ပင်ဟာ ကြီးထွားလာ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၉။ နွေရာသီစိုက်ရင်တော့ ရေ မကြာ မကြာ လောင်းပေးရပေမယ့် မိုး တွင်းဆိုရင် မိုးရေနဲ့ လုံလောက် ပါတယ်။

မိုးများရင် အပင်ရဲ့ဘေးမှ မြေကို ပေါက်ပြားနဲ့ အပင်ဘက်ကိုဆွဲပြီး ပုံပေး ပါက ပိုပြီး ကောင်းမွန်ပါတယ်။ အပင် ကို မြေတောင် မြှောက်သလိုလဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

၁၀။ ငှက်ပျောပင်စိုက်ပြီး (၆)လကျော် လာရင် အဖူးထွက်လာပါတယ်။ ငှက်ပျောအခိုင် ထွက်လာပြီး အသီးသီးလို့ ဆုံးပြီးနောက် ငှက် ပျောဖူးကို **အသီးရဲ့အောက် ကြီးချည်စရာ ချန်ပြီးဖြတ်ပစ် ပါ။** ငှက်ပျောဖူးကို ခုတ်ဖို့ မေ့ထား ခဲ့ရင်လဲ အသီးများ လိုသွားတတ် ပါတယ်။

၁၁။ ငှက်ပျောဖူးခုတ်ပြီးလို့ (၁.၂)လ လောက်ကြာရင် အသီးများ ကြီး ထွားလာတော့ ငှက်ပျောပင်ကို ထောက်ပေးရပါမယ်။

အများအားဖြင့်တော့ ဝါး(၂)လုံးကို ကြက်ခြေခတ် သဘောမျိုးနဲ့ ထောက် ကြတာ များပါတယ်။

စာရေးသူပြောမယ့် နည်းကတော့ ဝါး(၁)လုံး (သို့မဟုတ်) ဝါးလုံးအရွယ် ၁၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခန့်ရှိတဲ့တိုင်ကို အသုံးပြုရင် ရပါတယ်။ ငှက်ပျောခိုင်ရဲ့ အောက်တည့်တည့် မှာ ဝါးကိုစိုက်ပြီး ငှက်ပျောဖူးဖြတ်ပြီး ကျန်တဲ့ ငှက်ပျောခိုင်ရဲ့ အဖျားနဲ့ ဝါးကို ချည်ထားလို့ ရပါတယ်။

ငှက်ပျောပင်မြင့်ရင် ဝါးကို ကြီးချည် ပြီး ကြီးတစ်ဖက်စကို ကွင်းလျှောလုပ် ပြီး ငှက်ပျောခိုင်ကို စွပ်ပြီးမှ ဝါးကို မြေမှာ စိုက်လို့ရပါတယ်။

၁၂။ ငှက်ပျောပင်ကို ဘာလို့ ဝါးကြက် ခြေခတ်နဲ့ မလုပ်သလဲဆိုရင် ငှက် ပျောခိုင်ဟာ ယခုနည်းအတိုင်း စိုက်ရင် အဖီးများပြီး အသီးထွား လာတာမို့ ငှက်ပျောသီး ရင့်လာ ရင် အသီးရဲ့ အလေးချိန်ကို မခံ နိုင်၊ ငှက်ပျောပင် ကျိုးကျသွားတဲ့ အတွေ့အကြုံအရ အခိုင်ကို အောက်က ထိမ်ထားတဲ့ နည်း သာ သင့်တော်တာမို့ အခိုင်ကို အောက်က ထောက်ရခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

၁၃။ သီးလာတဲ့ ငှက်ပျောသီးရဲ့ထိပ်မှာ အညှာများ ခြောက်လို့ကြောသွား ရင် ငှက်ပျောပင်ကို ခုတ်လို့ ရပါ ပြီ။ ပင်မှည့်ထားရင်တော့ အရင် ဆုံး အသီးဝါတဲ့ အချိန်မှာ ခုတ်ရင် လဲ အဆင်ပြေပါတယ်။ (ရှဉ့်၊ ကြွက်တော့ ဂရုစိုက်ရပါမယ်။)

စာရေးသူ စိုက်ပျိုးခဲ့တဲ့ ငှက်ပျောပင် ကတော့ ဖီးကြမ်းငှက်ပျောနဲ့ ရခိုင် ငှက်ပျောပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖီးကြမ်းဆိုရင် (၁၃)ဖီးမှ (၁၅)ဖီးအထိသီးပြီး ရခိုင် ဆိုရင် (၁၄)ဖီးမှ (၂၁)ဖီးလောက်အထိ သီးခဲ့ပါတယ်။ စိုက်ပျိုးရေး ဝါသနာပါ သူများ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်မှ စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုးနိုင်ကြပါစေ။

/// အောင်စုတင် (မှန်) ///

နတ်မောက်ဒေသမှ မြေတူးထူး

နတ်မောက်ဒေသ ဒန့်သလွန်ပင် ရွာသည် မြေဆိုးများ အလွန်ပေါများ ခဲ့သည်ဟုဆို၏။ နတ်မောက်မြို့က ဦးဘိုသန်းသည် ထိုရွာသို့ မကြာခဏ သွားလေ့ရှိသည်။ သို့သော် မည်သည့်မြေ ကိုမှ မတွေ့ခဲ့ဟု ပြောသဖြင့် အံ့အားသင့်ကြ သည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာကို ခင်ဖျား အချိန်မခွေ လာလာနေတာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ ဒီမှာ မကြာခဏ မြေကိုကန်ကြရတယ်' ဒန့်သလွန်ပင်ရွာမှ ဦးမြက မေးခွန်းထုတ် သည်။

'ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ်။ သူ့အတတ်ပညာနဲ့ သူ ပျော်များ ဒါကို ခင်ဖျားတို့ကိုလဲ မေးခဲ့ပါပယ်။ ဒီလိုပျ အချိန်အခါကို စောင့်ရတယ်။ နက္ခတ်နဲ့ ဆိုင်တာပေါ့ဗျာ။ ဒီအေးက တစ်နှစ်မှာတစ်ခုကို တည်း စွမ်းတာ။

ကဆုန်လဆန်း(၅)ရက်နေ့မှာ အရှေ့ဘက်ကို သွား(ထွက်)တဲ့ ကုက္ကိုပင်ရဲ့အမြစ်ကို ဖိမိ ညာ လက်ခလယ်အရှည်နဲ့ တိုင်းယူ ဖြတ်ထောက်ရ ပယ်။ ပြီးတော့ ရေဆေး ဝါးပါးလိလိပြီး ကုန် အောင်သာ စားလိုက်ပေတော့ အဲဒါ မြေတူး ဆေးပဲ။ ကျွန်တော် တစ်နှစ်တစ်ခါ စားလာတာ သုံးနှစ်ရှိပြီ'

ဦးဘိုသန်းသည် နတ်မောက်မှ ဟင်္သာတသို့ ရောက်နေခိုက် စာရေးသူ ကို ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

'တစ်ခုကျန်သေးတယ်။ ဒီ ကဆုန် လဆန်း(၅)ရက်နေ့ အတိအကျ ဖြစ် ဖို့ရယ်။ မြေသားမစားတဲ့သူလဲ ဖြစ် ရမယ်ဗျ'

ဟု နောက်ဆက်တွဲစကား ပြော ပြခဲ့ပါသည်။ ယုံကြည်မှုနှင့် မြန်မာတို့၏ ရှေးအတတ်ပညာ နက္ခတ်ဖမ်းခြင်ကို သိရှိနိုင်ပါရန် တင်ပြရပါသည်။

ရဲခဲထွန်း(ဟင်္သာတ)

ဘုမိဇဿရုပ်ပွားတော်နှင့်

လျှို့ဝှက်ပုဒ်ကျင့်စဉ်

ဘုမိဇဿ ရုပ်ပွားတော်

ကဝိသိရောဗလီ

ဘုမိဇဿမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်သည် ဘုမိဇဿကထွတ်ထား ဘုရားရှင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီး ဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင် တို့ရတော်မူစဉ် မာရ်နတ်နှင့် အပေါင်း အပါတို့အား အောင်တော်မူသည့် အောင်ပွဲရခဲ့ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်သင်္ကေတ ဘုမိဇဿ ဖေါလွင်ထင်ရှားစေတဲ့ ရုပ်ပွား တော်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ထို့ကြောင့်... ဘုမိဇဿမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်အား အောင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်၊ အောင်ပွဲရ ရုပ်ပွားတော်၊ ရန်ပြေငြိမ်းရုပ်ပွားတော်လို့ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ရင်လဲ ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဘစ်ဖန် ထိုနေရာဌာနကိုလဲ ရန်အောင် ခြင်းအောင်မြေလို့ ခေါ်ဝေါ်အပ်ပါတယ်။

သို့ပါ၍... ထိုရုပ်ပွားတော်ထံမှောက်၌...

- ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်စေရန်
- အတိုက်အခံ အနှောင့်အယှက် ကင်းဝေး စေရန်
- အတိုက်အတော်ပြဿနာများ အနိုင်ရစေရန်
- လှုပ်ရှားတွင်း ပဋိပက္ခများ အေးငြိမ်းသွား စေရန်
- ဆုတောင်းနှုတ်များ စည်တံခိုင်ပြစေရန်
- ဆားရန်ညပင်အန္တရာယ် အသွယ်လွယ်တို့ ထင်ရှင်စေရန်

သေသည်တို့အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆု တောင်းခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အရမှာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ ခေါ်အဟုန်ထူးဖြင့် ကြီးကျယ်

ပြင်းထန်လွန်းလှတဲ့ ကြောက်ဖွယ်ရာ အန္တရာယ်ဆိုးကြီးကို အောင်တော်မူပုံကို ကြည့်ညိုလျက် ယုံ ကြည်သဒ္ဓါ တရား ကို နှိုးဆွပြီးမှ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။ ဆု တောင်းပါ။

ဦးစွာ မာရ်နတ်သားတို့ရဲ့ လက်နက်(၉)ပါးကို အောင်တော်မူခဲ့ ခြင်းရဲ့ အမှတ်သင်္ကေတ ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်တဲ့အတွက် “လက်နက်(၉)ပါး” အောင်ဂါထာဖြင့် ကြည့်ညိုဂါရဝ ပြုလိုက်ပါ။

- ဝါဟံ ဝဿဉ္စ ပါသာဏံ၊ အာသုဝံ ဝါဠုကံ တထာ။ ကုတ္တုဉံ ကလလင်္ဂါရံ၊ အန္တကာရန္တိမေ နဝ။ သတ္တေ ဟရေန ဝိဿဓဉ္စ ဝိဇယန္တံ ဝိနံ နမေ။ အဟပိတေန ပုညေန ဝိဇယျံ သဗ္ဗဟ ယုဇေ။

(၉-ခေါက်)

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက် ဝဿဉ္စ = ဝတ်သင်စ
- ဝါဠုကံ = ဝါလုကံ
- ကုတ္တုဉံ = ကုတ်ကုလံ

- လင်္ဂါရံ = လင်ဂါရံ
- အန္တကာ = အန္တကာ
- ရန္တိမေ = ရန်တိမေ
- သတ္တေ = သတ်ထေ
- ဝိဿဓဉ္စ = ဝိတ်သတ်ထေ
- ဝိဇယန္တံ = ဝိဇယန်တံ
- အဟပိ = အဟပိ
- ပုညေန = ပုန်ညေန
- သဗ္ဗဟ = သပ်ဗဟ

အနက်

မာရေန၊ မာရ်နတ်သားသည်။ သတ္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဝါဠု၊ အဟုန်ပြင်းစွာ တိုက်ခတ်လာသည့် လေလက်နက်ကို လည်းကောင်း။ ဝဿဉ္စ၊ အဟုန်လွန်ပြင်း အတင်းရွာ ဖြိုး မိုးလက်နက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါသာဏဉ္စ၊ အဟုန်လွန်ကံ ကျောက်ခဲ မိုးဟူသော လက်နက်ကိုလည်းကောင်း။ အာသုဓဉ္စ၊ ဓားလှံသန်လျက် ထက်မြက် ဖုံဖုံ အစုံစုံသော လက်နက်မိုးကို

လည်းကောင်း။ ဝါဠုကံ၊ သဲပူမိုးကို
လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။
ကုက္ကုလဉ္စ၊ လွန်စွာတစ်မူ ပြာပူမိုးကို
လည်းကောင်း။ ကလလဂါရံ၊ ရွံညွှန်
မိုး၊ မီးကိုးမိုးကို လည်းကောင်း။
အန္တကာရဉ္စ၊ အမိုက်မှောင်ကြီးကို

လည်းကောင်း။
က္ကမေနဝ၊ ဤလက်နက်(၉)မျိုး
တို့ကို။ ဝိဿဋ္ဌေ၊ ပစ်လွှတ်အပ်သည်ရှိ
သော်။ ဝိဇယန္တိ၊ အောင်တော်မူသော။
ဖိနံ၊ အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
ကို။ နမေနမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တေန

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁
	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅
	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆
	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

အဂါသားမရဏဗွား(၀, ကြွင်းမဟာဘုတ်)

စနေသားမရဏဗွား(၄, ကြွင်းမဟာဘုတ်)

တနင်္ဂနွေသားမရဏဗွား(၅, ကြွင်းမဟာဘုတ်)

၅, ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ အထူး ဆောင်ရွက်ပါ။ [စနေဂြိုဟ်(၀, နေ) သိုက်ဂြိုဟ် နှင့် အဂါဂြိုဟ်(၃, ကါ) ရာဇဂြိုဟ်တို့ ပကွမိ နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။]

၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပုညေန၊ ထိုသို့ အောင်ပွဲကြီးယင် အောင်မြင်ကြီးမား မြတ်စွာဘုရားကို စိတ်ထားကြည်ညို ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုး ပါရ မြတ်ပုညကြောင့်။ အဟမ္ဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ သဗ္ဗာမာယုဇေ၊ အလုံးစုံသော လက်နက်ဟူသမျှကို။ ဝိဇေယျံ၊ ကိုယ်၌မထိ မပြုလွှဲရှောင် အောင်မြင်ရပါလို၏ ဘုရား။

(ဤ ဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂံ မြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃ နိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ မြန် ဆိုပေးပါသည်။)

ပြီးလျှင်...
“အနတ္တရော ဖရိသ ဒ္ဓဿာရထိ”
ဂုဏ်တော်ကို ပုတီး(၉)စိပ်ပါ။ အမြစ် ချင်ဆုံး ဆန္ဒများကို ဆုတောင်းလိုက်ပါ။ ထိုအမိဋ္ဌာန်ကို မွေးနေ့မှ စတင်ပြီး (၉)ရက်တိတိ ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ လှူဖွယ်ရာများအဖြစ်ကတော့ မိမိတို့ရဲ့ သဒ္ဓါတရားအလျောက် အလင်းတိုင်း နံ့သာတိုင်း ရေတော်၊ ပန်း စသည်တို့ကို လှူရမှာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤကျင့်စဉ်သည်...
မဟာဘုတ်အရဆိုလျှင်...
အဂါသား မရဏဗွားများ၊ စနေသား မရဏဗွားများ၊ တနင်္ဂနွေသား မရဏ ဗွားများနှင့် (၅)ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် များအတွက် အထူးသင့်လျော်တဲ့ ကျင့်စဉ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မွေးနေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်စေချင်ပါတယ်။ ကြည့်ပါ။

* * *
သင့်တင့်အောင် နှလုံးဆွမ်း အမွှေးကပ် ပါစေ။

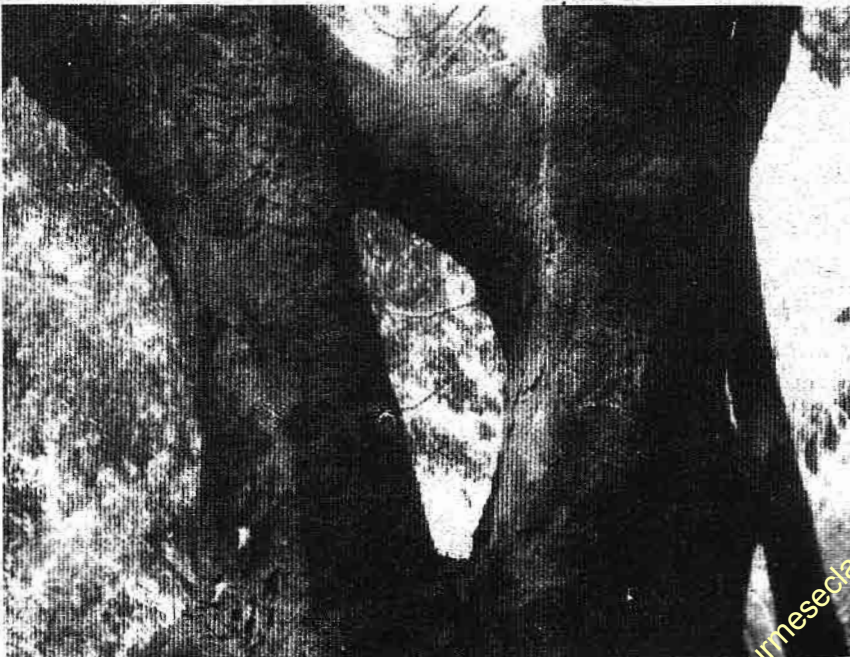

◆ ဖျဉ်ကတိုးသစ်ကွင်းနှင့် ထောင့်ကွင်းကျော

ဖျဉ်ကတိုးသစ်ကွင်း သစ်ကွင်း

ကိုမ္ဘလွေ
(ပေါင်းလောင်းမြေ)

မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်
ဆိုမြို့နယ်၊ ဝဒတ်ကွင်း
ကျေးရွာ မွေသိဒ္ဓိဘုန်း
ဆော်ကြီး ကျောင်းဝင်း
အတွင်း၌ တွေ့ခဲ့ရသော
သစ်ကွင်းသစ်တံခါး ဖြစ်
ပါသည်။ လူတစ်ယောက်
သစ်ထွက်၍ရသော အနေ
အထား ဖြစ်ပါသည်။
အပင် အမျိုးအစားက
ဖျဉ်ကတိုးပင် ဖြစ်ပါ

ဖျဉ်ကတိုးသစ်ကွင်း
အနီးကပ်ထွေ ဖြစ်ရမည် ◆

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ခေတ်မှာ အသက် (၅၀)ကျော်ပြီဆိုရင်ကို သွေးတိုး၊ နှလုံး၊ ဆီးချိုသွေးချိုဆိုတာတွေက လူတိုင်း ကိုယ်စီ ရှိကြသည်လို့တောင် ပြောရမ လိုပါပဲ။ အဲ (၆၀)ကျော်ပြီဆိုရင်တော့ ဒီရောဂါသုံးမျိုးကနေ ပြေးမလွတ်တော့ ပါဘူး။ တစ်ခုလောက်ကတော့ အနည်း ဆုံး ရှိကြပြီပေါ့။

ဒီရောဂါသုံးမျိုးမှာ ဘယ်ဟာက ဆိုး သလဲတော့ မမေးလေနဲ့ သူမသာ ကိုယ်အသုဘပါပဲ။ အချိန်မရွေး ဒုက္ခ ပေးနိုင်ကြတာချည်းပါ။ ကျွန်တော့် မိဘနှစ်ပါးလုံး သွေးတိုးကြောင့် လေ ဖြတ်ပြီး ဆုံးပါးသွားခဲ့ကြတာသာ ကြည့် ပါတော့။

ဒီရောဂါသုံးမျိုးထဲကမှ သွေးချို (ဆီးချို)ရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆေး နည်းတိုလေးတစ်ခုကို ပြောပြချင် တာပါ။

သွေးချို(ဆီးချို) ဘာကြောင့်ဖြစ် သလဲဆိုရင် အဓိကလက်သည်က အချို့ ပါ။ ခန္ဓာကိုယ် လိုအပ်ချက်ထက် အချို့ တွေ ပိုစားလို့ပါလို့ ဆရာဝန်တွေက ဆိုပါတယ်။

ဒီတော့ ဖြစ်ပြီဟေ့ဆို အလွန် အစားရှောင်ကြရတာကြောင့် တချို့က “ပြိတ္တာမဖြစ်ရုံတမယ်ပါပဲ” လို့တောင် ပြောကြရတဲ့ အထိပါပဲ။ မရှောင်ရင်လဲ ဒုက္ခပေးမှာ ဧကန်ပါ။ ကြည့်လေ လူ တွေစားတဲ့ အစားအစာထဲမှာ အချို့မပါ တာ ဘာများရှိပါသလဲ။

ဆီးချိုက သူ့ချည်းမနေပါဘူး။ ဆီးချို ကြောင့် သွေးတွင်း ကော်လက်စတရော တက်ကာ သွေးတိုးနဲ့ နှလုံးရောဂါဆီ ဦးတည်သွားတတ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဆီးချိုကြောင့် သွေးခဲနုနုကို ထိန်းချုပ် မှုအား နည်းပါးလာပါတယ်။

အဲဒီကတစ်ဆင့် နှလုံးရောဂါ၊ လေ

အဆီချို အတွက်

ဆေးနည်းတို

မောင်စွန်းဖြူ (စီးပွားရေး)

ဖြတ်ခြင်း၊ ကျောက်ကပ် အလုပ် မလုပ်တဲ့ရောဂါနဲ့ မျက်စိကွယ်ခြင်းတို့အထိ ဖြစ် နိုင်ပါတယ်။ (စာရေးသူရဲ့ အစ်ကိုဝမ်းကွဲ တစ်ယောက် မျက်စိကွယ်ခဲ့တာ ဒီပုံစံအတိုင်း ပဲဆိုတာ ကိုယ်တွေ့ပါပဲ။)

ဒီရောဂါအတွက် အင်္ဂလိပ် ဆေးလဲ မျိုးစုံ၊ မြန်မာ့တိုင်းရင်း ဆေးလဲမျိုးစုံ၊ ဆေးမြီးတိုတွေ လဲ မျိုးစုံရှိပါရဲ့...

စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့လေး တစ်ခုကို ပြောချင်ပါတယ်။ စာရေးသူနေထိုင်ရာ လမ်း ထဲမှာ အမေစိန်လို့ လူသိများ တဲ့ အဘွားတစ်ဦး ရှိပါတယ်။

အသက်က (၈၁)နှစ်ပါ။ တစ်နေ့မှာ အမေစိန်နဲ့ စကားစပ်မိရာကနေ သွေးချိုဆီးချို ရောဂါအကြောင်း ရောက်သွားပါတယ်။ ဒီတော့ အမေ စိန်က...

‘အမယ်လေးတော် သွေးချိုရောဂါ များ ပျောက်ဖို့ လွယ်လွယ်လေးတဲ့၊ စာရေးသူက “အမေစိန် ကိုယ်တွေ့များ ရှိလို့လား” လို့ မေးမိတော့ အမေစိန် က...

‘ရှိပါတော် အမေစိန် အသက်(၆၀) ဝန်းကျင် လောက်ကပေါ့။ တစ်ကိုယ်လုံး အနာလေး တွေပေါက်နေတာ၊ တောင်လုပ် ပြုမင်္ဂလာလုပ် ပျောက်ကိုပျောက်နိုင်ဘူး။ ဆီးချိုကြောင့်ပဲ လဲ မယိခဲ့ပါဘူး။

တစ်နေ့တော့ အသိတစ်ယောက်က ဆေး

ပြုကိုပေးမယ် လုပ်ကြည့်ပါလားလို့ ပြောလာ တယ်။ ဘာများလဲလို့ မေးတော့ ကြက်ဟင်း ခါရွက် ငါရွက်ကို ယင်းချက်လို့ ကျွန်ုပ် အင်္ဂလိပ်အိတ်ထဲထည့် ခွမ်းတဲ့အင်္ဂလိပ် ထမ်း စားပါတဲ့’

‘ဆေးနည်းက လွယ်လွယ်လေး နော်’

‘ဟုတ်ပါတော် ဒါနဲ့ အမေစိန်က ကြက်ဟင်းခါရွက်ကို ပန်းကန်လုံးထဲထည့် ထည့် ပြီးရင် ထမင်းအိုးနှစ်တဲ့အခါ ထမင်းအိုးထဲထည့် အပူငွေ့နဲ့ နွမ်းသွား တဲ့အထိထား။ ထမင်းနဲ့စားလိုက်တာ ခုနစ်ရက်လောက်လဲကြာရော အမေ လေးတွေက အနာပေးတက် ကူးမ ကုန်ပြီး အနာတွေ ပျောက်သွားပါလေ ရော်’

'တကယ်ဆို အမေစိန်မှာ ဆီးချို
သွေးချို ရှိပုံရတယ်။ ဒါကြောင့် အနာ
တွေ မပျောက်နိုင်တာနေမှာနော်'

လို့ စာရေးသူက မှတ်ချက်ပေး
တော့...

'မသိပါဘူးတော် အမေစိန်က ကြက်
ဟင်းခါးရွက်ကို သုံးလလောက် ဆက်
စားလိုက်သေးတယ်'

'တစ်ခါစာရှင် ငါးရွက်ပဲပေါ့နော် အမေစိန်
လို့ စာရေးသူက သေချာအောင်မေး
တော့ အမေစိန်က ရယ်ကျဲကျဲ မျက်နှာ
ပေးနဲ့...

'ဘယ်ဟုတ်လို့လဲ။ တစ်ခါစာရှင် နှစ်ညနှစ်
သုံးညနှစ်လောက်က အရွက်တွေကို စားလိုက်
တာ။ ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း'

အမေစိန်က သူ့စကားသူ သဘော
ကျသလို ရယ်လိုက်ပါသေးသည်။ ပြီးမှ
ဆက်ပြောတာက...

'အဲဒီလိုစားပြီး နှစ်နှစ်လောက်ကြာ
တော့ လေဖြတ်သလိုဖြစ်လို့ ဆေးရုံ
တက်ရပါရော။ သွေးတွေဖောက်စစ်၊
ဆီးတွေစစ်နဲ့ လုပ်ကြတာပေါ့။ သွေးစစ်
တာက တစ်ရက်လဲမဟုတ်၊ နှစ်ရက်လဲ
မဟုတ် ခဏ၊ ခဏ သွေးဖောက်နေလို့
စိတ်မရှည်နိုင်တာနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ခဏ၊
ခဏ သွေးဖောက်နေကြတာလဲလို့ မေး
တော့မှ အမေမှာ ဆီးချိုသွေးချိုရှိမယ်
ထင်လို့ စစ်ကြည့်တော့လဲ မတွေ့တာ
နဲ့ ထပ်ကာထပ်ကာစစ်နေတာတဲ့လေ။

ဒါနဲ့ အမေစိန်က အမယ်လေးလေ
ဒါများ ငါ့ကို မေးပါတော့လား။ ငါ့မှာ
ဘာသွေးချိုမှ မရှိဘူးလို့ ပြောလိုက်မှပဲ
ပြီးသွားတော့တယ်' တဲ့။

'အမေစိန်ထင် ဘယ်ကလဲ။ အမေစိန်
မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လဲ တစ်ကိုယ်လုံး
အနာတွေဖြစ်တာ အမေစိန်ထက် ဆိုးတာ
ပေါ့။ သူက အင်္ဂလိပ်ဆေးတွေသောက်တာ။
သက်သာလိုက်၊ အစားပေးလိုက်၊ ပြန်ဖြစ်

လိုက်နဲ့လေ။
တစ်နေ့တော့ ကြက်ဟင်းခါးရွက် စားကြည့်
ပါလားလို့ သူ့ကိုညွှန်းလိုက်တာ (၁၅)ရက်
လောက်လဲကြာရော သူ့အနာတွေ ကျက်
သွားလို့ဆိုပြီး အားရဝမ်းသာနဲ့လေ။ ထတီ
တစ်ထည့်နဲ့ ဖုန်တစ်ပုံ လာကန်တော့ပါလေ
နဲ့ သူ့မှာ သွေးချိုရောဂါရှိတယ်လို့ ပြောပြလို့
သိရတယ်။ ကိုယ်ကတော့ အနာကျက်ပါစေ
လို့ ဆိုပြီး ပြောလိုက်တာပါ'

ကဲ... စာရှုသူခင်ဗျား။ သွေးချိုရောဂါ
ရှိနေရင်တော့ အမေစိန် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်
တဲ့ ကြက်ဟင်းခါးရွက်ကို စမ်းသပ်
မကြည့်သင့်ပေဘူးလားဗျား။ အလွန်
လွယ်တဲ့ ဆေးဖွေးတိုလေးပါ။ ကံစပ်ရင်
လဲ ပျောက်မှာပေါ့နော်။

ဒီလိုပြောရခြင်း အကြောင်းရင်းက
တော့ လူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းပုံချင်း၊ ဓာတ်ခံချင်း
မတူကြတာရယ် နောက်တစ်ခုကတော့
စာရှုသူ သိတဲ့အတိုင်း ဆေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊
ဆေးဖွေးတိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အပ်စပ်မှ ပျောက်
တာမို့ပါ။

[ဆီးချိုနဲ့ ပတ်သက်လို့ ၁၆-၉-
၂၀၁၂ နေ့ထုတ်၊ မြန်မာ့အလင်း
သတင်းစာ၊ စာမျက်နှာ-၂ မှာပါတဲ့
သမားတော်ကြီး ဦးသောင်းရွှေ
(အဋ္ဌာရသ)ရဲ့ "ဆီးချိုရောဂါ
အတွက် ဆေးစွမ်းကောင်း ကျွဲကော
သီး" ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးကိုလဲ ဖတ်ရှု
လေ့လာကြည့်ဖို့ မျှဝေပါရစေ။ အဲဒီ
ဆောင်းပါးမှာတော့ "ကြက်ဟင်း
ခါး"နဲ့ ပတ်သက်လို့ "ကြက်ဟင်း
ခါး ပဉ္စငါးပါးပြုတ်ရည်ကို သောက်
ပါ" လို့ ပါကြောင်းပါဗျား။]

ဆီးချိုရောဂါဘေးမှ
ကင်းဝေးကြပါစေ။

မောင်အေးကြူ(ပီးပွားရေး)

စာမျက်နှာ (၁၇၉)မှ အဆက်

သည်။

ယခင် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးလက်
ထက် ဒီရွာနှင့် ဒီကျောင်း တိုးတက်မှု
မရှိသေးပါ။ ယခုလက်ရှိ ကျောင်းထိုင်
ဦးကုန္တကလက်ထက် ကျောင်း၏
သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ တိုးတက်လာ
သလို ကျိုက်ထိုမြို့ ဆိပ်ဖူးတောင်
ပရဟိတကျောင်း၏ သိမ်ရေခံ ကျောင်း
တိုက်ခွဲလည်း ဖြစ်လာပါသည်။

ပဒတ်ကွင်းကျေးရွာလေးမှာ အိမ်
ခြေ(၁၀၀)ခန့်ရှိပါပြီ။ နှစ်စဉ် ဆွမ်း
လောင်းပွဲများဖြင့် ဘက်စုံ စည်ကား
တိုးတက်နေပါသည်။

စာရေးသူလည်း သစ်ကွင်းကြီးအား
ဓာတ်ပုံရိုက်နေစဉ် ဘုန်းကြီး၏ ဒကာ
တစ်ဦး ရောက်လာပြီး ပြောသည်မှာ...

'အခု ဆရာတော်လက်ထက် တိုးတက်လာ
တဲ့ အကြောင်းက မိတ်စာတ်ရနေလို့
တဲ့။ စာရေးသူကလည်း...

'လင်းစမ်းပါဦး'

ဟု ပြောတော့...

'ဘုန်းကြီးက တနင်္ဂနွေ သစ်ကွင်းက
ပျဉ်းကပ်ဆိုတော့ ကြာလပတေးလေ
အောင်ပေါ့'

ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ဒီတော့မှ စာရေးသူလည်း ခေါင်း
ညိတ်ပြီး...

'ဟုတ်ပေသားပဲ'

ဟု ပြောမိပါသည်။

စာဖတ်သူများလည်း သစ်ကွင်း။
သစ်တံခါးများ၏ အသားနံနှင့်
မိမိမွှေးနံ မိတ်ဓာတ်များ မိနေလျှင်
ပို၍ အကျိုးပေးနိုင်ကြောင်း တင်ပြ
လိုက်ရပေသည်။

ကိုမြသွေး
(ပေါင်းလောင်းခြေ)

ကျန်းမာရေးအတွက် ဓာတ်ဆေးများကို အသုံးပြုရာတွင် အလွန်အစွမ်းထက်၍ ဓာတ်ဆေးကို “နတ်ဆေး” ဟုပင် တင်စား၍ ရှေးခေတ်ဆရာကြီးများပညာရှင်များက အဆိုပြုခဲ့ကြပါသည်။

သို့သော် ဓာတ်ပစ္စည်းများကို အသုံးပြုလိုလျှင် ယင်းဓာတ်ပစ္စည်းတို့တွင် ပါဝင်သော ဒေါသ၊ မလတို့အကြောင်းကို နားလည်ထားရန်လည်း အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ သုံးစွဲမိပါက အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်စေသော အသက်အန္တရာယ်မဖြစ်ပါက ရုပ်လက္ခဏာကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို ဝမ်းစေသော အန္တရာယ်ကြီးပစ္စည်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် မည်သည့်ဓာတ်ပစ္စည်းကိုမဆို အသုံးပြုလိုလျှင် သုဒ္ဓါပြု(သန့်စင်)ပြီး (သို့မဟုတ်) ပြာချပြီးမှသာ အသုံးပြုရပါမည်။

ယခု တင်ပြမည့် လမ်းစဉ်မှာ ဓာတ်ငုပ်(နာတာရှည်)ရောဂါ အမျိုးမျိုးအတွက် အသုံးပြုနိုင်သော လွယ်ကူစွာပြုလုပ်နိုင်မည့် “ဝ”လေးလုံး ရွှေပြာလမ်းစဉ်ကို ရေးသား တင်ပြလိုပါသည်။

ဤနေရာတွင် ရွှေပြာကို အလိုရှိပါက ရွှေကိုတည်၍ ငွေပြာကို အလိုရှိပါက (ဘော်)ငွေကို တည်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးမူပျက်ပါရှိသော လင်္ကာကို ရေးဦးစွာ ဖော်ပြလိုပါသည်။

၁။ ကရသီယအောက်၊ ဝ၊ ၄ယောက်၊ ပေါက်ကန်ရှင်ကြီး၊ ထီးနှင့်ပျောက်၊ ဝ၊ ၂, ၃, ၄ စပေတ္တနှင့်၊ နဝတိုင်အောင်ရေး၊ ယပါဆေးပါ။

၂။ ဓားကား၊ စက၊ ယမ်းနဝ၊ ဒွယကန်ယူပါ။ ဟင်ရိုင်းအဋ္ဌ စိန်ကြ၊ သတ္တဆေးအန်သား၊ ဇဝက်သာဆ၊ ခြောက်ခုရ၊ ဇယလက်ချားသား၊ (၄)လုံထုံးပါ၊ ဒံဝက်ပါ၊ ဝတ္တဆီရု

ဓာတ်ငုပ်ရောဂါနှင့်

“ဝ” (၄)လုံး လမ်းစဉ်

မောင်ရွှေသွေး (ဝက်လက်)

ရုပ်လေးတင်အောင်ပြု။
 ၃။ ရုပ်လေးတင်က၊ စပဗထက်ခြက်၊ ပေါ်ပြဆိုက်၏။ ရိုက်လိုက်လျှင်ကြေ၊ ဓာတ်အနေကား၊ ထကာပျားကောင်း၊ သင့်ရာလောင်နှံ့သန်းခေါင်းလောက်ပူ၊ သုံးဆောင်ရမှု၊ ဇလဒနစ်၊ ပျို့ပူဖြစ်၏။ စင်စစ်မှန်လှ၊ ဝမုနတည်း။ ယင်းကတစ်ဖန်၊ တက်လိုပြန်ပူ၊ ဓာတ်လေတစ်ကျပ် သုတဝါးပူ၊ ဝင်အောင်နှုန့်၍ ငိုလှပူလေးပါ။ ရံပြားအကျန်၊ စိတ်ရှည်နှင့် ဖုတ်ကြလေပါ။ ဆယ်နှစ်ခါတည်း၊ ပွဲပြာသို့ရောက်၊ တစ်ရွှေလောက်ကို၊ ဒန်ခြောက်ဆယ်တွင် ပစ်လေချင်သော်၊ ဖြူစင်ဂွမ်းလား၊ နီလွင်ရွှေသား၊ သုံးစားဟုန်၊ တောင်နယ်ပုံသည်၊ လောက်လုံကြွယ်ဝချမ်းသာတည်း။
 အများသူငါ လွယ်ကူစွာ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် ပြုလုပ်ပုံ အဆင့်ဆင့်ကို

ရှင်းလင်းဖော်ပြပါမည်။
 “ဖြူစင်ဂွမ်းလား” ဟူသည်မှာ ဘော်ရပ်ဓာတ်ကို တည်ခဲ့သော ဓာတ်ကို ဆိုလိုပါသည်။ “နီလွင်ရွှေသား” ဟူသည်မှာ ရွှေရုပ်ဓာတ်ကို တည်ခဲ့သော ဓာတ်ကို ဆိုလိုပါသည်။ (ဘော်လိုချင် ဘော်တည်၍ ရွှေလိုချင် ရွှေတည်ရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။)
 ဓာတ်(၉)ပါးကို “ဝ” ၄လုံးသင်္ချာ ဖြစ်အောင် ယှဉ်စပ်ယူရပါမည်။

၁	၂	၃
၄	၅	၆
၇	၈	၉

စမ္မိနဝအင်းတွင် ရှာပုံ

၁နှင့် ၉ ထောင့်တစ်ခု “ဝ” တစ်လုံး၊
 ၃နှင့် ၇ ထောင့်တစ်ခု “ဝ” တစ်လုံး၊
 ၂နှင့် ၈ ထောင့်တစ်ခု “ဝ” တစ်လုံး၊
 ၄နှင့် ၆ ထောင့်တစ်ခု “ဝ” တစ်လုံး၊
 တစ်ဆယ်(၄)ခါ သုည(၄)လုံး ဖြစ်
 သည်။ အလယ်ကောင်(၅)ကိုမူ ရုပ်ဓာတ်
 ဖြစ်သော ဘော်(သို့မဟုတ်) ရွှေကိုယူ၊
 ထွန်ဂဏန်း(၈)လုံးကိုမူ နာမ်ဓာတ်
 ဝတ္ထုလုံးကိုယူ၊ ရုပ်ဓာတ်ကို ခြုံ၍နေ
 သော နာမ်ဓာတ်တို့နှင့် သတ်ရမည်။
 ဖော်ပြထားသော လင်္ကာအတိုင်း နာမ်
 ဓာတ်ကို ယူပုံမှာ...

မဟုတ်) ထောပတ်တွင် ရုပ်လေးတင်
 အောင် ခံရည်လောင်းပါ။ ရုပ်လေးတင်
 သောအခါ ဓာတ်သေလက္ခဏာ ပေါ်
 လာပေမည်။
 လက္ခဏာမှာ ဗထက်ခြိုက်အက္ခရာ
 ကဲ့သို့ အရှုံအရှိုက် အဟိုက်ပေါ်လာ
 ပေမည်။ ထုရိုက်ကြည့်လျှင် ဆတ်နေ
 မည်။ ကြေမည်။ ယင်းကို အာယုဝဗ္ဗန
 အတွက် စားသုံးလိုမှု စားသုံးနိုင်ပေပြီ။
 မစားဘဲ တက်လမ်းကို တက်လို
 သော် ဓာတ်သေ(၅)မတ်ကို ထုထောင်း
 အမှုန်ခြေ၍ မှန်ညက်သောအခါ ပြဒါး
 အစင် (၅)မူးသွင်း၍ ထားပါ။ လုံတွင်

နိုင်ပါသည်။ ရုပ်ဓာတ်(၈)ပါးကို ပစ်
 သောအခါ ရုပ်ပြောင်းလျှင် ခန္ဓာကိုယ်
 တွင်လည်း ကျန်းမာရေးအတွက် ရုပ်
 ပြောင်းနိုင်သည်မှတ်ပါ။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်
 လည်း ရုပ်ဓာတ်အသီးသီး ရှိကြပါ
 သည်။

ထိုပြာသည် ရသာယနပြာမျိုးအဖြစ်
 သို့ ရောက်စေနိုင်ပါသည်။ အထူး မှတ်
 ရန်မှာ နည်းမှန်း၊ ဓာတ်မှန်း၊ လုပ်နည်း
 မှန်ဖြစ်၍ ကြိုးစားအားထုတ်သော်
 လည်း ရသာယန ပြာအဆင့်တန်းသို့
 ရောက်ရန် ကံအား၊ ဉာဏ်အား လွန်စွာ
 လိုအပ်သောကြောင့် ရသာယန အဆင့်
 အတန်း ရောက်ချင်မှ ရောက်ပါမည်။
 မရောက်သော်လည်း ထိုရွှေပြာကို
 ဓာတ်လုံးအမျိုးမျိုးကို ကျွေးနိုင်၏ သေ
 သောပြာဖြစ်ပါက ဓာတ်ငုပ်ရောဂါ
 အမျိုးမျိုးအတွက် စားသုံးနိုင်၏။

ဓာတ်ပြာ သေ၊ မသေ သိရှိနိုင်ရန်
 လုံတွင်ထည့်၍ မိတ်ဖက်ဆေး (၅)မျိုး
 နှင့် ရောကာ မီးပေးပါက ပြောင်းလဲမှု
 မရှိလျှင် စင်းစင်းသေသောပြာ ဖြစ်ပါ
 သည်။

တစ်နည်း ပြာကို လုံတွင် ထည့်၍
 မီးတွင် ထားပါ။ မလျော့ခဲ့သော် ယင်း
 ပြာသေပြီဟု မှတ်ပါ။ ရသာယန
 အတွက် ကံရှိသူ သုံးနိုင်ပြီး ဓာတ်ငုပ်
 ရောဂါအမျိုးမျိုးအတွက် ဉာဏ်ရှိသူတိုင်း
 အသုံးပြုနိုင်ရန် တင်ပြပေးလိုက်ရပါ
 သည်။

[ဤစာမူဖြင့် ရသာတရီနိကျမ်း
 ပြု ဆရာတော် အရှင် နာဂသေဓာ
 ဘိဝံသ(ဗောဓရိယ)အား ဦးခိုက်
 လျက်...]

မောင်နေသွေး (ဝက်လက်)

၁။ ဘား	(၁)မတ်	} “ဝ” တစ်လုံး
၂။ ယမ်း	(၉)မတ်	
၃။ ကန့်	(၂)မတ်	} “ဝ” တစ်လုံး
၄။ ဟင်းရိုင်း	(၈)မတ်	
၅။ ရွှေ(သို့မဟုတ်)ငွေ	(၅)မတ်	(တည်ရန်ရုပ်ဓာတ်)
၆။ စိန်	(၃)မတ်	} “ဝ” တစ်လုံး
၇။ ဆေးဒန်း	(၇)မတ်	
၈။ လက်ချား	(၄)မတ်	} “ဝ” တစ်လုံး
၉။ ဇေက်သာ	(၆)မတ်	

အထက်ဖော်ပြပါ နာမ်ဓာတ်(၈)ပါး
 (ရုပ်ဓာတ်ရွှေ၊ ငွေမပါ)ကို သံပရာရည်
 နှင့် နာနာကြိတ်ပြီး နေလှန်းပါ။ ယင်းကို
 ဆေးပုံ ပုံ၍ ရုပ်ဓာတ်ဖြစ်သော ငွေကို
 (သို့မဟုတ်) ရွှေကို ဆေး(၁)ပုံ ထက်
 ထက်ခွဲ၍ အထက်၊ အောက်ထား၍ လုံ
 ခိတ် ဖော်မံပြီးလျှင် မီးလှုံထိုးပြီးနောက်
 မီးနံ့၊ မီးလတ်၊ မီးပြင်းတို့ဖြင့် လုံတစ်ခိုင်
 ထိုးပါ။ (ဓာတ်ဝင်အောင် ထိုးရန်နှင့်
 မီးရန် အရေးကြီး၏။)
 ဒုတိယနေ့ တစ်လုံ ဆေး(၁)ပုံကို
 ဆင်နည်းအတိုင်း ထိုးပါ။ ထို့နောက်
 ထတိယနေ့၊ စတုတ္ထနေ့တို့၌လည်း
 ဆင်းအတိုင်းပင် ဆက်၍ထိုးပါလော။
 (၄)လုံထိုးပြီးနောက် ဝက်ဆီ (သို့

မင်းလေးပါးကို သံပရာရည်နှင့် ဖျော်
 ကြိတ်ခြေ၍ သုတ်ပါ။ (အတွင်းဆေး
 လုံဖြူလုပ်ပါ။)
 စိမ်ထားသော ဓာတ်နှင့် ပြဒါးကို
 ထိုဆေးလုံတွင်ထည့်၍ ဖော်မံပြီး ဖွဲ
 တစ်အိတ်ကုန်အောင် ဖုတ်ပါ။ ဖွဲကို
 တစ်ခွက်၊ တစ်ပြည်မှ စ၍ ထည့်ပါ။
 ပထမအကြိမ် ပြဒါးသွင်းရာ၌ မီးနံ့၊
 မီးလတ်၊ မီးပြင်း ဖွဲမီးသွင်း၍ ဖုတ်ရာ
 ၌ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ရန် လွန်စွာ လိုအပ်
 သည်။ ယင်းနည်းအတိုင်း ပြဒါး(၁၂)
 ကြိမ် တက်ပါလေ ဓာတ်သေ ပြာရပါ
 မည်။
 ဓာတ်သေပြာကို အစွမ်းသတ္တိ ရှိ၊
 မရှိ သိရန် ဉာဏ်ရှိသူလိုပစ်၍ စမ်းသပ်

တချို့သော လူကြီးလူငယ်များနှင့် ကလေးသူငယ်များတွင် အခန့်မသင့်ပါက နားဆူ၊ နားအူ၊ နားလေထွက်ခြင်းနှင့် နားပြည်ယိုရောဂါများ ဖြစ်တတ်ကြပါသည်။ ထိုသို့သော် ရောဂါများ ဖြစ်ခဲ့ပါက နားလေးခြင်း၊ နားကောင်းစွာ မကြားခြင်းများ ကြုံရပါသည်။

အချို့သူများ ရေချိုး၊ ခေါင်းလျှော်ရင်း နားထဲ ရေဝင်၍ ရေမသန့်၍ နားထဲတွင် အနာဖြစ်ကာ နားပြည်ယိုကြပါသည်။ အချို့ကလေးများ နားပြည်ယိုပါက ပါးပြင်ပေါ်အထိ ပြည်များ စီးကျပြီး လွန်စွာမှ အနံ့ဆိုးပါသည်။

ငွေကြေး တတ်နိုင်သူများအဖို့ နား၊ နာခေါင်း၊ လည်ချောင်း အထူးကုများထံ သွားရောက်ပြသပြီး လိုအပ်သလို ဆေးကုသနိုင်ကြပါသည်။ ငွေကြေးမတတ်နိုင်သူများမှာ နီးစပ်ရာ ကြားရာ ဆေးဦးတို့ဖြင့် ကုသကြသည်။

ယခုဖော်ပြမည့် နားဆူ၊ အူလေထွက် နားပြည်ယိုပျောက်နည်းမှာ **မကွေးမြို့နယ်၊ မယ်လှတောင်အုပ်စု၊ မြင်းကင်းကျေးရွာ ကျောင်းသစ်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသာသန ငယ်ရွယ်စဉ်** ဦးပွင့်ဘဝက မန္တလေးကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခုတွင် ပရိယတ္တိအခြေခံ သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ဝိနည်းနှင့် ဇာတ်တော်ကြီးများ သင်ယူ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ဆရာတော်များထံတွင် ဂန္ထဝေဒ၊ ဝိပဿနာဝေဒ နှစ်ဖြာတို့ကို သင်ယူတော်မူခဲ့သည်။

ကျောင်းတိုက်တွင် အတူနေ ဦးပွင့်ကြီးတစ်ပါးက ဒကာ၊ ဒကာမများ၏ နားရောဂါကို ကုသပေးရာ နားဝေဒနာရှင်များ လက်တွေ့ နားရောဂါပျောက်ကင်း၍ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို စေတနာသဒ္ဒါတရား ထက်သန်စွာ ဦးပွင့်ကြီးအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြသည်။

၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နားဆူ၊ အူလေထွက်

နားပြည်ယို

ဆရာတော်ကြီး အထူး သတိပေး မိန့်ကြားသည်မှာ **ဆီသည် နှမ်းဆီ**

အထက်ဖော်ပြပါ နားရောဂါများ ပျောက်အောင်ကုသည့် ဆေးနည်းကို ရရန်အတွက် ဦးပွင့်ကြီးအား သုံးနှစ်တာမျှ အနှံ့အတာခံ၍ ဆေးနည်းယူခဲ့ရကြောင်း စာရေးသူတို့ကို ပြန်လည် မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက နားဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းရန်အတွက် ဆေးနည်းတိုလက်ဆင့်ကမ်း ကုသရန် မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

မည်သူမဆို အခက်အခဲမရှိ ကုသနိုင်သည့်နည်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးနည်းမှာ...

နှမ်းဆီစစ်စစ်ကို ဟင်းစားလွန်း (ကြေးလွန်း) တွင်ထည့်၍ ကြေးလွန်းကို ဖယောင်းတိုင်းဖြင့် အပူပေးရပါမည်။ ဆီငွေ့တန်းလာပါက မီးငြိမ်းပြီး နှမ်းဆီ မပူလွန်း မအေးလွန်းအချိန်တွင် နားဆူအူလေထွက် နားပြည်ယိုနေသည့် နားထဲသို့ ဆီလောင်းထည့်ရပါမည်။

နှုတ်မှလည်း “ကုမုအ” အထိ ဖြည်းဖြည်းချင်း ရွတ်ဆိုရပါမည်။ “ကုမုအ” အထိ မဆိုတတ်ပါက အမှတ်စဉ် တစ်မှ သုံးဆယ်သုံးအထိ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ရွတ်ဆိုပြီးမှ နှမ်းဆီထည့်ထားသော “နား” ကို တစ်ဖက်သို့ စောင်း၍ ဆီကို နားထဲမှ ထုတ်ပစ်ရပါမည်။

တစ်နေ့လျှင် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ရာဝင်တစ်ကြိမ် အထက်ဖော်ပြပါ နည်းအတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လုပ်ဆောင်ရပါမည်။ အထက်ဖော်ပြပါ နားရောဂါခံစားသူတိုင်း လက်တွေ့ ပွဲတွေ့ နားရောဂါများ ပျောက်ကင်းသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

စစ်စစ်ဖြစ်ရပါမည်။ ဇွန်းသည် ကြေးဇွန်းစစ်စစ် ဖြစ်ရပါမည်။ ဖယောင်းတိုင်းဖြင့်သာ အမျှင်တန်းသည်အထိ အပူပေးရပါမည်။ “ဆီ” ကို ကြေးဓာတ်ဝင်အောင်ပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားသည့်နည်းအတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း နည်းမှန်လမ်းမှန် လုပ်ဆောင်ပါက နားအူခြင်း နားဆူခြင်း၊ နားလေထွက်ခြင်း၊ နားပြည်ယိုခြင်းများကြောင့် နားလေးခြင်း နားမကြားခြင်းများ ချက်ချင်းလက်ဝင်လုံးဝ ပျောက်ကင်းပါကြောင်းနှင့် လက်တွေ့ပွဲတွေ့နည်း ဖြစ်ပါကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါးဖြင့် “ဝေနေယု သတ္တဝါများ ကောင်းကျိုးနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာအကျိုး အဘက်ဘက်မှ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည့် မြင်းကင်းကျောင်းသစ် ဆရာတော်ကြီး ဦးသာသန(ပျံလွန်)အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရိုမိုးပူဇော်ကန်တော့ပါသည်။

မကွေးမြင့်သန်း(၁၈၄၄)

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် အဆက်

နေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်ရည်။
ဆင်ဖိုးဟန် အားမနာတမ်း ဖိုခွင်
ဆင်နိုင်တဲ့ရက်။ နောက်နေ့မှ ဆက်ပြီး
နိုင်ဝင်မယ်။

နေ့က သဲခွက်ထဲမှာ
ညီထားတဲ့ နာကျိုးလုံ
ယု သဲချွန်လက်ပွတ်
ကလေးနဲ့ လုံထဲကို
ကျိုးတွေကို ထိုးတယ်။
ထိုးပြီးပွတ်တယ်။

အပေါ်ထိပ်ပိုင်း မွနေတဲ့
ကျိုးတွေ ပွလာတယ်။
ထဲမင်းစားပန်းကန်
ကျိုးတစ်ချပ်ထဲကို မှောက်ချ
တယ်။ ခေါက်ချတယ်။

အကြွေနေတဲ့ နာကျိုးတွေ အထွေး
ထက် အထွေးလိုက် ထွက်ကျလာ
တယ်။ အတောင့်လိုက် ထွက်ကျမလာ
တည့်ပဲ။

နီဟန် နာကျိုးစလေး တစ်စကို
ထက်လက်မနဲ့ လက်ညှိုး ညှပ်ယူပြီး
ညှပ်ကြည့်တယ်။ မာတော့မယောင်
တောင်။

အားစိုက်ပြီး ဖိညှစ်ဖျစ်လိုက်တော့
ပြသွားပြီ။ ကြိတ်ကြေထက်တောင်
လေး အမှုန်ကလေးတွေ ဖြစ်သွားပြီ။
ညှိုးနဲ့ လက်မမှာတော့ ခဲရောင်
မဟုတ်တယ်။

ထက်ညှိုးနဲ့လက်မ ပွတ်ချပေမယ့်
မကျဘူး။ အသားထဲမှာစွဲလို့အသား
ထောင် ဝင်သွားသလိုလို့။

ဆင်ဖိုးဟန် ဗလာစာအုပ်တစ်အုပ်
ချ အလယ်ကောင်ကိုဖွင့် ဘယ်ညာ
အုပ် တစ်ဆက်တည်း အရွက်ကြီး
ကြိတ်။ နှစ်ရွက်ကို တစ်ရွက်တည်း
ထောင် ပြန်ပြီးခေါက်။

အနုပညာ

ရွှေတောင် သစ်အင်္ဂါဇာန်

နှစ်ဖြာထွေထွေ (၂)

ဗလာစာအုပ်ကို စားပွဲပေါ်ကိုတင်
ဗလာစာရွက်ကို ခေါက်ကျိုးပြန်ဖြန့်။
နာကျိုးတွေကို ဗလာစာရွက်ထဲထည့်
ဖို့ ကော်ဖီဖျော်တဲ့ ဇွန်းကလေးတစ်
ချောင်းကိုယူ။

ကြောပန်းကန်ပြားကြီးထဲက နာကျိုး
တွေကို ကော်ဖီဇွန်းကလေးနဲ့ နည်း
နည်းစီ နည်းနည်းစီ ခပ်ယူပြီး ဗလာ
စာရွက်ထဲကိုထည့်။ ဗလာစာရွက်ကို
ခေါက်ချိုးပြန်ခေါက်။

အဲဒီအပေါ်မှာ ဖန်ပုလင်းတစ်လုံးကို
တင်ပြီး ဖိကြိတ်လိုက်တယ်။ ဖန်ပုလင်း
က အိမ်နဲ့ လိမ္မော်ဆင်းသွားတယ်။ ဖိတယ်။

ကြိတ်တယ်။ လိမ္မော်ဆင်းသွားတယ်။
ဖွင့်ဖွင့်ကြည့် ပေါင်ဒါသားကျသွား
တော့ လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်လုံးထဲ
ကို သွန်ချလိုက်တယ်။ ခဲရောင် ဟိတ်
တက်လို့ နေရောင်အောက်မှာ ပြောင်
နေတယ်။

နာကျိုးတွေ အကုန်လုံး ကြိတ်ခြေ
လို့ ပြီးသွားတော့ နံပါတ် (၂) ဇောက်
လုံကလေးကိုယူ အတွင်းအပြင်ကို
အဝတ်နွဲ့ပွတ်သပ် သန့်ရှင်း။ လုံတွင်း
ကို လေမှုတ်သွင်း။ အတွင်းမှာ ကပ်နေ
တဲ့ ဖုန်တွေ အကုန်စင်အောင်လုပ်။
လုံကို သဲခွက်ထဲမှာ ငုတ်တုတ်က

လေးငြိမ်အောင်ထည့်၊ လုံနှုတ်ခမ်းကို ဘယ်လက်ညှိုးနဲ့ လက်မ ညှပ်ပြီးတော့ ထိန်း။ မတိမ်းအောင် မယိမ်းအောင်။

လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်လုံးထဲက ကြိတ်ကြောနာကျိုးတွေကို ကော်ဖီဖွန်းကလေးနဲ့ ကော်ကော်ပြီး ငုတ်တုတ် လိုကလေးထဲကို ခပ်ခပ်ထည့်၊ တစ်ကျပ် သားလောက် လုံထဲရောက်သွားရင် တော်...

လုံထဲက နာကျိုး မျက်နှာပြင်ကို ဝါးတဲစကလေးနဲ့ထိုး။ တွင်းကလေး ယက်။ ပြဒါး(၅)မူးသား ချောင်ချောင် ချီချီ ထည့်သာအောင်ယက်။

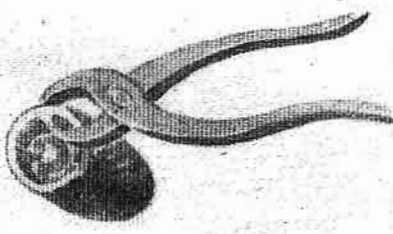
ပြဒါးကို တစ်ကျပ်သားလောက် လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်လုံးထဲထည့်၊ သူ့အပေါ်က ဆန်လွတ်နွန်းမှုန့် ကော်ဖီ ဖွန်းတစ်ဝက်စာလောက်ကိုတင်၊ ညှာ လက်ညှိုးလေးနဲ့ ဖိဖိပြီး စုမွေပေး။

အမွှေနာလေလေ နွင်းက မှိုင်းကျ လေလေ။ ထပ်မွေ ထပ်၊ ထပ်မွေ။ မွေပြီး ရင်းမွေ။

လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်တစ်လုံးကို ယူ။ အဲဒီအပေါ်မှာ လက်တိုင်ပဝါအဖြူ တစ်ထည်ကို ဖြန့်အုပ်ပြီးတင်လိုက်။ လက်ညှိုးလေးနဲ့ ဖိချ။ ခွက်သွားတဲ့ လက်ကိုင်ပဝါထဲကို အမွှေနာတဲ့ ပြဒါး တွေကို သွန်ထည့်လိုက်။

ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ လက်ကိုင်ပဝါ စကလေးကို စုပြီးကိုင်။ လိမ်လိမ်ပြီးရစ်။ ညှာလက်နဲ့ ဖျစ်ချ။ ပြဒါးသန့်သန့်တွေ က အောက်ကို ယှိစိမ့်ပြီးထွက်ကျ။ လက်ကိုင်ပဝါမှာတော့ မည်းညစ်ညစ်နဲ့ ဝါဖန့်ဖန့်အရောင်တွေ စွဲနေတယ်။ မလတွေ။

အဲဒီလို (၃)ကြိမ်လောက် လုပ်လိုက် ရင် ပြဒါးတော်တော်သန့်သွားပြီ။ လက်ကိုင်ပဝါထဲကို ထပ်ထည့်။ ထပ် ညှစ် (၅)ကြိမ်လောက် ညှစ်လိုက်တော့

ဖွေးပြီးညနေတဲ့ ပြဒါးကို ရလတာတယ်။ တုန်တုန်...တုန်တုန်နဲ့။

ငုံကြည့်လိုက်တော့ ဖိုးဟန် မျက်နှာ လေးက ပြဒါးထိပ်မျက်နှာပြင်မှာ ကြည်ကြည်လင်လင် ပုံရိပ်ထင်။ ထင်ထင်ရှားရှား။ ပြတ်ပြတ်သားသား။

ပြဒါးသန့်(၅)မူးသားကို ချိန်ခွင်လေး နဲ့ချိန်ယူ။ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်တစ် လုံးထဲကိုထည့်။ မျက်စဉ်းခတ်တဲ့ ပလတ်စတစ်ပိုက်ကလေးနဲ့ စုပ်၊ စုပ်ပြီး ယူ။

ပိုက်ကလေးထဲက ပြဒါးကို သဲခွက် ထဲက ငုတ်တုတ်လိုကလေးထဲက နာကျိုးပြဒါး ယက်ထားတဲ့ အခွက် ကလေးထဲကို တစ်စက်ချင်း တစ်စက် ချင်း ဖျစ်၊ ဖျစ်ချပြီးထည့်။ (၅)မူးသား စလုံးထည့်။ အကုန်ထည့်။

အဲဒီ ပြဒါး(၅)မူးသားအပေါ်ကို မောင်ဖိုးဟန် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန် လုံးထဲက နာကျိုးအမှုန့်တွေကို ခပ်၊ ခပ် ပြီးထည့်တယ်။ ဖုံးတယ်။ ကော်ဖီဖွန်း ကို မသုံးဘူး။ နီးပြားကလေးနဲ့ ထည့်တာ။

(၆)လက်မလောက် ရှည်တဲ့ နီးပြား လေးထိပ်ကို လက်မတစ်မတ်လောက် ထောင့်မှန်ပုံ ခေါက်ထားတယ်။ နာကျိုး မှုန့်တွေကို ခေါက်ထားတဲ့ လက်မ တစ်မတ်လောက် နီးပြားလေးနဲ့ ကော် ယူ။ လုံထဲကို အဲဒီနီးပြားလေး တည့် တည့်ချ။ ပြဒါးထိပ်ပေါ်မှာ ဖြည်းဖြည်း လေး စောင်းပြီး သွန်တယ်။

ကော်ဖီဖွန်းနဲ့သာ ခပ်ပြီးထည့်ရင်

လုံထိပ်ဝနဲ့ ပြဒါးအကွာအဝေးကြောင့် နာကျိုးမှုန့် ကျချက်ပြင်းမယ်။ နာကျိုး မှုန့် ပြဒါးနဲ့ ထိလိုက်တာနဲ့ ပြဒါး အခြေ ပျက်သွားမယ်။ စဉ်ထွက်သွားမယ်။ ပုံပျက်ပန်းပျက်။ ဘေးပတ်လည်အနံ့ ထွက်။

ဒါကြောင့် မောင်ဖိုးဟန်က နီးပြား တစ်ဆစ်ချိုးကလေးကိုသုံးတာ။

ပြဒါး(၅)မူးသားအပေါ်မှာ နာကျိုး တွေ ဖုံးဖုံးပြီး အုပ်လိုက်တာ။ လုံနှုတ် ခမ်းနဲ့ စပါးလုံးတစ်ထောက်အကွာ နာကျိုးထည့်တာ ရပ်လိုက်ပြီ။ လုံဘေး လေးဖုံး။ သဲခွက်ထဲမှာ အသာပစ်ထား လိုက်တယ်။ နင်နေ ငါသွား။

ပြည်မြို့က ဝယ်လာတဲ့ မှန်အိမ် လေးကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်၊ အဝတ်နဲ့ သုတ်။ မှန်အိမ်လေးရဲ့ ကိုင်းအပေါ် ဘက်မှာ ချိတ်ထားဖို့ သွပ်နန်းကြိုးလေး ကို လိုသလောက် ဖြတ်။

(၂)နံပါတ်ဇောက်လုံရဲ့ ဖင်နဲ့ အံင် ခွင်ကျ တင်ထားလို့ရမယ့် သွပ်နန်းကြိုး ကရွတ်ကလေး ဖြစ်လာအောင် ဝ, လုံး ပုံဝိုင်း ပတ်ခွေတယ်။ အခွေလေး သွပ်နန်းကြိုး အလယ်ကနေပြီး ဝ, လုံးဝိုင်း ဘယ်နဲ့ညှာအစ နှစ်ထပ် လက်ဝဲ လက်ယာ ဆန့်ကျင်ဘက် ရစ်ရစ်ပြီး တွန့်တွန့်တင်လိုက်တယ်။ လုံတင်ဖို့ ကရွတ်ကလေး ဖြစ်သွားပြီး သွပ်နန်းကြိုး နှစ်ဖက်အစ

မှန်အိမ်ကိုင်း အပေါ်ဘက်မှာ ချိတ် တိုင်းပြီးဖြတ်။ နှစ်ခုစလုံးကို ချိတ် လေးတွေကွေး ချိတ်ကြည့်။

နံပါတ်(၂)လုံ ဇောက်လုံတစ်လုံး ဝ, လုံးပုံ ကရွတ်အဝိုင်းကလေးအပေါ် ကို တင်ကြည့်။

နေရာအနေအထား ပုံမှန်ဖြန့်ပြီး အဆင်ပြေ ချောသွားပြီဆိုတာနဲ့ ထားထားတဲ့ လုံခွံကလေးကိုပြန်ယူ။

နာကျိုးထဲမှာ ပြဒါး(၅)မူးသား ညပနာထားတဲ့ သဲခွက်ထဲက လုံကို သွပ်နန်းကြိုး ၀,၈ပုံ အပိုင်းလေးပေါ် ကိုတင်။

မှန်အိမ်လေးရဲ့ ပြောင်းထိပ်ဝနဲ့ သူ့အပေါ်က နာကျိုးပြဒါး လုံပင်အကွာ အဝေးက လက်သန်းတစ်လုံး။ မလှမ်း ကမ်း။ အမှန်းအဆ။

လုံကို လုံငှားဖုံး မဖုံးရဘူးလို့ ဆရာ ဦးဟန်တိုးက မှာတယ်။

မှန်အိမ်ထဲကို ရေနံဆီထည့်။ မီးစာ ကို မီးညှို့။ မှန်အိမ်ပြောင်းကလေးကို စွပ်။ မီးတောက်အတက်အကျ။ အနိမ့် အမြင့်ကိုသိဖို့ မီးစာကို ကစားကြည့်။ မီးတောက် တောဇောအားကို မောင်ဖိုးဟန် ချင့်ချိန်နိုင်ပြီ။ မီးစာကို လျှော့ချ။ မီးမှိန်မှိန်ကလေးထား။

မောင်ဖိုးဟန် မှန်အိမ်ပြောင်းဝနဲ့ လုံပင် အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်မဖြစ်ကို ထပ်မံ စစ်ဆေးကြည့်။ သတိ။ ပိုသည်မရှိ။ လိုမည်သိ။

သေချာပြီဆိုတာနဲ့ မှန်အိမ်မီးစာ တလစ်ကလေးကို ဖြည်းဖြည်းရစ်လှည့် ပြီးတင်။ လိုချင်တဲ့ မီးရှိန်အရောက်မှာ ရပ်။ မီးရှိန်ပျော့ပျော့လေးကစပြီး မီးတင်လို့ ကစား။

မီးတင်ကစားလို့ (၁၀)မိနစ်လောက် အကြာမှာ မှန်အိမ်မီးပေါ်ကလုံ တော် တော်ပူနေပြီ။ လုံကို ဖိုးဟန် မကိုင်နိုင် ဘူး။ အဲသလောက်ကို ပူတာ။ တောဇော လေ...

နေ့မီးညမီး နေ့နေ့ညည မီးတင်။ နေ့ဘက်မှာ မီးစာဖြင့်လိုက်။ မီးဖြင့် လိုက်။ မီးစာနိမ့်လိုက်။ မီးနိမ့်လိုက် ရေနံဆီ နည်းသွားပြန်ရင် ဖြည့်ထည့် လိုက်။

ညမှာတော့ မှန်အိမ်မီးပျော့ပျော့ လေးနဲ့ တစ်ညလုံး ညလုံးပေါက် မိုး

အလင်း မီးတင်၊ နေ့ရောက်တာနဲ့ မီးခွင်ပြောင်း အကြောင်းကြောင်းကို ထောက်ထား ချိန်ချိန်ဆဆ မီးကစား။

ပြဒါးဆိုတာက ဘယ်လိုပဲ မီးကစား ကစား မိန့်ပြင်းတော့ မကြိုက်တာအမှန်။ အချောကြိုက်တာကတော့ ဧကန်။

မီးမှန်သာဆိုရင်တော့ လှုပ်ရှားမှုမရှိ။ ပကတိအခြေအနေ။

မီးစာလေးများဖြင့်မိလို့ မီးများ ပြင်းသွားပြီဆိုရင် လုံထိပ်မှာရှိနေတဲ့ နာကျိုးအမှန်ကလေးတွေက လုံ အလယ်တည့်တည့်ကစပြီး လှုပ်ရှား လာတယ်။

သဲဆန်ဆန်မြေကြီး ကတော့ပုံ တွင်းကလေးထဲကို ဗုတ်ကောင်လေး တစ်ကောင် ယက်ပြီး ဝင်သွားတော့ တွင်းကလေးအလယ်က မြေမှုန် ကလေးတွေ လှုပ်လှုပ်သွားသလိုမျိုး။ အဲသလို ဖြစ်လာရင်တော့ မီးရှိန်လျှော့ မလျှော့ရင် လျှော့မယ်။

မီးတင်လို့ (၃)နေ့နဲ့ (၃)ည ပြည့်တဲ့ (၄)ရက်မြောက်နေ့ မနက် (၉)နာရီတိ တိမှာတော့...

မှန်အိမ်မီးကလေးကို ငြိမ်းပြီး လုံကို တော့ ချိတ်လျက်ကလေးပဲထားလိုက် တယ်။

နောက် (၂)နာရီကျော်ကျော် အကြာ မနက်စာစားအပြီး လုံလေးကို ကိုင်ကြည့်တော့ အလိုချမ်းလို့ အေးနေ ပြီ။ လုံကို သွပ်နန်းကြိုး ပုခက်စင်

ကလေးပေါ်ကယူ။ ထမင်းစား ကြေ ပန်းကန်ပြားကြီး တစ်ချပ်ထဲကို မှောက် ပြီး သွန်ချလိုက်တယ်။

အောင်မယ် မကျပါလား။ လုံအပေါ် ယံ နာကျိုးက ထိပ်တင်းနေပြီ။ အမှုန့် လေးတွေ နည်းနည်းပဲ ကျလာတယ်။

လက်ပွတ်စူးအချွန်နဲ့ ထိုးလိုက်တာ စွတ်ခနဲ ဝင်သွားတယ်။ အချွန်ကလေး နဲ့ တဖြည်းဖြည်း ထိုးထိုးပြီး ဖွလိုက် တော့ နာကျိုးတွေ မွသွားပြီ။

လုံကိုစောင်းပြီး လှုပ်လှုပ် သွန်လိုက် တော့ ငုတ်တုတ်ကလေး ထိုင်နေတဲ့ ပြဒါးကို တွေ့ရတယ်။

ပြဒါးက ပထဝီဆောင်လို့ ခဲနေပါ ပကော။

လုံထဲကနေ ကြေပန်းကန်ထဲကို ထွက်ကျလာတဲ့ ပြဒါးလေးကို ညာဘက် လက်ညှိုးနဲ့ လက်မ ညှပ်ပြီး ကိုင်ကြည့်။ ဖိပြီး ညှစ်လိုက်တော့ မာလို့။ တင်းတင်း ကြီး ပုံသဏ္ဍာန်မပျက်။

ပြဒါးခဲလေးရဲ့ အပေါ်အောက် ဘေး ပတ်ပတ်လည်မှာ နာကျိုးအမှုန့်တွေ ကပ်နေတယ်။ တချို့နေရာတွေမှာ နာကျိုးအမှုန့်တွေနဲ့ ရောပြီး နာကျိုး အမှုန့်လေးတွေ ကပ်နေတာ တွေ့ရ တယ်။

ပြဒါးခဲလေးကို ဘယ်ဘက် လက်ညှိုး လက်မနဲ့ ကိုင်၊ ညာဘက် လက်ညှိုး လေးနဲ့ ကပ်နေတဲ့ နာကျိုးတွေကို ပွတ်ပွတ်ပြီး ချလိုက်တော့ မစင်သေး။ လက်ကိုင်ပဝါအဖြူလေးထဲကို ထည့် ပြီး သုတ်ပေးလိုက်တော့ ပြောင်သွား ပြီ။

ပြဒါးခဲ ပြောင်ပြောင်လေးကို စားပွဲ ပေါ် ပစ်ချလိုက်တော့ ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက် တဒေါက်ဒေါက်နဲ့ ထွက်လာတဲ့ အသံ။ မြည်တဲ့ဟန်ကိုက ပြဒါးခဲနဲ့ မာဆက် ပြနေပြီ။

စားပွဲပေါ်က ပြဒါးခဲကို ကောက်ယူ။
စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်လိုက်တော့...

ပြဒါးခဲလေးရဲ့ အပေါ်ယံမှာ အလွှာ
ကပ်ပြီး အထပ်ကလေးတစ်ထပ် ရှိနေ
သလိုပဲ အရောင်ကလဲ ပြဒါးရောင်လို
မဝင်းဘူး။ မှိုင်းနေတယ်။

ဘဲဥကို ပြုတ်ပြီး အခွံခွာလိုက်တော့
ဘဲဥနဲ့ အခွံအကြားက အမြှေးပါး အဲဒီ
အမြှေးပါးလေးကို နေလှန်းလိုက်တော့
နေအပူကြောင့် ခြောက်သယောင်သွား
တဲ့ ဘဲဥအမြှေးပါးလေးရဲ့ အရောင်မျိုး
ဖုန်သလိုလို၊ မှုန်သလိုလို။

လက်နဲ့ ဆ၊ဆကြည့်လိုက်တော့
အလေးချိန်က တစ်နေတယ်။ ဂနစီး
တယ်။ မောင်ဖိုးဟန် ရွှေချိန်တဲ့ ချိန်ခွင်
လေးနဲ့ ချိန်ကြည့်လိုက်တော့ (၅)မူး
သားပဲ။ အလေးချိန် မလျော့။

ပြဒါးရည်က ပြောင်းသွားတဲ့ ပြဒါးခဲ
ဒါပဲကွာတယ်။

နာကျိုးနဲ့တော့ ပြဒါးခဲပြီးပြီ။

ပြဒါးခဲက ပြဒါးခဲပဲ ခဲသွားတဲ့ ပြဒါးပဲ
ခဲရုံရှိသေး။ မီးမနေသေး။

ပြဒါးမီးနေဖို့အရေး မောင်ဖိုးဟန်
တွေးရပြီ။ ပြဒါးခဲလေး လက်ကကိုင်
ငိုင်ရပြီ။ ကဲ...ဘယ့်နယ်လုပ်မတုံ။

ဆရာဟန် တစ်ကွက်ချန်လိုက်တော့
ဖိုးဟန်မှာ ပြဒါးခဲမီးနေဖို့ ကြရပြီ။

ပြဒါးမီးနေဖို့ဆိုတာ လွယ်မှတ်လို့
နုနုဖတ်ဖတ်ကလေး ယုယုယယနဲ့ကို
သိမ်းသွင်းမှ ဆင်ကို ကျိုးသွင်းသည့်
နယ်။ ပယ်ပယ်နယ်နယ်။

တရုတ်မှော်ရွာ ဥသျှစ်ပင်ကျောင်း
ဆရာတော်ကြီးဦးကလျာဏ နှုတ်တော်
က ထုတ်ဖော်လို့ မိန့်ဆိုခဲ့တဲ့ စကားတစ်
ခွန်း။ ဖိုးဟန် နားထဲမှာ စွဲနေတယ်။

ကြားကြားနေတယ်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကလျာဏ
ရဟန်းပျိုဘဝက ဟင်္သာတမြို့ ခြင်္သေ့ဦး

ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ထံတော်ပါး
မှာ ဝပ်စင်းလို့ တပည့်ရင်းအဖြစ်နဲ့
အင်္ဂိုရတ်မီးပညာ သင်ယူနေတဲ့
အချိန်...

‘ငါ့လူ မောင်ကလျာဏလေး
လင်ပန်းဖင်ကိုသာ ဆုပ်မိချင် ဆုပ်မိ
မယ် ပြဒါးမိဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး’

လို့ ခြင်္သေ့ဦးဆရာတော်ကြီးက မိန့်
ကြားတော်မူဖူးသတဲ့။

ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန် ပဉ္စင်းပျို
မောင်ကလျာဏလေးက သာမဏေ
ဘဝမှာကတည်းက ရွှေဖြစ်တဲ့ကိုရင်...

အဖြစ်နည်းလို့ သည်းကြီးအူခါ
ပညာတွေကို လိုက်ရှာနေခဲ့တာ။ ပြည့်စုံ
အောင် ကုံလုံကြွယ်ဝဖို့ ထွက်ရင်လမ်း
ကို မျှော်မှန်း ထွက်ရင်မြန်းနိုင်ဖို့။

ပြဒါးမီးနေဖို့အရေး တွေးတော
ကြံဆရင်း မောင်ဖိုးဟန် စိတ်က ဆရာ
တော်ကြီးဦးကလျာဏဆီ ရောက်သွား
တယ်။

‘ဪ...ဆရာရင်း တပည့်ရင်းပေ
ကိုး။’

ဆရာတော် ခဏခဏ ပြောကြား
လုပ်ရင်းကိုင်ရင်းနဲ့ မိန့်ကြားခဲ့တာက...

‘မီးလိမ္မာမှ... မီးလိမ္မာမှ... မီးလိမ္မာမှ’
နောက်တစ်နေ့မနက် မိုးစင်စင်လင်း
တာနဲ့ အန္တော့ချော်ဟောင်းတွေကို
မောင်ဖိုးဟန် ထောင်းတယ်။ သံဆုံ
ကလေးကတော့ ရှုံ့လို့မဲ့လို့ တဒိုင်း

ဒိုင်း။
ဇော်မံထားတဲ့ ဇောက်လုံနံပါတ်(၃)
ထဲကို(၅)မူးသား ပြဒါးခဲလေးကိုထည့်
သူ့အပေါ်က အန္တော့ချော်ဟောင်း
ထောင်းထားတာတွေကို တင်ထည့်
ဖိဖိပြီး သိပ်၊ လုံနှုတ်ခမ်းနဲ့ စပါးလို
တစ်ထောက်စာအရောက်မှာ ရပ်။ ထို
ငှားဖုံးလေးကို ဖုံး။ သဲခွက်ထဲမှာထည့်
တည့် အဲဒါပြီးသွားတော့...

အိမ်ခေါင်းရင်းဘက် သရက်ပင်နဲ့
အောက် ငှက်ပျော(၃)ရုံဆိုင်တဲ့နေရာ
အဲဒီနေရာလေးကို မောင်ဖိုးဟန် ချင်
တယ်။ လင်းတယ် တစ်လံပတ်လည်

မြေကွက်အလယ်မှာ ကျင်းကလေး
တစ်ကျင်းကို တူ။ ဇော်မံထားတဲ့
နံပါတ်(၃)ဇောက်လုံ ချောင်ချောင်ခိုင်း
လုံပတ်လည် လက်တစ်လုံးအကွာ

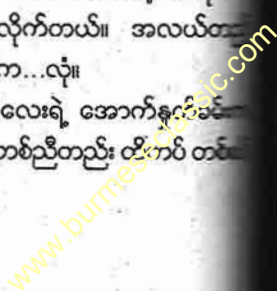
အထိကျယ်။ ဇောက်အနက်က လက်
(၅)လုံး။

မြေတွင်းကလေးထဲကို သဲထည့်
သဲခွက်ထဲက ဇောက်လုံနံပါတ်(၃)
ယူ။ မြေကျင်းကလေးထဲမှာ လုံ
ထည့်ကြည့်။ လုံကိုမြှောက်လိုက်။ သဲ
ထည့်လိုက်။ လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်ထား
လိုက်။

လုံကို မြှောက်၊မြှောက်ပြီး သဲထည့်
လိုက်တာ လုံထိပ်နှုတ်ခမ်းက မြေတွင်း
နှုတ်ခမ်းနဲ့လဲညီရော လုံငှားဖုံးကို ပြန်
လိုက်တယ်။ လုံပတ်လည်မှာ သဲထည့်
ကျပ်၊ သဲထူးခတ်လိုက်ပြီ။

အချင်း(၆)လက်မ၊ အမြင့်(၁၀)
လက်မ သွပ်ပြားခွေပတ် မြေနီကပ်ထား
တဲ့ဘေးမှာ အပေါက်မပါတဲ့ လေဖိုထောင့်
ကို စွပ်လိုက်တယ်။ အလယ်ထောင့်
တည့်မှာက...လုံ။

လေဖိုလေးရဲ့ အောက်နံပါတ်(၃)
မြေပြင်နဲ့တစ်ညီတည်း တီးကပ် တစ်
တည့်။

ဖားဖိုမှာသုံးတဲ့ ပန်းပဲမီးသွေးကို ဆန်ကာချ အောက်ကို ထွက်ကျလာတဲ့ မီးသွေးအစအန အသေးအနပ်ကလေးတွေ စုထားတာကို ယူ။

လုံငှားဖုံးကို ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ ကိုင်ထားတဲ့ ညှပ်နဲ့ ထောက်ထား။ လုံငှားဖုံးအပေါ်ယံက မီးသွေးအသေးအနပ်ကလေးတွေကို ညှပ်လက်နဲ့ ဆုပ်ဆုပ်ပြီး လက်တစ်ဆုပ် လက်တစ်ဆုပ်စီ တင်။ လက်(၃)လုံးလောက်မှာရပ်။

သူ့အပေါ်မှာ မီးဖိုချောင်က မီးတစ်ခဲ ညှပ်နဲ့ ဆွဲပြီးတင်။ လေဝင်ဖို့အပေါက်ဖောက်။

လေဖိုအပိုင်း အောက်ခြေ မြေပြင်မှာ တြိဂံပုံ ထောင့်(၃)ထောင့်ညီညီ နေရာလေးမှတ် (၆)လက်မ ဆောက်ပါး သံချောင်းလေးနဲ့ မြေကြီးတွေကို ထိုးထိုးပြီး ကော်။ အနေတော် လေဝင်ပေါက်ကလေးရအောင် မြေကြီးတွေကို ကော်ကော်ထုတ်။ လခြမ်းပုံ အပေါက်ကလေး (၃)ပေါက် ထောင့် (၃)ထောင့်မှာ ကိုယ်စီကိုယ်စီ လေဝင်ပြီး။

လေဖိုမှာမီးကူးပြီး မီးပိုင်းလာတာနဲ့ မီးရှိုန်ပေး။ မီးသေး မီးလေး အေးအေးလေး။

မီးသွေးတွေအကျမှာ မီးသွေးပြာတွေကို လေပေါက်ကလေး(၃)ပေါက်ကနေ ကော်ကော်ထုတ်။ လေဖွင့်ပေး မီးသွေးထပ်ထည့် လက်(၃)လုံးထက်တော့ မပိုစေနဲ့။

မီးသွေးတစ်အုပ် ကျသွားတိုင်း ကျသွားတိုင်း လုံအနေအထားကိုကြည့်။ မီးသွေးဖြည့်၊ လုံကို ဆွဲတင်ဖို့ မစဉ်းစားနဲ့၊ လက်မယားနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်နေ။

မီးသွေး လက်(၃)လုံးထု မီး(၅)အုပ် ကျသွားတော့ မောင်ဖိုးဟန် လုံငှားဖုံးပေါ်က မီးခဲတွေကို ညှပ်ရှည်နဲ့ ဆွဲဆွဲညှပ်ပြီးယူ။ လေဖိုအတွင်းနုတ်ခမ်းဘေး

ကို ကပ်။

လုံဖုံးပေါ်က မီးသွေးပြာတွေကို (၃)မူးလုံး သံပိုက်ကောက် ကွေးထားတာလေးနဲ့ မှုတ်၊ ထုတ် လုံငှားဖုံးလေးကို ညှပ်ရှည်နဲ့ ဆွဲညှပ်ပြီးဖွင့် ကြည့်လိုက်တော့ လုံထဲမှာ အပေါ်ယံက ချော်ပျော်နေပြီ။

အရည်တော့ မလည်သေး။ မသွက်သေး။

ချော်ဟောင်း အမှုန့်အရည်ပျော်က လုံတစ်ဝက် နင်းနေပြီ။ ဟောက်ကျသွားတာ။ ချော်ဟောင်းအမှုန့်တွေ ထပ်ထပ်ထည့်။ ချော်ပျော်မှထပ်ထည့်။

လုံထဲက ချော်အပူ၊ လုံပေါ်က မီးသွေးအပူ၊ လုံဘေးပတ်လည်က သဲအပူ။ သုံးပွင့်ဆိုင်တော့ပေး ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် ပြဒါးခံနိုင်တဲ့ အပူဟိတ်နဲ့။ စိတ်တိုင်းကျစီမံ မောင်ဖိုးဟန် လျှောက်လှမ်းနေတာက နည်းလမ်းအမှန်၊ မီးအမှန်။

နည်းလမ်းကလဲမှန်၊ မီးကလဲမှန် ဘာလိုသေးလဲ။ ရှေ့ခရီးဆက်ဖို့ရန် မီးမှန်မှန်နဲ့ ပြဒါးကို ဖိလိုက်တာ ညနေ(၅)နာရီထိုးပြီ။ လေဖိုကို ဒီအတိုင်း ပစ်ထားလိုက်တယ်။

တစ်ညလုံး သီတတေဇာတေ တစ်နေ့လုံး ဥဏှတေဇာ။

ဒုတိယနေ့မနက်မှာလဲ ဒီလိုပဲ မီးတင်။ လေဖိုခွက်ကလေးနဲ့ လေဖိုလေးရဲ့တစ်ဖက် လေကြောင်း လွတ်တဲ့ဘက်မှာ အနောက်အရပ်မှာ မောင်ဖိုးဟန်လေ သူ အရှေ့အရပ်ကို မျက်နှာမူလို့

ဖိခံနေတယ်။ ပက်လက် ကုလားထိုင်ကလေးနဲ့။

စားပွဲပိုင်း အပူလေးပေါ်မှာတော့ ရေခွေးဓာတ်ဘူ။ လက်ဖက်သုပ်နဲ့ မြေပဲကြော်၊ သရက်တစ်ပင်ရွာက ထွက်တဲ့ ထန်းလျက်ကလေးက ပန်းကန်တစ်လုံး။ ကိုက်လိုက်ရင် ထောက်ခနဲ ထောက်ခနဲ လျှာဖျားမှာ ကတော့ ရှုတတအရသာ။

မနေ့ကနဲ့ မတူဘူး။ မီးကစားတာ တစ်မူထူးတယ်။ ဖိုခွင်ကတော့ မူလအတိုင်း။ လုံထားသာ ပြောင်းသွားတယ်။ မီးစတင်တဲ့ အချိန်ကနေ မီး(၃)အုပ်အကျမှာ လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်တယ်။ ချော်ပျော်နေပြီ။ ချော်ဟောင်းထောင်းထားတာ နည်းနည်းထပ်ပြီး ဖြည့်တယ်။ မီးဆက်။

မီး(၅)အုပ်မှာ လုံကို စပါးလုံး တစ်ထောက်စာလောက် အပေါ်ကို ဆွဲတင်တယ်။ မီး(၇)အုပ်ကျတဲ့အထိ လုံအနေအထား နောက်ထပ်မပြောင်းဘူး။ ဓာတ်ငြိမ်တယ်။ ချော်ငြိမ်တယ်။ ဓာတ်မထွက်ဘူး။

မီး(၈)အုပ်မှာ နောက်ထပ် စပါးလုံး တစ်လုံးစာ လုံကို ဆွဲတင်ပြန်ပြီ။

အဲဒီလိုအနေအထားက ညနေ (၅)နာရီသာ ထိုးသွားရော မပြောင်းဘူး။ မီးရပ်သွားတဲ့အထိ။

တတိယနေ့ မနက်(၈)နာရီ။ မီးစတင်ပြန်ပြီ။ လုံနုတ်ခမ်း မြေပြင်ညီ လုံငှားဖုံး၊ ဖုံး။ မီးဆိုက် ညနေ(၅)နာရီထိုး ရှေ့မတိုးဘဲ မီးကိုရပ်။ လက်စသတ်လို့ အလုပ်သိမ်း။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်
ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

(၄)ဂဏန်း

4

ပင်မဇာတ်ကား

ဘာသာစကား(၂၉)

ဟုဂ္ဂလိ

ကမ္ဘာမြေဆိုင်ရာ အမှတ်အသား ဖြစ်သည်။ စတုရန်း၊ ကုဗတုံး၊ နွေဦး- နွေ၊ ဆောင်းဦး-ဆောင်း ဟူသော ရာသီဥတု လေးခု၊ အရပ်လေးမျက်နှာ အညွှန်းပါဝင်သော လမ်းပြအိမ်မြှောင် စသည်တို့ဖြင့်လည်း ကိုယ်စားပြုဖော် ပြတတ်ကြသည်။

လက်တွေ့ကျသော ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တွင်သာမက စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ သင်္ကေတလည်းဖြစ်သည်။ အထက်ပါ သဏ္ဍာန်တူ သင်္ကေတများတွင် စတုရန်း၊ ကုဗတုံး၊ လမ်းပြအိမ်မြှောင် တို့မှာ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကောင်ခြံပ် ရှိသော သင်္ကေတများဖြစ်၍ ရာသီဥတု လေးခုကား စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားသိ သင်္ကေတဖြစ်သည်။

ယင်းကဲ့သို့ ခံစားသိ သင်္ကေတကို အရှေ့တိုင်း အထူးသဖြင့် တရုတ်တို့၏ အယူဝါဒလောကတွင် ပိုမို၍ တွေ့ရ၏။ ယင်းတို့၏ ဓလေ့တွင် လေးဂဏန်း(၄) သည် သေခြင်းတရား၏ နိမိတ်ပုံဖြစ် သည်။

သက်မဲ့ရုပ်ကလာပ်ကို ထည့်သွင်း သယ်ဆောင်ရာတွင် နောက်ဆုံးအနေ ဖြင့် အခေါင်းဖုံးကို ထောင့်လေးထောင့် ၌ သံမှိုလေးချက် ရိုက်နှက်ခြင်းဖြင့် တဝန်ဂုံး အဆုံးသတ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် လူကြီးသူမများက “သံမှိုလေးချက်မရှိကိမိတွင် ငါ့သား ငါ့မယား၊ ငါ့ဥစ္စာဟူ၍ မမှတ်နှင့်” ဟု ဆုံးမသြဝါဒပေးကြသည်။

သင်္ချာ ပြောင်းလဲ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း

သဘောကို သင်ကြားပေးကြသည်။ မိမိ မသေမီကာလအတွင်း ပိုင်ဆိုင်မှု များ ပြောင်းလဲ ဆုံးရှုံးရတတ်သဖြင့် တစ်ထစ်ချ အယူအစွဲမကြီးစေရန် သတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။

(၄)ဂဏန်းခြေကို စီရိ(Si)ဟု ခေါ်၍ သေဆုံးခြင်းကိုလည်း စီရိ(Si)ဟု ခေါ်၏။ (၄)ဂဏန်းမှာ သံပြတ်ဖြစ်၍ သေဆုံးခြင်းက တက်သံဖြစ်သည်သာ ကွာခြား၏။

ထို့ကြောင့် တရုတ်တို့က (၄)ဂဏန်း ကို အမင်္ဂလဂဏန်းအဖြစ် သတ်မှတ် သည်။ သို့သော်လည်း (၄)ဂဏန်းကို လုံးဝ ပစ်ပယ်သည်တော့ မဟုတ်ပေ။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ် နှစ်ခြင်း၊ အစိတ် စိတ် အမြွှာမြွှာ စသည့် အဓိပ္ပာယ်များ ဆောင်ယူ သုံးစွဲသည်လည်း ရှိသည်။

ခြေနှစ်ဖက်၊ လက်နှစ်ဖက် ပေါင်း လေးဖက်ကို ရည်ညွှန်း၍ ချွေးမြေကျ အောင် အားကြီးမာန်တက်၊ အားစိုက် ခွန်စိုက် လုပ်ကိုင်ကြိုးစားခြင်း အနက် အဖြစ်လည်း သုံးကြသည့်အပြင် အနောက်တိုင်း အယူအဆကဲ့သို့ ရာသီ လေးခု တစ်ပတ်လည်ခြင်း (မြန်မာမှု တွင် တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီ) = ရာသီ ချိန်ခါမရွေးဟူသော အဓိပ္ပာယ်လည်း ဆောင်ယူတတ်သည်။

မကြာသေးသော အတိတ်ကာလ က တရုတ်ဝေါဟာရ အဘိဓာန်ကို (လေးထောင့်ဂဏန်း) စီရိကျောင် ဟောက်မား(Si Jiào Hào Mǎ)ဟု ခေါ်ခဲ့

ကြသည်။

တရုတ်စာလုံးတစ်လုံး၏ အဓိပ္ပာယ် ကို ရှာဖွေရာတွင် အထက်အောက် ထောင့်လေးထောင့်ကို စိစစ် ရှာဖွေရ သည်။ (တရုတ်စာလုံးမှာ ယေဘုယျ အားဖြင့် လေးထောင့် စတုရန်းပုံစံ ရှိ၏။)

ထိုသို့ စိစစ်ရှာဖွေရာ၌ စာလုံးပုံစံကို (သုည)ဝမှ ကိုး(၉)အထိ ဂဏန်းများ ဖြင့် ခွဲခြားထားသည်။

ဥပမာ။ ။ ၀=(—)၊ ၁=(—)၊ ၂(|) စသည်ဖြင့် ၉=(| / \) အထိ ခွဲခြားထား၏။

ထို့ကြောင့် မိမိရှာဖွေမည့် စာလုံး၏ လက်ဝဲအပေါ်ထောင့် ဖွဲ့စည်းပုံ၏ ဂဏန်းခြေကို ဦးစွာ ရှာရသည်။ ထို့ နောက် လက်ယာအပေါ်ထောင့်၊ လက်ဝဲအောက်ထောင့်၊ လက်ယာ အောက်ထောင့်ဟူ၍ ထောင့်လေး ထောင့်၊ ဂဏန်းလေးလုံးအရ အညွှန်း ပါ စာမျက်နှာတွင် အဓိပ္ပာယ်ကို ဖတ်ရှု ရလေသည်။

(၂၀)ရာစု အလယ်ပိုင်းခန့်တွင် ရောမအက္ခရာများဖြင့် တရုတ်အသံ ဖလှယ်သည့်စနစ် တီထွင်လာသော အခါတွင် လေးထောင့်ဂဏန်းစနစ် သည် အနည်းငယ် ရှုပ်ထွေးသည့် (အတိတ်တစ်ခေတ်က) အဘိဓာန်ရှာ နည်းအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ နောက်ပိုင်း တရုတ်ဝေါဟာရ အဘိဓာန်များတွင် ရောမအက္ခရာဖြင့်

သာ စာမျက်နှာ စီစဉ်ထားကြပေသည်။

(၅)ဂဏန်း

(၅)ဂဏန်းကို လူသား၏ ကျန်းမာရေးနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအဖြစ် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြသည်။ လူတစ်ဦးအတွက် ထိန်းချုပ်လှုပ်ရှားရသော ခြေလက်လေးဖက်နှင့် ဦးနှောက်တည်ရာ ဦးခေါင်းတို့ စုစုပေါင်း (၅)ခုကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် လက်ချောင်းလေးချောင်းနှင့် လက်မတစ်ချောင်း စုစုပေါင်း လက်ချောင်း(၅)ချောင်းဖြင့် ကိုင်တွယ်လှုပ်ရှားရခြင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အဓိကကျသော အညွှန်းမှတ်လေးခုနှင့် ဗဟိုချက်တို့ကို ရည်ညွှန်း၍လည်းကောင်း သင်္ကေတပြုကြသည်။

ကောင်းကင်ဘုံရှိ အဓိကရအင်အားစုများ ပေါင်းစည်းခြင်းဟု ယူဆသည်။ နျိုဗြေမေတြီပညာအရ ပုံဖော်ထားသောပွဂံ သို့မဟုတ် ငါးမြှောင့်ကြယ်ဖြင့်လည်း သင်္ကေတ ဖန်တီးကြသည်။

အဆောက်အအုံတစ်ခု၏ အခြေခံအုတ်မြစ်သည် လေးထောင့် စတုရန်း သို့မဟုတ် လေးထောင့် စတုဂံပုံ သဏ္ဍာန်ရှိပါက အထက်မှ ဆောက်လုပ်သော အဆောက်အအုံ ဖွဲ့စည်းပုံသည် ရိုးရှင်းလွယ်ကူပါသည်။

ပွဂံပုံ အုတ်မြစ်သည်ကား လေးထောင့်ပုံထက် ပိုမိုတွက်ချက် တွေးဆရသော မှတ်ဉာဏ်၏ အဆင့်မြင့် လုပ်

ဆောင်မှုကို ဖော်ပြသည်။

ဤ ပွဂံအဆောက်အအုံများသည် ကောင်းကင်ဘုံနှင့် ဆက်နွယ်ကာ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော စွမ်းအင်များ ကိန်းအောင်းသည်ဟု ယူဆကြလေသည်။(အမေရိကန်မှ ပင်တဂွန် အဆောက်အအုံ၊ မြန်မာနိုင်ငံမှ ငါးမျက်နှာ စေတီပုထိုးများပုံစံ ဖြစ်သည်။)

(၅)ဂဏန်းသည် ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းဆိုင်ရာ သဘာဝပုံစံအဖြစ် သတ်မှတ်သကဲ့သို့ ရုပ်ဝတ္ထုဆိုင်ရာ ဖွဲ့စည်းပုံ(၅)မျိုးကိုလည်း ရည်ညွှန်းသည်။

ယင်းသည် တရုတ်ဓလေ့တွင် ထင်ရှားစွာ တွေ့ရသောပုံစံ (၅)မျိုးဖြစ်သည်။ သစ်သား၊ မီး၊ မြေ၊ သတ္တုနှင့်ရေ ဟူသော ကမ္ဘာတည်ဓာတ်ကြီးငါးပါးဖြစ်ကာ တရုတ်ဘာသာဖြင့် ဝူယိုင်(Wú Xīn'g)ဟု ခေါ်ကြသည်။

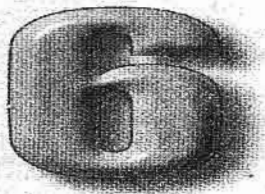
ထိုဓာတ်(၅)ပါးသည် ဖော်ပြပါ အစိအစဉ်အတိုင်း တစ်ခုက တစ်ခုကို ဖန်တီးမွေးဖွားပေးကြသည်။ ဥပမာ သစ်သားက မီးကို ဖန်တီးမွေးဖွား၍ မီးက မြေကို ဖန်တီးမွေးဖွားပေးသည်။ ဤဆက်သွယ်မှုကို ရှန်းယိုင်(Shèng Xīn'g)ဓာတ်ဖြစ်စဉ်ဟု ခေါ်ကြသည်။

အစဉ်အတိုင်း တစ်ဆင့်ကျော်ပါက ထိန်းချုပ်ခြင်း၊ အောင်နိုင်ခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။

ဥပမာ ။ ။ သစ်သားက မြေကို ထိန်းချုပ်အောင်နိုင်၍ မြေက ရေကို၊ ရေက မီးကို၊ မီးက သတ္တုကို၊ သတ္တုက သစ်သားကို အစဉ်အတိုင်း ထိန်းချုပ်အောင်နိုင်ကြသည်။ ဤဆက်သွယ်မှုကို ခဲယိုင်(Ke Xíng) မရဏဖြစ်စဉ်ဟု ခေါ်လေသည်။

ထိုဓာတ်ငါးပါး၏ ဆက်သွယ်ပေါင်းစပ်မှုများသည် လောကအတွင်းရှိ လူမှုဆက်ဆံရေး၊ စစ်နည်းဗျူဟာ၊ ကျန်းမာရေးဆေးဝါးကုသမှု၊ အဆောက်အအုံတည်ဆောက်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာစသည်ဖြင့် နေရာအနှံ့အပြား၌ ပါဝင်ဖြစ်တည်လျက် ရှိသည်။ ဤတွင် (၅)ဂဏန်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ညွှန်းဖြစ်ရာ သိသာရုံမျှ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

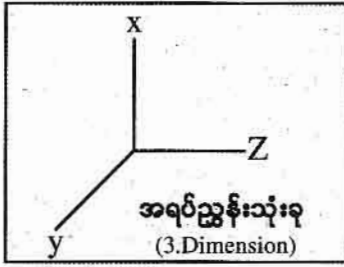
(၆)ဂဏန်း

ဆန့်ကျင်ဘက်နှစ်ခုကို ထိန်းညှိပေးခြင်းနှင့် ချိန်ခွင်လွှာ ညီမျှစေခြင်း၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ မီးနှင့်ရေ၏ တြိဂံများ ပေါင်းစည်းမှု ဖြစ်သည်။ (မီးနှင့်ရေ၏ သင်္ကေတများကို ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ် နက္ခတ္တဇာင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား အမှတ်(၂၄)၊ စာမျက်နှာ (၁၀၁)တွင် ရှာဖွေကြည့်နိုင်သည်။ ဤပေါင်းစည်းမှု သင်္ကေတဖြစ်သော ဂဏန်း(၆)သည် လူသား၏ ဝိညာဉ်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုပေသည်။

ဂရိ ရှေးဟောင်း အယူအဆအရမူ (၆)ဂဏန်းသည် အဖိုအမ လိင်(၂)မျိုးစလုံး ပါဝင်သော ဒွီလိင်သတ္တဝါ (Hermaphrodite)၏ ကိုယ်စားပြု သင်္ကေတ ဖြစ်သည်ဆို၏။ (ဥပမာ အားဖြင့် တီကောင်ကဲ့သို့ သတ္တဝါသည် ဒွီလိင်သတ္တဝါ ဖြစ်သည်။)

* * *

(၆)ဂဏန်းသည် ဟင်းလင်းပြင် တစ်ခု၏ အရပ်ညွှန်းကိုလည်း ဖော်ဆောင်သည်။ ဟင်းလင်းပြင်တွင် အရပ်ညွှန်းသုံးခု ပါဝင်သည်။ ယင်းကို 3 Dimension ဟုခေါ်သည်။ 3D ဟုဆိုလျှင် ယနေ့ခေတ် လူသိ များလိမ့်မည်။

2Dရုပ်ပုံ (ဥပမာ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ)တွင် ဘောလုံးကဲ့သို့ စက်လုံးအား စက်ဝိုင်းအဖြစ်သာ တွေ့မြင်ဖော်ပြနိုင်သည်။ 3Dကား စက်လုံးပုံသဏ္ဍာန်ကို ပီပြင်စွာ မြင်နိုင်အောင် သရုပ်ဖော်နိုင်သည်။ ပြားနေသော ရုပ်ပုံမှ ကြွတက်လာသောရုပ်ပုံ၊ မျက်စိအမြင်၌ အမှန်တကယ်မြင်ရပုံ ဖြစ်လာသည်။

ယင်းအတွက် အရပ်ညွှန်းဝင်ရိုး x,y,z ဟူ၍ သုံးခုလိုအပ်သည်။ ဝင်ရိုးသုံးခုဟုလည်း ဆိုနိုင်၏။ ဤတွင် မြင်ကွင်းသုံးခု ပါဝင်သည်။ xy မှ မြင်ရသောမြင်ကွင်း၊ yz မြင်ကွင်းနှင့် zx မြင်ကွင်းတို့ဖြစ်၏။

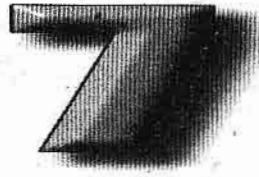
မြင်ကွင်းတစ်ခုစီတွင် အညွှန်း (အနား)(၂)ခုစီ ပါဝင်သဖြင့် စုစုပေါင်း မြင်ကွင်း(၃)ခုအတွက် အညွှန်း(အနား) (၆)ခုဖြစ်ရသည်။ (သင်္ချာဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ဝေါဟာရများ ဖြစ်သော်လည်း လူအများ နားလည်နိုင်အောင် ကြိုးစားရှင်းပြထားပါသည်။)

တစ်နည်းအားဖြင့် (၆)ဂဏန်းသည် ပျိုမျစ်သန်စင်ခြင်း၊ စနစ်ယေးတကျ ရှိခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ဆောင် ၁၉၂ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ အကြောင်းသော်ကား (69)(sixty-nine) (6နှင့်9သည် ပုံစံတူ၍ မောင်နံစုံတွဲဟု တင်စား၏။)သည် နှစ်ကိုယ် ကျွမ်းပြီးသော ဖိုမတစ်စုံကို ရည်ညွှန်းတတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

တရုတ်ခေလေ့တွင်ကား (၆)ဂဏန်းသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းနိမိတ်ဆောင်ပေသည်။ စီးဆင်းသည့် လျှိုး (Liu)ဟူသော စကားလုံးနှင့် အသံထွက် ဆင်တူသဖြင့် စဉ်ဆက်မပြတ် ရှိခြင်း၊ သားစဉ်မြေးဆက် တိုင်အောင် ပျံ့နှံ့ခြင်း အနက်လည်း ဆောင်သည်။

(၇)ဂဏန်း

ပြည့်စုံသော အစီအစဉ်၏ သင်္ကေတသို့မဟုတ် စက်ဝိုင်းတစ်ခု ပြီးစီးပြည့်ဝသော အချိန်ကာလဟု တင်စားကြသည်။

ဟင်းလင်းပြင်းအညွှန်း အနား(၆)ခုနှင့် ဗဟိုချက်ပေါင်းသော် ရည်ညွှန်းမှတ် (၇)ခုဖြစ်၏။ ရက်သတ္တပတ် ပြည့်စုံစေရန် (၇)ရက်ရှိ၏။

ဂီတပညာတွင်လည်း ဒိုင်အာတိုနစ် (Diatonic) စကေးခေါ် အသံအနိမ့်အမြင့် (၇)သံဖြင့် စတင်ကာ သင်္ကေတရေးမှတ်ကြသည်။ (ယင်းကို အရှေ့တိုင်း (ဂီတ)သင်္ကေတ Oriental Note ဟု လည်းခေါ်ကြသည်။)

ဒို(Do)၊ ရေ(Re)၊ မီ(Mi)၊ ဖာ(Fa)၊ ဆို(So)၊ လာ(La)၊ တီ(Ti)ဟူ၍ အမည် (၇)မျိုး ပေးထားသည်။

အနီ၊ လိမ္မော်၊ အဝါ၊ အစိမ်း၊ အပြာ၊ မဲနယ်၊ ခရမ်း ဟူ၍ ရောင်စဉ်

ခုနစ်မျိုး သတ်မှတ်ခဲ့ခြားသည်။ အရှေ့တိုင်းရှိ တရုတ်ခေလေ့တွင်လည်း ဤကဲ့သို့ ရောင်စဉ်(၇)မျိုး သတ်မှတ်ချက်ရှိ၍ ဒွါရ(၇)ပေါက်ကိုလည်း ညွှန်းသည်။ မျက်နှာပိုင်းကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ကာ မျက်စိ(၂)ကွင်း၊ နား(၂)ပေါက်၊ နှာခေါင်း(၂)ပေါက်နှင့် နှုတ်ခမ်းတစ်စုံတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ရိုးရာထုံးစံခေလေ့အနေဖြင့် ကွယ်လွန်သူ၏ မိသားစုက ဒုမင်္ဂလဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ကာ (၄၉)ရက်(၇x၇) ပြည့်မြောက်သောအခါ တမလွန်အတွက် ဆုတောင်းပွဲ ပြုလုပ်ပေးကြသည်။ (မြန်မာမှုတွင် တစ်လပြည့်ဆွမ်း သွတ်ခြင်းနှင့် ဆင်တူ၏။)

(၇)ဂဏန်းသည် နတ်ဒေဝတာ ဆိုင်ရာဂဏန်းဖြစ်၍ (၇x၇)=၄၉သည် တစ်ဘဝတာ ပြည့်စုံခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။

ထျန်းကန်းရှန်း(Tián Gāng Shēn) ခေါ် ကြယ်(၇)လုံး ပါဝင်သည့် ခုနစ်စင်တာရာ(ကြယ်)သည် လောကကြီးအတွင်း ဦးတည်ရာမဲ့ လမ်းပျောက်နေသူ လူသားများအတွက် ကောင်းကင်နတ်မင်းကြီးက တာဝန် ပေးအပ်ထားသော လမ်းပြတာရာ(ကြယ်)ပင် ဖြစ်လေသည်။

အရှေ့အနောက် ကမ္ဘာ့သမိုင်းဖြစ်စဉ်များအရ (၇)ဂဏန်းနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွယ်သော ကာလများတွင် အပြောင်းအလဲများစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရသည်ကို ညွှန်း၍ (၇)ဂဏန်းသည် နာကျင်မှု၏ သင်္ကေတ၊ ရောဂါဘယနှင့် အနာတရဖြစ်ခြင်းတို့၏ နိမိတ်ပုံဖြစ်သည်ဟုလည်း ကောက်ချက်ချကြလေသည်။

ထုက္ကန်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး

အေအေ ၉၃၃ ရ(အေအီ - ၅၅၇၁)နှစ်တွင်ဘုရင်မင်းပလောင်း တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ထုက္ကန်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး [အာအာ ၉၃၃ ရ(အေအီ-၅၅၇၁)နှစ်တွင် ဘုရင်မင်းပလောင်း တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။]

ထုက္ကန်သိမ်ပုထိုးတော် ပု

ရှေးခေတ်ရခိုင်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှု ဒီဇိုင်းလက်ရာများ (၁)

ယန်းချိုထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ရှေးမြို့တော်ဟောင်းတစ်ခု ဖြစ်သော မြောက်ဦးမြို့ဟောင်းတွင် “အိမ်အိုကျားကန်၊ မြို့အိုထုက္ကန်” ဟူသော စာဘောင်အရ တည်ဆောက် ထူဒါန်းခဲ့သော ပုထိုးတော်ကြီးတစ်ဆူ နှိပ်ပါသည်။

ထိုပုထိုးတော်ကြီးကို သမိုင်းအဆိုအရ ထုက္ကန်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး ဟု ခေါ်ဆိုသည်ကို သိရှိရပါသည်။

ထိုပုထိုးတော်ကြီးသည် မြောက်ဦးမြို့နန်းတော်ကုန်း၏ မြောက်ဘက်မိုင်ဝက်ခန့်အကွာ ရန်အောင်ဇေယျခေါ် သျှစ်သောင်း ပုထိုးတော်ကြီး၏

အနောက်ဘက်၊ လေးမျက်နှာ ပုထိုးတော်ကြီး၏ အရှေ့တောင်ဘက် ခပ်ယွန်းယွန်းတွင် တည်ရှိပါသည်။

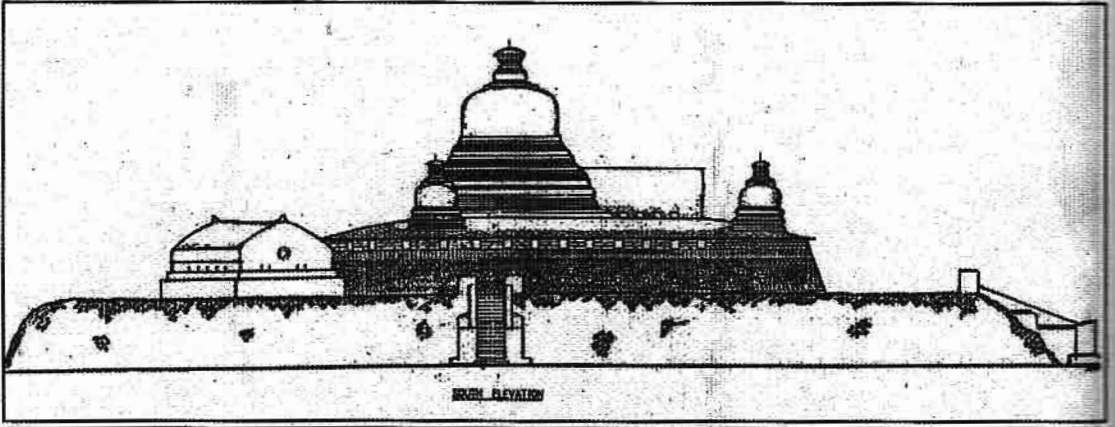
မူလ(ကတျာ) တောင်ကုန်းကို အုတ်တံတိုင်း ပတ်ပတ်လည်ကာရံပြီး စည်မျက်နှာကဲ့သို့ မြေညှိကာ တည်ဆောက်ထားသော ပုထိုးတော်ကြီးတစ်ဆူပင် ဖြစ်ပါသည်။

မြို့နိုင်ငံ၏ အကာအကွယ်အဖြစ် တည်ဆောက် ကိုးကွယ်ခဲ့သော ပုထိုးတော်ကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်သည်ဟုလည်း သိရှိရပါသည်။

ထုပ်တန်းကြီးများသဖွယ် ကြီးမား

ရှည်လျားသော ကျောက်တန်းကျောက်တုံးကြီးများဖြင့် တည်ဆောက်ထားသောကြောင့်လည်း “ထုက္ကန်သိမ်” ပုထိုးတော်ဟူ၍ ခေါ်တွင်သည် ဟု သိရှိရပါသည်။

ထုက္ကန်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီးကို ရခိုင်သက္ကရာဇ် ၉၃၃ ခုနှစ်(အေဒီ ၁၅၇၁ ခုနှစ်)တွင် ရခိုင်ဘုရင် မင်းပလောင်းနှင့် ဗိပုရားရှင်လတ်တို့က တည်ထားပူဇော်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော် တောင်မြောက်ခြမ်းပုံ

ပုထိုးတော်ကြီး တောင်မြောက်ပေအရှည် (၁၀၀)ကျော်ကျော်ခန့်၊ အရှေ့အနောက် (၁၂၃)ပေခန့်နှင့် ပုထိုးတော် အမြင့် (၄၅)ပေခန့် ရှိပါသည်။ ပုထိုးတော်ကြီး အနောက်ဘက်တွင် တစ်ဆက်တည်းကပ်လျက် ဥပုသ်ဆောင်တစ်ဆောင် ရှိပါသည်။

ဥပုသ်ဆောင် တောင်မြောက် (၄၆)ပေခန့်၊ အရှေ့အနောက် (၂၉)ပေခန့်နှင့် အမြင့်(၂၀)ပေခန့် ရှိပါသည်။ ဥပုသ်ဆောင်ကိုလည်း ကျောက်တုံးကြီးများဖြင့် တည်ဆောက်ထားပါသည်။

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီးနှင့် ဥပုသ်ဆောင် တည်ဆောက်ထားသော ကုန်းတော် မဟာရံတံတိုင်း အမြင့်ပေ (၂၀)ခန့်ရှိပြီး အရှေ့အနောက် အကျယ် (၂၆၅)ပေခန့်နှင့် တောင်မြောက် အကျယ် (၂၀၆)ပေခန့် ရှိပါသည်။

ကုန်းတော်၏ အရှေ့တောင်ထောင့်၊ အရှေ့မြောက်ထောင့် မဟာရံတံတိုင်းတို့မှာ ထောင့်ချိုးများကို မသိမသာ ဖြတ်ထားသည့် အနေအထား တွေ့ရှိရပါသည်။

ကုန်းတော်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းမှာတော့ ဘဲဥထိပ်သဏ္ဍာန်တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုထိုးတော်ကြီး တည်ရှိရာ

၁၉၄ နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံစံ

ကုန်းတော်ပေါ်သို့တက်ရန် အရှေ့ဘက်နှင့် တောင်ဘက်မျက်နှာတွင်သာ ကျောက်လှေကားကြီး တွေ့ရှိရပါသည်။ မြောက်ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်တို့တွင် မတွေ့ရှိရပါ။

မဟာရံတံတိုင်းများပင် ပျက်စီးနေပေပြီ။ ကျောက်လှေကားကြီးနှစ်ခုတွင် ကြီးမားရှည်လျားသော ကျောက်တုံးတန်းကြီးများဖြင့် လှေကားထစ်များ ပြုလုပ်ထားသည်။

ပုထိုးတော်ကြီး၏ နံရံများ၊ လိုဏ်ထပ်များနှင့် ဥပုသ်တော်ဆောင်ကို ကြီးမားရှည်လျားသော ကျောက်တုံးကြီးများဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည်။

ပုထိုးတော်ကြီး ခေါင်မိုးနှင့် လိုဏ်ထပ်အတွင်းရှိ စင်္ကြံလမ်းများတွင် ဖျာချပ်ကဲ့သို့သော ကျောက်ဖျာကြီးများကို မိုးထား ခင်းထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုထိုးတော်ကြီး ခေါင်မိုးပေါ်ရှိ အရံစေတီများလေးဆူနှင့် ဗဟိုပင်မ စေတီတော်ကြီးတို့ကို အုတ်ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဥပုသ်တော်ဆောင်မှာ ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီးနှင့် တစ်ဆက်တည်း

ဆောက်ထားပြီး ပုထိုးတော်ကြီး၏ အနောက်တောင်ဘက်တွင် ကပ်လျက် တည်ရှိပါသည်။

ပုထိုးတော်ကြီး၏ လိုဏ်ဂူတော်အတွင်းသို့ ဝင်သော ဝင်ပေါက်မှ ဝင်ကာ အပြင်လိုဏ်ထပ်ကို အနည်းငယ် ကျော်ဖြတ်ပြီးမှ ဥပုသ်တော်ဆောင်သို့ ဝင်သော မုခ်သို့ ရောက်ရှိပါသည်။

ဥပုသ်ဆောင်နှင့် ပုထိုးတော်ကြား၌ ဥပုသ်ဆောင်၏ ဝင်ဝတွင် ပုထိုးတော်ကြီး၏ ခေါင်မိုးပေါ်သို့တက်ရန် ကျောက်လှေကားငယ်တစ်ခု ရှိသည်။ ကျောက်လှေကားထစ် ငါးထစ်ဖြင့် တွေ့ရှိရ၏။

လှေကားရင်းတွင် မူလက ရေးထိုးထားခဲ့သော ကျောက်စာနှစ်ချပ်ရှိသည်။ ကျောက်စာများမှာ ရေတိုက်စားသွားသဖြင့် ပျက်ပြယ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုထိုးတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်နံရံ မှစ်ဝတစ်ခုတွင်လည်း "မုတ်သုန်ဝ" ဟူ၍ ရေးထိုးထားသော စာတစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။ ရင်ပြင်တော်မှလည်း ကျောက်စာအပိုင်းအပို အနည်းငယ်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ပုထိုးတော်ကြီး၏ ခေါင်မိုးပေါ်တွင်

ထောင့်လေးထောင့်၌ စေတီရံငယ် တစ်ဆူကျစီ ရှိသည်။ အလယ်တည့် တည့်တွင် ဗဟိုစေတီတော်ကြီးနှင့် မှန် ပေါက်တစ်ခု ပါရှိသော ပေါင်းကူး ခေါင်မိုးတစ်ခု ရှိသည်။

ယင်း ပေါင်းကူးခေါင်မိုးမှ ဂန္ဓကုဋ် တိုက်ခန်း တွေ့ရှိသည်။ ခန်းရှေ့ရှိ လိုဏ်ခန်း ပေါင်းကူးခေါင်မိုး ဖြစ်ပါ သည်။ ဤ ပေါင်းကူးခေါင်မိုး၏ မှန် ပေါက်မှာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်ခန်းအတွင်းရှိ ဆင်းတုတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ကြည့်ည့် နိုင်ရန် အလင်းပေးသော အလင်း ပေါက်ကြီးဖြစ်သည်။

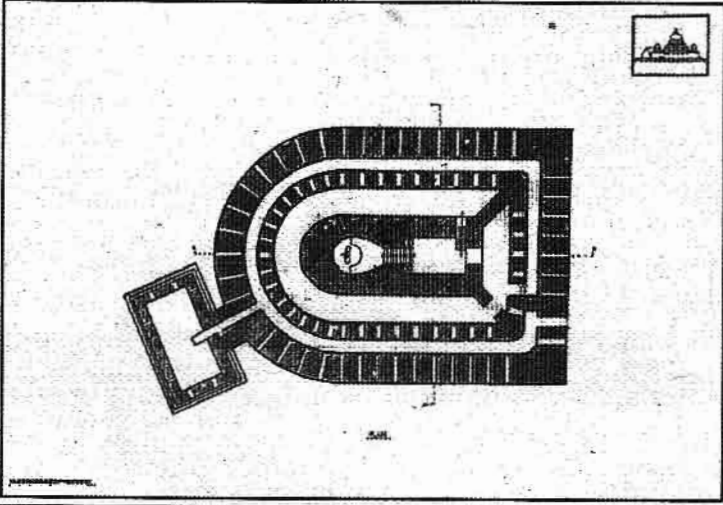
စေတီရံများနှင့် စေတီတော်ကြီးမှာ ခေါင်းလောင်းမောက် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုး ဖြစ်သည်။ ထီးတော်ကို မှီပွင့်သဏ္ဍာန် တင်လှူထားပါ၏။

ပုထိုးတော်ကြီး၏ လိုဏ်ထပ် အတွင်းသို့ဝင်ရန် အရှေ့ဘက် မျက်နှာ စာ တောင်ဘက် ခပ်ယွန်းယွန်းတွင် မှန်ဝင်ပေါက်တစ်ခုရှိသည်။ မှန်ဝင် ပေါက် အမြင့်(၇)ပေ(၂)လက်မခန့်နှင့် အကျယ် (၃)ပေ (၈)လက်မခန့် ရှိပါ သည်။

မှန်ဝင်ပေါက်အပေါ်တွင် ကြီးမား ရှည်လျားသော ကျောက်တုံးတန်းရှည် ကြီးများဖြင့် ပေါင်းကူးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤဝင်ပေါက်မှစ၍ ထုတ္တန်သိမ် ပုထိုးတော်ကြီးအတွင်းသို့ ခရုပတ် သဖွယ် လက်ယာရစ် ဝင်ရပါသည်။ ဝင်ဝင်ချင်း အပြင်လိုဏ်ပတ် အမြင့် (၁၀)ပေခန့်ရှိပြီး အကျယ်(၄)ပေ (၁၀) လက်မခန့် ရှိပါသည်။ လိုဏ်ပတ် လက်ဝဲ၊ လက်ယာ နှစ်ဖက်လုံးတွင် မှန်ဖွင့်ဘုရားများ ရှိပါသည်။

မှန်တစ်မှန်စီ၏ အမြင့်(၃)ပေ (၃) လက်မခန့်နှင့် အကျယ် (၂)ပေ (၄)

ထုတ္တန်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး၏အခြေခံဇယား

လက်မခန့်စီ ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။ မှန်ထဲရှိ ဆင်းတုတော်များ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာလည်း (၂)ပေ (၇)လက်မခန့်ရှိပြီး ပခုံးစွန်းနှစ်ဖက် အကျယ်(၁)ပေ (၃)လက်မခန့်နှင့် ဒူးစွန်းနှစ်ဖက် အကျယ်(၁)ပေ (၁၀) လက်မခန့် ရှိကြပါသည်။

များသောအားဖြင့် ဆင်းတုတော် များမှာ ပဏံမုဒြာနှင့် ဘူမိပဿ ဆင်းတုတော်မုဒြာများ တွေ့ရှိရ ပါသည်။ တချို့ဆင်းတုတော်များမှာ သင်္ကန်းတော်ဖော်ထားပြီး တချို့ ဆင်းတုတော်များမှာ သင်္ကန်းတော် မဖော်ဘဲ ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိ ရပါသည်။

ဆင်းတုတော်တစ်ဆူ၏ ပလ္လင်တွင် သမင်လေးနှစ်ကောင်ဖြင့် ထုဆစ်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်ယာဘက်ရှိ ဆင်းတုတော် များမှာ ကျောက်တုံးတစ်တုံးတည်းကို ထုလုပ်ထားသော ရုပ်တုတော်များ ဖြစ် ကြပါသည်။ လက်ဝဲဘက်ရှိ ဆင်းတု တော်တချို့မှာ ရွှံ့စေးကို မီးဖုတ်ပြီး စဉ့်ဝါရည်သုတ်ထားသော အုတ်ခေါင်း

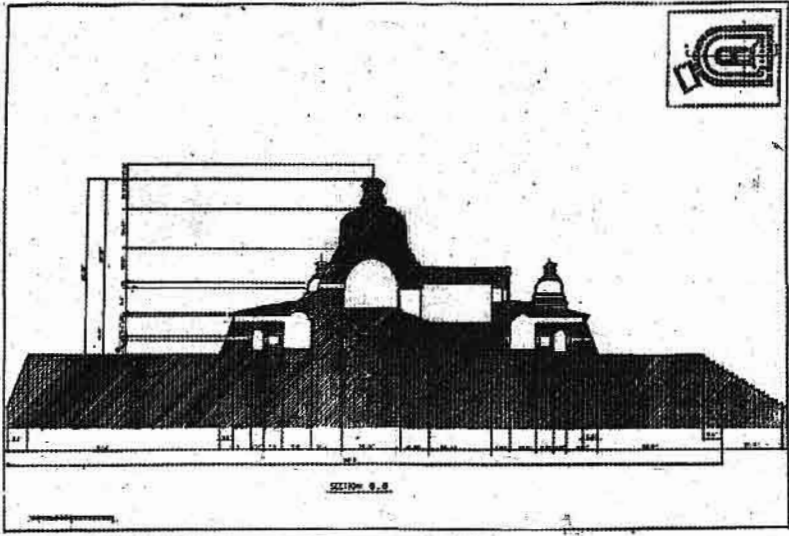
ပွ ဆင်းတုတော်များ ဖြစ်ကြသည်။ လိုဏ်ပတ်လမ်းထဲမှ ဘုရားတစ်ဆူ စီ၏ မှန်ပေါက် လက်ဝဲလက်ယာတို့ တွင် နံရံကျောက်သားနှင့် တသားတည်း ထွင်းထုထားသော ရုပ်လုံးရုပ်ကြွ တစ်ဖက် တစ်ရပ်ကျစီ ရှိသည်။

ထိုရုပ်လုံးရုပ်ကြွများကို စဉ့်ရောင်စုံ ဖြင့် ခြယ်သခဲ့လိမ့်မည်ဟု ယူဆရပါ သည်။ တချို့ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများတွင် လက်ရှိအခြေအနေ၌ စဉ့်ရောင် အနည်းငယ် ကျန်ရှိနေသေးသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လိုဏ်ပတ်လမ်း၏ တချို့ကြမ်းခင်း နေရာများတွင်လည်း စဉ့်ရောင်များ တွေ့ရှိရပါသေးသည်။

ပုထိုးတော် တည်ဆောက်ခဲ့စဉ် မြောက်ဦးခေတ်လယ်၌ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွ ကြမ်းခင်းများကို စဉ့်ရောင်ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်ခဲ့လိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

လက်ရှိ အခြေအနေတွင် မိုးရေ များတိုက်စားမှုကြောင့် စဉ့်ရည်များ အောက်ကျသွားသည်ကို တွေ့ရှိနေရ ပါသည်။ တချို့ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများမှာ စဉ့်ရောင်များသာမက လျှောက်ဆစ်

ထက္ကန့သိမ်ပုထိုးတော်ကြီးကိုးကိုင်ပုံဆွဲ

လက်ရာပါ ချောမွတ်ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ယခုနှစ်များတွင် ပုထိုးတော်ကြီး လိုဏ်ပတ်တစ်လျှောက် မိုးရေ ယိုစီးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ မိုးရာသီတစ်ရာသီလုံး ရွာထားသော မိုးများမှာ ပုထိုးတော်ကြီးထဲတွင် စိမ့်ဝင်နေပြီး မိုးရေများ ပုထိုးတော်ကြီးထဲတွင် အိုင်ထွန်း စိုစွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထက္ကန့သိမ်ပုထိုးတော်ကြီးအား မိုးရေ ယိုစိမ့်မှုနည်းပါးအောင် ယခုအချိန်တွင် ထိန်းသိမ်းသင့်နေပေပြီ။

မထိန်းသိမ်းလိုက်နိုင်ပါက နောင်နှစ်များတွင် မိုးရေ ဆက်လက်စိမ့်ဝင်လျှင် ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများသာမက ပုထိုးတော်ကြီးတစ်ခုလုံး နောင်အရှည်တည်တံ့နိုင်ရေးအတွက် စိုးရိမ် ရင်လေးရပါသည်။

တတ်နိုင်သူများအနေဖြင့် ပုထိုးတော်ကြီး ရေရှည်တည်တံ့နိုင်ရေးအတွက် ဝိုင်းဝန်းကူညီ ထိန်းသိမ်းကြ

စေလိုပါသည်။

ပုထိုးတော်ကြီး လိုဏ်ပတ်တစ်လျှောက်တွင် မြောက်ဦးခေတ် တစ်ခေတ်လုံး၏ လူ့အဆင့်အတန်း၊ ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူး၊ ရာထူးအဆင့်အတန်း၊ ယောက်ျားမိန်းမ အသက်အရွယ်အမျိုးမျိုးတို့၏ ဝတ်စားဆင်ယင် ထုံးဖွဲ့ပုံများကို အသေးစိတ် ထုလုပ်ထားပါသည်။

ရုပ်တုတိုင်းလိုလိုတွင် ဘုရားကို ပူဇော်နေဟန် ကြားဖူးတစ်ဖူးကျစီ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ဆောင်ထားကြပါသည်။

မြောက်ဦးခေတ် တစ်ခေတ်လုံးတွင် ဝတ်စားဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ခဲ့သော မကိုဋ်သရဖူ၊ ဦးညောင်၊ ဖောင်းထုပ်၊ ဖောင်းတော်၊ ဆံထုံး၊ ပုတီး၊ နားတောင်း၊ ဘယက်၊ လက်ကောက်၊ လက်စွပ်၊ မောင်းကွပ်၊ ဆံထိုး၊ ရင်ထိုး၊ ဘာစု (အင်္ကျီ)၊ ရင်ရှားထဘီ၊ ဒယော(ပုဆိုး)၊ စလွယ်၊ တဘက်၊ ခါးကြိုး၊ ဒွါဒရာ ပုံစံအမျိုးမျိုးတို့ကို အနုစိတ် ရှုမြင်နိုင်ပါသည်။

ယက္ခ၊ ကုမ္ဘာ၊ ဘီလူး၊ ဒွါရ ပါလရုပ်တုများကိုလည်း ဆင်ယင် ထုံးဖွဲ့မှု အပြည့်ဖြင့် တွေ့ရှိရပါသည်။ ယခင်က ရုပ်လုံးရုပ်ကြွ ရုပ်တုပေါင်း (၅၈၄)ရုပ် ရှိသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

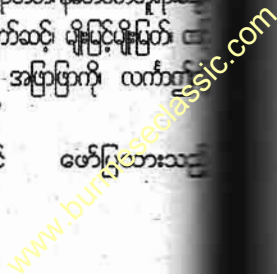
ယခုအခါ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွပေါင်း (၂၆၇)ရုပ်နှင့် ဆင်းတုတော်ပေါင်း (၁၄၉)ဆူ စုစုပေါင်း (၄၁၆)ရုပ်ခန့်သာ တွေ့ရှိရပါတော့သည်။

ရခိုင်တို့တွင် ဗောင်းတော် (၄၀)၊ စလွယ်တော်(၉)ပါး၊ ဆံထုံးထုံးနည်း (၆၄)မျိုးရှိခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ရက္ခိုင်မဟာနိဒါန်းကျမ်းတွင် ရခိုင်တို့၏ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ပုံများကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးစပ်သိကုံးထားပါသည်။

‘ရက္ခိုင်နိဒါန်း ကျမ်း’၌ ညွှန်းသား၊ ဥဒိန်း၊ လာ၊ မဟာသမာ၊ ပင်းပုစ၍ ရက္ခပုဏ္ဏလာ ပြည်ညောင်ဝယ် ဝံသာအပြား၊ ပျိုးလေးပါးတို့ ဝတ်စားဆင်ယင် ထုံးဖွဲ့အောင်ကို ပြင်ဆင်သမှု စဉ်ကော်ပြု၍ ကျက်ပြုကြတံ့အောင် ဆင်ယင်ပေါင်းကား...

တောင်းတော်လေးဆယ်၊ စလွယ်တော်ကြီးပါး၊ ခါးကြိုးဝါးရပ်၊ လက်စွပ်ရစ်ဆယ်တစ်လည်ရစ်ကိုးဆွေ၊ နှုတ်ကိုးဆင့်၊ ကြည့်တစ်ဆယ်ခြောက်၊ လက်ကောက်နှစ်ဆယ်၊ ပန်းသွယ်ပါးမျိုး၊ ဆံထိုးရစ်ခု၊ ပန်းပုရစ်ခု၊ ခြေစွပ်ခုနှစ်ပါး၊ ကိုယ်လွှားဝါးမျိုး၊ အင်္ကျီအညိုထိုက်တန်လှသည့် ရာဇအမ္ဘာ၊ အင်္ကျီအညိုသေဋ္ဌိယနှင့်...

ပြုစုထားပုံအတိုင်း နိတ်ဝတ်ပုံများအား ရှေးပြေသံတော်ဆင့် မျိုးပြင်ပျံ့ပြတ် ထိုအပ်ဆင်ရာ အပြာဖြာကို လက်ကိုင်ကုံးသတည်း’ လင်္ကာတွင် ဖော်ပြသားသည်။

ဆို၍တို့၏ ဆင်ယင်ထုံးဖြူမှုများ အားလုံးကို ဤလိုဏ်ဂူတော်အတွင်းရှိ ခုတ်လုံးရုပ်ကြွများ၌ ဆင်ယင်ထုံးဖြူထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လိုဏ်ဂူပတ်လမ်း၏ တစ်ဝက်ခန့် တွင် တံခါးပေါက် နှစ်ပေါက်ရှိသည်။ တံခါးပေါက်များတွင် တံခါးဆုံလည် များ တပ်ဆင်ရန် အပေါက်ဖောက်ထား သော ကြီးမားရှည်လျားသည့် ကျောက် တုံးတစ်တုံး ကျစ်ကို တစ်ဖက်တစ်ချက် တပ်ဆင်ထားပါသည်။

ပထမတံခါးကို ကျော်ဖြတ်လိုက် သောအခါ ယက်သုံး(ငါးသုံး)ထောင့် သဏ္ဍာန် အခန်းကျယ်တစ်ခုရှိသည်။ တရား ကြီးစားအားထုတ်သော အခန်း တစ်ခန်းဟု သိရသည်။ ယင်းအခန်းကို ကျော်ဖြတ်ပြီးမှ ဒုတိယတံခါးကို တွေ့ရ သည်။

ဒုတိယတံခါးကို ကျော်ဖြတ်လိုက် သောအခါ လိုဏ်ဂူ စကြိုလမ်းမှာ လော်ရီကားကြီးများ သွားလာနိုင်သည့် အထိ ကျယ်ပြန့်လှသည်။ ဤအတွင်း လိုဏ်ပတ်လမ်း အမြင့်(၁၄)ပေခန့်နှင့် အကျယ်(၁၁၅)ပေခန့် ရှိပါသည်။

ဤလိုဏ်ဂူထပ်စကြိုလမ်း အဆုံး တွင် ဘဲဥပုံသဏ္ဍာန် တံခါးပေါက်တစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းတံခါးပေါက်မှဝင်ပြီး လှေကား(၉)ထပ် တက်ရပါသည်။

အပေါ်သို့ ရောက်သွားသောအခါ အာရုံခံရန် စတုရန်းပုံ အခန်းကြီး တစ်ခန်းရှိပါသည်။ ရှေးအခါက သာသနာပိုင်နှင့် ရဟန်းတော်ကြီးများ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး ကျင်းပရာ ပဝါရဏာပြုရာ အခန်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

နံရံ၏ လက်လှမ်းတစ်မီခန့် အမြင့်၌ နံရံမှ ကျောက်စွန်းကြီးများပေါ်တွင် ဆီမီးခွက်များတင်၍ ထွန်းညှိနိုင်ရန်

စီမံထားပါသည်။ ထိုအခန်းမှသည် လှေကားဖြင့် ဆင်းတုတော်ကြီး စံပယ်ရာ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်ခန်းသို့ တက်ရပါသည်။ လှေကား ၏ လက်ဝဲလက်ယာ တစ်ဖက်တစ် ချက်စီတွင် ကြာပလွင်ဖြင့် စံပယ်နေ သော လက်ဝဲရံလက်ယာရံ ကိုယ်တော် ကြီးနှစ်ဆူ ရှိပါသည်။

လှေကား၏ အပေါ်ဆုံး ဂန္ဓကုဋိ တိုက်ခန်း၏ ဝင်ဝတွင် တံခါးဆုံလည် များ တပ်ဆင်ရန် ကျောက်ပေါက် (ကျောက်ခေါင်း)များ ရှိပါသည်။ ဂန္ဓကုဋိတိုက်ခန်းသည် ဗဟိုစေတီ တော်ကြီး၏ အလယ်တည့်တည့် လိုဏ်ဂူဖြစ်ပြီး လခြမ်းသဏ္ဍာန် ဖြစ်ပါ သည်။

လေနှင့်အလင်းများ ဝင်နိုင်ရန် လေးထောင့်ပုံအပေါက်များကို လိုဏ်ဂူ တော် တစ်ခုလုံးတွင် စီမံထားရှိပါသည်။ ခေါင်မိုးပေါ်မှ အလင်းပေါက်ကြီးသည် အာရုံ ခံတိုက်ခန်းနှင့် ဂန္ဓကုဋိတိုက် ခန်းတွင် စံပယ်နေသော ဆင်းတုတော် ဘုရားကြီးကို လေဟာပြင်တွင် ဖူးတွေ့ ရဟိတသဘာဝသို့ မီးမောင်းထိုးပြနေ သယောင် ရှိလှပါသည်။

ဂန္ဓကုဋိတိုက်ခန်းအတွင်းမှ မူလ ဆင်းတုတော်ကြီးမှာ ရတနာကိုးပါးဖြင့် သွန်းလုပ်ခဲ့သည့် ဆင်းတုတော်ကြီးဖြစ် သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

မူလ ဆင်းတုတော်ကြီးကို မြောက်ဦးမြို့ ကျဆုံးသွားချိန်က မသမာသူများ ချိုးဖွဲဖျက်ဆီး သယ် ဆောင်သွားသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ကြွင်းကျန်နေခဲ့သော လက်မ တစ်ချောင်း၊ လက်သန်းတစ်ချောင်းနှင့် ခရုစေ့ပုံစံ ဆံနွယ်များကို ဘဲဥပုံ တံခါးလှေကားရင်းကို ရှင်းလင်းရာမှ တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။

ယခု မြောက်ဦးမြို့ ရှေးဟောင်း သုတေသနပြုတိုက်တွင် ထိန်းသိမ်း လျက်ရှိပါသည်။ တွေ့ရှိရသော လက် ချောင်းများကို ထောက်ရှုပါက ဆင်းတု တော်ကြီးသည် (၇)ပေနီးပါးခန့် ရှိ လိမ့်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။

ဂန္ဓကုဋိတိုက်ထဲ၌ လက်ရှိစံပယ်နေ သော ဆင်းတုတော်ကြီးမှာ ကျောက် ဆင်းတုတော်ကြီးဖြစ်ပြီး မြောက်ဦးမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်နေရာမှ ရှေးဟောင်း ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူကို ပူဇော် ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မူလရတနာကိုးပါးဖြင့် သွန်းလုပ်ခဲ့ သော ဆင်းတုတော်ကြီး ပျောက်ဆုံး သွား၍ ကျောက်ဆင်းတုတော်ကို အစားထိုးပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ယခုဖူးတွေ့ရသည့် လက်ရှိဆင်းတု တော် ဉာဏ်တော်အမြင့် (၅)ပေ (၈)လက်မခန့်၊ ပခုံးစွန်းနှစ်ဖက် အကျယ် (၃)ပေ (၂)လက်မခန့်နှင့် ဒူးစွန်းနှစ်ဖက် အကျယ်(၄)ပေ (၉) လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ထုက္ကနသိမ် ပုထိုးတော်ကြီး ဝင်ဝ လိုဏ်ပတ်အတွင်း ဆင်းတုတော် လက်ဝဲလက်ယာ၌ တွေ့ရှိရသော နံရံကပ် ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွများမှ ကူး ယူထားသော မြောက်ဦးခေတ်လယ် အမျိုးသားအမျိုးသမီး ဝတ်ဆင်ထုံးဖြူမှု ကောင်းနိုးရာရာ လက်ရာတချို့ မပျက် စီးဘဲ ကျန်ရှိနေသည့် လက်ရာများကို ဖော်ထုတ် ရေးသားသွားပါမည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီး ပင်းယက

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၂၂)

ဆရာကြီးပင်းယက
(တိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်လမှ အဆက်

စာရေးသူ (ပင်းယက) သည် နယ်များသို့ သိုင်းသွားသင်တိုင်း (အပျင်းပြေ သီချင်း နားထောင်ရန်နှင့် မှတ်တမ်း အဖြစ် အသံသွင်းရန်အတွက် (5310 Japan Cassette) တစ်လုံးကို ယူသွားလေ့ ရှိပါသည်။ (AC-DC)ရ၍ ဖွင့်ရတာ အဆင်ပြေ သည်။ (1.5) ဓာတ်ခဲ(၆)လုံးဖြင့်ဖြစ်စေ (နိုင်ငံဗိုဘက်ထရီအိုး)နှင့် ဖြစ်စေ ဖွင့်၍ရသည်။ သီချင်း ကက်ဆက်ခွေ တော်တော်များများကို ယူဆောင်သွားလေ့ ရှိပါသည်။

ဆရာထွေးသောင်းက အဆိုတော် စိုင်းဆိုင်းမောင်၏ သီချင်းတစ်ပုဒ်နှင့် ဖျော်ဖြေပါသည်။ ဘော်ကြယ်များ ထိုးထားသော ရှမ်းအင်္ကျီ၊ ရှမ်းဘောင်း ဘီတို့ကို ဝတ်ဆင်၍ ရှမ်းခေါင်းပေါင်း ပေါင်းထားပြီး မိတ်ကပ်များ လိမ်းခြယ် ထားသောကြောင့် မြင်ရသူများက စိုင်းဆိုင်းမောင် ကိုယ်တိုင်လာဆိုသည် ဟု မှတ်ထင်နေကြသည်။

သူတို့က စိုင်းဆိုင်းမောင်ကိုလည်း မြင်ဖူးကြတာမှ မဟုတ်တာ။ စိုင်းဆိုင်း မောင်သီချင်းကို ကက်ဆက်ဖြင့် ဖွင့်ပြီး ဇာတ်စင်ပေါ်တွင် ဟန်အမူအရာဖြင့် သရုပ်ဆောင်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို

ခေတ်က တေးသရုပ်ဖော်ဟု ခေါ်ပါ သည်။

ကျေးရွာလူထုမှာ ရိုးသားသော ကြောင့် တေးသရုပ်ဖော်ဟု မသိဘဲ စိုင်းဆိုင်းမောင်ကိုယ်တိုင် လာရောက် ဆိုနေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်နေ ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းရိုးရာ အဝတ်အစားနှင့် မိတ်ကပ် နှင့်ဆိုတော့ စောစောက ဇာတ်စင်ဘေး နှစ်ဖက်ကို မီးရှို့သွားသော "မီးရှို့တဲ့ သိုင်းသမား" ဖြစ်မှန်း မသိကြပါ။ သူတို့ က ရိုးတာ၊ အတာကိုး။

ဆရာ ထွေးသောင်း၏ ပထမ တေး သရုပ်ဖော် အစီအစဉ်ပြီးတော့ ဒုတိယ နှင့် နောက်ဆုံး အစီအစဉ်ဖြစ်သော

ဆရာ ထွေးသောင်းနှင့် တပည့်ကျော် ကျော်ဦး (ကျေးရွာကောင်စီဥက္ကဋ္ဌနှင့် ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်၏ သား ဖြစ်သူ)တို့မှာ ဂျင်ဘောင်းဘီ၊ ဂျင်းအင်္ကျီ နှင့် လျှာထိုးဦးထုပ်ကိုယ်စီဖြင့်ဇာတ် စင်ပေါ်တွင် ပနာယူနေကြပါသည်။ သူတို့ သီဆိုဖျော်ဖြေမည့် သီချင်း ကတော့ (ရုပ်စံပျူတင်သီချင်း)ကို ကော်ပီလုပ်ထားသော သီချင်း ဖြစ်ပါသည်။ သီချင်းနာမည်နှင့် သီချင်း စာသားများကို မမှတ်မိတော့သော် လည်း "ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူသား သန်းပေါင်း လေးထောင် အဖျော်ဆုံး တို့နှစ်ယောက် ပါဝင်တယ်" ဟူသော စာသား ပါဝင်ပါသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သားက ကက် ဆက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော တေးသွား ကို သံဗြဲ တီးလုံးများအတိုင်း ကျယ် ကျယ်လောင်လောင် အော်ဟစ်သီဆို ပြီး ဇာတ်စင်ပေါ်တွင် ခုန်ပေါက်နေကြ ပါသည်။ ကျေးရွာလူထုကတော့ မသိ စာရေးသူကတော့ တော်တော်လေး မျက်စိနောက် နားပြီးနေပေပြီ။ ထိုသို့ ဆူညံအော်ဟစ်နေသော သီချင်းမျိုး လုံးဝ မကြိုက်ပါ။

'ချစ်ချစ်... အားလုံးချစ်... အားလုံး ထဲက တို့ချစ်ချစ် ယိုးဒယား သကြား

www.burmeseclassic.com

ဆုံးထက် စားလို့ချိုတယ်'

ဟူသော စာသားများလည်း ပါသည်။ ထိုသို့ချင်းမျိုး စာရေးသူ၏ တက်ဆက်ခွေထဲတွင် မပါ။ သူတို့ ဟာသူတို့ ရှာထားပုံရသည်။ နှစ်ပေါင်း (၃)နှစ်လောက် ရှိပြီဖြစ်၍ စာသားများ ဘာတော့ သေသေချာချာ မမှတ်မိ တော့ပါ။

ကျေးရွာလူထုနားတွင် ကြားရသည် မှာ အဆင်မပြေ၊ ကြည့်ရမြင်ရသည် မှာ အမြင်မတော်၍လား မသိ၊ ပွဲကြည့် နိုင်သတ်ကတော့ တစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ် ထပ်ပြန်နေကြပါသည်။ နောက်ဆုံး အစီအစဉ်လည်းဖြစ်၍ ကြီး ခင် ပြန်ထားကြတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါ သည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်သားကတော့ အလိုက်ကန်းဆိုး မသိ၊ မျက်စိနောက် ဆရာကောင်းလောက်အောင်ကိုပင် စင် ဆီတွင် ခုန်ပေါက် ကခုန်နေကြပါ သည်။ ယခုခေတ် ရက်(၆) အဆိုတော် များထက်ပင် ဆိုးပါသေးသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ခြေကားရား ဆက်ကားရားနှင့် အမျိုးအမည် အတိ အကျ မခွဲခြားနိုင်သော မျောက်လွှဲ ဆရာ အကများဖြင့် မမောနိုင် မပန်းနိုင် ဆော်ဟစ်သီဆို ကခုန်နေဆဲပါ။ စာရေး ဆရာ ဆရာကြီး မင်္ဂလာဇင်အောင်၏ ကားနှင့်သာ ဆိုရရင်တော့...

'တော်ကြပါတော့ မျက်စိကို နောက် ဆော့ပဲ။ တောင်းပန်လို့လဲ မရဘူး' ဟု ပြောရမလို့ ဖြစ်နေပါသည်။ သူတို့၏ဒဏ်ကို မခံနိုင်သောကြောင့် သူတွေလည်း ကုန်သလောက်ရှိပြီ။ နှစ်ချီသော လူအုပ်ကြီးမှာ တသော သားနှင့် ထပ်ပြန်ကြရာ လူနှစ်ဆယ် ဆီတံလောက်သာ ကျန်ပါတော့

သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကျန်ရှိနေသော သူ များကို "သူတို့မို့ မျက်စိမနောက် နားမပြီး ကြည့်ပဲ ကြည့်နိုင်ကြပါပေ" ဟု စိတ်ထဲမှ အပြစ်တင်နေမိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတ်စင်ပေါ်မှ မျောက်နှစ် ကောင် ကြားရလောက်အောင်...

'ဟေ့ကောင်တွေ တော်ကြတော့ လူတွေလဲ ပြန်ကုန်ကြပြီ'

ဟု သံကုန်သံဖျား အော်ထည့်လိုက် ရပါသည်။ ဒီတော့မှ လော်စပီကာမှ ထွက်ပေါ်နေသော သီချင်းသံလည်း တိခနဲ ရပ်သွားပြီး စင်ပေါ်မှ လူ တစ်ပိုင်း မျောက်တစ်ပိုင်း နှစ်ကောင် သားမှာ ဟိုမရောက် ဒီမရောက် ကိုးရိုး ကားရားနှင့် ရပ်သွားပါတော့သည်။

ဆရာ ထွေးသောင်းက ပြုံးဖြဲဖြဲနှင့် ဇာတ်စင်ရှေ့နားတွင် ထိုင်နေကြသော ပရိသတ်အား...

'ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တင်ဆက်ကပြတာ ကို ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့ ပွဲပြီးအောင် အားပေးကြလို့ ကျေးဇူး အထူး တင်ပါ တယ်ဗျာ'

လို့ အရှက်ပြေ ကျေးဇူးတင်စကား လှမ်းပြောလိုက်ရာ ခေါင်းဆောင်နှင့် တူသူ လူကြီးတစ်ယောက်က...

'ဘာမှ ကျေးဇူးတင်မနေနဲ့၊ ခင်ဗျား တို့ မပြီးနိုင်လို့ ပြီးအောင် စောင့်နေရ တာ၊ ခင်ဗျားတို့ကိုစွဲပြီးတာနဲ့ ဇာတ်စင် ကို ညတွင်းချင်း ဖျက်ရမယ်။

မနက်ကို စိန်ပန်းကျေးရွာမှာ ပြည် ထောင်စုပွဲလုပ်မယ်။ ဒီညကတည်းက ဖျက်ထားမှ မနက်ကို ဟိုအရောက် ပို့နိုင်မယ်။ တကတည်း ပြီးကို မပြီးနိုင် ဘူး။ ကဲ... ကဲ၊ ပြီးရင်လဲ ဆင်းပါ တော့ဗျာ။ ကျုပ်တို့ ဇာတ်စင်ကို ဖျက်ရ ဦးမယ်'

ဟု စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် ပြောပြီး ဇာတ်စင်ကို ဖျက်မည့်လူများကလည်း ရဲတင်းများ၊ တူများ၊ သံတူးရွင်း (ကုလားအော်)များကို ကိုင်ခွဲ၍ ထလာ ကြရာ ဆရာ ထွေးသောင်းတို့ နှစ် ယောက်သားမှာ ဇာတ်စင်ပေါ်မှ ကသောကမောနှင့် ပြေးဆင်းလာခဲ့ကြ ရပါတော့သည်။

* * *
သိုင်းမှာ မင်းယက္ခ

ကျွန်တော်(ဆရာ မင်းယက္ခ)သည် ဘဝမျိုးစုံမှာ ကျင်လည်ခဲ့ရသော ကြောင့် ဘဝမျိုးစုံမှာ လူမျိုးစုံ၊ အလွှာမျိုးစုံ၊ အတန်းအစားမျိုးစုံနှင့် တွေ့ကြုံပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခဲ့ဖူးပါ သည်။ ထို့ကြောင့် အတွေ့အကြုံများ မှာလည်း ဘဝမျိုးစုံအလိုက် စုံလင်လှ ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သိုင်းဆရာများ၊ ရှေ့နေများ၊ တိုင်းရင်းဆေးဆရာများ၊ မျက်လှည့်ဆရာများ၊ စာရေးဆရာများ၊ စစ်ဖက်နယ်ဖက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ နိုင်ငံ ရေးသမားများနှင့် ဆက်ဆံဖူးသလို...

ဇာတ်သဘင်လောကမှ အနုပညာ သည်များ၊ အငြိမ့်သဘင်လောကမှ

အနုပညာသည်များ၊ အတီးအမှုတ် ပညာသည်များ၊ ခေတ်ပေါ်တေးဂီတ လောကမှ အနုပညာသည်များ၊ သီချင်း ကြီးအဖွဲ့များမှ ပညာသည်များ၊ ရုပ်ရှင် ဗီဒီယိုလောကမှ ပညာသည်များ၊ အနု ပညာရှင်များ၊ ထုတ်လုပ်သူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုသို့သော မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းများထဲတွင် အငြိမ့် လောကမှ တစ်ချိန်၊ တစ်ခေတ်တစ်ခါ က လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားခဲ့ သော လူရွှင်တော် ရန်ကုန်ဆန်နီနှင့် လည်း သူငယ်ချင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

လူရွှင်တော်ဆန်နီကို နောက်ပိုင်း တွင် ဈေးသည်ကြီးဆန်နီဟု ခေါ်တွင် ပါသည်။ ထိုသို့ ဆန်နီနှင့် အပေါင်း အသင်း ဖြစ်ဖူးသောကြောင့်လည်း ယခုတင်ပြမည့် ဘဝအတွေ့အကြုံ ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာရ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာ့ အငြိမ့်သဘင်လောကတွင် ဆန်နီ နှစ်ဦး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ မူလက ဆန်နီအငြိမ့်သဘင်မှ လူရွှင် တော်ဆန်နီတစ်ဦးသာ ထင်ပေါ်ကျော် ကြားခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် လူရွှင်တော်ဆန်နီတစ်ဦး ပေါ်ပေါက် လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်မှ လူရွှင်တော် ဆန်နီကို ရန်ကုန်ဆန်နီ (သို့မဟုတ်) ဈေးသည်ကြီးဆန်နီဟု ခေါ်တွင်၍ နောက်မှပေါ်လာသော ဆန်နီကို ဖြူးဆန်နီဟု ခွဲခြားသတ်မှတ် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ ကြပါသည်။

လူရွှင်တော် ရန်ကုန်ဆန်နီမှာ ကျွန်တော်(ဆရာမင်းယက္ခ)နှင့် စိန်မိုက် ကယ်(ခရစ်ယာန်)ကျောင်းတွင် ငယ်စဉ် က အတူတကွ ပညာသင်ကြားခဲ့ဖူးပါ သည်။ (ကျွန်တော်နာမည်မှာ Teddy

တက်ဒီဟု ခေါ်ပါသည်။ ကျောင်းအုပ် ဆရာမကြီး T.L.Marshallကတော့ Teddy Bearဟု ခေါ်ပါသည်။)

ဆန်နီ၏ဖခင် လူရွှင်တော်ကြီး ဦးဟော်တယ် ရုတ်တရက် အနိစ္စရောက် သောအခါ သူသည် သားကြီးပီပီ ကျောင်းမှထွက်၍ မိခင်ကြီးနှင့် နှမလေး ကို လုပ်ကျွေးပြုစုရန် အငြိမ့်လောက (ဇာတ်သဘင်လောက)သို့ လူရွှင်တော် အဖြစ် ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

အငြိမ့်အဖွဲ့မျိုးစုံတွင် လူရွှင်တော် အဖြစ် ကျင်လည်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး နာမည် ကျော်ကြားလာသောအခါ ဆန်နီကပွဲသဘင် (ဝါ) ဆန်နီအငြိမ့် သဘင်ဟူ၍ ကိုယ်ပိုင် အငြိမ့်ထောင်ခဲ့ပါ သည်။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် ငယ်စဉ် ကတည်းက ဇာတ်သဘင်နှင့် အငြိမ့် သဘင်ကို လွန်စွာ ဝါသနာပါသူဖြစ်၍ သူငယ်ချင်းဆန်နီ ပါဝင်သော အငြိမ့်ပွဲ နောက်သို့ အစဉ်အမြဲ ရောက်ပါသည်။

ဖြစ်ရပ်မှာ သူများတွေက အငြိမ့်ပြီး လျှင် အငြိမ့်မင်းသမီးကို ကြို၍ ပြန်ကြ သည်။ မင်းသမီးကို ပြန်ပို့ပေးကြသည်။ ကျွန်တော့်မှာတော့ အငြိမ့်မင်းသမီးကို

မကြိုရပါ။ လိုက်မပို့ရပါ။ သူငယ်ချင်းဆန်နီကို သူ၏ရည်စား အငြိမ့်သမီးနှင့်တွေ့ရန် ဒလသဘောဆိုင် အငြိမ့်ပြီးတိုင်း လိုက်ပို့ပေးရပါသည်။ သူ၏ သက်ပိုင်မှူးမှာ ထိုစဉ်က အငြိမ့် စင်တစ်ခုတည်းတွင် အတူတကွ ကြ နေကြသော လူရွှင်တော်ပြုံးချို၏နား ဖြစ်ပါသည်။

အငြိမ့်တစ်ခုထဲတွင် အတူတကွ တွဲဖက်လုပ်ကိုင်နေရသူများ ဖြစ်ကြ၍ အစ်ကိုတော် လူရွှင်တော်ပြုံးချို မသိလေအောင် မရိပ်မိရလေအောင် သူ နှမနှင့် ခိုးတွေ့ရသော ကိစ္စမှာ မထင်မလှပါ။

သို့သော် သူငယ်ချင်း၏ ကိစ္စဖြစ်၍ မတတ်သာဘဲ သူတို့နှစ်ဦး တွေ့ဆုံနိုင် မည့်နေရာသို့ ကားဖြင့် လိုက်ပို့ပေး ရပါသည်။

ဆန်နီ၏ အငြိမ့်တည်ရာမှ ကျောက်ကုန်း အောင်ဇေယျလမ်းကြီး နှင့် မိုးကောင်းဘုရားလမ်းထိပ်နားတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတွင် ပညာသင်ကြား နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ သွားလာ ဆက်ဆံခဲ့ကြသည် မှာ ကျွန်တော် ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံ တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်သည်အထိ ဖြစ် ပါသည်။ ကျောင်းချိန် အားသည်ဆန် ဆန်အငြိမ့်တိုက်ရာ ကျောက်ကုန်း အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ အိမ်ပိုရှိတိုင်း ဆန်နီအငြိမ့်အိမ်သို့ ရောက် သွားမြဲဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ကျွန်တော်နှင့် ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်
ဖြစ်သော သူငယ်ချင်းမတစ်ဦး၏ ဖခင်
သည် သာသနာရေးဦးစီးဌာနက အရာ
ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ဘာသာရေး
အထူးကိုင်ရိုင်းငြိမ်းစကားလည်း အလွန်
ပြောနိုင်သူ ဖြစ်သည်။

သူငယ်ချင်းမဆီ ကျွန်တော်
သွားလည်လျှင် သူနှင့် မကြာခဏ
ဆုံဖြစ်၍ ကျွန်တော့်အား ဆုံးမစရာ
များ ရှိပါကလည်း သွန်သင်ဆုံးမတတ်
ပါသည်။

တစ်ညနေ၌ သူငယ်ချင်းမဆီ
အလည်သွားရာတွင် သူငယ်ချင်းမ
မိဘ သူ၏ဖခင်နှင့် သူတို့အိမ်သို့
အလည်ရောက်နေသော သူ၏ အစ်ကို
ဘာလျှင် ရှိလေသည်။

‘လှိုင်မြင့်ရေ လာကွာ၊ မင်း သူငယ်
နှင်းတော့ ဈေးသွားတယ်။ မင်းအဘ
နဲ့ ကောင်းပြောပြီး ခဏစောင့်။ ဈေးက
ပြန်လာတော့မှာပါ’

‘ရတယ်အစ်ကိုရေ၊ အဘနဲ့ စကား
ပြောရတော့ ကျွန်တော့်အတွက် ဗဟု
သုတ တိုးတာပေါ့’

သူငယ်ချင်းမ၏ အစ်ကိုသည်
ရေခန်းအိုးကို ချပေးရင်း...

‘ရေခန်းသောက်ကွာ... ဆေးလိပ်
ဇကာ သောက်လား’

ဟု မေးရင်း အိတ်ကပ်ထဲက
ဇကာရက်ဘူးကို ထုတ်ဟန်ပြင်နေ
သဖြင့် ကျွန်တော်က...

‘ကျွန်တော် ဆေးလိပ်မသောက်
ထိတ်ဘူးအစ်ကို၊ ရေခန်းပဲ သောက်ပါ
ဆယ်’

ဟု ပြောလိုက်ရသည်။ ထိုအခါ
သူငယ်ချင်းမ၏ ဖခင်ကလည်း...

‘ဟုတ်တယ် သားရေ၊ လှိုင်မြင့်က
အရက်လဲ မသောက်၊ ဆေးလိပ်လဲ
မသောက်၊ ကွမ်းလဲ မစားတတ်ဘူး’

ကောဇမြစ်ကူး

သိုးကိစ္စ အလုပ်ကိစ္စ

အဆင်ပြေလိုသော်

ကွာ’
ဟု ပြောရင်း ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်
ကာ...

‘မင်းကို ဒါတော့ ချီးကျူးတယ်ကွာ၊
အခုခေတ် ယောက်ျားလေးတွေက
အနည်းဆုံးတော့ ဆေးလိပ်ဖြစ်ဖြစ်၊
ကွမ်းဖြစ်ဖြစ် စားတတ် သောက်တတ်
ကြတယ်ကွာ။ နောက်ပြီး မင်းက
အလောင်းအစားလဲ ဝါသနာမပါဘူး။
ကိုယ့်မိသားစုအပေါ်လဲ သစ္စာရှိရှိ
နေတယ်ဆိုတော့ ဘာလိုသေးလဲ
ကွာ။’

အဘတုန်းကလဲ ဒီလို မသောက်
မစားဘဲ ရိုးရိုးကုပ်ကုပ် ကြိုးစားခဲ့လို့
ဒီလိုအချိန်မှာ အေးအေးဆေးဆေးနဲ့
လုပ်ကိုင် စားသောက်နေနိုင်တာကွာ’

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ
ကျွန်တော်က...

‘အဘရယ် အဘကသာ ရိုးရိုး
ကုပ်ကုပ် ကြိုးစားဖို့ အားပေးနေတာ။
တချို့သူတွေက ကျွန်တော် ဒီလို
ရိုးရိုးကုပ်ကုပ် နေတတ်လို့ အတာတဲ့။’

အလိုထို၊ ထုံလို့ စီးပွားမဖြစ်တာလို့
အပြစ်ပြောနေကြတာ အဘရဲ့’
ဟု ပြောလျှင် အဘက...

‘ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်လျှောက်စမ်းပါ
ကွာ၊ အဘ ဒီလို ရိုးရိုးကုပ်ကုပ်
မသောက်မစား အလုပ်ကြိုးစားလို့
အလုပ်မှာဆို အထက်လူကြီးတိုင်းက
ချစ်ခင်ပြီး အရေးပေးမြှောက်စားတာနဲ့
ဒီလို ဘဝအခြေထိ ရောက်လာနိုင်ခဲ့
တာလေ။’

ဒါတွေကိုလဲ မင်းကို ပြောပြပြီးသား
ပါ။ ရိုးရိုးသားသားလဲလုပ်။ ဘာသာ
တရားကိုလဲ မမေ့နဲ့ပေါ့ကွာ။ ပုံမှန်
ရွတ်ဖတ်မှုလေးတွေ လုပ်ပေါ့’

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ
ကျွန်တော်က...

‘အဘရေ ရွတ်ဖတ်စရာ ဂါထာ
တွေက များတော့ ဟိုဂါထာ ကောင်း
နိုးနိုး၊ ဒီဂါထာ ကောင်းနိုးနိုးနဲ့ ဘာ
ကို ပုံမှန် ရွတ်ဖတ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ
တယ်’

ဟု ပြောလိုက်လျှင် အဘက...

www.burmeseclassic.com

'ဒီလိုရှိတယ် လှိုင်မြင့်ရဲ့၊ ခရီးတစ်ခု သွားရင် ဦးတည်ချက် ထားသလိုပေါ့။ အရှေ့ဆိုလဲ အရှေ့ပေါ့။ အနောက်ဆို လဲ အနောက်ပေါ့။ စိုက်လိုက်မတ်မတ် သွားရတယ်။

အရှေ့ကို နည်းနည်းသွားလိုက်၊ ပြီးရင် မြောက်ဘက်နည်းနည်းသွား လိုက်၊ နောက်တစ်ခါ အနောက်ဘက် နည်းနည်းသွားလိုက်နဲ့ဆို ခရီးက ဦးတည်ချက်မရှိဘူး ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။

ဒီလိုပဲကွ ဂါထာရွတ်ဆိုတဲ့ အခါမှာ လဲ ဂါထာတစ်မျိုးတည်းကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွတ်ဆိုနေရင် ကြာရင် ထုံလာပြီး ရွတ်ဆိုတဲ့ ဂါထာ အစွမ်းတွေ ရလာလိမ့်မယ်ကွ'

ဟု ပြောရင်း ရေနွေးတစ်ခွက် ယူ သောက်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်က ရေနွေးခွက်ထဲ ရေနွေး ဖြည့်ပေးရင်း...

'အဘရေ ကျွန်တော်လဲ အဘ ပြောသလို ဂါထာတစ်မျိုးတည်းကို အထုံဖြစ်အောင် စွဲစွဲမြဲမြဲ ရွတ်ချင်ပါ တယ်။ အဘရဲ့ကိုယ်တွေ့ အကျိုးဖြစ်ခဲ့ တဲ့ ဂါထာတစ်ခုလောက် ပြောပြပါ လား'

ဟု ပြောလျှင် အဘက ကျေနပ်ပြီး ပြုံးရင်း...

'အေး...အေး... အဘ စွဲစွဲမြဲမြဲ ရွတ်ဖတ်ခဲ့တဲ့ ဖျာပုံဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဂါထာတော်ကို ပြောပြမယ်။ ဂါထာ မပြောခင် ဖျာပုံဆရာတော်ကြီး အကြောင်းလဲ ပြောပြရဦးမယ်။

အဘတို့ သာသနာရေးကိစ္စနဲ့ ဖျာပုံ မြို့ကိုရောက်တော့ ဖျာပုံကျောင်းတိုက် က ဆရာတော်ကြီးကို ဝင်ဖူးမြော်ခဲ့ကြ တယ်။ အဲဒီမှာတင် ဆရာတော်ကြီးက ဒီဂါထာရယ်၊ ဂါထာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူ့ရဲ့ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်လေးကို

ပြောပြခဲ့တာ။

ဆရာတော်ကြီးက ဒီဂါထာကို အမြဲ ရွတ်ပွားနေလေ့ရှိတာ။ တစ်နေ့တော့ ရွာတစ်ရွာက ည တရားပွဲတစ်ခုပင်လို့ ဒကာတစ်ယောက်ခေါ်ပြီး တရားဟော ကြခဲ့တယ်။

တရားပွဲက ည(၇)နာရီဆိုတော့ ညနေစောင်းလောက်ကျမှ ကားနဲ့ ကြွသွားခဲ့တာ။ ဖြစ်ချင်တော့ လမ်းခု လတ်မှာ ကားက ပျက်သွားတယ်။ ဘယ်လိုမှ ပြင်လို့မရ၊ ခရီးကြွယာဉ် ကလဲ မလာတော့ ဆရာတော်ကြီးက ခြေကျင်ပဲ ဆက်ကြသွားတယ်။ ပါလာ တဲ့ ဒကာက နောက်က အတူလိုက် လို့ပေါ့။

အမှောင်ရိပ်က တဖြည်းဖြည်း သန်းလာ၊ ခရီးကလဲ လိုသေး။ ဒီအတိုင်းဆို တရားပွဲချိန် ဘယ်လိုမှ မမီနိုင်တော့။ ဆရာတော်ကြီးကတော့ ရွတ်ဆိုနေကျ ဂါထာကိုပဲ စိတ်ထဲက ရွတ်ပြီး ဆက်ကြနေတယ်။

ဒီအချိန်မှာပဲ မထင်မှတ်တဲ့ အဖြစ် အပျက်တစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။ ဆရာ တော်ကြီး ကြွခဲ့တဲ့လမ်းအတိုင်း အနောက်ဘက်ကနေ ဆိုင်ကယ်

တစ်စီး တဖုန်းဖုန်းနဲ့ မောင်းချလာ တယ်။

ဆရာတော်ကြီးနား ရောက်တော့ ဆိုင်ကယ်ကိုရပ်ပြီး...

"အရှင်ဘုရား တပည့်တော်က ရှေ့ရွာက အရွက်ပြန်ယူဖို့ခရီးကြိုရင် တပည့်တော် လိုက်ခဲ့ပါလား ဘုရား"

လို့ ပင့်လျှောက်တယ်လေ။

ဒါနဲ့ပဲ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဒကာက အဲဒီဆိုင်ကယ်နဲ့ လိုက်သွားလိုက်တာ တရားပွဲကို အချိန်မီရုံလေးပဲ။ နောက် တော့ အဲဒီဆိုင်ကယ်သမားကို စုံစမ်း ကြည့်တော့ ရွာသားတွေ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူးတဲ့။ ဆရာတော်ကြီးက တော့ သူ အမြဲရွတ်နေတဲ့ ဂါထာတန်ခိုး ကြောင့် အဆင်ပြေသွားတယ်လို့ ယုံကြည်တယ်လေ'

အဘသည် စကားကို ရှည်လျားစွာ ပြောလိုက်ရ၍ အာခြောက်သွားသဖြင့် ရေနွေးတစ်ခွက် ယူသောက်လိုက် သည်။ ကျွန်တော်က...

'အဲဒီဂါထာကို ပြောပြပါတော့ အဘရယ်၊ ဂါထာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဂါထာ အစွမ်းကကော ဘယ်လိုရှိလဲ၊ နောက် ပြီး ဒီဂါထာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဘရဲ့ ကိုယ်တွေ့အကြောင်းကိုလဲ မဟုတ်ဘဲ ရအောင် ပြောပြပါလား'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် အဘက... 'ဂါထာက...

- ▲ အနန္တသိဒ္ဓိ လေးကျွန်းထိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂဏ္ဍိယံ။
- ▲ အနန္တသိဒ္ဓိ လေးကျွန်းထိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂဏ္ဍိယံ။
- ▲ အနန္တသိဒ္ဓိ လေးကျွန်းထိ ဝံသံ သရဏံ ဂဏ္ဍိယံ။

www.burmeseclassic.com

ရက်ပြတ် ရက်ကောင်း

လက်ဆန်း ရွေးစရာ

ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု၊ လက်ထပ်ထိမ်း၊ အိမ်ဆောက်၊ ရေတွင်း၊ ကျောင်း၊ ဇရပ် မင်္ဂလာအခန်း ဆောင်ရွက်၊ အလွယ်တကူ ထုတ်သုံးနိုင်စေရန်၊ ဝယ်ပြီး အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း၊ ဝယ်ပြုနိုင်ရေးအတွက် စေတနာရှင်များ လက်ဆောင်ပါးပါရစေ။

မောင်လိန်
(အင်းတော်)

သောရီ စနေသည်၊ ကိတ်အစွန်း (၁)ခု၊ စအစွန်း (၄)ခု၊ ဌာအစွန်း (၈)ခုတို့၌ မဆောင်ကောင်း၊ ဆောင်သော် အကျိုးမရှိ။ ဆောင်မိသောသူတို့ကို ငဲ့လေ။ **ရာမေတ္တထိ ကျမ်း၌** ဆိုပါသည်။

အလွယ်သိရန် အလိုမှာ အောက်ပါ ဇယားဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

သက္ကရာဇ်အစွန်း ဇယား

၁-၃	၂	၄-၆	၅	၀
၃	၅	၂	၄	၀
၆	၁	၆	၇	၄
၁၀	၈	၉	၁၀	၈

နေ့နံသားသမီးများ
} သက္ကရာဇ် အစွန်းများ

ဤဇယားအရ စနေသားသမီးသည် ***

စနေ တနင်္လာ၊ ကအစွန်း (၁)ခု၊ ကိတ်အစွန်း (၅)ခု၊ စအစွန်း (၈)ခု၊ ဌာသောကြာမှဒ္ဒဟူ၍ သက္ကရာဇ်တို့သည်၊ အစွန်း (၂)ခု၊ ညဉ့်အစွန်း (၆)ခု၊ ကအစွန်း (၁)ခု။
မိဝါ ကြာသပတေး၊ ကိတ်အစွန်း (၁)ခု၊ ဌာအစွန်း (၇)ခု၊ အစွန်း (၁၀)။

ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆	ဇယား ၆
၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆
၄၆	၅၀	၅၅	၅၉	၆၄	၆၈	၇၃	၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉
၅၀	၅၄	၅၉	၆၃	၆၈	၇၃	၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၅၀
၅၄	၅၈	၆၃	၆၇	၇၃	၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၅၄	၅၀
၅၈	၆၃	၆၇	၇၃	၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၅၈	၅၄	၅၀
၆၃	၆၇	၇၃	၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၆၃	၆၇	၇၃	၇၇
၆၇	၇၃	၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၆၇	၇၃	၇၇	၈၂	၈၆
၇၃	၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၇၃	၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅
၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၇၇	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၇၇
၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၂	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၂	၈၆	၉၁
၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၆
၉၁	၉၅	၉၉	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၆	၉၁
၉၅	၉၉	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၆	၉၁	၉၅
၉၉	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉	၈၆	၉၁	၉၅	၉၉

www.burmeseclassic.com

[၀]

အညာဒေသ မြေလတ်ပိုင်း ရမည်းသင်းမြို့နယ် ရွာတန်းဈေးကုန်း သို့ ဆိုင်ကယ်နှင့် သွားခဲ့သည်။ နေ့နေ ပူပူအောက် စပျစ်ခြံများ၊ နေ့စပါးစိုက် ခင်းများကို တွေ့နေရသည်။ အခြား ဆိုင်ကယ်များကိုလည်း မနည်းမနော တွေ့ရသည်။

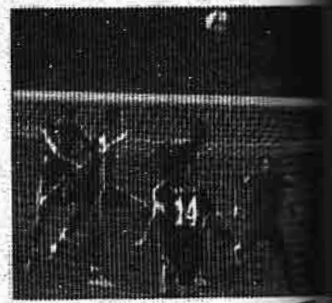
“တဏှာစေ့၊ မနေသာ၊ ဖွေရှာ ဆက်ရသည်” ဆိုသော မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ကြီး၏ အဆုံးအမကို သတိရသဖြင့် မသိမသာ ပြုံးလိုက်မိ သည်။

တဏှာခိုင်းသမျှ မငြင်းနိုင်ဘဲ သွားလာလှုပ်ရှားနေရသော တို့ဘဝပါ တကား။ အောင်နိုင်မှုကြောင့် ပျော်ပါး မော်ကြားနိုင်သော်လည်း ကျန်းမူ ကြောင့် မပျော်နိုင်ဘဲ ငေးမိုင်ရသော အဖြစ်တွေလည်း များခဲ့ပါပြီ။

လမ်းတွင် ကလေးတစ်သိုက်၏ ဘောလုံးပွဲကို တွေ့လိုက်သည်။ မြန်မာ တို့သည် ဘောလုံးအားကစားကို အလွန်နှစ်သက်ကြသည်။ ဘောလုံးပွဲ နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် စိတ်အားထက် သန်သည်။ ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ့်လူမျိုး မဟုတ်သည့် အင်္ဂလန် ပရိပီယားလိဂ်၊ အီတလီစီအီးအေ၊ ဂျာမန်ဘွန်ဒက် ဂါလီ၊ စပိန်လာလီဂါ စသော ပွဲများကို အအိပ်ပျက်ခံ ငွေကုန်ခံပြီး အားပေးကြ သည်။

အကယ်၍များ ကိုယ့်နိုင်ငံက ပွဲတွေ သူတို့လို ကောင်းကြရင် သူတို့တစ်တွေ ဘယ်လောက် ပျော်ကြမလဲ၊ ဘယ် လောက် အားပေးလိုက်မလဲ။ အေး လေ...တစ်နေ့တော့ ဖြစ်လာပါလိမ့် မည်။

‘ဆရာဦးကျော်မွှေးအိမ် ရောက်ပြီ’

တစ်ပွဲတိုးထူးမန်း ဘောလုံးပွဲခိုင်

၆၈၅ (ရမည်းသင်း)

ဈေးရောင်းကောင်းစေသော

ကျင့်စဉ်များ

ဆိုင်ကယ်ဆရာ၏ သတိပေးသံ ကြောင့် အတွေးစများ ပြတ်သွားပြီး ဆရာကြီးအိမ်အတွင်းသို့ ဝင်လိုက် သည်။

[၂]

‘ဆရာကြီး ကျန်းမာပါရဲ့လား ခင်ဗျာ’

‘ကျန်းမာပါတယ် တပည့်၊ အသက် ကြီးလာတော့ “မတည့်တာမစား၊ တည့်တာကိုပင် သင့်ရဲ့စား” ဆိုတဲ့ အတိုင်း နေထိုင်ရတာပေါ့ကွာ။ ဆီးချို မတိုးအောင် အစားအသောက်၊ အနေ အထိုင် ဆင်ခြင်ရတယ်။ ကဲ ထိုင်ကြပါ ဦးကွာ’

ဆရာကြီးသည် မူလတန်းကျောင်း အုပ်ဘဝဖြင့် လက်ပံတောရွာ၊ တိန်း ညက်ကုန်းရွာတို့တွင် တာဝန် ထမ်း ဆောင်ပြီး အငြိမ်းစားယူထားသည်။ သက်ငယ်ခြံရွာဇာတိ ဖြစ်သော်လည်း ရွာတန်းဈေးကုန်းတွင် မိသားစုနှင့်အတူ ကုန်စုံဆိုင်ကြီး ဖွင့်ထားသည်။ အိမ် အပေါ်ထပ်တွင် လူနေ၍ အောက်ထပ်

တွင် ကုန်ပစ္စည်းများ သိုလှောင်ထား သည်။

သံ စသော အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းများ ထယ်သွား၊ ဓား စသော တောင်သုံး လက်နက်များ၊ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား စသည် ဖြင့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများနှင့် စက်သုံး ဆီများကို ရောင်းဝယ်သည်။ သားသစ် များ အားလုံး ဘွဲ့ရပညာတတ်များဖြင့် ပြီး အိမ်မှာပင် ဈေးရောင်းနေကြသည် ဝင်ငွေကောင်းလှပါသည်။

ဆရာကြီး၏ ဇနီးလက်ရာဖြစ်သော ဆိတ်သားကုလားပဲဟင်း၊ ကြက်သား ကာလသားချက်၊ ငါးပိရည် တို့စရာ များဖြင့် နေ့လယ်စာကို မြန်မြန် ရှက်ရှက် သုံးဆောင်လိုက်သည်။ ကော်ဖီနှင့် နန်းစိန်ကိတ်တို့ကို အစာ ပိတ်အဖြစ် ထပ်ဖြည့်လိုက်သဖြင့် နေ့ အထိနှင့် ခရီးပန်းပူများ ပျောက်ကွယ် သွားသည်။

အိမ်ပေါ်တွင် ဆရာကြီးအိုဇနီ မောင်နှံနှင့် ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များ ကို ပြောမိသည်။ သားသားများကတော့

www.burmeseclassic.com

ဈေးရောင်းဈေးဝယ် မလည်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ဆီထည့်သော ဆိုင်ကယ် များက အများဆုံးဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးသည် စာသင်စဉ် ကလည်း အောင်ချက်ကောင်းခဲ့သည်။ အခြေခံပညာ ကျောင်းပေါင်းစုံ ဘောလုံးကန်ရာတွင်လည်း အနိုင်ရ ခိုလ်စွဲခဲ့သည်။ ဈေးရောင်းပြန်တော့ လည်း သူများဆိုင်တွေထက် ရောင်းအားပိုကောင်းနေသည်။ နှစ်ထပ် တိုက်နှင့် အဆင့်မြင့်မြင့် နေထိုင်နိုင် သည်။

အသက်အရွယ်အရ ခန္ဓာကိုယ် အကျပိုင်းသို့ ရောက်နေသော်လည်း အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သဖြင့် စိတ် ဓာတ်ခိုင်မာ အားကောင်းသည်။ ဘာသာရေးအမြင်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးထံတွင် တစ်ချိန်က မူလတန်းပညာများကို လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့ဖူးသော တပည့် တစ်ဦးအနေဖြင့် ယခုအခါ ဘဝအတွေ့ အကြုံပညာများကို လေ့လာသင်ယူရ ပါတော့မည်။

‘ဆရာကြီးခင်ဗျာ တပည့်တို့ လေးတန်းတက်စဉ် လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် (၄၀)ခန့်က အခြေခံပညာ ကျောင်း ပေါင်းစုံ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲမှာ ရမည်းသင်း မြို့ပေါ်အထိ အနိုင်ရ ခိုလ်စွဲခဲ့တာကို မှတ်မိနေပါတယ်။ ဆရာရဲ့ နည်းဗျူဟာ များကို သိချင်ပါတယ်။ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် ဒီနှစ်မှာ ဆီးဂိမ်းပြိုင်ပွဲကြီး ခိုနေလို့ အောင်မြင်ရေး ကျင့်စဉ်များကို ပြန်ဝေချင်ပါတယ်’

ဆရာကြီးသည် ရေခွေးကြမ်းကို သောက်ရင်း ခေတ္တစဉ်းစားနေပါသည်။ ဆေးလိပ်မသောက်၊ ကွမ်းမစား။ အရက်မသောက်သောသူအဖို့ ရေခွေး ကြမ်းသည် အပန်းဖြေစရာတစ်ခုပင်

ဖြစ်သည်။

‘အေးကွ တပည့်မေးတော့လဲ ပြော ရမှာပေါ့။ တစ်ချိန်တုန်းကတော့ လျှို့ဝှက်ချက်ပါ။ တပည့်သိတဲ့အတိုင်း လက်ပံတောကျေးရွာ မူလတန်း ကျောင်းဆိုတာ ရွာငယ်ကျောင်းငယ် လေးပါ။ ဒါကြောင့် လူရွေးတဲ့နေရာမှာ စိတ်ဓာတ်ကောင်းသူ၊ ကြံ့ခိုင်သူ၊ ရဲရင့်သူများကို စနစ်တကျ ရွေးချယ် တယ်။

ဘောလုံးကန်ရင် နိုင်ရမယ်၊ ဘယ် အသင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ကြောက်စရာ မလိုဘူး။ အနိုင်ရဖို့ ပထမဆိုတဲ့ အောင် စိတ်သွင်းပေးတယ်။ ရဲရဲလှ၊ ရဲရဲပြေး၊ ရဲရဲကန်၊ ရဲရဲသွင်းဆိုပြီး ရဲလေးရဲနဲ့ နေ့စဉ် လေ့ကျင့်ထားတယ်။ အပေး အယူ အချိတ်အဆက်တွေကိုလဲ ပုံစံ ကျအောင် သင်ထားတယ်။

အထူးသဖြင့် ဂိုးပေါက်တည့်အောင် ကန်တတ်ဖို့ အဓိက လေ့ကျင့်တယ်။ အားရှိမယ့် အစားအစာများ ကျွေး တယ်။ အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်ခိုင်း တယ်။ ပြိုင်ဘက်အသင်းရဲ့ အားသာ ချက်၊ အားနည်းချက်ကို သိအောင် လေ့လာပြီး အားသာတဲ့နေရာကို ရှောင် ပြီး အားနည်းတဲ့နေရာကို ဖိတွယ်ဖို့

မှာထားတယ်။ စစ်တိုက်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘောလုံးပွဲ ပဲဖြစ်ဖြစ် ပြိုင်ပွဲတိုင်းမှာ ဗျူဟာလို တယ်။ ဒါကြောင့် ကမ္ဘာကျော်အင်္ဂလန် ပရိမီးယားလိဂ်ပွဲတွေမှာ နည်းပြ ကောင်းကောင်း ခန့်ထားရတယ်။ နည်းဗျူဟာ ကောင်းရင် တိုက်ပွဲမှာ တစ်ဝက်အောင်နေပါပြီ။ ပြိုင်ပွဲနေ့တွေ မှာတော့ ထုံးမန်းတိုက်တယ်။ ပွဲတိုင်း အနိုင်ရခဲ့တယ်’

‘ဆရာရဲ့ ဗျူဟာတွေက တကယ် ကောင်းတယ်။ ဒါကြောင့် ပထမခိုင်းဆု ရတာပဲ။ ထုံးမန်းလေး ချီးမြှင့်ပေးပါ ဆရာ၊ ကောင်းတာလေး ချန်မထားပါ နဲ့။ သုံးချင်တဲ့သူတွေ အဆင်သင့် ရဖေ ဖို့ပါ’

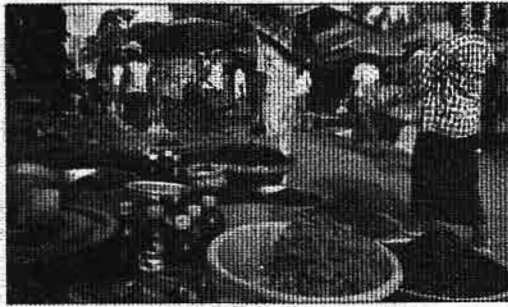
‘တစ်ပွဲတိုင်း ထုံးမန်းလို့ ခေါ်တယ်။ စစ်ပွဲတွေ၊ အားကစားပြိုင်ပွဲတွေ စတဲ့ ပြိုင်ပွဲအမျိုးမျိုးမှာ သုံးလို့ရပါတယ်။ အောင်မြင်မှုကတော့ ပွဲတွေပဲ မတရား တဲ့ကိစ္စတွေမှာ မသုံးပါနဲ့။ သုံးသူကို ပြန်ထိတတ်တယ်။

ကွမ်းစားထုံးကို သင်္ဘောစေခန့် အလုံးသေးသေးလေးတွေ လုံးထားပါ။ ခန္ဓာသုတ်အဆုံးဂါထာကို ရှေ့က ညှပ်ပြီး တော့(၇)အုပ်မန်းရတယ်။ ဤ...ကတာ မေ ရက္ခာ၊ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပဋိက္ခမန္တ ဘူတာနိ၊ သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊ နမော သတ္တန္တံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ။’

‘ဂါထာတော်ရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပါ ရှင်းပြပါဆရာ’

‘ဤ၊ အောင်စေသတည်း၊ ကတာ မေ ရက္ခာ၊ ကျွန်ုပ်သည် ရတနာသုံးပါး အစောင့်အရှောက်ကို ပြုအပ်ပြီ။ ကတံမေ ပရိတ္တံ၊ ကျွန်ုပ်သည် ရတနာ သုံးပါး အရံအတားကို ပြုအပ်ပြီ။ ပဋိက္ခ မန္တ ဘူတာနိ၊ ရန်သူတို့သည် ဖယ်ခွာ

ရှောင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။
သောဟ် နမော ဘဂဝတော၊
ကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား
ရှိခိုးပါ၏။ နမော သတ္တန္တံ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်
သော ရှေးဘုရားရှင်တို့အား
ရှိခိုးပါ၏'

ဆရာကြီး၏ စီးပွားရေးနှင့်
ဆိုင်သော လျှို့ဝှက်ချက်ကို
ရလိုက်သဖြင့် ဝမ်းသာနေမိပါ
သည်။ သို့သော်အခြားလျှို့ဝှက်
ချက်များလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် ဆရာကြီး၏
ဘာသာရေး ကျင့်စဉ်များကို
မေးမြန်းမိပါသည်။

ပြိုင်ပွဲမစမီ တစ်ယောက်ကို
သုံးလုံးစီ ရေနဲ့တိုက်ရမယ်။ တစ်ခါ
သောက်တစ်လုံးပါ။ ဆေးလုံးက
လည်ချောင်းမှာ နှင်ရင် အောင်ပြီလို့
မှတ်ပါ။ လေ့ကျင့်မှု၊ စိတ်ဓာတ်၊
ဘုရားဆေးလုံးတို့ ပေါင်းလိုက်တော့
ကလေးတွေက ပြိုင်ဘက်ကို လုံးဝ
မကြောက်ဘဲ အတင်းဝင် အတင်းဖျက်
အတင်းကန်နဲ့ ပွဲတိုင်း အနိုင်ရခဲ့တယ်'
'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ တစ်ဖက်
အသင်းက ဘယ်လောက်ပင် ကောင်း
ကောင်း၊ ကန်ခွင့်မရအောင် လုပ်ထား
နိုင်ရင် ဒီနှစ် ဆီးဂိမ်းပြိုင်ပွဲမှာ မြန်မာ
နိုင်ပြီသိချင်းသံ ကြားရမှာ အသေအချာ
ပါပဲ'

[၃]

'ဒါနဲ့ ဆရာကြီးရေ စပ်စုတယ်မထင်
ပါနဲ့၊ အိမ်ရှေ့မှာ စက်သုံးဆီ ရောင်းနေ
တာ လက်မလည်အောင်ပဲ၊ ပုလင်းပြား
လေးကိုလဲ ထူးထူးခြားခြား တွေ့နေ
တယ်။ ရှင်းပြလို့ရမယ်ဆိုရင် သိချင်ပါ
တယ်ဆရာ'

'အင်း တပည့်ရေ အဲဒါပုလင်းပြား
မဟုတ်ဘူး။ ထမင်းအိုးကြီးကွ၊ လျှို့ဝှက်
ချက်ကို ပြောရတော့မယ်။ ဒါဟာ
စေတနာလို့လဲ ပြောနိုင်တယ်။ နည်းပျူ
ဟာလို့လဲ ဆိုနိုင်တယ်။ ဈေးရောင်းရင်
"ဈေးချိုနှုတ်ချို၊ ဤနှစ်ချို၊ ဆောင်
ကို ဆောင်ရမယ်" တဲ့။ သံတောင်ကြီး
ဆရာတော်က သတိပေး ဆုံးမတော်မူ
တယ်။

ဟုတ်တယ်၊ စကားချိုသာ ဆက်ဆံ
ရေးကောင်း၊ ဈေးချိုတဲ့ဆိုင်၊ အဆစ်ပေး
တဲ့ဆိုင်၊ လက်ဆောင်ပါတဲ့ဆိုင်၊ ကံစမ်း
မဲပါတဲ့ဆိုင်ကို အားပေးကြတယ်။
ဓာတ်ဆီ ရေသန့်ဘူးတစ်လုံးကို
တစ်ထောင်ကျပ်နဲ့ ဆိုင်တိုင်း ရောင်း
ကြတယ်။

ဒီဆိုင်မှာက ဓာတ်ဆီပုလင်းပြား
လေးတစ်လုံး လက်ဆောင်ပေးတယ်။
တစ်ခါတစ်ရံ ဓာတ်ဆီဈေးကျရင်
ဆိုင်ကယ်ကြို၊ မီးခြစ်၊ သော့ချိတ်၊
စာအုပ် စတာတွေကို လက်ဆောင်ထပ်
ပေးတယ်။ ဒါတွေပေးလိုက်လို့ ဓာတ်
ဆီ တစ်ပုလင်းပေါ်မှာ အမြတ်နည်း
သွားပေမယ့် ဆီပိပါတွေ အများကြီး
ကုန်သွားလို့ အမြတ်တွေလဲ အများကြီး
ရပါတယ်။

ပြီးတော့ "ပစ္စည်းမှန်၊ ဈေးမှန်၊
အချိန်မှန်၊ မှန်သုံးမှန်လဲ ဆောင်ရ
မယ်" တဲ့။ ရောင်းဝယ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေရဲ့
အရည်အသွေးစစ်မှန်ဖို့ ကောင်းဖို့လို
တယ်။ ဈေးနှုန်းကိုလဲ တက်ရင်တက်
သလို ကျရင်လဲ ကျသလို မှန်မှန်ကန်
ကန် ရောင်းဝယ်ရမယ်။

သင့်တော်တဲ့ အမြတ်ရရင် တော်ပါ
ပြီ။ မတရား ဈေးတင်ရောင်းမယ်ဆိုရင်
တစ်ခါစား ဖြစ်သွားမယ်။ တစ်ခါပဲ
ဝယ်မယ်။ ဆိုင်ဖွင့်ချိန်၊ ပိတ်ချိန်
အချိန်မှန်မှ စားသုံးသူက သဘောကျ
တယ်'

'ဘာသာရေးကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာ
ပီပီ စာရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ဝိညာ၊ ဆရာ
တို့ကို ယဇ်ကတည်းက လေးစားတယ်။
မူလတန်းပြဆရာဖြစ်စက လခလေးက
ထောင်ကုန်းလောက်ပဲတယ်။ ရတဲ့လခရဲ့
ထက်ဝက်ကျော်ကျော်ကို မိဘနှစ်ပါးကို အမြဲ
လှူဒါန်းတယ်။ အိမ်ဆောက်ပေးတယ်။

အခု နေ့စဉ် မနက်စောစော ဘုရားရှိခိုး
တာလေးကို ပြောပြမယ်။ နတ်ဗြဟ္မာများကို
ဖိတ်ကြားတယ်။ ဘုရားရှင်အား ပီးအလင်း
သောက်တော်ရေ ပန်း စတာ လှူဒါန်းတယ်။
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဂုဏ်တော်များကို
ပဲဥြ အနက် ရွတ်ဆိုပူဇော်တယ်။ ရေတူး
ကို ရှေ့မှာထားပြီး ပရိတ်တော်များကို ရွတ်
တယ်။

ထောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး
ရဲ့ နတ်ချစ်ဂါထာများ ရသေ့ကြီး ဦးကျွံရဲ့
ရွှေလာဠေလာဂါထာကို ရွတ်ဆိုပူဇော်တယ်။
မေတ္တာပို့အမှုဝေတယ်။ နတ်များကို
စောင့်ရှောက်ပေးကြဖို့ မေတ္တာရပ်ခံတယ်။
ပရိတ်ရေများကို အခြားရေများနဲ့ပွားပြီး
အိမ်ရှေ့ ဆိုင်ရှေ့ လမ်းပေါ်မှာ နေ့စဉ်
ပက်ဖန်းတယ်။ ဘာသာတရားနဲ့ ကျေးဇူး
ကြောင့် အတိုက်အခိုက်တွေကင်းတယ်
အရောင်းအဝယ်ကောင်းပြီး စီးပွားတက်နေ
ပါတယ်'

ဆရာကြီးထံမှ ရွှေလာဠေလာဂါထာ
ကို မှတ်သားခဲ့ပါသည်။ ဘာသာရေး
လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး ဇာသာ
အရေးတို့တွင် အောင်မြင်နေသူများ

ရှိကြပါသည်။ ထိုသူတို့သည် အကြောင်းမဲ့ ထိပေါက်၍ အောင်မြင် နေသူများ မဟုတ်ပါ။ အောင်မြင်ရေး အတွက် အောင်မြင်ကြောင်းများကို ကြိုးစားလုပ်ရ၏။ အနစ်နာခံရ၏။ ဉာဏ်သုံးရ၏။ အရင်းအနှီးများ စိုက် ထုတ်ရ၏။ အချိန်ကာလတစ်ခုအထိ သည်းခံစောင့်ရ၏။

အချို့လူများသည် အောင်မြင်ချင် သော်လည်း အောင်မြင်နည်းများကို မကြိုးစားဘဲ ဖြတ်လမ်းလိုက်ကြသဖြင့် အောင်မြင်မှုကို မရကြပေ။ အောင်မြင် ပြန်လျှင်လည်း ကြာရှည်မခံ၊ တစ်ခဏ အတွင်း ကျရှုံးရ၏။ ထို့ကြောင့် အောင်မြင်မှုကို လိုလားကြကုန်သော သူတို့သည် အောင်မြင်ရေးကျင့်စဉ် များကို ကြိုးစားကြပါကုန်ဟု တိုက်တွန်း

ရင်း ရွှေလာငွေလာဂါထာကို ပူဇော် လိုက်ပါသတည်း။

အရဟံ ဖဟိအန္တယံ သုကတံ၊
အယိတံ ပိရဝံ လလိတံ၊
အတုလံ စရဏံ တိတုပယသံ ယပကံ၊
သုခဒံ သရဏံ ပဏမာပိ ဝိနံ။

အနက်
အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်ထသော။ **ဖဟိအန္တယံ၊** အတွင်း အပြင်ရန်ကို အောင်မြင်တော်မူထ သော။ **သုကတံ၊** ကောင်းသော တရား စကားကို ဟောတော်မူတတ်ထသော။ **အယိတံ၊** မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော တန်ခိုး ပြာဋိဟာ ရှိတော်မူထသော။ **ဝိရဝံ၊** ကိလေသာမြို့ ကင်းတော်မူထသော။ **လလိတံ၊** တင့်တယ်သပ္ပာယ်တော် မူထသော။ **အတုလံ၊** အတုမရှိ ဖြစ်

တော်မူထသော။ **စရဏံ၊** အကျင့် စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ **တိတုပယသံ၊** ဘုံသုံးပါး၌ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးတော်မူထသော။ **ယပကံ၊** ရေမီးအစုံအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ **သုခဒံ၊** ချမ်းသာကို ပေးစွမ်းတော်မူထသော။ **သရဏံ၊** ကိုးကွယ်အားထားရာ ဖြစ် တော်မူထသော။ **ဝိနံ၊** မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ **(အဟံ၊** တပည့်တော်/မသည်)။ **ပဏမာပိ၊** လက်ဆယ်ဖြာ ထိပ်မှာမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ကျော်(ရမည်းသင်း)

စာမျက်နှာ (၂၀၂) မှ အဆက်

တံ၊
ဂါထာအဓိပ္ပာယ်ကတော့...
“အတုမရှိသော ရတနာဖြစ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့် အဆုံးမရှိသော တန်ခိုးစွမ်းအား များသည့် ကျွန်ကြီးလေးကျွန်း တည်ရာအနံ့ ပျံ့နှံ့တည်ရှိ ကြကုန်သည်၏” လို အပ်မှာပင်ရတယ်ကွ။
ဒီဂါထာကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွယ်ဆိုရင် အန္တရာယ်ကင်း တေးရင်းပြီး လုပ်ကိုင်သမျှ အကြံအစည်တွေ အောင်မြင်စေတယ်ကွ။ အထူးသဖြင့်ကတော့ ခရီးသွားလာ ခြင်း ကိစ္စတွေ အလုပ်အပြောင်အရွှေ ကိစ္စတွေမှာ အဆင်ပြေ ချောမွေ့စေတယ်။ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် အခက်အခဲ မတွေ့ရဘူး။
အတုကိလိတံလဲ ဒီဂါထာကို စွဲစွဲမြဲမြဲရွတ်နေတော့ လက်ရှိဉာဏ်က ဘယ်ဉာဏ်ကို ပြောင်းရပြောင်းရ အဘရောက် ထဲ့ဉာဏ်တိုက်က အရာထမ်း အမှုထမ်းအားလုံးနဲ့ အဆင်ပြေစွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်တယ်။ ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကိုလဲ ကျေ ပွန်စွာ သောင်ရွက်နိုင်ခဲ့တယ်ကွ။
ဟုပြောပလေသည်။ ထိုအခါနိမ္မိတပင် သူငယ်ချင်းလည်း အပြင်မှ ပြန်လာပြန်၍ ကျွန်တော်တို့ စကားခိုင်လည်း အဆုံးသတ်သွားခဲ့လေသည်။
(ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော အဘ ဦးအောင်မင်းချွန် အား သတိတရဖြင့် ရေးဖြစ်ပါသည်။)
ဆဗ္ဗုဒ္ဓံဖြင့်...
ကောင်းမြတ်သူ

စာမျက်နှာ (၂၀၃) မှ အဆက်

မှတ်ချက်
သည(ဝ)/၇ = စနေ ဖြစ်ပါသည်။
တနင်္ဂနွေ → ၁
ထနလာ → ၂
အင်္ဂါ → ၃
ဗုဒ္ဓဟူး → ၄
ကြာသပတေး → ၅
သောကြာ → ၆
စနေ → ၇/၇
ကုန်သွယ်လယ်လုပ်ကြေးတောင်း ရွှေရာ အိမ်ထောက်စိမ်း ပြားမဂလာတို့ကို ရက်ရာဇာပထပ ကုန်နေ့များ ရောင်ပါလေ။
ရက်ရာဇာနှင့်ပတ်သက်ပြီး မှုကွဲများ ရှိပါသည်။
တန်ခူးလတွင် သောကြာ၊ တနလာ၊ နတ်တော်လတွင် တနလာ၊ စနေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး တပေါင်းလတွင် စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ၊ ကြာသပတေး ဟူ၍လည်းကောင်း ရှိပါသည်။
အသုံးပြုသူများ အကျိုးစီးပွားအပေါ် အမြဲတမ်း ဖြစ် သည်ကို ယူပါလေ။ ရက်ရာဇာ၏ ကွဲလွဲချက်များ ဖြစ်ပါ သည်။ ယေဘုယျ ရွေးချယ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။
အာယု ဝဇ္ဇော သုခံ ဝေလံ
မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)
ကျမ်းကိုး ။ * ပဉ္စသာခါကျမ်း၊
* လောကသမ္မုတာ၊ လောက သင်္ကေတချမ်း။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်များ ၂၀၇

အန္တရာယ်ကင်း

ရန်မျိုးလုံအင်း

အန္တရာယ်ကင်း ရန်မျိုးလုံအင်း အစီအရင်ကို မကျေးမြို့မှ မိတ်ဆွေ ဗေဒင်ဆရာ ဦးကြည်ဆိုင်းမှ ပြောပြ ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအင်း၏ အကျိုးထူး ကျေးဇူးများ မှာ အတိုင်းအရှည် မသိနိုင်အောင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တတ်စွမ်းသမျှ ဖော်ပြရသော်....

❖ ဝါးတေး၊ ရေတေး၊ လေတေး၊ အပျက်အစီး တေးမှ ကင်းဝေးလျှံစေသည်။

❖ သွားလေရာဒေသ ပြိုရွာနိုင်တွင် ဆောင် ယူလွှားလျှင် ဆေးကင်းလျှံပြီး ရန်ဝေးစေ သည်။

❖ သူခိုး၊ သူခိုက်၊ စားပြန် ဝေးစေသည်။

❖ ဝိမိအပေါ် အတိုက်အခိုက် ပကောင်မကြံ စည်နိုင်၊ ကြံစည်လျှင် ထိုသူသာလျှင် နောက်ဆုံး တန်ပြန်ဆိုးကျိုး ခံစားရစေ သတည်း။

❖ ရုပ်ထားနာမ်ထား၊ သူပြုလုပ် အမှောင့် ပယောဂများ ကင်းဝေးစေသည်။

❖ စီးပွားစွာ တည်ပြုစေပြီး အပြုစိတ်အေး ရှမ်း သာယာစေသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အချက်များမှာ ယေဘုယျ အကြမ်းဖျင်း အကျိုးစားများ ဖြစ်ပါသည်။

ရန်မျိုးလုံအင်း အစီအရင်မှာ မခက် ခဲပါ။ ရွှေပြား သို့မဟုတ် ငွေပြားပေါ် တွင် ရေးဆွဲပြီး လက်ဖွဲ့လိပ်၍လည်း ဆောင်နိုင်ပါသည်။

နေအိမ်ဘုရားစင်တွင် တင်လှူပူဇော် ပြီးလည်း ဆောင်နိုင်ပါသည်။ မိမိ စိတ်ကြည်လင်သလို ဆောင်ထားနိုင် ပါသည်။

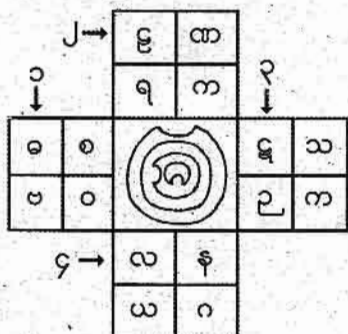
၂၀၀၈ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ရှေးဘိုးဘွားအဆိုအရ နတ်အိုးကဲ့ တွင် ရေးဆွဲ၍ နေအိမ်တွင် ဆောင်နိုင် သည်ဟုလည်း ဆိုပါသည်။) စီရင်ပြု လုပ်ပုံမှာ...

‘ဝ’တွင် ‘စ’အုပ်၊
ယင်းတွင် ‘ဝ’အုပ်၊
၎င်းကို ‘ဗ’အုပ် ရေးရမည်။
သို့ဖြစ်၍...

၀ ၀ ၀ ၀
၉ ၈ ၈ ၇
၉ ၈ ၈ ၉
၀ ၈ ၈ ၀

တို့ကို ရေးသွင်းရပါမည်။ လွဲမှား ခက်ခဲမှု မရှိစေရန် နမူနာ ရေးဆွဲပြ လိုက်ပါသည်။

အထက်ပါအတိုင်း ပီပြင်စွာ မကျိုး မပေါက် ရေးသွင်းပြီးလျှင် အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် (၁၀၈)ခေါက် စုတ်ပေးရပါ မည်။ (ဌာန်နှင့်မာန်နှင့် ပီပြင်ကြည် လင်စွာ ရွတ်ဆိုစုတ်ပေးနိုင်ရန် တင်ကြို လေ့ကျင့်ထားရပါသည်။)

◆ သိဒ္ဓိ နယော ဗုဒ္ဓိယျ ဌံ
ဌံ နယော ဗုဒ္ဓိယျ သိဒ္ဓိ
စတုဘတု ယသိဒ္ဓိ ဝိဇ္ဇာယောဂံ။

သဗ္ဗတ္တရူတယံ ဝိနယတိ
ယဟာဝိဇ္ဇာရေန သဗ္ဗကမ္မံ သိဒ္ဓိကိစ္စံ
ပစ္စပဒယံ ပစ္စပဒိနံ နယော သိဒ္ဓိ သွဟံ။
ဖော်ပြပါ ဂါထာမန္တန်ဖြင့် (၁၀၈) ခေါက် စုတ်ပြီးလျှင် စီရင်ခြင်းကိစ္စ ပြီးပြည့်စုံပါသည်။

သိဒ္ဓိစုတ်ကြိုက်၊ နှစ်ဖက်မြင်၊ ကမ္ဘတ် နက္ခတ်၊ စနေနေ့ မွန်းလွဲအချိန် စီရင် လျှင် ပိုမိုကောင်းပါသည်။

သို့မဟုတ် အမြိတ္တစုတ်နေ့၊ ရက် ရာဇာနေ့ စီရင်နိုင်သည်။ အဓိကမှာ ပြဿဒါးရက် လွတ်ကင်းဖို့သာ လိုပါ သည်။ ပြက္ခဒိန်များတွင် ရှာဖွေကြည့်ပြီး ရက်ရွေးစီရင်နိုင်ပါသည်။

အောင်အိုး (နတ်ဖေးကံ)

ယခင်ပဗ္ဗ အဆက်

အတန်ငယ်ကြာသော် ဝုန်းခနဲ
 ညံသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။
 ကြီးထံမှဖြစ်၏။ မြေရှိရာ
 တွင် မီးခိုးသဏ္ဍာန်
 အငွေ့ပြာပြာတို့
 ခင်းနေ၏။
 အောင်ပေါ်တော
 ရလုံး လေပြင်း
 ဖြစ်လာ၏။ တဝေဝေ
 ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်
 အစားတို့ပင်
 ခမ်းယမ်းနေ၏။
 ဝတ်တို့ ပြင်းထန်စွာ
 ခွဲနေသည်။
 အကြာတွင်
 သံရာ မြည်သံပါ
 ခနဲ ရပ်သွား၏။
 မြည်လေး တဖြူးဖြူး
 ခတ်ခတ်နေပါသည်။
 ကျွန်ုပ်လည်း ယခုမှပင်
 ခင်တင်လာသကဲ့သို့
 ခြီး မေတ္တာပို့၍ အလုပ်ကို ရပ်
 ခတ်မိ၏။ မျက်စိစုံမှိတ်ကာ ပတ်ဝန်း
 ခ်ကို ထပ်မံ မေတ္တာပြု၏။ မနောတွင်
 ခင်တစ်ခု ဝင်လာ၏။
 ချွတ်ကုစာ ခေါ်တယ်။ ကျင့်စဉ်တစ်ခု
 ခြောက်သွားခြင်းပဲ။ ဒီညာတက်ရန်မှာ
 ခနဲမှာမှန်တဲ့ သတ္တဝါ လူတို့ကို အန္တရာယ်
 ခဏတတ်တယ်။ အနောင့်အယုတ်ဖြစ်မှာစိုး
 ခင် အလွတ်ပေးတော့။
 ခမ်းမှာ သန္ဓေသုတ်ပရိတ် ထုံသဖြစ်တာ
 ခမ်း သန္ဓေသုတ်ပရိတ်ရွတ်ပွားရန်လှယ် မြွေမီး
 ခမ်း သတ္တာပညာ ပူဆတဲ့ ပါရမီဆက်ကြောင့်
 ခမ်း ထုံကူးတာကို ပြင်ခွင့် တွေ့ခွင့်ရတာ
 ခမ်းတယ် လူလေး’
 ခမ်းမင်းဟန်ပေါက်သော အသံ

ဒီပုံက

ပါရမီစခန်း အစိဋ္ဌာန်ပမ်း (၃)

တစ်သံကို မနောသံစဉ်အဖြစ် သိနေရ
 သည်ဟု ပြောချင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်
 ပြောသမျှ နားထောင်နေပြီးမှ ဆရာ
 တော်က မှတ်ချက်ပြု၏။
 ‘မယုံနိုင်စရာပဲ ဆရာနော်၊ လူတွေ
 ပြောပြရင် ယုံပါ့မလား’
 ‘ယုံနိုင်သူ ရှိသလို၊ မယုံနိုင်သူတွေ
 လဲ ရှိမှာပေါ့ဘုရား... ဒါကတော့
 မိမိဆန္ဒပေါ့ ဘုရား’
 ‘အေးပေါ့ဗျာ ရုပ်ခွဲ နာမ်ခွဲ အိပ်မက်
 အာရုံ အစရှိတာတို့ရဲ့ သဘော သဘာဝ
 ကိုက သာမန်ထက် ကဲလွန်ခြင်း

လက္ခဏာ ဆောင်ယူပေတာပဲ။ ဒီတော့
 သာမန်ထက်ကို ထူးခြားသော၊
 ထက်မြက်သော ဝိသေသ ဆောင်ယူ
 တဲ့ ကျင့်စဉ်ခွန်အားနဲ့မှသာ ရနိုင်၊ ယုံနိုင်
 သိနိုင်ပေမယ်’
 ‘မှန်ပါဘုရား “ဘ” ဘုရားရှင်
 မိန့်တော်မူတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို သတိ
 ရမိတယ်။ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး
 ဟောပြသ နာခံဖူးတာပါ။ ဆရာတော်
 ကြီးအမည်တော့ မမှန်ပြီ။ “မှန်တဲ့
 အလုပ်မှာ ဝိရိယနည်းရင် အကျိုး
 ယုတ်သလို၊ မှားတဲ့အလုပ်အကျိုး

နက္ခတ္တဗျာဓိခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၂၁၉

www.burmeseclassic.com

မှာ ဝီရိယကောင်းသလောက် အကျိုးယုတ်တယ်”တဲ့ ဘုရား’

‘မှန်ပါဗျာ မှန်ပါ ဒီနေရာမှာ တရား တော်နဲ့ညီအောင်၊ ဓမ္မရဲ့ အနှစ်သဘော ဆိုက်အောင် သိနားလည်ခြင်း၊ ကျင့်ဆောင်ခြင်းဆိုတာ ရှိရမှာပေါ့။ ပုထုဇဉ် အငယ်စားတွေအဖို့ လို၍ လည်းကောင်း၊ ပို၍လည်းကောင်း နှလုံးသွင်း မိစမြဲပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား ဆရာကောင်း၊ အမှီ ကောင်း၊ နိဿူကောင်းအစရှိတဲ့ ဝတ္ထု ပစ္စည်းရဲ့ အထောက်အပံ့ လိုပါတယ် ဘုရား။ ဥပနိဿယပစ္စယောလို့ ဆိုရ မယ် ထင်ပါတယ်’

‘ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ် ဒီလို သဘောကြောင့် ဘုရား၊ ရဟန္တာ အစရှိ တဲ့ ရှေးအရှင်တို့မှသည် ယနေ့အထိ အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တွေက တရားတော်ကို လက်ဆင့်အမွေကမ်း လို့ ကျင့်ကြံ ဟောကြံ ရေးကြံ အနား မနေကြပါဘူး။ သန်ရာသန်ရာ စွမ်း ဆောင်တော်မူကြပါတယ်’

‘တင်ပါဘုရား အနိုင်မဲ့ ကျေးဇူး တော်ရှင်များ ဖြစ်ကြကုန်သော ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ဆရာသမားတို့ အမှန် ကို ညွှန်ပြတော်မူသော ဂုဏ်နဲ့တကွ အခြားသော ဂုဏ်များစွာတို့ကြောင့် အနည်းကျည်းမျှ သိရှိနဲ့ပင် တို့အရှင် တို့ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကို ပူဇော်အားရ မဆုံးနိုင်အောင် ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘အိမ်း... သာဓု... သာဓု... သာဓုဗျာ၊ တရားတော်နဲ့ ဘုရားအမွန် အစရှိသော အရိယာကြီးများရဲ့ စကားတော်တို့ကို ဤသို့ပင်လျှင် မိမိဉာဏ်နဲ့ တန်ရုံ ဆွေးနွေး ကြည့်ညိုရခြင်းသည်ပင်လျှင် ဓမ္မဿဝန၊ ဓမ္မသာကစ္ဆာမင်္ဂလာ မည် ပေတယ် ဆရာရဲ့။ ကဲ အပြောတွေရပ် အလုပ်စခန်း ဝင်လိုက်ကြဦးစို့ဗျာ အချိန်

သင့်နေပါပြီ’
‘တင်ပါဘုရား သင့်နေပါပြီ’
ဆက်စပ်ရာ ဉာဏ်မှီသမျှ၊ ဉာဏ် ထင်သမျှ စကားအစုတို့ကို ဆွေးနွေး ခြင်းကို ရပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီအတွက် အစပျိုး ပြင်ဆင်ရပါတော့သည်။ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး ဆုံးမစကား အရ “ငါသည် မုချသေရမည်၊ အချိန် ပိုင်းသာလိုတော့သည်” ဟူသည့် အတိုင်း ထိုသို့သော အချိန်ပိုင်း မရောက်မီ အပါယ်ဘေးလွတ်အောင် ကြိုးပမ်းရပါလေတော့မည်တည်း။

* * *

နံနက်စော အရုဏ်တက် အလုပ်ချိန် ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်နှင့် ကပ္ပိယကြီးမှာ နံနက်ဆွမ်းအတွက် တတ်သရွေ့၊ မှတ်သရွေ့ ချက်ကြ ပြုတ်ကြ၏။ အရုဏ်တက် အလုပ်ချိန် များသွား သော အခါမျိုးတွင် နံနက်ရစ်နာရီခန့်မှ အရုဏ်ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးတော့၏။

သုံးဦးစာ ဝန်မကျယ်လှသော်လည်း ဗာဟိရအလုပ်နှင့် ရှုပ်သွားလျှင် ဆွမ်းနောက်ကျမြို့၊ ထိုအခါ သင့်သလို ဆွမ်းရော ဆွမ်းဟင်းပါ နေ့ခင်းခါ အတွက်ပါ ချက်ထားရ၏။

မွန်းတည့်ပြီးမှပင် စားမူသောက်မူ ဝန်ငြိမ်းတော့၏။ ဆရာတော်မှ ကြည့် ရင်း အားနာသနားလာဟန်တူ၏။

‘ဆရာလဲ စားမူသောက်မူ ဝင်စီမံ

နေရတာ ပင်ပန်းရှော့မယ်နော်။ အထူး တရားကလဲ များဆိုတော့’

ဟု မိန့်၏။ ခန္ဓာဝန်က နိုင်သလဲ ထမ်းရသည့် အမျိုးပေမယ့် အစုအဝေး အတူနေသူခြင်း ဆိုသည်ကလည်း သင့်ရာဝန် ထမ်းရသည့်သဘော နှလုံး သွင်းမိပြီးဖြစ်၍ ခန္ဓာပင်ပန်းသော် စိတ်မှ ခံသာပါမည်။ အနှောင့်အယှက် သိပ်မဖြစ်ပေ။

‘မှန်လှပါဘုရား... အဂ္ဂိရတ် ပြောရရင်တော့ စားလမ်းပေါက်နေပြီ တော့ ပြောနိုင်ပါပြီ ဘုရား’

ကျွန်ုပ်အပြောကို ဆရာတော်က ကပ္ပိယကြီးမှ နှလုံးတွေဟန်နဲ့ နှစ်ခြိုက်စွာ ရယ်မောကြ၏။ တစ် ကုန် အလုပ်ချိန်များ ဆက်စပ်အောင် ခွင့်ချထားပြီး ဆက်တိုက် တစ်နံနက် တစ်မျိုး လုပ်ဆောင်သွားသော် စိတ် ပျံ့လွင့်မှု နည်းလာတော့၏။

အားချိန်မထားဘဲ ဆက်တိုက် အထုတ်ရခြင်းသည် သမာဓိတော် တိုးပွားနိုင်စေသည် ဟူသော အဆို ကို သဘောကျနိုင်တော့၏။

စကြိုလျှောက် အားထုတ်ခြင်း သမာဓိကို ဖြစ်စေ၏။ ခန္ဓာမျှတစေ ၏ ဟူသော ဆုံးမစကားသည် ထိုမျှ တာသည်ကို ဖြစ်နိုင်သော်လည်း သမာဓိဖြစ်ရန် တွေးမရပါ။ (ဤ အထင်ပါ။)

မလွဲမရှောင်သာဘဲ အားထုတ် (ထိုင်၍) များများထားလိုက်၍ အထုတ်သော် အညောင်းပြေနိုင်ရန် လျှောက်ချိန်ပါ ထည့်သွင်းစဉ် အားထုတ်ရ၏။

အညောင်းပြေရုံ အာရုံအ တောင့် မပျံ့ရန်သာ ရည်ရွယ်၍ တကယ်လုပ်၍ အားထုတ် စကြိုကမ္မဋ္ဌာန်းအကျိုး သဘာဝ်အ

www.burmeseclassic.com

ရလွယ်ပါ၏။ ထိုအခါတွင် ဆုံးမတော်
ကြကုန်သော အရှင်ကောင်း အရှင်
တော်ကြီး၏ စကားကို ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား
သိသော သံသယမနောက်ပြစ် ကျေစေ
အတန်တန် အလီလီ ကန်တော့
ပြန်ပါတော့၏။

ဓမ္မပဒစေတီတော်၏ ရာဟုထောင့်
ဘျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင် အခင်းခင်း၍
ဆိုင်၏။ ပရိတ် ပြုပြီးသည်နှင့် မေတ္တ
သုတ်ပရိတ်ကိုတော်ကို ရွတ်ပွားပါ
သည်။ မီးပျက်သဖြင့် စေတီရော
အမြင်တင်တစ်တောင်လုံး အမှောင်
နေ၏။

ဖယောင်းတိုင် လှူသော်လည်း
ဆလတဝေါဝေါတိုက်၍ ငြိမ်းကာ
အမွှေးတိုင်မီးတို့သာ တရဲရဲ မြင်ရတော့
၏။ နှင်းမှုန်တို့ ထူထပ်စွာ ကျလာ၍
အအေးဓာတ် ပိုလာ၏။ မေတ္တသုတ်
ပရိတ်တော်ကို တစ်ခေါက်ပြီး တစ်ခေါက်
တိုးမကျယ် ရွတ်ပွား၏။

အရှိန်အတန်ရလာသော် ပရိတ်ရွတ်
သံဝယ် စိတ်နှစ်မြုပ်နေ၍ ပရိတ်သံနှင့်
အနှစ် နှစ်ဦးတည်း ရှိနေသလို ခံစားရ
၏။ ပြောမပြတ်တာသာ စိတ်အေးငြိမ်းမှု
နှင့်အတူ လေအဝေ့တွင် သင်းပျံသော
အမွှေးတိုင်အနံ့ကပါ ဓမ္မ၏ချမ်းမြေ့မှုကို
ဆင်ဟပ်စေပါသည်။

ပရိတ်ပြီးမှ ဝင်လေထွက်လေကို
ဆင်ခြင်ရ၏။ ပရိတ်ရွတ်၍ အနည်းငယ်
မောနေသဖြင့် ထွက်လေသီဝင်လေ
သီမှတ်သော် နားရသလိုဖြစ်၍ မှတ်
တောင်းပြီး သမာဓိဖြစ်လွယ်နေပါ
သည်။

မနောအာရုံတွင် မူလက မှောင်ရာမှ
ထရောင်ပမာ တဖြည်းဖြည်း လင်းလာ
၏။ လေတိုးမှု မဟိဒ္ဓဝါယောရုပ်၊ ဝင်လေ
သီ လေတိုးမှု အဇ္ဈတ္တဝါယောရုပ်၊
ထွက်လေ ထွက်တိုင်း ဝင်တိုင်း သိမှု

သည်။ နာမ် အစဉ်မပြတ်ခြင်းသည်
သတိ၊ ဝင်လေထွက်လေ အစဉ်တိုင်း
နှင့် သိမှုတွဲ၍ စက်ဝန်းပမာ ချာချာလည်
နေပါတကား မရပ်မနားပါ။

ဝင်ပါစေ၊ ထွက်ပါစေဟု စိတ်မှ
ကြောင့်ကြစရာမလို။ သူ့သဘော
အတိုင်း ဝင်ချည်ထွက်ချည်။ ဤသည်
မှာ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော
တရားအစုတို့၏ မှန်ဦးတံခါးဝတည်းဟု
ဆင်ခြင်မိ၏။ အာရုံနိမိတ်တို့သည်
မနောကြည်လျှင် လာရောက် ထင်ဟပ်
မြဲဖြစ်၏။

မိမိလည်း ရှိ၏။ မြင်အပ်၊ မမြင်
အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့သည်
လည်း ရှိ၏။ မိမိလည်း မရှိ၊ မမြင်အပ်၊
မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့သည်
လည်းမရှိ။ အသွေးစု၊ အသားစု၊ ရုပ်စု၊
နာမ်စု၊ မဟာဘူတရုပ်နာမ်အစု၊ ဓာတ်
အစု၊ သင်္ခါရတရားစု၊ ပညတ်သဘော၊
ပရမတ်သဘော၊ ခန္ဓာဉာဏ်သီသဘော
မိရန် အထပ်ထပ် အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်ရ
ပါ၏။

ကြည့်ရှုဖန်များလျှင် ရုပ်အစု၊
နာမ်အစုတို့သည် မဖုံးကွယ်သော
သဘာဝသဘောရှိတို့ ပြတော့၏။ မိမိ
စိတ်က သိမှုက ရုပ်စဉ်နာမ်စဉ်ဟု
ပြော၍ ရမည်ထင်ပါသည်။

တရားစုတို့က သပ်သပ် သိနေခြင်း
က သပ်သပ် ပွဲကြည့်သလို၊ ပွဲကသူကို

မြင်ရသော ခံစားမှု၊ ထိုင်ကြည့်နေသလို
ပင်။

အလင်းရောင်အာရုံတွင် ဓမ္မပဒ
စေတီ၊ တံခွန်တိုင်၊ မောင်တော်ကြီး
နတ်နန်း၊ တောင်ဘက်စောင်းတန်း၊
အစရှိသော အဆောက်အအုံတို့ကို
ထင်ရှားစွာ မြင်နေရ၏။

စောင်းတန်းနှင့် မောင်တော်နန်း
ကြားထဲ ကျောက်လုံးကြီးများ၊
ကျောက်ခုံခုံကြီးများ ရှိ၏။ ယင်း
အလယ် မြေကွက် ဆယ်တောင် ပတ်
လည်ခန့်သာ ရှိ၏။ ထိုနေရာတွင်
သုံးတောင်ခန့်ရှိသော ရွှေရောင်စေတီ
တော်တစ်ဆူ ဖောင်းရစ်ရှည်သွယ်
သွယ်နှင့် ရှမ်းဘုရားပုံစံနှင့် ဖူးတွေ့နေ
ရ၏။

သင့်ရာ ကျောက်တုံးကြီးများပေါ်နှင့်
လေထဲတွင် ရဟန်းဝတ်၊ ရသေ့ဝတ်၊
နီညိုစိမ်းပြာ စသော အရောင်တို့
ဝတ်ဆင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီး
ကန်တော့နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း
တစ်နေရာမှ ကန်တော့နေသည်ကို
မြင်ရပြန်၏။

‘နဝဠာနိန္ဒနဦးအောင်စေတီ အတွင်း
တရားစေတီတော်မြတ်ကွယ်၊ ဓာတ်တော်
ဗွေတော်တွေ ဌပနာလို ထိုက်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်
များ ဖူးပြောနိုင်ရန် တည်ထားကြခြင်း ဖြစ်
တယ်’

အသံတစ်သံ ကြားလာရ၏။ ထို
အသံ ရပ်သွားသော် ပိန္နဲရောင်ရင့်ရင့်
သက်နိုးတော်နှင့် ဆရာတော်ကြီး
တစ်ပါး မျက်လွှာချ၍ နှုတ်မှ မိန့်တော်မူ
ပါ၏။

‘ယုတ္တတည်းဟူသော မှတ်သာမှု တရားစု
တို့သည် လောကသဘောထွန်း၍ ဗွေ
သဘော အစစ်ပုန်သို့ ဆိုက်ရောက်သည့်
ရှိသော် သရုပ်အမှန် မြင်တွေ့သိရှိ နားသည်
၍ တွယ်တာကပါခြင်း ဟန်ပေးပုံစံသက်
နဂဏ္ဌရောင်ခြည်ပျောင်း ၂၁၁

လိုချင်ခြင်းတည်းဟူသော အတ္ထုတရားစု တို့ကို ရှောင်တိမ်းစွန့်ခွာနိုင်ပေလိမ့်မည်’
သံဝေဂတရားစုအဖြစ် ဟောကြား တာနံ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ဆင်ခြင်နေဟန် မနောအာရုံတွင် ကြားနေရပါ၏။
(မှတ်မိသမျှ ရေးပြခြင်းဖြစ်၍ တရား သဘော သဘာဝ ဆိုက်ကောင်းမှ ဆိုက်မည်ဖြစ်၍ သိရှိနားလည်သူ အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့မှ သည်းခံခွင့်လွှတ်၍ လိုအပ်သည်တို့ ကို ညွှန်ပြပါစေသတည်း။)

မနောသံ ကြားသိမှု ရပ်သွားသော် တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း ထ၍ ကြည့်နူးသော ခံစားမှုတစ်မျိုး ခံစားနေရပါ၏။

‘မိမိလဲ တရားကို သိအောင်ကျင့်၊ သတ္တဝါ များစွာ စေနေယျတို့အားလဲ တရားအမြိုက် ဆေး တိုက်ကျွေး ဆုံးမတော်မူကြပါပေကုန် ၏’

ဟူသော သံဃာတော် အရှင်မြတ် တို့၏ အံ့ချီးမကုန် ဂုဏ်တော်ကြီးကို မနောမှပင် ဆင်ခြင်ကြည့်ညို ပွားများ မိပါသည်။ ပွားနေကျတရားကို ဆက်၍ ဆင်ခြင်နေမိ၏။

ထွက်လေဝင်လေ တရားစုတို့ လွှတ် ရှားနေသရွေ့ ငါ့ဟူ၍ မှတ်သားပြော ဆိုနိုင်သေးသော်လည်း ဝင်လေထွက် လေ ချုပ်ငြိမ်း ဖြတ်တောက်သွားသော် **“ငါသေ၊ သူသေ”**ဟု လောက သဘော ပြောရ၏။

ဝင်လေတစ်ရှိက်၊ ထွက်လေ တစ်ရှိက် အတွင်းဝယ် မဝင်မှု၊ မထွက်မှု ၍ ခန္ဓာသည် သေ၏။ ပျက်စီး၏။ ထွက်၊ ဝင်လေ တစ်စုံအပေါ်တွင်သာ မှီတည်နေရသော ဤခန္ဓာ၏ တည်ရာ မှီရာသည် တဲတဲလေးမျှသာတည်း။ အားရဲရဲ မကိုးလောက်စရာပင်။
သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့က **“ငါ ငယ်**

သေးပါတယ်။ သန်တုန်း၊ မြန်တုန်း၊ တော်တော်နဲ့ မသေနိုင်သေးပါဘူး” ဟူ၍ အသက်ကြီးမှ သေသည့် အမျိုး ဟူ၍ စွဲယူထားပါ၏။ ဤသည်ကို ရည်ရွယ် သနားတော်မူရှာသော မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီးက အထပ်ထပ် မိန့်မှာ၏။

‘ငါသည် မုချသေရမည်။ အချိန်ပိုင်းသာ လိုတော့သည်။ ဝေဒနာကို လွန်အောင် လုပ်ထားကြ၊ ပပျော်နို့ဦး။ အသေ စိတ်မချ ရဘူး၊ ဖြစ်ပျက် ပြင်း မှန်း၊ ဆုံးအောင်လုပ် လိုက်ဦး’

အဲဒီကျမှ အသေ စိတ်ချရတယ်။ အပါယ် လွတ်တယ်။ အဲဒီမှ ပျော်ကြပါ။ ဘုန်းကြီးက သနားလွန်းလို့ သတ်ပေးတာ။ ဝေဒနာ မလွန်ခင် အသေဦးသွားရင် ကိုယ်ကျိုးကြီး နည်းလိမ့်မယ်’

ဟူ၍ ဆုံးမတော်မူသော စကားစု၊ တရားစုကို မှတ်မိသရွေ့ ဆင်ခြင်၍ မိမိကိုယ်ကို အားတင်းအားပေးခြင်း ပြုရပါသည်။

အချိန်ကြာလာသော် ပတ်ဝန်းကျင် အာရုံ နိမိတ်အာရုံတို့မှာ မထင်ရှားလာ တော့၊ ခန္ဓာပေါ်လည်း အာရုံတင်မရ တော့၊ တရားပေါ် စိတ်မပျော်နိုင်ပါပြီ မနိုင်ရင် လျော့ရတော့၏။

သမာဓိကြ၍ တရားဖြတ်သော် နှင်းမှုန်တို့ ခေါင်းပေါ်ဝယ် ရွှဲစို၍ တစ်ဖု

ဥ၍ တစ်မျိုး ရှိနေ၏။ အသေ တတ်ကိုလည်း သိသာစွာ ခံစားနေ တော့၏။

(၃၁)ဘုံရှိ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်း၊ မိဘ၊ ဆရာ သုံးပါးနှင့် နေ ဒေဝါအပေါင်းအား မေတ္တာကောင်း အကြောင်းပြု၍ သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်သော အမျှဝေရပါလေသည်။

များစွာသတ္တာ ဝေနေယျာတို့အား “ဘ”ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ပင် သနား ကရုဏာ ကြီးမားစွာနှင့် အကြိမ်ကြိမ် အလီလီ တရားဓမ္မ ဟောပြောဆုံးမတော်မူ ကြကုန်သော ပရမတ္ထ သမုတိထော် အရှင် သံဃာတော်မြတ်တို့အား ကြည်ညိုစွာနှင့် ကန်တော့၍ အမိဋ္ဌာန် အလုပ်စခန်းကို ရပ်နားလိုက်ရပါလေ ၏။

“သံဃောမေ သရဏံ အညံနဉ္စ ပါ ဘုရား”

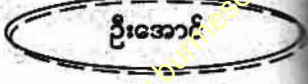
ယေပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္တာ၊ စတ္တာရိ ဟောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ၊ ဧတေ အက္ခိယေယျာ သုဂတဿ သာဓကံ၊ ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ၊ ဣဒဉ္စိ သံဃေရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သဓမ္မေန သုဂတ္တိ ဟောတု။

‘**ယေပါစာနံ ရှင်မိကျော်** အင်္ဂါယာ အရှင်သံဃာမြတ်တို့သည် ဤလောက၌ သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူကြပါကုန်၏။ မြတ်သောအရာ ကိုလဲ ခံယူလိုက်ပါစေဟုန်၏။

သံဃာနှင့် တူမျှသော ရတနာသည် ဤလောက၌မရှိ၊ သံဃာရတနာသည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

ဤသစ္စာသည် မှန်၏။ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါအပေါ် တို့သည် ထားရန်ကောင်းကွာ ချမ်းသာခြင်း ဝိပဏောနိသတည်း။

သတ္တဝါအပေါင်း ချမ်းသာကြပါစေ

www.burmeseclassic.com

ထည့်စရာ ဘူးလွတ်၊ ခွက်လွတ်ကို ပြင်ပက် ပါက စိတ်လက်မရွှင်မပျ ဖြစ်တတ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

စီးပွားအလုပ်အကိုင်အတွက် စိတ် မအေးနိုင် ဖြစ်ရမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်တွင်းလိုအပ်ချက် လစ်ဟာမှု များစွာအတွက် စိတ်ညစ်ညူးနောက် ကျိနေမည်။

✦ လူဖျို အိမ်ထောင်မရှိသေးသူ မြင်မက်လျှင်...

ဘဝနေထိုင်မှု မရေမရာ ဖြစ်နေမည်။

✦ အဖျိုမိန်းကလေးက မြင်မက် လျှင်...

စိတ်မတည်ငြိမ် ယောက်ယက်ခတ် နေမည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်...

ကျောင်းတွင် စိတ်မပါ၊ သင်ခန်း စာများ၊ မကျေမလည် စိတ်ပျက် လေ လွင့်နေတတ်သည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ရောင်းရေဝယ်တာ အချိတ်အဆက် မမီ အဆင်မပြေပါ။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

သီးနှံရောဂါနှင့် ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန် အပျက်အဆီးများစွာ ကြုံတွေ့မည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

အစီအစဉ်မကျ ခရီးပန်း နှမ်းလျ နေမည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင် မက်လျှင်...

လျောမွေး(ကိုယ်ဝန်ပျက်) တတ် သည်။

✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူ မြင် မက်ပါက...

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်ရိုးရာ

အိပ်မက်ရှင်စာပေး (၇၅)

ထက်စာပေးစာ

- လွတ်လမ်း မမြင်ပါ။
- ✦ ကျန်းမာရေးမကောင်းသူ မြင် မက်လျှင်...
- စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် ရှည်ကြာပါဦးမည်။
- ✦ ပစ္စည်းပျောက်လျှင်...
- သတင်းစကားမရပါ။
- ✦ လူပျောက်လျှင်ကား...
- တွေ့နိုင်ရန် မလွယ်လှပါ။
- ✦ နေပြည်နေသော ဘူးခွက်ကို ပြင်ပက်လျှင် ပြည့်ဝသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။
- ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...
- ပစ္စည်းဥစ္စာ ကုံလုံကြွယ်ဝသည့် ဘဝသို့ ရောက်မည်။
- ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
- စားရေရိက္ခာဖူလုံ၍ စိမ်ခံပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။
- ✦ လူဖျိုက မြင်မက်လျှင်...
- သာယာလှပသော အနာဂတ်ကို တွေ့ရှိရမည်။
- ✦ အဖျိုက မြင်မက်လျှင်...

- မှီခိုအားထားစရာ ခင်ပွန်းကောင်း ရရှိတတ်သည်။
- ✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်...
- စာမေးပွဲတွင် ချောမောစွာ အောင် မြင်မည်။
- ✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင် မက်ပါက...
- မကြာမီ လွတ်ရက်စေမည်။
- ✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
- ကုန်စည်စီးဆင်းမှု လွယ်ကူ၍ အမြတ်ငွေ တိုးပွားမည်။
- ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...
- သီးနှံ အထွက်တိုးမည်။
- ✦ ဝန်ထမ်းလုပ်သား ဖြစ်လျှင် ကား...
- ရာထူးလစာ တိုးပွားနိုင်သည်။
- ✦ အိမ်ထောင်နှင့် ကွဲကွာနေသူက မြင်မက်လျှင်...
- မကြာမီ ပြန်လည် ပေါင်းထုတ်ဖြစ် မည်။
- ✦ ဆေးသမားတော်က မြင်မက် လျှင်...
- ကူးစက်ရောဂါဘေးကို အောင်မြင် စွာ တွန်းလှန်တိုက်ဖျက်နိုင်မည်။
- ✦ ခရီးထွက်စဉ် မြင်မက်ပါက...
- ခရီးစဉ် ချောမွေ့အဆင်ပြေမည်။
- ✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါ က...

ခေတ္တငှားရမ်းသွားခြင်း သို့မဟုတ် အထားအသို မှားယွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

✦ လူပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်ပါက...

အနီးအနားတွင်ပင် ရှိနေသည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင် မြင်မက်ပါက...

မကြာမီ မျက်နှာမြင်မည်။

✦ ရပ်ဝေးမြေခြားတွင် စီးပွားရှာ ဓွေစဉ် မြင်မက်ပါက...

ကံလုံကြွယ်ဝစွာဖြင့် ဌာနေပြန် မျက်နှာပန်းလှမည်။

✦ နီးပြည်ရှိသော ဘူးခွက်ကို မြင်မက်ခြင်းသည် ကျန်းမာအေးချမ်းမှုနိမိတ် ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

ကျန်းမာသန်စွမ်း၍ စိတ်အေးချမ်းမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ဗာဟိရ သောကနည်းပါး၍ အိမ်တွင်းသုခ ပြည့်ဝမည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

နေဂုဏ်၊ ရူပဂုဏ် ပြည့်စုံသူက ကမ်းလှမ်း စကားစလာမည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်ပါက...

မိန်းကလေးများအကြား မျက်နှာပန်းပွင့်မည်။

✦ အိမ်ထောင်ကွဲနေသူ အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

အပျော်အပါးကြောင့် ဒုက္ခကြုံရတတ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ကွဲ အမျိုးသမီးက မြင်မက်ပါက...

မိနိုစရာ အသစ်တစ်ပင်ရမည်။

✦ ခရီးထွက်နေသူက မြင်မက်လျှင်...

ကျန်းမာရွှင်လန်း၍ ခရီးတွင်ကျယ်မည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... အရင်းအနှီး တိုးပွားမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

သီးနှံအထွက်တိုးသည့် မျိုးကောင်းမျိုးသန့်ရရှိ၍ ဝင်ငွေကောင်းမွန်မည်။

✦ ဖစ္စည်းပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်လျှင်...

✦ လူပျောက်စဉ် မြင်မက်က...

သူ့အလိုအလျောက် ပြန်လာမည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ၌ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူ မြင်မက်ပါက...

လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ဖြင့် ယနေ့ပင် လွတ်မြောက်နိုင်သည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင် မြင်မက်က...

သဘာဝနည်းလမ်းအတိုင်း အောင်မြင်စွာ မွေးဖွားမည်။

✦ မကျန်းမာစဉ် မြင်မက်ပါက...

ဆေးကောင်းဝါးကောင်း တွေ့၍ မကြာမီ ရောဂါပျောက်ကင်းမည်။

✦ ရပ်ဝေးမြေခြား စီးပွားရှာသူက မြင်မက်လျှင်...

မျှော်လင့်သည်ထက် ဆောလျင်စွာ အိမ်ပြန်ရောက်၍ ဆန္ဒပြည့်ဝမည်။

✦ ကိုယ်ထားသောဆေးရည် ဖြည့်ထားသောဘူးခွက်ကို မြင်မက်လျှင် ကျန်းမာရေး ယိုယွင်းမည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်

လျှင်... နာမကျန်းဖြစ်၍ အလုပ်ပျက်ကွက်မည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ချူချာ၍ အိမ်တွင်းရေး မသာမယာ ဖြစ်မည်။

✦ အပျိုလူပျိုက မြင်မက်လျှင် ကား...

ရောဂါဝေဒနာ ဖိစီးနှိပ်စက်ခြင်း ခံရမည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ကုန်ပစ္စည်း ဆုံးရှုံးပျောက်ပျက်မည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ရာသီဥတုဖောက်ပြန်၍ သီးနှံပျက်စီးမည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ကျန်းမာရေးကြောင့် ပညာရေးလစ်ဟင်းမည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်မက်လျှင်...

ခွဲစိတ် မွေးဖွားရတတ်သည်။

✦ သံဘူး သံခွက်(နီဆီတူးခွက်)ကို မြင်မက်လျှင် ဒုက္ခနိမိတ်ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ်ရုန်းကန်ကြိုးစားသော်မှ နှုတ်ခမ်းကပ်ရုံ စွတ်စိုက်မှုသာ ရတတ်သည်။

✦ ဘူးခွက်အသစ်ကို မြင်မက်ပါက ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။

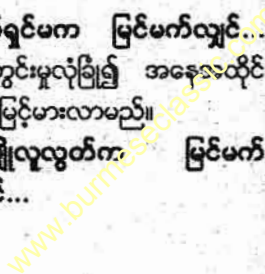
✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

အမည်ကောင်းသတင်း ကျော်စောမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်တွင်းမှုလုံခြုံ၍ အနေအထိုင်အဆင့် မြင့်မားလာမည်။

✦ လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

- သားမက်ဖမ်းလိုသူ ပေါများမည်။
- ✦ အပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...
- လူတကာအရေးပေး၍ ကမ်းလှမ်းသူ ပေါများမည်။
- ✦ အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...
- ဝမ်းမြောက်စရာ သတင်းကောင်းကြားရမည်။
- ✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...
- စာမေးပွဲတွင် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်အောင်နိုင်သည်။
- ✦ မကျန်းမာသူက မြင်မက်လျှင်...
- ဆေးဝါးကုထုံးသစ်ကြောင့် သက်သာခွင့် ရမည်။
- ✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

- ဈေးကွက်ဝယ်လက်အသစ်ရရှိမည်။
- ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...
- သီးထပ်သီးညှပ်များကြောင့် ဝင်ငွေတိုးသွားမည်။
- ✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်မက်လျှင်...
- ကျန်းမာသန်စွမ်းသော သမီးရတနာ ဖွားမြင်မည်။
- ✦ ဘူးခွက်လိပ်လည်း လိပ်ကျသွားသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အနိစ္စရံဖြစ်သည်။
- ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...
- စီးပွားပျက်တတ်သည်။
- ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
- စားနပ်ရိက္ခာ ချို့တဲ့နွမ်းပါးမည်။
- ✦ အပျိုလူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

- စိတ်တိုင်းမကျ အလိုဆန္ဒ မပြည့်ဝနိုင်ပါ။
- ✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...
- စာမေးပွဲ ကျတတ်သည်။
- ✦ ယောင်းမွမ်းပေါက်ပြနေသော ဘူးခွက်ကို မြင်မက်ပါက အဆုံးစာနိတ်ကြီးမာ၍ ဝင်ငွေနည်းပါးနေခြင်းကို ပုံရိပ်တင်စေသည်။
- ✦ ဘူးခွက်၏ ထိပ်ပိုင်းကိုသာ မြင်တွေ့ရပါက တဝှေ့သန်ရေးအတွက် အသေအလဲရန်ကန်ကြီးစားခြင်းကို ညွှန်းသည်။
- ✦ ဘူးခွက်အတွင်းသို့ တစ်ခုခုဖြည့်သွင်းရသည်ဟု မြင်မက်ပါက မိမိဘဝတွင် ကောင်းမွန်သော အလှည့်အပြောင်း ကြုံတွေ့တော့မည်ဖြစ်သည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၂၀၆)မှ အဆက်

ဝုလင်း ယူပေးလိုက်ပါသည်။

ရော့... ဒကာ နံနက် နေ့လယ် ည ဟင်းခပ်စွန်းခဲ တစ်စွန်း ခပ်သောက်ပါ။ ဒကာ့ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မယ်။ အဆိုပါဒကာသည် တစ်လခန့်ကြာခော် လူ့ဖွယ်ရာ ဗဟုသုတအစုံနှင့် ရောက်လာ၏။

အရပ်တစ်ခုအေးက နတ်သိကြီးဆေးပေး ဝန်ပည့်ခတ်မှာ သွေးချိုတွေကျ အဟောအရောင်တွေ ကျခင်းတုန်ပြီး အမောမဟောက်တော့ နှလုံးရောဂါတောင် ပျောက်ပြီထင်တယ်။

ကျောက်ကပ်ပြန်ကောင်းလို့ ထပ်ပါရဲ့ ဆီး ပုံနံ့သွားနိုင်ပါပြီ။ အမှန်ပြောရရင် ဆေးက ချဉ် ဖိ ကွ ငှာတေး အရသာက ခပ်ကောင်းကောင်း ရောဂါလဲညှိုးကျ သွားပြီ။ နောက်ထပ် ဆေးတစ်ဖုံ ဖော်ပေးပါဦးနာရော့ ဟူ၍ လျှောက်လာသည်။

ထို့... ဒကာမယ် မောင်မိန်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးကို လက်တစ်ဆစ်နီ ခုတ်စဉ် (၅၀) ပိဿာ ထိုးပစ် နေ့ ဆရာထည့်ပေး မြန်မာ့ပတ်လျက် (၅) ပိဿာ ထုထောင်တစ် ခွေကပ်ပိတ် အိမ်ထဲရောက် အရက်ချက်သက် မင်း သွေးရည်ထုတ် အိမ် ခပ်တုံ့နွမ်းပါး အဆီချက်သော ရုက္ခာပိတ် ဒကာက ဒီဆေး ဒီလိုရောဂါဖြစ်ရင် ဒီလို ကုသိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိစ္စပင် ဆရာတော်သည်း ထိုဒကာအား လစ်ညွှန်မှာကြားပြီး ကျောင်းအောက်ဆင်း သွားပါတော့သည်။

သုခိတာ ဟောထ ခုက္ကမ္မတ

ကောင်းဟိုန်း(ကျွန်းသစ်)

စာ

အထူး

ထည့်

ထ... .

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

ခုက္ကတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)နှစ်။

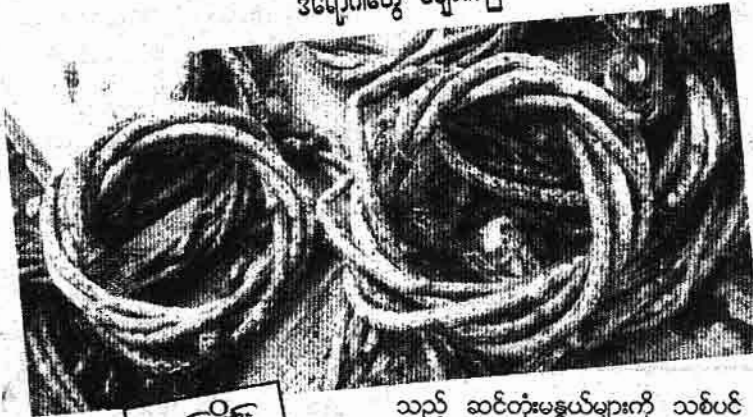
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။

ပုဒ်-၀၀ ၂၅၂ ၂၅၇

ဆင်တုံးမနွယ် အဆိုချက်ခေါင်း

ဒီရောဂါတွေ ပျောက်ပြီ

ကော့ပိန်း
(ကျွန်းသစ်)

ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က ဘုန်းကြီးကျောင်း သားဘဝမှာ ကျော်ဦးဆိုတာ သစ်ပင် တက် အလွန်တော်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အညာဒေသမှာ သစ်ပင် ခပ်မြင့်မြင့် ဆိုရင် တိုးလိုးတွဲလောင်း နွယ်ပင်ကြီး တွေကို ဆင်တုံးမနွယ်လို့ အားလုံး သိ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ ဒန်းစင်လုပ် ဆော့ကြ ၏။ ရွာဦးဆရာတော် ဦးသံဝရသည် တိုင်းရင်းဆေးပညာ အလွန်တော်၏။

သစ်တောထွက်ပစ္စည်းတွေစု ဆေး ဖက်ဝင်သမျှ ခုတ်ဖြတ်တူးဖြတ်၊ အမြစ်၊ အဖု၊ အညှ၊ အရွက်၊ အသီး၊ အပွင့်၊ အငုံပါမကျန် အားလုံးစု၊ ခြောက်လှန်း တန်လှန်း၊ ရသမျှ ဆေးဖက်ဝင်များ စုစည်း ဆေးဖော်၏။

သစ်ပင်ပေါ်မှ တွဲလောင်းကျနေ

၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည့် ဆင်တုံးမနွယ်များကို သစ်ပင် တက် ပါရဂူ ကျော်ဦးအား ဆင်တုံးမ နွယ်ပင်တွေ ဓားနှင့် တက်ချိုင်ခိုင်း သည်။

အပိုင်းအစ လက်တစ်ဆစ်ခန့် ခုတ်စဉ်းဖြတ်ပြီး (၅၀)ပိဿာဝင် အိုးကြီး ဌိထည့် တစ်ဝက်လောက်ရှိတော့ ရေ လည်း ထိုအိုးထဲ ရေတစ်ဝက်ထည့်ပြီး (၁၅)ရက်လောက် စိမ်ထားပါသည်။

(၁၅)ရက်ပြည့်တာနှင့် အဆိုပါ ဆင်တုံးမနွယ်အဆီ ထုတ်ဖို့ အဆိုပါ ဆင်တုံးမနွယ် စိမ်ရည်အိုးကို အရက် ချက်သလို ပေါင်းချွေးရည်ခံပြီး အဆီ ထုတ်ပါသည်။

ယင်းအဆီကို ပုလင်းတွေကို သန့် အောင်စိစဉ်ပြီး ထည့်ပါသည်။ ကျောင်း ကျက်သရေတိုက် သင်္ဘောကြမ်းစင် ပေါ် စီတင်ထားပါသည်။

ထိုအခါက ကျွန်ုပ်တို့ဘာမှ မသိခဲ့ပါ။ လူတွေ ကျောင်းရောက်ရင်၊ ဘုန်းကြီး

ထံ ဆေးလာလျှောက်ရင် အဆိုပါ သင်္ဘောကြမ်းစင်ပေါ်မှ ပုလင်း (ငှက် ပျောဖူးခန့်)ကို ထုတ်ပေးလေ့ရှိပါ သည်။

ဘယ်ရွာကလည်းမသိ၊ ဒကာတစ် ယောက်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝဟန် တူ ၏။ ရုပ်က ခပ်ချောချော၊ အသက်က (၄၀)ကျော် ၀၀တုတ်တုတ် လူ တစ်ယောက် ကျောင်းပေါ် တက်လာ သည်။

‘အရှင်ဘုရား တပည့်တော်အိမ်မှာ သက်န်းကပ် သရဏဂုံတင်လိုပါသဖြင့် ကြွရောက်ပါရန် ပင့်လျှောက်ပါတယ် ဘုရား’

အဆိုပါ ချွေးကြီးသည် ခြေထောက် တွေ ဖောရောင်ကိုင်နေလေသည်။ ဘုန်းဘုန်းက ခေါင်းညှိတ် လက်ခံရင်း အဆိုပါ ဒကာအား ငေးစိုက်ကြည့် နေ၏။

‘တို့ဒကာ ဆီးချို၊ ကျောက်ကပ်၊ သွေးတိုး၊ နှလုံးရောဂါ ရှိတယ်ထင် တယ်’

‘မှန်ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော် လဲ မြို့ကိုတက်ပြီး ဆေးကုသတာ အ နောက် တိုင်းဆေးနဲ့တောင် မပျောက်၊ ငွေလဲ သိန်းချီကုန်၊ နွားနဲ့ လယ်ယာမြေ တောင် ပြုတ်တော့မယ်။ တပည့် တော် လဲ ကြာကြာနေရတော့မှာ မဟုတ် စော့ပါဘူး။ မသေခင် သရဏဂုံတင် သက်န်းကပ်ချင်လို့ပါဘုရား’

ဒကာလည်း မျက်ဝန်းလေးထဲ မျက်ရည်တွေ ဝိုင်းနေပါသည်။

‘ဪ... ဒီလိုကိုး။ ဟဲ့... ဟဲ့ ဖိုးကောင်း၊ ဟိုသင်္ဘောကြမ်းစင်ပေါ်က ပုလင်းတစ်လုံး ဆွဲခဲ့ကွာ’

ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာတော် အမိန့် အတိုင်း ဆင်တုံးမနွယ်အဆီ ဆေး

စာမဂ္ဂဇင်း (၂၁၅) သို့

ရွှေတောင်
ပြည်မောင်စား

ယခင်လူမှ အဆက်

သံပိုတောင်က အမေညို (၂)

မောင်ဖိုးဟန် (၁၉၈၁-၈၂) ပညာ
ဆိုင်နှစ် မော်လမြိုင်ဆရာ အတတ်သင်
ဆက်ခဲ့စဉ်က မြတ်ပေရွာက ဆရာ
ဦးစောလှကြိုင်ရဲ့ အကျွမ်းတဝင် ခင်မင်
ဆွဲနီး မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်ကြတယ်။
ဝါဆိုကျောင်းပိတ်ရက် မြတ်ပေရွာ
ပိတ်သွားတော့ ဦးစောလှကြိုင်ကို
အသိပေးထားတော့မတွေ့။ မင်္ဂလာဆောင်
သွားနေ။ သူ့အမေအိမ်က စောင့်။
မနက်စာ ထမင်းကျွေးတော့ ဖိုးဟန်

က ဝက်သားမစား။ ခက်သွားကြပြီ။
ဘဲဥကြောင့် ငါးပိရည်တို့စရာ။ ဖိုးဟန်
မှာ ငါးပိရည်နို့တို့စရာ ဘယ်လိုကြိုက်
မှန်းမသိ။ သတိမထားမိ။ ဟင်းချိုလို
သောက်သောက်ပြီးတော့စား။ ဦးစော
လှကြိုင် မိခင်ကြီးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ပီတိပွား။
အခုလဲ အဲဒီလို အမေညို ပီတိပွား...
သား...သား...စား။

ထမင်းစားပြီးတော့ ရေခွေးဝိုင်း
ဆက်။ လက်ဖက်သုပ်။ ပဲနီစေ့ပြုတ်၊
ငှက်ပျောသီး၊ ထန်းလျက်၊ မုန့်ဖက်ထုပ်
က အဖြူအနီ အစီအရီ။ လက်နှိုက်စရာ
ပန်းကန်တွေက အလှူပယ်။ ဘယ်...
ဘယ်...ဘယ်...လက်နဲ့ နှိုက်ရပါ။
မောင်ဖိုးဟန် မစားနိုင်တော့ဘူး။
ထမင်းနဲ့တင် မိုက်တင်းပြီ။ မုန့်ပဲသားရ
စာ သွင်းဖို့ ငြင်းနေပြီ။ စားလို့...
နုစုစုရောင်ခြည်လျှင်း ၂၁၇

နေကလဲ ပြင်းလှပြီ။ နွေခေါင်ခေါင် နေကျကျ ပူလိုက်တာ။ အေးရိပ်ဆာ ယာ သစ်ပင်ကြီးတွေကြောင့်တော့ဖြင့် အပူသက်သာ။ ကျောင်းထဲမှာ။

အပြင်မှာကတော့ ပူရှိန်ပြင်း။ နွေခင်း ကြီးလေ...ကြောင်တောင်။

ခဏနေတော့ အမေညို တောင် ဘက်ကျောင်းပေါ် တက်သွားတယ်။

အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က ဖိုးဟန် ကို ကျောင်းပေါ်လိုက်သွား။ လေးလေး နောက်ကို လိုက်သွားလို့ပြောတယ်။

သူ့အသားက ဖြူဖြူ။ ပိန်ပိန်ပါးပါး။ ပေါ့ပါးသွက်လက် ချက်ချာ။

နောက် မေးကြည့်တာကြောင့် သိရ တာက သူ့အမည် ခေါ်ဟန်။ ဖိုးဟန်က တော့ မမဟန်လို့ခေါ်တယ်။ မေ့ပါဘူး ဗျာ အစ်မဟန်။ ကောင်းရာသုဂတိ ရောက်မည်ကေန်။

ဖိုးဟန် ရုတ်ခနဲ ချက်ချင်းထ အမေ နောက်ကလိုက်၊ တွေ့လိုက်ရပါပြီ အမေညိုကျောင်း။

ကျောင်းက (၂)ထပ်ဆောင်၊ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း။ အနောက်ဘက် အရပ်မှာ အဖီလေးချလို့။ လှေကား (၂)ဆင့်။ ခပ်မြင့်မြင့်လေး။

လှေကားထိပ်မှာ ကပြင်၊ ဖိနပ်ချွတ်၊ တံခါး(၂)ချပ်ပိတ်၊ အဝင်ပေါက်က ဖွင့်ထားတယ်။

တံခါးပေါက်ဘေး ဘယ်ညာနှစ်ဖက် က ယှဉ်ထောင်မှာတော့ သင်္ချာပညတ်နဲ့ (၄)ကို နှစ်လုံးပူးပြီး ရေးထားတယ်။ (၄၄)။

မောင်ဖိုးဟန် ကျောင်းပေါ်ရောက် တော့ အမေညိုက မောင်းစည်းလက်ဖွဲ့ တစ်လုံး၊ အင်းလက်ကိုင်ပဝါတစ်ထည်၊ ဆေးက(၃)တောင် ပေးတယ်။ နောက် လဲ မကြာမကြာ လာဖို့မှာတယ်။ မြန်းစားပြင်းစား။

‘ကဲ ကဲ ပြန်ကြတော့’ လို့ ဆိုပြီး ချက်ချင်းပြန်ခိုင်းတယ်။ နေပူကြီး၊ ကျကျကြီး ပူတဲ့နေ့။

မွန်းလွဲ(၂)နာရီလောက်မှာ မောင်ဖိုး ဟန်တို့ သံဖိုတောင်ကနေ ပြန်လာခဲ့ ကြ။ တောထဲကအထွက် ရေနံမြေလမ်း မကြီးကို ရောက်တော့ ဟော ကားသံ ကြားပြီ။ (၅)မိနစ်အတွင်းကားစီး၊ ကွေ့မကိုရောက်တော့ သားအဖနှစ် ယောက် တရုတ်မော်အရောက် ခြေကျင်လျှောက်၊ နေမဝင်မီအရောက်၊ အိမ်အပြန်ခရီးမို့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လန်းလန်းဆန်းဆန်း ပင်ပန်းတယ်လို့ မထင်ရ။

ဖိုးဟန်အဖေ ဦးခင်မောင် ယောင် လို့တောင် မညည်း။ တစ်ခဏ မနား။ စကားတပြောပြောနဲ့ လျှောက်လာ လိုက်ကြတာ။ အိမ်ကိုရောက်ပြီ ညနေ (၄)နာရီ။

သံဖိုတောင် ခရီးတစ်ထောက် တစ်ခေါက် မမေ့ပျောက်နိုင်တဲ့ ဘဝ တစ်ကွေ့။

နောက်လဲ သံဖိုတောင် ဒီခရီး သွားပြီးရင်းသွားရင်း... သားနဲ့မိခင် အသွင်မခြား မေတ္တာတွေထားခဲ့ကြ။ ဩော်...သံယောဇဉ် အမျှင်တန်းပါလို့။

* * *

အခေါက်ပေါင်း များစွာထဲက တစ် ခေါက် ကျောင်းပိတ် စနေ မနက်စော စော ကွေ့မကို ခြေကျင်လျှောက်၊ ရေနံ တောင်ပေါ်ထိ ကားစီး။

ရေနံမြေတောင်ပေါ် ရဲကင်းစခန်း အလွန်မှာ လမ်းခွဲ(၂)ခုရှိတယ်။ လမ်းရဲ့ ညာဘက်မှာပါ။ တောင်ဘက်လမ်းခွဲနဲ့ သူ့အလွန်က မြောက်ဘက်လမ်းခွဲ ဘယ်လမ်းကသွားသွား ရောက်တာပဲ။ လမ်းမှာ တွေ့တဲ့လူတိုင်းကို မေးပါ။ သံဖိုတောင်ကို လမ်းညွှန်ပါလိမ့်မယ်။

နှစ်ပေါင်းကကြာပြီ (၄၀)ကျော်။ သံဖိုတောင်ကို သွားခဲ့တဲ့ အခေါက် ရေတွေကလဲများ။ စာအရေးအသား မှာ ရှေ့နဲ့နောက် ကဘောက်တိ ကဘောက်ချာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဖြစ်လဲ ဖြစ်မှာပါ။

ဆိုပါတော့... တတိယအခေါက်ကို မမှတ်မိတာ၊ ပဉ္စမအခေါက်ကို တွေးလို့ မရတာ၊ အခေါက်ရေခဲ အဖြစ်အပျက် လွဲချက်တွေ နားနိုင်ပါတယ်။ ငြောက် သောက်ရောပြုမိ။

ဒါပေမယ့် ဖြစ်စဉ်တွေကိုတော့ မမေ့ပါဘူး။ မေ့ပြီး မကျန်ပါဘူး။ ချန်ခဲ့ တာတွေတော့ ရှိပါတယ်။ ဖိုးဟန်က ရေးလိုက်သမျှကို တာဝန်ယူနိုင်မှ တင်ပြတာပါ။ မယုံရင် ကြုံတဲ့သူတွေက သက်သေပါ။ မောင်ဖိုးဟန်ရဲ့ သက်သေ တွေပါ။

တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ ကို ဆက်ရေးမှာပါ။ ခက်တာက နေ့စဉ် မှတ်တမ်းတွေကလဲ ခြက်ကိုလိုပျက်စီး မီးနဲ့ရှို့လိုက်ရ များလှပေါ့။

လူတစ်ကိုယ် စိတ်တစ်မျိုး။ လူအနဲ့ မျိုး စိတ်အထွေထွေ အတွေးအခေါ် မတူရင် အထင်အမြင် အယူအဆ ကွာခြားကြပါလိမ့်မယ်။

လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်အကြောင်း ပြောကြတာ၊ မကောင်းပြောကြတာ ဘယ်သူမဆို ကိုယ်အပါအဝင် နှစ်ခြား နှစ်ဝ ရှိနေကြဆဲ၊ ရှိနေဆဲ။

သံဖိုတောင်က အမေညိုကိုယ် အကောင်းအဆိုး အကျိုးအကြောင်း သောင်းပြောင်းထွေလာ ပြောကြမှာပဲ ပြောသူတွေရှိကြ။ အတွေ့အကြုံပေါ် မှုတည်ပါတယ်။ တော်ရုံတော်ဝ ကြလို့သာ ဘာသိဘာသာ။

သူလဲ သူ့ထိုက်နဲ့ သူ့ကိုထိုက် ကိုယ်လဲ ကိုယ်ထိုက်နဲ့ကိုယ်ထိုက် ရှိနေ

မြန်မာတို့ရဲ့ အတတ် ဝိဇ္ဇာပညာရပ်ကို အောင်မြင်ပြီးမြောက် ခရီးရောက်အောင် ကြံဆောင်ကြိုးစား အရောက်သွားဖို့ မနားမနေ လျှောက်လှမ်းတော်မူနေကြတဲ့ ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ တပည့်တွေ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ရှိနေကြပါတယ်။ ရဟန်းအသွင်၊ ရသေ့အသွင်၊ ယောဂီအသွင်၊ ပိတ်ဖြူဖြူပုဆိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးသောအသွင်၊ မြင်သော်လဲမသိ၊ ပါရမီနဲ့ကြမ္မာမူသာ။

သံဖိုက အမေညို အဝတ်ညိုနဲ့ ယောဂီအသွင်။

သံဖိုတောင် ဘေးပတ်လည်တစ်ခွင် အနီးဆုံးက သီးကုန်း၊ အင်ဂျာ၊ သမင်လူး သိမ်ကွင်းနဲ့ ကြာကန် စတဲ့ ရွာတွေ။

သံဖိုတောင်ရဲ့ အရှေ့မြောက်၊ အရှေ့တောင်၊ အရှေ့ဘက်ဖြတ်ပြီး ဆွက်လိုက်ရင် (၂)မိုင်ပျော့ပျော့ခရီးနဲ့ တော့မနီး။ မနီးမဝေး။

* * *

သံဖိုတောင်မှာ အမေညို အားပြုရတဲ့သူ (၂)ဦးရှိတယ်။ တစ်ယောက်က ဒေါ်ဟန်၊ ဖိုးဟန်ခေါ်တာက “မမ”၊ နောက်တစ်ယောက်က မောင်ခင်ညွန့်နဲ့ ဖိုးဟန်ကို အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်လို ဆင်တဲ့ ဖိုးဟန်ချစ်တဲ့ညီလေး။

အစ်မဟန်က ကွယ်လွန်ရှာပြီ။ (၁)နှစ်ကျော်ပြီ။ မောင်ခင်ညွန့်က အသက် (၆၀)ကျော်။

ဖိုးဟန် လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)နှစ်လောက် နောက်ဆုံး ရောက်ခဲ့တဲ့အခေါက်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်လောက်။ ဖိုးဟန်ညီရဲ့ ဘေးနဲ့ သွားခဲ့တာ။

ရန်ကုန်-ပြည်ကားလမ်း ရန်ကုန် ဆက်ကလာရင် အင်းမအလွန်မှာ ခြေပင်ပိတ်ဆိုတာ ရှိတယ်။ အဲဒီပိတ်ကနေ ရေနံမြေကားလမ်းအတိုင်း ဆက်ပြီးမောင်။ တောင်အလုံး (၄၀)

ကျော်ကိုကျော်။ ဓာတ်ငွေဖိအားဖြင့် စက်ရုံအလွန် ရေခဲရှာဖွေရေး ဝန်ထမ်း အိမ်ရာမှာ ကားကိုထား။ ခြေကျင်ဆက် လျှောက်။ မိနစ်(၃၀)။

‘အစ်ကိုများ သံယောဇဉ်ပြတ်တယ်။ နေနိုင်လိုက်တာ ကျွန်တော် အသက် (၂၀)ကျော်က တွေ့ခဲ့ကြတာ။ အခု ကျွန်တော် အသက်(၆၀)ကျော်ပြီ။ နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော်...’

‘ဟာ ဘယ်က နှစ်(၄၀)ကျော်မလဲ ကွ’

‘ပြန်လဲ တွက်ကြည့်ပါဦး အစ်ကိုရယ်’
ဟုတ်တယ်။ တွက်ကြည့်တော့ အမှန်ကန် အနှစ်(၄၀)။ အကြာကြီး ကြာခဲ့ပြီ။ အဝေးကြီး ဝေးခဲ့ကြပြီပဲ။ အဲဒီနောက်ဆုံးအခေါက်က တူမတစ်ဝမ်းကွဲ တူတစ်ဝမ်းကွဲတို့ကို ဖိုးဟန် လိုက်ပို့တာ။

‘အမေညိုက အဟောအပြောနည်း

သွားပြီ။ စကား သိပ်မပြောတော့ဘူး။ အသက်ကလဲ (၁၀၂)နှစ်ရှိပြီ’

ကျောင်းအပေါ်ဆင့်မှာ ထိုင်နေတဲ့ အမျိုးသမီး(၃)ယောက် (၄)ယောက်က ဝိုင်းပြီးပြောကြတယ်။

ဒါပေမယ့် ဖိုးဟန်က အမေညိုကို မေးတယ်။

‘မှတ်မိပါသလား’
ဆိုတော့ ခေါင်းညိတ်တယ်။

‘အမေရယ် စကားလေးများ ပြောပါဦး’

လို့ ဖိုးဟန်ကဆိုတော့ အမေညို အာရုံပြု။ မနောစုလို့ ဟိတ်ကိုမြင်။ ပုံရိပ်တွေဝေဝေးက ပြတ်သားလို့ လာလေပြီ။ မြင်ပြီ။ ဖိုးဟန်ကို အမေညို မှတ်မိပြီ။

နှစ်ပေါင်း(၄၀) ဘာကြာတာမှတ်လို့၊ တဒင်နဲ့ မြင်သမျှက ထင်ထင်ရှားရှား။ နှစ်တွေ ခြားသော်လဲ မနေ့တစ်နေ့က အလား။

‘ခလုတ်ထိမှ အမိ၊တတာလား သားရဲ့’

လို့ ဆိုနေဟန်။ ဖိုးဟန်မှာကတော့ နေမထိထိုင်မသာ။ ဗျာပါဒ်နဲ့သောက နှစ်ဖြာ။

မရှောင်သာတော့လဲ မေးပြစ်အောင်ကို မေးရပြီ။ ဟောတော့မယ်တဲ့၊ ဟောတော့မယ်။ ပြောတော့လဲ ပြောတော့မယ်။ ကဲ ဘယ်နှယ်ရှိစ။ နားဆင်ကြ။

ဖိုးဟန်နဲ့ပါသွားတာက ဖိုးဟန် ညီအရင်း ဦးအောင်ဝင်း၊ နှမတစ်ဝမ်းကွဲရဲ့ သမီး(၂)ယောက်၊ အကြီးဆုံးမနဲ့ အငယ်ဆုံးမ၊ နောက် တူကတစ်ယောက်။ တူမအငယ်ဆုံးကို ကြည့်ပြီး ဟောပြီ။

‘ညည်းဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီနဲ့၊ မီးရှို့လိုက်၊ ဒါမှမဟုတ် ပုံသကူးနဲ့လိုက်၊

ညည်းတို့ရဲ့ စီးပွားရေးကို ကြီးထွားအောင် ဖြည့်ဆည်းပေးနေရတဲ့ အောက်လက်က တော်လှန်တော့မယ်။ ညည်းအင်္ကျီရင်ဘတ်မှာ တံဆိပ်ကပ်ကပ်ထားတဲ့အတိုင်း ခြေထောက်ရာကြီးအတိုင်း ညည်းတို့မိသားစု ရင်ဝကို ခြေစုံကန်တော့မယ်။ ချက်ချင်းချွတ်အခုချွတ်

အားလုံးက အံ့အားသင့်နေကြတယ်။ ဘာမှ မပြောနိုင်ကြဘူး။ တုတ်တုတ်မလှုပ်။ ငေးလို့ပိုင်လို့။ ဖိုးဟန်မှာ ဝမ်းသာတဲ့ပီတိတွေ ထိပ်ကိုတက် အလှူအယက်။

‘မချွတ်သေးဘူးလား ညည်းမှာ အင်္ကျီအပိုတစ်ထည် ပါလာတယ်။ ကျောင်းပေါ်တက်၊ လဲဝတ်လိုက်’ အိတ်ထဲမှာ အင်္ကျီအပိုတစ်ထည် ပါနေတာ အမေညိုပြောတဲ့အတိုင်း ကွက်တိ။

အင်္ကျီက သူ့အဖေ စင်ကာပူကို ဆေးသွားကုတုန်းက ဝယ်လာတဲ့အင်္ကျီ နှမြောနေဟန်တူပါရဲ့။ ခြေထောက်ရာကြီးနဲ့။

တူမလေးက ဘေးလွယ်အိတ်ကလေးကိုဖွင့်တယ်။ အမေညိုပြောတဲ့ အတိုင်းပါလာ။ တစ်လုံးမမှား ကြည့်ပါလား။ အင်္ကျီတစ်ထည်ဆွဲထုတ်။ အင်္ကျီကို ယူပြီးတော့ ကျောင်းလေးအပေါ်ဆင့်ကို တက်သွားတယ်။ သူ့နောက်က အမျိုးသမီး(၃)ယောက် လိုက်သွားတယ်။

ကျောင်းပေါ်ကနေ တူမလေး ပြန်ရောက်လာတော့ အမေညိုကို ဦးချကန်တော့လိုက်ပြန်ပြီ။ အမေညိုကလဲ ဟောပြန်ပြောပြန်ပါပြီ။

‘အဖေ ထားခဲ့တဲ့ စီးပွားဥစ္စာကို တိုးပွားအောင်လုပ်၊ မဆုတ်မယုတ်စေနဲ့ အဖေ တာဝန်ကျေခဲ့ပြီ။ သားသမီး

တာဝန်ကျေဖို့လိုတယ်။ အဖေ့လုပ်ငန်းတွေက ကြီးတယ်။ သားသမီးတွေ နိုင်နင်းအောင် ထိန်းကြ၊ သိမ်းကြ။ အောက်ခြေကစ။ အေးငြိမ်းတဲ့သုခချမ်းသာ တစ်သက်တာ ကြလိမ့်မယ်။

ငါ့သားငါ့သမီးတွေကို အမေ ရင်အုပ်မကွာ စောင့်ရှောက်ရမှာပေါ့။ မေတ္တာတရား ရှေ့ထားရင် သစ္စာစကားနဲ့ မပြီးတဲ့အရာမရှိဘူးကွလဲ့။ ကံထမင်းစားကြ’

ဆာဆာနဲ့ စားလိုက်ကြတာ ခေါင်းမခေါ်ကြဘူး။ ဝမ်းအပြင်တော့ ပုတ်မပါ။ ဆာလောင်တဲ့ဝမ်းမီး ငြိမ်းသွားလေပြီ။

ထမင်းစားပြီးတော့ ရေခွေးဝိုင်းဆက်။ တစ်ခွက်၊ နှစ်ခွက် သောက်ပြီးတော့ အမေညို နေရာကအထ။

‘ကျောင်းပေါ်သွားမယ် လိုက်ခဲ့ကြ’ လို့ခေါ်ပြီး ကျောင်းပေါ်ကိုအကြွ။ ဖိုးဟန်တို့က နောက်ကလိုက်ထိုက်လျှောက်တဲ့ နေရာမှာထိုင် အပြိုင်အဆိုင် ရှိန်းဦးချ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည့်ညို။ ဘာဆိုဘာသံမှ မကြားရ။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လှ။ အကာလ ညည့်သန်းခေါင်နယ်။

ခဏအကြာ အမေညို အခန်းထဲက ထွက်အလာ လက်ထဲမှာ တစ်ခုခုကို ကိုင်ဆုပ်ထားတယ်။

ဖိုးဟန်တို့အနားကို ရောက်အလာ ထိုင်ပြီးတာနဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဖိုးဟန်တို့ကို ပေးတယ်။ သွပ်လက်စွပ် တစ်ကွင်းစီ။

အဲဒီသွပ်လက်စွပ်မျိုး မောင်ဖိုးဟန် ရခဲ့ဖူးတာပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၃၅)နှစ်ကျော်က သွပ်ကို အမေညို ထိုးသတ်ထားတာပဲ။ ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ မြင်ခဲ့ဖူးတာပဲ။

အမေညို သွပ်ကို လက်စွပ်သာမက

လက်ကောက်၊ ဆွဲကြိုး၊ အမျိုးမျိုး တွေ့ခဲ့ဖူးတာပဲ။

အမေညို ထိုးထားတဲ့ (၅)ကျပ်သာ သွပ်လုံးကြီးကနေ မောင်ဖိုးဟန် (၆)ကျပ် တစ်မတ်သားကို ဖြတ်စို့ကြီး ဖြတ်ပြီး ယူခဲ့ဖူးတာပဲ။ ဖိုးဟန်ဆီမှာ အဲဒီသွပ် အခုထိရှိသေး။ အဲဒီ (၃)ကျပ် မတ်တင်းသားထဲက...

တစ်ကျပ်ခွဲသားကို ဖြတ်ယူထိုးခဲ့တာ။ ကျန်တာကို ရှမ်းကြီးတို့ မောင်တောင်းလို့ ပေးလိုက် မထိုက်တော့ အကုန်ထွက်၊ လုံခွက်ချည်းတူခဲ။

ဖိုးဟန်က လုံပေါင်းများစွာ၊ အကြွပေါင်းများစွာ၊ ရက်ပေါင်းများစွာ နှစ်ကာလရှည်ကြာ နှစ်ပေါင်း (၆) သာသာ။

အခုအချိန်မှာတော့ (၆)မူသာ ကျန်ရှိ။ ပကတိရွှေ ကျွေးရတာပဲ ရွှေ...အခေါက်ရွှေ။

အမေညို ပေးလိုက်တဲ့ လက်စွပ်ကိုယ်စီကိုယ်စီ လက်သူကြွယ်တွေ စွပ်ကြည့်လိုက်ကြတော့ အဝင်ဝင်ဆွဲချွတ်မရပြီ။ ပီတိတွေပဲ။ ကောင်းလေးတစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကြ။ ရောင်းပန်းဝယ်ပန်း ပွင့်ပီပီ။

တောတွေအလယ် တောင်အကြား ထွက်နေတဲ့ တောင်စွယ်အပေါ်က မူစွန်းကုန်းမြေမှာ ကိုယ်တိုင် တရားရှာ၊ အများသတ္တဝါတွေ ကယ်မ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစေရန် ရှေးရှု။

ဟောမူ၊ ပြောမူ၊ ဆေးကုသပေးဒင်၊ ယတြာ၊ ဓာတ်ရှိက်၊ ဓာတ်အသွင်အပြင်က ယောဂီရသေတောင်က အမေညို။

လိုတာတွေ ဝယ်နိုင်ခြင်းနိုင်

ဆည်းနိုင်ဖို့ ဖိုးဟန်တို့က လှူကြတယ်။ တစ်ယောက်တစ်သောင်း၊ ငါးယောက် တွက်ငါးသောင်း။

ဒီအလှူ ဒီဒါန နှစ်ထောင်းအားရ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပီတိတွေဖြာ။

အငယ်ဆုံးတူမက သူ့အမေကို မေ့ချန်မထား။ သတိတရရှိလှ။ သူ ရသလို အမေကိုလဲ ရစေချင်။ ဒီတော့ အမေညိုဆီမှာ လက်စွပ် နောက်တစ် ကွင်းထပ်တောင်း အမေညိုကလဲ ပေးပါတယ်။ နောက်တစ်ကွင်း ရော... ယူ။

နေပူပူမှာ အပြန်ခရီးစ၊ ရှိဦးဦးချ ဝတ်ပြုကြလို့ အမေညိုကို နှုတ်ဆက်၊ တောင်အတက်အဆင်း (၃)ခုကို ကျော်၊ ကားပေါ်ရောက်မှပဲ လူသက် သာ၊ နေကလဲ ပူလိုက်တာ။

ရေနံမြေကားလမ်းမှာ တောင်(၄၄) လုံးကိုကျော်မှ ကြိုပင်ဂိတ်ကို ရောက်မယ်။ တစ်တောင်ကျော်နင်း တစ်တောင်ဆင်းနဲ့ ဖိုးဟန်ညီအရင်း ဦးအောင်ဝင်းက ကားကို မောင်းနေ တယ်။ သတိကြီးစွာထား ဂရုတစိုက် နဲ့။

တချို့နေရာတွေမှာ လမ်းကြမ်း တယ်။ တချို့နေရာတွေမှာ လမ်း မကောင်းဘူး။ ချိုင့်ခွက်နဲ့ သံမြေ။ ဖိုးဟန်မှာလေ ကားလေးကို သနား လိုက်တာ... မောင်ပါဂျရို။

သံဖိုတောင်ကထွက် ကားပေါ်တက် တဲ့အထိ ခြေကျင် လျှောက်နေရစဉ်က နေပူပူ တောင်အတက် မောချက်က ပြင်းထန်၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စကားပြောနိုင်ဖို့ဝေးစွာ၊ ချွေးပြိုက်ပြိုက် ကျ။ အားခဲလို့ လျှောက်ကြရ။

ကားပေါ်ရောက်ကြတော့ အဲကွန်း နဲ့ အမောပြေ။ စကားတွေ များကြပြီ။ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောကြပြီ။

ဖိုးဟန်ကိုလဲ မေးကြပြီ။ အကြီးဆုံးမ က...

'ဦး အမေညိုနဲ့ တော်တော်ရင်းနှီး တာပဲ။ သားအမိရင်း ကျနေတာပဲ။ သံဖိုတောင်ကို ရောက်ရောက်ချင်း အသက်ကလဲ (၁၀၀)ကျော်။ စကား ပြောဖော်ကလဲ မရတော့ဘူးဆိုတော့ စိတ်ဓာတ်တောင် ပျက်ပြားသွားတယ်။ ငိုချင်ရယ်ချင်တောင် ဖြစ်လာတယ်။ အချိန်ကုန် လူပင်ပန်းပြီး ဆုံးရှုံးခြင်း ကြီးစွာနဲ့ ပြန်ရတော့မယ်ထင်နေတာ၊ တော်ပါသေးရဲ့'

'မနောပိုင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဆိုတာ အာရုံပြုက တစ်ခဏနဲ့ ဆေးရောင်စုံ ရုပ်ရှင်ကားကြီး ကြည့်နေရသလို ဗီဒီယို ကြည့်သလို ချက်ချင်းမြင်။ အချိန်နဲ့ ကာလကို ဆွဲဆန့်လို့ရတယ်။ ချို့ချလို့ ရတယ်။ မယုံကြည်နိုင်စရာ အံ့ဩ ဖွယ်'

'သမီးတို့ကို မကောင်းကြနေတဲ့ သူတွေ၊ မကောင်းကြမယ့်သူတွေကို နာမည်နဲ့ မဟောပေမယ့် နေ့သားနဲ့ ဟောလိုက်တာ သမီးတို့မှာ သိလိုက် တာမှ ဒက်ထိ။ တည့်တည့်ကိုထိုးတာ။ မှန်လိုက်တာမှ၊ ဟုတ်လိုက်တာမှ မဟုတ်မမှန်တာ တစ်ခွန်းမပါ'

'ကိုယ်တွေ့တွေ့သာ ပြောပြရင် နင်တို့ ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားမယ်။ သဘော ကျကြမယ်'

'ဦး ပြောပြစမ်းပါ သမီးတို့ ကြားချင် လို့ပါ'

မောင်ဖိုးဟန် ကိုယ့်စကားနဲ့ကိုယ် ချောင်ပိတ်မိနေပြီ။ စကား စကား ပြောပါများ စကားထဲက ဇာတိပြု။ မပြောပြန်ရင်လဲ မကျေနပ်ကြ။ ပြောမှ ပြောမှ...

ပြောချင်နေတဲ့ မောင်ဖိုးဟန် အံ့ကိုက် အတော်ပဲ။ ကံ ပြောတော့မယ်။

* * *

အဖေ လိုက်ဖို့လို့ သံဖိုတောင်ကို မောင်ဖိုးဟန် ပထမတစ်ခေါက် ရောက် ခဲ့ပြီ။ ဒုတိယတစ်ခေါက်မှာတော့ အဖော် မပါ တစ်ကိုယ်တည်း။

စနေနေ့မနက် တရုတ်မော်က ထွက် အလာ သံဖိုတောင်မှာ အဲဒီညအိပ် မယ်။ တစ်ညအိပ်ခရီး အကြာကြီး။

သံဖိုတောင်ကို မနက်(၉)နာရီခွဲမှာ ရောက်တယ်။ မြောက်ဘက်ကျောင်းနဲ့ တောင်ဘက်ကျောင်းကို ဆက်ထိုး ထားတဲ့ မဏ္ဍပ်ထဲကို ကြည့်လိုက်တော့ လူတွေရှိတယ်။ အများကြီး။

မိန်းမတွေရော ယောက်ျားတွေရော တစ်ပြုံကြီး။ နှစ်ဆယ်အစိတ်လောက်။ ထိုင်ချီတစ်ခါ၊ ထိုင်ချီတစ်လှည့် ယောက်ယက်ခတ်မျှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား။

ကဏန်းပညာ

ဗိမ္မာဏကျ။ ။ လုပ်ငန်းတစ်မျိုးမက လုပ်ကိုင်နေရမည်။ အရန်ထုတ်ကုန်များကို စတင်ထုတ်ဖို့ အချိန်တန်ပါပြီ။

စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းများ ကောင်းမွန်သောကာလဖြစ်၍ ပိုပြီး ကြိုးစားလိုက်ပါ။ အောင်မြင်မှု ကြီးမားပါလိမ့်မည်။

ဇနီးထိန်းကျ။ ။ အထက်လူကြီးများနှင့် အဆင်ပြေအောင်နေပါ။ ဘဝ၏ တိုးတက်မှုအတွက် လိမ္မာပါးနပ်ပါ။

အိမ်တွင်းကျ။ ။ ခင်ပွန်းသည် ဇနီးသည် ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်။ မီးသားတစ်ခု ဖျော်ရွှင်ရမည့်ကာလဖြစ်သည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကောင်းမည်။

အချစ်ကျ။ ။ အချစ်ရေးတွင် ကံကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူများ၍ အရွေးရခက်နေမည်။

ပညာကျ။ ။ ပညာရေးကံကောင်းသောကာလ ဖြစ်သည်။ မိမိ သင်ယူလိုသော ပညာရပ်များကို သင်ယူပါ။ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာကျ။ ။ အအေးမိဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ ညဘက် ရေမချိုးပါနှင့်။

ထောင်နိဂါဏ်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွန်းမာကျ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီထိုက်ကျ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထိုက်ကျကန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၅၊ ၉၊ ၈ ဇနီးများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယကြား။ ။ အောင်မြင်၍ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းစေရန် သမ္မာဒွါကာကို (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုန်၍ တနင်္ဂနွေနေ့ကိုးနံနက်(၉)နာရီတိတိတွင် (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

ကဏန်းပညာ

ဗိမ္မာဏကျ။ ။ လုပ်ငန်းများတွင် ငွေအဝင် နှောင့်နှေးနေလိမ့်မည်။ မျှော်လင့်သည့်ထက်ပို၍ ငွေဝင်လိမ့်မည်။ အသင့်ချုပ်ပြီးသား ဝတ်စုံများ အကျိုးများ၊ ဘောင်ဘီများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဇနီးထိန်းကျ။ ။ အထက်လူကြီး၏ ထောက်ပံ့မှုကို ရမည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကြောင့် လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ ရာထူးတိုးတက်သည်။

အိမ်တွင်းကျ။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ သားသမီးကြောင့် ထွက်ငွေများနေမည်။

အချစ်ကျ။ ။ ကြားလူကြောင့် ချစ်သူက အဆင်မပြေ လွှဲများတတ်သည်။ ကြားလူများစကားကို နားမဝင်ရန် ကြိုတင်သတိပေးထားပါ။

ပညာကျ။ ။ ပညာရေးကံကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။ အဆင့်မြင့်ပညာရေးကို တက်လုပ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာကျ။ ။ အကြောတက်ခြင်း၊ အကြောနာခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ ရေခဲခွေးနှင့်စပ်၍ ရေချိုးပေးပါ။

ထောင်နိဂါဏ်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွန်းမာကျ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီထိုက်ကျ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထိုက်ကျကန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈ ဇနီးများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၂၂ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခွဲနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပျောက်စာပန်း

ဆရာကျော်ခြည်

အဆောင်ယကြား။ ။ ဘုရားစင်ကို နံ့သာပြု +ကရပက်ရွှေပြိုင် ပက်ဖျန်းပေးပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။ မကြာပီကြာ ပြုလုပ်ပေးပါ။

ခေပီ။

ဗိမ္မာဏကျ။ ။ လှောင်ထားသော ပစ္စည်းများ၊ ကုန်များအမြန် ထုတ်ရောင်းပါ။ အမြတ်အစွန်းများများရမည်။ အလုပ်တစ်မျိုးမက လုပ်ရမည်။ အချိန်ကောင်း အခါကောင်းတွင် ဖြီးကြီးစားလိုက်ပါ။ အောင်မြင် ကြီးပွားပါလိမ့်မည်။

ဇနီးထိန်းကျ။ ။ တာဝန်တစ်ခု မပြီးပြတ်မီ နောက်ထပ် တာဝန်တစ်ခုကို ထမ်းဆောင်ရကုန်ရန်ရှိသည်။ အလုပ်လုပ်မှသာ မိမိ၏ အရည်အချင်းကို အများက သိရှိမည်ဖြစ်သည်။

အိမ်တွင်းကျ။ ။ ဒုတိယအချစ် ပေါ်ပေါက်တတ်၍ အထူးသတိထားပါ။ တတိယအရွယ်၏ ဒုတိယဝေဒနာ မဖြစ်ပါစေနှင့်။

အချစ်ကျ။ ။ ချစ်သူပတ်လည်ပိုင်းနေသော ကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူရွေးဖို့ ခက်နေမည်။ လက်ထပ်ဖို့စိစဉ်လျှင် အဆင်မပြေသေးပါ။

ပညာကျ။ ။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးကို လျစ်လျူရှုတတ်သည်။ ချစ်တော့ချစ်ပါ ပညာရေးကိုတော့ မထိခိုက်ပါစေနှင့်။

ကျန်းမာကျ။ ။ စိတ်ညစ်၊ စိတ်ရှုပ်၊ စိတ်အလိုမကျဖြစ်တတ်၍ စိတ်ရာကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်နိဂါဏ်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းမာကျ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထိုက်ကျ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီထိုက်ကျကန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၇ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယကြား။ ။ စိတ်ညစ်စိတ်ရှုပ်စရာများပျောက်၍ စိတ်ချမ်းသာကိုယ်ကျန်းမာစေရန် ယံသာတော်(၃)ပါးအား ဆောင်ပေး၊ လျှပ်ခါနပ်ပါ။

ကဏန်းပညာ

ဗိမ္မာဏကျ။ ။ ငွေကြေးရောင်းဝယ်ရေး၊ လဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အမြတ်များမည်။ ငွေထည်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ရွှေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။

ဇနီးထိန်းကျ။ ။ ငွေသုံးစွဲမှု၊ ငွေစာရင်းတို့တွင် ပြသနာမပေါ်အောင် အထူးသတိထားပါ။

အိမ်တွင်းကျ။ ။ အိမ်တွင်းရေး ဖျော်ရွှင်သာယာပါလိမ့်မည်။ သားသမီးများ၏ နိုင်ငံခြားခရီး အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။

အချစ်ကျ။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ ရုတ်တရက် လက်ထပ်ဖူးလာ အခမ်းအနား ဆောင်ရွက်ရကုန်ရန်ရှိသည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကံစာတာ တက်နေပါသည်။ တက်ချင်သည့် သင်တန်းကိုတက်။ သင်ယူချင်သည့် ပညာရပ်ကို သင်ယူပါ။

လက်ထပ်ဖို့ နှစ်ဦးဖက် သဘောတူညီမှုရမည်။
ပညာရေး။ ။ ကံတရားကံ မိမိဘက်မှာရှိနေစဉ် ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယပါ ထပ်မံပေါင်းလိုက်လျှင် တစ်ဟုန်တိုးအောင်မြင်သွားမှာ ပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ အပယ်ကရောဂါငယ်များ ဖြစ်တတ်သည်။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်တတ်၍ ကြိုတင် စစ်ဆေးပါ။ ထိထိရောက်ရောက်ကုသပါ။ အအေးမခံပါနှင့်။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၉။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

အောင်မြင်မှုများ

အောင်မြင်မှုများ။ ။ “ယုဂကိစ္စ” အရပ်၊ နုတ်ယံ၊ သိပ္ပံ” ဆိုသောဂါထာကို ပွေးနေ့ နံနက်(၉)နာရီအချိန်ပစ္စု၍ သက်စွေတတ်ပွားပေးပါ။

အောင်မြင်မှုများ

အောင်မြင်မှုများ။ ။ လုပ်ငန်းများအောင်မြင်မည်။ နိုင်ငံခြားသားများ၊ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရမည်။ ငွေရေးကြေးရေး အဆင် ပြေမည်။ ငွေအရောင်းအဝယ်၊ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အမြတ် ငွေများမည်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ တာဝန်များ အချိန်မီ ပြီးစီးလိမ့်မည်။ ခရီးဝေးသွား၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရလိမ့်မည်။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အဆင်ပြေမည်။ မိသားစုတစ်ရပ် အဆင်ပြေနေနိုင်လိမ့်မည်။ မိမိ၏ ကျန်းမာရေးသည် မိသားစု စိတ် ပူပန်ရတတ်သည်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ မနိုင်ဝန်ကို ထမ်းရလိမ့်မည်။ မိမိအမည်အချင်းကို ယုံကြည်၍ တာဝန်များ ထပ်ဆင့်ပေးလိမ့်မည်။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ မိမိ၏ အိမ်ထောင်ဖက်အနေဖြင့် သံယောဇဉ်အသစ် တွေ့ရတတ်၍ ဆုဆုပူပူမလုပ်ပါနှင့်။ လိမ္မာပါးနှင့်ပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ လေ့နပ်ဖက် မနှင်းချင်ပါနှင့်။ တစ်ယောက်တည်းကိုသာ သစ္စာရှိစွာ ချစ်ပါ။ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ အဆင်မပြေသေးပါ။
ပညာရေး။ ။ ဆက်သွယ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ ဆေးဝါးကျွမ်းကျင်ရေး သင်တန်းတစ်ခုခု တက်ခွင့်ကြုံလိမ့်မည်။ ကြိုးစားပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ချစ်ပန်းရန်များ ကြုံကြုံမွှေးနေသော ကာလဖြစ်သည်။ သတိထားပါ။ အချစ်လိမ်၊ အချစ်တုများ ပါလာလိမ့်မည်။ နှလုံးသားကို သာမက ဦးနှောက်ပါ အသုံးပြုပေးပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ခြေလက် အဆစ်အမြစ်ကိုကသောရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ အဆီအအိမ်များ လျော့စားပါ။ အအေးမခံပါနှင့်။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ပညာသင်ကြားနေစဉ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ စီးပွားရေးကိုလည်း လုပ်ပါ။ စီးပွားရေးတွင် အထောက်အကူဖြစ်စေသည်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၉။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ လေးဖက်နာ၊ အဆစ်အမြစ်နာများ ဖြစ်တတ်၍ ကြိုတင်စစ်ဆေး ကြိုတင်ကာကွယ်ကုသပါ။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၀။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ပွေးနေ့တွင် (အဆင်ပြေသည့် အချိန်နှင့် နေရာတွင်) ဣန္ဒြေ(၉)ပါးကို အကြိမ်(၁၀၀)ကြိမ် ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ။

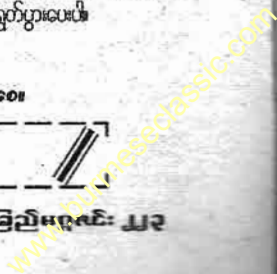
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

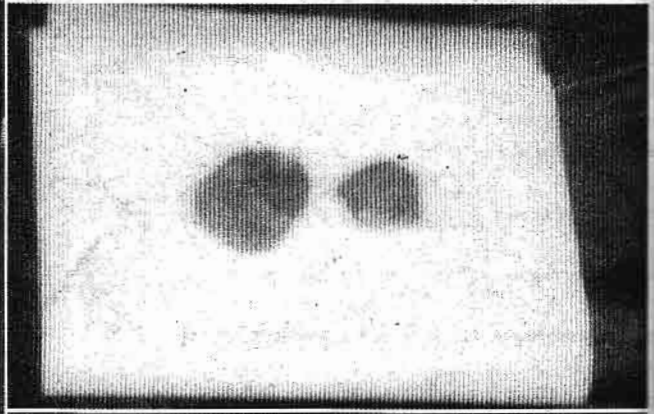
အောင်မြင်မှုများ။ ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အခြေအနေ ပိုမိုတိုးတက်လာမည်။ တန်ပစ္စည်းအသစ်များ ထုတ်လုပ်လိုပါက ထုတ်လုပ်နိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းများတိုးချဲ့ခြင်း၊ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင် လုပ်ကိုင်နိုင် ပါသည်။
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ပိုမိုကောင်းမွန်သော နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ရက်နီးရှိ သည်။ နေရာပြောင်းလျှင် အောင်မြင်တိုးတက်မှုများ ရလိမ့်မည်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်း၍ ကျန်းမာချမ်းသာနေ့ ဖွေးနေ့နံနက်(၉)နာရီပစ္စု၍ ဒိဗိတပတိဂါထာတော်ကို (၁၀၀)ခေါက်ရွတ်ပွား၍ ညည် (၉)နာရီပစ္စု၍ သယုတ္တဂါထာတော်ကို (၁၀၀)ခေါက် ရွတ်ပွားပေးပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ချစ်တမ်းမကစားနှင့် ဘဝပျက်သွားမည်။ သတိရှိပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြွပါစေ။
ဆရာ ရောင်ခြည်

◆ ရှာရားပေးဖို့ ထွက်ခွာမည့် ကျားနို့

◆ ကျားနို့၏ အသုံးဝင်မှုကို ရှင်းပြမည့် ဆရာကြီးဦးသဲ

အစွမ်းထက်သော

ကျားနို့၏

အသုံးဝင်မှုတစ်ရပ်

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က စာရေးသူ နယ် လှည့်ခဲ့တဲ့ သက်တမ်းတစ်လျှောက် ကျားနို့ခဲ(ဝါ)ကျားနို့ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မှ မတွေ့ မမြင်ခဲ့ဘူးပါ။

ဒီခရီးပတ်မှာတော့ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီး အင်းတော်မြို့ အောင် ဖေယျရုပ်ကွက်မှာနေတဲ့ ရှေးမီ နောက်မီ တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီး ဦးသဲခဲ ထိုစဉ်က အသက်(၇၀)နှစ်နဲ့ ဆေးပညာအကြောင်း ဆွေးနွေးရာက အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ပြီး ကျားနို့ခဲကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါတယ်။

ဆရာကြီးက...
'ကလေးသူငယ်တွေ စားဖို့ ဖော်စပ်ကြတဲ့ သူငယ်နာဆေးထဲ ကျားနို့မပါရင် ဒီဆေးက ယထာဘူတူး'

လို့ အစချီ ရှင်းပြရင်း ကျားမ,ကြီးက ရင်သွေးငယ်များကို နို့ချိုကျွေးတဲ့ အကြောင်းကိုပါ ပြောပြပါတယ်။

ကျားပေါက်ကလေးတွေရဲ့ လျှာက ကြမ်းတယ်။ ဒါကြောင့် မိခင်ကျားမ, ကြီးက လူနို့တိုက်သလို တိုက်လို့ မရဘူး။ ကျားနို့က လူနို့နဲ့ နွားနို့တွေလို အရည် မဟုတ်ပြန်ဘူး။ နို့ဆီလို့ ပျစ်ခဲခဲပဲ။

ဒါကြောင့် ကျားမ,ကြီးက ရင်သွေး ကလေးတွေကို နို့တိုက်ချင်ရင် ပျစ်ခဲခဲနို့ တွေကို ကျားကလေးတွေ မြင်လောက် တဲ့နေရာတွေမှာ ညှစ်ချ ထားရစ်ခဲ့ တယ်။

ဒါကို ကျားကလေးတွေက စားသုံး လို့ ဝ,တာနဲ့ စွန့်ခဲ့ကြတယ်။ ကြာတော့ ခဲပြီး မာသွားတယ်။ ကျားနို့ခဲပေါ့။ ဒီ ကျားနို့ခဲကို တခြား ကျားပေါတဲဒေသ တွေမှာ ရကောင်း ရမှာပါ။ လောလော ဆယ်တော့ ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးညှင်း မြို့နယ်၊ အင်းတော်ကြီးတစ်ပိုက်က တောတွေမှာ ရတယ်။ ကချင်တိုင်းရင်း သားတွေက ကောက်ပြီး ရောင်းကြ တာပေါ့။

ကျားနို့အသုံး

ဆရာကြီးက ကျားနို့ရဲ့ ထက်မြက်ပုံ ကို ဥပမာတစ်ရပ်နဲ့ ထပ်ပြီး ရှင်းပြပါ သေးတယ်။

'မွေးစကနေ တစ်နှစ်သားအတွင်း ကလေး

တွေမှာ ကျားနို့ခဲတစ် ကပ်ပါလာတတ် တယ်။ ဒီစာပဲပါလာရင် ကလေးများ ဝမ်း သက်တဲ့အခါ အစိမ်းရောင်ဖြစ်နေတယ်။ ဒီရောဂါကို ကျားနို့ပါတဲ့ သူငယ်နာဆေးမှာ နိုင်တယ်။ ကျားနို့ခဲတစ်ကို မနိပ်နင်းနိုင်ရင် ကလေးတစ်ကိုယ်လုံး အနာကလေးတွေ ပေါက်လာလေ့ ရှိတယ်'

လို့ ဆရာကြီးက သတိပြု ဆင်ခြင် ဖွယ်ကို ပြောပြပါတယ်။

အချုပ်ကို တင်ပြရရင် ကျားနို့ (နို့ခဲ) ဆိုတာ ရခဲတဲ့ ပစ္စည်းတစ်မျိုးပါပဲ။ အရောင်က သနပ်ခါးခဲနဲ့ ဆင်ပါတယ်။ ကြုံလို့ရခဲရင် ဂရုတစိုက် သိမ်းထား သင့်ကြပါတယ်။ အဆက်အသွယ်မရှိ ခင် မိုးညှင်းနယ် အင်းတော်ကြီး ရေလယ်ဘုရားဘက်က ဒေသခံတွေ ဆီ ဆက်သွယ်ရင် ရနိုင်ကြောင်း တင်ပြ လိုက်ရပါတယ်။

နယ်လှည့်သူတေသီ

ကောသလ

စိုးခွီးတောင် လွမ်းဝေတိယ

အလွမ်းဇာတ်လမ်းလေး (၂)

မဆွဲလိုက်ရင် စိမ်း အောက်ကိုပြုတ်ကျ သွားနိုင်ပါတယ်။ အစ်ကို ဆွဲလိုက်လို့ သာ သက်သာရာ ရသွားတာပါ။ စိမ်း က တောင်းပန်ရမှာပါ။ ကျေးဇူးလဲ တင်ပါတယ်ရှင်'

အမျိုးသမီးက လေသံမျှနှင့် အားနာ စွာ ပြော၏။

'ဪ ညီမလေး နာမည်က စိမ်း တဲ့လား'

'ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကို၊ နာမည် အပြည့်အစုံက စိမ်းလဲ့လဲ့ပါ'

'သိရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ အစ်ကိုနာမည်ကတော့ မြဝင်းလို့ ခေါ် ပါတယ်။ ပန်းတောင်း ဥသျှစ်ပင်က ပါ။ မစိမ်းလဲ့လဲ့ကော ဘယ်မှာ နေလဲ ဟင်'

'စိမ်းလို့ခေါ်လဲ ရပါတယ်။ မိန်းက

နက္ခတ္တရာဇင်ဒြိညီမဂ္ဂဇင်း ၂၂၁

သခင်လမ္မာ အဆက်

အမျိုးသမီးငယ်၏ကိုယ်မှ ထွက် လာသော အမျိုးအမည် မသိနိုင်သည့် အလွန်မွှေးကြိုင်သော ရနံ့လေးကို သူ ရှိလိုက်လိုက်ရသည်။ မိန်းမနှင့် စိမ်းလွန်း လှသည့် သူ့အတွက် အတွေ့အထိနှင့် ကိုယ်သင်းနံ့မွှေးမွှေးလေးက ရင်ဖိုသွား စေလေသည်။ ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း ခုန်သွားစေသည်။

တစ်ခဏတော့ ကြက်သေ သေကာ ဖက်ထားမိ၏။ ဘုရားပေါ် တက်ကြာ

F.29A. December, 2013.

ဆင်းကြသူတွေက သူတို့ကို မမြင် သလို အရေးမစိုက်ကြ။ အမျိုးသမီး လေးက သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်လိုက် သည်။ သို့သော် မျက်နှာလေးကတော့ မပြုံးတုံ့တုံ့ ပြုံးတုံ့တုံ့နှင့်။

'ဆော့ရီးပဲ ညီမ၊ အစ်ကိုက ညီမ လဲသွားတာထင်လို့ လှမ်းဆွဲထူရင်း ဖက်မိသလို ဖြစ်သွားတာပါ'

ဟဲ့ သူက တောင်းပန်လိုက်သည်။ 'ရပါတယ်အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကိုသာ

www.burmeseclassic.com

မြစိမ်းကျွန်းက ရွာလေးတစ်ရွာကပါ။ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်း ကျင်းပလေ့ရှိတဲ့ ဘုရားပွဲကို စိမ်းတို့ လာနေကျပါ။

‘ဟုတ်လား အစ်ကိုလဲ ဒီလိုပဲ’
ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ဘုရားပေါ် တက်လာကြသည်။ ဘုရားဖူးဝတ်ပြုပြီးကြသည်နှင့် ဘုရား၏ ရှေ့ဘက် ရင်ပြင်တော်၌ ထိုင်လိုက်ကြသည်။ အတော်အတန်လည်း ရင်းနှီးသွားကြပြီဖြစ်၏။

နင်းပွင့်တို့ ကြွေသက်လုလု၊ နေ့ဦးကာလကို ဦးတည်ပြုနေသည့် တပို့တွဲလပြည့်ည၏ ဝိုင်းစက်အိချွန်းနေသော လဝန်းကြီးက သူတို့နှစ်ယောက်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ဖြာကျနေသည်။

တောတောင်များကို ဖြတ်တိုက်လာသည့် လေနအေးလေးကလည်း နှင်းရည်လဲ့လဲ့ ငွေရည်ပွဲလျက် မပြယ်တပြယ် နှင်းစက်လေးများဖြင့် လာရောက်ကျိစယ် တိုကစားသွားကြ၏။

စိမ်းလဲ့လဲ့၏ ကိုယ်မှ အမွှေးနံ့လေးကလည်း သင်းကြိုင်နေသည်။

‘အစ်ကို စိမ်းကို တွေ့တွေ့ချင်း တစ်နေရာရာမှာ တရင်းတနီး တွေ့ဖူးသလိုပဲစိမ်း၊ ဘယ်မှာတွေ့ဖူးမှန်းသာ မသိတာ၊ တွေ့ခဲ့ဖူးတာတော့ အမှန်ပဲ။ စိမ်းကော မမှတ်မိဘူးလားဟင်’

မောင်မြဝင်းက သူ့ရင်ထဲ မတင်မကျ ဖြစ်နေသည်ကို မေးလိုက်၏။ ထိုအခါ စိမ်းလဲ့လဲ့၏ မျက်နှာလေးက ဘာရယ်ကြောင့်မှန်းမသိ မသိမသာလေး အိုသွား၏။

‘စိမ်းလဲ အစ်ကို ထင်သလိုပဲ ထင်နေတယ်။ ဪ အစ်ကိုရယ်... အစ်ကိုနဲ့ စိမ်းတို့ တစ်နေရာရာမှာ အမှန်တကယ် ဆုံဖူးကြမှာ အမှန်ပါပဲ။ ဒီဘဝ မဟုတ်ဘဲ အရင်ဘဝတွေကလဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်လေ။ အစ်ကို့ကို တွေ့တွေ့

ချင်း စိမ်း စိတ်ထဲမှာ ဆွေရင်းမျိုးရင်း တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသလို အရမ်းဝမ်းသာသွားတာပါပဲ’

ဟု ခပ်မြေ့မြေ့လေး ပြောလိုက်သည်။ နောက် မောင်မြဝင်း၏ မျက်နှာလေးကို မောမောလေး ငေးကြည့်နေလေသည်။

မောင်မြဝင်းကလည်း တံတွေးတစ်ချက် မျိုချလိုက်ရင်း စိမ်းလဲ့လဲ့၏ မျက်နှာလေးကို ပြန်လည် ငေးစိုက်ကြည့်လိုက်မိ၏။ မှန်ရာကို ဝန်ခံရပါမူ စိမ်းလဲ့လဲ့ကို တွေ့ကတည်းက မောင်မြဝင်း၏ စိတ်များ အထူးလှုပ်ရှားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

‘စိမ်းကို တွေ့ချင်ရင် တို့ ဘယ်လို တွေ့နိုင်မလဲဟင်’
သို့ကြောင့်ပင် စိမ်းလဲ့လဲ့ကို မေးလိုက်လေ၏။

‘ဒီဘုရားပွဲရက်ကလွဲလို့ စိမ်းနဲ့ အစ်ကိုနဲ့ တွေ့ရဦးက မလွယ်ပါဘူး အစ်ကိုရယ်။ စိမ်းတို့က မောင်နှမနှစ်ယောက်တည်း ရှိကြတာ။ စိမ်းနဲ့ အစ်ကိုကြီးက အရမ်းစည်းကမ်းကြီးတယ် အစ်ကို့၊ စိမ်းကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် အပြင်ထွက်ခွင့်ဆိုလို့ ဒီဘုရားပွဲရက်တစ်ရက်ပဲ ပေးတာပါ။’

အစ်ကိုနဲ့ စိမ်း တွေ့ဖို့ဆိုရင် နောက်တစ်နှစ်

တပို့တွဲလပြည့်အထိ စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပဲ။ အစ်ကို ဒီစေတီလေးကိုသာ တပို့တွဲလပြည့်ညတိုင်း လာပါ။ အစ်ကို့ကို စိမ်းစောင့်နေမယ်နော် ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါ အစ်ကိုရယ်’
ဟု စိမ်းလဲ့လဲ့က တိုးညှင်းသော အသံလေးနှင့် ပြောလိုက်သည်။ သူ့လေသံက တောင်းပန်နေသံလေးဖြစ်၏။

နောက်တော့ သူတို့နှစ်ယောက် တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်း ဖိုးဦးတောင် လွမ်းစေတီမှာ ဆုံဖြစ်ကြသည်။

ကြာတော့လည်း အတိတ်က အကြောင်းပေလားမသိ။ မဆွတ်ခင်ကပင် ညွတ်ချင်သူလေးနှင့် သူ အသည်းနှလုံးချင်း ရင်းနှီးခဲ့ရ၏။

* * *

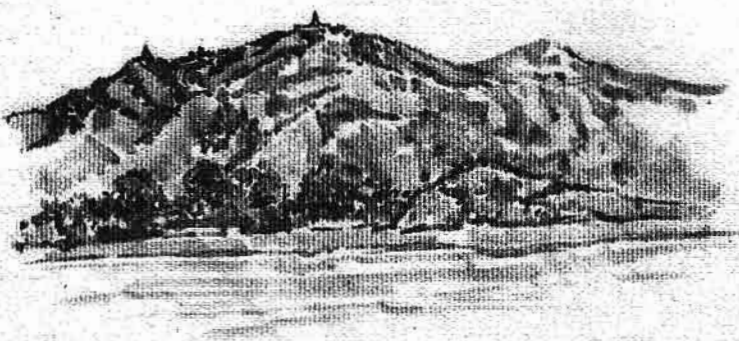
ယခုဆိုလျှင် သူပင် ကောလိပ်ကျောင်းသားကြီး ဖြစ်ခဲ့ချေပြီ။

တစ်နှစ်မှ တစ်ခါသာ တွေ့ကြရသော်လည်း သူတို့နှစ်ဦး၏ မေတ္တာက ခိုင်မြဲလှပေသည်။ နှစ်တိုင်း တပို့တွဲလပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း သူတို့နှစ်ဦးက ဒီဖိုးဦးတောင်စေတီလေးမှာ ဆုံနေကူးတစ်ခါမှ ပျက်ကွက်ခဲ့သည်မရှိ။

မောင်မြဝင်းက လက်ထပ်ဖို့ပြောတိုင်း “မဖြစ်နိုင်သေးလို့ပါ” ဆိုသည်စကားနှင့် “နောက်တော့လဲ ကိုသိမှာပါလေ” ဆိုသည့် စကားနှစ်လုံးဖြင့်သာ ပြန်ကြားခဲ့သည်။ ထိုစကားနှစ်လုံးဖြင့်သာ မောင်မြဝင်း တင်းတိမ်ခဲ့ရသည်။

ဒီတစ်ခါတော့ သူလည်း ကျောင်းဦးတော့မည်မို့ လက်ထပ်ရေးအတွက် မရမက အခွင့်အရေးဆိုမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ တူနှစ်ကိုးသံ နီးချင်လှပေပြီ။ ချစ်သူဘဝနှင့် ဝန်လောခဲ့ကြရသည်မှာလည်း ကြာပြီဖြစ်သည်။

နောက်ထပ် ကြာကြာ ခွဲမနေချင်တော့။
မောင်မြဝင်းသည် လက်မှ နာရီလေး
ကို ကြည့်လိုက်၏။ နာရီလက်တံလေး
တွေက ည (၉)နာရီ (၁၀)မိနစ်ကို
ညွှန်ပြနေသည်။

ဘုရားပွဲခင်းဆီက ဆိုင်းသံ ဗုံသံ
တွေ ညံ့နေသည်။ ဇာတ်ကြီးအဖွဲ့၊
ရုပ်သေးအဖွဲ့၊ အငြိမ်အဖွဲ့ အစရှိသဖြင့်
ပုံလင်လှသော ဇာတ်ပွဲများတွင် လူတွေ
ကအပြည့်။ စောင်းတန်းကြီးတစ်ခုလုံး
လည်း လူတွေပြည့်နေသည်။ လပြည့်
ည၏ လမင်းကြီးကလည်း ထိန်လို့။
လျှပ်စစ်မီးတွေကလည်း ရှုမငြီးစရာ။
ဒီအချိန်ဆို စိမ်းလဲ့လဲ့ စေတီလေးမှာ
ရောက်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက် တွေ့နေကျ
နေရာလေးကနေ သူ့ကို စောင့်မျှော်နေ
လောက်ပြီ။

“သနားပါတယ် စိမ်းရယ် အစ်ကို
နည်းနည်း နောက်ကျသွားတယ်” ဆို
သည့် အတွေး တွေးရင်း ပွဲခင်းထဲကနေ
စေတီလေးဆီ သူ ထွက်လာခဲ့၏။

စိမ်းက ခါတိုင်းလို ရင်ပြင်တော်ပေါ်
ကနေ သူ့ကို ကြိုမနေ။ စေတီလေး၏
အဝင်မုခ်ပေါက်မှ စောင့်နေသည်။ သူ
ရောက်သည်နှင့် စေတီလေးပေါ် ခဏ
တက် ဘုရားဖူးပြီး သူ ဘာမှ မပြောရ
သေးခင်ပင်...

‘ကိုကို စိမ်းနေတဲ့ ပြစ်ပေးကျွန်းကို ခဏခေါ်
သွားရဦးမယ်။ စိမ်းတို့နေရာလဲ ရောက်ဖူး
အောင်ပေါ့’

ဟု ပြောပြီး မောင်မြဝင်းလက်ကို
ဆွဲပြီး ဘုရားပေါ်နေ ဆင်းခဲ့ကြ၏။
စိမ်းလဲ့လဲ့ဆီက ထွက်နေသည့်
ကိုယ်သင်းနဲ့မွှေးကြိုင်ကြိုင်လေးက ခါ
တိုင်းထက် ထူးထူးခြားခြား ပိုထွက်နေ
သလို ထင်ရသည်။ သူ့နှာဝမှာ သင်း
ပျံ့မွှေးကြိုင်နေသည်။ ကရမက်နဲ့လာ။
ကတိုးနဲ့လာ။ နဲ့သာနီ၊ ဖြူနဲ့လာ။

အကျော်လား၊ အားလုံး ပေါင်းထား
သည့် အနံ့လားတော့ သူ မဝေခွဲတတ်။
အနံ့ကတော့ ခါတိုင်းထက် ထူးထူး
ကဲကဲ။ ထို ထူးကဲလှသည့် ရနံ့လေးကို
ရှုဂြိုဟ်ရင်း အရာရာကို သူမေ့သလို
ဖြစ်နေသည်။ ဘာစကားမျှ မပြောဖြစ်။
စိမ်းခေါ်ရာနောက်သို့သာ လိုက်ပါခဲ့
သည်။

ခဏအတွင်းမှာပင် သူတို့နှစ်
ယောက် မြစ်စိမ်းကျွန်းကို ရောက်သွား
၏။ မောင်မြဝင်း အံ့အားသင့်သွား၏။
မြစ်စိမ်းကျွန်းဆိုတာ လေ့တို့ ဘောက်တူ
တို့နှင့်သွားရသည်။ ရေပြင်ကြီးကို ဖြတ်
ရသည်။ ယခုတော့ မည်သည့်လှေ၊
မည်သည့်ဘောက်တူမျှ မစီးရ။ ခဏ
လေးနှင့် ကျွန်းကို ရောက်သွားကြ
သည်။ ရေပြင်လည်း မဖြတ်ခဲ့ကြရပါ။

သူ သတိထားလိုက်မိသည်က သူ
ဝတ်လာခဲ့သော အဝတ်အစားများ။

သူ ဝတ်လာသည်က ဂျင်းပင်နှင့်
နိုင်ငံခြားဖြစ် အကောင်းစပိုရှုပ်၊ စပိုရှုပ်
အပေါ်က သိုးမွှေးဂျာကင်အင်္ကျီ ယခု
တော့ သူ့အဝတ်အစားများ မဟုတ်ကြ
ဘဲ ပွဲခင်းထဲက မင်းသားများ ဝတ်သလို
တောက်ပ ပြောင်လက်နေသည့်
တောင်ရှည်ပုဆိုးနှင့် ထိုင်မသိမ်းအင်္ကျီ
ရွှေခြည်ငွေခြည်တွေနှင့်။

နောက်ပြီး သူ သွားနေရသည်က
ခါတိုင်းလိုမဟုတ် ပေါ့ပါးနေသည်။

လဲဝါလေးလို လွင့်လွင့်မျောမျောလေး။
မြေကြီးလှမ်းစရာပင် မလိုသလိုမျိုး
ဖြစ်၏။

စိမ်းလဲ့လဲ့က မြစ်စိမ်းကျွန်းတစ်ကျွန်း
လုံး လိုက်ပို့သည်။ လက်ပန်းကျွန်းရွာ
ရောက်တော့ မောင်မြဝင်း ကိုဘုန်း
ကြွယ်နှင့် မမြစ်စိမ်းကို သတိရပြီး သူ
ကိုယ်သူ ကိုဘုန်းကြွယ်လိုလိုထင်ပြီး
စိမ်းလဲ့လဲ့ကို သိုက်နန်းရှင်မလေး
မမြစ်စိမ်းလိုလို ခံစားလိုက်ရသည်။
ထို့နောက် ကိုဘုန်းကြွယ်နှင့် မမြစ်စိမ်း
အကြောင်းတွေကို တွေးပြီး သူ
မျက်ရည်တွေ စီးကျလာသည်။ ထိုအတူ
စိမ်းလဲ့လဲ့မှာလည်း မျက်ရည်တွေနှင့်။

‘ဒီရွာလေးမှာ ကိုဘုန်းကြွယ်နဲ့
မမြစ်စိမ်းတို့ နေခဲ့ကြတာနော် စိမ်း။
သနားပါတယ် စိမ်းရယ်။ သားလေး
တစ်ယောက်ရလို့ ရှင်ပြုမယ်လုပ်မှ
သိုက်ဆရာတွေကို သိုက်ဆရာတွေ
မှန်းမသိဘဲ လှေကြိုတင်လာမိတဲ့
အတွက် ကိုဘုန်းကြွယ်နဲ့ မမြစ်စိမ်း
သားလေးကိုတောင် ရှင်အတူတကွ
မပြုလိုက်ကြရဘဲ ခွဲခွာခဲ့ကြတာ။ ဘယ်
လောက်များ ရင်နာလိုက်ကြမလဲလို့’
မောင်မြဝင်းက ဝမ်းနည်းပန်းနည်း
ပြောလိုက်သည်။

စိမ်းလဲ့လဲ့ကတော့ ဘာစကားမျှ
ပြန်မပြော။ ခေါင်းလေး ညိတ်လိုက်ရင်း
မျက်ရည်များကို မိုတ်ချလိုက်၏ ထို့

နောက် မောင်မြဝင်းကို အဆောက်အအုံ ကြီးတစ်ခုထဲ ခေါ်ခဲ့သည်။ အဆောက် အအုံကြီးမှာ မြစိမ်းကျွန်းရှိ သစ်တော ကြီး၏အလယ်တွင် ရှိသည်။ သူ့နံဘေး မှာတော့ သဲသောင်ပြင်ကြီးက တစ်မျှတစ်ခေါ်။

အဆောက်အအုံကြီးက နန်းတော် ကြီးတမျှ ခမ်းနားထည်ဝါလှ၏။ ဘုံ အဆင့်ဆင့် ပြာသာဒ်အဆောင်ဆောင် တွေနှင့် စုလစ်မွမ်းချွန်တွေနှင့် ဥယျာဉ် နှင့် ကြားမျိုးငါးပါး သင်းနေသော စိမ်းလဲ့ ကြည်လင်နေသည့် ရေကန်ကြီးနှင့်။

အဲဒါ စိမ်းလဲ့တဲ့ အိမ်ကြီးပဲ အစ်ကို၊ ဒီဂေဟာကြီးက စိမ်းလဲ့ ဂေဟာကြီးပဲ စိမ်းလဲ့လဲ့က သူ့ကို ပြောပြသည်။ 'ဒါပေမယ့် စိမ်း တစ်နေ့မှ မပျော် ပိုက်ပါဘူး အစ်ကိုရယ်' ဟုလည်း ဆိုသည်။

ဂေဟာကြီး၏ အတွင်းအပြင်တွင် တော့ ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် တာဝန်ထမ်း ဆောင်နေကြသူများကို တွေ့ရသည်။ စိမ်းလဲ့လဲ့က သူ့ကို အဆောက်အအုံ အိမ်ဂေဟာကြီးအတွင်းကို ခေါ်လာ၏။ တစ်ဆောင်ပြီးတစ်ဆောင်၊ တစ်ခန်းပြီး တစ်ခန်း ခေါ်လာသည်။

အခန်းတိုင်း မဟော်ဂနီရောင် တောက်နေကြသည်။ အခန်းတိုင်း ရွှေငွေရတနာတို့ဖြင့် ပြည့်နေသည်။ စိန်များထားရာအခန်း၊ ပတ္တမြားများ ထားရာအခန်း၊ မြ၊နီလာ၊ကျောက်စိမ်း၊ ရွှေ၊ငွေစသည်ဖြင့် သူ့အခန်းနှင့်သူ့ အခန်းကြီးတွေအပြည့် အခန်းတွေက တသိကြီး။

မောင်မြဝင်း စိမ်းလဲ့လဲ့ဘဝကို နားလည်လိုက်သည်။

ထို့အတူ သူ့ဘဝကိုလည်း တွေးနေ မိသည်။ ထိုအချိန် ခပ်ရွယ်ရွယ် ချောချောခွံခွံနှင့် သူတို့လိုပင် ရှေးနန်း

သုံး အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသူ လူရွယ်တစ်ဦး သူတို့ရှေ့မှာ ဘွားခနဲ ပေါ်လာသည်။ နောက် သူ့ကို သေသေ ချာချာကြည့်သည်။ သူ့အကြည့်က ပထမ တွေ့တွေ့ချင်းတော့ မထူးခြား။ ဒါပေမယ့် ခဏအကြာတွင်တော့ ကြည့် ရင်း ကြည့်ရင်း နာကြည်းမုန်းတီးရိပ် တွေ ပေါ်လာသည်။

'ညီမတော်ပြောတာ သူလား' သူက မေးလိုက်သည်။ သူ့အသံက အခန်းကြီးတစ်ခုလုံး ဟိန်းထွက်သွား သည်။

စိမ်းလဲ့လဲ့က မဝံ့မရဲနှင့်...

'ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုတော်' ဟု ခပ်တိုးတိုး ဖြေလိုက်၏။

ထိုအခါ အစ်ကိုတော်ဆိုသူက "တောက်" တစ်ချက်ခေါက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်သီးတွေဆုပ်ရင်း...

'အင်း ဟုတ်ပါပြီ လက်စသတ်တော့ ညီမတော်ပြောတာ မင်းကိုး'

ဟု တစ်စုံတစ်ရာကို သုံးသပ် ပြော ဆိုရင်း...

'မင်းက ဟိုဘက်တာဝန်းက ဒုက္ခပေးခဲ့တာ မကျေနပ်လို့ ခုတစ်ခါ ထပ်ဒုက္ခပေးဦးမလို့ လား'

ဟု မေးလိုက်၏။ မောင်မြဝင်းကတော့ ဘာမျှ နား

မလည်။ သို့သော် ဘာကြောင့်မုန်းမသိ အားငယ် ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေရ၏။

'ဒီမှာ ညီမတော် ဝါတို့ စောင့်ရှောက်နေရ တာက ဘုရားသိုက်တွေ၊ အနိမ္မတ္တယျ ပြတ်စွာဘုရားပွင့်ရင် ရွှေကျောင်းဆောင် ဝှေ့ကျောင်းဆောင် ဆောက်ဖို့ ရတနာတွေ အနိမ္မတ္တယျပြတ်စွာဘုရားနဲ့ သာသနာ အတွက် ပစ္စည်းတွေ အရမ်းအရေးကြီးတယ် သူက ဝါတို့သိုက်ကို ဖျက်ဆီးဖို့ သိုက်ဆရာ တွေခေါ်လာတဲ့ ဘုန်းကြွယ်ပဲ။

ခုတစ်ခါလာဆုံပြန်ပြီ သူက ဝါတို့ ရန်သူ အကြောင့် ခုနိမ္မတ္တ ညီမတော် အဆက်ဖြတ် လိုက်ပါ။ နောက်ပြီ တပို့တွဲလတိုင်ကျောင်းတို့ ဖြိုခွဲတောင်ဘုရားပွင့်ကိုလဲ ဝါပဲဝါပဲ ခုနိမ္မတ္တ စီပြီး သွားခွင့်မပြုဘူး သွားရင်ရင် ဝါကိုယ်တိုင် လိုက်ဖို့ပယ်'

ဟုလည်း ဒေါသသံနှင့် ပြောလိုက် လေသည်။

မောင်မြဝင်းအတွက် ခုမှ ဇာတ်အိမ် က လည်သွားပေပြီ။

ဒါဆို...ဒါဆို... 'မင်း သွားတော့'

အစ်ကိုတော်က မောင်မြဝင်းကို သူ တို့အိမ်ဂေဟာ သိုက်နန်းကြီးထဲက နှင် ထုတ်လိုက်သည်။ မောင်မြဝင်းလည်း သူ့ကိုယ်သူ ဘုန်းကြွယ်အဖြစ် ခံစားလိုက် ရကာ သူ့ဘဝ သူ့အဖြစ်တွေကို အလွန် နာကြည်းသွား၏။ မပေါင်းရသည့် စိမ်းလဲ့လဲ့အတွက်လည်း ကြေကွဲမဆုံး တကယ်ဆို သူ အမှန်တကယ်ကို ဘုန်းကြွယ် ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ဟိုဘက်ဘဝ က မမြစိမ်းနှင့် မပေါင်းရပေမယ့် ဒီဘဝ မှာ စိမ်းလဲ့လဲ့နှင့်တော့ ပေါင်းသင့်သည် ပဲမဟုတ်လား ခုတော့...

'ကိုရယ် စိမ်းကိုခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ စိမ်း တောင်းပန်ပါတယ်'

စိမ်းလဲ့လဲ့က သူ့သွားခန်း မျက်ရည် စီးကြောင်းများကြားကာ ယုံယုံမျှသော

ဗေဒပညာမှာ သက်ရောက်တွက်နည်း များစွာရှိသည့်အနက်မှ ယခု ကျွန်ုပ်ရေးမည်ဖြစ်သော “သိန္ဓောမြင်း သက်ရောက်တွက်နည်း” သည် လည်း တွက်နည်းတစ်နည်း အပါအဝင် ဖြစ်၏။

ရှေးပညာရှိတို့ ထားခဲ့သော ပညာ အမွေအနှစ်တို့ကို မေ့လျော့ ပျောက် တွယ်မသွားစိမ့်သောငှာ ကျွန်ုပ်သည် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်၍ လေ့လာလိုသော ဝိသနာရှင်တို့အတွက် လေ့လာဖတ်ရှု ၍ လွယ်ကူရှင်းလင်းစွာ နားလည်စေရန် တွက်နည်းနှင့် နမူနာတွက်နည်းတို့ကို စေတနာထား၍ ရှာဖွေစုဆောင်း ရေးသားနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗေဒပညာရပ် အသင့်အတင့် တတ် တွမ်းထားရုံဖြင့် ထိုပညာကို အသုံးပြု စာ လူမှုပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးနယ် ယယ်တွင် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုကို ရယူရန် တွယ်ကူသော ပညာရပ်တစ်ခုပင် ဖြစ် သ်။

လူတိုင်းလူတိုင်း မိမိ၏ အနာဂတ်ကို ကြိုတင်၍ သိလိုကြသည်မှာ ဓမ္မတာ ခင်။ ထို့ကြောင့် ရှေးပညာရှိတို့သည် သောကိဗျားတို့၏ တတ်အပ်သော အဋ္ဌာဒသ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ပညာရပ်တို့တွင် ဗေဒပညာသည် ထည်း တစ်ရပ်အပါအဝင်ဟု ဆိုထားခဲ့ ကြသည်ပင် မဟုတ်ပါလား။

ဗေဒဝိဇ္ဇာလင်္ကာရ ကျမ်းထဲမှ သိန္ဓောမြင်း သက်ရောက်တွက်နည်း ဆက်ကို လေ့လာကြပါဦးစို့။
ဇွတ်နည်းလင်္ကာ...

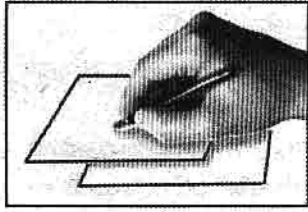
နောင်အစဉ်မှတ်ရာကြောင်း ရှစ်သောင်းတဲ့ မြတ်ဆရာ၊ နာဂတိကိုရှုမြော်တွေး ရေးထား သည့်တာ၊ သက်တည်ပါ သတ်နှင့်သာစား၊ အကြိမ်စားဆိုင် နက်ပြင်ညို သိန္ဒဝဟောက ယျာ။

သိန္ဓောမြင်း သက်ရောက်တွက်နည်းနှင့် အဟော

ဂေါ်ဇ်နီ (သဒ္ဓတ်မြေ) ဝက်လက်

(အထက်ပါ တွက်နည်းလင်္ကာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ တွက်လိုသူ၏ ရောက် သက်ကိုတည်ပြီး (၇)နှင့် စားရပါ မည်။ လဒ်မလို၊ ထို့နောက် အကြွင်း ကျရောက်ရာ အောက်ပါလင်္ကာ အတိုင်း ဟောရပါမည်။)

- အဟောလင်္ကာ...
- ၁။ တစ်ခုကြွင်း နတ်ပြင်းတဲ့သီလာ၊ ပဒ္မာ ရွှေကြာပန်းလို လန်းလိပ်ကြိုခါ၊ လူများစွာသ က်ရဝ ရိုသေစွာ ပူဇော်ပြုလိမ့်မည် ကိန်းနှင့် အကျ။
 - ၂။ နှစ်ခုကြွင်း နတ်ပြင်းတဲ့ နတ်သီးမှာ ရှောင်ပါ လေ ကိုယ့်စကားနှင့် တရားတပေါင် ဖြစ်မည် စိုးရိမ်စစ်သာ၊ ချစ်ကြည်စွာ ဖြစ်ပါလူအများ၊ နှုတ်မှုပသိခြင်လို့ အစဉ်ပင် ရန်ပအေးတယ် ရှေးသိန္ဒစကား။
 - ၃။ သုံးခုကြွင်း နတ်ပြင်းတဲ့ ခရုဒွာ၊ မှန်ရာကို ဟောပါလိမ့်၊ နားစိမ့်စိမ့်နာ၊ မပျော်ပါ ပြောင်းရှာတတ်ဘိ၊ ခရီးယာယီရှိတဲ့ ဟောချက်ကမိ။
 - ၄။ လေးခုကြွင်း နတ်ပြင်းတဲ့ သိုမှာနေ မြတ်အဆွေ ရှင်ရဟန်းငယ်တို့ တခန်း လူထွက်လျှင် ထွက်ချက်ညှို့ ဟောချက် ကထွေး လှဖြစ်ပေ အိမ်နေပယာ၊ ချစ်ကယ် လျစ်မြန်းခလိပ် ဟောကြအများ။
 - ၅။ ငါးခုကြွင်း နတ်ပြင်းတဲ့ လက်၊မြေ အထွေ ထွေဟောရန်ထား များသည့်အနေ ပျော်ပေ

- ပြောင်းပေတတ်စွ ခရီးယာယီထွား များသည့် အရာ။
- ၆။ မြောက်ခုကြွင်း နတ်ပြင်းတဲ့ အပြီမှာ စိတ်မကြည် တောင်မြောက်ကယ်နှင့် တွေး ထောက်သင့်ပါ၊ ကြေးငွေရှာ ရ ရှာမလွဲ နတ်ပြင်းညို သိန္ဒဝ ဟောကြအပြု။
 - ၇။ သတ္တမော မြင်းချောတဲ့ ကျောက်ကုန်းမှာ အကောင်းတွေ စုလာတတ် ဟောလတ် မကြာ ပူဆောင်တာ အောင်ပါမည်လို့ ဆိုဖွယ် ရာ ဘယ်မှာရမည် ဟောကြလူတို့။
- အထက်ပါ အဟောလင်္ကာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ...**
- ၁။ တစ်ခုကြွင်းလျှင် မြင်း၏ ဦးခေါင်းတွင် ကျရောက်၍ လူ အများ၏ ကြည်ညိုလေးစားမှုကို ရမည်၊ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ ၍ အရာရာပြည့်စုံကာ ပျော်ရွှင်မှုကို ရရှိမည်နှစ် ဖြစ်၏။
 - ၂။ နှစ်ခုကြွင်းလျှင် မြင်း၏ နှုတ်သီး မှာ ကျ၏။ စကားပြောဆင်ခြင်ပါ။ မိတ်ဆွေပေါင်းသင်း ချစ်ခင်ရင်းနှီး နုပျဏ်ရောင်မြင်းရွှင်း ၂၂၉

သူများနှင့်ပင် မိမိစကားကြောင့် ရန်ဖြစ်တတ် တရားတပေါင် ဖြစ်ရ တတ်၏။

၃။ သုံးခုကြွင်းလျှင် နတ်မြင်း၏ ရွှေခွာကျ၏။ နေရာအပြောင်း အရွှေ့ အလုပ်အပြောင်းအရွှေ့ ခရီး မကြာခဏ သွားရတတ်၏။

၄။ လေးခုကြွင်းလျှင် နတ်မြင်း၏ ဘို့မှာ ကျရောက်၍ ငယ်ရွယ်သူ ဆိုလျှင် စုတ်လာဘကြီး၍ ချစ်ခင် သူနှင့် တွေ့ရတတ်၏။ အိမ်ထောင် သည်ဆိုလျှင် မိမိကြင်သူသက်ထား ဇနီးမယားက ချစ်အားပိုသော နှစ် ပိုင်းဖြစ်၍ မဟုန်းသော်မှ လူထွက် ရသော နှစ်ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ငါးခုကြွင်းလျှင် နတ်မြင်း၏ လက်ခြေတို့တွင် ကျရောက်ကာ ယာယီကြီးသောနှစ်ဖြစ်၍ ခရီးရှည်

မကြာခဏထွက်ရတတ်ခြင်း။
၆။ ခြောက်ခုကြွင်းလျှင် နတ်မြင်း၏ အမြီးမှာကျပြီး ငွေကြေးရှာရတွင် တောင်အရပ်၊ မြောက်အရပ်က ငွေရတတ်၍ စိတ်လက်မကြည့် မသာ ဖြစ်လျှင်လည်း ထိုအရပ်သို့ သွားက ပျောက်၏။

၇။ ခုနစ်ခုကြွင်းလျှင် နတ်မြင်း၏ ကျောကုန်းမှာ ကျရောက်၍ မည်သည့် အမှုကိစ္စမျိုးမဆို ပြုလုပ် လျှင် အောင်မြင်သောနှစ်ဖြစ်ပြီး စီးပွားဥစ္စာ တိုးပွားသော နှစ်ဖြစ်၏။ အထက်ပါ အဟောတို့ကို မိမိတို့ ဉာဏ်ရှိသလို ချဲ့ထွင်၍ ဟောပြောနိုင် ပါသည်။ တွက်နည်းကို ရှင်းလင်းစွာ သိရှိစေရန် နမူနာအဖြစ် လက်တွေ့ တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ။ ။ အသက် ၃၂ နှစ် ရှိသူ

ကို တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါစို့။
၇ ÷ ၃၂ - ၄ (လဒ်မလို)

၂၈
၄ အကြွင်းကိုယူပါ။
အထက်ပါ အသက် (၃၂)ရှိသူကို

တွက်ကြည့်ရာ အကြွင်း (၄)ဖြစ်၍ နတ်မြင်း၏ "ဘို့" မှာရောက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ထိုနှစ်ပိုင်း၌ စုတ်အလွန်ကြီး၍ ချစ်သူရည်စား တွေ့တတ်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ပြုရတတ် ခြင်းဟူသော နှစ်ပိုင်းနှင့် ကြုံနေကြောင်း ကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်၏။

သူနက္ခတ္တံ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့် ကြုံကြိုက်၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြ၏။

၀၀၁
ကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ) ဝက်လက်

စာမျက်နှာ (၂၂၆) မှ အဆက်

လေသံလေးနှင့် တောင်းပန်လာ၏။
မောင်မြဝင်းကလည်း တွေ့တော့ စီးကျနေသော မျက်ရည် များနှင့် စိမ်းလဲ့လဲ့ကို ကြည့်ရှင်း ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သည်။ မဆံ့ကောင်းနိုင်သော ဘဝနှစ်ခုကိုလည်း သူနားလည်လိုက် ပါပြီ။ "တစ်ချိန်ကျ ကိုသိမှာပါလေ" ဆိုသော စိမ်းလဲ့လဲ့၏ အရင်က ပြောကြားခဲ့သည့် စကားလေးကိုလည်း ပြန်လည် စဉ်းစားမိလိုက်၏။

ခွင်လွယ်ပါးပါးစိမ်းရယ် ဒီပယ် ကိုယ် စိမ်းနဲ့ ဟော့ခွဲက စေတီလေး ကနေ စိမ်းကို စောင့်မျှော်ရင်း ထာဝရဂွမ်းပွယ်ပယ်

ဟု တိုးတိတ်လွန်းသော လေသံလေးနှင့် ဆိုဆိုနှင့်နှင့် ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုသို့ ပြောပြီးသည်နှင့် အဆောက်အအုံ ကြီးမှ ထွက်ရန် လုပ်လိုက်သည်။

မောင်မြဝင်း ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ် မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ သတိပြန်ရတော့ စေတီလေးပေါ်မှ သူနှင့် စိမ်းလဲ့လဲ့တို့အမြဲ နေခဲ့ကြသော နေရာလေး ဆီရောက်နေသည်ကို သိလိုက် ရ၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ စေတီလေးပေါ်၌ ညရောက်တိုင်းနေစဉ် လူငယ်လေး တစ်ယောက်ကို လူအများ တွေ့နေရပေသည်။

ထိုလူငယ်လေးမှာ မောင်မြဝင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ မောင်မြဝင်း သည် တစ်နေ့မပျက်၊ တစ်ညမပျက် စေတီပေါ်လာပြီး စိမ်း လဲ့လဲ့ကို စောင့်မျှော်ရင်း လွမ်းမောနေလေ့ရှိသည်။ ကြာတော့ သူ့အကြောင်းကို သိသူများက ထို စေတီလေးကို "လွမ်း စေတီ" အဖြစ်ပင် သမုတ်ခဲ့ကြလေသည်။ သူကတော့ တစ်ချိန်က စိမ်းလဲ့လဲ့ ပြောကြားခဲ့သည့် 'ကိုနှစ်မီးတို့ ဒီစေတီလေးမှာ အမြဲ ဆုံကြရအောင်နော်' စိမ်း အပြုတမ်း ဒီစေတီလေးကနေ ကဲ့တို စောင့်နေမယ် ဆိုသည့် စကားသံလေးကို ကြားယောင်ရင်း...

စိမ်းရေ... ခုတော့ ဒီစေတီလေးကနေ ကိုယ်က စိမ်းကို စောင့်နေရပြီ စိမ်းရယ် ဟု အမြဲ တမ်းတမ်းတတ ပြောကြားလျက် ရှိပေ၏။ သို့သော် သူ့အသံတွေက လည်ချောင်းတွင်သာ တိမ်ဝင် ပျောက်ကွယ်ခဲ့ကြလေသည်။

[ဆရာရဲဖော်နှင့် ဆရာအေးရွှေ (ပန်းတောင်)တို့ ပြောကြားခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းလေးကို ခံစား ရေးခဲ့ပါသည်။]

ကောင်းမြတ်

ဤလတွင်...

✦ ကြွက်နှစ်ဖွား

ပရဟိတလုပ်ငန်း များပြားနေမည်။
မိတ်ဆွေသားချင်းများ၏ အရေးကိစ္စ
များအတွက် ကိုယ်ပိုင်အချိန်နှင့် ဗဟိုရ
များ ပျက်ကွက်နေတတ်သည်။

တွေ့ကြုံဖြေရှင်းနေရသည့် စီးပွား
ရေး လူမှုရေး ပြဿနာများ အဆင်ပြေ
လျော့ပါးသွားမည်။ လျှပ်စစ်အသုံး
အဆောင်ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

✦ နွားနှစ်ဖွား

ငွေကြေး အဖိတ်
အစဉ် များပြားသောကာလဖြစ်သည်။
တူန်းမာရေးနှင့် အထွေထွေ ကုန်ကျ
ဆိတ်များကြောင့် ငွေကြေး ကျပ်တည်း
နိုင်သည်။

သံ၊ သွပ် စသည့် သတ္တုပစ္စည်းများ
ကြောင့် သွေးထွက်သံယို ဖြစ်ကိန်းရှိ
သည်။ အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့ ဇနီးမယား
နှင့် ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်ရဖွယ် ရှိ
သည်။

✦ ကျားနှစ်ဖွား

စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့
များ လက်ခံရရှိတတ်သည်။ မျက်စိနှင့်
ဆိတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ
ဆက်သောပျောက်ကင်းသွားမည်။

သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ် သစ်တောထွက်
ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသန်သည့်
ကာလ ဖြစ်သည်။ ခါးဝတ်တန်ဆာများ
ဆက်ဆောင်ရတတ်သည်။

✦ ယုန်နှစ်ဖွား

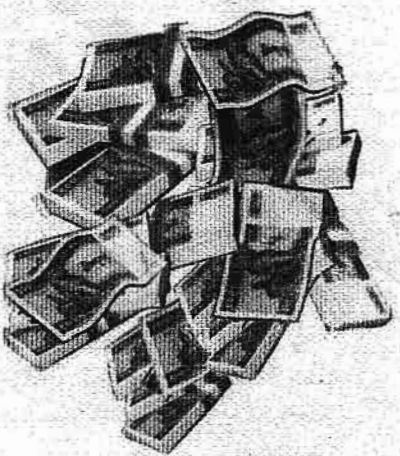
အကြံအစည်
ဆောင်မြင်မည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသော
ဆုတ်ငန်းငွေကြေးများ အကောင်
အထည်ပေါ် မြတ်စွန်းမည်။ မိခင်၏
ဆွမျိုးသားချင်းများအတွင်းမှ အကူ
အညီ ရတတ်သည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဒီဇင်ဘာလအတွင်း

ပုံရိပ်ရွှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အခက်အခဲများ
အတွက် သင်ယူလေ့လာထားသော
တတ်သိပညာဖြင့် ကူညီဖြေရှင်းပေး
နိုင်လိမ့်မည်။

✦ နဂါးနှစ်ဖွား

ငွေကြေးပြဿနာများ
ပေါ်ပေါက် ဖြေရှင်းရတတ်သည်။
လောင်းကစားနှင့် ဥပဒေဥိစ္စနန်းသည့်
ငွေကြေးလုပ်ငန်းများနှင့် ဆက်နွယ်ကာ
အကျိုးနည်းတတ်သဖြင့် သတိပြု
ရှောင်ရှားပါ။

လောဘကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ပါမှ
ဆုံးရှုံးမှု နည်းပါးလိမ့်မည်။ အဆုတ်နှင့်
အူမဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိပြု ကုသ
ပါ။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း တိုးတက်
ကောင်းမွန်လာလိမ့်မည်။ ဖိမ်ခံပစ္စည်း
များ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ရပ်ဝေးမှ
မျှော်လင့်နေသော သတင်းစကားများ
ကြားသိရတတ်သည်။

အမျိုးသမီးများမှာ အဝေးရောက်
ချစ်သူ၊ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကား
ပြောဆို ကြည်နူးခွင့် ရနိုင်သည်။

✦ မြင်းနှစ်ဖွား

လူအများ လေးစား

ကြည့်ညိုမှု ခံရတတ်သည်။ ပတ်ဝန်း
ကျင်မှ ဝိဝါဒကွဲလွဲမှုများတွင် ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်
သူကြီးအဖြစ် ဦးဆောင် ဖြေရှင်းပေးရ
ကိန်း ရှိသည်။

အဖျော်ယမကာ၊ သောက်သုံးဖွယ်
ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသန်သော
ကာလ ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှင်မတို့ ခင်မွန်း
ထံမှ အဖိုးတန်လက်ဆောင် လက်ခံရ
ဖွယ်ရှိသည်။

✦ ဆိတ်နှစ်ဖွား

ငွေကြေး အစုအပုံလိုက် ပိုင်ဆိုင်ရ
ဖွယ်ရှိသည်။ စီးပွားရေး မျက်နှာစာတွင်
အောင်မြင်မှုရရှိနိုင်ဖြစ်သည်။ ယာဉ်
ရထား ဝင်ကိန်းရှိသည်။

အဆိပ်ရှိသော ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်များ
ရန်ဘေး သတိထား ရှောင်ကွင်းပါ။
လူပျိုလူလွတ်များ ဇနီးမယား ရကိန်း
ရှိသည်။

✦ မြောက်နှစ်ဖွား

နှစ်ကာလရည်ကြာ မျှော်လင့်ထား
သည့်ကိစ္စများ အကောင်အထည်
ပေါ်လာမည်။ လွင်ပြင်ကျယ်ဒေသများ
သို့ သွားရောက်ရတတ်သည်။

ကတိစကား တည်ကြည်မှန်ကန်မှု
အတွက် တုံ့ပြန် အကျိုးကျေးဇူး
ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။ စားကောင်း

သောက်ဖွယ် လက်ဆောင်ရတတ်ပါသည်။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

အိမ်၊ မြို့မြေ သူခိုးသူဝှက် ဝင်ရောက်တတ်သည်။ လုံခြုံရေး သတိထားဆောင်ရွက်ပါ။ အစားအသောက် လွန်ကဲ မှားယွင်းမှုကြောင့် ဘေးဥပဒ် ကြုံရဖွယ်ရှိသည်။ မိမိတို့ တတ်အား သရွေ့ အလှူအတန်းကလေးများ ပြုလုပ်ပေးသင့်သည်။ မရွေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများအတွက် စကားပြောဆို ငြင်းခုံရကိန်းရှိသည်။

❖ ဇွေးနှစ်ဖွား

ငွေကြေး အတန်အသင့် ဝင်အား ကောင်းပါသည်။ လေ့လာ

မှတ်သားထားသည့် တက်သိပညာများ ကြောင့်လည်း လာဘ်လာဘ တို့တို့ တိတိ မကြာမကြာ ဝင်လာတတ်သည်။

အဆုတ်နှင့် အသက်ရှူလမ်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သတိပြုကာကွယ်သင့်သည်။ အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့ ဇနီးမယား၏ ပါရမီဖြည့်မှုကြောင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာများ သွက်လက်လာမည်။

❖ ဝက်နှစ်ဖွား

ခန့်မှန်းတွက်ဆမှုများ နီးစပ်၊ မှန်ကန်နေတတ်သည်။ မျှော်လင့်ချက်၊ ဆန္ဒအချို့ ပြည့်ဝလာမည်။ ပိုမို၍ ကောင်းမွန် အဆင်ပြေသော အိမ်နေရာ၊ အလုပ်ဌာနများသို့ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်သည်။

လျှာနှင့် လည်ချောင်းတို့တွင် အနာရောဂါ ဖြစ်ပွားတတ်ပါသည်။ မီးနီချောင်သုံးပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ဤလတွင် ကံဇာတာ မှေးမှိန်နေသူတို့သည် တနင်္လာနေ့တွင် မွန်းမလွှဲအချိန်တွင် ဆန် လက်တွင်းတစ်ဆုပ်နှင့် ဆားအနည်းငယ်ကို စီးနေသော ရေဥမျှောကာ ရေသတ္တဝါတို့အား ဒါနပြုပါ။

ကံအဆိုတရားများ လျော့ပါးပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မည်။

ကြံအောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားတိုင်း သိထားသင့်သော ဆေးနည်းဖြစ်၍ တင်ပြလိုပါသည်။ အိမ်ထောင်ရေးသူမ မပြည့်စေသည့် အိမ်ထောင်ရှင်တို့ “ခရမ်းငါးမြစ် အားအင်ဖြစ်” ဆေးနည်းကို ယုံကြည်စွာ ဖော်စပ်သုံးစွဲသင့်ပါသည်။

ခရမ်းငါးမြစ် အားအင်ဖြစ်

အမျိုးသားများအတွက်ဟု ဆိုသော်လည်း အမျိုးသမီးများလည်း သောက်သုံး၍ ရပါသည်။

ရှေးအတီတေက နန်းတွင်း လျှို့ဝှက်သမားတော် ဆေးဆရာကြီးများ၏ ဆေးနည်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ မင်းညီမင်းသားများအတွက် နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများမှ သီးသန့်ဖော်စပ်ပေးရသော ကျားဆေးဟု သိရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးမှ ယင်း၏ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာကို ဖော်စပ်သုံးစွဲရန် ညွှန်ပြမိန့်ဆိုရာမှ ဤဆေးနည်းကို သိရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုခရမ်းငါးမြစ်မှာ...

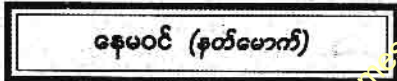
- ❖ ခရမ်းစပါပြစ်
- ❖ ပြေခရမ်းပြစ်
- ❖ ဆင်ခရမ်းပြစ်
- ❖ ခရမ်းအချိုပြစ်
- ❖ ခရမ်းကစော့ပြစ်

တို့ ဖြစ်သည်။ အမြစ်တစ်ထွာခန့်စီတူး၍ နှပ်နှပ်စဉ်းထား နေရိပ်ထဲမှာပင် ခြောက်သွေ့စေရပါသည်။ နေပူလှန်းလှင်းဆေးအာနိသင် လျော့ပါးစေပါသည်။

ခြောက်သွေ့ပြီးဆိုလျှင် မှန်အောင်ထောင်းပြီးထားပါ။ နေနှင့် နံနက်အိပ်ရာထဲတွင် လက်ဖက်ရည်ခွန်း ငါးခွန်းနှင့် ဆေးနှစ်လက်ဖက်ရည်ခွန်းဝက် ဖျော်သောက်ပါ။ ည အိပ်ရာဝင်ခါနီးတွင် တစ်ကြိမ်သောက်ပါ။

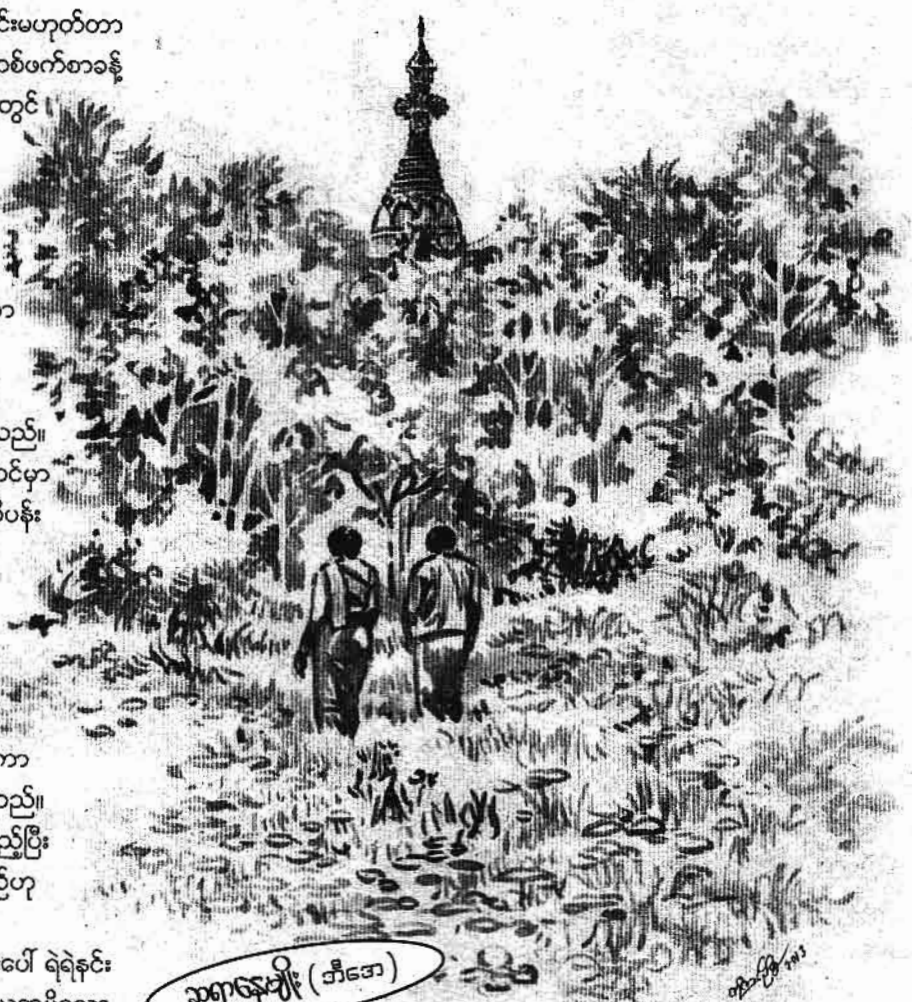
တစ်ပတ်မျှသောက်လျှင် ကျားမာန် အင်အားများ ပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးလာပါမည်။ လုံလောက်လျှင် ဆေးကို ရပ်ထားသလိုသည်ထက်ပိုလျှင် ကာမဖောက်ပြန်သောစိတ် ဝင်လာတတ်အောင်ပင် အစွမ်းထက်စေပါသည်။

တန်ဆေး လွန်ဘေး မဖြစ်စေသင့်ပါ။ ယောက်ျားပီသသူ ၁၀ အရတော်လှသည့် အဆင့်သာ ကောင်းပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မြင်ဖူးနေကျ မြင်ကွင်းမဟုတ်တာ
 သဘောပါသည်။ လူတစ်ဖက်စာခန့်
 ကြီးမားပြီး အောက်ခြေတွင်
 ပြောင်ချောနေသော
 ဘစ်ပင်ကြီးများကို
 ဆာသဖွယ် မြင်တွေ့
 နေလေသည်။
 ဆန်ကောလောက်ရှိသော
 ပွင့်ဖတ်များသည်
 လအဝေးတွင် ဝေ့ကာ
 တာ ကြွေကျနေလေသည်။
 ပန်းပွင့်များ၏ အရောင်မှာ
 နီရောင်ဖြစ်ပြီး နှင်းဆီပန်း
 နှင့် သင်းနေလေသည်။
 ဘင်းတစ်လျှောက်လုံး
 နီရောင်ပွင့်ဖတ်များ
 ကြွေကျနေလေသည်။
 နီရောင်သည်
 ဘဲတောအတွင်း ဆန်ကာ
 ပွတ်ကြ၍ ကျနေလေသည်။
 အလင်းရောင်ကို ကြည့်ပြီး
 နတ် (၁၀) နာရီခန့်ရှိမည်ဟု
 နှိုးနှိုးမိသည်။

သရဏေမျိုး (အီအေ)

ဒေစွန်ပါတောင်တော်မြတ်

အတွင်းစခန်းဆီမှ မပန်းဝတ်ရည်ခုံ (၁)

အနီရောင်ပွင့်ဖတ်များပေါ် ရဲရဲနင်း
 အရှေ့အရပ်ဟု ယူဆမိသော
 ဘက်သို့ လျှောက်လာရာ တစ်နေရာ
 ရောက်တွင် အဖြူရောင် ဇာလက်
 ညီအင်္ကျီနှင့် ကြိုးကြိုးချိတ် ထဘီ
 ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသော အမျိုး
 မီးတစ်ယောက် ကျွန်တော်ရှိရာသို့
 ညီငြိမ်စွာ လျှောက်လှမ်းလာနေ
 ညီကို တွေ့မြင်ရ၍ ခေတ္တရပ်ပြီး
 ညီကြည့်နေလိုက်သည်။ (၁၀) ပေ
 တွာလောက်အရောက်တွင် အမျိုး
 သီမှ...
 'ဘယ်ကို သွားမှာလဲ'
 ဟု မေးလာသည်။ ဘာဆိုဘာမှ
 မဖြေဖြစ်ဘဲ သူ့မျက်နှာကိုသာ

မှတ်တက်မိပြီး ငေးကြည့်နေမိသည်။
 'မေးနေတယ်လေ'
 ဟု ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ပြောလိုက်
 မှ သတိထားမိပြီး...
 'ဪ ဟုတ်ကဲ့ မသိဘူး'
 'ဘာ'
 "ဘာ" ဟူသောအသံမှာ တစ်တော
 လုံး ဟိန်းထွက်သွားမလားဟု ထင်မိပါ
 သည်။

'ဒီကို ဘယ်သူ ပို့ပေးလိုက်တာလဲ'
 ထပ်မေးနေပြန်ပြီ။ အသံကို ကြားရ
 ပါသည်။ ပြန်ဖြေချင်စိတ် မရှိဘဲ
 ကျွန်တော် ငိုငိုနေမိသည်။
 အမျိုးသမီးမျက်နှာနှင့် ကိုယ်လုံး
 ကိုယ်ပေါက်၊ အရပ်မြင့်ပုံ၊ အသံအနေ
 အထားကို ကြည့်ပြီး မင်းမျိုးမင်းနွယ်
 မဟာသီမဟာသွေး အပြည့်ရှိသည့်
 ပုံမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ ဘယ်ကဲ့သို့

www.burmeseclassic.com

သဘောပေါက်သွားသည်မသိ။

‘ကောင်းပြီ ကောင်းပြီ လာ လာ တို့နောက်က လိုက်ခဲ့တော့’

ဟု ခေါ်ပြီး လာလမ်းအတိုင်း ပြန် လှည့်၍ ထွက်သွားလေသည်။ ကျွန်တော် သူ့နောက်မှ ကြောင်စိစိနှင့် လိုက်ပါသွားခဲ့လေသည်။

သစ်ပင်ကြီးများကို ကွေ့ပတ်၍ သွားရလေသည်။ တောကြီးထဲတွင် ကျေးငှက်သတ္တဝါတစ်ကောင်မှ မတွေ့ ရပါလားဟု စိတ်မှာ တွေးထင်နေမိ သည်။

သစ်တောအပြင်ဘက်တွင် မြက်ခင်း စိမ်းစိမ်းများ ပေါက်နေသည့် လွင်ပြင် ကျယ်ကို တွေ့ရလေသည်။ တောစပ် နားတွင် သစ်သားခုံတန်းရှည် နောက် ကျောမှိုလေးနှင့် ဆေးအဖြူရောင်သုတ် ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ငေးကြည့် နေမိသည်။

ကျွန်တော် ရပ်ကြည့်နေမှန်းသိ၍ အမျိုးသမီးက...

‘ခဏ ထိုင်ချင်ထိုင်လေ’

ဟု ပြောပြီး ရပ်နေ၍ ခုံတန်းရှည် လေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်မိပါသည်။

သစ်တောအတွင်းမှ လေအပူတွင် အနီရောင်ပွင့်ဖတ်များ ကျွန်တော်ရှေ့သို့ ပြေးထွက်လာသလား ထင်မှတ်မိ သည်။ အသက်ရှူသွင်းလိုက်ရသော လေသည် အနံ့အရသာ ရှိနေသလို ခံစားရမိပါသည်။

သူ မတ်တတ်ရပ်လျက် စောင့်နေ ပြီး...

‘သိပ်ကြာလို့ မဖြစ်ဘူးနော် မင်း ရောက်တာ စာရင်းသွားသွင်းရဦးမယ်။ ကံ ထတော့ လာသွားမယ်’

ဟု ပြောပြီး ရှေ့မှ လျှောက်သွား လေသည်။

သူပြောသည့်အတိုင်း တစ်သေဝေ

မတိမ်း လိုက်ပါနေမိသည်။ သိပ်မကြာ လိုက်ပါ။ ဖြူဖွေးသော အပွင့်များနှင့် ပြည့်နှက်လျက် မွှေးကြိုင်သော ရနံ့များ ရှိသည့် စံပယ်ပန်းပင်များကို တွေ့မြင် ရသည်။

စံပယ်ပန်းပင်များထဲသို့ လမ်းဖြူဖြူ လေးအတိုင်း ဝင်လာရာ အမျိုးသမီး များ (၃)ယောက် (၁)တွဲစီ (၃)တွဲခွဲ၍ ထိုင်ပြီး သံပြိုင်ရွတ်ဆိုနေကြလေသည်။ ရွတ်ဆိုနေသံကို သေသေချာချာ နားစွင့်ထောင်လိုက်ရာ နမောတေ ဂါထာကို ရှမ်းသံဝဲဝဲနှင့် ရွတ်ဆိုနေမှန်း သိရလေသည်။

အမျိုးသမီးများဘေးမှ ဖြတ် လျှောက်လာပြီး အစိမ်းရောင်ရင့်ရင့် ကျောက်တုံးများနှင့် သေသပ်ကျနစွာ စီထားသော လှေကားထစ်များကို နင်း တက်လာရသည်။

လှေကားထစ်များဆုံးလျှင် နီညို ရောင်ရှိပြီး ကြီးမား ကျယ်ပြန့်သော ကျောက်ပြားကြီး အလယ်တည့်တည့် လောက်တွင် အပိုင်းကြီးပေါ်မှာ ခုံညား သပ်ရပ်စွာ ထိုင်နေသော ဥပမိရုပ် ကောင်းကောင်းနှင့် အဖြူရောင် လက်ရှည်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အသက်(၅၀)အရွယ်ခန့် လူကြီးတစ် ယောက်ကို တွေ့ရလေသည်။ အမျိုး သမီးက...

‘ဆရာကြီး လူသစ်တစ်ယောက်

ရောက်ရှိပါတယ်’

ဆရာကြီးဆိုသူက ကျွန်တော်ကို သေသေချာချာကြည့်ပြီး...

‘တို့ဘက်က မဟုတ်ဘူး မင်းတို့ တောင်ခြမ်းက’

‘ဒါဆိုလဲ မယ်မယ်ဘုရားဆီ ခေါ် သွားပါမယ်’

ဆရာကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြလေ သည်။

သူတို့ ဘာတွေပြောဆိုနေမှန်း ကျွန်တော်မသိပါ။ အမျိုးသမီးက...

‘လာ လိုက်ခဲ’

ဟု ပြန်ခေါ်နေလေသည်။ မိုင်းမိနေ သလိုဖြစ်ပြီး သူ့နောက်က ပြန်လိုက် လာခဲ့ပါသည်။ လာလမ်းအတိုင်း မဟုတ်တာ သေချာပါသည်။

ယခု ရောက်နေသော နေရာမှ ကြာပန်းအတိ ပြည့်နေသော ရေကန် ပေါ်ရှိ သစ်သားတံတားလေးပါ ရောက် နေလေသည်။ ကန်ရေပြင်ကို ဖြတ်၍ တိုက်ခတ်လာသော လေအငိုနှင့် ကြောင့် ကြာပန်းပွင့်များ ယိမ်းနွဲ့နေ ပြီး ကြာပန်းရနံ့များလည်း သင်းယုံနေ လေသည်။

တံတားလေးဆုံးလျှင် အောက် ဘက်သို့ လှေကား(၃)ထစ်ဆင်းလိုက် မှ ကန်ပေါင်ရိုးပေါ်သို့ ခြေချမိလေ သည်။ ကန်ပေါင်ပေါ်မှ လှမ်းကြည့် လိုက်လျှင် မြေနီလမ်းကလေးသည် အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ (S)အက်(စ်)ပုံတွေ ကွေးအဖြစ် မြင်ရလေသည်။

မြေနီလမ်းကလေးကို လှန်လာလျှင် ကြီးမားသော တိုင်လုံးကြီးများနှင့် ဆောက်လုပ်ထားသော နန်းဆောင် တော်ဟု ထင်ရသည့် အဆောင်တော် ကြီးအတွင်း ဝင်ရောက်ရလေသည်။ အဆောင်တော်ကြီး ခေါင်းဆောင် ဘက် (သလွန်)ညောင်စောင်းပေါ်တွင်

www.burmeseclassic.com

အဖြူရောင် ဇာပဝါကို ပခုံးနှစ်ဖက်လုံး
လွှမ်းခြုံထားပြီး အဖြူရောင်ဝမ်းဆက်
ဝတ်ဆင်ထားသော အမျိုးသမီးတစ်
ယောက်ထိုင်နေလေသည်။

ကျွန်တော့်ကို ခေါ်လာသော အမျိုး
သမီးက ကျွန်တော့်ဘယ်ဘက်တွင်
လက်အုပ်ချီပြီးရပ်လျက်...

‘မယ်မယ်ဘုရား လူသစ်တစ်
ယောက် ရှေ့တော် ဝင်ရောက်ကြောင်း
ပါ’

ဟု လျှောက်တင်သလိုမျိုးပြောလေ
သည်။ မယ်မယ်ဘုရားမှ...

‘သူ့အလှည့်မဟုတ်သေးဘဲ ရောက်
လာတာ ရေစင်တော်လေး ပေးပါ’

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။ ကျွန်တော့်
နံဘေးမှ အမျိုးသမီးက မယ်မယ်ဘုရား
ညာဘက်ရှိ ရေတကောင်းမှ ရေကို
ခွက်ထဲ လောင်းထည့်ပြီး လက်နှစ်ဖက်
နှင့် ရိုသေစွာ ကိုင်၍ မယ်မယ်ဘုရားထံ
ပေးလေသည်။ မယ်မယ်ဘုရားက
ရေခွက်ကိုယူပြီး ခွက်ထဲမှရေကို
စိုက်ကြည့်နေလေသည်။ ပြီးမှ...

‘သားငယ်လေး ရှေ့ကို လာခဲ့’
ဘေးမှ အမျိုးသမီးက...

‘သွားလိုက်လေ မင်းကို မယ်မယ်
ဘုရား ခေါ်နေတယ်’

ဟု အနားကပ်ပြီး ပြောလိုက်မှ
ဘုမသိဘမသိနှင့် ကျွန်တော် ရှေ့ကို
ခြေသုံးလှမ်းတက်၍ ရပ်လိုက်မိပါ
သည်။

‘ရှေ့ ဒီရေစင်တော်ကို သောက်’
ကျွန်တော် ရေခွက်ကို လှမ်းယူ၍
သောက်လိုက်မိပါသည်။ သောက်ဖူး
နေကျ ရေနှင့်မတူဘဲ ရင်ထဲ နှလုံးသား
ထဲအထိ အေးစိမ့်ပြီး ဦးခေါင်းတစ်ခု
လုံး ကြည်လင် လန်းဆန်းသွားလေ
သည်။

နှုတ်မှလည်း...

‘မယ်မယ်ဘုရားက ဘယ်သူလဲ’
ဟု မေးလိုက်မိသည်။

‘ဒီမှာတော့ မယ်မယ်ဘုရားလို့ ခေါ်
ကြတယ်။ မင်းတို့ဆီမှာတော့ သူ့ရ
သတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံသူလို့ ခေါ်မှာပေါ့’

ကျွန်တော့်နားထဲမှာ “သူ့ရသတိ”
လို့ သုံးကြိမ်လောက် ဆက်တိုက်
ကြားလိုက်မိပါတယ်။ မယ်မယ်ဘုရား
မှ...

‘မယ်မုံ့ရေ သူက မယ်မုံ့ပဋ္ဌာန်းဆက်
ကွယ်။ ကြုံတုန်းဆိုတုန်း တို့ဆီက
ဘုရားတွေ လိုက်ဖူးပါစေ။ သူ့အလှည့်
မရောက်သေးတော့ မင်းပဲ ပြန်ဖို့လိုက်
ပါနော်’

‘မှန်လှပါ မယ်မယ်ဘုရား’

‘သိချင်တာရှိ ပြောပြလိုက်ပါ။ ကဲ
သားတို့သွားကြ ရေလိုအေးချမ်း ငြိမ်း
ချမ်းကြပါစေ’
မယ်မုံ့က...

‘ပေး ပေး ရေစင်တော်ခွက်’
လို့ ပြောပြီး ကျွန်တော့်လက်ထဲမှ
ရေခွက်ကို ယူပြီး ရေတကောင်းပေါ်
တွင် ရိုရိုသေသေ ပြန်အုပ်တင်ထား
လိုက်သည်။

ပြီးမှ နောက်ပြန် ခြေသုံးလှမ်း
ဆုတ်၍...

‘ခွင့်ပြုတော်မူပါ မယ်မယ်ဘုရား’
ဟု လျှောက်တင်လေသည်။

မယ်မယ်ဘုရားက ခေါင်းညိတ်သည်
ဆိုရုံလေး ညိတ်ပြလေသည်။

မယ်မယ်ဘုရားကို မှတ်မိအောင်
သေသေချာချာ စူးစူးစိုက် ကြည့်လိုက်
မိသည်။ ‘အသက်အားဖြင့် (၂၅)နှစ်ခန့်
ရှိမည်ဟု ထင်ရပြီး မျက်နှာ အထူး
ကြည်လင်အေးချမ်း၍ မြင်ရသူ စိတ်
နှလုံးထဲအထိ ငြိမ်းအေးစေသည့်
မျက်နှာမျိုးဖြစ်သည်။

မယ်မုံ့က အနားသို့တိုးကာ...

‘ဟေ့လူ မယ်မယ်ဘုရားကို အဲဒီလို’
မျိုး မကြည့်ရဘူး ခေါင်းငုံ့နေစမ်း’

ဟု အသံကိုနိမ့်ပြီး ခပ်အုပ်အုပ်လေး
ပြောလိုက်မှ ကျွန်တော် သတိဝင်ပြီး
အနည်းငယ် ခေါင်းငုံ့နေလိုက်မိပါ
သည်။

‘အခု ရှင် ကျွန်မနဲ့ ပြန်လိုက်ခဲ့
လာ’

ယောင်တောင်တောင်နှင့်...

‘ဟုတ်ကဲ့’

ဟု ပြောပြီး သူ့နောက်က ပြန်လိုက်
ခဲ့ပါသည်။ နန်းဆောင်တော်ရှေ့
အရောက်တွင် သူ လက်ညှိုးညွှန်ပြ၍
ပြောလေသည်။

‘အရှေ့ဘက် တောင်တန်းကြီးရဲ့
တောင်ဘက်က အဆောင်တော်တွေ
က ဆရာတော်ကြီးတွေရဲ့ သီးသန့်
အဆောင်တော်တွေပေါ့’

‘ဆရာတော်ကြီးတွေ သွားဖူးတွေ့
လို့ရလား’

‘အခုအချိန်မှာ အထက်ဆရာတော်
ကြီးတွေ အစည်းအဝေးလုပ်နေလို့
သွားဖူးတွေ့လို့ မရဘူး’

‘ဒါဆို မယ်မုံ့တို့ ဖူးတွေ့တဲ့ ဘုရား
တွေ လိုက်ဖို့လေ’

‘လာ မာလကာတောဘက်က ငြိမ်း
သွားကြမယ်’

ဟု ပြောပြီး လျှောက်သွားလေ

သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်အခြေနေကို အကဲခတ်လေ့လာကြည့်ပြီး သူ့နောက်မှ ဖြည်းဖြည်းချင်း လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ မာလကာပင်များမှာ အသီးများနှင့် ဝေဆာလှပနေလေသည်။ အသီး၏ အရောင်မှ အနီရောင်ရဲရဲ ဖြစ်လေသည်။

မာလကာပင်များကြားရှိ လမ်းကလေးအတိုင်းဆက်၍ လျှောက်လာရာ လူအများ နေထိုင်သည်ဟု ထင်ရသည့် ဇရပ်ကြီးများကို တွေ့ရလေသည်။

ဇရပ်များ၏ ခေါင်းရင်းခန်းတွင် မြတ်စွာဘုရားသစ္စာလေးပါး တရားဦးဟောဟန် နံရံပြည့် ပန်းချီကားများကို တွေ့ရလေသည်။

ဇရပ်များမှာ အဆင့်သုံးဆင့် ဆောက်လုပ်ထားလေသည်။ ထိပ်ဆုံးအဆင့်တွင် လူကြီးတစ်ယောက်၊ ဒုတိယအဆင့်တွင် လူကြီးသုံးယောက်၊ နောက်ဆုံးအဆင့်တွင် အမျိုးသမီးငါးယောက် အားလုံး ပိတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ဆင်ထားကြပြီး တည်ငြိမ်စွာ တရားထိုင်နေကြလေသည်။

သိချင်စိတ်များ တားဆီးမရ ဖြစ်လာ၍...

'မယ်မှုံ သူတို့ တရားထိုင်နေတာ ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးလာတယ်။ ဘယ်လောက်ကြာအောင် ထိုင်

ကြသလဲဟင်'

မယ်မှုံက တစ်ချက်ပြုံး၍...
'မင်းတို့ဆီက အချိန်နဲ့ဆိုရင် တစ်လလောက်ပေါ့'

'ဗျာ အဲဒီလောက်တောင် ကြာသလား'

'အေး အေး မတော်တာတွေ တွေးမနေနဲ့။ လာ ဟိုဘက်နားရောက်ရင် ဖိုပညာစခန်းကို ရောက်ပြီ'

နဂါးရုပ်ပုံ ထွင်းထုထားသော ကျောက်လှေကား ထစ်လေးများ အတိုင်း အောက်ဘက်သို့ ဆင်းလာခဲ့ကြပါသည်။ အောက်ဘက် မြေပြန့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာတွင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် မတ်တတ်ရပ်၍ အင်္ဂိုရတ်လေဖိုကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေလေသည်။

လေဖိုအဝမှ မီးရောင်သည် အနီရောင် လုံးဝမရှိတဲ့ အလယ်တည့်တည့်တွင် အပြာရောင်နုနုနှင့် ဘေးပတ်လည်တွင် အဝါရောင်ရင့်ရင့်က လွှမ်းမိုးထားလေသည်။

လေဖိုအနားသို့သွား အနီးကပ် ကြည့်လိုက်မှ အံ့ဩစရာ ကောင်းလွန်းလှပါသည်။ လေဖို၏ မီးညွန့်ထိပ်တွင် ဂေါ်လီလုံးခန့်ရှိသည့် အနက်ရောင် ဓာတ်လုံးမှာ မီးတောက် အနိမ့်အမြင့် အတိုင်း ဆင်းလိုက်တက်လိုက် ဖြစ်နေလေသည်။

'ရှေ့ကို သိပ်တိုးမသွားနဲ့'

ဟု မယ်မှုံ သတိပေးလိုက်မှ ကိုယ်ရှိန်သတ်၍ နောက်သို့ အနည်းငယ် ဆုတ်ပြီး ကြည့်နေမိပါသည်။

'အရှေ့ဘက်က ဘုရားတွေလိုက်ပို့ပေးမယ်လေ'

မယ်မှုံ ခေါ်နေသဖြင့် လေဖိုနားမနည်းခွာပြီး ပြန်လည်ခဲ့ရပါသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် စေတီတော်ထော်များများ ဖူးတွေ့ရလေသည်။

'မယ်မှုံ ဒါ ဘယ်နေရာလဲဟင်'

'ဘယ်နိုင်ငံ ဘယ်အုပ်ချုပ်ရေးနဲ့ မဆက်စပ် မပတ်သက်တဲ့ တို့နိုင်ငံအတွင်းစခန်းပါ'

သူပြောဆိုနေပုံက ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ့ပါလား။

စေတီတော်တွေ၏ ဉာဏ်တော် (၉)ပေခန့်လောက်သာ ရှိမည်ထင်ရသည်။ စေတီတော်တိုင်းတွင် ငှက်မြက်နားနှင့် ထီး မတွေ့ရဘဲ ကြားပုံများ သာတွေ့ရလေသည်။

အခြေမှ ကြားဖူးအထိ ရွှေသားအင်္ကျီ ဖြစ်လေသည်။ ဂြိုဟ် (၈)ခွင်ပါသော စေတီတော်ရှေ့အရောက် ရှိသော ထီးခြင်းငါးပါးနှင့် ကန်တော့လိုက်ပါသည်။ မယ်မှုံက ဘယ်ဘက်ခပ်လှမ်းလှမ်းလောက်မှ ကန်တော့လေသည် ပြီးမှ...

'ဟိုး အရှေ့ဘက်နားအထိ လိုက်ပေးမှာပါ။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ ပေးလိုက်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းက ယူဆောင်သွားလို့ မရသေးဘူး စိတ်မကောင်းတော့ မဖြစ်ပါနဲ့နော် 'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်
ဆရာနေမျိုး(သိအေ)

တၢ်နီၤဝဲ

ရွှေစက်တော်ကြီးပိုင်းထဲက

ရွှေရောင်လိပ်ကလေး

ရွှေစက်တော်ကြီးပိုင်းဆိုတာ မန်း ရွှေစက်တော်နယ်မြေက ကြီးပိုင်းသစ် တောကြီးပါ။ ဒီသစ်တောကြီးက မင်းဘူး(စက)မြို့နယ်နှင့် ပွင့်ဖြူမြို့နယ်ထဲမှာ တည်ရှိပြီး 'ရွှေစက်တော် ဘေးမဲ့တော' ဟု ထင်ရှားကျော်ကြား လူသိများပါသည်။

ရွှေရောင်လိပ်ကလေးကတော့ အဲဒီ ကြီးပိုင်းထဲမှာတွေ့၍ ကောက်ယူ မွေးစားခဲ့သည့် လိပ်ကလေးပါ။ လိပ်ကလေး၏ အရောင်က သာမန် လိပ်တွေနှင့်မတူဘဲ ထူးခြားနေ၍ စတွေ့ကတည်းက သဘောကျပြီး မွေးဖွဲ့ ကောက်ယူခဲ့ပေမယ့် နိုင်ငံခြား သား သစ်တောပညာရှင်တွေက တား၍ ထားခဲ့ရသည်။

တစ်နေ့ ပြန်ရှာမည်ဟု စိတ်ထဲက

ဆုံးဖြတ်ပြီး ပြန်ရှာ၍ တွေ့ခဲ့ပုံကို သတိ ရနေသလို လိပ်ကလေးနှင့် တွေ့ဖို့ ကြုံလာသည့် ခရီးစဉ်တွေကိုလည်း ယနေ့အထိ မမေ့သေးပါ။

မှတ်မှတ်ရရ ၁၉၈၂ ခုနှစ်ကပါ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက သစ်တောဝန်မှာ ဦးသိန်းညွန့်။ ရွှေစက်တော်ဘေးမဲ့တော ကို အဆင့်မြှင့် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ဖို့ ပဏာမ လေ့လာရေးအတွက် နိုင်ငံခြား သားပညာရှင်နှစ်ဦးနှင့် ရုံးချုပ်မှ တော အုပ်ကြီးနှစ်ဦး ရောက်လာသည်။

လေ့လာရေးအဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ပြီး ကွင်းနင်းဖို့ တာဝန်ကို သစ်တောဝန်က စာရေးသူကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။

စာရေးသူနှင့် လေ့လာရေးအဖွဲ့ မင်းဘူးမှ ရွှေစက်တော်ကို ထွက်ခဲ့ကြ သည်။ နောက်နေ့မှာ ဘုရားကနေ

ချောင်းမကြီး ချောင်းအတိုင်း ဆန်တက် ပြီး ထုံးတောင်နှင့် ထနောင်းစမ်းကို ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

လမ်းမှာ တွေ့သမျှ ငှက်ကလေးတွေ ကို ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်၊ ငှက်မှတ်တမ်း စာအုပ်တွေကို လှန်လိုက်နှင့် တရွေ့ရွေ့ လျှောက်ခဲ့ကြသည်။

တစ်ယောက်က ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ကြည့်ကာ သမင်ရှာရင်း လိုက်လာ သည်။ ထနောင်းစမ်းအလွန် တဲတစ်တဲ ရောက်တော့ ဆီချိုလိပ်တစ်ကောင်ကို အစိမ်းလိုက် ခုတ်ဖျက်နေသည်ကို တွေ့၍ စိတ်ဝင်တစား သွားကြည့်ခဲ့ကြ သည်။

လိပ်က အကွက်သိပ်လှသည်။ မစွတာစေရာက လိပ်ခွံကို သေချာ ကြည့်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်၊ မှတ်တမ်း စာအုပ်တွေ လှန်ကြည့်လိုက်နှင့် အလှုပ် ရှုပ်နေသည်။

တောအုပ်ကြီးနှစ်ဦးနှင့် မြန်မာ

အခေါ်၊ ဒေသအခေါ်၊ သိပ္ပံအခေါ်တွေ ကိုပါ ရှင်းပြီး ရှားပါးသည့် ဆီချိုလိပ် အကြောင်း အသေးစိတ် အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြသည်။

ဤလိပ်သည် မျိုးပွား ပြီးသည့် လိပ်မဖြစ်ကြောင်း၊ လိပ်မတွေသည် (၇)နှစ်၊

(၈)နှစ်အရွယ်မှာ စပြီး မိတ်လိုက်ကြောင်း လိပ်၏ ဗိုက်ခွံ စအိုပိုင်းကိုကြည့်ကာ ရှင်းပြသည်။

လိပ်၏ ဗိုက်ခွံကိုကြည့်လျှင် အမြီးထွက်သည့်နေရာက အခွက်မှာ U ပုံဖြစ်နေလျှင် အမဖြစ်ပြီး၊ V ပုံဖြစ်နေလျှင် အထီးဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပြသည်။

လိပ်ထီးနှင့် လိပ်မသည် တစ်နှစ်လျှင် သုံးကြိမ် ဆုံနေကျ နေရာလေးမှာ ဆုံပြီး မိတ်လိုက်ပျော်ပါးလေ့ရှိကြောင်း၊ လိပ်ထီးတစ်ကောင်က လိပ်မတစ်ကောင်တည်းနှင့်သာ အမြဲ မိတ်လိုက်လေ့ရှိကြောင်း...

မိတ်လိုက်၍ သန္ဓေအောင်၍ ဥချသည့်အခါ ဘေးကင်းလုံခြုံသည့် မြေနေရာလေးကိုရှာပြီး တစ်ထွာလောက် နက်သည့် တွင်းကို တူးကာ ဥ၊ ဥလေ့ရှိကြောင်း...

ဥ၊ ဥပြီးသည့်အခါ မြေနှင့် ပြန်ဖို့ပြီး ဗိုက်နှင့် ပွတ်ကာ ခြေရာဖျောက်ထားခဲ့လေ့ရှိကြောင်း၊ တစ်ခါဥလျှင် (၈)လုံးကနေ (၁၀)လုံးထိ ဥကြောင်း...

လိပ်မတစ်ကောင်က တစ်နှစ်မှာ (၃)ကြိမ် ဥချလေ့ရှိကြောင်း၊ ဥချပြီး (၈)လမှာ ဥကနေ သားပေါက်ကြောင်း၊ ပေါက်ဖွားလာသည့် လိပ်ကလေးတွေသည် သူတို့ဘာသာ မြေကို တိုးထွက်လာပြီး အစာရှာစားကာ ကြီးထွားလာ

တွေရှိရာ ကံတော်ကြီး၊ ကံပုကွင်းတွေ ဆီ ရောက်သွားသည်။

ဆားကျင်းတွေ ဘေးမှာတော့ သမင်ခြေရာတွေက ထပ်ထပ်ကြမ်းလို့၊ ခြေရာပုံတွေကတော့ အရွယ်စုံပါပဲ။ မစွတာဆော်လံတာနှင့် မစွတာစေရာတို့ အတော်သဘောကျသွားသည်။ ဒါပေမယ့် ဒီနေရာထိ သမင်ဆိုလို့ တစ်ကောင်တစ်မြီးမျှ မတွေ့ရသေးပါ။ ဆားကျင်းမှ ခြေရာတွေကို ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းယူကြသည်။ ခြေရာကိုသာ တွေ့နေရသည်။ သမင်တွေကို တွေ့လိုမြင်လိုသည့် ဆန္ဒက ပြင်းပြနေကြသည်။

ကြကြောင်း၊ ပျမ်းမျှ တစ်နှစ် (၂၅) ကောင်လောက် ပေါက်ပွားကြောင်း...

ဒီလိပ်ကို မြန်မာလို ဆီချိုလိပ်ဟု ခေါ်ပြီး ဒေသအခေါ် လိပ်ပြောက်ဟုလည်းခေါ်ကြောင်း၊ လိပ်၏ ကျောက်ကြယ်ပုံလေးတွေ၏ အလှကြောင့် ကြယ်လိပ်ဟုလည်း ခေါ်နိုင်ကြောင်း၊ အသက် (၅၀)ကနေ (၆၀)ထိ ရှည်ကြောင်း...

မြန်မာနိုင်ငံမှာသာရှိပြီး ရွှေစက်တော် သစ်တောကြီးပိုင်းထဲမှာသာ အတွေ့များကြောင်း မှတ်တမ်းမှာတွေ့ရကြောင်း ပြောဆိုရှင်းပြနေသည်ကို မှတ်ရင်း ထနောင်းစမ်းစခန်းမှ ထခါကြသည်။

အချိန်လည်း အတော်ကြာသွားပြီ။ ဒီလိုနှင့် သမင်ရှာရင်း တွေ့သမျှ ငှက်တွေ၊ တွားသွားသတ္တဝါတွေကိုပါ လေ့လာရင်း လျှောက်လာလိုက်ကြတာ အမဲတောအုပ် ဦးထွန်းရှင် သမင်တွေကို ကျွေးထားသည့် ဆားကျင်း

သမင်တွေမှာလည်း သူတို့ပျော်ပိုက်ရာ တောထဲမှာ ကျူးကျော်လာလုပ်သူတွေ ရောက်လာပြီး ခွေးတွေပါမွေးအမဲတွေပါလိုက်ဆိုတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေခွင့် မရတော့ဘဲ ဘေးလွတ်ရာမှာ လုံခြုံအောင် ပုန်းကွယ်နေကြရပုံရသည်။

မစွတာဆော်လံတာက သူတို့၏ သမင်ရှာဖွေတိုင်းတာရေး နည်းပညာအတိုင်း မြေပုံပေါ်နှင့် မြေပြင်မှာ သတ်မှတ်ပြီး ဒီဂရီညွှန်းအတိုင်း ရှေ့တည့်တည့် လျှောက်ရှာလိုက်၊ ညာဘက်ချိုးလိုက်၊ ရှေ့တည့်တည့် ပြန်လျှောက်လိုက်၊ ဘယ်ဘက်ချိုးရှာလိုက်နှင့် ရှာနေဆဲမှာပဲ မှန်ကပ်ကန်ရှာခွေတိုင်းတာရေး အကွက်ထဲမှ သမင်တစ်ကောင် ချုံပုတ်ထဲက ထပြေးသွားသည်။

သမင်က အပြေးမြန်လွန်း၍ သမင်ကွဲကွဲ မမြင်လိုက်ကြရ။ မစွတာစေရာလည်း ကင်မရာကို မမြှောက်ရုံသာ

မြောက်ခွင်ရလိုက်သည်။ ဓာတ်ပုံမရှိက်
လိုက်ရ။ အထီးလား၊ အမလားဟု
လှမ်းအော်မေးနေသည်။

စာရေးသူက ပြေးသွားသည့် သမင်
မှာ ချို မမြင်လိုက်ရ၍ အမဟု အော်
ပြောလိုက်ရသည်။

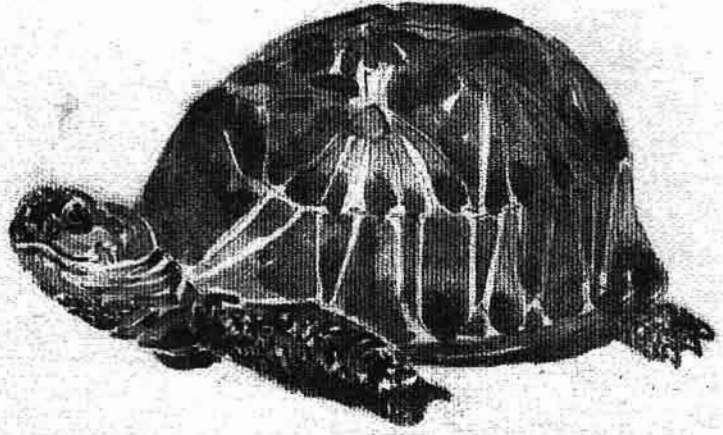
စာရေးသူလည်း သမင် ထပြေးသွား
သည့် ချိုပုတ်ဆီသွားကာ အသေအချာ
ကြည့်မိသည်။ ချိုထဲမှာ ပြောင်နေသည့်
အိပ်ကျင်းကိုသာ တွေ့ရ၍ ပြန်အလှည့်
မှာ ချိုစပ်မြေတွင်းထဲက လိပ်ပေါက်စ
လေးတွေ တိုးထွက်နေသည်ကို တွေ့
လိုက်ရသည်။ အံ့ဩလွန်း၍ အဖွဲ့ကို
အော်ခေါ်ပြမိသည်။

မြေတွင်းထဲက ယက်ကန်ယက်ကန်
တွန်းထိုးထွက်လာသည့် လိပ်ပေါက်စ
လေးတွေကို မစွတာစေရာက အသေ
အချာ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူနေသည်။ လိပ်
ပေါက်စလေးတစ်ကောင်က အကွက်
မပါ ရွေ့ဝါရောင်လေးပါ။ အရွယ်က
ခုံညင်းသာသာလောက်သာ ရှိပါလိမ့်
မည်။

စာရေးသူက ရွှေရောင်လိပ်ပေါက်
စလေးကို ကောက်ပြီး ယူခဲ့ဖို့ လုပ်တော့
ထားခဲ့ပါဟု မစွတာဆော်လိတာက
ပြောနေ၍ မထားချင် ထားချင်နှင့်
ထားခဲ့ရသည်။ လိပ်ကလေးကို ပြန်
လာရှာဖို့ နေရာကိုပါ အသေအချာ
မှတ်လာခဲ့သည်။

ညနေရောက်၍ စခန်းချရပ်နားတော့
ရွှေဝါရောင်လိပ်ကလေးကို ပြန်ရှာပါ
သေးသည်။ မတွေ့တော့ပါ။ မြက်
ခြောက်တွေ ဖုံးသည့် တောဆိုတော့
မှန်းနေကြပါလိမ့်မည်။ တစ်နေ့မှာ
မတွေ့ တွေ့အောင် လာရှာဖို့ ဆုံးဖြတ်
ထားသည်။

ဒီလိုနှင့် ပန်တော်ပြန်စခန်းမှာ
တစ်ညအိပ်ပြီး နောက်နေ့မှာ ရွှေစက်

တော်ကြီးဝိုင်းတောကြီးကို အပြီး
ကွင်းနင်းကာ မြကျိုင်းတောင်က
ဆည်တော်ရွာ မဲလေက ဆည်ဘိုတ်
ကြီးမှာ တစ်ညတည်းပြီး ပြန်ခဲ့ကြရ
သည်။

ထူးထူးခြားခြား မြေသားတွင်းထဲ
က တွန်းထိုးထွက်လာကြသည့် လိပ်
ပေါက်စလေးတွေထဲက ရွှေရောင်လိပ်
ကလေးကိုတော့ မျက်စိထဲ မြင်နေဆဲ
ပါပဲ။

မှန်ကပ်ကန်တောမှာ တွေ့ခဲ့ရသည့်
ရွှေရောင်လိပ်ကလေးကို အရွယ်ရောက်
၍ လူတွေ ကောက်မသွားမီ နောက်
တစ်ခေါက်သွားပြီး ရှာဖို့ စိတ်ကူးထား
ပေမယ့် သွားဖို့ အခွင့်မကြုံခဲ့ပါ။

အခွင့်ကြုံလျှင် သွားရှာဖြစ်အောင်
ရှာဖို့ ဆန္ဒက ပြင်းပြနေလို့လားတော့
မသိ။ ရွှေစက်တော် ကြီးဝိုင်းကြီးထဲကို
နောက်တစ်ကြိမ်သွားဖို့ ကြိုလာခဲ့ရလေ
တော့သည်။

ရွှေစက်တော် ဘေးမဲ့တောကြီးကို
အဆင့်မြင့်အုပ်ချုပ်ဖို့ ဘေးမဲ့တော
ဌာနခွဲကို သစ်တောဦးစီးဌာနမှ လွှဲအပ်
ရတော့မည်။ ရှေ့တန်းရုံး၊ နောက်တန်း
ရုံးတွေ ဆောက်ဖို့ စီမံချက်တွေ ကျနေ
ပြီ။

ရွှေစက်တော်ကြီးဝိုင်းထဲက ကျူး

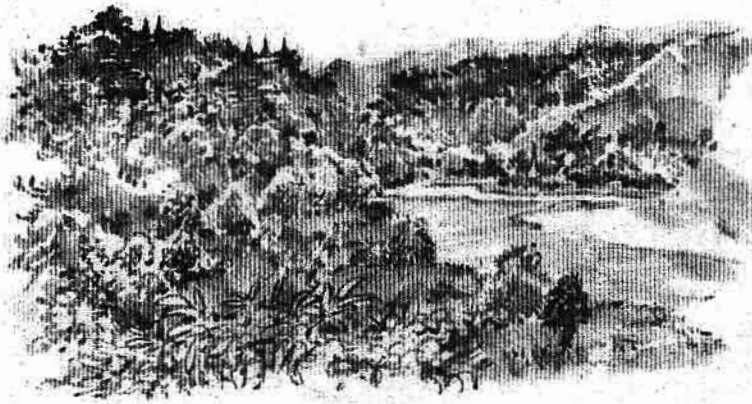
ကျော် တောင်ယာလုပ်သူတွေကို
စာရင်းကောက် အမှုဖွင့် အရေးယူထား
ဖို့ သစ်တောဝန်က စာရေးသူကို ရွေးပြီး
တာဝန်ပေးသည်။ သစ်တောဝန်က
ဦးအိမ်ကျော်သိန်း ဖြစ်နေပါပြီ။

စာရေးသူလည်း ဝန်ထမ်းအဖွဲ့နှင့်
အတူ စတု၊ ကျီးကန်လမ်းမှ မှန်ကပ်
ကန်စခန်းနှင့် အနီးဆုံးလမ်းကိုရွေးပြီး
ဌာနပိုင် ထွန်စက် နောက်တွဲယာဉ်ပေါ်
ရိက္ခာတွေတင်ပြီး ထွက်ခဲ့သည်။

စခန်းချသည့်နေရာ ရောက်လျှင်
ရောက်ချင်း လိပ်သားပေါက်ကျင်း
တွေ့ရာနေရာမှာ ရွှေရောင်လိပ်ကလေး
ကို တွေ့လိုတွေ့ငြား သွားရှာသည်။
မတွေ့ပါ။ အလုပ် လုပ်ရင်း လိပ်ရှာ
ထွက်ခဲ့သည်မှာ (၄,၅)ရက်သာ ကြာ
သွားသည်။ လိပ်ကလေးကိုတော့
မတွေ့ရသေးပါ။

ကျူးကျော် ယာသမားတွေက
လည်း အမှုဖွင့် အရေးယူဖို့ သစ်တော
ဝန်ထမ်းတွေ ရောက်လာသည်ကို သိ
သွားသည်နှင့် အားလုံး ထွက်ပြေးကုန်
ကြသည်။ အလုပ်ကလည်းပြီးတော့
မည်။ လိပ်ကလေးကလည်း ရှာမတွေ့
ဖြစ်နေသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်က စတွေ့ခဲ့သည့်
လိပ်ပေါက်စလေး ယခု ၁၉၈၄ ခုနှစ်

ဆိုတော့ (၂)နှစ်သားပဲ ရှိသေးသည်။ စားလောက် သောက်လောက်သည့် အရွယ် မရောက်နိုင်သေး။ လူတွေ သွားတာလည်း မဖြစ်နိုင်လောက်ပါ။

အလုပ်က ပြီးပြီ၊ ပြန်ဆုတ်ကြရ တော့မည်။ ကံပုစခန်းကနေ ခုနစ်ဘို့ လမ်းအတိုင်း ထွက်ဖို့စီစဉ်နေပြီ။ ကံပု နှင့် မှန်ကပ်ကန်က တစ်ခိုင်သာသာ လောက်သာဝေးသည်။ ပြန်ခါနီး ထပ် ရှာဖို့ တောခေါင်း ကိုမြဲဖေကိုခေါ်ပြီး ထွက်ခဲ့သည်။

ဒီတစ်ခါ ကွက်စိတ်နင်းပြီး ရှာဖို့ စိတ်ကူးထားသည်။ လိပ်သားပေါက် ကျင်းနေရာကို ဗဟိုပြုကာ တစ်ဖာလုံ အကွာလောက်ကနေ စက်ဝိုင်းပုံပတ် ပြီး ရှာကြသည်။

ကိုမြဲဖေက တွေ့သမျှ သစ်မြစ်ဆုံ တွေ့ သစ်တုံးအောက်တွေ့၊ မြေကလိုင် တွင်းတွေထဲကို နွံနွံစပ်စပ်ရှာသည်။ စာရေးသူကလည်း စေ့စေ့စပ်စပ်ရှာ သည်။

ဘယ်လိုမှ ရှာမတွေ့တော့၍ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြန်အလာ သန်းပင်အိုကြီး၏ မြစ်ဆုံကြားထဲမှာ အင်ကြင်း ကျောက်ရောင် ထန်းသီးလုံး လောက် ကျောက်တုံးလေးလို လုံးလုံး ကလေးတွေ၍ ဆွဲလှန်လိုက်ရာ အဝါ ရောင် လိပ်ကလေး ဖြစ်နေ၍ “တွေ့ပြီ”

ဗျို့”ဟု ဝမ်းသာအားရ ထအော် လိုက်ရာ ကိုမြဲဖေပင် လန့်သွားပါတော့ သည်။

ဤခရီးစဉ်ကပျ အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝခဲ့ ၍ အပြန်ခရီး လှခဲ့သည်။ အိမ်ပြန် ရောက်တော့ “မြဲလေးရေ မင်းအတွက် လက်ဆောင်” ဆိုပြီး ချစ်ဇနီးကို ပေးခဲ့ သည်။ မြဲလေးကလည်း လိပ်ကလေး ကို ရွှေရည်ငွေရည်လောင်းပြီး ကောင်း ကောင်းမွေးထားသည်။

နေ့စဉ် ဈေးက ပြန်လာတိုင်း ကန်စွန်းရွက် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ကလေးတွေနှင့် ခရမ်းချဉ်သီး နီနီရဲရဲ လေးတွေကို အမြဲကျွေးသည်။ လိပ် ကလေးကလည်း တဖြည်းဖြည်းကြီး လာကာ အကွက်ကလေးတွေပါ ပေါ် လာသည်။

လိပ်ကလေး အိမ်ရောက်လာသည် မှာ နှစ်၊နှစ်ရှိပါပြီ။ မိသားစု စီးပွားရေး လည်း သိသိသာသာ အဆင်ပြေလာ သည်။ ဌာနလုပ်ငန်းတွေလည်း အထူး အောင်မြင်ခဲ့သည်။ စာရေးသူလည်း ရာထူးနှစ်ဆင့် တိုးခဲ့သည်။ ကြိုပေး စပါးတွေရ၍ ကိုယ်ပိုင်ကားပင် ဝယ်နိုင် ခဲ့သည်။

ရွှေရောင်လိပ်ကလေးသည် စာရေး သူတို့မိသားစုအတွက် “ရတနာ လာဘ်ကောင်လေး”ဟု ဇနီးသည်က

တဖွဖွပြောပြီး မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်နေပါတော့ သည်။

ဒီအချိန်မှာပဲ ရွှေစက်တော် ဘေးမဲ့ တောမှ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးမောင်မောင် တင့်က တောအုပ်ဝင်းဦးကို လွှတ်ကာ နိုင်ငံခြားသား ပညာရှင်တွေအတွက် အရွယ်ရောက်ပြီး ကြယ်လိပ်ကို ဖြေဖို့ ဆိုပြီး ငှားသွားသည်။ လူချင်းက ရင်းနှီး သူတွေဖြစ်၍ မငှားချင် ငှားချင်နှင့် ငှားလိုက်ရသည်။

မြန်မာ့ဆီချိုလိပ်ကလည်း ၁၉၉၅ ခုနှစ်ကစပြီး ကြယ်လိပ်အဖြစ် ထင်ရှား ကျော်ကြားလာပါတော့သည်။ စာရေး သူနှင့်ဇနီးသည်တို့ တယုတယ (၁၀)နှစ် တာမျှ မွေးထားခဲ့ရသည့် ရွှေစက်တော် ကြီးဝိုင်းထဲက ရွှေရောင်လိပ်ကလေး မှာလည်း ရွှေစက်တော် ဘေးမဲ့တော အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက် မှာပဲ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားခဲ့ရ ပါတော့သည်။

နှစ်ပေါင်းလည်း ကြာခဲ့ပါပြီ။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထဲမှာ စိမ်းစိုညွန့်မှူးအဖြစ် နှင့် ရာထူးတိုးပြီး ရောက်လာသည် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဟောင်း ဦးမောင်မောင် တင့်နှင့် တွေ့တော့ “ဟဲ့ ဟဲ့ ခင်ဗျား လိပ်ကြီး ငှားပြီး ဖျောက်ပစ်ခဲ့တာ” ဆို ပြီး အတူတူ လုပ်ကိုင်ခဲ့စဉ်က အမှတ် တရလေးတွေကို ရယ်ရယ်မောမော ပြောဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

သူ မမေ့သလို နှစ်ပေါင်းများစွာ တယုတယ မွေးလာခဲ့ကြသည့် စာရေး သူနှင့် ဇနီးသည်တို့ကလည်း ယနေ့ အထိ နှမြောတသ သတိရနေဆဲဆို တာ သူလည်း သိနေပုံရပါသည်။

တင်ဘုန်းဝင်း

ပိုင်လေးငယ်
(လယ်တော်)

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်ကာလ
ဆောက်က ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့
ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် စာရေးသူ
တို့၏ ဆရာတော် သီတင်းသုံးနေရာ
မှန်ပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ရပ်စောက်
မြို့နယ်အတွင်းတွင် တည်ရှိသော
ကြက်တက်တောင်ပေါ်သို့ ဆရာတော်
အား ကန်တော့ရန် သွားရောက်ခဲ့ပါ
သည်။

ထိုစဉ်က ဆရာတော်သည် ထို
တောင်ပေါ်တွင် တစ်ပါးတည်း သီတင်း
သုံးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့
ငယ်စဉ်က စာရေးသူတို့၏ လယ်တော်
အတွင်း ခေတ္တခဏ သီတင်းလာသုံးရင်း
စာရေးသူတို့အား ဘုရားစာ၊ လင်္ကာ၊
ဘဗျာများ သင်ပြပေးခဲ့ဖူးပါသည်။
ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့နှင့် ဆရာရင်း

ပြုမုန်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်အနီး

တပည့်ရင်းများ ဖြစ်ကြပါ၏။
ယခုတွင် ဆရာတော်သည်
ကြက်တက်တောင်ပေါ်တွင် သီတင်း
သုံးနေသည်မှာ (၃)ဝါတိတိပင် ရှိပြီဖြစ်
ပါသည်။ ကြက်တက်တောင်ဟု ခေါ်ရ
ခြင်းမှာ ကြက်တက်ရွာ၏ နယ်နိမိတ်
အတွင်းတွင် တည်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်

ပါသည်။
ထိုတောင်သည် ကြက်တက်ရွာ၏
အနောက်ဘက်တွင်ရှိသော တောင်
တန်း၊ တောင်စွယ်များ၏ အလယ်တွင်
တည်ရှိပါသည်။
တောင်မှာ အတော်အတန် မြင့်မား
ပြီး ပုပျိုးတောင်နှင့် အနည်းငယ်

www.burmeseclassic.com

အလားသဏ္ဍာန် တူပါသည်။ တောင်ပေါ်တွင် ကျယ်ပြန့်ညီညာသော မြေကွက်လပ်ရှိ၍ ဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းလှပါသည်။

ထိုစဉ်က ထိုတောင်ပေါ်တွင် အနည်းငယ် ပျက်စီးနေသော ဘုရားစေတီငယ်တစ်ဆူနှင့် ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ဝါးကျောင်းလေးတစ်ကျောင်းသာ ရှိသေး၏။ (ယခုအခါတွင် စေတီကြီးနှင့် ကျောင်းဆောင်အသစ်များ တိုးချဲ့တည်ထားပြီး ကြက်တက်ရွာ၏ ကိုးကွယ်ရာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပင် ဖြစ်နေလေပြီ။)

ထိုတောင်သည် မြင့်မားလွန်းသဖြင့် အဆင်းအတက် လုပ်ရာတွင် မလွယ်ကူလှပါ။ ထို့ကြောင့် လူသူအရောက်အပေါက်လည်း နည်းပါသည်။

ဤသည်ကို ဆရာတော်က ဆွမ်းကွမ်း ပြည့်စုံစွာ သီတင်းသုံး နေထိုင်နိုင်၍ စာရေးသူတို့ အံ့ဩခဲ့ရပါသည်။ သောက်သုံးရေအတွက်ကိုမူ တောင်ပေါ် ကျောက်ကြိုကျောက်ကြားထဲမှ စီးဆင်းနေသော ရေရှိသဖြင့် အဆင်ပြေလှပါသည်။

စာရေးသူတို့သည် နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လတိုင်း ဆရာတော်အား သွားရောက် ကန်တော့လေ့ ရှိပါသည်။ ယခုတွင်မူ သီတင်းကျွတ်လ မဟုတ်သော်လည်း အလုပ်အားနေသဖြင့် ဆရာတော်အား ကန်တော့ရန် ထွက်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တပေါင်းလဖြစ်သဖြင့် ကောင်းကင်ထက်ဝယ် နေမင်းကြီးက ချစ်ချစ်တောက်ပူလျက် ရှိနေပါသည်။ ဆရာတော် သီတင်းသုံးနေရာ ကြက်တက်တောင်နှင့် စာရေးသူတို့ရွာမှာ (၇)မိုင်ကျော်ကျော်ဝေးပါသည်။

စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် ခြေကျင်ခရီးဖြင့် လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သဖြင့် နံနက် (၈)နာရီကတည်းက ထွက်လာခဲ့ကြသော်လည်း နေ့လယ် (၁၁)နာရီကျော်လောက်မှ တောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။ တောင်ခြေတွင် ရေသောက်ရင်း ခဏနားပြီး တောင်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။

တောင်မှာ မတ်စောက်လွန်းသဖြင့် တက်ရသည်မှာ ပင်ပန်းလှပါသည်။ လမ်းမှာ လူသွားလမ်း ကျဉ်းကျဉ်းလေးသာဖြစ်ပြီး လှေကားထစ်ပုံ ဖော်ထားသည်။ မတ်စောက်သဖြင့် တောင်အောက်သို့ မလိမ့်ကျစေရန် ဘေးမှ သစ်ပင်များကို ကိုင်တွယ်ကာ တဖြည်းဖြည်း သတိထားတက်နေရသည်။

ဆရာတော်ကတော့ ထိုတောင်ကို အလွယ်တကူ အတက်အဆင်း လုပ်နေကျ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဆရာတော်မှာ သက်တော်(၅၀)ကျော်အရွယ် လောက်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် စာရေးသူတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ တောင်တက်ရင်း နေပူဒဏ်ကြောင့် ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် တောင်တက်လမ်း တစ်ဝက်ကျော်ကျော်လောက်တွင် ခဏနားကြသည်။ အရိပ်ကောင်းသည့် သစ်ပင်အောက်တွင် နှစ်ဦးသား အမောဖြေရင်း တောင်

ပေါ်သို့ မျှော်ကြည့်မိသည်။

စာရေးသူတို့ ရောက်ရှိနေသော နေရာသည် တောင်ပေါ်သို့ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရပါသည်။ စာရေးသူတို့ နှစ်ယောက်သည် တောင်ပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် လွန်စွာ အံ့ဩသွားကြရပါသည်။

စာရေးသူတို့ ယခု တွေ့မြင်နေရသော မြင်ကွင်းသည် ယခင်အခေါက်ဤတောင်ပေါ်သို့ လာရောက်စဉ်က မြင်တွေ့ရသော မြင်ကွင်းများနှင့်မတူပေ။ ယခင်က တောင်ပေါ်တွင် ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ဝါးကျောင်းငယ်လေးနှင့် စေတီဖြူဖြူကိုသာ အထီးကျန်ဖွယ် မြင်တွေ့ရသည်။ လူသူဟူ၍ ဆရာတော်မှတစ်ပါး မည်သူမျှ မရှိပါချေ။

ယခုတွင်မူ စာရေးသူတို့ မြင်တွေ့နေရသည်ကား များပြားလှသော လူအုပ်ကြီးဖြစ်၏။ စာရေးသူတို့ ခန့်မှန်းချေအရ အယောက်(၂၀)လောက် ရှိဟန်တူပါသည်။

ထိုသူများမှာ သစ်လွင်တောင်ပြောင်သော အဝတ်ဖြူများနှင့် ဖြစ်ကြပြီး တချို့မှာမူ ယောဂီဝတ်စုံများနှင့် ဖြစ်ကြသည်။ အားလုံးမှာ ဘုရားဝင်းအတွင်းတွင် သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေကြဟန်တူပါသည်။ မြက်ပေါက်သူက ပေါက်အမှိုက်ကျုံးသူကကျုံးနှင့် ကိုယ်စီအလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

သူတို့၏ မျက်နှာများကိုတော့ အနည်းငယ် ဝေးကွာနေသေးသဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား မမြင်ရပါ။

စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ ထိုအခြင်းအရာများကိုကြည့်ပြီး အံ့ဩသွားရသည်။ မည်သို့သော် စာရေးသူတို့သိသလောက် ထိုတောင်ပေါ်တွင် ယခုကဲ့သို့ တစ်ခါမှ လူမစည်

ဘူးပေ။
ထိုနေ့သည် အခါရက်
(ထပြည့်၊ လကွယ်ရက်)
ဟုတ်၍ ရွာအတွင်းမှ
ထူများ ဆရာတော်ထံ
သီလယူရန် လာရောက်
ကြခြင်းလည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။

အကယ်၍ လာရောက်ကြသည်
ဆိုပါသော်လည်း လူများ ထိုလောက်
များနိုင်ပါ။ ထိုစဉ်က ထိုရွာရှိသူများ
မှာလည်း တခြားရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်း
များကိုသာ ကိုးကွယ်လေ့ ရှိကြပါ
သည်။

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ နေရာ
သည်ကား လူသူ အရောက်အပေါက်
နည်းသော နေရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် ထိုသို့ လူအများ ရောက်ရှိ
နေကြသည်မှာ စာရေးသူတို့အတွက်
အံ့ဩစရာပင် ဖြစ်နေပါသည်။ ထို့
ကြောင့် စာရေးသူက အစ်ကိုဖြစ်သူ
အား တအံ့တဩ မေးကြည့်လိုက်
သည်။

‘လူများလိုက်တာနော် အစ်ကို ထူးထူးခြား
ခြားပါလား’

‘အင်း ဟုတ်တယ်နော် ဆရာတော်
ခွဲ ဧည့်သည်တွေ ထင်တယ်။ ဘယ်လို
ဖြစ်ဖြစ် လူတွေ ရှိနေတော့လဲ ငါတို့
အတွက် တစ်မျိုးကောင်းတာပေါ့။ ကံ
ကဲ ငါတို့လဲ အမောပြေပြီဆိုတော့
သွားကြမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို’

စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်
သည်လည်း ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဆရာ
တော်အား ကန်တော့ရန် ကန်တော့
စာထည့်လာသော လွယ်အိတ်ကို
လွယ်၍ တောင်ပေါ်သို့ ဆက်လက်
တက်ခဲ့ကြပြန်သည်။

ဤသို့လျှင် တဖြည်းဖြည်း တက်

လာရင်း တောင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ
သည်။

တောင်ပေါ်သို့ ရောက်ချိန်၌ စာရေး
သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ အလွန်
အမင်း အံ့ဩမှုနှင့်အတူ တုန်လှုပ်
ချောက်ချားသွားခဲ့ရပါသည်။

အကြောင်းမူကား စောစောက
စာရေးသူတို့ တွေ့ခဲ့သော ဖွေးဖွေးလှုပ်
နေသည့်လူများကို တစ်ယောက်မှ
မတွေ့ရတော့သောကြောင့် ဖြစ်ပါ
သည်။

စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်
မှာ အံ့ဩမှုနှင့်အတူ ထိုသူများကို
နေရာအနှံ့ လိုက်ရှာကြည့်နေမိသည်။
သို့သော် ထိုတောင်ပေါ်တွင် လူရောက်
ထားသည့် အရိပ်အယောင်ကိုပင်
မတွေ့ရပေ။ ထိုသူတို့ သန့်ရှင်းရေး
လုပ်နေကြသော စေတီဖြူဖြူ၏ ဘေး
တွင်လည်း လုပ်ထားသည့်ပုံစံမရှိ။ လူ
သူရောက်ထားခြင်း မရှိသည်မှာ သိ
သာနေပါသည်။

ဘေးပတ်ဝန်းကျင် နေရာအနှံ့တွင်
လူများ မတွေ့ရသည့်အပြင် ဝါး
ကျောင်းငယ်လေးထဲမှ ဆရာတော်ကို
လည်း မတွေ့ရပါ။ ဆရာတော်က
တောင်အောက်ရွာသို့ ကြွသွားဟန်တူ
ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကို
နှစ်ယောက်မှာ ကြောက်အားကြီးကာ
ဆရာတော်၏ ဝါးကျောင်းငယ်
လေးထဲသို့ပင် မဝင်ရဲတော့ဘဲ
အပြင်မှ သစ်ပင်အောက်တွင်
ဆရာတော်အလာကို
ထိုင်စောင့်နေမိပါတော့သည်။

နှစ်ဦးသား ကြောက်စိတ်များဖြင့်
ဆရာတော်လာမည့် တောင်တက်
လမ်းကို မျှော်ကြည့်နေမိသည်။

ခဏအကြာမှာတော့ အသက်(၃၀)
ကျော်အရွယ် လူတစ်ယောက်နှင့် ဆရာ
တော် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပါသည်။ ထို
အခါမှ စာရေးသူတို့မှာ ဝမ်းသာကြရပါ
တော့သည်။ ဆရာတော်က စာရေးသူ
တို့ကို တွေ့သောအခါ ပြုံးရွှင်သော
မျက်နှာတော်ဖြင့်...

‘ငါ့သားတို့ ရောက်နေကြတာကိုး
ရောက်နေတာကြာပြီလား’

‘အခုလေးတင်ပါ ဘုရား’
ထို့နောက် ဆရာတော်က အတူ
လိုက်ပါလာသူအား...

‘ကဲ ဒကာလေးလဲ အလုပ်ရှိသေးရင်
ပြန်လို့ရပြီ။ ဆွမ်းချိုင့်ကိုတော့ ဒီဒကာ
လေးတွေဆီ ပေးခဲ့ပါကွယ်’

‘တင့်ပါဘုရား’

ထိုသူသည် ပါလာသော ဆွမ်းချိုင့်
အား စာရေးသူတို့ထံ ကမ်းပေး၍ ဆရာ
တော်အား ကန်တော့ကာ ပြန်သွားခဲ့
သည်။ ထို့နောက် စာရေးသူတို့နှစ်
ယောက်မှာ ဆရာတော်နှင့်အတူ
ဝါးကျောင်းငယ်လေးထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြ
သည်။

ဆရာတော်က ရွာထဲတွင် အိမ်သစ်
တက် အလှူဆွမ်းကပ်၍ သွားရောက်
နေကြောင်းပြောပါသည်။ ထို့နောက်
ဆရာတော်သည် ပါလာသော ဆွမ်း
ချိုင့်ထဲမှ ထမင်းဟင်းကို စာရေးသူတို့

အား စားစေပါသည်။

ဆရာတော်သည် ထိုသို့ ဆွမ်းအပို ယူလာသောကြောင့် စာရေးသူတို့ ရောက်နေသည်ကို သိနေသည့် ပုံစံပင်။

စာရေးသူတို့မှာ ထမင်းစားသောက် ပြီး စာရေးသူတို့ စောစောက တွေ့ကြုံ ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းအကြောင်းကို ဆရာတော်အား လျှောက်ထားလိုက် သည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က ပြုံး၍ သောမျက်နှာတော်ဖြင့်...

‘အင်း ဝါးတိုက် သူတို့တွေနဲ့ တွေ့ကြုံ တာကို’

ဆရာတော်၏ စကားအဆုံးတွင် စာရေးသူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူ မေးမိလိုက်သည်။

‘သူတို့ဆိုတာက ဘယ်သူတွေလဲ ဘုရား’

‘ဒီတောင်က အစောင့်အရှောက် တွေပါကွယ်။ သူတို့တွေက သူတော် ကောင်းတွေပါ။ ဝါးတိုက်ကို ဒုက္ခ မပေးပါဘူး။ မကြောက်ပါနဲ့’

ဆရာတော်၏ စကားအဆုံး၌ စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ အံ့ဩမှုနှင့်အတူ စောစောက တွေ့ခဲ့ရ သော ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသည့် လူအုပ်ကြီး ကို ပြန်မြင်ယောင်လာရင်း ကြက်သီး ဖျန်းဖျန်း ထနေမိပါတော့သည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်က ထိုတောင် ပေါ်တွင် အစောင့်အရှောက်တွေ များစွာရှိကြောင်း၊ ဆရာတော်ရောက် စက ထိုအစောင့်များက ဆရာတော် အား ခြောက်လှန့်တတ်ကြောင်း၊ တစ်ညအတွက်မူ ဆရာတော် ကျိန်း စက်နေစဉ် ခေါင်းရင်း၌ နွားဆိုးတစ် ကောင်၏ တွန်သံသဖွယ် အသံပြု၍ ခြောက်လှန့်သဖြင့် ထကြည့်သည့်အခါ ဘာကိုမှ မတွေ့ရကြောင်း...

နောက်ပိုင်းတွင်မူ ဆရာတော်၏ မေတ္တာပို့သပေးမှုကြောင့် ဆရာတော်

အား မနှောင့်ယှက်တော့သည့်အပြင် ယခုတွင်မူ ဆရာတော်ကိုပင် ကူညီနေ ကြကြောင်းနှင့် စာရေးသူတို့ စောစော က တွေ့ခဲ့ကြသော အခြင်းအရာများ ကြောင့် နောင်တစ်ချိန်၌ ထိုတောင်ပေါ် တွင် ဘုရား၊ စေတီများဖြင့် စည်ကား လာနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် မိန့်ကြား ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် သည် ဆရာတော် မိန့်ကြားသည်များ ကို အံ့ဩစွာ နားထောင်၍ အပြီးတွင် ပါလာသော လှူဖွယ်ပစ္စည်းများဖြင့် ဆရာတော်အား ကန်တော့လိုက်ကြ သည်။ ထို့နောက် နေမဝင်မီ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ရန် ရွာသို့ သုတ်ခြေတင် ပြန်ခဲ့ကြပြန်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာတော်သည် ထို တောင်ပေါ်တွင် နောက်ထပ် (၅)လ ကြာ သီတင်းသုံးပြီးနောက် တခြား တစ်နေရာသို့ ကြွသွားခဲ့ပါသည်။ မည် သည့်နေရာသို့ ကြွသွားခဲ့သည်ကိုမူ စာရေးသူတို့ မသိလိုက်ရပါ။ ယခုချိန်ထိ စာရေးသူတို့နှင့်လည်း အဆက်အသွယ် မရတော့ပါချေ။

မှတ်ချက် ။ ။ ဆရာတော် မိန့် ကြားခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ယခုအချိန် ၌ ထိုတောင်ပေါ်တွင် ဘုရားကျောင်း ကန်စေတီများဖြင့် စည်ကားလျက် ရှိနေပါသည်။

(စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်အား ဆီလျော်အောင် ရေးဖွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။)

ပညာအလင်းဖြင့် အမှောင်ခွင်နှိုင်းကြ ပါစေ။

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးရယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားရာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မောင်ကံ
(တံတားရွာ)

ဝိညာဉ်အိပ်ရာပေါ်

တတ်အိပ်မိတဲ့
ဘုမသိ ဘမသိနဲ့ ကျွန်တော်

ယခင် ရေးသားခဲ့သော သက်ရှိထင်ရှား
ရှိစဉ်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို ထမင်း
ချက်ကျွေးပြီး၊ ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ပိုင်း
တွင်လည်း ကျွန်တော့်ကို ထမင်းချက်
ကျွေးရန် ညစဉ် မီးဖိုခန်း၌ ထင်းလာခွဲ
နေသော တပည့်ဖြစ်သူအကြောင်း
ရေးသားခဲ့သည့် **“မဲခေါင်မြစ်ကမ်းက
ထင်းခွဲသံ”** ဟူသော ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့
ရာ မဲခေါင်မြစ်ကမ်းရှိ ဝမ်ကျင်းရမ်းတိုင်း
ရင်းသားရွာကြီးတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော
ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်းပါးခေါင်းစဉ်ကို ဖတ်ပြီး
ဘာပါလိမ့်ဟု အမျိုးမျိုး တွေးကြပါလိမ့်
မည်။ အတွေးတွေ မကြာရအောင်
ရှင်းပြပါမည်။ ဝန်ထမ်းဘဝ ပြည်နယ်

များသို့ လှည့်လည် တာဝန်ထမ်းဆောင်
နေစဉ် ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့များ
အနက်မှ အချို့ကို ဆောင်းပါးရေးခဲ့ပါ
သည်။
ယခု ဆောင်းပါးသည် ကျွန်တော်

၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရ
က နယ်စပ်ဒေသများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်
လာစေရန် ပုံမှန် အုပ်ချုပ်ရေးနှစ်
ထူထောင်ရန်အတွက် မြို့နယ်ခွဲများ

ဖွဲ့စည်းရာတွင် ကျွန်တော် တာဝန်ကျ
သော တာချီလိတ်မြို့နယ်သည်
တာလေးမြို့နယ်ခွဲနှင့် ကျိုင်းလပ်မြို့နယ်
ခွဲဟူ၍ မြို့နယ်ခွဲ(၂)ခု ဖွဲ့စည်းရပါ
သည်။

တာလေးမြို့နယ်ခွဲမှာ
တာချီလိတ်မြို့မှ သွားလာရန်
လွယ်ကူ၍ အခက်အခဲ
အနည်းငယ်သာရှိသော်လည်း ကျိုင်းလပ်
မြို့နယ်ခွဲမှာမူ ထိုအချိန်က လမ်းပန်း
ဆက်သွယ်ရေးမှာ လွန်စွာ ခက်ခဲပြီး
ဖိုးဖိုးကားများပင် ဖိုးရာသီတွင် နေ့ချင်း
မပေါက်ဘဲ တစ်ချိန်က တရုတ်ဖြူများ
ကြီးစိုးခဲ့သည့် မိုင်းပါလျှိုး ဧရိယာ
အတွင်းရှိ ရွာတစ်ရွာတွင် တစ်ည
အိပ်ကာ (၂)ရက် သွားရသည်
များလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ သွားလာရေး
ခက်ခဲမှုကို ယခင်ဆောင်းပါးတွင် ရေးခဲ့
ပြီးဖြစ်၍ ထပ်မံ မရေးတော့ပါ။

ခရီးသွားရသဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်၏
ဒေသန္တရ ဗဟုသုတများစွာ ရရှိခဲ့ပါသည်။
တာလေးအလွန် မိုင်းလင်းရွာရှိ
မိုင်းလင်းဘုရား (ဆင်းတုတော်)မှာ
လွန်စွာ တန်ခိုးကြီးလှကြောင်း ဒေသခံ
များထံမှ သိရှိရပါသည်။

ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်လည်း ဖတ်ရှု
ရပါသည်။ အကျယ် မရေးတော့ပါ။
ဒေသခံများ၏ ပြောကြားချက်အရ
ဗ.က.ပများ သောင်းကျန်းစဉ်အခါက
မိုးလင်းဘုရားကျန်းတော်တွင် တပ်စွဲ
ထားသော တပ်မတော်စစ်ကြောင်းကို
ဘုရားကျန်းပတ်လည်ရှိ တောင်ကျန်း
များပေါ်မှ လက်နက်ကြီးများဖြင့်
အကြိမ်ကြိမ် ပစ်ခတ်သော်လည်း
ဘုရားကျန်းတော်ပေါ်သို့ လက်နက်ကြီး
ကျည်တစ်ကြိမ်မျှ မကျဘူးကြောင်း
သောင်းကျန်းသူများ ပစ်ခတ်ပြီး
မကြာမီ တောင်များပေါ်မှ မြူခိုးများ

ထွက်ပေါ်လာကာ ဘုရားကျန်းတော်
ပေါ်သို့ စုစည်းရောက်ရှိလာပြီး ဖုံးအုပ်
လိုက်ရာ သောင်းကျန်းသူများမှာ
ဘုရားကျန်းတော်ကို ရှာမတွေ့တော့ဘဲ
ပစ်ခတ်မှုကို ရပ်ဆိုင်းရကြောင်း
ဒေသခံ အသက်အရွယ်ကြီးသူများထံမှ
မိုင်းလင်းဘုရား၏ တန်ခိုးတော်
အကြောင်း ဗဟုသုတအဖြစ် ကြားသိရ
ပါသည်။

ဒေသန္တရဗဟုသုတ အခြားတစ်ခု
မှာ ဆောင်းရာသီ ချမ်းချမ်းစီးစီး ကာလ
တွင် ကိုရင်လေးများ သယ်နီးရောင်
ဦးထုပ်များဆောင်းကာ စက်ဘီးလေး
စီးပြီး ဆွမ်းအုပ် သယ်ယူနေသည်မှာ
မြေပြန့်တွင် မတွေ့မြင်ဘူး၍ အမြင်
ဆန်းလှပေသည်။

တိုင်းရင်းသား ကိုရင်လေးများသည်
ဝဝတုတ်တုတ် မျက်နှာပိုင်းပိုင်း ပါး
ဖောင်းဖောင်းနှင့် ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်လှ
သည့်အပြင် ပါးပြင်၌ သွေးခြည်မျှင်
လေးများ ပေါ်နေအောင် နုနယ်လှရာ
ကျွန်တော့်မှာ ကိုရင်လေးများကို
မြင်တိုင်း ကြည့်မဝ၊ ဖူးမဝနှင့် မျက်စိ
တစ်ဆုံး ဝေးမောလိုက်ကြည့်ခဲ့သည်မှာ
အကြိမ်ကြိမ်ပါ။

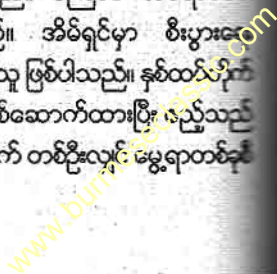
မြို့နယ်ခွဲ ဖွင့်လှစ်မည့် မဲခေါင်မြစ်

ကမ်းက ဝစ်ကျင်းရွာကြီးသို့ ညနေပိုင်း
တွင် ရောက်ရှိပါသည်။ ရောက်လျှင်
ရောက်ချင်း ရုံးဆောက်လုပ်မည့်
မြေနေရာရွေးချယ်ခြင်း၊ မြေတိုင်းခြင်း
အမှုတွဲတွင် လိုအပ်သည့် အကြောင်း
အရာများ ပြည့်စုံစေရန် ကျေးရွာတာဝန်
ရှိသူများနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပြီး
ညနေပိုင်းတွင် ရွာပြင်ရှိ စမ်းချောင်းသို့
ရေချိုးဆင်းကြပါသည်။

ဒေသထုံးစံအရ မြို့များကဲ့သို့ အိမ်
မှာ ရေသိုလှောင်ပြီး ရေချိုး၊ အဝတ်
လျှော်ခြင်း ပြုလေ့မရှိပါ။ စမ်းချောင်း
တစ်လျှောက် ကြည့်လိုက်သောအခါ
ရွာသူရွာသားများ ရေချိုးနေသည်ကို
တွေ့ရသော်လည်း အမျိုးသားမှာ
လွန်စွာနည်းပါးပါသည်။ အခြားနေရာ
များတွင် သွားချိုးနေ၍လည်း ဖြစ်နိုင်
ပါသည်။

အမျိုးသမီးများမှာမူ ရေချိုး၊ အဝတ်
လျှော် လုပ်ငန်းကိုယ်စီနှင့် စမ်းချောင်း
ဘေးတွင် ရှိနေပါသည်။ ညနေပိုင်း
တိမ်တောက်ချိန်တွင် ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ
ပျိုဖြူများ၏ လှပသည့်မျက်နှာ၊ ဝါဝင်း
သော အသားအရေ ပြေပြစ်သော
ကိုယ်လုံးနှင့် စိမ်းစိုသော တောတောင်
ရှုခင်း ကြည်လင်သော စမ်းချောင်းရေ
အစီအရိရှိနေသော သဘာဝကျောက်
တုံးများ ပေါင်းစည်းလိုက်သောအခါ
ဒီလိုမြင်ကွင်းမျိုး ဘယ်နေရာမှာမှ မရှိ
နိုင်ဟုပင် ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ်
သတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။

ရေချိုး ညစာ စားပြီးနောက် လိုအပ်
သည့် စာရွက်စာတမ်းများ ပြုစုခြင်း
လုပ်ပါသည်။ မကြာမီ အိပ်ရာဝင်ပါ
တော့မည်။ အိမ်ရှင်မှာ စီးပွားရေး
ပြေလည်သူ ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ထပ်သုံးစက်
ကို အသစ်ဆောက်ထားပြီး လည်သည်
များအတွက် တစ်ဦးလျှင် မွေရာတစ်နှစ်

နှင့် စောင့် ခြင်ထောင် အလုံအလောက် ထုတ်ပေးပါသည်။

အတူလာသူများတွင် ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် ကျွန်တော်ထက် အသက်ကြီးပြီး တစ်ခွဲမှူးဘဝက ဤရွာတွင် မကြာခဏ လာရောက်တစ်ခွဲပူး၍ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံကို သိထားသူ ဖြစ်ပါသည်။

ရွာသူရွာသားများနှင့်လည်း ရင်းနှီးပြီး ရှမ်းတိုင်းရင်းသား စကားကိုလည်း အထိုက်အလျောက် ပြောတတ်သဖြင့် အိမ်ရှင်နှင့် တစ်ခါတစ်ရံ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားလို ပြောသည်လည်း ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ရှမ်းပြည်နယ်ကို ယခု ပထမဆုံး တာဝန်ကျမှူးသူဖြစ်၍ ဘာမှမသိပါ။

အိမ်အပေါ်ထပ်တွင် အိပ်ရာများ ဆင်းပြီးနောက် ကျွန်တော်က ဘေးတွင် ထု(၂)ယောက်ရှိလျှင် မအိပ်တတ်သဖြင့် အခန်းကန့်ထားသော နံရံနားရှိ မွေ့ရာပေါ်တွင်အိပ်ရန် ကျွန်တော့် လက်ဆွဲအိတ်ကို ယူပြီး နေရာချပါသည်။

ထိုအခါ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက...

'ကိုယ့်ညီ ဒီဘက် လာအိပ်ပါလား'

ဟု ပြောပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်သည် နံရံဘေးတွင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်အိပ်ရန် ကိုယ့်ဆုံး ခြတ်ချက်နှင့်ကိုယ်မို့...

'ဒီမှာပဲ အိပ်တော့မယ် အစ်ကိုကြီး' ဟု ပြန်ပြောရင်း အိပ်ရာပြင်ပါသည်။

ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ပါ။ ကျွန်တော် ခြင်ထောင်ထောင်၍ မပြီးမီ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက...

'ကိုယ့်ညီ ဒီဘက် လာအိပ်ပါလား အကျယ်ကြီးပဲ'

ဟု အပြင်တံခါးရွက်ဘက်ကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကိုယ့်စိတ်ကူးနှင့် ကိုယ်မို့...

'နေပါစေတော့ အစ်ကိုကြီး ရပါ တယ်'

ဟု ပြန်ပြောပါသည်။ ဒီလိုနှင့် နောက်ဆုံး တကယ်အိပ်တော့မည်ဟု ပြင်ဆင်နေချိန်တွင် ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက...

'အဲဒီဘက်နဲ့စာရင် ဒီဘက်က ပိုကောင်းတာပေါ့'

ဟု နောက်ဆုံးစကားကို ပြောပါသည်။

ကျွန်တော် ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ပါ။ ပင်ပန်းလာသမျှ ခေါင်းချပြီး အိပ်လိုက်ပါသည်။ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနှင့် ရုံးဝန်ထမ်း(၂)ဦးတို့လည်း ကိုယ့်နေရာနှင့်ကိုယ် အိပ်ကြပါသည်။

ခရီးပင်ပန်း၍ လွယ်လွယ်ကူကူ အိပ်ပျော်သွားချိန်တွင် ကျွန်တော် ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ကိုင်လှုပ်သည်ကို သိလိုက်ရပါသည်။ မျက်စိကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖွင့်ကြည့်တော့ မှုန်ပါးဝါး အလင်းရောင်တွင် သက်ကြီး အရွယ်အမျိုးသားတစ်ဦးကို မသဲမကွဲ မြင်ရပါသည်။ ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်

ပြီး အိပ်နေရာမှ ကုန်းထပြီး ကြည့်သော အခါ ဘာမှ မရှိတော့ပါ။

အတူပါသူများလည်း ဟောက်သံ အမျိုးမျိုးဖြင့် အိပ်နေကြပြီဖြစ်ရာ ထွေထွေထူးထူး မစဉ်းစားဘဲ ပြန်အိပ်လိုက်ပါသည်။ ခရီးပန်းသည့်အရှိန်၊ ဆောင်းရာသီ၏ အေးမြသော အခြေအနေကြောင့် ချက်ချင်း ပြန်အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

အိပ်ပျော်၍မျှ မကြာမီပင် စိတ်အာရုံထဲတွင် သက်ကြီးအရွယ်အမျိုးသား တစ်ဦး ကျွန်တော့်ပေါ်မှ အုပ်မိုးကာ ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်ကို မ၊ နေသည်ဟု ခံစားရပါသည်။ သူ၏ အမူအရာမှာ စိတ်ဆိုးလာသည့် ဟန်ပန်မျိုး ဖြစ်နေပါသည်။

ကျွန်တော့်မှာ တော်တော်လေး ကြောက်လာပြီး ကုန်းထလိုက်ပါသည်။ ထလိုက်သည်နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ အနားတွင် မရှိတော့ပါ။ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိပါပြီ။ တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးသည့် အရပ်ဒေသနေအိမ်တွင် ကျွန်တော် အိပ်နေသည်ကို မနှစ်မြို့သူက နောင်ယုက်နေသည်ဟု သိလိုက်ရပါသည်။

ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာထုံးစံအတိုင်း သရဏဂုံ(၃)ပါး ရွတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်တော်(၉)ပါးရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ရပြီး ဂါထာအချို့ ရွတ်ဖတ်ခြင်းကို လဲလျောင်းလျက်ပင် အာရုံပြု ရွတ်ဖတ်ပါသည်။ အချိန်အနည်းငယ်ကြာလျှင် အိပ်ချင်လာသဖြင့် လဲလျောင်းရင်း အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

အနှောင့်အယှက် ရှိနေပြီဆိုတော့ စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်တော့ မအိပ်နိုင်ပါ။ သတိထားအိပ်နေစဉ် ကျွန်တော် အိပ်နေသည့် အချိန်အတွင်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ မည်မျှ စိတ်ဆိုးနေသည်ကို ကျွန်တော် မသိပါ။ ဒီတစ်ခါတော့

တော်တော်ကို ကြမ်းလာပါပြီ။

ကျွန်တော် အိပ်ပျော် သွားစဉ် ကျွန်တော့်ခြေ နှစ်ချောင်းကို လက်နှစ်ဖက် ဖြင့်ကိုင်ပြီး မွေ့ရာအောက်သို့ ဆွဲချလိုက်သလို ရုတ်တရက် ခံစား၍ လန့်နိုးပြီး ကြောက်လန့် တကြား ကုန်းထပါသည်။

ထိုင်လျက်အနေအထားဖြင့် ကြည့် လိုက်ရာ ကျွန်တော်သည် မွေ့ရာ၏ အရင်းပိုင်း ရောက်နေသည်ကို သတိ ထားမိပါသည်။

အကြောက်လွန်ပြီး အေးလွန်းလှ သည့် ဆောင်းရာသီ၌ပင် ဈေးစီးများ ထွက်လာပြီး ခေါင်းထဲတွင်လည်း မူးနောက်နောက် ခီဝေဝေ ဖြစ်လာပါ တော့သည်။ ဒီအတိုင်းတော့ ဆက် မအိပ်ရဲတော့ပါ။ အနီးရှိ အိပ်နေသူ များကိုလည်း မနိုးလိုပါ။ မွေ့ရာပေါ်တွင် ထိုင်နေရင်း ရသမျှ ဘုရားစာကို အတည့်ရော၊ ခုန်ကျော်၊ ပေါက်ကျော် ရော ရွတ်ဆိုနေပါသည်။

ထိုအချိန်ကမှ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး က ကျွန်တော့်ကို ဘာကြောင့် နေရာ ရွှေ့အိပ်ခိုင်းသည်ကို အနည်းငယ် သိလာပါသည်။ အတန်ကြာတော့ လည်း စိတ်လည်း တည်ငြိမ်လာပြီး အရုဏ်တက်ချိန်လည်း နီးလာပြီဟု ခန့်မှန်းမိသဖြင့် တစ်ညလုံး ကောင်းစွာ မအိပ်ရခဲ့သောကြောင့် အိပ်သင့်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ပြန်အိပ်လိုက်ပါသည်။

မိုးလင်းခါနီး၍လားမသိပါ။ နံနက် (၆)နာရီ အိပ်ရာမှ နိုးသည့်အထိ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ပြန်မလာတော့ပါ။

အိပ်ရာထ မျက်နှာသစ်ပြီးနောက် အိမ်ရှင် ဧည့်ခံကာ ကောက်ညှင်းပေါင်း နှင့် ငါးခြောက်ကိုစားကာ ပစ္စည်းများ ကားပေါ်တင်ပြီး မဲခေါင်မြစ်ကမ်း၊ ဝမ်

ကျင်းရွာကြီးမှ ပြန်လည် ထွက်ခွာလာပါ သည်။

ကားထွက်ပြီး နာရီဝက်ခန့်အထိ ဟိုရောက်ဒီရောက် စကားပြောလာ သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော် သည် စကားမပြောတော့ဘဲ ညက အိမ်ရေးပျက်ခဲ့သဖြင့် ကားစီးရင်းပင် မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားပါသည်။ နာရီ ဝက်ခန့် အိပ်လိုက်ပြီးနောက် ပြန်နိုးလာ ရာ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက အိပ်ရေး ပျက်နေသော ကျွန်တော့်ပုံစံကို ကြည့် ပြီး...

'ကိုယ့်ညီက ကောင်းကောင်း မအိပ် ရဘူးနဲ့တူတယ်'

ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်က ညက ဖြစ်စဉ်ကို အသေးစိတ် ပြောပြပါသည်။ ထိုအခါ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက...

'ကိုယ့်ညီကို အဲဒီ မွေ့ရာပေါ်မှာ အိပ်စေ ချင်လို့ ဒီဘက်ကို လာအိပ်လို့ ခေါ်တာ ကိုယ့်ညီကမှ လာမအိပ်တာ'

ဟု ပြောရာ သူ ဘာကို ဆိုလိုသည် ဟု ကျွန်တော်မသိပါ။

ဒါကြောင့် သိအောင်ရှင်းပြခိုင်းရာ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး...

'ဒီလိုကွ ကိုယ့်ညီရဲ့ ဒီဒေသက လူတွေမှာ ရိုးရာလေ့တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါက ကွယ်လွန် သွားတဲ့ မိဘတွေကို နေရာမရှိမှာစိုးလို့ လား (အိမ်ဟုတ်) မိဘနဲ့အတူ နေချင်လို့

လာတော့ မသိဘူး။ မိဘတွေ ကွယ်လွန်ရင် ကျန်တဲ့ သားသမီးက နှစ်ထပ်အိမ်ဆိုရင် အပေါ်ထပ်ခန်းဆီကာတဲ့ နံရံအပြင်ဘက် တစ်ထပ်ဆိုရင်လဲ ခန်းဆီကာတဲ့ အပြင်ဘက် ကပ်လျက်မှာ မွေ့ရာ စောင် အိပ်ရာကိုခင်းပြီး အဖေ၊ အမေ ဒီမှာအိပ်ပါလို့ ပြောပြီး မွေ့ရာ တစ်ခုကို အပြင်ထားပေးတယ်။ လာအိပ်မအိပ်တော့ မသိနိုင်ဘူး။

အဲဒီမွေ့ရာကို အိပ်သားတွေ ဘယ်သူမှ အိပ်ရတာ။ မိဘကိုရိုသေသူမှ သဘောပေါ့။ ပြောရရင်တော့ အဲဒီအိပ်ရာက ပိညာဉ် အိပ်ရာပေါ့။ ကိုယ့်ညီက ညက ကွယ်လွန် သွားတဲ့ အိမ်ရှင်အဖေရဲ့ အိမ်ရာပေါ် တက် အိပ်နေတော့ အိပ်ရာပိုက်ရှင်(ပိညာဉ်)က မကျေနပ်လို့ ကိုယ့်ညီကို သူ့အိမ်ရာပေါ်က တစ်ညလုံး ဆွဲချနေတာ ဖြစ်မှာပေါ့'

ဟု ရှင်းပြတော့ ကျွန်တော့်မှာ ဘာကြောင့် ဒီလို ဖြစ်ရသည်ကို သိရမိ တော့သည်။

ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ရှင်းပြမှသာ ကျွန်တော်သည် ပြီးခဲ့သောညက "ဘုမသိ ဘမသိနှင့် ပိညာဉ်အိပ်ရာ ပေါ် တက်အိပ်ခဲ့မိပါလား" ဟု သိရ ပါတော့သည်။ ဝန်ထမ်းဘဝ၌ ဒေသ တစ်ခုတွင် ထူးခြားမှု ဤဖြစ်စဉ်ကို ကျွန်တော့်တစ်သက် မမေ့နိုင်တော့ ပါ။

ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်သူတိုင်း မည်သူမဆို တိုင်းရင်းသားဒေသများကို ရောက်ရှိပါက သူတို့၏ ရိုးရာဓလေ့ ထုံးစံများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လေ့လာသင့် ပါကြောင်း၊ လိုက်နာသင့်ပါကြောင်း မျှဝေချင်၍သာ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ကံ (တံတားရွာ)

ကောဇမြင့်မြတ်စိန်

အောက်လမ်းပညာပြင်

မကောင်းကြံ ခံရလေသောအခါ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
 ကုန်ရက်က ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဇနီးဟာ
 ဈေးကအပြန်မှာ
 အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း
 ကျွန်တော့်ကို သူ့မိတ်ဆွေ
 အကြောင်း
 ပြောပြပါတယ်။
 အဲဒီ သူ့မိတ်ဆွေ
 အမျိုးသမီးဟာ
 ကျွန်တော်တို့
 ရပ်ကွက်ထဲက
 ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော်ဟာ
 တောင်ကြီး
 အေးသာယာမြို့သစ်၊
 အမှတ်(၁၀)ရပ်ကွက်မှာ
 နေပါတယ်။
 အဲဒီအမျိုးသမီးနာမည်က
 မနန်းနွယ်ပါ။
 မနန်းနွယ်မှာ
 ခင်ပွန်း မရှိတော့ပါဘူး။

ကျွန်တော်ဟာ
 ဒီဆောင်းပါးကို
 ရေးသင့်မရေးသင့်
 ဆတတ်စဉ်းစားခဲ့ရပါတယ်။ နည်း
 သော အသစ်အသစ်တွေနဲ့ အလွန်
 ဆတ်မိတိုးတက် ပြောင်းလဲနေတဲ့
 ဒီနေ့ခေတ်အခါကြီးမှာ 'အောက်လမ်း
 သာသနာပြုရေးအဖွဲ့' အကြောင်း
 ဆက်ဆံရေးသားရမှာ လက်တွန်းနေ
 တာ အမှန်ပါ။

ဒါပေမယ့်လဲ ဒီအကြောင်းအရာဟာ
 ဘာယုံဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်နေပြန်တော့

ကျွန်တော် ရေးချင်မိပြန်ပါတယ်။
 ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန် သိစရာ မှတ်စရာ
 တွေလဲ စုံလင်နေတာမို့ ရေးဖြစ်ခဲ့ပါ
 တယ်။ အကြောင်းအရာ ခိုင်လုံတိကျ
 အောင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စုံစမ်း
 မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

သားသုံးယောက်နဲ့အတူ ဘဝကို
 ရုန်းကန်နေသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဈေးထဲမှာ
 စက်ချုပ်ပါတယ်။ သူ့လက်ရာက
 ကောင်းတော့ လက်မလည်အောင်
 စက်ချုပ်ရပါတယ်။ ဝင်ငွေကောင်းပါ
 တယ်။ သားသုံးယောက်ကလဲ အလုပ်
 ကိုယ်စီ၊ ဝင်ငွေကိုယ်စီ ရှိကြတယ်။

ဒီတော့ သူတို့သားအမိလေး ယောက်အိမ်မှာ ဝင်ငွေကောင်းတယ်။ စားနိုင်သောက်နိုင်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်မြေ ကွက်ဝယ်ပြီး တစ်ထပ်တိုက်ကလေး ဆောက်တယ်။ ခေတ်မီအသုံးအဆောင် တွေ ဝယ်နိုင်သုံးနိုင်ကြပါတယ်။ သား တွေလဲ ဆိုင်ကယ်တပီစီ စီးနိုင်ကြပါ တယ်။

ဒါကြောင့် မနန်းနွယ်တို့ မိသားစုကို မနာလိုတဲ့သူ ရှိလာတယ်။ အပြိုင် အဆိုင် လုပ်ချင်တဲ့သူတွေ ရှိလာပါ တယ်။

ကျွန်တော့်ဇနီးနဲ့ မနန်းနွယ်တို့ဟာ ဈေးထဲမှာ ဆုံနေကျဖြစ်ပါတယ်။ မနန်းနွယ်က ဈေးမှာပဲ စက်ချုပ်ဆိုင် ဖွင့်ထားတာဆိုတော့ တစ်နေ့ကုန် ဈေးမှာပဲ စက်ချုပ်နေရတာ ဖြစ်လို့ပါ။

အဲဒီနေ့က မနန်းနွယ်ဟာ ကျွန်တော့် ဇနီးကို မြင်လိုက်တာနဲ့ လှမ်းခေါ်ပြီး သူမရဲ့ အလွန် တုန်လှုပ်ချောက်ချား စရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို ပြောပြပါတယ်။ ပြီးတော့ မနန်းနွယ် ဟာ ကျွန်တော့် စာဖတ်ပရိသတ် တစ်ဦးလဲ ဖြစ်နေတော့ ကျွန်တော့်ကို လဲ ဒီအကြောင်းတွေ ရေးစေချင်တယ် လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ဇနီးက အဲဒီအကြောင်းတွေ ပြောပြပြီး ကတည်းက ဒီအကြောင်းတွေ စာရေး သင့် မရေးသင့် စဉ်းစားနေမိပါတယ်။ ညနေ မနန်းနွယ် ဈေးသိမ်းပြန်ချိန် လောက်မှန်းပြီး ကျွန်တော့်ဇနီးကိုပါ ခေါ်ပြီး မနန်းနွယ်ရဲ့အိမ်ကို သွားခဲ့ပါ တယ်။

ညနေ ခြောက်နာရီကျော်နေပါပြီ။ မနန်းနွယ် ပြန်မရောက်သေးလို့ပါ။ (၁၅)မိနစ်လောက် စောင့်နေရပါသေး တယ်။ မနန်းနွယ် ပြန်လာတာမြင်မှ

သူ့အိမ်ကို ကျွန်တော်တို့ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်သွားပါတယ်။ မနန်းနွယ်က ဖော်ရွေလိုက်လှဲစွာ ဧည့်ခံပါတယ်။

မနန်းနွယ် ဈေးက ပြန်ရောက် ရောက်ချင်း အမောတောင် မဖြေနိုင် ဘဲ ကျွန်တော့်ကို သူ့အတွေ့အကြုံ အဖြစ်အပျက်တွေကို ပြောပါတော့ တယ်။

သူ ပြောနေတဲ့အချိန်မှာပဲ မိုးက သဲသဲမဲမဲ ရွာချလိုက်ပါတယ်။ လေက လဲ ထန်နေတော့ တံခါးတွေ ဖွင့်လိုက် ပိတ်လိုက်နဲ့ ကျိမ်းခနဲ၊ ကျိုင်းခနဲ အသံ တွေနဲ့ ချောက်ချားစရာ ဖြစ်နေပြန် ပါတယ်။ ည(၇)နာရီလောက် ရှိပြီဆို တော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကလဲ မှောင်နဲ့ မည်းမည်းပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ် ယောက်မှာလဲ မနန်းနွယ် ပြောပြတဲ့ အကြောင်းတွေကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေရင်း တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်နေကြပါ တယ်။ မနန်းနွယ်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါတယ်။

‘ဆရာရယ် ကျွန်မတို့ ဒီအိမ်ကို ရောက်ကတည်းက ငွေဘယ်လောက် ဝင်ဝင် မမြဲဘူး။ ကြဖန်ပြီး ကုန်နေတာ ပဲ။ ကျွန်မတို့သားအမိ လေးယောက် စလုံး အလုပ်ကိုယ်စီ ဝင်ငွေကိုယ်စီ ရှိပေမယ့် ငွေမစုမိဘူး။’

ဒီအိမ်ရောက်တာ ခုဆို လေးနှစ် လောက်ရှိပြီ။ သားတွေလဲ ခဏခဏ ရန်ဖြစ်ကြတယ်။ ဆိုင်ကယ်မှောက် တယ်။ ဆိုင်ကယ် တိုက်မိတယ်။ ခဏ ခဏ ငွေလျော်ရတယ်။ ညီအစ်ကိုချင်း လဲ မတည့်ကြဘူး။ အမေကိုလဲ ကလန် ကဆန် လုပ်ကြတယ်။ အမေ့စကားလဲ နားမထောင်ကြဘူး။

ကျွန်မလဲ အလုပ်ကပင်ပန်း စိတ်က

ပင်ပန်းနဲ့ စိတ်တွေညစ်လာတယ်။ ဘာလို့ ဒီလိုတွေဖြစ်နေရလဲလို့ ခဏ ခဏ စဉ်းစားမိလာတယ်။ သားတွေကို လဲ “အိမ်မှာ ဒီလို အဆင်မပြေမှုတွေ ဘာလို့ ဖြစ်နေရလဲ” ဆိုတာကို သား တွေကို သတိပေးတယ်။ သားတွေလဲ တဖြည်းဖြည်း ဆင်ခြင်လာမိ သတိ ထားမိလာကြတယ်။ ဗေဒင်မေးကြ၊ အကြားအမြင်နဲ့ တတ်ကျွမ်းနားလည် သူတွေ မေးကြတာတွေ လုပ်လာကြ တယ်။

ဒီနှစ် သင်္ကြန်ရက်တွေကလဲ အိမ်မှာ ပြဿနာတွေ ဖြစ်လိုက်တာ ဆရာရယ်၊ သင်္ကြန်ရေပက်ခံထွက်ရင်း ဆိုင်ကယ် တိုက်မိကြ၊ ရန်ဖြစ်ကြနဲ့ ငွေလဲ အတော် ကုန်သွားတယ်။

ညီအစ်ကိုချင်းတွေလဲ ရန်ဖြစ် နပန်း လုံးကြတယ်။ ကျွန်မလဲ စိတ်မရှည် တော့ဘူး။ အော်ရ ဟစ်ရ ဆူရတော့ တယ်။ စိတ်တွေလဲ ထွေနေတော့ တယ်။ သားအကြီးဆုံးကတော့ လိမ္မာ ပါတယ်။ အားလုံးကို ဖျောင်းဖျပါတယ်။

သားကြီးဟာ ပြီးခဲ့တဲ့ မေလတုန်းက သူ့အလုပ်ထဲက အသိမိတ်ဆွေနဲ့အတူ ဗေဒင် မေးခဲ့တယ်။ အဲဒီဗေဒင်ဆရာမ က ဂေါ်ရခါးလူမျိုးပါ။ သူ ကိုးကွယ်တဲ့ မယ်တော်ရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဟောတာလို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်မအိမ်မှာ အောက်လမ်းပညာနဲ့ လုပ်ထားတာ ခံနေရတယ်တဲ့။ ရန်ငြိုး ရှိတဲ့သူက လုပ်တာတဲ့။ သားကြီးက ဒီအကြောင်းတွေကို ကျွန်မကို ပြောပြ ပါတယ်။ အဲဒီဂေါ်ရခါး ဆရာမကလဲ ရှာပေးမယ့်အကြောင်းလဲ ပြောမိ တယ်။

သားကြီးဟာ အဲဒီ ဂေါ်ရခါးဆရာမ ကို ကျွန်မတို့အိမ် ခေါ်လာပြီး အဲဒီဆရာမက ကန်တော့ပွဲတွေ လုပ်

စီစဉ်ပါတယ်။ ကန်တော့ပွဲ အောင်မြင်မှ အိမ်မှာလုပ်ထားတဲ့ နေရာတွေ ရှာတွေ့နိုင်ပြီး ရှင်းပေးနိုင်မယ့်အကြောင်း ရှင်းပြပါတယ်။

တရော်ကင်ပွန်းရည်တွေလဲ များများ လုပ်ခိုင်းထားပါတယ်။ ဖယောင်းတိုင်မီးလဲ အဆက်မပြတ်တမ်း မီးထွန်းခိုင်းပါတယ်။

ဂေါ်ရခါးဆရာမဟာ ကန်တော့ပွဲအောင်မြင်တဲ့အခါ သူ ကိုးကွယ်တဲ့ မယ်တော်ထံ တိုင်တည်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မတို့အိမ်ခြံဝင်းထဲမှာ အောက်လမ်းပညာနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ နေရာတွေကို ရှာဖွေပါတယ်။

ဆရာမဟာ ညနေခြောက်နာရီလောက် ကတည်းက ကန်တော့ပွဲစ၊ ထိုးပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်း ညဘက်ရောက်လာတယ်။ ဆရာမဟာ အိမ်အပြင်ဘက် ခြံထဲထွက်ပြီး အဲဒီနေရာတွေကို ရှာတော့ ညရှစ်နာရီလောက် နို့နေပြီ။

ကျွန်မတို့ အိမ်ခေါင်းရင်းဘက်အိမ်နဲ့ ကပ်လျက် တစ်နေရာကို တူးခိုင်းပါတယ်။ တစ်တောင်လောက် တူးလိုက်တဲ့အခါ အဝတ်စနဲ့ ထုပ်ထားတဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို တွေ့ရပါတယ်။

ဆရာမဟာ သူ့ကိုယ်တိုင် ဆွဲထုတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အထုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တယ်။ အထုပ်ထဲမှာ ဆံပင်မွှေးတွေ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတွေ ပါတယ်။ မတ်စေ့တစ်စေ့ ပါလာတယ်။ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ပါတယ်။ အဲဒီဓာတ်ပုံကို အထပ်ထပ်ခေါက်ထားတယ်။

ဓာတ်ပုံရဲ့ နောက်ကျောဘက်မှာ “သောကြာ တနင်္ဂနွေ အကုန်သေ” လို့ စာရေးထားပါတယ်။ ဓာတ်ပုံက မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ပုံပါ။ အစိမ်းသေသေတဲ့ မိန်းမလို့ ဆရာမက ပြောပါ

တယ်။ အဝတ်စကလဲ မိန်းမထာဘီ မသန်တဲ့ ထာဘီစလို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီ အစိမ်းသေ မိန်းမကို နောင်ယှက်ခိုင်းထားတာ လို့ ရှင်းပြပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ အံ့ဩလွန်းလို့ ကြောင်ပြီး ရပ်ကြည့်နေမိတာ

မနန်းနွယ်ပြောတဲ့ အကြောင်းတွေကို ကျွန်တော်တို့နီးမောင်နံ နှစ်ယောက်လဲ အလွန် အံ့ဩနေမိတာပါပဲ။ မနန်းနွယ်က အဲဒီလို ပြောနေတဲ့ အချိန်မှာပဲ အိမ်ရှေ့တံခါးရွက်ကို လေတိုက်လို့ ဂျိမ်းခနဲ အသံမြည်ပြီး ပိတ်သွားပါတယ်။

လေကလဲ ဝေါခနဲ တိုက်လိုက်တာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကျောထဲက စိမ့်သွားပါတယ်။ မနန်းနွယ်က ဆက်ပြောပါတယ်။

‘ဆရာမဟာ နောက်ထပ်တစ်နေရာ ကျန်သေးတယ်ဆိုပြီး ရှေ့ကသွားပါတယ်။ အိမ်နောက်ဖေး မီးဖိုချောင်အဝင် အုတ်လှေကားထစ်အောက်ကို တူးခိုင်းပါတယ်။ အုတ်အင်္ဂတေတွေ ထုရိုက်ပြီး ဖယ်ရပါတယ်။

မြေကြီးထဲ တစ်တောင်လောက်မှာ အိုးလေးတစ်လုံး တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီအိုးကိုလဲ ဆရာမကိုယ်တိုင် ဆွဲထုတ်ယူပါတယ်။ အိုးထဲမှာ ဘုရားရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို မသန်တဲ့ မိန်းမထာဘီနဲ့ ပတ်ထားပါတယ်။

ဆံပင်မွှေး၊ ခြေသည်းလက်သည်းတွေနဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ တွေ့ရပါတယ်။ ဓာတ်ပုံရဲ့ နောက်ကျောဘက်မှာ “သောကြာ တနင်္ဂနွေ အကုန်သေ” လို့ စာရေးထားပါတယ်။

ကျွန်မက တနင်္ဂနွေသမီး၊ သားနှစ်ယောက်က သောကြာ၊ တစ်ယောက်က တနင်္ဂနွေဆိုတော့ ကျွန်မတို့မိသားစု အကုန်သေအောင် လုပ်တဲ့ သဘောပါ ဆရာမ၊ စောစောက တွေ့ရတဲ့ ဓာတ်ပုံထဲက အစိမ်းသေမိန်းမရဲ့ ဓာတ်ပုံပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မကတော့ အံ့ဩပြီးရင်း အံ့ဩရင်းပါပဲ ဆရာရယ်။ တုန်လှုပ်မိတာလဲ အမှန်ပဲ’

မနန်းနွယ် ပြောပြတာ ကြားရတာတောင် အလွန် စိတ်မသက်သာစရာပါ။ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် ကောင်းလှပါတယ်။ အကုသိုလ်မကြောက်၊ ငရဲမကြောက် ယုတ်မာရဲလိုက်ကြတာ။ တုန်လှုပ်စရာ၊ ထိတ်လန့်စရာပါပဲ။

မနန်းနွယ်က ဆက်ပြီး ပြောပြပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ မိုးကလဲ သဲသဲမဲမဲရွာလို့ နေပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ မိုးခြိမ်းသံက ဂျိုးဂျိုးဂျိမ်းဂျိမ်း မြည်ဟည်းနေပါတယ်။

ချောက်ချားစရာ ကောင်းနေတာ အမှန်ပါပဲ။ စကားဆက် ပြတ်သွားတဲ့အခါ တဒင်္ဂ တိတ်ဆိတ်မှုက စိုးထိတ်စရာတောင် ကောင်းနေပြန်ပါတယ်။

‘ဆရာမဟာ အောက်လမ်းပညာနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ နေရာတွေကို တရော်

ကင်ပွန်းရည်တွေနဲ့ ဆေးကြောခိုင်းပါတယ်။ တွေ့ရတဲ့ ပစ္စည်းတွေကိုလဲ ချက်ချင်းပဲ ရေစီးတဲ့ချောင်းထဲကို သွားမျောခိုင်းပါတယ်။

သွားမျောတဲ့အခါ နောက်ပြန် လှည့် မကြည့်ဖို့လဲ မှာလိုက်ပါတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ တရော်ကင်ပွန်းရည်နဲ့ ခေါင်းလျှော် ရေချိုးစေပါတယ်။ တစ်အိမ်လုံး၊

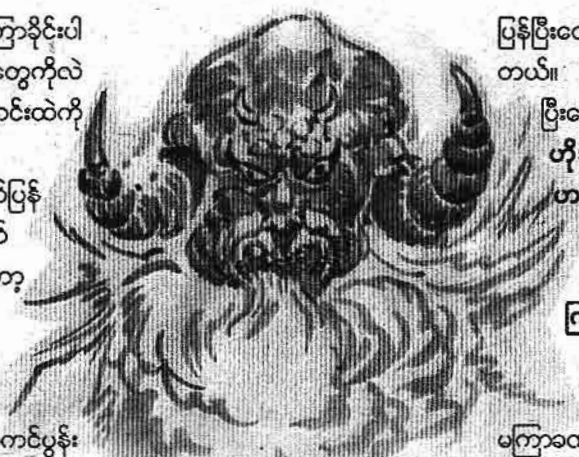
တစ်ခြံဝင်းလုံးကိုလဲ တရော်ကင်ပွန်းရည်နဲ့ ပက်ဖျန်းသန့်စင်ပါတယ်။ ဆရာမဟာ မအိပ်ပါဘူး။ ပြန်သွားပါတယ်။

ကျွန်မတို့ကိုတော့ ဘုရားကျောင်းဆောင်မှာ ဖယောင်းတိုင်မီ တစ်ညလုံး ဆက်ထွန်းထားဖို့ အဆက်မပြတ် ထွန်းထားဖို့ သေသေချာချာ မှာသွားပါတယ်။

ကျွန်မတို့သားအမိတွေလဲ တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲ မီးဆက်ထွန်းပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ စိတ်ရောလူရော ပင်ပန်းလွန်းလို့ မှေးခနဲ ခဏအိပ်ပျော်သွားပါတယ်။ သားတွေကတော့ မအိပ်ဘဲ စောင့်နေကြပါတယ်။

မနက်စောစော ဆရာမ ပြန်လာပါတယ်။ ဆရာမက “ညက ဘာတွေ ထူးခြားလဲ” လို့ မေးပါတယ်။ သားတွေက ကြွက်ပုပ်နံ့ရကြောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ လေလည်တဲ့ အနံ့ဆိုးမျိုးရကြောင်း ပြောတဲ့အခါ ဆရာမက “ဒါဆို မထွက်သေးဘူး။ ဘုန်းကြီးပင့်ပြီး ပရိတ်နဲ့ ကမ္မဝါရွတ်ရမယ်” လို့ ပြောပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်မတို့ သားအမိတစ်တွေဟာ ပရိတ်တရားပွဲလုပ်ဖို့ ချက်ချင်း စီစဉ်ပါတယ်။ နေ့လယ်ဘက်မှာ ဘုန်းကြီးတွေ ကြွလာပြီး ပရိတ်ချီးမြှင့်ပါတယ်။ ကမ္မဝါဖတ်ပါတယ်။ အမျှဝေ

ကြပါတယ်။ ဆရာတော်တွေ ပြန်ကြသွားတော့ ဂေါ်ရခါးဆရာမက ပြောပါတယ်။

အစီမံသေ မိန်းမဟာ ဆရာတော်တွေ ပရိတ်တရားနာဖို့ခေါ်တော့ ရောက်လာကြောင်း၊ ကမ္မဝါစာဖတ်ပြီး နှင်ထုတ်တဲ့အခါ ငိုပြီး ထွက်သွားကြောင်း ပြောပါတယ်။ ကျွန်မတို့သားအမိတွေလဲ ဒီတော့မှ စိတ်သက်သာသွားကြပါတော့တယ်။ ဆရာမကို ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ကန်တော့လိုက်ပါတယ်။

ဆရာမကို ကန်တော့နေတဲ့ အချိန်မှာ ဆရာမကို မိန်းမတစ်ယောက် ပူးကပ်ပြီး ပြောပါတယ်။ ဆရာမအသံတော့မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီအသံရှင်ကို ကျွန်မနဲ့ ကျွန်မသားတွေက ကြားလိုက်တော့ အံ့ဩသွားတယ်။ ဒီအသံကို ကျွန်မတို့ မှတ်မိပါတယ်။ ကောင်းကောင်းမှတ်မိတယ်။

“နတ်တို့က ကော်ကော် ကော်ကြတယ်ပေါ့လေ။ သိပ်ကော်တဲ့ ဆရာမကို ရှာလာတာပေါ့လေ ဟုတ်လား”

တဲ့။ အသံရှင်က ပြောသွားတာပါ။ မကျေနပ်တဲ့အသံနဲ့ ပြောတာပါ။ ဆရာမက သတိပေးပါတယ်။ ဒီအကြောင်းတွေကို ဘယ်သူမှ မပြောဖို့

ပြန်ပြီးတော့လဲ မတုံ့ပြန်ကြဖို့ ပြောပါတယ်။

ပြီးတော့ ဆရာမကမေးပါတယ်။ ဟိုအရင်တုန်းက ညဘက်မှာ ဟင်းချက်တဲ့အနံ့ ရလားတဲ့ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်က ခုံးခုံးခိုင်းခိုင်း အသံတွေ ကြားခဲ့လားတဲ့။ ကျွန်မကလဲ တအံ့တဩနဲ့ ဟင်းနံ့တွေ ည(၂)နာရီလောက်ဆို

မကြာခဏရကြောင်း၊ ဘယ်အိမ်ကမှ ညကြီးချက်နေလဲ မသိဘူးလို့တောင် တွေးမိသေးကြောင်း ပြောလိုက်ပါတယ်။

အိမ်ခေါင်မိုးတွေကိုလဲ အဲဒီ အိမ်သေ မိန်းမကပဲ ခုံးခုံးခိုင်းခိုင်းလုပ်တာ ဖြစ်ကြောင်းလဲ ဆရာမက ပြောပါတယ်။ ကျွန်မတို့ကလဲ မကြာခဏ အဲဒီအသံတွေ ကြားနေရကြောင်း ပြောလိုက်ရပါတယ်။

မနန်းနွယ်ကို ကျွန်တော်က... ‘ခုနောက်ပိုင်းကျတော့ရော အဲဒီဟင်းနံ့တွေ ရသေးလား၊ အသံတွေရော ကြားရသေးလား’

‘ဟင်းနံ့တွေလဲ မရတော့ပါဘူး။ ခေါင်မိုးက အသံတွေလဲ မကြားရတော့ဘူး။ ဆရာမ ပြောပြမှ ဒီလိုဟင်းနံ့တွေ ဘာကြောင့် နံ့ခဲ့တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်သွားတာပါ။ အရင်ကတော့ ဘေးအိမ် တစ်အိမ်အိမ်ကပဲ ဟင်းနံ့တယ် ထင်ခဲ့တာပါ။ ကြာတော့ ဝမ်းရိုးသွားခဲ့တယ်။’

ခေါင်မိုးက အသံတွေကိုလဲ သွန်းထားလို့ အေးလိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ပြီး အသံမြည်တာလို့ ထင်နေခဲ့မိတာ။ ဟင်းနံ့တွေ ဟုတ်တယ်ဆရာ။ အသံတွေ နေမပူတဲ့နေ့တွေလဲ ကြားရတာပဲ။ တစ်ခါတစ်ရံ ဝုန်းနံ့ မြန်

www.burmeseclassic.com

ခေါင်မိုးပေါ်က အသံတွေ ကြားနေရ တယ်။ လန့်တောင်လန့်သွားတယ်။ ခုတော့လဲ ကျွန်မတို့ သားအမိတွေ စိတ်ရှင်းသွားပါပြီ။ အဆင်ပြေသွားပါ ပြီ'

'မနန်းနွယ် ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်း တာပဲနော်။ မနန်းနွယ်တို့ ဘုရား ကျောင်းဆောင်က ကျက်သရေ ရှိတယ် ဗျာ။ ဒီလောက် ဘာသာရေး လုပ်တာတောင် နှောင့်ယှက်ခံရ တယ်နော်။ သတိထားစရာပဲ'

'ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ ကျွန်မတို့က တောင်ပိုင်း ရှမ်းတိုင်းရင်းသားစစ်စစ် တွေလေ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဘုရား၊ တရား ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခဲ့တာ။ ဘုရား ရှိမခိုးဘဲ အိပ်လို့မရဘူး။ ကျွန်မ အိပ်မက်ထဲမှာတောင် ဘုရားစာတွေ ရွတ်နေမိတတ်တယ်။ မကြာခဏ အိပ်မက်ထဲမှာ အန္တရာယ်တစ်ခုခု ကြုံရင် သရဏဂုံသုံးပါးကို ရွတ်နေမိ တတ်တယ်'

'ဟာ ဒါဆို မနန်းနွယ်က သရဏဂုံ ထုံနေတာပေါ့ဗျာ၊ ဒါကြောင့်လဲ ဒီလို မကောင်းတဲ့အတတ်၊ အောက်လမ်း ပညာနဲ့ လုပ်ကြံမှုက လွတ်မြောက် အောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့သူ တွေ့ရတာ ဖြစ်မယ်ဗျာ။ ဆက်ပြီးတော့ ဘာသာရေး ကို ပိုပြီး လုပ်ပေးဗျာ'

'လုပ်မှာပါ ဆရာ၊ ဂေါ်ရခါးဆရာမက ပြော သွားသေးတယ်။ ဒီလိုလုပ်ထားတာ နှစ်ချီ ကြာနေပြီ။ ခေါင်းရင်းမှာ မြှုပ်ထားတာက (၇)နှစ်တောင်ရှိပြီ။ မီးဖိုချောင်မှာ မြှုပ်ထား တာတော့ (၄)နှစ်လောက် ရှိပြီတဲ့။ ကျွန်မ ဒီပြော့က ဝယ်ခဲ့တာ (၇)နှစ်ကျော် (၈)နှစ် ထဲရောက်ပြီ။ ဒီတစ်ထပ်တိုက်လေးက ဆောက်တာ နောက်ကျတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်လောက်ကမှဆောက်ပြီး မိသားစု နေခဲ့တာပါ'

'အင်း ဒါဆို မနန်းနွယ်တို့ အိမ် မဆောက်ခင်ကတည်းကကို အောက် လမ်းနဲ့ လုပ်ထားတာပဲနော်။ နောက် တစ်ခုက အိမ်ဆောက်ပြီးမှ လုပ်တာ ဖြစ်မယ်ဗျာ။ အတော်ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်နော်'

'ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ ဆရာလဲ ဒီ အကြောင်း စာရေးပါဆရာ၊ နာမည် တော့ လွှဲရေးပေါ့'

ကျွန်တော်က ဘာမှ ပြန်မပြောခဲ့ပါ ဘူး။ ရေးသင့် မရေးသင့် စဉ်းစားမရ သေးလို့ပါ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဒီလို လုပ်ရင်ကို စက်ဆုပ်မိတာပေါ့။ တုန် လှုပ်တာပေါ့။ အံ့ဩတာပေါ့ လှုပ်လှုပ် ခတ်ခတ်နဲ့ ရင်သပ်ရှုမော ဖြစ်နေပါ တော့တယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်လောက် စဉ်းစားသုံးသပ်ပါ တယ်။ ချပြီးတော့ မရေးဖြစ်သေးပါဘူး။ စိတ်ထဲမှာ တစ်ပတ်လောက် တအံ့အေး နွေးနွေးနဲ့ ဖြစ်နေမိပါတယ်။ ဒီလို မကောင်း တဲ့ အတတ်တွေ အဖြစ်ဆိုးတွေ ကြားရ ကြုံရတာကို စိတ်ထဲမှာ မကောင်းလွန်း လို့၊ စိတ်မသက်မသာ ရှိလွန်းလို့ ဒီအကြောင်းတွေ ရေးသားရမှာ လက် တွန့်နေခဲ့ရပါတယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ စာဖတ်သူတွေ အတွက် ဗဟုသုတတွေ၊ သင်ခန်းစာ တွေ၊ ဆောင်ရန်ရှောင်ရန်တွေ တင်ပြ ပေးနိုင်တယ်လို့ ယူဆမိတဲ့အခါ ရေး ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

ဒီလို ခေတ်အခါကြီးမှာလဲ ဒီလို အောက်လမ်းအတတ်တွေက ရှိနေပါ သေးတယ်ဆိုတာ လက်တွေ့ဖြစ်ရပ် မှန်နဲ့ တင်ပြခွင့်ရလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် အနာရှိရင် ဆေးရှိတယ် ဆိုတာ လက်တွေ့ပါပဲ။

မကောင်းမှုဆိုတာ ဆိတ်ကွယ်ရာ မရှိပါဘူး။ ဒုစရိုက်သမားတွေကို သုစရိုက်သမားတွေက ဆုံးမနိုင်စမြဲပါ။ အချိန်ကာလတစ်ခုတော့ စောင့်ရတတ် ပါတယ်။ ရတနာမြတ်သုံးပါး အမြဲ ဆည်းကပ်ရင် ကံကောင်းထောက်မ လာမှာပါပဲ။ ဒါတွေကို သိစေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ ဒီဆောင်းပါးကို ရေးရတာ ပါ။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကတစ်ဆင့် စာဖတ်သူများကို မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါတယ်။

ဒီလို အောက်လမ်းပညာတွေနဲ့ လုပ်ကြံမှု တွေကို ဘယ်လို ကာကွယ်ရမလဲ၊ တကယ်လို ဒီလိုကြုံလာရင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ၊

ဒီလိုလုပ်ရပ်တွေကို ဘယ်လို သိနိုင်သလဲ စတဲ့ အချက်တွေကို ဖြေရှင်းနိုင်တဲ့ သူတွေရှိရင် ဖော်ထုတ်ရေးသား ပေးစေချင်ပါတယ်။ တတ်ကျွမ်း နားလည်သော ပညာရှင်များအားလဲ ဖော်ထုတ်ရေးသားပေးဖို့ လေးစား စွာ မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါတယ်။

ဇော့ဗြါဂ ကျောက်သမား (၉)

ဇော့ကသစ်
(ကျောက်မျက်)

သုံးကျွင်းဖူးစာ

တပေါင်းလရဲ့တစ်ရက် စောစော (၄)နာရီခန့်မှာ လမ်းလျှောက်ထွက်ရန် ဦးချမ်းသာ အိပ်ရာမှ နိုးခဲ့လေတယ်။ သုံးထပ်တိုက်ရဲ့ စလောင်းထက်မှ သပိတ်လွယ် ခေါ် ငှက်ကြားငှက် ကလေးရဲ့ ချစ်သူကို မြူဆွယ်သော နွေဦး တေးသံသာလေးအား နားမှာ ကြားနေရင်း ရောက်မိရောက်ရာ အတွေးကြောတွင် မျောနေမိပါတယ်။ ထိုအတွေးကြားမှ မနေ့ညနေက ညောင်ပင်သာရပ်မှ မောင်နီရဲ့...

‘ဆရာကြီး မနက်ဖြန် ကျွန်တော်တို့ ပစ္စည်း ရောက်မယ်’ ဆိုသော ဦးချမ်းသာရဲ့ ကျောက် ဖောက်သည် မောင်နီ ချိန်းထားခြင်း

၂၅၄ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ကို သတိရမိပြီး ဒီနေ့တော့ ကျောက် တစ်စပ် ကြည့်ရမှာပါလား ဆိုတာကို သတိရနေမိပါတယ်။ ညောင်ပင်သာရပ်တွင် နေထိုင်သော မောင်နီတို့မှာ ပင်လယ်နဘူးအိုင်ဇာတိ ဖြစ်၍ သူ့ရဲ့ရှယ်ယာ သန်းမောင်မှာ မန္တလေး-မုံရွာ ကားလမ်း အုံးတော အလွန်မှ နတ်ခရိုင်ရွာသားများ ဖြစ်ပေ တယ်။ နတ်ခရိုင်ရွာသားများ ဖြစ်ကြ သော သန်းမောင်နဲ့ မောင်ဌေးတို့ ညီအစ်ကိုမှာ စစ်ထွက်များ ဖြစ်ကြလို့ မန္တလေး ကျောက်စိမ်း ခေတ်တချိန် တွင် မန္တလေးမှ သံလမ်းရိုးမြို့များသို့ နီးစပ်သူများနဲ့ ရှယ်ယာလုပ် ရောင်းဝယ် နေကြရင်း မန္တလေးသူများနဲ့ အိမ်ထောင်

ကျပြီး ဇာတိရွာသို့ မပြန်ကြတော့ဘဲ မန္တလေးတွင် အခြေချ နေထိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဦးချမ်းသာ မနက် (၁၀)နာရီခန့်တွင် ညောင်ပင်သာရပ်ရှိ မောင်နီ၏အိမ်တွင် သူတို့ ဝယ်လာကြသော ကျောက်များ အနက် (၅)ပိဿာခန့်ရှိသော တစ်ထုံး လုံး ကွမ်းသွေးလို နီရဲနေတဲ့ မုံထုနီ ခိုင်ကျောက်တစ်ထုံးအား ကြိုက်၍ ဈေးမေးခဲ့ရာ မောင်နီက...

‘ဆရာကြီး တခြားဟာတွေ မကြိုက်ဘူးလား၊ အဲဒီ တစ်ထုံးတည်းအထိ တစ်သောင်းရောင်းမယ်’ ‘ဟကောင်ရ များလှချည်လား’

ကျောက်ချိန် (၅)ပိဿာလောက်ရှိတာ တစ်သောင်းဆိုတော့ တစ်ပိဿာ (၂)ထောင်ဈေး ဖြစ်နေပြီ'

ထိုအချိန်က လက်ရှိကျောက်ဈေးမှာ လက်ရွေး တစ်ပိဿာ (၅၀၀)ကျပ်ဈေး ခန့်ရှိသောအချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

'ကံပါလေ ဆရာကြီးကလဲ ဆိုဈေး အတိုင်း ပေးဝယ်မှာမှ မဟုတ်တာ။ ဘယ်လောက်မို့လဲ ချိန်မနေပါဘူး။ တုံးပြတ်ပဲ ပြောကြတာပေါ့'

'တုံးပြတ်ဆို သုံးထောင်ပေးမယ်' 'မရပါဘူး။ ဆရာကြီးကြိုက်ရင် ဈေးတက်ပေးပါ။ ကယ်ရီခတွေ့ ဈေး များတယ်'

ဒါနဲ့ ဈေးညိုကြရင်း (၄၅၀၀)ကျပ်ကို ရောက်ခဲ့ကြရာ မောင်နီမှ...

'အဲဒါ ကျွန်တော့်ကျောက် မဟုတ် ဘူး။ ဆရာကြီး ကိုသန်းမောင် သီးသန့် ဝယ်လာတာ သူ့လာရင် ဆရာကြီး ပေးတဲ့ဈေးကို ပြောပြပေးပါမယ်'

ဒီလိုနဲ့ ဦးချမ်းသာလဲ အရောင်း အဝယ် စကားပြတ်ခဲ့ပြီး အိမ်ကို ပြန် လာခဲ့တော့တယ်။ နေ့လယ်ပိုင်းမှာ တိုသန်းမောင် ဦးချမ်းသာရဲ့အိမ်ကို ထိုက်လာပြီး...

'မနက်က ကျွန်တော့်ကျောက် ဆရာကြီး ဈေးပေးသွားတယ်ဆို'

'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော် (၄၅၀၀)ကျပ် ပေးခဲ့တယ်'

'အဲဒီကျောက် ရှယ်ယာလုပ်မယ်ဆို ရင် ဆရာကြီး ဈေးဘယ်လောက်ထား ခလဲ'

'ကိုသန်းမောင်ကလဲ ကျွန်တော် (၄၅၀၀)ကျပ်မိလို့ ဈေးပေးခဲ့တာပဲ။ ဆရာ ဝယ်ယာလုပ်ချင် တစ်ဝက်ထည့် ဆို'

ကိုသန်းမောင် ခေတ္တ စဉ်းစားနေ ပြီး...

'တော်ပါပြီ ဆရာကြီးရာ...ခင်ဗျား ပဲ ယူလိုက်ပါတော့။ ပစ္စည်းတွေ ပြတ် သွားရင် ကျွန်တော်တို့က မိုးကောင်း ထပ်သွားရမှာ။ ဒါလေး တစ်တုံးနဲ့တော့ သံယောဇဉ် ထားမနေတော့ပါဘူး'

ဒါနဲ့ ဦးချမ်းသာလဲ ကျသင့်ငွေ ပေးချေ၍ ကျောက်ယူပြီး လက်ကောက် လုပ်ရန် ဦးချမ်းသာရဲ့ လက်ကောက် ပုတီးများလုပ်ရာ အလုပ်ခံ မောင်သာ ကူးအိမ်ကို ပို့ထားခဲ့တော့တယ်။

ညနေပိုင်းအချိန်မှာ ဦးချမ်းသာ အိမ်ကို မောင်သာကူး ရောက်လာ ပြီး...

'ဆရာကြီး ဖုန်းက ဝယ်လာတဲ့ကျောက် လက်ကောက်လုပ်ဖို့ မျက်နှာဖွင့်လိုက်တာ လက်ကောက်အဆင့် မဟုတ်ဘူး။ ဆရာကြီး ယာကြည့်ပါဦး'

မောင်သာကူးအိမ်ကို ဦးချမ်းသာ လိုက်သွားပြီး ကျောက်ကြည့်ရာ မျက်နှာဖွင့်ထားသော ကျောက်တုံးမှာ လက်ကောက်အဆင့် မဟုတ်တော့ဘဲ အောင်ကျောက် ဖြစ်နေတော့တယ်။ လန့်တက်အရည်မှာ အဝါသန်းပြီး တစ်နေရာတွင် လက်တစ်ဆစ်ခန့် လက်စွပ်ပွင့်ရည် ခဲနေပါတော့တယ်။

နောက်နေ့မှာတော့ ကျောက်များ လျှောက်ကြည့်ပြီး နေ့ပိုင်းတွင် တစ်နေ့ လုံး ယင်းကျောက်တုံးအား ဖြတ် တောက်ရာတွင် အလေအလွင့် မရှိစေ ရန် စီစဉ်ပေးနေရပါတော့တယ်။

ကျောက်တုံး တစ်တုံးလုံး ဖြတ် တောက်ပြီးချိန်မှာတော့ လက်ကောက် အရည်စွဲ ကွင်းကြီးနှစ်ကွင်း။ အလတ် တစ်ကွင်းတဲ့ (၁၂)ပွင့်၊ (၂၅)ကလပ်ခန့် လက်စွပ်ရည်တစ်ပွင့် ရရှိခဲ့ပါတော့ တယ်။ နောက်ရက်များတွင် အဲဒီ ခေတ်ငွေ တန်ဖိုးရှိချိန် တွဲ(၁၂)ပွင့်ကို (၂)သောင်းကျပ်နဲ့ ရောင်းလိုက်ပါ

တယ်။ အလုပ်ကောင်းတဲ့ အချိန်ဖြစ်ရာ လက်ကောက်သုံးကွင်းကိုတော့ တစ်လ ခန့် အချိန်မှာမှ ဈေးကွက်တင်ကြည့်ရ ပါတယ်။ ဦးချမ်းသာ ပစ္စည်းကောင်း ရထားရင် ရောင်းပုံက အများနဲ့မတူပါ။ တခြားသူများ လက်ကောက်ရောင်းပုံ က မိမိလက်ကောက်များအား လက် ကောက်ပွဲစားအား ထည့်ပေးပြီး လက် ကောက်ခိုင်းတွင် ပွဲတိုက်ခိုင်းပြီး ဒီနေ့ ဒီပွဲစားနဲ့ ဈေးမကိုက်ပါက နောက်နေ့ နောက် လက်ကောက်ပွဲစားစီ ထည့်၍ မတည့်မချင်း ပွဲစား တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် လက်ကောက်များ ပေး ပြီး ပွဲတိုက်ခိုင်းကြတာပါ။

ယနေ့ ဒီပွဲစားထဲပါသော လက် ကောက်အား နောက်နေ့ နောက်ပွဲစား လက်တွင် ကြည့်ရတာပါ။ လက် ကောက်ကုန်သည်တွေက မှီသော ဈေးထက် နိမ့်ပေးတတ်ကြတာပါ။ နောက်နေ့ တစ်ယောက် ယူလာမှ နည်းနည်း ဈေးပေးတတ်ကြတာပါ။

လက်ကောက်ကုန်သည်တိုင်း လိုလို ပါပဲ။ ကျောက်ဆိုတာကလဲ မူသေ သတ်မှတ်ဈေး မရှိတော့ ကုန်သည် တိုင်းကလဲ သက်သာသမျှ သက်သာ အောင် ဈေးနှိမ်ဝယ်တတ်ကြတာပါ။ အဲဒီအချိန်က လက်ကောက်ပိုင်းက (၃၄)လမ်းနဲ့ (၈၈)လမ်းဆိုမှာပါ။

ဦးချမ်းသာ လက်ကောက် ရောင်း တာက အများနဲ့မတူပါဘူး။ ဦးချမ်းသာ လက်ကောက်သုံးကွင်းကို ကိုင်သွားတဲ့ ပွဲစားက ညနေပိုင်းသိမ်းချိန် ပစ္စည်းပြန် အပ်ရင်း...

'သုံးသောင်းပဲထွက်တယ် ဆရာ ကြီး'

'သုံးသောင်းတန်ပစ္စည်းမှ မဟုတ် တာ မရောင်းပါဘူးကွာ'

ဆိုပြီး လက်ကောက်သုံးကွင်းကို သိမ်းထားလိုက်တော့တယ်။

အဲဒီ လက်ကောက်သုံးကွင်းကို ဈေးပေးလိုက်သော တရုတ်မလေးနှစ်ယောက်က နောက်နေ့ လက်ကောက်ပိုင်းရောက်တော့ ဒီလက်ကောက်သုံးကွင်း ဘယ်ပွဲစားထဲပါလဲ လျှောက်ကြည့်ကြတော့ လက်ကောက်သုံးကွင်းဟာ ဘယ်ပွဲစားထဲမှာမှ မတွေ့ရဘဲ ပျောက်နေပါတော့တယ်။

အရောင်းအဝယ် တည့်သွားလား မေးတော့ ကြိုက်ပြီး ဈေးနှိမ့်ပေးလိုက်မိတဲ့ တရုတ်မလေးနှစ်ယောက် ပြာပြီပေါ့။ ပစ္စည်းကောင်းဆိုတော့ အမောစုံစမ်းရပြီပေါ့။ အဲဒါ ဘယ်သူ့ပစ္စည်းလဲ၊ ပိုင်ရှင်ဘယ်သူလဲ လမ်း(၄၀)က ဦးချမ်းသာပစ္စည်း ဆိုတာလဲ သိရော ဦးချမ်းသာနဲ့ ခင်တဲ့သူများ ရှာရပါ့တယ်။

နေ့လယ်ပိုင်းကျတော့ ဦးချမ်းသာ ပစ္စည်းချရောင်းလို့ ချမ်းသာနေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ပွဲစားဒေါ်ကြင်စိန်က ဦးချမ်းသာဆီ ဖုန်းဆက်လာတယ်။

‘ဟဲ့လို’

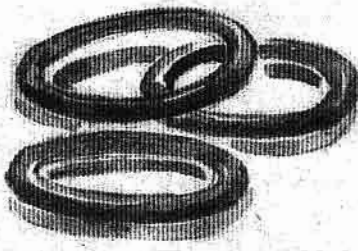
‘ဆရာကြီး... ဘွားတော်ပါ။ ဆရာကြီးဆီမှာ လက်ကောက်သုံးကွင်း ရှိတယ်ဆို’

ဒီအချိန်မှာတော့ ဦးချမ်းသာ ဝှင်(ခွင်)ပေါ့။

‘ရှိသားပဲ ဘွားတော်... ကျောက်သမားဆီမှာ ကျောက်ရှိတာ အဆန်းလုပ်ပြီး မေးနေရသေးလား’

‘အဲဒီ လက်ကောက်သုံးကွင်း ဘယ်လောက်ရောင်းမှာလဲ ဆရာကြီး’

‘ဟာ မရောင်းသေးပါဘူး ဘွားတော်ရာ၊ ကျောက် နားမလည်ဘဲ ဈေးတွေ တောင်ပေး မြောက်ပေးမို့ မရောင်းဘဲ သိမ်းထားတော့မလို့’

ပွဲစားအဘွားကြီးလဲ အကျပ်ရိုက်သွားပါတယ်။

‘ရောင်းပေးပါ ဆရာကြီးရာဘွားတော်ကုန်သည် ကောင်မလေးတွေပါ’

‘ဘွားတော်ကုန်သည် ဆိုတာက ကိစ္စမရှိဘူး။ ဒီပစ္စည်း ဘွားတော် မြင်ရလို့လား။ ဒီပစ္စည်းမျိုးရဖို့ဆိုတာ ကျောက်အလုံးတစ်ရာ ခေါင်းလို့ လက်ကောက် ကောင်းကောင်း တစ်ကွင်းထွက်ဖို့ မလွယ်ဘူးဗျ။ ဒါ ရှားပါးပစ္စည်း။’

ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောမနေပါနဲ့ ဘွားတော်ရယ်၊ အဲဒီ လက်ကောက်သုံးကွင်း တစ်သိန်းဆို ကျွန်တော် ရောင်းမယ်’

ခဏနေမှ...

‘မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာကြီးရယ် ငါးသောင်းနဲ့ ရောင်းပေးပါ’

‘ဒါ ငါးသောင်းတန်ပစ္စည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဒီပစ္စည်း မရောင်းချင်တာ’

‘တစ်သိန်းတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာကြီးရယ်၊ သူတို့ကိုလဲ ဘွားတော်ဈေးကုန် အတက်ခိုင်းပါမယ်’

‘ကဲ ဘွားတော်ရေ ကျွန်တော့်ဘက်ကိုတော့ မညှိနဲ့တော့၊ သူတို့ကိုသာ ဈေးကုန်အတက်ခိုင်းတော့ ကျွန်တော် ရောင်းနိုင်တဲ့ ဈေးဆို ရောင်းပေးမယ်။ ဒါတွေကြောင့် ကျွန်တော့်ဆီမှာ ပစ္စည်းကောင်းရှိရင် ခင်တဲ့သူတွေ မသိစေချင်တာ’

မန်ကျည်းသုံးပင် အဘွားကြီးရဲ့ ဂျီတိုက်မှုကြောင့် ဒီလက်ကောက်သုံးကွင်းကို ရှစ်သောင်းနဲ့ ရောင်းလိုက်ရပါတော့တယ်။ အခုအချိန်မှာ ဒါမျိုးရလို့ ကတော့ (၃)ကွင်း သိန်း(၅၀၀) ပြေးမလွတ်ပါ။

လက်ကောက်သုံးကွင်း ဖာတ်လမ်းက ဒီတင် မပြီးသေးဘူး။ မန်ကျည်းသုံးပင် အဘွားကြီးမှာ သားချည်းသုံးယောက် ရှိပါတယ်။ ဘွားတော်ဟာ ပင်လယ်နဘူးအိုင်ဘက်က တောသူ ဖြစ်ပေမယ့်လဲ ကျောက်ပွဲစားရေဝသွားတော့ ကျောက်အလုပ်ဆိုတာကလဲ တရုတ်တွေ၊ တရုတ်မတွေနဲ့ ဆက်ဆံရတာများတော့ တရုတ်လူမျိုးများရဲ့ စီးပွားရှာမှုကို ဘွားတော်က အားကျပြီး သူ့သားတွေကို တရုတ်မတွေနဲ့ပဲ ပေးစားချင်နေပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဦးချမ်းသာ လက်ကောက်သုံးကွင်းကို ပွဲစားလုပ်ရာက လက်ကောက်ဝယ်တဲ့ တရုတ်မလေး နှစ်ယောက် အနက် တစ်ယောက်ကို သူ့သား အလတ်ကောင် ကံချွန်နဲ့ ပေးစားလိုက်တယ်ဗျ။ လက်ကောက်ရေးတဲ့ ဖူးစာလို့ ဆိုရမယ် ထင်တယ်။ ဘွားတော်ကြီးကွယ်လွန်သွားပေမယ့်လဲ သူ့သားကံချွန်တို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ အာစီဝါးထင်တိုက်ကြီး ဆောက်နေကြတာ ဘွားတော်သာ သက်ရှိထင်ရှား ရှိသေးခင် ဘယ်လောက်များ ဝမ်းသာရှာမလဲလို့ ဦးချမ်းသာ တွေးနေမိပါတော့တယ်။

ခဏရောက်ရ လူ့ဘဝ သုချမ်းသာ ပြည့်စုံပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်နှင့်
နတ်လော
ဘိလူးလော

ဗဟုစုတု
(လွိုင်လင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းအား
အစဉ်တစိုက်ဖတ်သည်မှာ ကြာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ
သာ ဗဟုသုတ ပညာတို့ကိုလည်း
ဆင့်သလို ယူခဲ့ပါသည်။ အတော်
အောင် ရယူခဲ့ပြီး ယခုမှ ပြန်လည်
ဆင်လှသော ဆန္ဒကြောင့် ပြန်လည်
ဆေးဆပ်ရသည်ကိုလည်း ပီတိ
ပါသည်။
အတစ်ခေါက်တွင် ကျွန်ုပ် ကိုယ်
ဆင်တစ်ချိန်က အမှန်တကယ်
ခဲ့ရသော ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်ကို
ပါသည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်မှန်ကို တင်ပြ
ကျွန်ုပ် အသက်(၃၀)ဝန်းကျင်

အချိန်ကစ၍ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရသော ကျွန်ုပ်
၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို အစပြုမှ
ဖြစ်ပါမည်။
ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်မှာ စက်ပြင်
လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်နေစဉ်က ဖြစ်ပါ
သည်။ စာဖတ်ဝါသနာပါသောကြောင့်
စာအုပ်နှင့် ပျက်နာ သိပ်မပြတ်ခဲ့ပါ။
အဓိက ဖတ်လေ့ဖတ်ထရှိသော စာအုပ်
မှာ ဝေဒမဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါသည်။ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ထိုစဉ်က မရှိသေး
ပါ။

တစ်လတွင် ဝေဒမဂ္ဂဇင်းမှ(ရှေးသား
သည် ဆရာအမည် ဇေဝေဝါ ဖြစ်နေပါ
သည်။ အင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး အင်း
ကွက်ကို ဖော်ပြ၍ ဗျည်း(၃၃)လုံး
(က မှ အ, အထိ) မြင်းသွားချနည်းဖြင့်
အင်းကွက်၏ အလယ်ဗဟိုတွင်
(အ, အကွရာ)ကို ရောက်အောင်ချ
သော (အ)အလယ်သေ အင်းပညာကို
ခင်း၍ ပရိသတ်အား ပညာစမ်းထား
သောအကြောင်း ပါရှိပါသည်။
ထိုအင်းကွက်ကို နွားကျောင်းသား
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၅

လေးတစ်ယောက် နွားကျောင်းရင်း သစ်ပင်ရိပ်အောက်တွင် မြေပေါ် တုတ် နှင့် ခြစ်၍ ချနေရာ တစ်နေ့တွင် (အ) အကွရာမှာ အင်းကွက်အလယ်သို့ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ရအောင် ချမိ သောအခါ အင်းဝိဇ္ဇာတစ်ပါး ပေါ်လာ ပြီး အင်းကို ဖျက်ခိုင်း၍ လိုသောဆု တောင်းခိုင်းသည်ဟု ပါရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ အလွန် စိတ်ဝင်စားသွားရပါ သည်။

“ငါလဲ ရအောင်ချမယ်” ဟူသော စိတ်ဖြင့် ဗလာစာအုပ်တွင် ပြထားသော အင်းကွက်ကို အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ဆွဲထားပြီး အင်းကွက် ဗဟိုအတွင်း (အ)အလယ်ဝင်အောင် ကြိုးစားနေမိပါ သည်။

နေ့လယ်ခင်းတွင် စက်ပြင်အလုပ် လုပ် အင်းချသော်လည်း ညနေစောင်း လျှင် လူငယ်သဘာဝ အသောက်အစား လေးလည်းရှိသော ကျွန်ုပ်မှာ ယမကာ ဆိုင်သို့ အပေါင်းအသင်းများနှင့် တစ်ခွက် တစ်ဖလား ကြိတ်တွယ်နေ ချိန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအချိန် ကျွန်ုပ်မှာ အိမ်ထောင်မကျသေးပါ။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့ အင်းစချပြီး (၅)ရက်အရောက်တွင် (အ) အကွရာ မှာ အင်းကွက်၏ အလယ်ဗဟိုတွင် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ဝင်ရောက် သွားပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ရင်များ ခုန်လာပြီး အင်းကွက်ကို စိုက်ကြည့်ရင်း “ပေါ်လာ မည့် ဝိဇ္ဇာ” ကို စောင့်နေရာ ရုတ်တရက် ရှေ့တွင် လာရပ်သော အဝတ်အဖြူနှင့် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်၍ ရင်ထိတ်၊ ခေါင်းကြီးသွားပြီး ကမန်း ကတမ်း မော့ကြည့်လိုက်ရာ ဝိဇ္ဇာမဟုတ် ပါ။

အကျိုးဖြူကို ဒူးလောက် ဝတ်ထားပြီး

ဦးထုပ်ဖြူ ဆောင်းထားသည့် ဘာသာ ခြားလူတစ်ဦးကို စက်တစ်လုံးကိုရင် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကြံကြံ ဖန်ဖန် တိုက်ဆိုင်လွန်းလှ၏။ စက်ပြင် ရန်လာသောသူ ဖြစ်နေ၍ မိမိအဖြစ်ကို စဉ်းစားရင်း ပြုံးမိပါသည်။

သို့သော် ရင်ထဲမှာတော့ မကျေနပ် ပါ။ “ငါအရက်သောက်နေပြီး အင်းချ လို့ ဝိဇ္ဇာမကြတာလား” ဟူ၍လည်း စိတ်က ဖြစ်မိပြန်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ အင်းစောင့်၊ စမစောင့် ဝိဇ္ဇာတို့ကို ယုံကြည်မှု သိပ်မရှိချင်တော့။ ဤကိစ္စ တို့နှင့် ကြုံလာလျှင် ဘုကန့်လန့် လုပ် ချင်လာသည်အထိ မကျေနပ်စိတ်က ကြီးစိုးလာတော့သည်။

လောကီပညာတို့ကို ဘုကန့်လန့် လုပ်ချင်နေသော ကျွန်ုပ်မှာ မထင်မှတ် ဘဲ ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်းကြီးတစ်ခုနှင့်ပါ ဘုတော ရန် အကြောင်းကလည်း ပေါ်လာရပါ သေးသည်။ အဖြစ်က ဒီလိုပါ။

ကျွန်ုပ်နှင့် ညနေခင်း ညဦးပိုင်းတွင် သောက်ဖော်သောက်ဖက် သူငယ်ချင်း (၅)ယောက်၊ (၆)ယောက် ပင်တိုင်ရှိ ပါသည်။ အားလုံးလိုလိုပင် ယမကာ လေး ရစ်လာလျှင် ဂီတာကလေး တစ်လုံးနှင့် ဆိုင်ရာကောင်မလေးများ ၏ အိမ်ရှေ့တွင် ဂီတာတီး၍ ဖိုသံပေး လေ့ရှိသည်ကလည်း ညစဉ်ညတိုင်း

ပါ။ သို့သော် တစ်ညနေတွင် သူငယ်ချင်း (၆)ယောက်မှ (၄)ယောက်သည် ယမကာပိုင်းကို မလာကြတော့ အကြောင်းကို စုံစမ်းကြည့်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ ဖိုသံပေးရစ်နေကြသော ကောင်မလေး များမှာအားလုံး ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းထဲ ဝင်ကုန်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည် သတင်းက ရလိုက်ပါသည်။

ပိုဆိုးသည်က ကောင်မလေးများ ပါးစပ်က အငြိမ်မနေ ဤတွင် ကြေး ကြော်လိုက်ပြန်ပါသေးသည်။

‘ဝါတို့ ရည်းစားထားရင် အိမ်ထောင် ဆွေးရင် ရွှေရင်ကျော်အဖွဲ့ဝင် ယောက်ျား လေးတွေထဲကပဲ ရွှေကြယ်၊ အဲဒါမှ အမေ ယောက်ျား ယောက်ျား၊ နောက်ပိုင်း ယောက်ျားမျိုးနဲ့ ကြုံရမှာ ဒါမှ ယောက်ျား စိတ်မချရဘူး’

ကုမ္ဘာယမဟိဒ္ဓိစေဂိုဏ်း (၆) ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းတော်ကြီးမှာ အချိန်က မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်း လျှမ်းတောက် အောင်မြင် ကျော်ကြ နေသည့်အချိန်၊ ဂိုဏ်းတော် စည်းကလည်း “အရက်သေစာ မသောက် စားရ၊ အမဲသား၊ ကျွဲသား မသောက် လင်ရှိမိန်းမကို ကာယကံပြု မကျူးလွန်ရ” ဆိုသည့် စည်းကလည်း ရှိလေရာ ကောင်မလေး ပြောအားရှိကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းတော်ကပဲ ထက်၍လာ။ ကောင်မလေး ကြေးကြော်သံကပဲ တန်ခိုးထက်၍ မပြောတတ် ကျွန်ုပ်၏ သောက် သောက်ဖက် မိတ်ဆွေ ဘာသာ လေးယောက်မှာ ရွှေရင်ကျော် ခြေစုံပစ် ဝင်ချသွားပါတော့ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကျန်သည့်အခါ ချည်ချည်နဲ့နဲ့နှင့် ဂီတာတီး

ရသည်မှာ စိပြည်မှမရှိတော့ပါ။ ထို အချိန်မှာစ၍ ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းဝင် ကောင်မလေးများကို ဘုကန်လန် လုပ် ချင်စိတ်က များလာပြီး...

'ပင်းတို့က အရက်သောက်တာ မကြိုက် ရင် ငါတို့ သောက်တယ်ကွာ ဘာဖြစ်လဲ' ဆို၍ ခါတိုင်း တစ်ခွက်သောက်နေ ကျမှာ နှစ်ခွက်သောက်ပါတော့သည်။

'ပင်းတို့ အမဲသားစားတာ မကြိုက် ရင် ငါတို့စားတယ်ကွာ ဘာဖြစ်လဲ'

ဟု ဆိုကာ ခါတိုင်း မြေပဲဆန် ကြော်လေးနှင့် အမြည်းလုပ်နေသော ကျွန်ုပ်တို့မှာ အမဲခြောက်ကြော်နှင့် ယမကာအမြည်း လုပ်ဖြစ်နေပါတော့ သည်။

ဤမျှလောက်နှင့် အားမရသေး သော ကျွန်ုပ်မှာ ကောင်မလေးများ ကြွေးကြော်သကဲ့သို့ တန်ပြန် ကြွေး ကြော်မိပါသေးသည်။

'ငါကလဲ ရည်းစားထားရင် ရွှေရင်ကျော်ထဲ က မိန်းကလေးနဲ့ ဘယ်တော့မှ မထားဘူး။ မိန်းမယူရင်လဲ ရွှေရင်ကျော်ထဲက မိန်းမဆို ခေါင်ခေါင်ရွေး ဝေးဝေးရှောင်ဟေ့'

ကောင်မလေးများအပေါ် မကျေနပ် သော ကျွန်ုပ်မှာ ကြာတော့ မဆီမဆိုင် ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းကိုပါ ကြည့်မရ ဘုကန်လန် လုပ်ချင်လာပါတော့သည်။

ဘုကန်လန် လုပ်ချင်နေသည့် အချိန် တွင်မှ ကျွန်ုပ်တို့ အလွန်လေးစားပြီး အစ်ကိုရင်းကဲ့သို့ ခင်တွယ်ရသော ကိုမြင့်လွင်ဆိုသူမှာ ကျွန်ုပ်တို့ထံ မကြာ ခဏ ဝင်ထွက်လာတတ်သော်လည်း။

အလောက် ပျောက်သွားပြီး ပြန်ရောက် သာတော့ ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းမှ "ဆေး ဘော်ပိုင်" ဆရာ တစ်ယောက်အဖြစ် ပြန်ရောက်လာပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကိုလည်း အလွန် သံယောဇဉ် သောကြောင့် အရက်မသောက်စေ

လိုသော ဆန္ဒနှင့် ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းထဲ ဝင်ဖို့ မကြာခဏ ကျွန်ုပ်အား တွန်း အားပေးနေပါသည်။

ဂိုဏ်းပညာထက် ဂိုဏ်းဝင်ဆရာ များလည်း ထက်ကြ၏။ အခြားဂိုဏ်းမှ ကု၍ မနိုင်သည့်ရောဂါများကို ကိုစိန် (ကိုမြင့်လွင်လေးကို ကျွန်ုပ်တို့ ခေါ် သော နာမည်)မှ ဒိုင်ခံကုသပြီး အခြား ဂိုဏ်းဆရာ အများအပြား ကိုစိန်ထံ တပည့်ခံ၍ ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းဝင်များ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိစေခဲ့ပါသည်။

ကိုစိန်မှာ သူ၏တပည့်များကို ခေါ် လာ၍ ကျွန်ုပ် အားကျစေရန် အမျိုးမျိုး ပြောဆိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ လူ အများအပြားအစည်းနှင့် ကိစ္စတို့ကို ဝါသနာမပါဟု အကြောင်းပြကာ ခေါင်း တွင်တွင် ခါသော်လည်း ကိုစိန်ကား ဖွဲ့မလျော့။

ထို့ကြောင့် တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်မှာ ဤသို့ စိတ်ခေါ် အလောင်းအစား ပြု လိုက်ပါသည်။

'ကိုစိန်တို့ ဂိုဏ်းမှာ ကိုစိန် ပြောပြောနေတဲ့ ပုဏ္ဏကဘီလူးစသော ဂိုဏ်းတို့နဲ့ အနီးစပ် အသုံးချပြီး ကျွန်တော် ပုဏ္ဏက ဘီလူးကို ခေါ်ပယ်၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မျက်စိရှုရောက်လာတာ တွေ့မှ ကျွန်တော် ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းထဲ ဝင်ပယ်' ကိုစိန် အတော် အကျပ်ရိုက်သွား

သည်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့လိုက်ရသော် လည်း "အေး မင်းစမ်းကြည်ချင် စမ်းကြည်ပေါ့ကွာ" ဟုသာ ဆိုပါ တော့သည်။

တစ်ရက်... အတိအကျဆိုရလျှင် (လကွယ်)ရက် တစ်ညတွင် ကျွန်ုပ် သည် ပုဏ္ဏကဘီလူးအား ခေါ်မည့် စမ်းသပ်မှုကို ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် ပြီး ထိုနေ့ ညနေတွင် ကျွန်ုပ်သည် အပေါင်းအသင်းများနှင့် ယမကာဆိုင် သို့ မသွားတော့ဘဲ ဂေါ်ရချိုအရက် (ဂေါ်ရခါးလူမျိုးများချက်သည့် ရိုးရာ အရက်) တစ်ပုလင်းကို ဝယ်၍ အိမ်တွင် သောက်ကာ ပုဏ္ဏကဘီလူးခေါ်ရန် အစီအစဉ် ပြုလုပ်ပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ် အိပ်စက်သည့် နေရာကို တင်ပြမှ ပြည့်စုံမည်ဖြစ်၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပင်မ အိမ် ပျဉ်ထောင်နှစ်ထပ်အိမ်မှာ အရှေ့ ဘက်သို့ မျက်နှာမူ ဆောက်ထားပြီး မိဘနှင့် အခြားမောင်နှမသားချင်းတို့ နေထိုင်ကြ၍ အိမ်အောက်ထပ် (၉)ပေ နှစ်ခန်းကိုမူ ကျွန်ုပ်၏ စက်ပြင်ဆိုင်လေး အတွက် နေရာယူထားပါသည်။

ကျွန်ုပ် ညအိပ်သည့်နေရာမှာ အိမ်မ ကြီး၏ အနောက်ဘက် ပေ(၅၀)အကွာ တွင် ရှိသော (၈)ပေ x (၁၂)ပေ တံ ငယ်လေးတွင် ခုတင်တစ်လုံးချ၍ တစ် ယောက်တည်း အေးဆေးစွာ နေပါ သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ စမ်းသပ်မှုမှာ လူသူမသိဘဲ အဆင်ပြေနိုင်ပါသည်။ ယခင် ညနေခင်း အလုပ်သိမ်းပြီး ယမကာသောက်သော်လည်း ယင်းည တွင်မူ ပုဏ္ဏကဘီလူးအား ခေါ်မည့်ည (၁၁)နာရီတွင်မှ သောက်ရန် ဆုံးဖြတ်၍ ကျွန်ုပ်စားရန် ညနေစာကိုပါ တံငယ်သို့ ကြိုတင်ယူထားလိုက်ပါသည်။

ပုဏ္ဏကဘီလူးစမ (၆.သ.က.ည)

ကိုမူ မိုင်းကိုင်စက္ကူပေါ်တွင် (၉)ကွက် အင်းချ၍ ထိုအင်းကွက်ထဲသို့ အင်းဆန် အဖြစ်သွင်းနှင့်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

ည(၁၁)နာရီခန့်တွင် ကျွန်ုပ်သည် တံတံခါးပေါက်၏ဘေး (ခုတင်ခြေရင်း ဘက်)တွင် စားပွဲငယ်တစ်လုံး ချပြီး ပန်းကန်ပြားလေးပေါ်တွင် ပုဏ္ဏကဘီလူးအင်းချပ်ကို တင်၍ ဖယောင်း တိုင်ကို အင်းပေါ် စိုက်ထားပါသည်။

ထို အင်းပန်းကန်ဘေးတွင် အရက် ထည့်ထားသော ဖန်ခွက်ငယ်လေးနှင့် ပန်းကန်လုံးတစ်လုံးထဲတွင် ထမင်း ဟင်းထည့်၍ ပုဏ္ဏကဘီလူးကို ရည်စူး ကာ တင်ထားပါသည်။

(၁၁)နာရီထိုးသည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် အင်းပေါ်မှ ဖယောင်းတိုင်အား မီးညှိ၍ ဤသို့ ဆိုလိုက်၏။ (ပုဏ္ဏကအင်းကို ပြထားပါသည်။)

* * *

၆	ည	က
သ	၇	သ
က	ည	၆

ကျွန်ုပ် ပုဏ္ဏကဘီလူးခေါ်သော ပုဏ္ဏက စမအင်း

၆.သ.က.ည

၆	ည	က
၁	၇	၇
သ	ဖွန်	၂
က	ည	၆
၇	၁	၇

အင်းဆန်နှင့် အင်းသွား

'ပုဏ္ဏကဘီလူးပိုင် သိပါစေ၊ အသံပုဏ္ဏကဘီလူးသည် လောက၌ အမှန်တကယ်ရှိ သည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်ထံသို့ ယခုရက်ချင်း လာရောက်၍ အင်းဖိုက်ပြီး၍ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ ကျွန်ုပ်မြင်တွေ့အောင် လာရောက် ပါစေ။ သင့်အတွက် ရည်စူးထားသော စားပွယ်ဆောင်ပွယ်တို့ကိုလဲ သုံးဆောင်ပါ။ တံခါးလဲ အသင့်ဖွင့်ပေးထားပါသည်'

ဟု ဆို၍ ကျွန်ုပ်သည် ယမကာကို စတင်သောက်၏။

ဖွင့်ထားသော တံခါးပေါက်ဘက်ကို လည်း မကြာခဏကြည့်ပါသည်။ သို့သော် အချိန်မှာ တဖြည်းဖြည်း ကုန်သွားသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်မှာလည်း ယမကာ (ဂေါ်ရချို)အရှိန်ကြောင့် မူးရစ်လာပါ သော်လည်း ပုဏ္ဏကဘီလူးကား ကြွ မလာ။

စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် ထပ်စောင့်ပါသော် လည်း ဘာမှ ထူးခြားမှုရှိမလာ။ ဖယောင်းတိုင်မီးမှာ အင်းနားသို့ ကပ် နေပါပြီ။ ကျွန်ုပ်လဲ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ ၍ ဤသို့ ပြုလုပ်မိပါသည်။ အင်း ဖယောင်းတိုင်မီးကို မှုတ်ငြိမ်း၍ အင်း ချပ်ပေါ်မှ ဖယောင်းတိုင် အကျန်အား ခွာပြီး ပစ်ထုတ်လိုက်ကာ အင်းချပ်ကို လုံးချေ။ ပါးစပ်ထဲသို့ထည့် ဝါးစားလိုက် သည်။

ထို့နောက် ပုဏ္ဏကဘီလူးအား ဆက်ထားသော အရက်ခွက်ကို ယူ၍ အင်းချပ်ကို အရက်နှင့် မျောချလိုက်ပါ သည်။ တင်ထားသည့် ထမင်းနှင့် ဟင်း ကိုလည်း ကျွန်ုပ်စားရန် ထည့်ထား သော ထမင်းပန်းကန်ထဲသို့ ရောထည့် ၍ စားလိုက်ပါသည်။

ပုဏ္ဏကဘီလူး ကြွမလာသော ကြောင့် ဘုကန့်လန့်တိုး၍ လုပ်လိုက် ခြင်းပါ။ မူးမူးနှင့် အိပ်ရာဝင်၍ နံနက် ရောက်မှ ပြဿနာက စပါတော့သည်။

နံနက် (၅)နာရီလောက်တွင် ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှ နိုးလာသော် မျက်စိဖွင့်လိုက် သည်နှင့် ခေါင်းထဲမှ တချို့အသံကဲ့သို့ ကြားရပြီး ကျွန်ုပ်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ လှုပ် ရှား၍ လုံးဝမရတော့ပေ။

ငယ်စဉ်က ဘီလူးစီး(လက်မစီး) သကဲ့သို့ ခံစားရပြီး ငယ်စဉ်ကလိုတော့ အိပ်ပျော်ပြီး ကယောင်ချောက်ချား အိပ်မက် မက်သွားသည်တော့ မဟုတ် ပါ။ အိပ်မပျော်ဘဲ အားလုံးကို သိမြင်နေပါသည်။

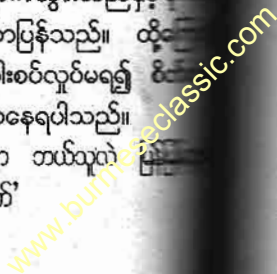
ကျွန်ုပ်တဲဘေးမှ ဖြတ်လျှောက်၍ တဲနောက်ဘက် ရေအိမ်သို့ သွားပြ သောသူတို့၏ အသံလုံးများလည်း ကြားနေရပါသည်။ သို့သော် တစ်ကိုယ် လုံး မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ဘဲ ရုတ်တရက် ပိုက်ထဲတွင် စူးအောင့်သောဝေဒနာ ခံစားရပြီးနောက် ဝေဒနာ လျော့သွား သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်၏ ဘယ် ဘက်နားထဲတွင် အသံတစ်သံမှ ထူးဆန်းစွာ ကြားလိုက်သည်။

အသံမှာ ပြင်ပဘက်မှ လာသော အသံမဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းခိုက်မှ လာသော အသံဖြစ်နေပါသည်။ အသံမှာ သေးသေးရှုရှုနှင့် အနည်းနာ တိုးညှင်းလှသော်လည်း ပီသပါသည်။ မြန်မာလိုပြောနေခြင်း ဖြစ်၍လည်း အံ့ဩမိပါသည်။ ပြောဆိုသည့် အကြောင်းများမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။

'ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...'

ဘယ်ဘက်နားမှ ရယ်သံကြားရယ်သံ ပျောက်သွားသည်နှင့် နီးစပ်စူးအောင့်လာပြန်သည်။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်မှာ ပါးစပ်လှုပ်မရ၍ စိတ်မချမ်း ဤသို့ ပြောနေရပါသည်။

'ဖိုက်ထဲမှာ ဘယ်သူလဲ မြန်မြန် ထွက်'

စူးအောင့်သည့်ဝေဒနာ ပျောက်သွားပြီး နားထဲကြားရပြန်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား... ဖင်းတော်တော် ခံနိုင်သားပဲ ဝါက မခံနိုင်ဘူး ထင်နေတာ’ အသံပျောက်သွားပြီး ဗိုက်က စူးအောင့်လာပြန်သည်။

‘ဘယ်ကကောင်လဲ ဘယ်သူလဲ ထွက်စမ်း ပြန်ပြန်’

ကျွန်ုပ် စိတ်နှင့် ပြော၏။ သူက ဗိုက်ထဲမှ ပြန်ပြော၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် စကားသံပျောက်လျှင် ဝမ်းဗိုက်ထဲက စူးစူးလာ၏။ ဝမ်းဗိုက်မှ စူးအောင့်ဝေဒနာ ပျောက်လျှင် စကားသံ ကြားရပြန်၏။

‘ဖင်း ပနေက ဘာလုပ်ထားလဲ ပြန်စဉ်းစားစမ်း’

ကျွန်ုပ်မှာ အပြေးအလွှား စဉ်းစားကြည့်၏။ စိတ်က တုန်လှုပ်နေ၍ စဉ်းစားမရ။

‘ပြန်စဉ်းစားလေ ကောင်လေး။ သိမှာပေါ့ကွ ဟား...ဟား...’

ကျွန်ုပ်သည် စဉ်းစားနေဆဲမှာပင် တစ်ကိုယ်လုံး ပြန်၍ လှုပ်ရှား၍ ရလာ၏။

ဝမ်းဗိုက်လည်း မစူးအောင့်တော့ နားမှလည်း ဘာစကားသံမျှ မကြားရတော့။ အလွန် ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်ကို မထင်မှတ်ဘဲ ကြုံသဖြင့် အလွန် အံ့ဩမိသကဲ့သို့ တုန်လည်း တုန်လှုပ်မိ၏။

ကျွန်ုပ် ပြန်စဉ်းစားမိသည်မှာ ပုဏ္ဏကဘီလူး အင်းချပ်ကို အရက်နှင့် မျှောချမိခြင်းကိုသာ သတိရ၍ “မဟုတ်မှလွဲရော ပုဏ္ဏကဘီလူး ငါ့ဗိုက်ထဲ ရောက်နေပြီလား” ကျွန်ုပ်မှာ ထိတ်လန့်မှုများ ဖြစ်လာရပါသည်။

ဒီလိုနှင့် တစ်နေ့တာ ကုန်ဆုံး၍ တစ်ညတာ လွန်မြောက်ပြီး နောက်နေ့ နံနက်(၅)နာရီအချိန် ရောက်သော်

ယခင်က မနက်ကကဲ့သို့ လက်မစီးသလို ဖြစ်၍ လူမှာ မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ ဗိုက်မှာ စူးအောင့်လာပြန်ပြီး ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ လှမ်းပြောသော စကားသံ ကြားရပြန်ပါသည်။

‘ဟေ့ ဘယ်လိုလဲကွ နေရထိုင်ရတာ’

ကျွန်ုပ်မှ...

‘ဗိုက်ထဲက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဘယ်သူလဲ ပုဏ္ဏကဘီလူးလား’

ဘာမှ ပြန်မပြော ငြိမ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ကပင်...

‘ဒါဖြင့် ဘာအမျိုးအနွယ်လဲ’

‘နတ်အမျိုးအနွယ်’

‘ဘာနတ်လဲ’

‘ထုံနတ်’

ထုံနတ် ကျွန်ုပ် တစ်ခါမှ မကြားဘူးသော နတ်ဖြစ်၍ စဉ်းစားကြည့်လည်း နားမလည်နိုင်သော အတွေးသာ ပိုလာသည်။

ကျွန်ုပ်က ဆက်၍...

‘ဘာမှာနေလဲ’

အနောက်ဘက်အရပ်ကို ညွှန်ပြ၏။ ညွှန်ပြသည်ကို အာရုံဖြင့် သိနေရ၍ အံ့ဩမိပါသည်။

ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ စကားသံလည်း ထပ်

မကြားရ။ နားစွင့်နေတုန်း ကျွန်ုပ်လည်း ပြန်လှုပ်ရှားလာနိုင်ပြီး ပုံမှန် ပြန်ဖြစ်သွားပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ အလွန် ထိတ်လန့်နေပြီး နောက်နေ့ နံနက်တွင် ထို(ထုံနတ်) ဝမ်းဗိုက်ထဲ မနေနိုင်အောင် တဲထဲ မဝင်နိုင်အောင် ကိုစိန်ဆီမှ ဘုရားစမ၊ သိကြားမင်းစမ၊ သူရဿတီစမနှင့် အခြားစမများကို တောင်းပြီး ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ တဲတံခါးဝ တဲ၏ တန်းများ၊ ထုပ်များ၊ တိုင်များ၊ နံရံများပါမကျန် နေရာအနှံ့ မြေဖြူခဲနှင့် ရေးထားလိုက်ပါသည်။ အရဟံ၊ နဘယံ၊ ၂၄ ပစ္စည်း စုံအောင် ရေးထားလိုက်၏။

ရေးထားပြီးသော် မိမိကိုယ်ကို မိမိ လုံခြုံပြီးဟု ထင်မိပါသည်။ ကျွန်ုပ်ထံသို့ မကြာခဏ ဝင်ထွက်တတ်သော ကျွန်ုပ်ထက် အသက်အလွန်ကြီးသော “ကိုစိုင်းလုံ” ဆိုသူမှာ ကျွန်ုပ်၏ တဲကို ကြည့်ပြီး

‘ဟ... တစ်ထဲလုံး စမတွေနဲ့ မောင်ရင်တဲ မိုးပေါ် မြောက်တက်သွားပါဦးမယ် ကြည့်လုပ်ဦး’

ဟု ပြောရသည်အထိ တစ်ထဲလုံး စမများနှင့် ဖွေးဖွေးလှုပ်နေပါသည်။ သို့သော်လည်း မရပါ။

နောက်တစ်နေ့မနက် အချိန်မှန် (၅) နာရီအချိန်ရောက်လျှင် ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်ရှားမရတော့ဘဲ ဗိုက်နှင့်နား ဆက်သွယ်ရေး လုပ်နေရပြန်ပါသည်။

ထိုနံနက်က စ,ထူးသည်မှာ ယခင်က စကားသံ မကြားရမီ ဗိုက်စူးအောင့်သော်လည်း တတိယမြောက် နံနက်မှ စ၍ ဗိုက်မှာ မစူးအောင့်တော့ဘဲ နားမှာ စကားသံတို့ကို ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ တစ်ဆင့် ကြားရပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှစ၍...

'ရောက်နေပြီလား'
 'အေး'
 'နတ်ဆိုရင် ပညာလေးပေးပါလား
 ဝိဇ္ဇာဖြစ်အောင်'
 ဘာမျှ ပြန်မပြော။
 'ဒါဖြင့်ရင် ထိဂဏန်းလေးတစ်လုံး
 လောက်'
 ဘာမှ ပြန်မပြော။
 'ဒါဆို ကျွန်တော် မိန်းမဦးမှာလား'
 'ရဦးမယ်'
 ဤအမေးကျတော့ အဖြေရ၏။
 'ဘယ်ဘက်ကလဲ'

ကျွန်ုပ်နေသည့် နေရာမှ တောင်
 ဘက်အရပ်ကို ညွှန်ပြသည်ကို ကျွန်ုပ်
 သိနေရ၏။

'ဘယ်သူလဲ'
 ဘာမှ ထပ်မပြော။

[ကျွန်ုပ် အိမ်ထောင်ကျသော်
 ကျွန်ုပ်၏ဇနီးမှာ ထိုအရပ်၌ နေထိုင်
 သူ ဖြစ်နေ၏။]

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်လည်း ပြန်လှုပ်ရှား
 ပြီး ပုံမှန်ဖြစ်သွားပြန်၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်
 ထိုထုံနတ်ကြီးမှာ နေ့စဉ် တစ်လနီးပါး
 စကားအပြန်အလှန် ပြောကြရာ
 အလေးအနက် မရှိသော စကားများ
 လည်း ပါလာ၏။ ထမင်းစားရေ
 သောက် အမေးအဖြေမျိုးလည်း ပါလာ
 ၏။ သာမန်လူတစ်ယောက်ကို ခင်မင်
 သည့်ပုံစံအထိပင် ဖြစ်လာ၏။

ပညာလည်းမရ၊ ဥစ္စာလည်းမရ၊
 ကုသိုလ်လည်းမရဘဲ ဆက်ဆံနေရ
 သည်မှာ နံနက်တိုင်း ရက်ခြားပင်မရှိ။
 ထို့ကြောင့် သူ မလာနိုင်အောင်
 တားလိုသော ဆန္ဒကြောင့် ဂုဏ်တော်၊
 သမ္မဒွေဂါထာတော်၊ ၂၄ ပစ္စည်းနှင့်
 အခြားဂါထာတို့ကို ရွတ်ပွား၍ အရက်
 ကို နားပြီးနေလည်း ထူးမလာ။ နံနက်
 တိုင်း လာနေမြဲဖြစ်၏။

စမပေးသော ရွှေရင်ကျော်ဆရာ
 ကိုစိန်အား အကျိုးအကြောင်းပြော၍
 ထိုနတ်ကြီးအား ထုတ်ခိုင်းသော်လည်း
 မထွက်တော့။ “ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်း
 စမတော်တို့ကို မလေးမစား လုပ်
 လို့ ရွှေရင်ကျော်ဘိုးတော်တို့က
 မှတ်လောကံအောင် ဒဏ်ပေးထား
 တာများလား” ဟု အတွေးများက
 စုံလာသည်။

တစ်ရက်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ
 လောကီပညာ ဝါသနာတူ မွေမိတ်ဆွေ
 ကိုအောင်ထွန်းခံ ဆိုသူနှင့် တွေ့ရာ...

'ကိုတင် ခင်ဗျား ပေါ့တော့မပေါ့နဲ့
 ဗျာ၊ ခင်ဗျားကို ဒီလောက် ချုပ်ကိုင်
 နိုင်မှတော့ ခင်ဗျားအသက်ကိုပါ ယူသွား
 နိုင်တယ်နော်'

သူကပင် ဆက်၍...

'ဒီလိုလုပ် ကိုတင် ကျွန်တော့်ဆီမှာ
 စည်းချက်ထားလေးတစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒီ
 ဂါထာနဲ့ စည်းချက်ညီပါလား'

ကျွန်ုပ်အား ဂါထာတိုလေးတစ်ခုပေး
 ပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဂါထာအား ရအောင်
 ကျက်၍ အလွတ်ရသည်။ ညတွင်
 စ၍ ရွတ်ပြီး စည်းချက် နံနက်(၅)နာရီ
 ရောက်တိုင်း လာနေကျဖြစ်သော ထုံ

နတ်ကြီး ပေါ်မလာတော့။
 ထိုအချိန်ကတည်းက ကြက်ပျောက်
 ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားသည်မှာ ယခု
 အချိန်ထိ ဖြစ်ပါသည်။ မွေမိတ်ဆွေ
 (ကိုအောင်ထွန်းခံ)ကိုလည်း အလွန်
 ကျေးဇူးတင်မိ၏။ ဂါထာကား အစွမ်း
 ထက်လှပါသည်။ လူသိများသော
 ဂါထာဖြစ်သော်လည်း ယင်းအချိန်က
 ကျွန်ုပ်မှာ မသိရှိခဲ့ပါ။ ဂါထာကို ဖော်ပြ
 လိုက်ပါသည်။

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ ကုဒ္ဓိပ္ပတ္တာ၊
 ပဗ္ဗေကာ နုဿာက္ကုဒ္ဓိ၊
 အရဟန္တာနုဿ တေဇန၊
 ရက္ခံဗ္ဗသိ သပ္ပဿော။

ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းတော် စမနှင့်
 ပတ်သက်ပြီး ကြုံခဲ့ရသော ဤဖြစ်ရပ်
 မှာ စိတ်ကူးယဉ် လုံးဝမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်
 ဘဝတွင် အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ
 သော ဖြစ်ရပ်မှန် အကြောင်းမှန် ဖြစ်ပါ
 သည်။

ထိုအချိန်က ကြွေးကြော်ခဲ့သော
 ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းဝင် မိန်းကလေး
 အများစုနှင့် ဖူးစာဆုံခဲ့ကြသော
 ယောက်ျားလေးများမှာ အားလုံးနီးပါး
 အရက် အလွန်သောက်ကြကုန်သော
 သူများ ဖြစ်နေ၍ ကျွန်ုပ်မှာ အလွန်
 သံဝေဂရမိပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း အိမ်ထောင်ကျရာ
 ကျွန်ုပ် နောင်မှ သိရလိုက်သည်မှာ
 ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးသည် ရွှေရင်ကျော်ဆေး
 အဆင့်(၂)ဆင့် တက်ထားသူ တစ်
 ယောက် ဖြစ်နေပါသည်။

သူ၏ မောင်နှစ်ယောက်မှာလည်း
 ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ (၉)ဆင့်
 ဆရာများ ဖြစ်ကြပြီး ဇနီးသည်၏(၁)ဆင့်
 (ကျွန်ုပ်၏ ယောက္ခမ)မှာ ရွှေရင်ကျော်
 ဂိုဏ်းတော်ကြီးမှ ဆေးလေးပိုင်ဆရာ
 ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်၍ အလွန် အစွမ်း

ယောကျာ်း

ယောကျာ်းတစ်ဦး၏ ချင်ခြင်းတစ်ပုံ

ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ချင်ခြင်းတစ်ပုံသည်ဆိုသည်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိသော အမျိုးသမီးများတွင် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါသည်။ ချင်ခြင်းတစ်ပုံသည် အရာသာ ကွဲလွဲပါလိမ့်မည်။ ယောကျာ်းတစ်ဦးက ချင်ခြင်းတစ်ပုံဟုဆိုလျှင် တော့ မည်သူကမှ ယုံကြည်ကြမည် မဟုတ်။ ပြောသူကိုသာ အရှုဟု ဆိုကြပေလိမ့်မည်။

ဒါဆိုလည်း စာရေးသူကိုသာ အရှုဟု ပြောလိုက်ကြပါတော့။ ယခု စာရေးသူ ရေးသားဖြစ်မည့် စာစုသည် ယောကျာ်းတစ်ဦး၏ ချင်ခြင်းတစ်ပုံအကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏အမည်ကား **ရဲဘော်မောင်ထွေး**ဖြစ်သည်။ ၁-လ-ရ(၇၂)မှ တစ်ခွဲမျိုး ဗိုလ်ကြီးစံရွှေ(ယခုတော့ ဘယ်အဆင့်အထိ တက်လှမ်းနေပြီမသိရပါ)၏ ပီအေဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ကြီးစံရွှေက နောက်တောက်တောက်၊ ရဲဘော်မောင်ထွေးက နံတုန်တုန်ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးများ ချင်ခြင်းတစ်ပုံမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူကြပါ။ အချို့က သာမန် ချင်ခြင်းတစ်ပုံလည်း အချို့ကြတော့ ဆန်းပြားလှသည်။ ချင်ခြင်းတစ်ပုံကိုကြည့်၍ ယောကျာ်းလေးမွေးမည်။ မိန်းကလေးမွေးမည် ခွဲခြားကြည့်ကြသည်။ မွေးလာသည့်အခါ စိတ်ကောင်းရှိမည်။ စိတ်ယုတ်ညံ့မည်ဟုလည်း ကြိုတင် ခန့်မှန်းတတ်ကြသည်။

အဓာတသတ်၏ မိခင်သည် အဓာတသတ်ကို ကိုယ်ဝန်ရှိစဉ်က ခင်ပွန်းသည်၏ လက်မောင်းသွေးကို ဖောက်သောက်လို၍ တိုက်ရသည်ဟုဆိုသည်။ စာရေးသူတို့ရွာ၏ အနီးရွာမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ကိုယ်ဝန်ရှိတိုင်း ငှက်ပျောသီးကိုသာစားသည်။ တစ်နေ့ တစ်ရက်မဟုတ် ကလေးမွေးပြီးမှသာ အခြား အစားအသောက် စားတော့သည်။

ကိုယ်ဝန်မရှိသော အချိန်များမှာ တော့ ငှက်ပျောသီးစားဖို့မပြောနှင့် ကြည့်တောင်မကြည့်ချင်ဟု ဆိုသည်။ စာရေးသူတို့ရွာက ဒေါ်ဖွားမေကတော့ တစ်မျိုး ချင်ခြင်းတစ်ပုံနဲ့ သည်။ နွားကူးကျေးရွာသည် စာရေး

www.burmeseclassic.com

သူ၏ မြောက်ဘက် တစ်ခိုင်ခန့်အကွာ တွင်ရှိသည်။ နီးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ကြ သည်။ နီးဖလားလုပ်ငန်းလည်း ပါ သည်။ မိတ္တီလာမြို့ကလည်း တောင် သာနှင့် မိုင်လေးဆယ်ကျော် ကွာဝေး ပါသည်။

ဒေါ်ဖွားမေ ချင်ခြင်းတပ်ပုံကတော့ နွားကူးနီးဖလားအသစ်နှင့် မိတ္တီလာ ကန်ရေကို နံနက်စောစော သောက်ချင် ဆိုပဲ။ သူ့အမျိုးသားက ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးရသည်ဟု ငယ်စဉ်က သိမှတ်ခဲ့ရပါသည်။ ချင်ခြင်းတပ်ပုံ ကွဲပြားမှုများစွာ ရှိပါသည်။ ရေးပြနေ လျှင်တော့ ကုန်မည်မဟုတ်။

ရဲဘော်မောင်ထွေး၏ ချင်ခြင်းတပ်ပုံ ကို စတင်ပါတော့မည်။ စာရေးသူ ကယားပြည်နယ်၊ ဖရူဆိုမြို့နယ်၊ ထားလဲကျေးရွာတွင် တာဝန် ထမ်း ဆောင်စဉ်က တွေ့ခဲ့၊ သိခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်ကလေးပါ။

ကယားပြည်နယ်သည် ထိုစဉ်က အညိုရောင်နယ်မြေ ဖြစ်သည့်အတွက် တပ်မတော်သည် ပြည်သူလူထုလုံခြုံ ရေးအတွက် နေ့ညညီမပြတ် လှည့်လည် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်။

အဆိုပါထဲတွင် ၁-လ-ရ(၇၂) တပ်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ကယားပြည်နယ်တွင် (၅၄)၊ (၇၂)၊ (၁၀၂) တပ်များရှိသည့်အနက် ထားလဲ ကျေးရွာဘက်သို့ (၇၂) တပ်များသာ အရောက်များသည်။

တပ်မတော်သည် ရွာသို့ မကြာ မကြာ ရောက်သည့်အပြင် ယာယီ ကျောင်းဆောင် (လူလည်းနေ၊ စာ လည်းသင်)သို့လည်း လာတည်းကြပြန် သည့်မို့ သူတို့တစ်တွေ၏ ဘဝ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမျှသာ သိခွင့်ရ ရ သည်။

၂၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁-လ-ရ(၇၂) ဗိုလ်ကြီးစံရွှေ၏ ဝိအေ ရဲဘော်မောင်ထွေးသည် သံပရာ သီးကို အလွန်နှစ်သက်သည်။ ကြည့်တောင် မကြည့်ချင်ဟုဆိုသည်။ သံပရာသီး စားဖို့ မပြောနှင့် သံပရာရည်ပင် မသောက်ပေ။ သံပရာသီးအနံ့ပင်မခံဟု ဆိုပြန်သည်။ သံပရာသီးနဲ့ နံလျှင်ပင် အော့အန်တတ်သည်။

တစ်နေ့တွင်တော့ စာရေးသူသည် ကိုယ့်မျက်စိကိုယ်ပင် ကိုယ်မယုံဖြစ်နေ သည်။ အကြောင်းသော်ကား ရဲဘော် မောင်ထွေးတစ်ယောက် သံပရာသီးကို လေးစိတ်ခွဲကာ ဆားနှင့်တို့ပြီး အားရ ပါးရ စားနေသည်ကို တွေ့ရ၍ ဖြစ် သည်။

ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား လူများ လွဲနေ သလားဟုတော့မိကာသေချာပြန်ကြည့် မိသည်။ ရဲဘော်မောင်ထွေးအစစ်ဖြစ် သည်။

စာရေးသူလည်း သိချင်စိတ်ကို မျှိုသိပ်မထားနိုင်တော့ပေ။ မေးဖြစ် အောင် မေးလိုက်တော့သည်။ ထိုစဉ် ကတော့ စာရေးခြင်းအလုပ်ကို မလုပ် သေး၍ စာရေးဖို့မေးခြင်းတော့ မဟုတ်။ 'ရဲဘော်မောင်ထွေး သံပရာသီးကို

မုန်းတယ် ဘယ်တော့မှ မစားဘူးဆို၊ အခုတော့လဲ အားရပါးရ စားနေပါ လား'

'ဟုတ်တယ် ဆရာ။ ဒီအချိန်မျိုးဆို ကျွန်တော် သံပရာသီးကို ကြိုက်ပြန် ရော'

'ဟုတ်လား နေ့တိုင်း (၁၀)နာရီဆို စားတာလား'

နာရီကိုကြည့်မိတော့ (၁၀)နာရီထိုး နေပြီမို့ မေးခြင်းဖြစ်သည်။

'ထူးခြားတဲ့အချိန်ကို ပြောတာ ဆရာ။ ဒါပေမယ့် ကောင်းတဲ့လက္ခဏာ မဟုတ်ဘူး ဆရာ'

'ဘယ်လို ဘယ်လို'

'ဒုက္ခလို့ပြောတာ ဆရာ'

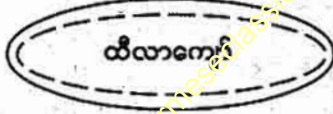
'နားလည်အောင်လဲ ပြောဦးလေ' စာရေးသူနှင့် ရဲဘော်မောင်ထွေးတို့ စကားလုံးလည် လိုက်နေသည်။ အဖြေ က မပေါ်။

စိတ်မရှည်တော့သော ဘေးက ရဲဘော်(နာမည်မမှတ်မိ)တစ်ဦး ပြော တော့မှ အဖြေက ရှင်းတော့သည်။

'ဒီလိုပါ ဆရာ။ ရဲဘော်မောင်ထွေးက သာမန်အချိန်ဆို သံပရာသီး မစားပါဘူး။ သူ သံပရာသီး စားပြီဆိုလျှင် သူ့ထိန်းဟု ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ။ သူ့ထိန်းမကတော့ ဘာချင် ခြင်းမှ မတတ်ဘူး ဆရာရဲ့ တစ်ခါမဟုတ်ဘူး ဆရာ။ ဒီနံ့ဆို သုံးယောက်ရှိပြီ'

ဤအဖြစ်အပျက်လေးသည် ထိုစဉ် က လျှပ်တစ်ပြက်သိခဲ့ခြင်းဖြစ်သော် လည်း ယခုတော့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် ပရိသတ်အတွက် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် အဖြစ် မွေးထုတ်လိုက်ရပါတော့သည်။

[အမည်မှန်ဖြင့် ရေးဖွဲ့ကာ ထားလဲ ကျေးရွာ အမှတ်တရ ဖြစ်ရပါသည်။]

ဂိုဏ်းဂိုဏ်း ရှားတယ်

ပြန်ပြီး ၆၀
(ကျွန်တော်)

စာရေးသူ၏ဇာတိ အစုကြီးကျေးရွာ
သည် ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊
မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့နယ်၊ ကျိုက်ပိရဲ
ဥာနအပိုင်းတွင် တည်ရှိပြီး မော်လမြိုင်
ကျွန်းမြို့နယ်မှ လှေ၊ သမ္ဗန်၊ မော်တော်
မြိုင်လာလျှင် မမွေးကျွန်းအလွန်
ထက်ဝဲဘက်ရှိ ချောင်းအတိုင်း လာပါ
က ရွာသစ်ရွာနှင့် သင်ပန်းချောင်းရွာ
မှလွန်လျှင် အစုကြီးရွာကို ရောက်ပါ
သည်။

အစုကြီးကို ဦးကြာဖြူ+ဒေါ်ထွန်းလှ၊
ဦးကြာဖြူ၏ညီမ ဒေါ်လှဘော်၊
ဒေါ်ညှင်းမွှေ၊ ဒေါ်နွယ်သန်း၊ ဒေါ်ထွန်း
ထူး၏ညီမ ဒေါ်သာမိတ်၊ ဒေါ်ထွန်းလှ၏

မောင် ဦးမြတ်ရေးနှင့် ဦးစိုး ကရင်
တိုင်းရင်းသားမိသားစု (၇)အိမ်ဖြင့်
ရွာသစ်တည် နေထိုင်ကြသဖြင့်
ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရွာသူရွာသားများက
ကရင်စုကြီးဟု ခေါ်ကြသည်။

ကာလ ကြာမြင့်သောအခါ ဗမာ
မိသားစုများပါ လာရောက်နေထိုင်ကြ
သဖြင့် အစုကြီးရွာဟု ပြောင်းလဲခေါ်ခဲ့
ကြပါသည်။

ယင်းရွာသူရွာသားများသည် မြေ
လွတ်မြေရိုင်းများကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း
ကာ စပါးစိုက်၍ လယ်လုပ်ငန်းဖြင့်
အသက်မွေးကြပါသည်။ သူတို့ခေတ်
က လယ်တစ်ဧကလျှင် စပါးတင်း
(၁၂၀)အထိထွက်သဖြင့် အလွန်

ချမ်းသာကြသည်။

ရွာလယ်ရှိ စံရွေးချောင်း အရှေ့
ဘက်ကမ်း၌ ဦးနေလင်း+ဒေါ်နင်းပွင့်
မိသားစုက ဘုန်းကြီးကျောင်း ဆောက်
လုပ်လှူဒါန်းပြီး ဦးလီကုတ်+ဒေါ်အေးဝ
မိသားစုတို့က မြသိန်းတန် စေတီတော်
ကို တည်ထားကိုးကွယ်ကာ ဦးညွန့်၊
ဒေါ်စံယု၊ ဦးစောင်း၊ ဒေါ်ခင်ဥမိသားစု
က ကြေးဆင်းတုရုပ်ပွားတော်နှင့်
ဘုရားတန်ဆောင်းတော်ကို ဆောက်
လုပ် လှူဒါန်းပူဇော်ကြပါသည်။

ရွာသားများသည် ချောင်း၏ ဝဲယာ
တွင် အိမ်ဆောက်နေထိုင်ကြကာ ရွာ
တည်စဉ်က (၇)အိမ်မျှသာ ရှိသော်
လည်း ယခုအခါ အိမ်ခြေ (၄၀၀)ကျော်

www.burmeseclassic.com

ရှိ ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်နေပြီး တောင်
ဘက်ကမ်းသည် ငွေးကုန်းကျေးရွာ
အုပ်စု၊ မြောက်ဘက်ကမ်းသည် ဘုရား
ကြီးကုန်းကျေးရွာအုပ်စု...

ချောင်း၏အရှေ့ပိုင်း လက်ယာ
ဘက်ကမ်းသည် အုန်းပင်စုကျေးရွာ
အုပ်စုဟူ၍ ကျေးရွာ (၃)အုပ်စု၏
အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် စည်းစည်းလုံး
လုံး နေထိုင်ကြကာ လူမှုရေး၊ ဘာသာ
ရေးကိစ္စများကို ရွာစုတည်သည့်နေ့မှ
ယနေ့အထိ ညီညီညွတ်ညွတ် ဆောင်
ရွက်လျက် ရှိပါသည်။

ရွာတည်စုက စီးပွားရေးကောင်း
သော်လည်း ပထမကမ္ဘာစစ်နှင့် ဒုတိယ
ကမ္ဘာစစ်အတွင်း စပါးပယ်ယူသူ မရှိ
ခြင်း၊ ဂျပန်ခေတ်နှင့် လွတ်လပ်ရေးရ
ပြီးနောက် ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူများ
ကြောင့် တစ်ရွာလုံး ဆင်းရဲသွားကြပါ
သည်။ ရွာသူရွာသားများသည် စီးပွား
ဥစ္စာ ဆင်းရဲကြသော်လည်း လှူဒါန်းမှု
စေတနာသဒ္ဓါတရား အလွန် ကောင်း
ကြပါသည်။

နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်
(၈)ရက် ကထိန်အလှူပြု၊ တန်ဆောင်း
မုန်းလပြည့်ကျော်(၈)ရက် မြသိန်းတန်
စေတီတော်ကြီး၏ ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်
ကို စုပေါင်းရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံ၊ သီလရှင်
ဝတ်ပွဲကိုပါ ဆိုင်းဝိုင်းကြီးဖြင့် ခြံခံခြံခံ
သဲ လှူဒါန်းပူဇော်ကြပါသည်။

ရွှေရာသီရောက်လျှင်လည်း အသံ
မစဲ မဟာပဋ္ဌာန်းရွတ်ပွဲနှင့် မိုးကုတ်
ဝိပဿနာ (၇)ရက်စခန်းပွဲများကို
လည်း နှစ်စဉ် ကျင်းပကြပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၉၀)ခန့်က အစုကြီး
ရွာတွင် ကရင်တိုင်းရင်းသားကြီး
ဦးတောဒန်း၊ ဦးသာအောင်၊ ဦးကျော်မြ
ဟူ၍ ဆရာကြီး(၃)ဦးရှိခဲ့ပြီး ရွာသူရွာ
သားများအား ဆရာကြီး ဦးတောဒန်း

က အင်းပညာ၊ ဂါထာမန္တန် စသည်တို့
နှင့် စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးသာအောင်က ပယောဂ
နှင့် မြေဆိုးအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ပေး
ခဲ့ပြီး ဆရာကြီးဦးကျော်မြက ဗိန္ဓော
ဆေးပညာ၊ အင်္ဂိုရတ်ပညာဖြင့် စောင့်
ရှောက်ပေးခဲ့ကြသဖြင့် ရွာသူရွာသား
များ အလွန် အန္တရာယ်ကင်းခဲ့ကြပါ
သည်။

ယင်းဆရာကြီး(၃)ဦးတွင် ဆရာ
ကြီး ဦးသာအောင်သည် အတိတ်ဘဝ
က ဒါနမျိုးစေ နည်းခဲ့ဟန်တူ၏။ အလွန်
ဆင်းရဲရှာသည်။ စီးပွားဥစ္စာ ချို့တဲ့သော်
လည်း ပယောဂပညာနှင့် မြေပညာတို့
တွင် ပြိုင်ဘက်မရှိအောင် ထက်မြက်
ပါသည်။

စာရေးသူတို့ရွာ အပါအဝင် သူကြီး
(၃)ဦးပိုင်နက်အတွင်း တစ်ဦးတစ်
ယောက် ပယောဂဖြစ်လျှင်၊ မြေဆိုး
ကိုက်ခံရလျှင်၊ မိသားစုအန္တရာယ်
တစ်ခုခုကြုံလျှင် (သို့မဟုတ်) တစ်
ယောက်ယောက် အန္တရာယ်ကြုံလျှင်
ဆရာကြီး ချက်ချင်းသိပြီး တပည့်
တစ်ယောက်ကို ဘယ်ရွာက ဘယ်သူ
ဘာဖြစ်နေသည်ဟု ပြောကာ သူကယ်
လို့ ရ၊ မရပါ ပြောကြားလေ့ရှိသည်။

တစ်ယောက်ယောက် မြေဆိုး
အကိုက်ခံရ၍ ဆရာကြီးကို လာပင့်
လျှင် “ငါလိုက်စရာ မလိုပါဘူးကွာ၊
တစ်ခါတည်း ကုပေးလိုက်မယ်။ မင်းတို့
အထဲမှ တစ်ယောက် ငါ့အနားလာ”
ဆရာကြီးအနား ရောက်လာသူကို အိပ်
ခိုင်းပြီး “မြေကိုက်ခံရသူ (မည်သည်
ရွာ)မှ (မည်သည်နေသား) (မောင်
ဘယ်သူ)၌ တက်နေသော မြေဆိပ်
သည် ယခု အိပ်နေသူထံရောက်
စေ”ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လျှင် အိပ်နေ
သူသည် ချက်ချင်း မြေဆိပ်တက်ကာ

သတိလစ်သွားပါသည်။

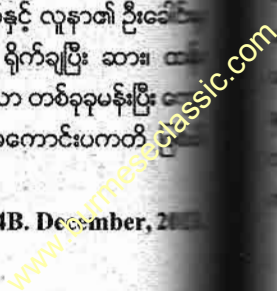
ထိုအခါ ဆရာကြီးသည် ဂါထာမန်
ပြီး သပြေခက်နှင့် အဆိပ်တက်ကာ
သတိလစ်နေသူ၏ ဦးခေါင်းမှ မြေဖျား
အထိ ရိုက်ချလိုက်လျှင် မြေဆိပ်ကျ
သွားပါသည်။

ဆား၊ ထန်းလျက်၊ ကွမ်းယာတစ်ခုခု
ကို မန်းပြီးကျွေးကာ (၁၅)မိနစ်ခန့်ကြာ
လျှင် “ပျောက်ပြီ ပြန်ကြတော့”ဟု
ပြော၍ ဆရာကြီးအား လာပင့်သူများ
ကို ပြန်လွှတ်လေ့ရှိ၏။ မူလ မြေဆိုး
အကိုက်ခံရသူလည်း အကောင်း
ပကတိ ဖြစ်သွားပါသည်။

မြေဆိုးကိုက်ခံရသဖြင့် ဆရာကြီးကို
သွားပင့်၍ ကြွလိုက်လာလျှင်လည်း
လူနာအနား ရောက်သည်နှင့် အိမ်မှာ
မွေးထားသောခွေးကို ခေါ်ပြီး ဆရာကြီး
၏ နှုတ်မှ “ယခု မြေကိုက်ခံထား
သည့် တက်နေသော အဆိပ်အားလုံး
ခွေးထံရောက်စေ”ဟု အမိန့်ပေး
လိုက်လျှင် ခွေးမှာ အဆိပ်တက်ပြီး
မြေကိုက်ခံရသူက အကောင်းပကတိ
ဖြစ်၏။

ဆရာကြီးသည် လူနာအိမ်၌ ထား
ရက်၊ နှစ်ရက် စသည်နေပြီး ပြန်ခါနီး
မြေကိုက်ခံရသူကို “မင်းက လူနာတွေ
လူနာဆိုတာ လူနာလို နေရတယ်
လာအိပ်”လို့ ခိုင်းပြီး “ခွေးမှာငိုသဲ
မြေဆိပ် မူလအတိုင်း ပြန်ရောက်စေ”
ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လျှင် ခွေး
အကောင်းဖြစ်ပြီး မြေကိုက်ခံရသူ
အဆိပ်တက်တော့၏။

ထိုအခါ ဆရာကြီးသည် ဂါထာမန်
ပြီး သပြေခက်နှင့် လူနာ၏ ဦးခေါင်း
ခြေဖျားအထိ ရိုက်ချပြီး ဆား၊ ထန်း
လျက်၊ ကွမ်းယာ တစ်ခုခုမန်းပြီး
လိုက်လျှင် အကောင်းပကတိ ဖြစ်
သည်။

စာရေးသူ၏ဖခင် ဦးသူငယ်သည် ဦးဦးကျ ပင်လယ်ရေတက်နေစဉ် ရေ မြောင်းတစ်ခုကို ဖြတ်သွားရာ ရေ မြောင်းထဲမှ ဂျတ်မြွေအကိုက်ခံရ၏။

ဆရာကြီးဦးသာအောင်ထံ သွား ရောက်ကုသခံရာ ဆရာကြီးသည် ဖခင်ကြီး၏ ဦးခေါင်းမှ ခြေဖျားထိ လက်ယာလက်ဖြင့် သပ်ချကာ ဆား မန်းကျွေးပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်၏။ အချို့ သော မြွေဆိုးအကိုက်ခံရသည့် လူနာ များကို 'ကံကုန်နေပြီ ငါကယ်လို့ မရတော့' ဟု ပြောလေ့ရှိပါသည်။ ပယောဂအမျိုးမျိုးကိုလည်း ပိုင်ပိုင်နိုင် နိုင် ကုသပေးပါသည်။

အချို့သော ပယောဂများသည် ဆုံးမ၍ မရဘဲ ရက်ရက်စက်စက် နှိပ် စက်မှရမည့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်လျှင် ဆရာကြီးသည် အကုသိုလ်အဖြစ်မခံ လိုသဖြင့် တရားစကားပြောပြီး ပြန် လွှတ်လေ့ရှိ၏။

အများအားဖြင့် ဆရာကြီးထံ ရောက်လာသူများသည် ရောဂါ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာသွားကြသူ များ ပါသည်။ ဆရာကြီးဦးသာအောင်သည် စာရေးသူ၏ ဖခင်ဘက်က အဘိုး ဦးကြာညိုနှင့် ဥပုသ်နေ့တိုင်း ရွာလယ်ရှိ ဘုရားတန်ဆောင်းသို့ သွားကာ ဥပုသ်စောင့်လေ့ရှိ၏။ နှစ်စဉ် ကျင်းပ မြဲဖြစ်သော ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်္ဌလည်း တတ် အားသမျှ ကုသိုလ်ပါဝင်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ဘကြီး ဦးကြာရိုးသည် ဆရာကြီးဦးသာအောင်ထံ မြွေကုထုံး သင်ပေးရန် တောင်းခံရာ ဆရာကြီးက မြွေဆိပ်ချပညာကို ကြိုးစားသင်မှ ရနိုင် ကြောင်း မိန့်ကြားပြီး စနေဆန်းသော နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့မှစပြီး သက်သတ် လွတ်စားကာ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော် ကို တစ်ရက်လျှင် (၉)ရက်၊ (၁)နှစ်

တိတိရွတ်၊ ရက်မပျက်ရ၊ ငါးပါးသီလ ခြံ၊ မြွေအမျိုးမျိုးကို မေတ္တာပွား "အကောင်းဆုံး မြွေမှော်သွင်းနည်း ပဲတပည့်၊ အပင်ပန်းခံပြီး ကြိုးစား၊ လူတစ်ယောက် အသက်ကယ်ရတဲ့ ကုသိုလ်က အင်မတန် မြတ်တယ်" ဟု မိန့်ပါသည်။

တပည့်တစ်ယောက်က ပယောဂ ပညာကို သင်ပေးရန် တောင်းဆိုရာ ဆရာကြီးက ပယောဂပညာမှာ သီလ နှင့် သမာဓိ ပြည့်စုံအောင် အားထုတ်ရ မည်။ ငါးပါးသီလ လုံခြုံအောင်ထိန်း၊ သမာဓိအားကောင်းအောင် ဂုဏ်တော် (၉)ပါးကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး ပုတီးစိပ်၊ အာနာပါနဂ္ဂပွား၊ "အဋ္ဌာနမေတ်" ဂါထာတော်ကို ဋ္ဌာန်ကရိုဏ်းပီသစွာ တစ်နေ့(၉)ကြိမ်ရွတ်...

သတ္တဝါများအပေါ် မေတ္တာထားကာ အသားဟင်းစားခြင်းမှရှောင်၊ လပြည့် လကွယ်နေ့တိုင်း လေးလေးနက်နက် မေတ္တာဘာဝနာပွားပြီးလျှင် "အဋ္ဌာန မေတ်" ဂါထာတော်ကြီးကို (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်...

တစ်နှစ်ပြည့်လျှင် ပယောဂမျိုးစုံကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကုနိုင်မယ်။ ရောဂါကုသ တဲ့အခါ ဒေါသစိတ်ရှောင်၊ မေတ္တာစိတ် နှင့်ကု၊ ကိုယ့်အတွက် အန္တရာယ်ကင်း တယ်ဟု မိန့်ကြားကြောင်း ဘကြီး ဦးကြာရိုးထံမှ ကြားသိရပါသည်။

စာရေးသူ (၇)နှစ်သားအရွယ်တွင် ဆရာကြီးဦးသာအောင် ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားပါသည်။ ဘပြောင်းပြီး (၁၅)နှစ်ခန့်ကြာလျှင် သူ၏ မြေးမလေး မတင်ပုထံ နာမိချဦးပြီး အသက် ထင်ရှားရှိစဉ်ကလိုပင် ရွာသူရွာသား များကို စောင့်ရှောက်ပါသည်။

လူတစ်ဦး(သို့မဟုတ်) မိသားတစ်စု ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး စသည်တစ်ခုခု အတွက် ဆရာကြီး၏ အကူအညီကိုလို လျှင် မတင်ပုထံသွားပြီး ဆရာကြီးကို ပင့်ခိုင်းရ၏။

ဆရာကြီးကို ပင့်လိုလျှင် မတင်ပု သည် ရေချိုး၊ သနပ်ခါးလိမ်း၊ သန့်ပြန် သောအဝတ်ကို ဝတ်ပြီး အိမ်၌ ကိုး ကွယ်ထားသော ဘုရားကို သောက် တော်ရေကပ်၊ အလင်းတိုင်း၊ အမွှေး တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ငါးပါးသီလခံယူ ဘုရားရှိခိုးပြီးမှ ဆရာကြီးကို ပင့်ရ၏။

မတင်ပုသည် ဘုရားရှိခိုးစဉ် ကျွဲ ကျွဲထိုင် လက်အုပ်ချီထားသော်လည်း ဆရာကြီးကြွလာလျှင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၊ ခါးကုန်းပြီး မျက်စိမှိတ်ထား၏။ မတင်ပုသည် အဘိုးအိုကြီးတစ်ဦး အသွင် ဖြစ်သွားပြီး အသံမှာလည်း အဘိုးအိုကြီးအသံမျိုး ဖြစ်သွားပါသည်။ ယင်းအချိန်တွင် မိမိသိလိုရာကို မေး၍ ရပါသည်။

စာရေးသူ ရန်ကုန်မြို့၌နေစဉ် အစုကြီးရွာ ဘုရားပွဲနှင့် ရဟန်းခံရှင်ပြပွဲ သို့ ၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆုတ်(၅)ရက်နေ့ ရန်ကုန်-မော်ကွန်း သွား ဧရာဝတီသင်္ဘောဖြင့် အလှူပွဲသို့ သွားပါသည်။

တန်ဆောင်းမုန်းလဆုတ် (၈)ရက် အလှူပွဲပြီး၍ လဆုတ်(၉)ရက်နေ့ နေ့လယ်အချိန်တွင် စာရေးသူသည် မတင်ပုထံသွားပြီး ဆရာကြီးဦးသာ

အောင်နှင့် စကားပြောချင်သည်။ ပင့်ပေးပါဟု မေတ္တာရပ်ခံရာ မတင်ပုသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

ဆရာကြီးကို မပင့်မီ မတင်ပု၏ ခင်ပွန်း ကိုကျွန်းမောင်သည် မြေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် လက်ဖက်ရည်ခန်းနှင့် ရေခန်းကျိုထားပြီး လက်ဖက်ခြောက် များများ ခတ်ထားကာ အကြမ်းပန်းကန် (၅)လုံးကို အဆင့်သင့်ထားရ၏။

ပြောင်းဖူးဖက်ကို ဆေးစပ်ကောင်းကောင်းဖြင့် လိပ်ထားပြီး မီးညှီအောင် ဖွာထားရသည်။ မတင်ပုသည် အထက်က ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း စီစဉ်ပြီး ဆရာကြီးကို ပင့်၏။

ဆရာကြီး ကြွလာလျှင် တင်ပုည့်ခွေထိုင်၊ ခါးကိုင်၊ မျက်စိမှိတ်ထားကာ ကိုကျွန်းမောင်ကို ဆေးလိပ်ဆက်ခိုင်းပြီး အားရပါးရဖွာ၏။

နောက် ရေခန်းကြမ်း(လက်ဖက်ရည်ခါး)ဆက်ခိုင်းကာ အကြမ်းပန်းကန် (၁၀)လုံးခန့် သောက်ပြီး ကိုကျွန်းမောင်ကို “ဘာကိစ္စ ပင့်သလဲ” ဟု မေး၏။ ကိုကျွန်းမောင်က စာရေးသူက ပင့်ခိုင်းလို့ အဘဟု ဖြေ၏။

ဆရာကြီး။ ။ ‘ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲ’ ဟု မေး၏။

စာရေးသူ။ ။ ‘ကိစ္စအထူးမရှိပါ။ ဆရာကြီးနဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ’

ဆရာကြီး။ ။ ‘ဘယ်ရွာသားလဲ’

စာရေးသူ။ ။ ‘အစုကြီးရွာသားပါ’ ဟု ဖြေလိုက်လျှင် ဆရာကြီးသည် ခေတ္တ ငြိမ်သွား၏။ စာရေးသူ၏ မိဘစသည်ကို လိုက်ရှာပုံရ၏။

ဆရာကြီး။ ။ ‘ဘယ်သူ့သားလဲ’

စာရေးသူ။ ။ ‘ကိုသူငယ်ရဲ့ သားပါ ဆရာကြီး’

ဆရာကြီး။ ။ ‘ကိုကြာညိုသား မောင်သူငယ်လား’

စာရေးသူ။ ။ ‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး’

ဆရာကြီး။ ။ ‘ကိုကြာညို မောင်သူငယ်၊ မောင်အောင်စိန်

(ဦးကြာညို၏ သားငယ်)တို့ကို သိပါတယ်။ ကိုကြာညိုက ဆရာရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပါ။ သူ့ကြောင့် ဘာသာတရား

ကိုင်းရှိုင်းတတ်လာတာပါ။ အစုကြီးရွာမှာနေတာ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်’

စာရေးသူ။ ။ ‘ရန်ကုန်မှာ နေပါတယ် ဆရာကြီး’

ဆရာကြီး။ ။ ‘ဒါကြောင့် ဆရာ မသိတာ။ ဒီရွာမှာ နေတဲ့သူ

အားလုံးကို သိပါတယ်။ ရွာသားအားလုံးကိုလဲ စောင့်ရှောက်ပါတယ်။

ဥပုသ်နေ့တိုင်းနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ အလှူရှိတိုင်း သွားပါတယ်။

လူတွေကတော့ ဆရာ့ကို မမြင်ကြဘူးပေါ့လေ။ မောင်အောင်စိန်က

စေတနာကောင်းနဲ့ ဆေးကုပေးလို့ ဆရာ စောင့်ရှောက်ပါတယ်။

ဆရာကိုယ်တိုင်လဲ တစ်ခါတစ်ရံ မောင်အောင်စိန် ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေး

ကိုယူပြီး လူနာကို တိုက်ရပါတယ် ဘာသိချင်သေးလဲ’

စာရေးသူ။ ။ ‘ဆရာကြီး ရှေ့ကို ဘယ်လို ဘဝမျိုး ဖြစ်မှာပါလဲ’

ဆရာကြီး။ ။ ‘ဝိဇ္ဇာခိုင်ရ ဖြစ်မှာပါ’

စာရေးသူ။ ။ ‘ဘယ်တော့လောက် ဖြစ်မှာလဲ ဆရာကြီး’

ဆရာကြီး။ ။ ‘အချိန်ကာလကို မပြောနိုင်ပါ။ ရောင်တော်ပြန်

ဘုရားပွဲမီအောင် ကြိုးစားနေပါတယ်’

စာရေးသူ။ ။ ‘ဆရာကြီး စိုက်ထားတဲ့ ပတ်မထမ်း ဝါးရုံနားကို တစ်ယောက်ယောက်က မရိုမသေလုပ်

မိရင် ခေါင်းကိုက်၊ ဗိုက်အောင့်၊ နှုတ်အော့အန်၊ ဖျားနာတစ်ခု ဖြစ်တတ်တယ်။ အဲဒါ ဘာကြောင့်ပါလဲ ဆရာကြီး’

ဆရာကြီး။ ။ ‘အဲဒီနားမှာ ဆရာနေတဲ့ ဗိမာန်ရှိတယ်။ မရိုမသေ မလုပ်မီအောင် ဆုံးမတာပါ’

စာရေးသူ။ ။ ‘ဆရာကြီးနေတဲ့ ဗိမာန်လို့သာ ပြောတယ်။ ဝါးပင်ပဲ မြင်ရပါလား’

ဟု ပြောလိုက်တော့ ဆရာကြီးသည် အားပါတာရရယ်ပြီး...

‘ပကတိမျက်စိနဲ့ ဆရာရဲ့ ဗိမာန်ဘယ်မြင်နိုင်မလဲ၊ ဆရာတို့က ကမ္ဘာနဲ့ ဖန်ဆင်းပြီးနေတာ။ မြင်ချင်သလောက် အလုပ်လုပ်ပါ။ အားကောင်းသော သမာဓိမျက်စိနဲ့ ကြည့်မိ

တွေ့ပါလိမ့်မယ်’

ဟု မိန့်ကြားပြီး ပြန်ကြွသွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီး ဘယ်လိုပညာသင်ခဲ့သည်ကို မမေးလိုက်ရပါ။

မြသိန်းတန်စေတီတော်ကြီး၏ နေပူဇနီယပွဲ မကျင်းပမီ တစ်ရက်အတွင်း ဆရာကြီးဦးသာအောင်အတွက် ကန်တော့ပွဲပေးပြီး ပင့်ဖိတ်ထားသူ ဘုရားပွဲလာ ပရိသတ်အတွက် အထူးအန္တရာယ်ကင်းပါသည်။

ဆရာကြီးဦးသာအောင်၏ ခေါင်းဒေါ်တင်ပု အသက်(၇၅)နှစ် သူ့အသက် ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်ဖြင့် သူ၏သမီးဖြစ်သူ မစန်းကြည်သည် ဆရာကြီးက ဆက်လက် စောင့်ရှောက်လျက် ရှိပါသည်။

ကမ္ဘာပိတ်တန်ခိုးရှင်များကို တွေ့မြင်လျှင် သမာဓိတရားကို ကြိုစားဖွားကြပါရန်။

မြသိန်းတန်စေတီတော်ကြီး၏ နေပူဇနီယပွဲ မကျင်းပမီ တစ်ရက်အတွင်း ဆရာကြီးဦးသာအောင်အတွက် ကန်တော့ပွဲပေးပြီး ပင့်ဖိတ်ထားသူ ဘုရားပွဲလာ ပရိသတ်အတွက် အထူးအန္တရာယ်ကင်းပါသည်။

ဆရာကြီးဦးသာအောင်၏ ခေါင်းဒေါ်တင်ပု အသက်(၇၅)နှစ် သူ့အသက် ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်ဖြင့် သူ၏သမီးဖြစ်သူ မစန်းကြည်သည် ဆရာကြီးက ဆက်လက် စောင့်ရှောက်လျက် ရှိပါသည်။

ကမ္ဘာပိတ်တန်ခိုးရှင်များကို တွေ့မြင်လျှင် သမာဓိတရားကို ကြိုစားဖွားကြပါရန်။

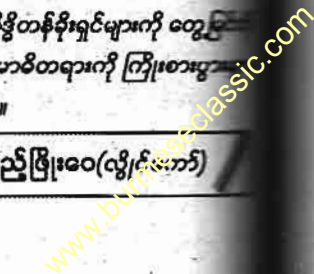
မြသိန်းတန်စေတီတော်ကြီး၏ နေပူဇနီယပွဲ မကျင်းပမီ တစ်ရက်အတွင်း ဆရာကြီးဦးသာအောင်အတွက် ကန်တော့ပွဲပေးပြီး ပင့်ဖိတ်ထားသူ ဘုရားပွဲလာ ပရိသတ်အတွက် အထူးအန္တရာယ်ကင်းပါသည်။

ဆရာကြီးဦးသာအောင်၏ ခေါင်းဒေါ်တင်ပု အသက်(၇၅)နှစ် သူ့အသက် ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်ဖြင့် သူ၏သမီးဖြစ်သူ မစန်းကြည်သည် ဆရာကြီးက ဆက်လက် စောင့်ရှောက်လျက် ရှိပါသည်။

ကမ္ဘာပိတ်တန်ခိုးရှင်များကို တွေ့မြင်လျှင် သမာဓိတရားကို ကြိုစားဖွားကြပါရန်။

မြသိန်းတန်စေတီတော်ကြီး၏ နေပူဇနီယပွဲ မကျင်းပမီ တစ်ရက်အတွင်း ဆရာကြီးဦးသာအောင်အတွက် ကန်တော့ပွဲပေးပြီး ပင့်ဖိတ်ထားသူ ဘုရားပွဲလာ ပရိသတ်အတွက် အထူးအန္တရာယ်ကင်းပါသည်။

မြသိန်းတန်စေတီတော်ကြီး၏ နေပူဇနီယပွဲ မကျင်းပမီ တစ်ရက်အတွင်း ဆရာကြီးဦးသာအောင်အတွက် ကန်တော့ပွဲပေးပြီး ပင့်ဖိတ်ထားသူ ဘုရားပွဲလာ ပရိသတ်အတွက် အထူးအန္တရာယ်ကင်းပါသည်။

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ဆရာတော်တစ်ပါး၏

ပေတ္တာမာတ် ဂါယာတော်အစွမ်းပြိုင်

မရုဏတောင်ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သူ

ခွေးရုပ်ဘူတာတွင် ဆင်းသက်၍ ဦးမောင်လေးကို ရှာဖွေရာ ရွာသူ ရွာသားများက ပျူငှာစွာပင် ကူညီ ပေးကြသဖြင့် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပင် တွေ့ဖြစ်ခဲ့သည်။
'ရန်ကုန်က ကိုလှမောင် ဖုန်းဆက် ထားလို့ ကျွန်တော်တို့ မျှော်နေကြ တယ်။ နောင်လဲ လာသာ လာကြပါ။ (၁၅)ယောက်၊ (၂၀)ဆိုရင်လဲ အား မနာပါနဲ့'
ဦးမောင်လေးက သူ၏ အိမ်ဝင်းသို့

ခေါ်ဆောင်သွားသည်။
'ဒီနေ့မှစ၍ ခိုက်ခွဲထားတဲ့ ဒဏ်ရာက ပြန်နာနေတယ်။ တလောက ပင်ပန်း သွားလို့နဲ့ တူတယ်။ ဒါပေမယ့် ရွာဝန်း ကျင်ကိုတော့ လိုက်ပို့ပေးနိုင်ပါတယ်။ ကျောက်ပန်းအိုး တောင်ပေါ်ကို ကျွန်တော့်သား အောင်ပျိုးဦးက ပို့ပေး ပါလိမ့်မယ်'
'ခင်ဗျားရောဂါက ဘာဖြစ်တာတဲ့ လဲ'
'ပထမအကြိမ်က အူအတက်ပေါက်

လို့၊ နောက်တော့ အူပုပ်လို့ဆိုလား သုံးကြိမ်အထိ ခွဲစိတ်ခံထားရတယ်။ အခုဟာက အဆိုးကြီးတော့ မဟုတ် ပါဘူး။ အအေးမိထားလို့ ချောင်းဆိုး တဲ့အခါ ခိုက်ကြောက နာတာပါ။ ဖြစ်စတုန်းကတော့ သေပြီလို့ပဲ အောက် မေ့တာ။ တောင်ကြီးက အောင်ပေတ္တာ ဆရာတော်ကျေးဇူးနဲ့ အသက်ဆက် နိုင်ခဲ့တာပါ'
ထိုစဉ်ကာလ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် အချိန် က ဦးမောင်လေးသည် တောင်ကြီး ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကာ တတိယ အကြိမ်မြောက် ဝမ်းခိုက်ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူရသည်။
ခွဲစိတ်ပြီးသော်လည်း သိသာစွာ ကောင်းမွန်လာခြင်းမရှိ၊ ဝမ်းခိုက်တွင် ဆေးရည်စိမ် ပတ်တီးစ လာစဉ်ခန့်

သွင်းထားရသော အနာကလည်း ပင်ကိုယ် အခြေအနေအတိုင်း တိုးတက်မှု မရှိပါ။ ရက်အတန်ကြာသည်အထိ အစာမဝင်၊ ဂလူးကိုစ့်အနည်းငယ်သာ ပါးစပ်တွင်း အစက်ချပေးရသဖြင့် အရိုးပေါ် အရေတင်ရုံသာ ရှိသည်။

ထိုကာလမတိုင်မီ စကားပြောနိုင်သော အချိန်ပင် မိမိ၏ နောက်ဆုံးကာလ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သဘောပေါက်ထားသည့် အားလျော်စွာ “မိခင်နှင့် နန်းသားသမီးတို့အား မိမိဘာသာ အေးချမ်းစွာ နေပါရစေ။ စကားမပြော မမေးမြန်းပါနှင့်။ ရှိမရှိ သိလိုလျှင် လက်တို့လိုက်ပါ။ မျက်လွှာ လှုပ်ပြပါမည်” ဟု ကြိုတင်ပြောကြားထားနှင့်လေသည်။

နောက်ဆုံးအချိန်ကို စောင့်မျှော်လျက် သတိဝင်သည့် ကာလများတွင် သရဏဂုံတည်၍ သဗ္ဗဒွေဂါထာကိုသာ နှလုံးသွင်း ပူဇော်သည်။

တစ်လမျှကြာသောအခါ တောင်ကြီးမြို့ အောင်မေတ္တာကျောင်းတိုက်တွင် ရုပ်တုရှင်ပွား၊ သာသနိက အဆောက်အအုံများ ပြုလုပ်တည်ဆောက်နေသည့် ယောက်ဖတော်သူ ပန်းရန်ဆရာကိုသာဒင်က အောင်မေတ္တာဆရာတော်ကြီးအား ဆေးရုံသို့ ပင့်လာသည်။

ဆရာတော်က သုတ်ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးသည်။ ထို့နောက်...

‘ဘုရား၊ တရား၊ သီရိတော့ မေတ္တာပို့ပေးနိုင်ပါ့ကယ်’

ဟု မိန့်ကြားလျှင် လူနာ၏နား အနီးကပ်ကာ ဂါထာတစ်ပုဒ် သင်ပေးသည်။

ဂါထာမှာ မရှည်လှသော်လည်း အားနည်း ယိုယွင်းနေချိန်ဖြစ်၍ ရုတ်တရက် မမှတ်မိပါ။ ပါးစပ် လှုပ်သည်ကိုကြည့်၍ ဆရာတော်က အထပ်ထပ် ရွတ်ပြသည်။

ထိုဂါထာကို ရွတ်ဖတ်စဉ် မြတ်စွာဘုရားရှင်၊ ဆရာတော်တို့အား မြင်ယောင် ကြည့်ညှိကာ ဦးခေါင်းမှစ၍ မိမိခြေဖျားတိုင်အောင် အာရုံပြုသွားရလေသည်။

ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ပမာ ဗိုတွယ်ရာ ရသဖြင့် လက်အုပ်ချိန်နိုးလိုသော်လည်း အသံပင် မထွက်နိုင်သဖြင့် အထမမြောက်ပါ။ ဆရာတော်က...

‘စိတ်နဲ့ ရိုဂိုးတာလဲ အတူတူပဲ’ ဟု နှစ်သိမ့်ပေးတော်မူသည်။

‘ဒီဂါထာကို ရွတ်ဖတ်နှလုံးသွင်းလိုက်တဲ့အခါ ကျွန်တော့်ကိုယ်ထဲမှာ အင်အားတစ်ခု လှည့်ပတ်သွားနေတယ်လို့ ထင်မိတယ်။ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် သတိဝင်တဲ့အချိန်တွေ ပိုလာတယ်။ အစာမစားနိုင်သေးလို့ မလှုပ်ရှားနိုင်ပေမယ့် စိတ်ကတော့ အတော်ကလေးတည်ငြိမ်လာတယ်။’

အရင်က အားမတန်လို့ မာန်လျှော့ရတာ ဘာမှန်းမသိတဲ့ ကြောက်စိတ်နဲ့ မိန်းမောတွေဝေနေခဲ့တယ်။ အခုတော့ ချက်ချင်း သေမယ်ဆိုရင်တောင် ဆောက်တည်ရာမရတဲ့ အခြေအနေမျိုး မဟုတ်တော့ဘူး။

တစ်ပတ်လောက်အကြာမှာ ဆရာဝန်က လူနာရှင်တွေ ဆန္ဒရှိရင် ထပ်မံ

ခွဲစိတ်နိုင်ပါတယ်။ အောင်မြင်နိုင်ခြေက (၁)ရာခိုင်နှုန်းပဲရှိတယ်လို့ ပြောတယ်။

မေမေက ဆွေမျိုးလူကြီးသူမတွေနဲ့ တိုင်ပင်တယ်။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် ဆရာဝန်က လက်လျှော့လိုက်ပြီ သေဖို့သာ ရှိတယ်။ ခွဲစိတ်လိုက်ရင် မျှော်လင့်ချက် ပိုနိမ့်နိမ့်ကလေးက မျက်နှာသာပေးနိုင်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်၊ ခွဲစိတ်ဖို့ သဘောတူလိုက်တယ်။

ခွဲမယ့်ခွေ တနင်္လာနေ့မှာ ကျွန်တော့် နောက်ဆုံးနေ့ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုပြီး ခွေးရုပ်တစ်ရွာလုံးလောက်နီးနီး လာကြည့်ကြတယ်။ ရွာက ကျွန်တော့်အပေါ် သံယောဇဉ် ရှိကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အရေးတကြီးကိစ္စ ပေါ်လာလို့တဲ့ ဆရာဝန်က ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကို ပြောင်းလိုက်တယ်။ တစ်ခါ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ရောက်ပြန်တော့ အရေးကြီးတဲ့ ထိုးဆေးတစ်မျိုးလိုနေလို့ မခွဲဖြစ်ပြန်ဘူး။ တောင်ကြီး၊ ကလောအပြင် ရန်ကုန် မန္တလေး၊ ပိတ်ဆွေတွေက တစ်ဆင့် ရှာကြည့်ပေမယ့် ဆေးကပြတ်နေတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အူကအနာအတွက် ပတ်တီးလဲတော့ အနာက အသားနု တက်ပြီး ကောင်းသလောက်နီးပါး တွေ့ကြရတယ်။ မခွဲရတော့ဘူး။ ခွဲဖြစ်ရင်လဲ ကျွန်တော့်အခြေအနေနဲ့ အသက်ရှင်ဖို့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး။

တစ်လလောက်ကြာတော့ အနာက ကောင်းသွားပြီ။ ဆေးရုံကဆင်းပြီး အိမ်မှာပဲ အနားယူအားမွေးရင်း အသက်ဆက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ထူးခြားတာက ရက်ရှည်လများ ဆေးရုံတက်နေရတော့ အိမ်သားတွေ စားဝတ်နေရေးအတွက် မသားနဲ့ ကလေးတွေက ပြောင်းကလေး

www.burmeseclassic.com

ပဲကလေး စိုက်ကြရတယ်။ အဲဒီနှစ်က ပြောင်းခင်းကြက်ဝင်စားလို့ ခွေးရုပ် တစ်ရွာလုံး ပြောင်းဖူးမရကြပေမယ့် ကျွန်တော်အခင်းက ပြောင်းပင်တွေကို ကြက်မဖျက်ဘူး။ ပြောင်းဖူးအပြည့်အဝ ရတယ်။

ပြီးတော့ ပဲစင်းငုံ အကြမ်းကြပြီး စိုက်ထားတာ သူက အပင်သန်လို့ အသီးထွက်ခါနီးမှာ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်း ပေးရတယ်။ မဖျန်းရင် ပိုးဖျက်ပြီး အသီးမတင်ဘူး။ ဇနီးက (၅)တင်း လောက် ထွက်နိုင်ခြေရှိတယ်လို့ မှန်းဆ ပြီး သာစည်မှာ ပဲပေးနဲ့ ပိုးသတ်ဆေး အကြွေးဝယ်ခဲ့တယ်။

အမေသိတော့ ငါ့သား အခြေအနေ နဲ့ သံသရာကြွေး ပါသွားမှာ စိုးရိမ် တယ်ဆိုပြီး ငွေချေပေးတယ်လို့ နောက်မှ သိရတယ်။ အဲဒီ ပဲခင်းက ပဲ(၂၅)တင်းတိတိ ရတယ်ဗျာ။

ဒါတွေက အောင်မေတ္တာဆရာတော် ပို့သတဲ့ မေတ္တာကို ကျွန်တော် အပြည့် အဝ ခံယူရရှိတာမို့ အကျိုးထူး ခံစားရ တယ်လို့ ယူဆပါတယ်။ အခုတော့ ဆရာတော်ကြီး ပျံတော်မူသွားပါပြီ။

‘ဓာတ်ပုံကော ကျန်သလား’
‘ဟင့်အင်း ဆေးရုံက ဆင်းပြီးတော့ အောင်မေတ္တာကျောင်းသွားပြီး ရက် အတော်ကြာအောင် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုပေးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်မိန့် သလို စိတ်ရင်းက ကြည်ညိုရင် ပြီးတာ ပဲဆိုပြီး ဓာတ်ပုံလဲ မတောင်းမိ၊ ဘွဲ့ အမည်တောင် မသိရပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျောင်းကိုသွားရင် သိနိုင်ပါတယ်။ အင်းသားလူမျိုးပါ။’

ထောင်ကြီးကြီး ဖတ်လမ်းက ကန်သာ မွှားရုံရွာ။ တံတားမြို့ရွာ၊ ကျောက်ရင် ညာဘက်အထွေထွေ။ ကျွန်ုပ်တို့မတက်ခင် တည်တည်လွှာလွှာ အောင်မြင်သောစည်

အောင်မြင်တာ ခြင်္သေ့ကြီး နှစ်ထောင်ခွဲ ထွေမယ်။

ဒီအောင်မြင်တာမှာ အောင်မေတ္တာအောင် မှာ သို့ဆိုတဲ့ လမ်းညွှန်စာတိုင်း ဆက်သွားရင် ကျောက်ခါတယ်။ ဖွဲ့တော်မူတာ (၇)နှစ် လောက် ရှိပေမယ့် နောက်ဆက်ခံတဲ့ ဆရာတော်တွေကို အေးလျှောက်ရင်မှာ ပါ။

ဆရာတော်ရှိစဉ်က ရွှေငွေဖြစ်တယ် လို့ ပြောကြတယ်။ ဆရာတော်က ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ဥုံဖွတွေ လက်မခံပါဘူး။ ဒါပေမယ့် “ဒါယကာ အဆင်ပြေမှ သာသနာအတွက် လှူ နိုင်မှာပေါ့” လို့ ဆိုပြီး လာဘ်လာဘ အတွက် မေတ္တာပို့ပေးတယ်လို့ သိရ တယ်။

ကျွန်တော်အတွက်ကတော့ လာဘ် လာဘနဲ့ ဘယ်လိုမှ မလဲနိုင်တဲ့ အာရော ဂျဆုလဘတ်ကြီး စွန့်လှူခဲ့တဲ့ ကျေးဇူး ရှင် ဆရာတော်ကြီးပါဗျာ။ ဆရာတို့လဲ ခရီးရောက်မဆိုက် နားကြပါဦး။ ပြီးမှ ရွာထဲ လျှောက်ပြပေးပါ့မယ်’

‘အရေးကြီးတာလေးတော့ ပြောပြ ပါဦး။ ဦးမောင်လေးကို ဆရာတော် သင်ပေးခဲ့တဲ့ ဂါထာဆိုတာပါ’

‘ဦး နာယံ အရဟံ ဘဂဝါ။’

တဲ့။ ဒါကိုရွတ်ပြီး ဦးခေါင်းကစ ခြေဖျားအဆုံး အာရုံပြုရပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ပို့ပေးတဲ့ မေတ္တာကို ဆက်စပ်ရရှိပြီး အသက်ချမ်းသာခွင့် ရခဲ့တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

ခွေးရုပ်ကျေးရွာမှ ဦးမောင်လေး ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကလေး ဖြစ်ပါ သည်။

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

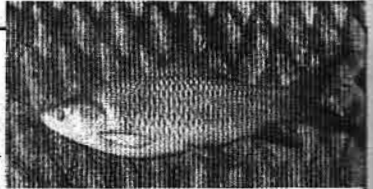
မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ဧေးစာမူဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည့်ငါးဆိုလျှင် မိန်းမဖြစ်သူက...

ကျောက်ချဉ်တုံး တစ်တုံးကိုယူ
ရေနှင့် ခေတ္တစိမ်ထားပြီး နောက်
ထိုကျောက်ချဉ်ရည်နှင့် ငါးအတုံး
များ ထည့်ထားသော အင်တုံထဲသို့
လောင်းထည့်ပြီး လက်နှင့် ငါးအတုံး
များကို တိုက်ချွတ်ရပါသည်။ (၂)
ကြိမ်ခန့် အထက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်
ပါက မည်သည့်ငါးမဆို အချွဲကျန်
အကြေးခွံ ဒိုက်စော် မနံ့တော့ပါ။

ဒါက အိမ်ရှင်မဖြစ်သူ၏ မီးဖိုချောင်
က ထွက်ပေါ်လာသည့် နည်းပေမို့
ကျွန်တော့်လို ဈေးသွားဝယ်ရသည့်
ပုရိသယောက်ျားများ အိမ်ရှင်မ၏ မျက်
စောင်းမှလွတ်အောင် ဤနည်းကို
ဆောင်ထားကြပါရန် ရေးသားတင်ပြရ
ပါသည်။

ကျော်ဇင်ဖြူ

ငါးအချွဲကျန်

ဒိုက်စော် မနံ့ရအောင်

ဒိုက်စော် နံ့တတ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော် ဝယ်လာ
သည့် ငါးက မွေးမြူရေးကန်ငါး ဖြစ်နေ
သည့်အခါ မိန်းမက မျက်နှာဆူပုပ်နေ
ပါသည်။ ထူးခြားတာက မအူပင်မြို့မှာ
ဓားဆောင်စရာမလိုပါ။ ကြက်သားပဲ
ဝယ်ဝယ်၊ ငါးပဲဝယ်ဝယ် ဈေးသည်များ
က အပြီးခတ်ပေးပါသည်။ အိမ်ရောက်
လျှင် ရေဆေး အကြေးခွံစင်အောင်
လုပ်ရုံပါပဲ။ ပြီးလျှင် ဆီ၊ နှနင်း၊ အချိုမှုန့်
ငရုတ်သီးမှုန့်နှင့် နယ်ပြီး လုံးချက်ရန်
ပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ငါးက မွေးမြူရေးငါးဆို
လျှင် အချွဲကျန် ဒိုက်စော် နံ့သည့်အခါ
မနံ့ရအောင်၊ အချွဲပျောက်အောင်
ပြုလုပ်သည်နည်းကို ဖော်ပြချင်၍ပါ။

ကျွန်တော် ဈေးသွားပြီး ဝယ်လာ

ကျွန်တော်နေသည့်မြို့က မြစ်ဝ
ကျွန်းပေါ်ဒေသ မအူပင်မြို့။ ကျွန်တော်
က မအူပင်မှာသာနေတာ မအူပင်သား
မဟုတ်၊ ဖျာပုံသား။ ကျွန်တော်က
အလုပ်က အနားယူပြီးသည့်နောက်
တစ်ခါတစ်ရံ ဇနီးသည် ကျောင်း
ဆရာမက ဈေးဝယ်ခိုင်းတတ်သည်။

အဲဒီမှာ ဈေးဝယ်သည်ဆိုရာ၌
ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ကွာခြားပါသည်။
ဟင်းစားဝယ်တိုင်း သူ တစ်ခါမှ စိတ်
တိုင်းမကျ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
ပင်လယ်ပိုင်းကလာသည့် ကျွန်တော်
က ငါးကြိုက်တတ်သည်။ ဝယ်တိုင်း
လည်း အဆော်ခံ၊ အနပ်ခံရသည်။

ငါးဝယ်ပြီ ဆိုသည်နှင့် ဈေးထဲက
ငါးသည်တွေက မိန်းမချင်းဆိုလျှင်
ညာမရ ငြင်းမရ၍ အမှန်အတိုင်း
ပြောရောင်းသည်။

ရောင်းသည်ဆိုရာ၌ မြစ်ငါး၊ ကန်ငါး
ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိသည်။ မြစ်ငါးနှင့်
ကန်ငါး(မွေးမြူရေးငါး)က ကွာသည်။
ရေအရှင်နှင့် ရေအသေခွံ ကန်ငါးက

စာမျက်နှာ (၂၆၂)မှ အဆက်

ထက်သူဖြစ်ကြောင်း သိရပါတော့သည်။
ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းအား အမြင်မရှင်း
သော ကျွန်ုပ်သည် ရွှေရင်ကျော်
အသိုင်းအဝိုင်းနှင့်မှ တိုးရသည့် ရေ
စက်ကလည်း ဆန်းကြယ်မှုတစ်ခုပါ။

ကျွန်ုပ်သည် ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းဝင်
မဟုတ်သော်လည်း အိမ်ထောင်ကျ
သည်နှင့် ကျွန်ုပ် နှစ်သက်သော
ယမကာကို မမှီဝဲတော့ပါ။ ဘုရားထံ
အပြီးအပြတ်လှူပြီး ကျွန်ုပ် ဝါသနာပါ
သော ဝိဇ္ဇာလမ်းကို ကိုယ့်လမ်းကိုယ်
ဖောက်ကာ ကြိုးစား၍ ဇလျှောက်လမ်း
နေသူသာဖြစ်၏။ တင်ပြစရာ ရှိပါသေး
သည်။

အိမ်ထောင်ကျပြီး တစ်ရက်တွင်
ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားခန်းအတွင်း၌ ဝိဇ္ဇာ
စဉ်းအား အလေးအမြတ်ပြုလို၍ ဝိဇ္ဇာ

စင်လေး ပြုလုပ်ထားရာ ဝိဇ္ဇာရုပ်တု
မရှိသေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးအား
ဈေးလွှတ်၍ ဝိဇ္ဇာရုပ်တု ရှာဝယ်ခိုင်းရာ
ဇနီးမှ...

'ဝိဇ္ဇာရုပ်တု ဟုတ်လား'

ကျွန်ုပ်မှ...

'အေး ဘိုးဘိုးအောင်တို့၊ ဘိုးမင်း
ခေါင်တို့ပေါ့ကွာ'

မကြာပါ။ ဈေးခြင်းထဲမှ စက္ကူဖြင့်
ထုတ်ပိုးထားသော အထုပ်လေးများ
နှင့် ဇနီးသည် ရောက်လာသည်။

'ဘိုးဘိုးအောင်နဲ့ ဘိုးမင်းခေါင် ကုန်
နေလို့ ခိုတဲ့ဝိဇ္ဇာတွေကိုပဲ မချလာ
လိုက်တယ် ကိုရေ'

'အေး ကိုတို့က ဝိဇ္ဇာတွေကို မချ
မယ်သူတွေဆိုတော့ ပြစ်မိပါဦး'

စက္ကူထုပ်လေးများကို ဖြေကြည့်
လိုက်တော့ ထွက်ကြွလာကြသည့် ဝိဇ္ဇာ

များမှာ "ဘိုးတော်ဖြူး၊ "ဘိုးတော်
အေး"၊ "ဘိုးတော်ပွင့်"၊ ဘိုးတော်
ဟန်" စသည့် ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းတော်
၏ အမိပတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်နေပါတော့
သည်။

ရေစက်ဟု ပြောရမည်လား၊ ပဏ္ဍန်း
ဆက်ဟု ပြောရမည်လား မသိတော့
သို့သော် ယနေ့အချိန်ထိ ရွှေရင်
ကျော်ဂိုဏ်းတော်မှ ဘိုးတော်တို့သည်
ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားခန်း ဝိဇ္ဇာစင်ထက်တွင်
စိတ်အေးချမ်းသာစွာဖြင့် စံမြန်းနေ
ကြပါသည်။

(ရွှေရင်ကျော် ဂိုဏ်းတော်နှင့်
ပတ်သက်၍ အများများရှိပါက
သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြပါရန်...)

မေတ္တာရည်၍...

မဟာစက်ရှင် (လွိုင်လင်)

ထိန္ဒရာ့ချောင်းခြား
ရုက္ခစိုး
သမီးရည်းစား

နှင့် ဦးမောင်လှ

စောင်မြစ်မြစ်
(ကလေး)

စာရေးသူသည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တွင် (ပရလောကရောင်ခြည်)မှ **“ကျောက်ခုတ်ရွာကလေးက နတ် ဝှက်တဲ့အဘွား”**အကြောင်း ရေးသား တင်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။

ယခု တင်ပြမည့် ဇာတ်လမ်းတို ကလေးမှာလည်း ယင်းကျောက်ခုတ်ရွာ အနီး မြစ်သာမြစ်ကမ်းရှိ ပျဉ်းပင်ကြီး

တစ်ပင်တွင် နေထိုင်သူ လူပျိုကြီး ရုက္ခစိုးနတ်မင်းနှင့် မြစ်သာမြစ် ဒီမှာ ဘက်ကမ်းနေ ရေသဖန်းပင်တွင် နေ ထိုင်သူ အပျိုလေး မရုက္ခစိုးတို့နှင့် ပတ်သက်သော စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ပရလောက ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါ၏။

ဇာတ်လမ်းပါ ဦးမောင်လှ ဆိုသူမှာ ကလေးမြို့နယ်၊ ရေဆန်ကျွန်းဘုရား

အနီး ကျီကုန်းကျေးရွာအုပ်စုအပိုင် ကျောက်ခုတ်ရေနံ မှော်ရွာ တစ်ဖက် ကမ်းရှိ ဦးကြင်ဖော်၊ ဒေါ်တင်အေး (ယခင် ရေနံချက်မိနောရာ) (ယခု သရက်ခြံနှင့် အခင်းယာကွက်)နှင့် ကပ် လျက် နေထိုင်ကြသော မိသားစုမှ အိမ်ဦးစီး ဖြစ်သည်။ ဇနီးသည်၏ အမည်မှာ ဒေါ်ငွေလှိုင် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဦးမောင်လှသည် အိပ်ရာဝင်၊ အိပ်ရာထ ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ အမျှအတမ်း ပေးဝေမှု စရုဏ အမြဲရှိသော်လည်း ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ငွေလှိုင်မှာ သားသမီး ဝေယျာဝစ္စနှင့် ဘုရား၊ တရား အာရုံ သိပ်မရှိလှပါ။

သဖန်းပင်က ရေစပ်မှာဆိုတော့ နှစ်စဉ် ရေကြီးတဲ့အခါ အပင်များ ကျွတ်ပြီး မျောပါသွားမလားလို့ အမြဲတမ်း စိုးရိမ် နေရပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သမီး အတွက် ဘာဘရဲ့ ယာခင်းကွက် တစ် နေရာမှာ ခိုနားစရာကလေးတစ်ခု လုပ် ပေးဖို့ တောင်းခံချင်တာပါ။

ဦးမောင်လှသည် (၄)ကေအကျယ် အခြောက် ယာခင်းကွက်နှင့် ရှောက်၊ သရက်၊ ပိန္နဲ၊ မာလကာ အစရှိသည့် စားပင်သောက်ပင်များကို ခြံပတ်လည် စိုက်ပျိုးထားသည်။ တစ်နှစ် တစ်ရာသီ ပဲ၊ ပြောင်း သီးနှံများ စိုက်ပျိုးစား သောက်သည်။

ကြေးမဆို၊ ပူဇော်သမျှနှင့် လက်ခံ သည်။ အခမပါလျှင်လည်း ကန်တော့ တာနှင့် လက်ခံ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ အရေးကြီးလျှင် ဥဲဟဲ့၊ ဖွဟဲ့ မန်းမှုတ်ကာ အမှောင့်ပယောဂများလည်း ချေချွတ် ပေးနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ သူ့နေရာနှင့်သူ တော့ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်နေပါသည်။

‘သမီး ပြောမယ်ဆိုရင်လဲ... ပြောချင် စရာပါကွယ်။ ရေကြီးတဲ့အခါမှာ ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် တယ်ဟဲမြည်ပြီး စီးနေတဲ့နေရာက အပင် ဖြစ်နေတာကိုး။ ဒါပေမယ့် ခုလောလောဆယ်က အဘတို့ စား ဝတ်နေရေးက ခက်နေတယ် သမီးရဲ့။

ကလေး၊ ကလေးဝ ကားလမ်းဘေး တွင် ခြံထွက်သီးနှံနှင့် ကွမ်းယာ၊ ဆေး လိပ်၊ မုန့်စုံ အရောင်းဆိုင်ကလေး တစ်ဆိုင် ဖွင့်ထားသည်။ သားသမီး သုံးယောက်နှင့် အေးအေးလူလူ စား သောက်နေထိုင်ကြသည်။

တစ်ည၌တွင် ဦးမောင်လှ တစ်ယောက် ပုတီးစိပ် မေတ္တာပို့အပြီး၌ ဇနီးဖြစ်သူထံ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဝင်ပူးပြီး ဦးမောင်လှအား ကန်တော့၍ နေပါတော့သည်။ ထိုအခါ ဦးမောင်လှ က ဇနီးဖြစ်သူ၏ရှေ့တွင် တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်ချလိုက်ပြီး...

မြေနေရာလေးလောက် ပေးရတာ က ဘာဘအတွက် အခက်အခဲ မရှိ ပါဘူး။ နန်းဆောက်ဖို့ ဆိုတာကတော့ ဘာဘ မတတ်နိုင်သေးဘူးကွယ်။ အဲဒါ ကို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ’

သားသမီး သုံးယောက်မှ အငယ်ဆုံး သားထွေး ရှင်ပြုပေးသည့် နှစ်မှစ၍ ဦးမောင်လှသည် တရားဘက် အားကျ ကာ သားစားဖားစား ရှောင်ပြီး ဥပုသ် သီတင်းမပြတ် စောင့်လျက် ငါးပါးသီလ မြဲတည်သည်။ အိပ်ရာဝင်၊ အိပ်ရာထ ဝတ်မပျက် ဘုရား ဝတ်တက်ဝတ်ကပ် ပြုပြီး ပုတီးစိပ်၊ သမထထိုင်၊ မေတ္တာပို့ အမျှအတန်းပေးဝေခြင်းတို့ကို ရက်ပျက် မရှိ လုပ်ဆောင်သဖြင့် လူအချို့က သူ့ကို အကြားအမြင်ပေါက်သည်ဟုပင် ထင်မြင်ကြသည်။

‘ဟေ့... သင်က ဘယ်သူလဲ၊ ဘာ ကိစ္စနဲ့ ငါ့ကို ရှိခိုးနေတာလဲ’

‘ဒီလိုလုပ်ပါ ဘာဘရယ်။ ဘာဘလုက နေရာပေးမယ်လို့သာ ခွင့်ပြုပါ။ နန်း ဆောက်နိုင်ဖို့အတွက်ရော၊ ဘာဘတို့ အတွက် မပူမပင် စားနိုင်သောက်နိုင် ဖြစ်အောင်လဲ သမီး စွမ်းနိုင်သမျှ ကူညီ ပဲ့မယ်’

ပင်ကိုစရိုက်က ရိုးသားပြီး ရှေးရိုး ဗေဒင် အတွက်အချက်နှင့် ယတြာပေး ကလေးများ လုပ်ကိုင်ပေးတိုင်း အောင် မြင်မှု ရကြသဖြင့် လူအများက သူ့အား ယုံကြည်ကိုးစားကြသည်။

‘ဘာဘလှ... ဘာဘလှ သမီးကို ကူ ညီပါ။ သမီးက ဘာဘလှ ဘုရားဝတ်ပြု၊ အမျှပေးဝေတိုင်း သာဓုခေါ်နေတဲ့သူပါ’

‘ကောင်းပြီလေ သမီး။ မင်းအမေလဲ မင်းရောက်နေတာနဲ့ ပင်ပန်းရော့မယ်။ ဘာဘ မင်းရဲ့အမေနဲ့ ထိုင်ပင်ပြီးမှ စဉ်း စားလိုက်ပါဦးမယ်။ ကဲ... ကဲ ပြန်တော့ ပြန်တော့’

‘အေး... ကောင်းပြီ။ သမီးနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ။ သမီးက ဘယ်မှာ နေတာလဲ။ ဘာတွေ ကူညီရမှာလဲဟဲ့’

ဦးမောင်လှက ပြန်တော့ဟု ခွင့်ပြု လိုက်သည်နှင့် ရေသဖန်းပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်သမီးမှာ ဦးမောင်လှကို ဦးသုံးကြိမ်ချပြီး ညင်သာစွာ ထွက်ခွာ သွားပါလေတော့သည်။

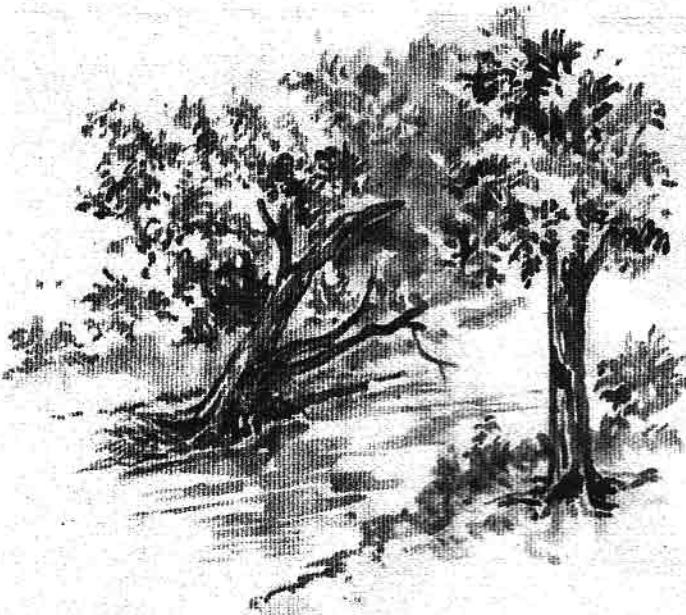
‘သမီးက ဘာဘလှအခင်း ရေစပ်က ရေသဖန်းပင်မှာ နေပါတယ်။ သမီး နာမည်တော့ မပြောပါရစေနဲ့။ သမီးရဲ့ လိုအပ်ချက်ရှိတာလေးကိုသာ ပြောပါရ စေ’

‘ကိုမောင်လှ ကျွန်မ ဘာဖြစ်တာလဲ ဟင် ရေတစ်ခွက်ပေးပါ။ မရဆာနေပြီ’

အခကြေးငွေ ဘယ်ရွှေဘယ်မျှဟူ၍

‘ဒါဆိုလဲ ပြောပါ။ ဘာဘ လုပ်ပေးနိုင် တာရှိရင်တော့ လုပ်ပေးရမှာပေါ့’

‘ဒီလိုပါဘာ။ သမီးနေရတဲ့ ရေ

ကိုမောင်လှက အနီးရှိ ဘုရား
သောက်ရေအိုးမှ ရေတစ်ခွက် လှမ်းခပ်
ပြီး ပေးလိုက်သည်။ ရေသောက်အပြီး
၌...

‘ဒီလို ရှင်မရဲ့ မင်းကို တို့ရေဆိပ်က
ရေသဖန်းပင်စောင့်တဲ့ ရုက္ခစိုးနတ်သမီး
က မှီတွယ်ပြီး နေရာရလိုမှုနဲ့ တောင်းသ
ကွာ။ ငါလဲ သနားတာနဲ့ မင်းနဲ့တိုင်ပင်ပြီး
မှ လုပ်ပေးမယ်လို့ ပြောလိုက်ရတယ်’
‘သူက ဘာတွေ ပြောသွားသေးလဲ
ကိုမောင်လှရဲ့’

‘သူက တို့ကို သူ့အတွက် နေရာသာ
ပေးပါ။ နန်းဆောက်နိုင်အောင် ကူညီ
မစမယ်ပေါ့ကွာ။ နေရာပေးရတာက
တို့အတွက် အပန်းမကြီးပါဘူး။ ကမ်း
ဘေးက အခင်း ခြံစည်းရိုးမှာ ကပ်ပေး
လိုက်ရင် ရတာပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ မြေ
နေရာ ပေးရတာ မခက်ပေမယ့် နန်း
ဆောက်ဖို့ သစ်ငါးက ခက်တာပေါ့
ကိုမောင်လှရဲ့’

‘အေး... လောလောဆယ် တို့စီးပွားရေး
အခြေအနေနဲ့ ခက်တော့ ခက်တာပေါ့ကွာ။

ဘာမှလဲ သောကဖြစ်ပေးပါနဲ့ သူပြောသလို
သူ မ့တယ်ပဲ။ ကိုယ်လုပ်ကိုင်နေတဲ့
အဆင်စဉ်လေးတွေ သိသိသာသာ အဆင်
ပြေလာတယ်ဆိုရင် လုပ်ပေးလိုက်ကြတာ
ပေါ့ကွာ။

သူတစ်ပါး စိတ်ဆင်ရဲ ဒုက္ခရောက်နေတာ
ကို အကူအညီပေးရင် ကိုယ်လဲ ဘဝ
အဆက်ဆက် စိတ်ဆင်ရဲ ဒုက္ခရောက်ရတဲ့
ဆင်းရဲဒုက္ခမျိုးက ကင်းလွတ်နိုင်တာပေါ့။
မဟုတ်လား’

‘အင်း... ဒါတော့ ဟုတ်တာပေါ့
ကိုမောင်လှရယ်။ ဒါတော့ ဒါပေါ့’

ဒီမျှနှင့် တိုင်ပင်ရေးစခန်းက ပြီးခဲ့ပြီ။
ထိုနှစ်က မြစ်ရေကျ၍ စိုက်ပျိုးချိန်တွင်
စိုက်ခင်းကွက်များ၌ နန်းသစ်များ ပို့ချခဲ့
၍ မြေပဲစိုက်ရန် စီမံပြီး စိုက်ပျိုးခဲ့ရာ
အထွက်နှုန်းကောင်းပြီး၊ ‘ဈေးကောင်း
လည်း ရလိုက်သဖြင့် နေအိမ်ကပ်မိုးကို
သွပ်မိုး မိုးနိုင်လိုက်သည်။ သမီးငယ်
များအတွက် ရွှေတိုငွေစကလေးများပင်
ဆင်ပေးနိုင်လိုက်သည်။

ကားလမ်း နံဘေးတွင်လည်း
တစ်ဖက်ရပ် ဈေးဆိုင်ကလေးကို ထိုးကာ

ခြံထွက်သီးနှံ မာလကာ၊ ရှောက်၊
သရက်၊ ပိနဲ့၊ ပြောင်းဖူးအပြင်၊ ချိုချဉ်၊
ဆီးထုပ်၊ ပလုတ်တုတ်နှင့် ကွမ်းယာက
အစ တင်ပြီး ရောင်းချသည်။

နွေလယ်တွင် မိခင် ဒေါ်ငွေလှိုင်က
ဆိုင်စောင့်ရောင်းချပြီး ကျောင်းမသွားမီ
နှင့် ကျောင်းဆင်းချိန်များတွင် သမီး
နှစ်ယောက်က အလှည့်ကျ ဈေးရောင်း
သင်ရင်း ရောင်းကြသည်။ ထိုအခါ
စားဝတ်နေရေး ပြေလည်လာသည်နှင့်
ကိုမောင်လှ ကတိတည်ရတော့သည်။

မြစ်ဆိပ်နံဘေးရှိ အခင်းခြံစည်း
ရိုးနံဘေးတွင် တစ်ပင်တိုင် နန်းဆောင်
ငယ်တစ်ခုကို သွပ်မိုး ပျဉ်ကာဖြင့်
ဆောက်လုပ်လိုက်သည်။ လူ့ဘဝတွင်
နေရစဉ်က (၁၆)နှစ်သမီး အပျိုအရွယ်
ဘဝတွင် ဤနေရာ အနီးတစ်ဝိုက်၌
ဆုံးပါးခဲ့ကြောင်း ပြောပြခဲ့ဖူးပြန်သဖြင့်
အပျိုအရွယ်တို့ ဘာသာဘာဝ ကြိုက်
နှစ်သက်ရာ သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်၊
ဘီးပုန်နှင့် သနပ်ခါးတုံးများလည်း ထား
ရှိပေးထားသည်ကို နန်းဆောင်တွင်
တွေ့မြင်ရသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ဦးမောင်လှတို့ မိသားစု
စားဝတ်နေရေး ချောင်လည်နေချိန်
တစ်ညညသည့် ဦးမောင်လှ ဘုရားဝတ်
ပြု အမျှအတန်း ပေးဝေ၍အပြီး၌
ဒေါ်ငွေလှိုင်ထံ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်က
လာရောက်၍ တစ်စခန်း ထပြန်ပါတော့
သည်။

ဒီတစ်ကြိမ် ဝင်ရောက်လာသူမှာ
တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်မရှိ။ ကိုယ်နေဟန်ကို
လှုပ်ခါယမ်းပြီး ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ
ဦးနှိမ်ဝပ်ချလာသဖြင့် ဦးမောင်လှအမြင်
တွင် ယခင် လာရောက်ဖူးသူနှင့်မတူ
အသွင်တစ်မျိုး ထူးခြားနေသည်ကို သတိ
ထားမိသည်။

သို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင် နတ်ဝင်ပူး
နေသူ နီးသည်၏ရှေ့တွင် တင်ပျဉ်
ခွေထိုင်လိုက်ပြီး အကျိုးအကြောင်းကို
မေးသည်။

‘အခု ရောက်လာတာ ဘယ်သူလဲ
ဟေ့။ လာရင်းကိစ္စကို တိုတိုနဲ့ လိုရင်း
ကိုပြောပါ’

‘ဘာလှ ကျွန်တော်က ဟိုဘက်
ကမ်းက အပြေးကူးလာရလို့ ကိုယ်
ကြမ်းစိတ်ကြမ်းဖြစ်တာ ခွင့်လွှတ်ပါ။
ကျွန်တော်က ဘာလှ အခင်းကွက်
ဟိုမှာဘက်ကမ်းက ပျဉ်ပင်မှာနေရတဲ့
ရုက္ခစိုး လူပျိုကြီးပါ။ ကျွန်တော့်အနေ
နဲ့လဲ ဘာလှ အခင်းနားက သူလေးလို
ပဲ အဆောင်လေးတစ်ဆောင် ရချင်
စိတ်ရှိလို့ လာခဲ့တာပါ’

‘သင်က ဘာအကြောင်းကြောင့်
နန်းဆောင် ရချင်ပြန်တာလဲ။ ပြောပြ
စမ်းပါဦး’

‘ဒီလိုပါဘာ။ ကျွန်တော် မှီခိုနေ
ရတဲ့အပင်က ပျဉ်ပင်ဆိုတော့ လူတွေ
အကြိုက် ဖြစ်နေရပါတယ်။ ပင်စည်ကို
ခုတ်လှဲပြီး အိမ်ဆောက်နိုင်တယ်။
ဖြတ်ပိုင်းပြီး ထင်းလှုပ်လဲကောင်းတယ်
ဖြစ်နေပါတယ်။

တစ်လောက ဘာလဲ ကြားသိ
လိုက်မှာပါ။ ကျွန်တော့်ဘက်ကမ်းမှာ
အုတ်ထင်းခုတ်လာတဲ့ လင်မယား နှစ်
ယောက်ပေါ့။ တောထဲမှာ ပျဉ်ပင်တွေ
အပေါသားနဲ့။ ကမ်းနားမှာ နေရတဲ့
ကျွန်တော့်အပင်ကိုလာပြီး ရန်ရှာတယ်။
ဘယ်လိုလုပ်တယ် မှတ်သလဲ။ အပင်
ထိပ်ဆုံးကိုင်းကို တက်ပြီး ခုတ်ဖြတ်
တယ် ဘာ။

ကျွန်တော်လဲ သည်းမခံနိုင်လွန်းလို့
သူ ခုတ်ဖြတ်ထားတဲ့အကိုင်းကို မပြီး
အပင်ထိပ်မှာ အကြာကြီး ကတော့ထိုး

သလို ဝဲပြလိုက်တော့ သူ့ဟာသူ
ကြောက်အားလန့်အားဖြစ်ပြီး အပင်
ပေါ်က ကျတယ်။ မြို့ဆေးရုံမှာပျိုပြီး
ကျကြတော့ ဆေးရုံမှာ ပစ်ခဲ့ရတယ်
လေ။

အဲဒီနောက် ကျွန်တော့်အပင်ကို
အများစုက ရန်မရှာအောင်ဆိုပြီး
သစ်ပင်ခွကြားကနေ မီးလုံးကြီး တစ်
လုံးကို ထိန်ထိန်လင်းအောင် ထွန်းပြ
လိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ရပ်နီး
ကလူတွေကတော့ ရန်မရှာကြပါဘူး။
ရပ်ဝေးက အကြောင်းမသိသူတွေရဲ့
ရန်ကတော့ စိတ်မအေးရဘူးပေါ့ ဘာ
ရယ်။

ကျွန်တော့်အပင်က ရေဆိပ်နဲ့နီးပြီး
လူကြိုက်များတဲ့အပင် ဖြစ်နေတာကို။
ဒါပေမယ့် ဘာလှရယ်။ ကျွန်တော့်ကို
သနားသဖြင့် ကူညီပါလား ဘာလှရယ်’
ရုက္ခစိုး ကိုလူပျိုကြီးသည် ထိုသို့
ပြောပြီး စကားကို ဆက်မပြောသေးဘဲ
အမောပြေ ရပ်နားနေသဖြင့်...

‘မင်းအတွက် ဘေးကင်းရန်ကွာ
တော်သလောက် ပြည့်စုံရင် တော်ပြီ
ကောကွယ်။ ငါ့ကို ဘာကြောင့်များ
တစ်ပူကနစ်ပူ ကပ်ချင်ပြန်တာလဲ’

‘အပူကပ်တယ်လို့ မထင်ပါနဲ့ ဘာ
ရယ်။ သည်းခံပြီး နားထောင်ပေးပါဦး။
ကျွန်တော် ပြောရမှာ ရှက်တော့ ရှက်ပါ
တယ်။ ဒါပေမယ့် မပြောမပြီး။ မတီး
မမြည် ဆိုသလို ပြောရတော့မှာပဲ။

ဒီလိုပါ ဘာလှရဲ့။ ကျွန်တော်က
ဘာလှ ခြံစပ် ရေဆိပ်က ရေသဖန်း
ပင်မှာနေတဲ့ အပျိုမ ရုက္ခစိုးနဲ့ ကြိုက်နေ
ကြတယ်။ ညတိုင်းလဲ အမြဲ သူ့ဆီ
သွားသွားလည်တယ်။

သူ့ဆီ အပျိုလည်ရင်းနဲ့ ဘာလှ
ဘုရားဝတ်ပြုတဲ့ဆီက မေတ္တာပို့ အမှု
ပေးဝေနေတာတွေကို အတူ သာဓု
ခေါ်ယူနေကြသူတွေပါ။ ကျွန်တော်တို့
ဘဝတွေက မြစ်ဟိုဘက်ကမ်း၊ ဒီဘက်
ကမ်းဆိုတော့ ကိန္နရီ၊ ကိန္နရာ ချောင်း
ခြားနေသလို ဖြစ်နေရပါတယ်။

ဒီလိုနေကြရတာထက် သူ့မှာက
ဘာလှရဲ့ ကောင်းမှုကြောင့် နန်း
ဆောင်နဲ့ ဘာနဲ့ ဖြစ်လာတော့
ကျွန်တော့်အတွက် ရန်သူတစ်ယောက်
ပေါ်လာနေတယ်’

‘ဘယ်ကဘယ်လို ရန်သူ ပေါ်ပြန်
တာလဲ။ ပြောစမ်းပါဦး’

ရုက္ခစိုးနှင့် ဦးမောင်လှတို့ နှစ်ဦး
အချို့အချ မေးမြန်းပြောဆိုသံကို ရောက်
ရှိ နားထောင်နေသူ အိမ်နီးချင်း ဘေး
ပရိသတ်မှာလည်း ကျိတ်၍ ပွဲကျနေ
သည်။

‘ဘယ်သူဖြစ်ရမှာလဲ ဘာလှရယ်
ဘာတို့ရဲ့ အနောက်ဘက် ဗိုလ်မှူးကြီး
က နောက်မှပေါက်လာတဲ့ ပိန္နဲပင်စောင့်
တဲ့အကောင်ပေါ့။ သူကလဲ လူပျိုပေါက်
ရုက္ခစိုးဆိုတော့ တစ်ဖက်ကမ်းတည်းထဲ
ဖြစ်ပြန်။ အိမ်နားနီးချင်းလဲဖြစ်လေတော့
သူတို့ချင်း ရည်ငံသွားမှာ စိုးရိမ်နေမိ
တယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ တာ
လောကတောင် ငါ့ဇနီးဆီမှာ လာပြန်
တော့ပြောတောင်ပြော ပြောလာမ
သေးတယ်။ ကညည်းစားလဲ ငါးနား
မလည်၊ နောက်တစ်ခါ၊ ကညည်းစကား

တတ်သူလာမှ သူ့ကို ကညည်းမှန်း သိရတယ်။ ထားပါတော့ကွာ၊ ဘာဘာ မင်းအတွက် နန်းဆောင် ဆောက်ပေး မယ်ဆိုရင် မင်းက ဘာဘာ တောင်းချင် တာလေးတစ်ခု ပေးနိုင်မလား'

ဦးမောင်လှက ရုတ်တရက် စိတ်ကူး အကြံတစ်ခု ရသဖြင့် အပျော်သဘော မေးလိုက်သည်။

'ဘာတောင်းချင်တာလဲ ဘာဘာ။ ကျွန်တော် တတ်နိုင်တာဆိုရင် ဆောင် ရွက်ပေးပါ့မယ်'

'တခြားဟာတော့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ငါတို့မိသားစုမှာ အခု လောလောဆယ် တော့ စားရေးနေမှု ပူလှပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် သမီးလေးတွေ ကျောင်းတက်နေ ရတာက စက်ဘီးတစ်စီးတည်း နှစ် ယောက်ပေါင်းစီးနေရတယ်။

ရှေ့ဆက်တက်ရမယ့် အထက်တန်း ပညာရေးအတွက်လဲ ရင်လေးနေရ တယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့လေးတွေ ရှေ့ရေးအတွက် အထောက်အပံ့လေး ခုအောင် ဒီအပတ်ထွက်မယ့် ချဲဂဏန်း လေးများ ရနိုင်မယ်ဆိုရင် ရချင်လို့ပါ' ထိုစကားကို ကြားလိုက်သည်နှင့် အနားရှိ ပရိသတ်အားလုံး အပ်ကျသံ ကြားရမတတ် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

'အို... ဒါ... ဒါတော့ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်ပါဘူး ဘာဘာရယ်။ ချဲဂဏန်း ဆိုတာ သူများနိုင်ငံကထုတ်တဲ့ ဂဏန်း ဖြစ်တာကတစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော် ရထားတဲ့ တန်ခိုးအာဏာနဲ့ ကွာလှမ်း တာကတစ်ကြောင်းမို့ မကူညီနိုင်ပါဘူး ဘာဘာ။ ကျွန်တော့်ကို ဒီအတွက် ခွင့် လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်'

'အေးကွာ ငါလဲ စိတ်ထဲ ဖျတ်ခနဲ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ ပြောလိုက်မိ တာပါ။ ဒီအတွက် ငွေမယူပါနဲ့။ ဒါ

ပေမယ့် ဟိုဘက်ကမ်းမှာ နန်းဆောက် ပေးဖို့ ဆိုတာကတော့ အကြောင်း ကောင်းမှ အကျိုးလှမှာမို့ သူ့ကို ကိုယ့် ကံလို့ပဲ သဘောထားကြရအောင်။

ကျန်းတစ်တန် ရေတစ်တန် ကူးသန်းရ လဲ မလွယ်ဘူးမောင်ရ'

'မှန်ပါတယ် ဘာဘာလဲ့။ ကျွန်တော်တို့ ဘဝကလဲ အကြောင်းမကောင်းခဲ့လို့ အကျိုး မကောင်းခဲ့ကြရတာပါ။ ဖြစ် သမျှအကြောင်း အကောင်းလို့ပဲ သဘောထားဖြေပါ့မယ်။

ဘာဘာလှအနေနဲ့ကလဲ အသက်ထင် ရှား ရှိနေသမျှ အိပ်ရာဝင်၊ အိပ်ရာထ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးတိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့ အတွက် မေတ္တာပို့ အမျှအတန်းတွေ မှန်မှန် ပေးဝေပေးပါလို့ နောက်ဆုံး တောင်းဆိုပါရစေ။ ကျွန်တော် ဘာဘာကို ဦးချခဲ့ပါတယ်။ ပြန်ခွင့်ပြုပါ'

'သာဓုကွယ်... သာဓု... သာဓု။ ဘာဘာ ကျန်းမာသမျှ ထာဝရ မေတ္တာပို့ အမျှပေးပါ့မယ်ဗျာ'

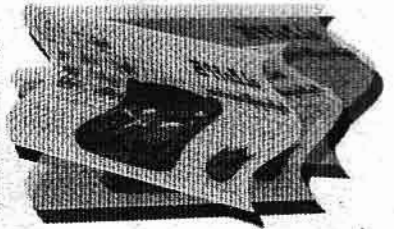
ဦးမောင်လှကား ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆို လဆန်း (၅) ရက်နေ့တွင် ဘဝတစ်ပါး သို့ ပြောင်းကြွသွားခဲ့ပါလေပြီ။

ရုက္ခစိုး သမီးချဉ်းစားကား ကိန္နရီ၊ ကိန္နရာပမာ ချောင်းခြားလျက်၊ အမျှပေး ဝေသံ ဝေးလေသည်နှင့်အတူ လူပျိုကြီး ရုက္ခစိုးမူကား နန်းဆောင်မဲ့စွာ ချစ်သူနှင့် ဝေးမည်၊ နီးမည် မသိတတ်နိုင်ပါပြီ။

[ကိုရုမ်းထွေးနှင့် ဇာတ်လမ်း ပြော ပြသူ သိကြားမြင် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း အား ကျေးဇူးတင်ရှိစွာဖြင့်...]

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသကာ

အောင်မြင်မြတ်(ကလေး)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၁)ရက် နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေ ထိဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါ အတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါ သည်။

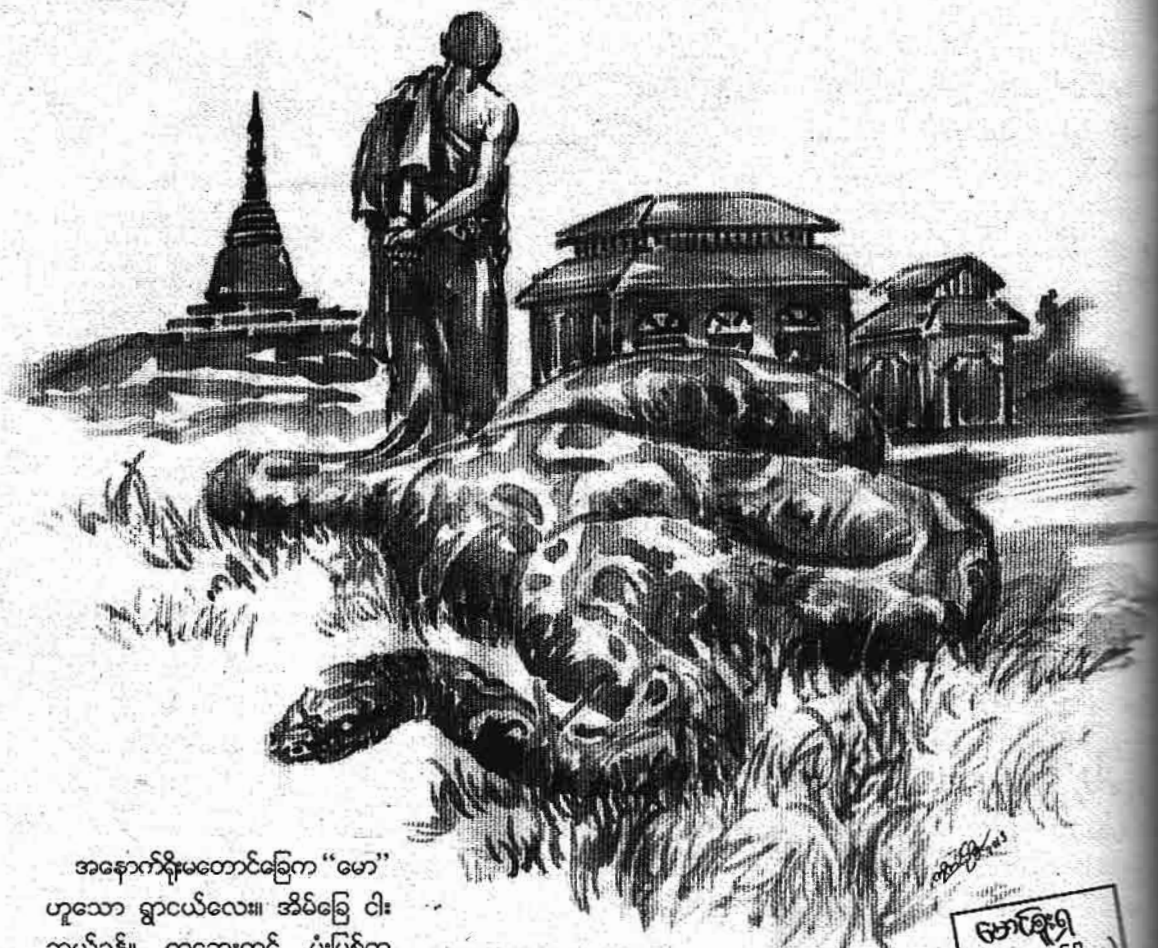
အကြိမ်	၂၉၉
ဒီဇင်ဘာလ	၁၂
ခုနှစ်	၂၀၁၃
၂၉၂၄ = ၁၁ = ၂	

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၂) ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၅ ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ပါ။ ပညမာ

၈...ဆုံး	၈...ဆုံး	၈...ဆုံး	၈...ဆုံး
၁...၁	၂...၁	၃...၁	၅...၁
၁...၂	၂...၂	၃...၂	၅...၂
၁...၃	၂...၃	၃...၃	၅...၃
၁...၅	၂...၅	၃...၅	၅...၅
၁...၀	၂...၀	၃...၀	၅...၀

စာမျက်နှာ (၂၀၀) သို့

အနောက်ရိုးမတောင်ခြေက “မော” ဟူသော ရွာငယ်လေး။ အိမ်ခြေ ငါးဆယ်ခန့်။ ရွာဘေးတွင် မုံးမြစ်က တသွင်သွင်။ မုံးမြစ်၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာတော့ တစ်မျှော်တစ်ခေါ် လယ်ကွင်းများ။ ရွာသားများကား နွေမှာစပါး၊ မိုးမှာ မြေပဲ စိုက်ပျိုး၍ အလုပ်နားချိန်၌ ငါးရှာ၊ ဖာရိုက်၊ အမဲလိုက်ရင်း တောခေလေ့ ပျော်မွေ့ခဲ့ကြ၏။ သာယာငြိမ်းချမ်းလှသည့် တောင်ပေါ်ရွာကလေးပင်။

တစ်ခါက ဤရွာကလေးဆီသို့ ကြမ္မာဂြိုဟ်ဆိုး ဝင်ခြေထိုး၍ ရွာသားများ “သား လူလေး၊ အစ်ကို့ ညီလေး၊ မောင်လေး” စသည်... စသည်ဖြင့် အော်ခေါ်ရင်း ယူကျုံးမရ ပူလုံးထကာ ငိုပွဲဆင်ခဲ့ကြရသည်။

၂၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်

မြေအောက်က

မောင်ရိုး (အနောက်ရိုးမ)

ကြေးစည်သံ

အဖြစ်သနစ်က ဆယ်စုနှစ် လေး၊ ငါးစုလောက် ကြာမြင့်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့တိုင် မေ့မရကြ။ လပြည့်၊ လကွယ်နှင့် ဥပုသ်နေ့ ရောက်တိုင်း မြေအောက်မှ ထွက်ပေါ်လာတတ်သည့် ကြေးစည်သံက မေးစက်အိပ်မောကျနေသည့် သူတို့၏ နှလုံးသားကို ပြန်လည်ထိုးဆွ ခိုးကြစေခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

* * *

တစ်နေ့၌ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးသည် မုံးမြစ်အတိုင်း ဆန်တက်ရင်းက ဤရွာသို့ ကြွရောက်လာ၏။ အသားထူဖြူဖြူ၊ အသက်က (၄၀)ဝန်းကျင်ခန့် ဖြစ်၏။ ဘွဲ့အမည်က ဦးသုမန၊ လူသူအရောက်အပေါက် နည်းပါးလှသည့် ဝေးလံခေါင်ဖျား နယ်စပ်ဒေသများ ကြွချီကာ သာသနာ ထွန်းကားပြန့်ပွားရေး ဆောင်ရွက်နေသည့် ရဟန်းတစ်ပါးပင် ဖြစ်သည်။

ရွာရှေ့ရှိ ဇရပ်တွင် သီတင်းသုံးရင်း တရားဒေသနာများ ဟောကြားတော်မူ၏။ ရွာသားတို့၏ ဆန္ဒအရ ဤရွာ၌ပင် တစ်ဝါဆိုခဲ့ရသည်။

တစ်ဝါဆိုပြီး၍ ခရီးဆက်မည် ပြုတော့လည်း ရွာသားများက ဘုန်းကြီးအား ကြည်ညိုလွန်စွာ ရှိလှသဖြင့် ဆပ်၍ လျှောက်ထားတောင်းပန် တားကြပ်ရာ ဘုန်းကြီးခမျာ ရိုးမတောင်ခြေက မောရွာ၌ပင် ရာသက်ပန်ကျောင်းထိုင်ကာ သာသနာပြုသွားရန် ဇိတ်တုံးတုံး ချလိုက်ရတော့သည်။

ရွာ၌ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး အမြဲရှိတော့မည်ဖြစ်၍ ရွာသားများကား ပျော်၍ ဆုံး။ ကျောင်းဆောင်ကြီးကိုပင် ဇရပ်သား၌ သုံးပင်×ငါးပင် ပျဉ်ခင်း၊ ပျဉ်ကာ သက်ငယ်မိုးလျက် ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ ဆောက်လုပ်ကြသည်။ ပြီးမှ ရေတွင်းတူး သစ်လုံးများ ညီညာစွာစိုက်၍ စိုက်ကြသည်။

ကျယ်ဝန်းသည့် ခြံအတွင်း စားပင်း၊ နေထိုင်ခန်းနှင့် အလုပ်ပင်များလည်း ဝေဝေဆာဆာ စိုက်ကြသည်။ ဘုန်းကြီးအတွက် သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေးသာမက သယံဇာတစုဟူသမျှ အစွမ်းကုန် ဖြည့်ဆည်း ဆောင်ရွက်ပေးကြသည်။

ဘုန်းကြီးကလည်း ရွာသားများအား ဥပစာတရားတော် ဟောကြားတော်မူမည့်အပြင် ရွာမှ ကလေးများ လိမ္မာကြွေးရှိလာအောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ခြံခံသင်တန်းများလည်း ဖွင့်လှစ်ပို့ကြားပေးသည်။

ဆိုစဉ်က ရွာ၌ စာသင်ကျောင်း ဆွေးသဖြင့် ယောက်ျားကလေးများ တော့ ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစား ဖြင့်ထားကာ အတန်းပညာများကို ပို့ကြားပေးသည်။ အတော်အသင့်

ဉာဏ်ထက်မြက်သည့် ကလေးများ ဆိုလျှင် မြို့ကျောင်းသို့ပင် ကိုယ်တိုင် သွားရောက် အပ်နှံပေး၏။

ထို့ပြင် ကျောင်း၏မြောက်ဘက် ကုန်းကမူလေးပေါ်တွင် ရွာဦးစေတီ တစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်လေ၏။

ဥပုသ်နေ့ရောက်တိုင်း ရွာသားများ ဘုရားသွား၊ ကျောင်းတက် ဥပုသ်စောင့် သီလယူတတ်လာကြသည်။ ညဉ့်ဦးယံနှင့် မိုးသောက်ယံများတွင် ကလေးများ၏ ဘုရားရှိခိုးသံ၊ အမျှဝေသံများဖြင့် မင်္ဂလာရှိလျက်။ ကြေးစည်သံကလည်း တလွင်လွင်။

အခါကြီး၊ ရက်ကြီးများဆိုလျှင် အလှူဒါန ပြုကြသည်မှာ တစ်ရွာလုံး မီးခိုးတိတ်ပင်ဖြစ်၏။ သာသနာရောင်ဝါထွန်းလင်းတောက်ပကာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ် မောရွာကလေး ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

တစ်နေ့ ကျောင်းဝင်းအတွင်းသို့ လုံးပတ် လူတစ်ယောက်ဖက်စာ အရှည်ဝါးနှစ်ပြန်ခန့်ရှိမည့် မြွေကြီးတစ်ကောင် ပေါက်ချလာလေ၏။ ဘယ်အရပ်၊ ဘယ်ဌာနက လာသည်ကိုတော့ မည်သူမျှ တိတိပပ မသိ။ မှန်းဆ၍ လည်း မရကြ။

ထူးသည်က စည်းရိုးလည်း ပျက်မသွား၊ သွားရာလာရာလည်း မထင်။ မြွေကြီး၏ ကိုယ်ထည်ပေါ်က အနီ၊

အဝါ နှစ်ရောင်ခြယ် အကွက်များက လေအဟပ်မှာ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် တောက်ကြွလင်းထ၍ နေလေ၏။

ဘုန်းကြီးသာမက ရွာသားများပါ အံ့ဩမှုနှင့်အတူ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ကုန်၏။ ရွာသားများက ကလေးတွေအတွက် အန္တရာယ်ကြီးသည်ဆိုပြီး သတ်မည်၊ ဖြတ်မည် တကဲကဲ လုပ်ကြတော့ ဘုန်းကြီးက နေ့လယ်မွန်းတည့်ချိန်အထိတော့ စောင့်ကြည့်စေချင်ကြောင်း မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။

ထို့နောက် မြွေကြီးအား မေတ္တာတွေ ပို့ကာ မိမိအရပ်ဌာနသို့ ပြန်ရန် တောင်းပန်၏။ မြွေကြီးကား တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။ အဆိပ်ကင်းဒေါမာန်ရှင်းသည့်နွယ် ဦးခေါင်းကို မြေမှာကပ်ထားရင်း ငြိမ်ချက်သားကောင်းလျက်။

မွန်းတည့်ချိန် ရွာသားများ ဓား၊ လှံ၊ သေနတ်ကိုယ်စီဖြင့် ကျောင်းဝင်းအတွင်း ရောက်လာကြတော့၏။ ဘုန်းကြီးလည်း မြွေကြီးအား နောက်ဆုံးအကြိမ် မေတ္တာပို့ပြီး ကိုယ်အရပ်ဌာနပြန်ရန် ထပ်မံ တောင်းပန်ရှာပြန်သည်။

ဤနေရာကား သူ၏ ဌာနေလား ဗိမာန်လေလားမသိ။ မြွေကြီးကား လှုပ်ရှားမှု အလျှင်းမရှိ။ မိမိငွေ့ရောက်နေသည့် ဘုန်းကြီးနှင့် ဓား၊

လှုံ၊ သေနတ်များ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည့် ရွာသားများကိုကြည့်ရင်း သူ၏ မျက်ဝန်းအိမ်ဆီမှ မျက်ရည်များသာ တပေါက်ပေါက် ကျကြွေလာတော့၏။

သူ အသနားခံလွှာ တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်မည်ထင်၊ ဘုန်းကြီးလည်း ဤအဖြစ်သနစ်ကို ကြာကြာ မကြည့်ရက်သဖြင့် ကျောင်းပေါ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လှမ်းတက်သွားလေတော့သည်။

သိပ်မကြာပါ။ သေနတ်သံများ ငရဲပြည်အမျှ ပွက်လောရိုက် ထွက်ပေါ်လာ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ရုတ်တရက် အမှောင်ဖုံးသွားသည်။ မြွေကြီး၏ လူးလှိမ်ခနဲပေါက်မှု အရှိန်ကြောင့် မြွေကြီးလည်း တသိမ်သိမ် တုန်ခါသွားသည်။ ဖုန်လုံးကြီးလည်း ကြည့်မကောင်း၊ ရှုမကောင်း တထောင်းထောင်း။

ဘေးဘီရို သီးပင်၊ စားပင်များကလည်း အပြိုပြိုအလဲလဲ။ အဆုံးတွင် မြွေကြီးခမျာ မလူးသာမလိုမိသာဖြင့် သွေးဆိုင်ထဲမှာပင် အသက်ပျောက်သွားရရှာလေ၏။

မြွေကြီး မရှိတော့မှ ရွာသားများ အသက်ရှု ချောင်ကြရပြီ။ စိတ်အေးရပြီ။ ညဉ့်ဦးယံတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းဆီက ကလေးတို့၏ စာသံပေသံများ မူလထက်မက သောသောညံလာသည်။ ဘုရားရှိခိုးသည့် မင်္ဂလာရှိသော အသံများလည်း ပြန်လည်နိုးထဝေစည်လာသည်ဟု ထင်ရသည်။

သို့သော် အရှုတ်တက်ချိန်၌ကား ဘုန်းကြီးကျောင်းဆီမှ ယခင်ကလို အုန်းမောင်းခေါက်သံလည်း ထွက်မလာ၊ ဘုရားရှိခိုးသံလည်း မကြားရ၊ ကြေးစည်လည်း မမြည်၊ စာသံလည်း

တိတ်လျက် သုသာန်တစ်ပြင်အလား ငြိမ်သက်၍ နေလေ၏။

ဆွမ်းသွားပွဲကြလည်း မိုးသာလင်းသွားသည်။ ကျောင်းကိုကား ရှာမတွေ့ကြ။ ကျောင်းသာမက ကျောင်းပရိဝုဏ်ပါ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက်ပျောက်နေလေ၏။ ကျောင်းနေရာ၌ ကား မူလက ရှိခဲ့ဖူးသည့် မြက်ရိုင်းများနှင့် ချွံနွယ်များ ပြန်လည် ကြီးစိုးလျက် ရှိနေလေသည်။

ရွာသားများ သည်းထိတ်ရင်ဖို ဖြစ်ကြရသည်။ မြွေကြီးကို သတ်ခဲ့မိသည်ကိုပင် ကြီးစွာ နောင်တရနေကြ၏။ မိမိ၏ ကလေးများကို တွေ့လိုတွေ့ငြား “သား၊ လူလေး၊ အစ်ကို၊ ညီလေး၊ မောင်လေး” စသည်... စသည်ဖြင့် အော်ခေါ်ရင်း ဝန်းကျင်အနှံ့ ခြေဆန်ရှာကြသည်။ ခြေရာမတွေ့။ လက်ရာလည်း မရှိ။ ရှာလေ ဝေးလေ ဖြစ်ကာ တစ်ရွာလုံး ယူကျုံးမရ အပူလုံးထ ငိုပွဲ ဆင်နွှဲကြရသည်။

ဤအဖြစ်သနစ်က နှစ် ဆယ်စုနှစ်လေး၊ ငါးစုလောက် ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် ဘုန်းကြီးကျောင်းနေရာ၏ မြေအောက်တစ်နေရာမှ ကြေးစည်သံကိုကား လပြည့်၊ လကွယ်နှင့် ဥပုသ်နေ့ရောက်တိုင်း ယနေ့တိုင် ခပ်သဲ့သဲ့လေး ကြားနေရဆဲဖြစ်၏။

ကြေးစည်သံ ကြားလေရတိုင်း မောရွာသားတို့ ရင်မောစွာဖြင့် ကိုတင့်ခိုရသည်ချည်းပင် မဟုတ်ပါလား။

မှတ်ချက် ။ ။ ဤဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြခဲ့ကြသည့် ဖခင် ဦးထန်းလောနှင့် မိခင် ဒေါ်လှစိန်တို့အား ဤစာစုဖြင့် ကန်တော့ပါ၏။

မောင်စူးရ (အနောက်ရှိမ)

စာမျက်နှာ (၂၇၇)မှ အဆက်

မှတ်ချက် ။ ။ (...) ကွင်းအတွင်း ပြထားသော အလယ်ဂဏန်းများကို ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “လ” ဂဏန်းနှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၀ + ၂ + ၂ + ၀ + ၀ + ၃) = ၉ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ‘၉’ ဂဏန်းကိုလည်း ပယ်၍မရပါ။

၀... ၀ ၂ ၃ ၅ ၉ ၀

၂... ၂ ၃ ၅ ၉ ၀ ၁

၃... ၃ ၅ ၉ ၀ ၁ ၂

၅... ၅ ၉ ၀ ၁ ၂ ၃

ဤလတွင် အထူးသဖြင့် တနင်္လာသားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

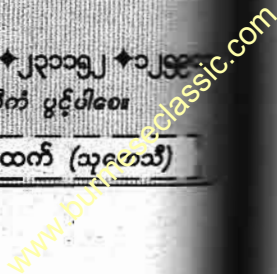
သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ အရပ်ဒေသရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူဆူ၏ ရင်ဖြင့် တော်ကို သန့်ရှင်းရေး တတ်နိုင်သမျှ ဆောင်ရွက်ပေးပါ။ တတ်နိုင်ပါက (၃) ရက်တိတ် ဆောင်ရွက်ပါ။

ထိုဘုရားတစ်ဆူဆူ၏ မိမိနှစ်ဆူ အရပ်ထောင့်တွင် “ဒီဝါတပတိ” အင်္ဂလိပ် သဗ္ဗဇေယျမင်္ဂလာဂါထာတော်အား (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် မိမိသက်စိပ်ပွားပူဇော်ပါ။ (၃)ရက်ဆက်တိုက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။

ထိုအဓိဋ္ဌာန် အောင်ပြီးပါက သင်္ကြံကြီးရွယ်အိန်နှင့် ကလေးငယ်တို့အား ဆေးဝါး၊ အာဟာရ တစ်ခုခု လှူဒါန်းပြီးမှ ထိက်စမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။ အထူးဂဏန်း

♦၁၂၃၅၀ ♦၂၃၀၀၅ ♦၁၂၅၀၀
ထိက် ပွင့်ပါစေ။

ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

မောင်သိန်းတန်
(မာန်အောင်)

သုံးပန်လှဒေဝီ နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

လွန်ခဲ့သော အနစ်(၂၀)ခန့်က ရွှေကျင်မြို့သို့ ခဏရောက်ခိုက်တွင် ပဋ္ဌာန်းဆက်ကြောင့် မပျော်လင့်ဘဲ သုံးပန်လှဒေဝီနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။ ကြာပြီဆိုသော်လည်း သုံးပန်လှဒေဝီ နှင့် ပတ်သက်၍ တိုက်ဆိုင်မှုရှိတိုင်း သတိရလျက် ရှိနေခဲ့ပါသည်။

မိုးအေးအေးရွာနေသည့် နေ့တစ်နေ့ တွင် စာရေးသူသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်မိပါသည်။ စာမျက်နှာ (၂၅၂)တွင် မြတ်သစ်ဌေး(မြတ်စေတနာ)၏ “ပုံပြင်လေးများ

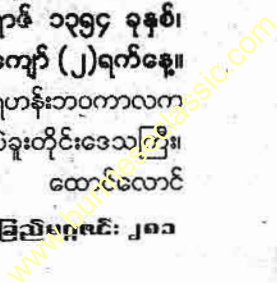
မဟုတ်ပါ” ဖြစ်ရပ်မှန်ရောင်ခြည်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရပါသည်။ သုံးပန်လှဒေဝီ၏ ဘဝအကြောင်း တစေ့တစောင်းကို ပို၍ သိရှိရသည့်အတွက် မြတ်သစ်ဌေး (မြတ်စေတနာ)နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

သုံးပန်လှဒေဝီသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့က “ကိုကိုကြီး၊ မမကြီး(သုံးပန်လှဒေဝီ)နှင့် ကိုကိုလေး၊ မမလေး နတ်မောင်နှမလေး ယောက်” ထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ မမကြီးသည် လူ့ဘဝတုန်းက

လွန်စွာ ချောမောလှပပြီး တစ်နေ့ကို ပုံစံသုံးမျိုးပြောင်းနိုင်သဖြင့် “သုံးပန်လှဒေဝီ” ဟုခေါ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဤတွင် သုံးပန်လှဒေဝီနှင့် ဆက်နွယ်ခဲ့သည့် စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ချစ်သူများသို့ တင်ပြအပ်ပါသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် (၂)ရက်နေ့၊ စာရေးသူ ရဟန်းဘဝကာလက ဖြစ်သည်။ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့နယ်၊ ထောင်လောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၁

ကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာလင်္ကာရ ဦးပဉ္စင်း၊ ဦးကောဝိဒ၊ ဦးကုသလနှင့် ထောင်လောင် ရွာသူရွာသားတို့၏ မိုးကုတ်ပိပဿနာ အလုပ်ပေးတရား စခန်းပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေး အကျိုးဆောင် မှုကြောင့် တောင်ငူ၊ ထန်းတပင် မြို့နယ်(ရွှေဈေးအနီး) ကျောက်ဝိုင်း တောရ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်မှ ကျောက်ဝိုင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးသုဒဿန၊ ဦးမေဓာဝီ၊ ဦးသီရိန္ဒ (စာရေးသူ)နှင့် တောင်ငူဆရာတော် ဦးဝါယမနှင့် ဦးဝါယမ၏ ကပ္ပိယကြီး ဦးလှသောင်းတို့သည် တရားပွဲကျင်းပ ပေးရန် ထောင်လောင်ရွာသို့ ရောက် ရှိခဲ့ကြပါသည်။

၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် (၃)ရက်နေ့မှ (၁၂)ရက်နေ့ထိ မိုးကုတ် ပိပဿနာ အလုပ်ပေးတရားပွဲ (၁၀) ရက်စခန်းကို ပထမအကြိမ် ရွှေကျင် မြို့နယ်၊ ထောင်လောင်ရွာ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းတွင် ကျောက်ဝိုင်းဆရာ တော်ကြီးနှင့် ဦးဝါယမတို့က ကျေးဇူး တော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး၏ ဥပနိဿယအတိုင်း နိဗ္ဗာန်ရောက် ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းဖြစ်သော ပိပဿနာတရားတော်များကို ဟော ဖော် ညွှန်ကြား ပြသတော်မူခဲ့ကြပါ သည်။

ထောင်လောင်ရွာ (၁၀)ရက်စခန်း တရားအားထုတ်ပွဲ အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံး၍ အပြန်တွင် ရွှေကျင်မြို့ပေါ်ရှိ ဘုရားကျောင်းကန်၊ စေတီပုထိုးများ ကို လှည့်ပတ် ဖူးမြော်ကြပါသည်။ ရွှေကျင်မြို့အရှေ့ မဟာပုဒ္ဒဘုရားကြီး စေတီတော် ရင်ပြင်တွင် ဘုရားဖူးများ ထက် မမကြီး(သုံးပန်လှဒေဝီ)နှင့် ကိုကိုလေး၊ မမလေးတို့၏ နတ်နန်း များတွင် ပူဇော်ပသနေသူက ပိုများ

သည်ဟု ထင်ရပါသည်။ ကိုကိုကြီးကတော့ ရွှေကျင်ချောင်း တစ်ဖက်ကမ်းတွင် နတ်နန်းဖြင့် တစ်ထီးတစ်နန်း စံမြန်းလျက် ရှိနေ ပါသည်။ ထိုသို့နေခြင်းသည် ကတိ ဖျက်ပြီး အိမ်ထောင်ပြုသွားသည့် မမကြီးကို စိတ်နာ၍ဟု ဆိုကြသည်။ ဤတွင် ဦးသီရိန္ဒ(စာရေးသူ)မှ ဦးမေဓာဝီအား...

‘ဦးပဉ္စင်းဘုရား၊ ရင်ပြင်တော်မှာ ဘုရားဖူးပရိသတ်ထက် နတ်ဖူး ပရိသတ်က ပိုများနေပါလား။ နတ်နန်း တွေမှာ ပန်းတွေ ဝေဆာ များပြား သလောက် ဘုရားမှာ ပန်းတွေ မွဲပြာ ညှိုးနွမ်း ခြောက်ကပ်နေတာ စိတ် မကောင်းစရာပဲ’

ဟု ပြောရာ ဦးမေဓာဝီကလဲ...

‘ဒါပေါ့ ဦးပဉ္စင်း၊ လူတွေဟာ တကယ့်ကိုးကွယ်ရာအစစ် ရတနာ သုံးပါး၊ ဆောက်တည်ရာ အစစ်ဖြစ်တဲ့ သရဏာသုံးပါးထက် လွန်ကဲပြီး ရလို မှု ကြောက်ရွံ့မှုတွေကြောင့် နတ်နန်း တွေမှာ စည်ကားနေတာပေါ့။ သစ္စာ တရား မသိမှုတွေကြောင့်လဲ ပါတာ ပေါ့’

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

သုံးပန်လှဒေဝီ မမကြီးနတ်နန်းရှေ့ ဖြတ်လျှောက်စဉ် ဦးသီရိန္ဒက ကပ္ပိယ ကြီး ဦးလှသောင်းအား...

‘ဒကာကြီး အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံ လေးဘာလေး မရိုက်ဘူးလား’

ဟု မေးရာ...

‘တပည့်တော်မှာ ဓာတ်ပုံရိုက်မယ့် အဖော်မှ မရှိဘဲဘုရား’

‘ဒကာကြီးကလဲ အဖော်မရှိရင် မမကြီးတို့ညီအစ်မနဲ့ သွားရိုက်ပေါ့’

‘ဟာ ဦးပဉ္စင်းကလဲ တပည့်တော် မရိုက်ပုံပါဘုရား’

ဟု ဦးလှသောင်းက ကြောက်လန့် တကြား ပြန်ပြောရာ စာရေးသူတို့ ပြုံးမိကြပါသည်။

ဒီလိုနှင့် ဘုရားဖူးကြပြီးနောက် ညနေ(၄)နာရီခန့်တွင် ရွှေကျင်မြို့မှ တောင်ငူမြို့သို့ အပြန်ခရီး စပါတော့ သည်။ ရွှေကျင်မြို့မှ ထွက်၍ လှိုင်စစ် မီးတိုင် (ဓာတ်တိုင်)နှစ်တိုင် အလွန် လောက်တွင် ရုတ်တရက် စက်ချို့ယွင်း ၍ ကားရပ်သွားပါသည်။

နာရီဝက်ခန့် ပြင်ဆင်ပြီး စက် ကောင်းသွားသဖြင့် ခရီးဆက်ကြပြန် သည်။ ဓာတ်တိုင်(၂)တိုင်ခန့် ခရီးမှာ တစ်ဖန် ကားရပ်သွားပြန်သည်။ နာရီဝက်ခန့် ပြင်ဆင်ပြီး ခရီးဆက် ကြပြန်သည်။

ဓာတ်တိုင်(၂)တိုင် အကွာလောက် တွင် တစ်ကြိမ်စီ ကားစက်ချို့ယွင်း သဖြင့် ဝါအငယ်ဆုံးဖြစ်သည့် ဦးသီရိန္ဒ (စာရေးသူ)နှင့် ကပ္ပိယကြီးဦးလှသောင်း တို့မှာ တောက်လျှောက်ဆိုသလို ခွေး တလုံးလုံးနှင့် ကားကို တွန်းပေးကြ ရပါသည်။

ကားပိုင်ရှင်ကလည်း ‘‘တပည့်တော် ကားက ဖော်ဒယ်အသစ် ဝယ်တာ တစ်ပတ်တောင်မရှိသေးဘူး။ ဘယ်လို ဖြစ်တယ်မသိဘူး’’ ဟု ပြောပါသည်။

ထိုသို့ စက်ချို့ယွင်းလိုက်၊ ပြင်လိုက် တွန်းလိုက်၊ မောင်းလိုက်နှင့် (အချို့ နေရာတွင် နာရီဝက်၊ တစ်နာရီ တစ်နာရီကျော်ခန့် စသဖြင့် ကြားပ သည်။)ခရီးဆက်ကြရာ ညောင်လေး ပင်နယ်ထဲသို့ ရောက်သည့်အခါ စက်ချို့ယွင်းခြင်းမရှိတော့၍ ချောမော စွာ မောင်းနှင်နိုင်ပါသည်။

ရွှေကျင်နှင့် ညောင်လေးပင်သည် မိုင်(၂၀)ခန့်သာ ဝေးသော်လည်း ရွှေကျင်မှ ညနေ(၄)နာရီတွင် လာကြ

ရာ ညောင်လေးပင်သို့ ည(၉)နာရီ ကျော်မှသာ ရောက်လေ၏။ (၄၅)မိနစ် ခန့်သာ မောင်းရမည့်ခရီးကို (၅) နာရီကျော် မောင်းနှင်ခဲ့ရသည်မှာ စဉ်းစားစရာဖြစ်ပါသည်။

မော်တော်ကား စက်အခြေအနေ ကောင်းသွားသော်လည်း တောင်ငူ အထိ ခရီးဆက်ကြရမည်ဖြစ်၍ လမ်း ခရီးတွင် ပိုပြီး အဆင်ပြေ ချောမွေ့ စေရန် ညောင်လေးပင်မြို့၌ ဝပ်ရှော့ တစ်ခုသို့ ဝင်ရောက် အကူအညီ တောင်းကြပါသည်။

ထိုစဉ် ဝပ်ရှော့ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီး ကြီးက “အရှင်ဘုရားတို့ တပည့်တော် အိမ်ပေါ်သို့ ကျောင်းအမှတ် သီတင်း သုံးရန် ခေတ္တကြွတော်မူပါဘုရား” ဟု လျှောက်သဖြင့် အိမ်ပေါ်သို့ တက် ရောက်ကြပါသည်။

‘အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ်က ကြွလာ ကြပါသလဲဘုရား’

‘ဘုန်းကြီးတို့ ရွှေကျင်ထောင် လောင်ရွာမှာ ဆယ်ရက်တရားစခန်း ကျင်းပပြီးစီးလို့ ပြန်လာကြတာပါ။ တောင်ငူထိ ခရီးဆက်ရမှာ။ ညနေ(၄) နာရီကတည်းက ရွှေကျင်က ထွက် လာကြရာ လမ်းမှာ ကား ခဏခဏ ပျက်လို့ ခုလို ညဉ့်နက်သွားတာ’

‘တပည့်တော်မလဲ ညောင်လေးပင် နဲ့ရွှေကျင် အနီးကလေးဆိုပေမယ့် တစ်ခေါက်ပဲ ရောက်ဖူးပါတယ်ဘုရား။ လူပြောများလို့ နတ်ဘီလူးမောင်နှမ လေးယောက်ကို ကြောက်လို့ မသွား ဖြစ်တာ။ တစ်ခေါက်ဆိုတာကလဲ သမီးကြီး ကျောင်းဆရာမ ရွှေကျင်ကို ပြောင်းရပါတယ်။

ရွှေကျင်ရောက်တော့ သမီးကြီး ခဏခဏ စိတ်တွေ လေးလံပြီး

နေမကောင်းဖြစ်တယ်။ ဆေးကုလဲ မသက်သာတဲ့ပြင် ကိုယ်လက်တွေ ရောင်ကိုင်းလာတယ်ဆိုလို့ တပည့် တော် လိုက်သွားပါတယ်ဘုရား။

ရွှေကျင်ပြုဆေးခန်းမှာ အဒေါ်ကြီးတစ် ယောက်က “ယကြီးတို့မောင်နှမက ပျက်နာ ဖုံးဆက်ပြီးပလာ” လို့ ပေးပါတယ်။ မဆက် ရသေးကြောင်းပြောတော့ “ဟင် ဒီဆို အပြန်ဆုံးသွား တောင်းပန်ပြီး ပျက်နာဖုံး ဆက်” လို့ ပြောတာနဲ့ ယကြီးတို့ နတ်နန်းကို ချက်ချင်းပဲ သွားပြီး ပျက်နာဖုံးဆက်ပါတယ်။ အမှာအယွင်းရှိရင် ရွှေထွက်ဖို့ စောင့်ရှောက် ကူညီကြဖို့ တောင်းပန် ပူဇော်ပေးပါတယ်။ တစ်ပတ်အတွင်းမှာပဲ ကိုယ်လက်ရောင် တာတွေ ပျောက်ကုန်ပြီး နေကောင်းသွားပါ တယ်ဘုရား။ ယကြီးတို့မောင်နှမက သူတို့ ကို အသိအမှတ်ပြု ပူဇော်ပေးရင် ကူညီ စောင့်ရှောက်ကြပါတယ်။

မခန့်လေးစား စော်ကားမော်ကား ရွတ် နောက်နောက် ပုဗ္ဗယ်ရာတွေလုပ်ရင်တော့ အသက်တောင် အန္တရာယ်ပေးတတ်ပါ ဘုရား။ တပည့်တော်မလဲ ကြောက်တာနဲ့ အဲဒီတစ်ခေါက်ပဲ ရွှေကျင်ကို ရောက်ဖူးပါ တယ်ဘုရား’

ဝပ်ရှော့ပိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီး စကား အဆုံး ဦးသိရိန္ဒက...

‘ဟုတ်မယ် ဒကာမကြီး၊ ဦးပွင့် နေ့တို့ကို မကျေနပ်လို့ မမကြီးတို့က ပညာပြလိုက်တာဖြစ်မယ်။ ဒီလို

ဒကာမကြီး၊ ဦးပွင့်က မမကြီးနတ် နန်းရှေ့မှာ ဒီဒကာကြီး(ကပ္ပိယကြီး) ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ အဖော်မရှိရင် မမကြီးတို့ညီအစ်မနဲ့ သွားရိုက်ပေါ့လို့ ပြောမိခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ မမကြီးတို့နတ်နန်းမှာ ပန်းတွေ ဝေဆာနေသလောက် ဦးပွင့်တို့ ဘာဘုရားမှာ ပန်းတွေ ခွဲပြာခြောက်သွေ့နေတယ်။ ဘုရားဖူး ထက် နတ်ဖူးကများကြောင်း ပြော တော့ ဦးပွင့်၊ ဦးမေဓာဝီကလဲ လူတွေဟာ ရတနာမြတ်သုံးပါးထက် နတ်တွေကို ဦးစားပေး ကြည့်ညိုနေ ကြတာ၊ သစ္စာတရားမသိလို့ အယူ လွဲမှားနေကြတာလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဒါတွေကို မကျေနပ်လို့ ဦးပွင့်တို့ ကို ဒုက္ခပေးလိုက်တာ ဖြစ်မယ်။ ဝါ အငယ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဦးပွင့်နဲ့ ကပ္ပိယ ဒကာကြီးတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ကြာရင် အမောဆိုပြီး သေသွားနိုင် တယ်။ ညောင်လေးပင်နယ်ထဲ အရောက်မြန်လို့ သူတို့ပိုင်နက်မှာဆို မလွယ်’

ဟု ပြောကြားလေသည်။

ထိုအခါ ကျောက်ပိုင်းဆရာတော် ကြီးက...

‘အင်း မင်းတို့တွေ ပါးစပ်သရမ်း ကြတာကိုး၊ တော်သေးတယ်။ တရား အားထုတ်နေတဲ့ ရဟန်းတွေမို့လို့ လူဆိုရင် ကားမောက်ပြီး သေသွား နိုင်တယ်။ ကားစက်ပျက်တာလောက် နဲ့ ကျိန်းကျေသွားလို့။ ကိုယ်နဲ့နှုတ် ထိန်းမှပေါ့။ မိမိ အမှတ်တမဲ့ ပြော လိုက်တဲ့စကားဟာ မရည်ရွယ် ပေမယ့် တစ်ဖက်သားကို ထိခိုက်စို့ ငြိုငြင်သွားရင် မကောင်းဘူး။ က ကြိုတုန်းပြောမယ်၊ အဖျော်ရည်

ဒါယိကာမကြီးရေး၊ ဦးပဉ္စင်းတွေဝါ
နားထောင်ကြ။

နတ်နဲ့ပတ်သက်လို့ ဗဟုသုတ
အဖြစ် ပြောပြမယ်။ နတ်ဆိုတာ
နာထဆိုတဲ့ဝေါဟာရမှ ဆင်းသက်
လာတဲ့ စကားဖြစ်ပြီး နာထဆိုတဲ့
စကားက **ကိုးကွယ်ရာ၊ ကိုးကွယ်**
ကြောင်းတဲ့။

နတ်ကိုးကွယ်မှု ဆိုင်ရာမှာလဲ
ပိဋကတ်တော်လာ မဟာသမယ
သုတ်နဲ့ အာဇာနည်သုတ်တော်
လာ နတ်မင်းကြီး(၉)ပါးနဲ့ နတ်စစ်သူ
ကြီး (၂၈)ပါး၊ ဝေါင်း(၃၇)မင်းတို့အပြင်
နောက်ထပ်တစ်ဖန် ရှေ့ကပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဖြည့်စွက်ပြီး အတွင်း(၃၇)မင်း၊ အပြင်
(၃၇)မင်း၊ မြေနတ်၊ ရေနတ်၊ မိုးနတ်၊
နေနတ်၊ လနတ်၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်၊
တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊
မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ် စသဖြင့်
အမည်နာမ ပညတ်များ သမုတ်
သတ်မှတ်ကာ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတယ်။

နတ်တွေကို ယုံယုံကြည်ကြည်
ကိုးကွယ်မှု၊ ပူဇော်ပဿမှု ပြုတဲ့သူ
တွေကို နတ်တွေက ရန်အန္တရာယ်
အပေါင်းမှ ကာကွယ်ခြင်း၊ ကောင်းကျိုး
ချမ်းသာများကို ပေးခြင်းဖြင့် ပြန်လည်
အကျိုးပြုကြောင်း နတ်မင်းကြီးတွေကို
ဂါရဝတရားဖြင့် ပူဇော်ကြပါက အကျိုး
ရှိတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားဟောကြား
ခဲ့တဲ့ ဥရဂဝဂ် ပေတဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာ
ပိဋကတ်ပေတဝတ္ထုမှာ တွေ့ရှိ
ရတယ်။

၂၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြန်မာမှုနယ်ပယ်မှာ ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာတည်းဟူသော ရတနာမြတ်
သုံးပါးကလွဲရင် နတ်ယုံကြည်ကိုးကွယ်
မှုဟာ ဒေသအလိုက် ကိုးကွယ်မှု
အများဆုံးဖြစ်ကြောင်းကို တောတောင်
အတွင်း ဘုရားကျောင်းကန်၊ စေတီ
ပုထိုးများအတွင်း အဆောက်အအုံ
များနှင့် မြို့ရွာ၊ ရွာဦးထိပ်မှာ တည်
ဆောက်ကိုးကွယ်လျက် ရှိကြတဲ့
နတ်ကွန်း၊ နတ်နန်းတွေက သက်သေ
ခံနေတာ တွေ့ကြရမယ်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားက (၃၁)
ဘုံဆိုတာ အမှန်တကယ်ရှိတယ်လို့
ဟောတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဗြဟ္မာဘုံ
(၂၀)၊ နတ်ပြည် (၆)ထပ်၊ လူ့ဘုံ
(၁)ဘုံ၊ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တာ၊
အသူရကာယ်ဟု ဆိုအပ်သော အပါယ်
(၄)ဘုံ စုစုပေါင်း (၃၁)ဘုံရှိတယ်။

တိရစ္ဆာန်ဘုံနဲ့ ဗြိတ္တာဘုံလို့ခေါ်တဲ့
ပေတဘုံနဲ့ နီးစပ်တယ်။ ပေတထဲမှာ
သရဲ၊ တစ္ဆေ မှင်စာ၊ ကျတ်၊ သဘက်၊
ဝေမာနိကသိုက် စသဖြင့် စုံတယ်။
ဒီအထဲမှာ နတ်ဘီလူး၊ နတ်သရဲလို့
ခေါ်တဲ့ နတ်သရဲ၊ အစိမ်းသရဲ၊ နတ်
စိမ်းတွေလဲ ရှိသေးတယ်။

ပရလောကဆိုတာ အမှန်တကယ်ရှိတယ်။
သူတို့က ကမ္ဘာကြီးအင်ကြဲတယ်၊ ရှိသမျှ
ကုန်ပစ္စည်းလဲ ရှိကြတယ်။ သူတို့နဲ့
နီးစပ်သူတွေကို စောင့်ရှောက် ကူညီတတ်
တယ်။ ရန်ပြီးရန်စရှိသူကို ဒုက္ခပေးတတ်
တယ်။ သူတို့ဟာ (၃၁)ဘုံသားတွေဖြစ်လို့
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်မာနတွေ
ရှိကြတယ်။ ကြီးနိုငယ်ညှဉ်းတတ်ကြတယ်။

နိုင်ရာစား မတရားလုပ်တာတွေလဲ
တယ်။

စင်စစ် ပရလောကဆိုတာ
သာမန်တို့ မြင်နိုင်စွမ်းခက်ခဲတဲ့ သဘာဝ
ဝိညာဉ်လောကဖြစ်လို့ အထူး
ဆန်းပြား အံ့သြဖွယ်ကောင်းတယ်။
ဒါကြောင့် **နတ်နဲ့နဂါး မလှည့်စားနဲ့**
ပြောကြတာ။ နတ်တွေကို မထိမိ
မပြုသင့်ကြောင်း သာကပြလိုက်
တာပဲ။ သုံးပန်လှဒေဝီကို ကျေနပ်
တောင် တင်ရဦးမယ်။

တရားပွဲကျင်းပပြီး တရားအားထုတ်
ရာမှ ပြန်လာကြတဲ့ ရဟန်းတွေဖြစ်လို့
ထိခိုက်နာကျင် အနာတရဖြစ်အောင်
မလုပ်လိုက်တာ။ အသက်ကို အန္တရာယ်
မပြုလိုက်တာ။ ဒီလောက်နဲ့ပဲ ကျေနပ်
ကြပါလို့ သုံးပန်လှဒေဝီတို့ကို တောင်း
ပန် မေတ္တာပို့ အမျှဝေလိုက်ကြ။

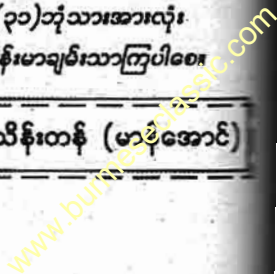
ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ခါချဉ် စတဲ့ အကောင်
ငယ်ကလေးတွေတောင် သူတို့ကို ဇီ
ရင် ပြန်ကိုက်တတ်ကြတယ်ဆိုတာ
ထောက်ပြီး ဘုန်းကံနည်းပါးတဲ့
ဘုမ္မသိတဝိနိပါတ်က နတ်သေ
နတ်မွားများဖြစ်ကြသော်လည်း သူတို့
ကို မတော်တရော်၊ မထိမိမြင် လုပ်မိ
ကြရင် သူတို့ကလဲ ပြန်လှန်ပြီး ပြုလုပ်
တတ်ကြတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားကြ။

ကဲ ညဉ့်လဲနက်ပြီ၊ ခရီးဆက်ကြ
ဦးစို့

[ဤဖြစ်ရပ်မှန်ရောင်ခြည် စာ
ဖြင့် ကျေးဇူးတော်ရင် ကျောက်ပိုင်
ဆရာတော်ကြီးကို ပူဇော် ဦးခိုက်ပါ
ဏ်။]

(၃၁)ဘုံသားအားလုံး
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

မောင်သိန်းတန် (မာမိအောင်)

ရွှေဘိုးလေးလော

ကန်တော်မောင်ခွေဒုတိယ

ခန့်ကူး (မြညီ)

လွန်ခဲ့သော ၁၉၈၉ ခုနှစ်က ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်မြို့နယ်မှာ အမှန်တကယ်ဖြစ်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းကို စာရေးသူက ပြန်လည် ရေးသား တင်ပြအပ်ပါတယ်။

အိမ်ခြေနှစ်ရာရှိသော ပေါက်ကုန်းကျေးရွာတွင် ဦးထွန်းလှကို မသိသူ မရှိပါ။ ပြည်မြစ်ကမ်းနားမှာ နေထိုင်ပြီး တံငါအလုပ်နဲ့အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုပါတယ်။ သီးချိန်တန်သီး၊ ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်ဆိုသလို အသက်နှစ်ဆယ်

အရွယ်မှာ တစ်ရွာတည်းနေသူ အေးမြနဲ့ အိမ်ထောင်ကျလို့ သားတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့ပါတယ်။

ထိုကလေးကို ထွန်းမြလို့ အမည်ပေးပြီး မကြာခင်မှာ ဇနီးသည် အေးမြ တစ်ယောက်က သားဖြစ်သူ ထွန်းမြ အရွယ်မရောက်သေးခင်မှာ ဆုံးပါး သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဦးထွန်းလှဟာ အဖေတစ်ခု သားတစ်ခုဘဝနဲ့ ရုန်းကန်

ရင်းဖြင့် ထွန်းမြတစ်ယောက် အရွယ် ရောက်လာတော့ သူ့ဖခင်အလုပ်ကို အမွေမယူဘဲ တောင်ယာအလုပ်နဲ့ စားဝတ်နေရေးကို ဖြေရှင်းခဲ့ကြပါတယ်။

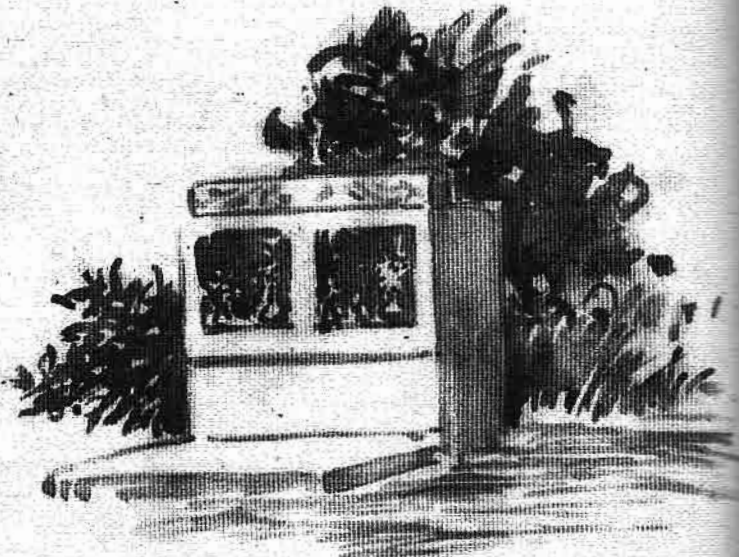
အချိန်က လူကိုမစောင့် ဆိုတဲ့အတိုင်း ထွန်းမြတစ်ယောက် အိမ်ထောင်ပြုလို့ ဦးထွန်းလှမှာ ပုတီးချ မြေးကို မ.ရပြန် တယ်။ ထွန်းမြက သိတတ်တဲ့ သား

တစ်ယောက်လို့ ပြောရမှာပါ။ သူ့ဖခင်ကို လိုလေသေးမရှိအောင် ကျွေးမွေး ပြုစုရာပါတယ်။ ရောတရားက ဦးထွန်းလှကို သတိပေးနေလို့ အခုဆိုရင် (၆၅)နှစ်အရွယ် ရောက်ရှိနေတဲ့ ဦးထွန်းလှက နေ့စဉ် ပြည်-ရန်ကုန် ကားလမ်းမကြီး ဘေးနားတွင်ရှိသော ဖောင်တော်ဦးကျောင်းသို့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ယူရန် သွားနေကျပါ။

ဦးထွန်းလှက ဖောင်တော်ဦး ဆရာတော်ကြီး ခိုင်းတာတွေ အားလုံးကို မညည်းမညူ လုပ်ကိုင်ပေးတတ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးကလဲ ဦးထွန်းလှရဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေကို အမြဲသာဓုခေါ်ဆိုပေးပါတယ်။ **မှတ်ချက်။ ။ ထိုစဉ်က ဖောင်တော်ဦးစေတီမှာ ဘုရားငုတ်တိုလေးသာ ရှိပါသေးတယ်။ မပြုပြင်သေးတဲ့ အချိန်ပါ။**

နေ့စဉ် ဦးထွန်းလှဟာ ဘုရားငုတ်တိုလေးနားက အမှိုက်တွေကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ပြီး ရင်ပြင်ကမ်းနားက ကန်တော်မောင်နမ နတ်ကွန်းလေးတစ်ခုကို နံနက်ပိုင်း တစ်ခါ၊ ညနေပိုင်းတစ်ခါ သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပေးနေကျပါ။ အဲဒီ ကန်တော်မောင်နမ နတ်ကွန်းမှာ သာမန်နတ်ကွန်းတွေ မဟုတ်ပါ။ ပြည်မြစ်ရိုးတစ်ခုလုံးကို ပိုင်စိုးသော နတ်မောင်နမနတ်ယောက် ရှိပါတယ်။ အလွန်နတ်ကြီးကြောင်း လူသိများလှပါတယ်။ ဒီနေရာတွင် အမှား ဘယ်သူမှ မလုပ်ရဲကြပါ။

ဦးထွန်းလှဟာ အလွန်နတ်ကြီးပါတယ်ဆိုတဲ့ ကန်တော်မောင်နမနတ်ကွန်းကို အမြဲတမ်း သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးနေကျဆိုတော့ သူ့အတွက် ဒီနေရာလေးဟာ ပျော်စရာကောင်းတယ်

လို့ မှတ်ယူထားပါတယ်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပေးတဲ့အတွက် ဖောင်တော်ဦး ဆရာတော်ကြီးက ဦးထွန်းလှကို နေ့စရာ တဲကျောင်းတစ်လုံး ပေးထားပါတယ်။ သူ့အိမ်ကို တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ပြန်လာတတ်ပါတယ်။ တစ်နေ့ ဦးထွန်းလှတစ်ယောက် ဘုရားပေါ်မှာ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ကိုင်နေရင်း ခါတိုင်းနေ့တွေလို မဟုတ်ဘဲ တပါးဝါးနဲ့ သမ်းလာပြီး အိပ်ချင်စိတ်တွေ ဖြစ်နေလို့ မိမိတဲကျောင်းရှိရာကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

ညနေ မှောင်စပြုလာလို့ ရေနံဆီမီးခွက်ကို မီးထွန်းညှိလိုက်ပြီး ခုတင်ပေါ်တက်အိပ်လိုက်ပါတယ်။ ဦးထွန်းလှ အိပ်ပျော်နေစဉ်...

‘အဘ သမီးတို့ကို အထဲဝင်ခွင့်ပြုပါ’

လို့ ဆိုပြီး တဲအပြင်က လူနှစ်ယောက် ခွင့်တောင်းနေလို့ ဆရာတော်ကြီးထံ လာကြတဲ့ ဧည့်သည်တွေ အထင်နဲ့ ဦးထွန်းလှ အိပ်ရာမှ ထထိုင်လိုက်ပြီး ရေနံဆီမီးခွက်ကို မီးစာတင်

ရင်းနဲ့ “လာလေ... အထဲကို ဝင်ထိုင်ကြပါ” လို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရာ အပြင်က လူနှစ်ယောက်မှာ တဲထဲအတွင်းကို ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။

သူတို့ကို သေချာကြည့်လိုက်တော့ တစ်ယောက်က ယောက်ျားလေး၊ တစ်ယောက်က မိန်းကလေး ဖြစ်နေပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်က သာမန်အဝတ်အစားတွေနဲ့ မဟုတ်ဘဲ ငွေခေတ်က နန်းတွင်းဝတ်စုံတွေနဲ့ ဖြစ်နေတာကို မီးရောင်ကြောင့် ရှင်းလင်းစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရပါတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ထိုင်ခုံပေါ်မှာ တက်ထိုင်ပြီး “သမီးတို့ကို အထဲဝင်ခွင့်ပြုတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” လို့ မိန်းကလေးဖြစ်သူက ပြောပြီး ပြုံးပြနေပါတယ်။ ဦးထွန်းလှက လာရင်းအကြောင်းကို သိချင်လို့ “ဒါနဲ့ သမီးတို့နှစ်ယောက်က ဆရာတော်ကြီးထံ လာတဲ့ဧည့်သည်တွေလား” လို့ မေးကြည့်လိုက်တာ...

“ဒီလိုပါ... သမီးတို့နှစ်ယောက်က အထဲလာခဲ့တာပါ။ အဲဒါကို လက်ခံသော်လည်းကောင်း

www.burmeseclassic.com

ရှိလို့ပါ။ သမီးတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်က ဟိုအနားက နတ်ကွန်းမှာ နေပါတယ်။ သမီး တို့နေတဲ့ နတ်ကွန်းကို အဘ နေ့တိုင်း သန့်ရှင်းရေး လာလုပ်ပေးတာ သမီးတို့ ပြင် ပါတယ်။ ဒီအတွက် အဘရဲ့ဓမ္မတာကို လေးစားလို့ လက်ဆောင်လာပေးတာပါ။

အရပ်တုန်းက သမီးတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် ဟာ ပြည်မြစ်ရိုးတစ်ခုလုံးကို အပိုင်စား ရခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့ အထက်က အပိုင် ပေးထားလို့ နေရာနည်းနည်းလေးသာ ပိုင် စားရပါတော့တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီစွည်းလေး တွေကို အဘအတွက် လာပေးတာပါ။ ပစ္စည်းတွေကို ကြည့်ပါဦး'

လို့ ဆိုပြီး ယောက်ျားလေးဖြစ်သူက တဲအပြင်ကနေ မြေအိုးလေးတစ်လုံး ကို ယူလာပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ သွန်ချ လိုက်ရာ ရေနံဆီမီးရောင်နဲ့ တွေ့ရတာ ကတော့ ရွှေချောင်းတွေဖြစ်ပြီး ခြောက် လက်မအရွယ် ကိုးချောင်းတိတိအား ဦးထွန်းလှ တွေ့မြင်လိုက်ရလို့ မျက်နှာ ဝင်းလက်သွားပါတယ်။

“ဒါတွေက အဘကို ပေးတာလား” လို့ ဝမ်းသာပြီး မေးကြည့်လိုက်ရာ... 'ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီစွည်းတွေက သမီးတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ပိုင်တဲ့ပစ္စည်းတွေပါ။ ဒါတွေကို ရောင်းချပြီး အဘလဲ စားသုံးပါ။ အလှူအတန်းလုပ်ပြီး သမီးတို့ မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကိုလဲ အမျှပေးပေးလိုက်ရင် သမီးတို့တွေ ဒီဘဝက လွတ်မြောက်မှာပါ။ ဒီစွည်းတွေကို နတ်ကွန်းနားက ခရောင် အောက်မှာ မနက်စောစော သွားတူးယူပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပြရဘဲလို့ ခေါ်လဲပခေါ် မပြပါနဲ့။ အဘက မပေးအောင် သတိ ထားပြီး လုပ်ဆောင်ပေးပါ။ အခု သမီးတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ပြန်ရတော့မယ်' လို့ ပြောပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ

တဲအပြင်ကို ရောက်တာနဲ့ ဝင်းထိန်နေ သော မီးအလင်းတန်းကြီးနဲ့ခိုကို တွေ့ မြင်ခဲ့ရပြီး မနက်(၄)နာရီထိုးတဲ့အခါ မှာ ဦးထွန်းလှတစ်ယောက် အိပ်နေ ရာက လန့်နိုးသွားခဲ့ပါတယ်။

“ဟင်... ငါ အိပ်မက်တွေ မက်နေ တာပဲ” လို့ ဆိုရင်း သတိရပြီး တွေး ကြည့်လိုက်ရာ သူ့ကို ကန်တော်မောင်နှမ နတ်က အိပ်မက်ထဲမှာ ရွှေအိုးတစ်လုံး လာယူရန် ပြောသွားခဲ့လို့ ကြောက်စိတ် များ ဝင်လာပြီး ကြက်သီးများပင် ထ လာခဲ့ပါတယ်။ အလွန်နတ်ကြီးသော ကန်တော်မောင်နှမနတ်ကို ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့နေရလို့ အံ့ဩနေပါတယ်။

ဦးထွန်းလှတစ်ယောက် အိပ်ပျော် သွားအောင် ဘုရားစာတွေ ရွတ်ဆိုရင်း နဲ့ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါတယ်။ မနက် ရောက်တာနဲ့ အိပ်ရာထပြီး နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ မနက်(၈)နာရီထိုးနေ ပါပြီ။ အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း ခရောင်ပင်

အောက်ကို ပြေးကြည့်လိုက်သောအခါ မှာ သူ့မျက်လုံးများ မှားနေတာလားဟု ထင်လိုက်မိပါတယ်။ ခရောင်ပင်အောက် မှာ လမ်းခင်းကျောက်ခဲတွေကို ကား တွေနဲ့ စုပုံထားနေကြပါတယ်။ ကျောင်း ဝင်းထဲမှာလဲ ကျောက်ခဲများကို သယ် နေတဲ့ အလုပ်သမားတွေလဲ ရောက်ရှိ နေပါတယ်။

ဦးထွန်းလှက ကျောက်ခဲတွေ သယ် နေတဲ့ လုပ်သားတွေထံသို့ အကျိုး အကြောင်း သွားမေးကြည့်ခဲ့ရာ မြစ်ရေ တိုက်စားမှုကြောင့် ကမ်းစပ်တွေ မပြု နိုင်စေဖို့ ကျောက်တွေနဲ့ ပေါင်ခတ်ရန် ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရပါတယ်။ ဘယ် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့အိပ်မက်ထဲကလို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ခက်သွားခဲ့ ပါပြီ။ ဦးထွန်းလှသာ မနက်စောစော တူးယူထားလိုက်ပါက ဒီပြဿနာကို တွေ့ရမည် မဟုတ်ပါ။ ကျောက်ခဲတွေ ကို လုပ်သားတွေက ထုခွဲနေကြတာ

တစ်နေ့ကုန်နီးနီးနဲ့ နေ့စဉ် ထိုင်ကြည့်နေခဲ့တာ အခုဆိုရင် လေးရက်တောင် ပြည့်ခဲ့ပါပြီ။ သူတစ်ယောက်တည်း ပစ္စည်းတွေ မတူးရဲတော့လို့ သားဖြစ်သူ ထွန်းမြကို ခေါ်ပြီး တိုင်ပင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ငါးရက်ပြည့်တဲ့အခါမှာ လမ်းခင်းတဲ့ ကျောက်ခဲတွေဟာ ခရေပင်အောက်မှာ မရှိတော့ဘဲ ရှင်းလင်းသွားခဲ့ပါတယ်။ အခုမှဦးထွန်းလှတစ်ယောက် သက်ပြင်းချနိုင်ပါတော့တယ်။ ဒီညတော့ သူတို့သားအဖနှစ်ယောက် ည(၈)နာရီခွဲအချိန်မှာ လူရိုက်သူရိုက်ကို အကဲခတ်ပြီး နှစ်ယောက်သား ခရေပင်အောက်ကို သွားပြီး စတင် တူးဖော်နေပါတယ်။

တူးဖော်နေစဉ် မြေကြီးတစ်တောင်ခွဲလောက်အရောက်မှာ မြေအိုးလေးတစ်လုံးကို မြင်လိုက်ရတာနဲ့ ထွန်းမြက ဝမ်းသာပြီး “အဖေရေ... ကျွန်တော်တို့တွေ သူ့ဌေးဖြစ်တော့မယ်” လို့ ဆိုလိုက်ရာ ဦးထွန်းလှက မြေအိုးကို မ...ယူပြီး အားပါးတရ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်စဉ် မြေအိုးထဲမှာ ရွှေချောင်းတွေ မဟုတ်တော့ဘဲနဲ့ မီးသွေးချောင်းတွေကိုသာ တွေ့မြင်လိုက်ရလို့ သူတို့သားအဖနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် သေချာကြည့်ရင်းနဲ့ ဦးထွန်းလှက သတိရသွားပြီး “ဟာ... သွားပါပြီကွာ” လို့ ဆိုရင်း သူ့နဖူးကို လက်ဝါးနဲ့ ရိုက်ချလိုက်ပါတယ်။

ထွန်းမြက ဦးထွန်းလှကို ကြည့်ပြီး နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရှာပါတယ်။ ဦးထွန်းလှဟာ သူ့အမှားကို သတိရသွားပြီး မြေအိုးကို မူလနေရာဟောင်းမှာပဲ ပြန်ထားလိုက်ပါတယ်။ သူတို့သားအဖနှစ်ယောက် လုပ်ကိုင်နေတာတွေကို တခြားသူတွေ မြင်သွား

ခဲ့ရင် အခြေအနေ တစ်မျိုးပြောင်းသွားနိုင်တာကြောင့် မြေအိုးကို မူလနေရာမှာပဲ ပြန်ထားခဲ့ပြီး သူတို့သားအဖနှစ်ယောက် စိတ်ပျက်စွာနဲ့ တဲကျောင်းကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ ထွန်းမြက ဦးထွန်းလှ လုပ်ကိုင်ခဲ့တာတွေကို မရှင်းလင်းလို့ မေးမြန်းကြည့်နေပါတယ်။

‘ဒါနဲ့ အဖေပြောတော့ မြေအိုးထဲမှာ ရွှေချောင်းတွေ ရှိတယ်ဆို အခုတွေ့ရတာ မီးသွေးချောင်းတွေကိုပဲ တွေ့ရတယ်။ အဲဒါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ကျွန်တော့်ကို ရှင်းပြဦးလေ’ လို့ ဆိုလိုက်ရာ...

‘ဒီမယ်... ငါ့သား ရတနာပစ္စည်းဆိုတာ ကိုယ်နဲ့ထိုက်မှ ရတာကွ။ တို့တွေက မရထိုက်လို့ နေမှာပေါ့။ ကဲ... မင်းလဲ ပြန်မယ်ဆိုရင် ပြန်တော့ အဖေကတော့ အိပ်တော့မယ်’

လို့ ဆိုရင်း အိပ်ရာတွေ ခင်းပြီး ည(၉)နာရီအချိန်မှာ ဦးထွန်းလှဟာ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါတယ်။

သူ အိပ်ပျော်သွားတာနဲ့ ကန်တော်မောင်နှမနတ်က အိပ်မက်ပေးပါတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ မိန်းကလေးဖြစ်သူက ဦးထွန်းလှကို စိတ်တွေ ဆိုးနေပါတယ်။ ‘အဘက သမီးတို့ပြောတာကို နားမထောင်

တော့ ရွှေတွေ မီးသွေး ဖြစ်သွားပြီ။ သယ်သူကိုမှ မပြောပြပါနဲ့ဆိုတာကို သတိထားသိအောင် သားကို ပြောပြလိုက်တယ်။ အခု သမီးတို့ပေးတဲ့ ရွှေတွေကို အထက်က သိမ်းယူသွားပြီ။ အဘထိုက်နဲ့ အဘကံပဲ’ လို့ ပြောရင်း မျက်နှာကလေး ညှိုးငယ်စွာနဲ့ ဦးထွန်းလှကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကန်တော်မောင်နှမနတ်က အိပ်မက်ထပ်မပေးတော့ပါ။

ဒီဖြစ်ရပ်ကို ဦးထွန်းလှက တရားနဲ့သာ ဖြေခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဦးထွန်းလှဟာ မမြဲသော တရားသဘောကြောင့် အသက်(၇၃)နှစ်အရွယ်မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါတယ်။ ပေးကားပေးသော်လဲ မရထိုက်သူတွေထဲမှာ ဦးထွန်းလှထဲ တစ်ယောက် ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ မြေးတော်စပ်တဲ့ သူငယ်ချင်းဇော်ကြီးက စာရေးသူကို ပြန်ပြောပြခဲ့လို့ နေသား တင်ပြနိုင်တာပါ။ အခုချိန်မှာ ဖောင်တော်ဦးစေတီတော်ကို ပြန်လည်ပြုပြင်ထားလို့ ကြည့်ညိုစရာကောင်းလှပါတယ်။ အဲဒီဘုရားစေတီတော်ဟာ ပြည်-ရန်ကုန် အဝေးပြေးကားလမ်းမကြီးဘေးနားတွင် ခေါင်းလောင်းသံ တလွင်လွင်နဲ့ သာယာလှသလို ဝိပဿနာအလုပ်ပေး တရားဒေသနာတော်များကို ဟောကြားသောနေရာအဖြစ် တည်ရှိနေပါတော့တယ်။

စာစိတ်သူများ ကျန်းမာပြီး ချမ်းသာကြပါစေ။
စည်သူ (ပြည်)

www.burmeseclassic.com

၁၈၅၆

ကလိမာရတိုက်ပွဲ

စာရေးသူဘဝ

စာရေးသူသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၈ ခုနှစ်အထိ ကရင်ပြည်နယ်၊ ကော့ကရိတ်မြို့ရှိ ခြေလျင်တပ်ရင်းမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူတို့ တပ်ရင်းသည် နယ်မြေခံတပ်ရင်းဖြစ်၍ တပ်ခွဲများသည် လှုပ်ရှားစစ်ဆင်ရေးတာဝန်နှင့် နယ်မြေထိန်းတာဝန်ကို အလှည့်ကျ ထမ်းဆောင်ရပါသည်။

နယ်မြေထိန်း တပ်စခန်းများထဲမှ နဘူးကျေးရွာရှိ **“နဘူးတပ်စခန်း”**

သည် အချက်အချာကျသော စခန်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က မှောင်ခိုစီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ထိန်းချုပ်ခြင်းနှင့် ရန်သူသတင်းစုဆောင်းစာင်ပြခြင်းတို့ကို အဓိကထားလှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

နဘူးကျေးရွာသည် အိမ်ခြေသုံးရာခန့်ရှိပြီး ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်ပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ကရင်တိုင်းရင်းသားရွာများ အားလုံးက ဈေးလာဝယ်ရသော

အရောင်းအဝယ် အချက်အချာကျသည့် ဈေးရွာကြီး ဖြစ်ပါသည်။

လူသုံးကုန်ပစ္စည်းမျိုးစုံ ရနိုင်သော စတိုးဆိုင်များ၊ ကုန်စုံဆိုင်ကြီးများ ရှိပါသည်။ နဘူးရွာ၏ မြောက်ဘက်ထိပ်တွင် ပိုးကရင်လူမျိုးများ၏ အိမ်(၁၅)လုံးခန့်ရှိ ကရင်စုလေးတစ်ခု ရှိပါသည်။

နဘူးတပ်စခန်းကို ရွာ၏ အရှေ့တောင်ဘက်ထိပ်ရှိ ဟိန္ဒူလူမျိုးများကိုးကွယ်သော ကာလီမာနတ်ဘုရားကျောင်းဝင်းအတွင်း တည်ဆောက်ထားပါသည်။ ဘုရားကျောင်းပင်းမှာ

အလျားအနံ ပေငါးရာ ပတ်လည်ခန့် ကျယ်ဝန်းပါသည်။

ထူးခြားသည်ကား အုန်းပင်များ ထူထပ်စွာ ရှိနေသည့် အုန်းတောလေး တစ်ခု ဖြစ်နေခြင်းပင်တည်း။ နဘူးရွာ သည်လည်း အုန်းပင်များဖြင့် ဖုံးလွှမ်း ထားသော အုန်းတောရွာကြီး ဖြစ်ပါ သည်။

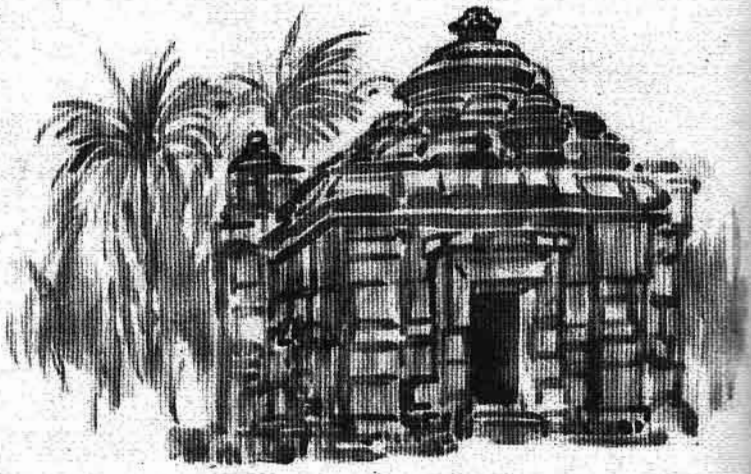
၁၉၅၂ ခုနှစ်ထဲမှာ စာရေးသူတို့ တပ်စု နဘူးစခန်းမှာ တာဝန်ကျပါ သည်။ စခန်းလက်ခံပြီးနောက် စာရေး သူ မေးမြန်းလေ့လာချက်အရ...

'ကာလီမာနတ်က စာနိဒါးကြီးကြောင်း၊ နတ်ဘုရားမှာ အစောင့်ပရလောကသားကြီး ရှိကြောင်း၊ အစောင့်ပရလောကသားက အပေါ်အလေး မဆယ်ခြင်းစွန့်ပါက သေသည် အထိ ဒုက္ခပေးတတ်ကြောင်း...

တစ်နှစ်လျှင် ဝါဝင်၊ဝါထွက် နှစ်ကြိမ်ဆွမ်း တင် ပူဇော်ပွဲလုပ်ကြောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် ကျေးရွာများရှိ ဟိန္ဒူတာသတ် ကလယ် လူမျိုး အိမ်ထောင်စု လေး၊ငါးစုက ကိုးကွယ် ပူဇော်ကြောင်း' သိရပါသည်။

စာရေးသူသည် ဘာသာတရား လေးစားသူဖြစ်ရာ အကြပ်တပ်သား များအား အခြားသူများ ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာကိုလည်း လေးစားကြရန်၊ ကာလီမာနတ် မကြိုက်သည်များ ဂရုစိုက် ရှောင်ရှားကြရန် နားလည် သဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြထားပြီး နေ့စဉ် ဘုရားကျောင်း သန့်ရှင်းရေးနှင့် ဆွမ်း၊ သောက်တော်ရေ ကပ်လျှူစေပါ သည်။

စာရေးသူလည်း နေ့စဉ် နံနက်တိုင်း ဘုရားကျောင်းဝင်းအတွင်း ပုတီးစိပ် ခြင်း၊ မေတ္တာပျံခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီး ကာလီမာနတ်ဘုရားအား...

'စာရေးသူနှင့် ရဲဘော်များအား အမှား အယွင်းရှိပါက ခွင့်လွှတ်ပါရန်၊ ဘေးအန္တရာယ် များမှ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ပေးပါရန်နှင့် ဘေးအန္တရာယ်များမှ ကာကွယ် စောင့်ရှောက် ပေးပါက စာရေးသူအနေဖြင့် ရာသက်ပန် ဆွမ်းတင်ပူဇော်ပွဲ ပြုလုပ်ပါမည်'

ဟု ကတိပြုထားခဲ့ပါသည်။ ဝါဝင်၊ ဝါထွက်ရက်များတွင် ဟိန္ဒူဘာသာဝင် များနှင့် စုပေါင်းပြီး နတ်ဘုရားအား ဆွမ်း၊ နွားနို့၊ အုန်းသီး၊ ထန်းလျက် များဖြင့် အသက်လွတ် တင်လျှူပြီး အစောင့်ပရလောကသားကြီးအား ဆိတ် သတ်၍ တင်မြှောက်ပသကြရပါသည်။

စာရေးသူတို့တပ်စု စတင် တာဝန် ယူပြီးသည့် ရက်မှစ၍ ဘုရားကျောင်း ဝင်းအတွင်းရှိ အုန်းပင်များကို အုန်းပင် အကြောင်း နားလည် တတ်ကျွမ်းသူ များနှင့် ပြုပြင်ပျိုးထောင်စေပြီး နှစ်လ တစ်ကြိမ်မျှ အသီးများချပါသည်။ အုန်းသီးများ ရောင်းရငွေကို နတ်ဘုရား အလှူငွေအဖြစ် ထားပြီး ဘုရားကျောင်း ပြုပြင်ခြင်း၊ အုမ္မေးနံ့သာနှင့် ပဝါဝယ် လျှူခြင်း၊ ဆွမ်းတင်ခြင်းများအတွက်သာ သုံးစွဲစေပါသည်။

အုန်းပင်များကို စနစ်တကျ ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းခဲ့ရာ အုန်းပင်အားလုံးမှာ

အသီးခိုင်များ ပြွတ်ခဲနေပါသည်။ စာရေးသူတို့အိပ်သော တပ်စုခုံ ဘန်ကာဘေး ကပ်ပေါက်နေသည့် (၁၅)ပေခန့်မြင့်သော အုန်းပင်မျှ တစ်ပင်မှာလည်း အသီးအခိုင်များ ပြွတ်ခဲနေပါသည်။

မတ်လထဲမှာ အကြမ်းဖက်သောင်း ကျန်းသူများ လှုပ်ရှားမှု များလာပါ သည်။ တစ်နေ့တွင် အကြမ်းဖက် သောင်းကျန်းသူ အင်အားနှစ်ရာကျော် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး နဘူးစခန်း နှင့် ခုနစ်မိုင်ခန့်ဝေးသော "ထော့ကို ကိုး"ရွာကြီးမှာ စခန်းချနေကြောင်း နဘူးတပ်စခန်းအား တိုက်ခိုက်နိုင် ကြောင်း ခိုင်လုံသောသတင်း ရပါ သည်။

စာရေးသူလည်း ရန်သူသတင်းကို တပ်ရင်းသို့ တင်ပြထားပြီး လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သည့် ခံစစ်ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်၍ သတိပေးပေး၍ အသင့်စောင့် နေကြပါသည်။

ရန်သူသတင်းရပြီးနောက် ငါးရက် မြောက်နေ့ နံနက်သုံးနာရီ ကင်းသံ ရောင်းခေါက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စာရေးသူတို့ ဘန်ကာဘေးမှ "ခိုခို" ခနဲ ပေါက်ကွဲသံနှင့်အတူ မီးရောင်များ

ဝင်းလက်၊ မြေတုန်ဟည်းသွားပြီးနောက် လက်နက်ကြီးငယ်မျိုးစုံနှင့် တရစပ် ပစ်ခတ်သံများ ဆူညံသွားပြီး တိုက်ပွဲ စ၊ ပါတော့သည်။

စာရေးသူတို့လည်း သတ်မှတ်ခံစစ် နေရာများမှ ရန်သူအား ပြန်လည် ပစ်ခတ်ကြပါသည်။ စာရေးသူနှင့် တပ်စု တပ်ကြပ်ကြီးတို့သည် စခန်း ပတ်လည် တပ်စု ခံစစ်ယူထားမှုကို လိုက်လံ စစ်ဆေးကွပ်ကွဲရင်း ရန်သူ တိုက်ခိုက်မှု အခြေအနေကို သုံးသပ် ကြည့်ကြပါသည်။

ရန်သူ၏ အဓိကအင်အားစုမှာ စခန်းမြောက်ဘက် ရွာပိုင်းမှ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ မြောက်ဘက်တွင် ရွာနှင့် တပ်စခန်းရိုးအကြား ကိုက် တစ်ရာငါး ဆယ်ခန့်ကျယ်သော အင်းတောရှိပြီး သစ်ပင်နှင့် အတားအဆီးများမရှိ၍ ရန်သူအတွက် မြင်ကွင်း၊ ပစ်ကွင်း ကောင်းပါသည်။

ရန်သူများ ပစ်ခတ်လိုက်သော ကျည်ဆန်နှင့် ဗုံးသီးများသည် အုန်း ပင်၊ သရက်ပင်များအား ထိမှန်ပြီး ပေါက်ကွဲကုန်ကြပါသည်။ ရန်သူ အခြေအနေကို သုံးသပ်ပြီး စာရေးသူ က တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီးအား ရန်သူ ကွပ်ကဲမှုရှိနိုင်သည့် နေရာဘက်သို့ နှစ်လက်မ စိန်ပြောင်းဖြင့် ဆယ်လုံးခန့်

ဆက်တိုက် ပစ်ခတ်စေလိုက်ပါသည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း တပ်စု တပ်ကြပ် ကြီး ပစ်လိုက်သော စိန်ပြောင်းဗုံးသီး များ ရန်သူများဘက်ဆီမှ ဆက်တိုက် ပေါက်ကွဲသံများ ကြားရပြီးနောက် ရန်သူများ၏ ပစ်ခတ်သံများ ရုတ်ခြည်း ရပ်စဲသွားပါသည်။

ရန်သူ၏ အော်ဟစ်ပြောဆိုသံများ၊ ခွေးဟောင်သံများ ကြားနေရပါသည်။ စာရေးသူကလည်း အပစ်ရပ်စေပြီး အခြေအနေကို အကဲခတ် စောင့်ကြည့် နေပါသည်။ ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာသော အခါ ခွေးဟောင်သံများ တဖြည်းဖြည်း ဝေးသွားသဖြင့် ရန်သူများ ဆုတ်ခွာ သွားကြောင်း သေချာ၍ နာရီကြည့် လိုက်ရာ လေးနာရီထိုးရန် တစ်ဆယ့် ငါးမိနစ်လို ဖြစ်ပါသည်။

တပ်စုရှိ အကြပ်တပ်သားများအား လူ့လက်နတ်ခဲယမ်းများ စစ်ဆေးစေ ရာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှု လုံးဝမရှိသဖြင့် အားလုံး ပျော်ရွှင်တက်ကြွနေကြပါ သည်။ အပြင်ထွက်ရှင်းရန် မြင်ကွင်း မကောင်းသေး၍ လက်ဖက်ရည်ဖျော် သောက်ရင်း တိုက်ပွဲအကြောင်း တစ် ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေကြပါ သည်။

မိုးစင်စင်လင်းလျှင် ကျေးရွာလူကြီး များ တပ်စခန်းသို့ ရောက်လာကြပြီး

ရန်သူများ ဆုတ်ခွာသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ရန်သူ့အလောင်းနှစ်လောင်း ကျန်ရစ် ကြောင်း၊ သုံးဦးဒဏ်ရာရသွားပြီး တပ်စုမှူးအဆင့်ရှိသူမှာ ဒဏ်ရာပြင်း ထန်၍ အထမ်းဖြင့် သယ်ယူသွား ကြောင်း သတင်းပေးပါသည်။

စာရေးသူတို့ တပ်ပြင်ထွက် ရှင်း လင်းပြီး ရန်သူ့အလောင်းများအား စစ် ဆေးရာ တစ်ယောက်မှာ နဘူးရွာထိပ်ရှိ ကရင်စုမှ ရွာသားတစ်ဦး၏ အလောင်း ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုရွာသားမှာ ရန်သူ့ အမာခံဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူ သိထား သဖြင့် စည်းရုံး သိမ်းသွင်းထားရသူ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်မှ စုံစမ်းသိရသည်မှာ တိုက် ပွဲဖြစ်သော ညက ရန်သူများက ထို ရွာသားအား ခေါ်လာပြီး စာရေးသူ အိပ်သော တပ်စုရုံး ဘန်ကာနေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြစေပြီးမှ (၃ ဒသမ ၅) ခုံးပစ်လောင်ချာဖြင့် ပထမဆုံး ပစ်ခတ် ပြီး တိုက်ပွဲစ၊ လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ စာရေးသူ (တပ်စုမှူး) အား အဓိက ပစ်မှတ်ထားပြီး စတင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရန်သူများက စာရေးသူအား လက်ဦးမှုရအောင် ကြံစည်ကြသော် လည်း သူတို့ပစ်လွှတ်လိုက်သော (၃ ဒသမ ၅) ခုံးကျည်သည် ဘန်ကာ ဘေး ကပ်ပေါက်နေသော အုန်းပင်ပျို ၏ ပြုတ်ခဲကျပ်ညှပ်နေသော အုန်းသီး ခိုင်များအား ထိမှန် ပေါက်ကွဲသွားပါ သည်။

စာရေးသူတို့ ဘန်ကာထဲသို့ မီး ရောင်၊ ခဲနှင့် အုန်းသီးစများသာ ဝင် လာပါသည်။ ဗုံးဆန်စများ မပါလာ တော့သဖြင့် စာရေးသူနှင့်အတူ ရဲဘော် တို့ အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ခဲ့ပါသည်။

အကယ်၍ ခုံးကျည်သည် အုန်းသီးခိုင်များအား တည့်တည့်မထိမှန်ဘဲ လွဲချော်ပြီး ဘန်ကာကို ထိမှန်ခဲ့သော် မတွေးဝံ့စရာပင်။

(၃ ဒသမ ၅)ခုံးကျည်ပေါက်ကွဲ ထိခိုက်နိုင်မှု စွမ်းအားသည် ကိုက် ငါးဆယ်အတွင်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ သေကျေနိုင်စွမ်းရှိရာ စာရေးသူအိပ်သော ဘန်ကာ အကျယ်မှာ ပေ(၃၀x၂၀)သာ ရှိပါသည်။ ပို၍ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းပြီး ရန်သူများ ကံဆိုးမိုးမောင်ကျစေခြင်းကား တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီး ပစ်လွှတ်လိုက်သော နှစ်လက်မ စိန်ပြောင်းမိုးတစ်လုံးသည် (၃ ဒသမ ၅)ခုံးကျည်ဖြင့် စတင် တိုက်ခိုက်သော ရန်သူ့ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့ပေါ် တည့်တည့်ကြီး ကျရောက်ပေါက်ကွဲခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

ရန်သူများသည် စိန်ပြောင်းမိုး ကျကွဲသည်ဟု မထင်ဘဲ မိုင်းကွင်းထဲ သူတို့ရောက်ပြီး မိုင်းကွဲသည်ဟု ယူဆသဖြင့် သူတို့အချင်းချင်း အထင်လွဲ စကားများကြပြီး ချက်ချင်း ပြန်ဆုတ်သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နောက်မှ သိရပါသည်။

တိုက်ပွဲရလဒ်အရ စာရေးသူတို့ တပ်မတော်ဘက်မှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူ လုံးဝမရှိဘဲ ရန်သူများသာ အထိနာသွားသည်ကို သုံးသပ်ဝေဖန်ကြပြီး ကျေးရွာလူကြီးများနှင့် အကြပ်ရဲဘော်များ အားလုံးက...

‘ကာလီမာနတ် ကယ်လိုက်တာ’

ဟု ယုံယုံကြည်ကြည် ပြောဆိုနေကြပါသည်။ စာရေးသူက ပြုံးနေလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူသည် နဘူးတပ်စခန်းမှာ ငါးကြိမ်တိတိ အလှည့်ကျ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ အကြမ်းမက်သောင်းကျန်းသူများ နောက်ထပ် လာမထိုက်တော့ပါ။

နဘူးတပ်စခန်းမှာနေပြီးနောက် မိုးဦးကျတွင် စာရေးသူသည် မြဝတီမြို့နှင့် ကိုးမိုင်ကွာဝေးသော သက်န်းညီနောင် တပ်စခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပါသည်။ အလုပ်တာဝန်များ ပိနေ၍ ‘ကာလီမာနတ်’ကို မေ့နေပါသည်။

သက်န်းညီနောင်ရွာသည် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားနှင့် မြန်မာလူမျိုးများ နေထိုင်ကြပါသည်။ စာရေးသူ သက်န်းညီနောင် စခန်းရောက်ပြီး ဝါမဝင်မီ တစ်ညမှာ စာရေးသူ အိပ်မက် မက်ပါသည်။

အိပ်မက်ထဲမှာ ဟိန္ဒူသာဒူးကြီး တစ်ဦးက စာရေးသူအား သင်္ဘောကြီး တစ်စင်းဖြင့် မြစ်ကြီးတစ်ခုအား ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။ အတန်ကြာသော အခါ မြစ်ကမ်းဘေးတစ်နေရာရှိ ခမ်းနားကြီးကျယ်သော ကာလီမာနတ်၏ ဘုရားကြီးကျောင်းတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိကြပြီး လိုက်လံပြသပါသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူ လန့်နိုးသွားပါသည်။

သိလိုက်ပါပြီ။ စာရေးသူအား ကာလီမာနတ် သတိပေးနေပြီဟု မိုးလင်းလျှင် သက်န်းညီနောင်ရွာထဲမှာ ဟိန္ဒူလူမျိုး ရှာခိုင်းရာ ကံအားလျော်စွာ ဟိန္ဒူတစ်ဦး တွေ့ရှိရပြီး ယင်း၏ အကူအညီဖြင့် ကာလီမာနတ်အား ဝါဝင်

ဆွမ်းတင် လှူခဲ့ပါသည်။ နောက်ထပ် အိပ်မက် မပေးတော့ပါ။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် စာရေးသူ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည့် မြို့များရှိ ကာလီမာဘုရားကျောင်းများ၌ ကြိုကြိုက်သလို ဝါဝင် ဝါထွက် ဆွမ်းတင်လှူခြင်း၊ အမွှေးနံ့သာလှူခြင်း၊ ငွေလှူဒါန်းခြင်းများပြုခဲ့ပါသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်းကာလတွင် စာရေးသူသည် (...)မြို့နယ် ကောင်စီအတွင်းရေးမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပါသည်။

စာရေးသူတို့ မြို့နယ်ကောင်စီအဖွဲ့သည် ရုံးမှာပင် ညအိပ်နေထိုင်ပြီး အခြေအနေဆိုးကြီးကို စောင့်ကြည့်နေကြရပါသည်။

စာရေးသူကတော့ ဘုရားဂုဏ်တော်ပွားများခြင်းနှင့် အထူးသဖြင့် မေတ္တာသုတ်ရွတ်ပြီး မေတ္တာပွားများခြင်းကို အချိန်ရတိုင်း အားထုတ်နေမိပါသည်။

ထိုစဉ် တိုင်းပြည်၏ အခြေအနေသည် ပိုမိုပြင်းထန်လာပြီး အဆိုးဝါးဆုံး အချိန်သို့ ရောက်နေပါသည်။ စာရေးသူတို့လည်း ကံကြမ္မာကိုသာ အားထားရမည့်သဘော ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုစဉ် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ၊ ဒုတိယပတ် ညတစ်ညတွင် စာရေးသူ အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲမှာ စာရေးသူသည် မေတော်မူ မုဒ္ဒဆင်းတုတော်တစ်ဆူအား ပူးမြော်ရပြီးနောက် ဟိန္ဒူကုလားထပ် ယောက်က စာရေးသူတို့ အီးစိတစ်လုံးအား လှေတစ်စင်းဖြင့် တင်နေကြ၍ ချောင်းရိုးလေးတစ်လျှောက် လှေခတ်သွားပြီး ကာလီမာနတ်ဘုရား

မောင်သန်းဇင်
(ပုသိမ်ကြီး)

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က

လူ့စုန်းဆန်းတစ်ဦး

ဝန်ခံချက် ။ ။ ယခုစာမူတွင် ပါရှိသူ လူငယ်ကလေး တာကောအား သိက္ခာကျစေရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးသားခြင်း လုံးဝ(လုံးဝ) မဟုတ်ဘဲ သူ့တွင် တတ်ကျွမ်းသည့် (အခြားသူများ ပြု

လုပ်ရန် မလွယ်သည့်) ထူးဆန်းသော အတတ်ပညာများအား စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတ ရရှိစေရန်နှင့် မကောင်းမှု ဟူသည် ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိဟု သိရှိနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍သာ ရေးသားတင်ပြ

ခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံပါသည်။

* * *

‘ဟေ့ကောင် တာကော ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ၊ မအိပ်သေးဘူးလား’

ကျွန်တော်၏ တာဝန်ကျချိန်အတွင်း ရဲအချုပ်ခန်းအတွင်းရှိ စက်ဘီးခိုးသူ တရားခံ တာကောအား လှမ်း၍ မေးလိုက်ပါသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ဆရာ တောင်စဉ်းစား၊ မြောက်စဉ်းစားနဲ့ ကျွန်တော် အိပ်လို့ မရလို့ပါ’

တာကောအား စက်ဘီးခိုး အမှုဖြင့် ကွင်းဆက်စစ်ဆေးရာ ၁၉၉၉ ခုနှစ် နှင့် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်များ အတွင်းက

မန္တလေးမြို့အတွင်းရှိ နေအိမ်များ၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာ၊ ရပ်ကွက်များ အသီးသီးမှ စက်ဘီးများ အား ခိုးယူခဲ့ရာ ဖော်ထုတ်ချက်အရ စုစုပေါင်း စက်ဘီးအစီး (၂၀)ခန့်အား ကျွန်တော်တို့ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့မှ စုံစမ်းစစ်ဆေး ဖော်ထုတ် သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က သူ့အား မည်သူက အမည်တပ်ပေးထားသည် မသိရသော တရုတ်လူမျိုးအမည် တာကော(အစ်ကိုကြီးဟု အဓိပ္ပာယ်ပေါက်ပါသည်။)ဟု မှည့်ခေါ်ဆိုနေကြသော်လည်း လူကား အသက် (၂၀)နှစ်ခန့် အသားညိုညို မျက်နှာရှည်ရှည် ပိန်ပိန်ပါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက်ဘီး ခိုးယူခဲ့သည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါဖြစ်ပြီး မည်သည့်အခါမှ ဖမ်းမိခြင်း၊ ဖမ်းခံရခြင်း မရှိဘဲ လွတ်မြောက်နေခဲ့ပြီး ယခုအကြိမ်ကျမှသာ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး အမှုတည်ဆောက်နေစဉ်အတွင်း အချုပ်ရမန်ယူ၍ စစ်ဆေးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

‘တာကော နေ့လယ်နဲ့ မနက်တွေမှာ မင်းဆီလာပြီး ထမင်းတို့၊ မုန့်တို့၊ အဝတ်အစားတို့ လာလာပို့နေတာ မင်းညီမတွေလား၊ အစ်မတွေလား၊ ဒေါ်လေးတွေလား၊ မင်းအမျိုးတွေကလဲ များလိုက်တာ’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ အဲဒါတွေအားလုံး ကျွန်တော့်ဇနီးတွေပါ။ အားလုံး (၅)ယောက်ရှိတယ်’

‘ဟာ မင်းဟာက ဟုတ်ကောဟုတ်ရဲ့လားကွာ’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျွန်တော်မညာပါဘူး’

(တာကောထံ လာရောက် တွေ့

နေကြသော အမျိုးသမီးများနှင့် တာကော၏ လင်လို၊ မယားလို ပလူးပလဲ ဆက်ဆံနေပုံများကို မြင်တွေ့ချက်များအရ တာကောပြောသော သူ၏ဇနီး (၅)ဦး ဆိုသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်မြင်မိပါသည်။)

‘မင်းဇနီးတွေကလဲ များလှချည့်လားကွာ။ ဘယ်လိုနည်း ဘယ်လိုပုံရလာတာလဲဆိုတာ ငါ့ကိုလဲ ပြောပြပါဦး’

‘ဒီပညာတွေက ကျွန်တော့်အဖေက သင်ပေးတာပါ။ တခြားလူတွေကလဲ ယုံကြမှာလဲ မဟုတ်ဘူး။ ယုတ္တိလဲ မရှိဘူးလို့ ပြောလိမ့်မယ်။ အမှန်တော့ ဆရာရယ် ကောင်းတဲ့ပညာတွေ ရှိသလို၊ မကောင်းတဲ့ပညာတွေလဲ အမျိုးမျိုး ရှိပါ့ဘယ်။

လောကကြီးမှာရှိတဲ့ ပညာရပ်တွေ အားလုံး သူ့နေရာနဲ့သူကတော့ အသုံးဝင်ကြတာချည်းပါပဲ။ သိသူရှိသလို၊ မသိတဲ့သူတွေလဲ ရှိကြတာပေါ့။ ပြီးတော့ သိသော်လဲ အသုံးပြုတဲ့သူ ရှိသလို၊ အသုံးမပြုတဲ့သူတွေလဲ ရှိကြပါ

တယ်။ မသိမမြင်ဖူးပေမယ့် အသုံးပြုလက်တည့်စမ်းချင်တဲ့လူတွေလဲ ရှိကြမှာပါ။ အမျိုးမျိုးပေါ့။

ဒီလိုပါဆရာ နှစ်တော်တော်ကြာပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်လဲ ဒီတောထဲက ဂမန်းပင်နဲ့ အရွက်ရဲ့အမည်ကို မေ့နေပြီ ဆရာ။ ပြောရရင် ကျွန်တော့်ဘဝကလဲ မျိုးစုံ ကျင်လည်ကျက်စား လှုပ်ရှားသွားလာနေရတာ ဆရာတို့အသိပါပဲ။

အဲဒီအပင်က အရွက်ကို ကိုယ်ကျင်ငယ်ရည်နဲ့ရောပြီး ထောင်ရတယ်။ ပြီးရင် နေလှန်း အခြောက်ခံရတယ်။ အဲဒီအမှုနဲ့ခြောက်ကို ကိုယ်သောက်တဲ့ ဆေးလိပ်ထဲ ထည့်သောက်ပါတယ်။

ကိုယ်ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ မိန်းကလေးကို ဆေးလိပ်ငွေ နဲ့ မှုတ်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီဆေးလိပ်မီးခိုးငွေ မှုတ်ထုတ်ခြင်းကို ရှုရှိုက်ခံရတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ချစ်ခင်နှစ်သက် စွဲလမ်းစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ဒီဆေးလိပ်မီးခိုးငွေ မှုတ်ထုတ်သူရဲ့ရုပ်၊ အသံတို့ကို မမြင်ရမနေနိုင်၊ မကြားရမနေနိုင် ဖြစ်သွားတာပါပဲဆရာ။

အဲဒီအရွက်ကို တောထဲမှာ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့လဲ မရနိုင်ဘူး။ ဂမန်းပင်တစ်မျိုးပါ။ ကျွန်တော် မေ့နေလို့ ကျွန်တော်ဟာ ဒီလိုနည်းနဲ့ပဲ အမျိုးသမီးတွေကို ရအောင်ယူခဲ့တယ်။

အားလုံးကိုတော့ လောက်အောင် သိပ်ရှာမကျွေးနိုင်ပါဘူး။ သူတို့(သူ၏ဇနီးများ)ကလဲ တစ်မျိုးပါပဲ။ ကျွန်တော်ရှာပေးချင်ပေး၊ မပေးချင်နေ ကျွန်တော်ရှိနေရင်၊ ကျွန်တော့်ကို တွေ့ခြင်းနေရရင် ပြီးရောဆိုတဲ့ သဘောပါပဲ ဆရာ’

အဲဒီ တာကော ပြောဆိုသည်

အမျိုးသမီးများ ကြိုက်နှစ်သက်သော (ပီယ)ဆေးနည်း အမှန်တကယ် ရှိသည်။ မရှိသည်။ အစွမ်းထက်သည်။ ထောက်သည်ကိုတော့ ကျွန်တော် မမြင်တွေ့ရ၍ မည်သို့မျှ မပြောလိုသော်လည်း လက်တွေ့၌ တာကော၏ဇနီး (မိန်းမ)များမှာ မျက်စိနောက်လောက်အောင် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်လာတွေ့နေကြပြီး ပလူးပလဲနှင့် မြင်တွေ့နေရ၍ သူ၏ ပီယဆေးမှာ ဟုတ်မှန်သလိုလို၊ ယုံရမလိုလိုပင် ဖြစ်နေပါသည်။

'အေး အဲဒါတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ နောက်တစ်ခုက စက်ဘီးတွေကို မင်း ခိုးတုန်းက အိမ်မှာ ခွေးတွေ ဘာတွေ မရှိဘူးလား။ ခွေးတွေ လိုက်ကိုက်တာ ခံရဘူးလား။ အိမ်ရှင်တွေက မခိုးဘူးလား'

'ဒါက ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော့်တို့ ကြည့်လိုက်ပါ'

တာကောသည် ထိုသို့ပြောပြီး သူ၏ နားရွက် (၂)ဖက်ကို အထက်၊ အောက်၊ ချော့၊ နောက် သွက်သွက်ခါအောင်၊ သိမ်းထိုးနေအောင် လှုပ်ခါယမ်း၍ ပြုပါသည်။ နားရွက်တစ်ဖက်တည်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ နှစ်ဖက်လုံးဖြင့် လည်းကောင်း တစ်မျိုးစီ လှုပ်ခါယမ်း၍ ပြုပါသည်။

ကျွန်တော့်မှာ စောစောက တာကောပြောပြသည့် မိန်းမများ ချစ်ခင်ကြိုက်နှစ်သက်သော ပီယဆေးအကြောင်းကို မယုံကြည်ချင်ချင် ဖြစ်နေသော်လည်း ယခု သူ၏ နားရွက် (၂)ဖက်ကို မျိုးစုံအောင် လှုပ်ခါယမ်း၍ ပြုသည်ကိုတော့ အထူးပင် အံ့သြ၍ မှတ်တက်ငေးမောမိပါတော့သည်။

ထိုသို့သော နားရွက် လှုပ်တတ်

သောသူကို ကျွန်တော် ယခု အသက် (၄၂)နှစ်အချိန်ထိ တစ်ကြိမ်မျှပင် တွေ့ကြားဖူးခြင်း မရှိခဲ့ဘဲ ယခုမှ အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရလေပြီ။

'အယ်လ်ဇေးရှင်းခွေးပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လောက်ကိုက်ကိုက်၊ ဘယ်လောက်ဟောင်ဟောင်၊ ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုးဆရာ ကြိုက်တဲ့ခွေးကို ခေါ်လာခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် လက်တွေ့ နားရွက်ကို လှုပ်ခါယမ်းပြလိုက်ပါမယ်။

ဆရာခေါ်လာတဲ့ခွေး ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုး ငြိမ်ကုပ်သွားစေရမယ်။ ဒီလိုအကြောင်းရှိလို့ ကျွန်တော့်ကို ခွေးကိုက်ခံရခြင်း တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့ရဘူး။ ကျွန်တော် လက်တွေ့ ဆိုးဝါးလှတဲ့ ခွေးတွေနဲ့တွေ့ပြီး ရင်ဆိုင်ပြီးပါပြီ ဆရာ။ အားလုံး ငြိမ်သက်သွားကြပါတယ်။

အခု ကျွန်တော် ဆရာကို ပြောတာတွေဟာ လုပ်ကြံဖန်တီးပြီး ပြောတာတစ်ခုမှ မရှိဘူး။ အမှန်အတိုင်းပါပဲ။ ကျိန်ဆိုရင်လဲ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ သောက်တော်ရေသောက်ပြီး ကျိန်ဆိုရပါတယ်။ တိုင်တည်သစ္စာဆိုရပါတယ်။

ဆရာ'

မည်သို့ ဆိုစေကာမူ ကျွန်တော်ကား တာကော၏ နားရွက်လှုပ်ရှားပုံများကို ကြည့်ပြီး ခွေးဟောင် ခွေးကိုက်ခြင်း မရှိသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်ဟု ရာနှုန်းပြည့်နီးပါး အံ့သြဖွယ် ယုံကြည်သလိုလို ဖြစ်မိပါတော့သည်။

'အခု မင်းအမှု ရင်ဆိုင်ပြီး ကိစ္စတွေ အားလုံး ပြီးသွားရင် ဒီအလုပ်တွေ ဆက်လုပ်ဦးမယ်လို့ စိတ်ကူးထားသေးလား'

'အမှန်ဆိုရရင်ဆရာ ကျွန်တော် သွားရင်းလာရင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရင်း ဆရာတော်ကြီးတွေရဲ့ တရားတော်တွေ နားထောင်ရတယ်။ လူကြီးသူမတွေက ကျွန်တော့်ရဲ့ နောင်ရေးကို ရင်လေးပြီး ဆုံးမစကားတွေ ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်တော့်အဖေလဲ အခု ဘုန်းကြီးဝတ်သွားပါပြီ။ တစ်ခါတလေ တွေ့ရင် ဆုံးမပါတယ်။ ကျွန်တော် တတ်သိထားတဲ့ ပီယဆေးပြုလုပ်ခြင်း၊ အခြားသူများပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းတို့ကို နောင်ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဖို့၊ လူအများ မနှစ်သက်တဲ့ အောက်လမ်း နည်းပညာများဖြစ်ကြောင်း သမ္မာအာဇီဝကျတဲ့ ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် အလုပ်များ ပြုလုပ်ပြီး ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စတဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် နှစ်သက်တော်မှုတဲ့ အလုပ်များကိုသာ စတင်၍ လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်ဖို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ကြားသိလာရပါတယ်။

ဒီတော့ ကျွန်တော်ဟာ ဒီ မကောင်းတဲ့ အလုပ်တွေကို အခု ဒီတစ်ခါ နောက်ဆုံးအကြိမ် ပြုလုပ်ပြီးရင် လုံးဝ မလုပ်တော့ဘဲ သာသနာ့ဘောင်ကို

အပြီးဝင်ရောက် တရားအားထုတ်ပြီး ဘုရားရှင်ရဲ့ အလိုတော်ကျသာ နေ တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး နောက် ဆုံး လုပ်လိုက်တာမှာ ကျွန်တော့်ကို ဖမ်းမိတော့တာပါပဲ ဆရာ။

ကျွန်တော် ပြုလုပ်ခဲ့သမျှ အပြစ်တွေ အားလုံးနဲ့ အမှုတွေအားလုံးကို အမှန် ကို အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ဟဝန်ခံသွားမှာ ပါ။ လိမ်ညာပြီးတော့ မထွက်ဆိုပါဘူး။ ကျွန်တော် ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ အရာတွေအား လုံးအတွက် ထောင်ကျခံပြီး ကျွန်တော် ရဲ့သွေး၊ ချွေးတို့နဲ့ ပြန်လည်ပြီး မဖြစ် မနေ ပေးဆပ်သွားမှာပါ။

ထောင်ထဲမှာ အသက်သေချင်ရင် လဲ သေပေါ့။ မသေလို့ ပြန်ရှင်ပြီး လွတ်လာလဲ လူ့ဘောင်လူ့လောကမှာ

မနေတော့ဘဲ ဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာ့ ဘောင်ကိုသာ အပြီးအပိုင်ဝင်ပြီး ဘုရား ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ အလုပ်တွေအားလုံး ကို ကြိုးပမ်းအားထုတ် လုပ်ကိုင်သွား မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာမေးလို့သာ၊ စကားကြုံလို့သာ ပြောရတာပါ။ ဒီ အကြောင်းတွေကို ကျွန်တော် မပြော ချင်ပါဘူး’

စကားသံအဆုံးတွင် တာကော၏ မျက်ဝန်းအနံ့မှ မျက်ရည်များ လိမ့်ဆင်း ၍ ကျလာပါသည်။ တာကောကား တိုးတိတ်စွာ ရှိုက်၍ ငိုနေပါလေပြီ။

ငါးပါးသီလထဲမှ အဒိန္နဒါနကံနှင့် ကာမေသု ဓိစ္ဆာစာရကံ (၂)ပါးအား ကောင်းစွာ ကျူးလွန်ပြစ်မှားခဲ့သူ လူထူးဆန်းတစ်ဦးသည် အချိန်တန်

လျှင်တော့ ကျွတ်တမ်းဝင်မှာပါလား ဟု ကျွန်တော်သည် စိတ်မကောင်းစွာ ဖြင့် သတိသံဝေဂ ကောင်းစွာ ရမိမိ တော့သည်။

* မောင်သန့်ဇင် (ပုသိမ်ကြီး) *

ဝန်ခံချက် ။ ။ ဤဝတ္ထုတိုမှာ ကျွန်တော်နှင့် တရားခံ တာကော ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က မန္တလေးခရိုင် ပုသိမ်ကြီး ရဲစခန်းတွင် ကျွန်တော် တာဝန်ကျစဉ်အချိန်က ကြုံတွေ့ရာ သူကိုယ်တိုင် ပြောကြားခဲ့သော စကား များဖြစ်ပြီး ယခုအချိန်ကျမှသာ ကျွန်တော်မှ ဝတ္ထုတိုအဖြစ် ပြန်လည် ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာမျက်နှာ (၂၉၂) မှ အဆက်

ကျောင်းတစ်ခုသို့ ပို့ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ နားလည်လိုက်ပါသည်။ ကာလီမာပေးသော အိပ်မက်တည်း။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ တွေ့ကြုံနေရသော ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးကြီးမှလည်း လွတ်မြောက်တော့မည်ဟု တထစ်ချ ယုံကြည်မိပါသည်။

မိုးလင်းလျှင် စာရေးသူက အီးစီအဖွဲ့ဝင်အားလုံးအား...

‘ဟေ့... သင်္ဃာတို့ ဘာမှ စိတ်ပူနေကြနဲ့တော့၊ ကျုပ်တို့ကို ကာလီမာနတ် ကယ်လိပယ်၊ ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးကြီးမှ လွတ်ပြီ’ ဟု ဆို၍ ညက အိပ်မက်ကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါမှ စိတ်ဓာတ်ကျ အားငယ်နေကြသော အီးစီအဖွဲ့ဝင်များ စိတ်သက်သာရာရပြီး ရွှင်လန်း အားဟက်သွားကြ ပါသည်။

၁၈-၉-၈၈ ရက်နေ့တွင် တပ်မတော်က နိုင်ငံတော် အာဏာအရပ်ရပ်ကို လွှဲပြောင်းယူလိုက်သောကြောင်း အမိန့် ကြော်ငြာထုတ်ပြန်ပြီး နောက်ပိုင်း စာရေးသူ အထူးတင်ပြရန် မလိုတော့ပါ။

အထက်ပါဖြစ်စဉ်ကို ဖတ်ကြည့်လျှင် စာရေးသူ၏ ဘဝခရီးလမ်းတွင် “ဟိန္ဒူနတ်ဘုရား ကာလီမာ”၏ စောင့် ရှောက် ကာကွယ်ပေးမှုများ ရရှိခဲ့သည်မှာ သေချာပါသည်။ ယနေ့တိုင် စာရေးသူသည် ရောက်လေရာဒေသများမှ ကာလီမာနတ် ဘုရားကျောင်းများသို့ သွားရောက်ပူဇော်မြဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဟိန္ဒူလူမျိုးများ ကိုးကွယ်သော ကာလီမာနတ်ဘုရားသည် ဘေးအန္တရာယ်များမှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရာတွင် ယုံကြည် အားကိုးထိုက်သည်ဟု စာရေးသူ၏ ဘဝတစ်ကွေ့ အတွေ့အကြုံကို တင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း...

ကျော်လှိုင်လှ
(အမာမြို့)

တိုင်း ယခင်ကာလက

ဘုရားစာလျှင်

ပါးချသော ရွာကလေး

မိုးရာသီအကုန် ဆောင်းရာသီသို့ စတင် ကူးပြောင်းသည့်ကာလ ပင်လယ်ပိုင်းဒေသ ရေလုပ်သားကြီး များ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရန် ပြင်ဆင်နေကြ သည်။ ထိုပင်လယ်ရွာလေးသည် အသွားအလာ ခက်ခဲပြီး ရေလမ်းကြောင်း တစ်ခုသာ သွားလာရသဖြင့် သာယာ သော ဆောင်းရာသီရောက်မှသာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ရေလုပ်သား များ သစ်ခုတ်သမားများ စုဝေး ရောက် ရှိလာကြသည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း(၆၀)ခန့်က ဖြစ်သည်။

ဂေါ်ဒူရွာ... ထိုရွာကလေးသည် ယခင် ဘိုကလေးမြို့နယ်တွင် ပါဝင်ပြီး ဘိုကလေးမြို့၏ အောက်ဘက် ကျွန်း ညို၊ မိန်းမလှကျွန်း၊ ဒီးဒုတ်ကျွန်း၊ စာဆွဲကျွန်း၊ ထိပ်ကြီးကျွန်း ပသီ၊ ကမာ

ဟောက်၊ အမာရွာ၏ အောက်ဘက် ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင် တည်ထား သော ရွာငယ်လေးဖြစ်သည်။

ရွာ၏အနောက်ဘက်တွင် ခတ္တာ ကျွန်း၊ ကတိုးလေးကျွန်းနှင့် သမုဒ္ဒရာ ပင်လယ်ပြင်ကြီး ရှိသည်။ ထိုရွာရှိ လူများမှာ ဝါး၊ ပုစွန်၊ ကဏန်းဖမ်းခြင်း၊ အမဲလိုက်ခြင်း၊ ထင်းခုတ်၊ မီးသွေးဖုတ်၊ သစ်ခုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် အသက်မွေးမှု ပြုကြသူများ ဖြစ်သည်။

ထိုရွာကလေး၏ ထူးခြားမှုမှာ မည်သည့်ဘာသာရေး အဆောက်အအုံ မှ မရှိခဲ့ပါ။ ထိုရွာကလေးတွင် နေထိုင် ကြသူများသည် နတ်ကိုးကွယ်ကြသူ များသာ နေထိုင်ကြသည်။

ဘိုကလေးမြို့မှ ရေလုပ်ငန်း လုပ် ကိုင်ရန် ဂေါ်ဒူရွာကလေးသို့ ကျော်စွာ နှင့် အောင်အောင်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ် ယောက် ရောက်လာခဲ့လေသည်။

ဂေါ်ဒူရွာတွင် ရေလုပ်ငန်းရှင် ဦးမောင်သည် ပင်လယ် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း ကို အကြီးအကျယ် လုပ်ကိုင်သည့် လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ကျော်စွာ နှင့် အောင်အောင်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ် ယောက်သည် လုပ်ငန်းရှင်ဦးမောင်ထံ တွင် အလုပ်ဝင်ကြသည်။

လုပ်ငန်းရှင် ဦးမောင်မှ...

‘မင်းတို့နှစ်ယောက် ပင်လယ်စည်ကမ်း ကျွဲဦးလေး ပြောပြပါ။ မင်းတို့ ဒီမှာနေရင် ပုစွန်၊ ငါး၊ ကဏန်းတွေ မီးဖုတ်မစားရဘူး။ အပေါ်အပါးသွားရင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး မသွား ရဘူး။ စာဦးစားဖျားကို မတင်မြှောက်ဘဲ မစားရဘူး။ ဒါတွေ မှတ်ထားကြ။ မင်းတို့ လူသစ်တွေဆိုတော့ မပြောလို့မဖြစ်ဘူး။’ ‘ဟုတ်ကဲ့ဦးလေး ကျွန်တော်တို့မှတ် ထားပါမယ်’

‘ဒါဆိုလဲ မင်းတို့နှစ်ယောက် မနက် ပင်လယ်ကို ဘော့ရိုက်ထွက်ဖို့ ကနက် တွေ ထမ်းချထား’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ပင်လယ်ပြင်၌ ကျားပိုက်ထောင်နှင့် ဘော့ဝါး၊ ကနက်၊ အစီကြိုး၊ ငါးများ လိုအပ်သည်။ ကျားပိုက်တစ်လုံးလျှင်

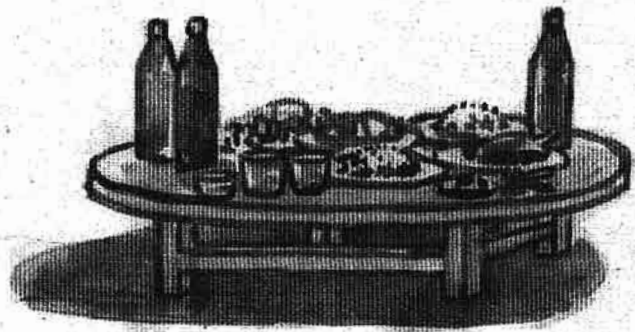
ဘော့ဝါးနှစ်လုံး(ကနက်)၊ ရှစ်တောင်ခန့် သစ်နှစ်လုံး၊ (၄)လက်မသံ(၈)ချောင်း၊ အစိကြီး(ပလတ်စတစ်ကြိုး)၊ (၈) တောင်ခန့် နှစ်ချောင်း လိုအပ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ ပင်လယ် ဒီရေကျ ချိန် အလုပ်ရှင် ဦးမောင်နှင့် ရေလုပ် သားရှစ်ဦးတို့ ဘော့ရိုက်ရန် ဝါး(ကနက်)၊ အစိကြီး၊ သံနှင့် လက်နက်ကိရိယာ များ နှစ်စီးတွဲထားသော လှေပေါ်သို့ တင်ဆောင်ပြီး ပင်လယ်ပြင်သို့ ခတ် တက်များနှင့် ခတ်လာခဲ့သည်။

ကျားပိုက်ထောင်ရန် နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ကျောက်ချလိုက် သည်။ ယင်းနောက်(အဆော်တံ) အတောင်သုံးဆယ်ခန့် ချောထားသော သစ်လုံးတွင် ငါးလက်မ သံပိုက်တပ် ထားသည့်(အဆော်တံ)သံပိုက်အတွင်း သို့ ရှစ်တောင်ခန့် ချွန်ထားသော သစ် သားအား အလယ်တွင် ပလတ်စတစ် ကြိုးချည်ပြီး ခိုင်ခံ့ရန် လေးလက်မသံ နှင့် ရိုက်၍ ကြိုးတစ်စကို ဝါးအရင်း တွင် အပေါက်ဖောက်ပြီး ချည်နှောင်ရ သည်။

ထို့နောက် အဆော်တံကို ပင်လယ် ကြမ်းပြင်သို့ လူအားနှင့် စိုက်ရလေ သည်။ ယင်း ကနက်ခိုင်ခံ့ရန် အချက် ပေါင်း သုံးလေးဆယ်ခန့် ရိုက်ရသည်။ သို့မှသာ ကျားပိုက်ထောင်ရာတွင် ရေ စီးနှင့် မျောပါမသွားနိုင်ရန် အားကြီး မာန်တက် ရေလုပ်သားကြီးများ ပင်ပန်း ကြီးစွာ လုပ်ကိုင်ရလေသည်။

ကျားပိုက်ဆယ်လုံးစာ ဘော့ရိုက် ပြီးစီးခဲ့သဖြင့် ဦးမောင်တို့ ရေလုပ်သား ကြီးတို့ ဂေါ်ဒုရွာလေးသို့ ပြန်လာခဲ့လေ သည်။ ယင်းနောက် ညနေစာ စား သောက်ပြီး ကျော်စွာနှင့် အောင်အောင် တို့ အလုပ်သမားနေထိုင်ရန် ဆောက်

ပေးထားသော တဲအိမ်လေးသို့ အနား ယူရန် ပြန်လာခဲ့သည်။

မိုးမချုပ်သေးသဖြင့် နှစ်ယောက် သား စကားပြောပြီး ဆေးလိပ်ဖွာနေ ကြသည်။ အချိန်သည် ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားခဲ့လေသည်။ ညကိုးနာရီခန့် ရှိသောအခါ...

‘ကျော်စွာ... မင်း မအိပ်သေးဘူး လား။ ငါတော့ အိပ်ချင်လာပြီ’

‘အိပ်နှင့်ကွာ၊ ငါ ဘုရားရှိခိုးပြီးမှ အိပ်မယ်’

‘ဒါဆိုလဲ ငါ အိပ်နှင့်မယ်’

ဟု ပြောကာ အောင်အောင် ခြင် ထောင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့လေသည်။

ကျော်စွာ ဘုရားရှိခိုးရန် ဘုရားစင် မရှိသဖြင့် အိမ်ဦးခန်းဘက်သို့ လက် အုပ်ချီကာ “ဩကာသ... ဩကာသ... ဩကာသ” ရွတ်ဆိုရုံမျှနှင့် ဖြန်းခနဲ ပါး ရိုက်ခံရလေသည်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် သို့ လှည့်ကြည့်သောအခါ မည်သူ့ကိုမှ မတွေ့ရချေ။

ထို့နောက် ဘုရားဝတ်ပြုပြီး “ဩကာသ... ဩကာသ... ဩကာသ” ဖြန်းခနဲ ပါးတစ်ဖက် ထပ်ရိုက်ခံရသဖြင့် ဘုရားမရှိခိုးခဲ့တော့ဘဲ အောင်အောင် အိပ်နေသော ခြင်ထောင်အတွင်းသို့ အမြန်ဝင်လိုက်ပြီး ကြောက်စိတ်များ မပြတ် ဖြစ်နေမိသည်။

“ငါ ဘုရားရှိခိုးတာ မကြိုက်လို့

ပါးရိုက်ခံရတာများလား” ဟု စဉ်းစား နေမိသည်။ သန်းခေါင်ချိန်လောက် ရောက်သောအခါ တောခွေးအူသံ ကြောင့် ကျော်စွာနှင့် အောင်အောင်တို့ လန့်နိုးလာခဲ့သည်။ ထို့နောက် တဲပြင် ထွက်ကာ အပေါ်အပါးသွားပြီး ပြန်အိပ် ရန် ခြင်ထောင်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။

အိပ်ပျော်ခါနီး ခြေသံကြားသဖြင့် နားစွင့်နေမိသည်။

‘မင်းတို့လူသစ်တွေ သတိထား... ဒီရွာမှာ ဘုရားမရှိကြတာ၊ ဘုရားစာရင်ပါးရန်ပယ်’

ဟု အသံနက်ကြီးနှင့် ပြောသံကြား လိုက်ရသဖြင့် နှစ်ယောက်သား ကျော ချမ်းကာ ကြောက်ရွံ့နေမိတော့သည်။ နံနက်မိုးလင်းသောအခါ အလုပ်ရှင် ဦးမောင်မှ...

‘ကျော်စွာနဲ့ အောင်အောင်ရေ... ထမင်းကြမ်း အဆာပြေ စားရအောင် ဟေ့’

ဟု လှမ်းခေါ်သံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကျော်စွာနှင့် အောင်အောင် အလုပ်ရှင် ဦးမောင်အိမ်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။

‘လာဟေ့ကျော်စွာနဲ့ အောင်အောင် ပဲပြုတ်နဲ့ ထမင်းနယ်ထားတယ်။ စား ကြ’

ဟု ပြောကာ တစ်ယောက် တစ်ပန်း ကန်ပေးပြီး...

‘ရေနှေးကြမ်းလဲ သောက်ကြ’ ‘ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး’

www.burmeseclassic.com

ဟု ဖြေလိုက်သည်။ နှစ်ဦးသား
စားသောက်ပြီး...

‘ဦးလေးကို မေးစရာရှိလို့’

‘ဘာလဲ မေးကွာ’

‘ကျွန်တော် ညက ဘုရားရှိခိုးတာ
ပါးချစ်ရလို့ ဦးလေး’

‘အေးကွာ... မနေ့က ငါပြောရမယ့်
စည်းကမ်းထဲမှာ ထည့်မပြောမိလို့ မင်း
တို့ခံရတာဟာ စိတ်မကောင်းပါဘူး
ကွာ။ ဦးလေးလဲ ပုဒ္ဒဘာသာဝင်တစ်ဦး
ပါ။ ဦးလေးတို့ အမာရွာကနေ ဒီကို
ပြောင်းလာပြီး ရေလုပ်ငန်းလုပ်ကတည်း
က ဘုရားစင်လဲ မရှိ၊ ဘုရားလဲ မရှိခိုး
ရတာ လေး၊ ငါးနှစ်ရှိပါပြီ။

ဒီရွာမှာက မမြင်ရတဲ့ ပရလောက
သား အစိမ်းသရဲ၊ တစ္ဆေတွေ၊ ပြိတ္တာ
တွေ နေထိုင်ပြီး ဘုရားအလုပ် မလုပ်
နိုင်အောင် နောင်ယုက်ကြတယ်။ ဒီရွာ
မှာ ရေလုပ်ငန်းအဆင်ပြေလို့သာ နေ
ထိုင် နေ့နေရတာ။

အခုနေ ဦးလေးတို့ သေသွားရင်လဲ
အစိမ်းသရဲ၊ တစ်ပွဲစားဖြစ်ဖို့ များတယ်။
သူများအသက်ပေါင်းများစွာ သတ်
ပြီး ကိုယ့်ဝမ်းရေး ဖြည့်နေရတာ ဘာ
ကောင်းမှုမှလဲ လုပ်လို့မရလို့ ဦးလေးလဲ
စိတ်ဓာတ်ကျနေရတာ။ မနက်ဖြန်
ကျားပိုက်မထောင်ခင် ညနေကျရင်
(ရေတိုးပေး) အစိမ်းသရဲတွေ ကျွေးရင်
မင်းတို့ တွေ့ရမှာပေါ့ကွာ’

ထိုနေ့ ညနေ နေဝင်ချိန် ဦးမောင်၏
ငါးရွေးရန်ဆောက်ထားသော ရေစင်
ပေါ်တွင် ထမင်းစား စားပွဲကြီး သုံးလုံး
ခန့် ချထားပြီး ထမင်းဦးပေါင်း ပန်းကန်၊
ကြက်သားဟင်း၊ တောအရက်ပုလင်း
များ၊ စီးကရက်၊ ဆေးပြင်းလိပ်၊ လက်
ဖက်၊ ကွမ်းယာများလည်း ထည့်ရ
သည်။

ရေတိုးပေးရန် ပြင်ဆင်ပြီး အလုပ်
ရှင် ဦးမောင်မှ အသံကျယ်ကျယ်နှင့်
ပင့်ဖိတ်လိုက်သည်။

‘အတိုး...အတိုး...အတိုး... ရေလုပ်ငန်းရှင်
မိသားစုမှ ထမင်းဦးပေါင်း ပန်းကန်၊ ကြက်
သားဟင်း၊ အရက်၊ စီးကရက်၊ ကွမ်းယာ၊
လက်ဖက်၊ စုံလင်စွာ ဒီနပြုပဲသည်ကြုံရောက်
သုံးဆောင်ပါ’

ဟု သုံးကြိမ် ပင့်ဖိတ်လိုက်ပြီး ရွှေ
ကရင်မောင်နှမ၊ ရေကြောင်းမိုလ်၊ အန်
ထော်နီ၊ တန်းပိုင်၊ သောင်ပိုင် အမေ
ကြီး၊ အမည်မသိ တစ်ပွဲစားများအား
အစဉ်လိုက် တင်မြှောက်ပသနေသည်
ကို အောင်အောင်နှင့် ကျော်စွာတို့
အံ့သြစွာကြည့်နေရင်း စိတ်ထဲမှ ဘုရား
တ၊ ကာ “ငါတို့လဲ ခုနေသေသွားရင်
အစိမ်းသရဲဖြစ်မှာပဲ” ဟု တွေးမိရင်း
ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်နေတော့သည်။

ဝန်ခံချက်။ ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်
ပေါင်း(၆၀)ခန့်က ဂေါ်ဒုရွာလေးတွင်
နေထိုင်သော စာရေးသူ၏ ဘကြီး
ပြောပြခဲ့သော ဖြစ်ရပ်အား ဇာတ်
လမ်းသဖွယ် ရေးသားထားပါသည်။
ယခုအခါ ဂေါ်ဒုရွာလေးသည်
ဖျာပုံခရိုင်၊ အမာမြို့နယ်ခွဲ၊ ဘဝသစ်
ကျေးရွာအုပ်စုတွင် ပါဝင်ပြီး ဘုရား၊
ကျောင်း၊ စေတီပုထိုး၊ စာသင်ကျောင်း၊
ဆေးခန်းများနှင့် စည်ပင်ပြောနေ
ပြီး ရေလုပ်ငန်း၊ ပုရွန်ကန်များနှင့်
အစုအဖွဲ့ပိုင် ဒီရေတောစိုက်ခင်းများ
ဖြင့် အစဉ် စိမ်းလန်းစိုပြည်လျက်
ရှိပါသည်။

ဆရာသမားအပေါင်းအား အစဉ်
ဦးစိုက်လျက်...

ကျော်ထိန်လင်း (အမာမြို့)

စာစုရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ချော့စုဟန်
(မြန်မာ့တန်ဆာ)

ပရလောကသား

ဥစ္စာစောင့်ကို

မြင်ဖူးခဲ့သော်လည်း

BURMESE CLASSIC

ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ်တဝက် အဘွား၏ အိပ်ရာဝင် ပုံပြင်ကလေးများကို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်ခဲ့ပါသည်။ အဘွားသည် ကျွန်မတို့ မြေးတစ်စုအား ပုံပြင်လေးများအပြင် ပရလောကသား အကြောင်း၊ ဥစ္စာစောင့်အကြောင်း တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်များကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ပရလောကသား သရဲတစ္ဆေ

အကြောင်း နားထောင်ပြီးသောအခါ နေစရာမရှိလောက်အောင် ကြောက် နေတတ်ကြပါသည်။ ဥစ္စာစောင့် အကြောင်း ပြောသောအခါ ဥစ္စာစောင့်မ များ မည်ကဲ့သို့ ချောလှကြောင်း၊ ရွှေများ ညွတ်နေအောင် ဝတ်ဆင်ထားတတ် ကြောင်း၊ သာယာသော အသံများဖြင့် သီချင်းဆိုတတ်ကြောင်း ကြားသိရသ

ဖြင့် ဥစ္စာစောင့်များကိုတော့ မကြောက် သည့်အပြင် မြင်ကို မြင်ဖူးချင်မိပါ သည်။ ဥစ္စာစောင့်များက လိပ်ပြာနတ် သွားလျှင် သေတတ်သည် ပြောမှသာ ကြောက်သွားကြပါသည်။ တစ်ခါက ကျွန်မ လူလားမြောက် အရွယ်တွင် ပဲခူး၌နေသော ကျွန်ုပ် အဘိုးလေး၏ ဘုန်းကြီးကျောင်း သွားကန်တော့ကြပါသည်။ အဘိုးလေး

၃၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

မှာ ဝိဇ္ဇာလမ်း လိုက်စားနေသော ရသေ့ တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကျောင်းတွင် အလွန် ချောမောလှပသော (၇)နှစ်၊ (၈)နှစ်အရွယ် မိန်းကလေး တစ်ယောက်၏ ဓာတ်ပုံကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် ဂျပန် ဆံတောက် (ထိုခေတ်က ခေတ်စားသော ဆံပင်ပုံ)ဖြင့် ဂါဝန် ဝတ်ထားပြီး ရွှေနားကွင်း၊ ရွှေဆွဲကြိုး၊ ဆွဲပြားမှာ ဒေါ်လာပြားနှင့် ရွှေလက်ကောက် တစ်ဖက် (၅)ကွင်း၊ (၆)ကွင်းခန့် ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ သူကလေး၏ ချောပုံလှပုံကို သဘောကျသဖြင့် ကျွန်မက အဘိုးလေးအား...

'အဘိုးလေး ဒါ ဘယ်သူပဲလဲ' ဟု မေးပါသည်။ ထိုအခါ အဘိုးလေးမှ...

'အဲဒါ အဘိုးလေးရဲ့ မွေးစားသမီးပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူက တို့လို လူမဟုတ်ဘူး။ ဥစ္စာစောင့်ကွယ်'

ဟု ပြောပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်မက...

'အဘိုးလေးက ဥစ္စာစောင့်ကို ဘယ်လိုမွေးစားတာလဲ'

ဟု မေးလျှင် အဘိုးလေးမှ...

'သူက အဘိုးလေးတို့နဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေလေး ပြန်တွေ့ကြတာတော့ လေး၊ ဝမ်းနစ်ရုံပြီ။ သူ့ရဲ့သိုက်က ဟင်္သာကုန်းမှာ အဘိုးလေးတို့ကျောင်းမှာ အလှူရင် အိမ်က ပန်းကန်တွေ လာဆေးပေးတယ်။ ဈေးဝယ်ခိုင်းလဲ ရတယ်။ ဈေးဝယ်လို့ ပြန်လာရင် အဘိုးလေးတို့ ပန်းတွေတာတွေတောင် ဝယ်ခဲ့သေးတယ်'

ဟု ပြောသောအခါ ကျွန်မက...

'အဲဒီကောင်မလေးကို မြင်ဖူးချင်တယ် အဘိုးလေးရယ်'

ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအခါ အဘိုးလေးက မြင်ဖူးချင်သော်လည်း ကျွန်မတို့လို သာမန်လူများ မမြင်နိုင်ကြောင်း၊ ထိုကျောင်းသို့ လူများစွာ ဝင်ထွက် သွားလာနေကြသော်လည်း မည်သူမျှ မမြင်ဖူးကြောင်း၊ သူနှင့် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသော အဘိုးလေး တစ်ယောက်ကိုသာ ကိုယ်ထင်ရှား ပြတတ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ကျွန်မသည် ထို ဥစ္စာစောင့်မလေးအား အလွန်ပင် စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့ပါသည်။

မှတ်မှတ်ရရ ဆိုရလျှင် ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ မတ်လကုန်ပိုင်း၏ နေ့တစ်နေ့တွင် ကျွန်မတို့လူစုသည် ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊ နတ်ဘုရား ကျေးရွာအနီးရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရားပျက်ကြီးတစ်ဆူကို ပြုပြင် လုပ်အားပေးခဲ့ကြစဉ်က ကြုံလိုက်ရသော အဖြစ်အပျက်ကို ယနေ့တိုင် မေ့မရနိုင်တော့ပါ။

ဘုရားကို ဦးဆောင်ပြုပြင်သော ဘုရားဒကာ၏ဇနီးနှင့် ကျွန်မတို့ရွာမှ ရွာသူလေးများ၊ အခြား ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ရွာသူလေးများသည် ဘုရားအနီးရှိ အုတ်ရေတွင်းကြီးမှ ရေကို တိုက်ခိုက်

ချ၍ တပင်တပန်း ငင်ယူပြီးသောရေကို ပန်းရန်ဆရာတို့ အင်တစေတီရန် သယ်ယူပေးနေရပါသည်။

ကျွန်မတို့ မောပန်းသဖြင့် နားနေကြစဉ် လယ်ကွင်းဘက်ဆီမှ လယ်သူမ အသွင်ဖြင့် အမျိုးသမီးနှစ်ဦး ဘုရားကုန်းဆီသို့ လျှောက်လာကြပါသည်။

သူတို့သည် ရှုပ်လက်ရှည် ခပ်နွမ်းနွမ်း၊ လုံချည် ခပ်နွမ်းနွမ်းများကို ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ဘုရားကုန်းသို့ ရောက်သောအခါ တစ်ယောက်က...

'ရေနည်းနည်း ယူဦးမယ်နော် ပန်းဆေးချင်လို့'

ဟု ပြောပြီး ကျွန်မတို့ ခပ်ထားသော ရေများဖြင့် ရွက်လှပန်းများကို ဆေးကြပါသည်။ ထိုသို့ ဆေးနေစဉ် ကျွန်မတို့ အဖွဲ့ထဲမှ ရွာသူတစ်ဦးက...

'သူများခပ်ထားတဲ့ ရေတွေကိုများ သူတို့က အဆင် သင့်နေလိုက်ကျတာ' ဟု ပြောသဖြင့် အခြားတစ်ယောက်မှ...

'ပန်းဆေးတာပဲကွယ် သည်းခံလိုက်ပါ'

ဟု ဝင်ပြောလိုက်ရပါသေးသည်။

မကြာမီလေးမှာပင် ထိုနှစ်ယောက် ဘုရားပေါ် တက်သွားကြပါသည်။ ကျွန်မ၏ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်မှာ ဘုရားပေါ်တွင် သူ၏ခမောက် ကျန်ခဲ့သည်ဟု ပြောပြီး တက်သွားပါသည်။ ဘုရားပေါ်တက်သွားသော သူငယ်ချင်းသည် ချက်ချင်းဆိုသလို ခမောက်ကို ခြုံ ပြန်ဆင်းလာပြီး ကျွန်မတို့အား...

'ငါ ဘုရားပေါ်ရောက်သွားတော့ ခုန တက်သွားတဲ့ မိန်းမနှစ်ယောက် မတွေ့တော့ဘူးဟေ့။ ဘယ်လိုလုပ် ပြန်ဆင်းသွားလဲ မသိဘူး'

ဟု ပြောသောအခါ ကျွန်မတို့အား

တိုက်ခတ်ပြီး (၃)ရက်
မြောက်သည့် နေ့မှာ
ရမ်းဗြဲကျွန်း၏ ပင်လယ်
ကမ်းစပ်၌ မုန်တိုင်း
ရေကြီးရာမှ ကမ်းပေါ်
တွင် တင်ကျန်ခဲ့ပြီး
သတိလစ် မေ့မြော
သွားကာ ရေကျသွား
၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ပြန်
မဆင်းနိုင်တော့ဘဲ သေ
ဆုံးသွားသည့် ရေသူမ
တစ်ကောင်ကို ဒေသခံ
ပြည်သူများ တွေ့ရှိခဲ့ပါ
သည်။

ထိုရေသူမ၏ ခန္ဓာ
ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းမှာ လူ
မိန်းမ တစ်ယောက်၏
ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တစ်ထပ်
တည်း တူနေပြီး ဆံပင်
ကအစ နား၊ နှာခေါင်း
မျက်လုံး၊ ပါးစပ်၊ သွား
နှင့် ရင်သားမှအစ လူ
မိန်းမ တစ်ယောက်၏
ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တစ်ပုံစံ
တည်း တူနေသည်ဟု
သိရှိရပါသည်။

သိုသစ်ခိုး
(မာန်အောင်)

ကျောက်တိုင်းပြည်သို့

အလည်တစ်ခေါက် ရောက်ရှိခဲ့သူတစ်ဦးအကြောင်း

ယခု စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြမည့်
ဖြစ်ရပ်မှန် ရေသူမဇာတ်လမ်းက ရခိုင်
ပြည်နယ်၊ ရမ်းဗြဲကျွန်း၏ ပင်လယ်
ကမ်းခြေတစ်နေရာမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော

တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု
ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အနည်းငယ်က ရခိုင်
ကမ်းရိုးတန်းမှာ “မာလာ” မုန်တိုင်း

မျက်နှာ၏ အသွင်အပြင်လည်း
လူသားမိန်းမတစ်ဦး၏ မျက်နှာအတိုင်း
တစ်ပုံစံတည်း တူနေသည်ဟု ဆိုပါ
သည်။ ထိုရေသူမ၏ အောက်ပိုင်းမှာ
ငါးတစ်ကောင်၏ အပြီးဖျားနှင့် တူနေ
သည်ဟုလည်း ဆိုပါသည်။

ရမ်းဗြဲကျွန်းမှ ဒေသခံပြည်သူတွေ
ပြောဆိုကြသည်မှာ ဘင်္ဂလားပင်လယ်
အော်ထဲသို့ထွက်ပြီး ငါးဖမ်းကြွသည်
တစ်ခါတစ်ရံမှာ လူတို့ အရောက်
အပေါက်နည်းသည့် ပင်လယ်ရေပြင်

BURMESE CLASSIC

ရေလယ်ကျွန်းစုတွေ၏ ကမ်းစပ်တွေမှာ လူလိုလို၊ ငါးလိုလို အကောင်မျိုးတွေကို အုပ်စုလိုက် တေးဆိုပျော်ပါးဆော့ကစားနေကြသည်ကို အဝေးကနေ ကြားရပြီး မှုန်ဝါးဝါး မသဲမကွဲလှမ်းမြင်နေရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အထူးသဖြင့် လပြည့်နေ့ညတွေမှာ သူတို့၏ သီချင်းဆိုသံတွေ၊ မြူးထူးပျော်ပါး ဆော့ကစားနေကြတာတွေကို ထင်ထင်ရှားရှား ကြားရ မြင်ရတတ်ပါသည်။

တံငါသည်အုပ်စုထဲမှာ ပြီးခဲ့သည့်နှစ်က ပင်လယ်ထဲသို့ တစ်ယောက်တည်း ငါးဖမ်းထွက်သွားသည့် ရေမုဆိုးဟု ဆိုရလောက်အောင် ရေလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ အလွန် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသည့် စံကျော်အောင်ဆိုသည့် ရေလုပ်သားတစ်ဦး ပြောပြခဲ့ဖူးသည့် သူ၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်တွေကို သိရှိခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

တစ်နေ့မှာ စံကျော်အောင် တစ်ယောက် လှေတစ်စီးဖြင့် ပင်လယ်ထဲသို့ ငါးဖမ်းထွက်လာခဲ့ပြီး (၃)နာရီခန့် အကြာမှာ ကမ်းမမြင်၊ လမ်းမမြင် ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ထဲသို့ ရောက် နှိသွားပြီး အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို သတိထား သုံးသပ်ကြည့်လိုက်သော အခါမှာ မိုးကောင်ကင်တစ်ခုလုံး နီရဲအံ့မှိုင်း ညိုမှောင်လာပြီး ချက်ချင်းဆိုသလို မိုးသက်လေပြင်းများ တိုက်ခတ်လာပြီး လှိုင်းလေတွေလည်း အလွန်ကြမ်းလာသည်ကို စံကျော်အောင် သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

လှေကလေးမှာလည်း ပင်လယ်လှိုင်းလုံးကြီးတွေနှင့်အတူ မျောလွင့်ပါသွားလေတော့သည်။ စံကျော်အောင်လည်း သတိလစ် မေ့မြောသွားပြီး နောက် သူ သတိရ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို

အကဲခတ် ကြည့်လိုက်သည့်အခါမှာ သူ တစ်ခါမှ မရောက်ဘူးသော ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းတစ်ကျွန်း၏ ကမ်းစပ်ပေါ်မှာ ရောက်ရှိနေသည်ကို သတိထားမိလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် လှိုင်းဒဏ်လေဒဏ်များနှင့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု၏ ဒဏ်ချက်များကြောင့် ပြန်လည်၍ သတိလစ်မေ့မြောသွားလေသည်။ အချိန်မည်မျှ ကြာသွားသည်မသိ သူ၏ နားထဲမှာ ဝိုးတဝါးလူသံလိုလို ပြောဆိုနေကြသော စကားပြောသံတွေကို စံကျော်အောင်၏ နားထဲမှာ ပီပီပြင်ပြင်ကြားလိုက်ရသည်။

စကားပြောသံတွေကြောင့် စံကျော်အောင်တစ်ယောက် မျက်လုံးကို ဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်သည့်အခါ သူ့ကို ဝိုင်းအုံ့ပြီး ကြည့်နေသည့် လူလိုလို ငါးလိုလို သတ္တဝါတွေကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းက ငါးကိုယ်လုံးနှင့်တူနေပြီး အပေါ်ပိုင်းက လူသား မိန်းမတစ်ယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တူနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါမှာ စံကျော်အောင် တစ်ယောက် အလွန် အံ့ဩသွားလေတော့သည်။ သူတို့အထဲမှ ခေါင်းဆောင်ဟု ထင်ရသော အကြီးဆုံး ရေသူမမှ

“ဪ အမောင်လူသားသတိရပြီလား” ဟု ရေသူမကြီးက ညင်သာစူးရှသောအသံဖြင့် သူ့အား မေးလာသောအခါ စံကျော်အောင်လည်း အလိုက်သင့် ခေါင်းညိတ်မိလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ရေလုပ်တိုင်းပြည်သို့ အလည်တစ်ခေါက်လောက် လိုက်ခဲ့ပါလား အမောင်လိုက်ဖယ်ဆိုရင် အခုပဲ သွားကြရအောင်နော်’

ရေသူမကြီးမှ ထိုသို့ ပြောသောအခါ စံကျော်အောင်တစ်ယောက် အလိုလို ခေါင်းညိတ်မိလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ရေသူမနှစ်ကောင်က စံကျော်အောင်၏ လက်နှစ်ဖက်ကို တစ်ဖက်စီ ဆွဲကိုင်ပြီး ပင်လယ်ပြင်၏ အောက်ခြေ၌ရှိသော သူတို့၏ ရေသူမတိုင်းပြည်ဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

ထူးခြားသည်မှာ စံကျော်အောင် တစ်ယောက် ရေအောက်ကြမ်းပြင်တစ်လျှောက် ရေသူမတိုင်းပြည်သို့ ရောက်သည့်အချိန်အထိ အသက်ရှူမရတာ ရေမွန်းတာမျိုး လုံးဝမခံစားရဘဲ အလွယ်တကူ ရေသူမတွေ ခေါ်ရာ နောက်သို့ လိုက်ပါသွားနိုင်ခဲ့လေသည်။

အချိန်(၁)နာရီလောက် ကြာသောအခါ အလွန် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ရေသူမတွေနေသည့် ရေအောက်ကျွန်းကြီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အလင်းမရှိဘဲ သဘာဝအတိုင်း လင်းထိန်နေသော ရောမ သလင်း ကျောက်တုံးကြီးတွေ ရေသူမတွေ တက်ပြီး ထိုင်နိုင်လောက်တဲ့ ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်၊ ပန်းနုရောင် တောက်ပနေ သော လင်းလိုက်မှိုန်လိုက် ဖြစ်နေသည့် မှန်သားလို ကြည်လင်နေပြီး အုန်းသီး လုံး အရွယ်ခန့်ရှိသော ပုလဲလုံးကြီး တွေကိုလည်း မြင်တွေ့လိုက်ရလေ သည်။

သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သော အခါ အပြင်က ရေသူမတွေနှင့် တစ်ပုံစံ တည်းတူနေသော ရေသူမပေါက်စ လေးတွေကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ သည်။ ထိုအရာအားလုံးမှာ ရေသူမ တွေ၏ မူလ ရှင်သန်ပေါက်ဖွားသည့် ပုလဲလုံးကြီးတွေ ဖြစ်သည်ဟု ရေသူမ ကြီးမှ ပြောပြလေသည်။

စံကျော်အောင်လည်း ရေသူမ တိုင်းပြည်တွင် (၁)ရက်ခန့်နေပြီး နောက် မိမိနေထိုင်ရာဖြစ်သော လူ့

ပြည်သို့ ပြန်ချင်ပြီဖြစ်ကြောင်း ရေသူမ ကြီးအား ပြောပြသည့်အခါ ရေသူမ တွေက စံကျော်အောင်၏ လက်နှစ် ဖက်ကို တစ်ဖက်စီ ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အပေါ်မှ ကူး ခပ်၍ ကျွန်းတစ်ကျွန်း၏ ကမ်းစပ် တစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ ရေသူမများ က စံကျော်အောင်ကို လွတ်ပေးလိုက် ပြီး ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် နှုတ်ဆက် ပြော ဆိုလေရာ စံကျော်အောင်လည်း ဝမ်းနည်းဆို့နှင့်စွာဖြင့် ခေါင်းကို အသာ ညိတ်ပြလိုက်လေသည်။

“ကျွန်းပေါ် နေခဲ့ပေတော့ အမောင်၊ ကံ မကုန်ရင် ပြန်ဆုံရသေးတာပေါ့။ အမောင် နောက်ထပ်တစ်ခေါက် လာချင်သေးတယ် ဆိုရင် လပြည့်နေ့သေတ္တာဟု ကျွန်မတို့ ဒီ ကျွန်းပေါ်က အမောင့်ကို စောင့်မျှော်နေမယ်။ အမောင်သာ ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါ။ သွားပြီး အမောင်”

ရေသူမများ နှုတ်ဆက်ပြန်သွားပြီး နောက် စံကျော်အောင် တစ်ယောက်

ထိုကျွန်းပေါ်၌ တစ်ည နေထိုင်ပြီး နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ကမ်းစပ်နား သို့ ဆိုက်ကပ်လာသော ငါးဖမ်းစက်လှေ တစ်စီးအား လှမ်းခေါ်၍ အကူအညီ တောင်းကာ ရွာသို့ပြန်ခဲ့လေသည်။

စံကျော်အောင်တစ်ယောက် ရွာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး ရွာသူရွာသား များကို သူကြုံတွေ့ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်များ အား ပြောပြသောအခါ ဘယ်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ သူ့စကားကို အယုံ အကြည် မရှိကြ။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်း ကြယ်မှုသည် စံကျော်အောင်၏ ဘဝ တစ်သက်တာတွင် ဘယ်သောအခါမှ မေ့ပျောက်၍ မရနိုင်သော ထူးခြား ဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ တော့သည်။

ပြန်လည် ဆုံတွေ့နိုင်ကြပါစေ

ညိုသစ်ဦး (မာန်အောင်)

စာမျက်နှာ (၃၀၁)မှ ဒုတိယအပိုင်း

လုံး “ဟုတ်ရဲ့လား” ဟု ဖြိုင်တူ မေးမိကြပါသည်။ ဘုရားဒကာ ကြီး၏ နှိုးမှ...

‘ဟဲ့... ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် ကြည့်ကြပါဦး’

ဟု ပြောသောအခါ ကျွန်မတို့မှာ လေးဖက်လေးတန် ကြည့်ကြပါသည်။

ဘုရား၏ လေးဖက်လေးတန် ကွင်းပြင်ကျယ်အလယ်တွင် ထိုအမျိုးသမီးနှစ်ယောက် မဆိုထားနှင့် လူဟူ၍ပင် ထင်ရ လောက်စရာ ဘာမျှ မတွေ့ရပါ။ အနီးရှိ ခရစ်ဆင်း၊ ငရုတ် ခင်း ပြောင်းခင်းများမှ အလုပ်သမားများ သိမ်းသွားကြပေပြီ။ ထိုအခါမှ ရွာသူတစ်ယောက်က...

‘ဟေ့... အဲဒီမိန်းမတွေဟာ လူ့ မဟုတ်ဘူး။ ဒီဘုရားရဲ့ ဥစ္စာစောင့်တွေ ဖြစ်မယ်။ သူတို့က တို့နဲ့ ရေစက်ဆုံချင်လို့ တို့ဆီက ရေလာတောင်းပြီး ပန်းဆေးတာ ဖြစ်မယ်’

ဟု ပြောသောအခါမှ ကျွန်မတို့ လူတို့မှာ အံ့အားသင့်သွား ကြပါသည်။

အားလုံးကလည်း “ဟုတ်လိမ့်မယ်၊ ဒီနားမှာ ဒီမိန်းမတွေကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး” ဟု ပြောကြပါသည်။ ကျွန်မ ထင်ထား သည့်မှာ ဥစ္စာစောင့်တို့သည် နန်းဝတ်နန်းစားများဖြင့်သာ ကိုယ်ထင်ရှားပြတတ်သည်။ ချောမောလှပမည်။ ရွှေတွေသီး နေအောင် ဝတ်ထားမည်ဟု ယခုတော့ ရုပ်ရည်များမှာ ရွက်ကြမ်းရေကိုသာဖြစ်ပြီး အဝတ် နွမ်းနွမ်းများဖြင့် လယ်သူ များအသွင် ဆောင်ထားပါသည်။

သူတို့အား ဥစ္စာစောင့်မှန်း မသိစေချင်သော သဘော ရှိပါလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဥစ္စာစောင့်ကို ဖြစ်နေချင်သော ကျွန်မ မြင်ဖူးလိုက်ရပါပြီ။ မြင်ဖူးသော်လည်း ဥစ္စာစောင့်မှန်း လုစ မသိလိုက်ပါ။ မသိသော်ငြားလည်း နောင်တစ်ချိန်ကျွန်မ အဘွားအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ဥစ္စာစောင့်ကို အဘွား တွေဖူးတယ်ဟု ကျွန်မ၏ မြေးများအား ပြန်လည် ဖောက် သည့်ချ နိုင်တော့မည်ဟု အောက်မေ့မိတာတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ချောရဟန်း(ပြန်တန်ဆာ)

အပြီးအစီးကောင်းသူတစ်ဦးကြောင့် ငြိမ်းချမ်းသွားသော ဘဝပိုင်ရှင်တစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

အမှားပြင်ဆင်ချက်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၂၈)တွင် စာမျက်နှာ (၂၇၈)၌ ပါဝင်ရမည်ဖြစ်သော စာရေးဆရာ မင်းကောင်းပုံ၏ “အပြီးအစီးကောင်းသူတစ်ဦးကြောင့် ငြိမ်းချမ်းသွားသော ဘဝပိုင်ရှင်တစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်း” ဝတ္ထုတွင် ဇာတ်သိမ်းပိုင်း ဖော်ပြရမည့် စာ(၂၇၈)တွင် ကွန်ပျူတာ၏ ချို့ယွင်းမှုကြောင့် စာ(၂၇၇)စာမျက်နှာ ထပ်ပါသွားပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤစာမျက်နှာ(၂၇၈) ဇာတ်သိမ်းပိုင်းကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ဤဖြစ်ရပ်အတွက် စာဖတ်ပရိသတ်များနှင့်အတူ စာရေးသူတို့ စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်ရသည့်အတွက် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထို့နောက် ရဲတပ်ဖွဲ့၏ စစ်ဆေးဖော် ထုတ်ချက်အရ သိရသည်မှာ ငတေ ဖျက်ဆီး၍ ဘဝပျက်ရသူ မိန်းကလေးများ၏ သွေးသားရင်းချာများနှင့် အခြား ရန်ငြိုးရန်စရှိသူ ခုနှစ်ဦး စုမိပြီး ငတေကို ဝိုင်းသတ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ငတေအား ပြည့်တန်ဆာမ တစ်ယောက်နှင့် များခေါ်ထုတ်ခဲ့ပြီး လူရှင်းသော နေရာရောက်မှ ဝိုင်းချုပ်၍ ကြိုးနှင့်တုပ်ကာ ဝိုင်းဝန်း သတ်ဖြတ်ကြသည်။

ထိုအခါ ငတေ၏ ပျောက်ကွယ်နေသော ဆေးစွမ်းများ အနည်းငယ် ပြန်လည် ထကြွလာပြီး ကြိုးပြေကာ ပြန်လည် ခုခံသဖြင့် တစ်ယောက်တစ်လက် ဝိုင်းဝန်း ရိုက်နှက်ကြရာ ငတေ တစ်ကိုယ်လုံး စိမ့်ညက်ညက် ကြေလောက်တော့သည်။

တစ်ယောက်က ငတေခေါင်းကို ပဲခွပ်ဖြင့် အချက်ပေါင်းများစွာ ခုတ်သည်။ သို့သော် တစ်ချက်သာ ကောင်းကောင်းပြတ်သည်။ ကျန်အချက်များ

က အရာထင်ရုံသာ ထင်သည်။ တစ်ယောက်က သံတုတ်ဖြင့် သွားများကို ရိုက်ချွတ်သည်။

လူ ခုနှစ်ဦး ဝိုင်းဝန်း သတ်ဖြတ်ကြသော်လည်း ငတေမှာ သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် ပြန်လည် ခုခံလျက် ရှိသဖြင့် ဝိုင်းချုပ်ကာ ဂုန်နီအိတ်ထဲ ရအောင်ထည့်၍ စုပေါင်း ထမ်းယူခဲ့ကြပြီး အလှူအိမ်နောက်ဖေး သောက်ရေတွင်းထဲ သွားပစ်ချတော့မှပင် ငတေဘဝ ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရတော့သည်။

* * *

ယောက်ကြီး ဦးရဲဒင် ပြောရင်း မောသွားသဖြင့် ရေခွေးတစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်သည်။ ပြီးမှ...

‘ငတေ သေတုန်းက အသက် (၂၇)နှစ် လောက်ပဲ ရှိဖူးပယ်။ တပည့်တော်နဲ့ နှယ်တူပေါ့။ အသက်ကသာ (၂၇)နှစ် ယုပ်သွား

လိုက်တဲ့ အကုသိုလ်က နည်းတူ မဟုတ်ဘူး'

'သူ့ကျတော့ ဘာကံထိုက်တယ်လို့ ပြောရမလဲ ဒကာကြီး။ ဦးပွင့်တော့ အမည် မပေးတတ်တော့ဘူး'

'တပည့်တော်လဲ မပြောတတ်တော့ပါဘူး။ တိရစ္ဆာန်တွေကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း သတ်ဖြတ်၊ စားပြတ်ကံ၊ သူတစ်ပါး သားသမီး၊ သားမယား ခော်ကား၊ ဝိန်းမကို သတ်၊ သားသမီးကို မုညာတာ၊ ဖအေကို စားနဲ့လိုက်မှတော့ သူ့လိုလူမျိုး လူ့ဘဝကို ရတာကိုပဲ အံ့ဩမိတယ်။ ဒီလောက် ဆိုးသွမ်းတဲ့လူမျိုး အရင်ဘဝက ဘယ်လို ကုသိုလ်မျိုးနဲ့မှား လူ့ဘဝကို ရခဲ့တာပါလိမ့်ဆိုပြီး တစ်ခါတစ်ခါ တပည့်တော် စဉ်းစားမိတယ်'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ အဲဒီလိုလူမျိုးနဲ့ တွေ့ခဲ့လို့လဲ ဒကာကြီး စောစောစီးစီး အကျွတ်တရားရပြီး ငယ်ငယ်ကတည်း

က တရားအားထုတ်နိုင်ခဲ့တာပေါ့။ နို့မို့ဆို ဒကာကြီးလဲ ထစ်ခနဲရိုရိုက်မယ်၊ နှက်မယ်နဲ့ ဘယ်အသက်အရွယ်အထိ ဆိုးနေဦးမလဲမှ မသိတာ။ ဦးပွင့် ပြောတာ အပြုသဘောကို ပြောတာ နော်'

'ဦးပွင့် ပြောမှပဲ တပည့်တော် တောင် သူ့ကို ကျေးဇူးတင်ရမလို ဖြစ်နေပြီ။ ဟုတ်တယ် ဦးပွင့်ရေး တပည့်တော်လဲ နဂိုအတိုင်းသာ ဆက်သွားနေရင် ဒီအရွယ်ထိ အသက်ရှည် ရှည် နေရမယ် မထင်ဘူး'

'ဪဒါ ဒကာကြီးရယ်၊ လူ့ဘဝ လူ့လောကကြီးထဲမှာ တကယ်တမ်း ကြည့်တတ်ရင် တရားရစရာတွေဟာ အများကြီးပါ။ အဓိကက နှလုံးသွင်း ကောင်းဖို့ပဲ အရေးကြီးပါတယ်။ ကဲ ဦးပွင့်လဲ စာကျက်စရာတွေ ရှိသေးလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်'

သရက်ပင်အောက် ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှ ကျောင်းပေါ်သို့ လှမ်းကြွသွားသော ဦးပွင့်ငယ်လေးအား ယောဂီကြီး ဦးရဲဒင် ကြည့်ညှိစွာဖြင့် လက်အုပ်ခိုင်း မိလိုက်လေတော့သည်။

(ဤ ဖြစ်ရပ်မှန်အား ပြောပြပြီး ကာယကံရှင် မိသားစုထံခွင့်ပြုချက် တောင်းခံပေးသော ယောဂီဘဘအား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ သက်ဆိုင်သူမိသားစု၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ငဲ့ကွက်၍ အမည်နာမများ ပြောင်းလဲထားပါသည်။)

စာရှုသူ ပရိသတ်အပေါင်း အေးမသန်းဘဲ အေးချမ်းကြပါစေ။

နက္ခတ္တဇောဓိခြေညီစာအုပ်တိုက်

ဘောက်ပါစာအုပ်များ ထွက်နေပါပြီ...

- 🌀 **အိမ်မက်လျှို့ဝှက်ချက်များ | ဟစ်ကား-ပြန်ဆိုသည်။ |**

စာမူခွင့်ပြုချက်-၄၀၀၅၄၃၀၅၀၇ တန်ဖိုး-၃၀၀၀ကျပ်
- 🌀 **လွယ်ကူလေ့လာလကွဲကောပညာ | ရန်မိုးအောင်-နက္ခတ္တ ပြန်ဆိုသည်။ |**

စာမူခွင့်ပြုချက်-၄၀၀၅၀၂၀၆၀၄ တန်ဖိုး-၃၀၀၀ကျပ်
- 🌀 **လူတိုင်းအတွက် ၁၂-ရာသီဟောကိန်းများ | ဟစ်ကား-ပြန်ဆိုသည်။ |**

စာမူခွင့်ပြုချက်-၄၀၀၂၅၃၀၃၀၈ တန်ဖိုး-၃၀၀၀ကျပ်

သီတာဂူ တက်လမ်း စက္ခုဒါနုဆေးရုံ (လွိုင်ကော်)

အလင်းဒါနုအတွက် ဖိတ်ခေါ်လွှာ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သီတာဂူဆရာတော်ကြီးနှင့် ဦးရှိန်ဝင်း+ဒေါ်ခင်ချိုဦး (တက်လမ်း ဆောက်လုပ်ရေး) မိသားစုတို့မှ ကယားပြည်နယ်၊ လွိုင်ကော်မြို့၊ ချိုကယ် ကန္တရဝတီဘုန်းကြီးကျောင်းအတွင်း ခုတင်(၅၀)ဆံ့ သီတာဂူ တက်လမ်း မျက်စိအထူးကုဆေးရုံကြီး ဆောက်လုပ်ပြီး မျက်စိဝေဒနာရှင်များကို (၁၅-၁၂-၂၀၁၁) မှ (၂၁-၁၂-၂၀၁၁)ရက်နေ့ထိ ကုသ (၁၆၄၂)ဦး၊ ခွဲစိတ် (၂၂၅)ဦး၊ (၁၄-၁၀-၂၀၁၂) မှ (၁၈-၁၀-၂၀၁၂)ထိ ကုသ (၂၉၉)ဦး၊ ခွဲစိတ် (၁၄၄)ဦး ကို ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဦးမြအောင်နှင့် မျက်စိအထူးကုဆရာဝန်ကြီးများ၊ လွိုင်ကော်မြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးနှင့် စစ်ကိုင်း သီတာဂူဆေးရုံကြီးမှ ဆရာဝန်၊ ဆရာမများ၏ လုပ်အားဒါနုဖြင့် အခမဲ့ကုသပေးခဲ့ပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် တောင်ပေါ်တိုင်းရင်းသား မျက်စိဝေဒနာရှင်များအား စဉ်ဆက်မပြတ် အခမဲ့ ကုသပေးနိုင်ရန်နှင့် ဆေးရုံတော်ကြီး ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရန် အတွက် ထာဝရ ဆေးပဒေသာပင်(အလင်းဒါနု) ကုသိုလ် ပါဝင်လှူဒါန်းကြပါရန် နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

လှူဒါန်းရန်ဌာန

- ★ အင်းဝဘဏ်(လွိုင်ကော်) Account No.83-0041
- ★ ဦးညွန့်တင်၊ ဦးရယ်နီဦး(လွိုင်ကော်)၊ ဖုန်း ၀၈၃-၂၁၃၇၇ ၀၉-၄၉၄၀၀၂၅၆
- ★ ဦးသန့်စင်
အမှတ်(၉) ချမ်းသာလမ်း၊ တောင်လုံးပြန်ရပ်ကွက်၊ ပုဇွန်တောင်စာတိုက်အနီး၊
ဖုန်း-၀၁-၂၀၁၉၄၉၊ ၀၉-၅၅၀၇၀၄၅။
- ★ ဆရာကြီး ဦးတင်မောင်ထွန်း
ကျောင်းအုပ်ကြီး(ငြိမ်း) ဒဂုံ-အ.ထ.က(၂) ဖုန်း-၀၁-၂၁၆၉၈၆
- ★ ဒေါ်စုတင်
အမှတ်(၁၉)၊ မြေနုလမ်း၊ စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့(ဖုန်း-၀၉-၅၁၄၉၁၁၈)
- ★ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
အမှတ် (၂၃၃)၊ (၂၉)လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့(ဖုန်း-၀၁-၂၄၂၂၈၄)

ဤကြော်ငြာအတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ လှူဒါန်းပါသည်။

www.burmeseclassic.com